

annū, qui dat ad deliberādū, intra illū annū trāsmittit. l. cū antiquo
rib. C. de iur. deli. Sed fideicommissarius habet actionē ex testō, & iō
illa actio trāsmittit, ut dicit Dy. hic. & ego scribo i. l. cū filiof. s. d. le. j

LEX CIX.

Si inuitis. Opp. & vī q̄ hāeres inuiti nō possunt reuocare,
cū teneantur actione in factū. l. iij. §. fi. de condi. ob
cau. Sol. De rigore possunt, de equitate repelluntur, sm gl.

LEX CX.

Qui sub conditione. Not. hunc tex. & habuistis in
l. cū seruus. & l. si cui. s. e. Hic
dī, q̄ debet probare q̄ nihil subtraxit, qualiter probeat? Rñ. probat
eo ipso, q̄ nō probat q̄ rīū. l. sup. seruis. C. qui mil. non pos. lib. 12.
a **Quæro,** qualiter a poterit pbare, q̄ istud qd̄ scripsit, est verū? Dic,
quædā sunt psonæ, q̄ nō tenent: & earū statur iuramēto. l. si qs pro
redēptione. C. de do. & in l. diuus. j. si cui plus quā pl. Fal. Sed in ca-
su legis nostræ dico, q̄ probatur eo ipso q̄ probat q̄ bonus vir tū
expendisset in hoc, hic est casus in l. fi. C. de ali. pupil. præ. tunc cre-
do, q̄ non sufficeret dicere, tū expendi in illa domo, & tantū expē-
disse, & q̄ tantum expendisset bonus vir. ut probatur in l. excellen-
tia ibi flagitantib. C. de cro. mi. ann. lib. 12. quod tene menti, qa no.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Qualiter. Qualiter probetur quem diligenter expendisse, vide Bart. in
l. cū seruus. s. eo. & Imo. hic. Bar. in l. fi. C. ad Mace. in l. diuus, si cui plusquam
per l. Fal. & quod ibi dixi, & qualiter probetur expensæ in melioratione rei. Bal.
in l. fi per imprudenciam. de euct. Bar. in l. fi. §. in computatione. C. de iur. delib.
& ibi Bald.

LEX CXI.

x **Conditio indiuidua potest per unum ex pluribus impleri, & proderit om-
nibus, nisi voluntas defuncti sit contraria.**

a **Tales.** Conditio indiuidua pluribus appositā, non pōt nisi ab
omnibus impleri, a diuidua verō, ex causa diuiditur, tū
ex parte implentium, quā ex parte eorum, in quorū personis de-
bet impleri, h. d. vsque ad §. Priscus. Opp. dicitur hic, q̄ conditio in
1 diuidua nō potest impleri per unum. §. C. eo. l. pen. Sol. Fateor, t̄ q̄
pōt impleri per unum. ut pro sit sibi tātum, vt ibi: non autē vt pro
sit omnibus, nisi q̄ria sit voluntas defuncti, ita probatur ibi. & in
b eo quod dicit gl. q̄ prodest omnibus, malè dicit. De hac materia b
qualiter scindatur ius implendi, dixi. s. eo. l. cui fundus.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Impleri. Vide q̄ dixi post Bar. in l. fi mihi & Titio. de verb. obl. & ponit
Bal. in l. j. in viij. q. C. quando non pe. par.
b Alex. ¶ De hac materia. Vide Bar. in l. fi peculium seruo. de stat. liber.
a **§. Priscus respondit.** a Statuliber debet rōnem red-
dere, vbi iudici videbitur, h. d.
no. hanc legem, & facit ad materiam. l. item illa. s. de consti. pec. Fa-
cit etiam ad totum titu. C. ubi de cri. agi op.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Respondit. Hunc tex. alle. Bal. in l. j. in vij. q. C. de insti. & substi. alleg.
Bal. in l. j. in ver. quæro Index. de lile.

LEX CXII.

Cum filius. Non dī quis posse administrare res suas ante
xxv. annum, h. d. & est notabilis tex.

Ad legem Falcidiam. Tit. ij.

Dictum est. s. de leg. verū quia de legatis detrahūt Fal-
cidia, igitur sequitur videre de l. Falcidia.

LEX PRIMA.

- 1 Lex Falcidia a Falcidio dicta, uel a falce, quia sicut falx refecat.
- 2 Statutum q̄ filia sit contenta de dote pro falcidia debita in bonis patris, intelligitur pro legitima.
- 3 Statutum disponens illud, quod prius est dispositum de iure communi, dicitur ius municipale, & non commune.
- 4 Dicitio vsq̄, quid significet, remissiuè.

Ex Falcidia lata est. Diuiditur in tres
partes. Primò, po-
nitur ordo, quo lex Falcidia fuit introducta. Ibi, quæ
primo capite, ponitur mens, & verba primi capitis. Ibi
secundo, ponitur mens, & verba secundi capitis, vsq̄ ad §. lex Fal-
cid. Quæro t̄ quare ista lex appellatur lex Falcidia? Glo. dicit q̄ p-
pellatur a Falcidio consule, a sicut Publiciana: sed q̄, iste Falcidius
non debet posse tollere legem. 12. tab. ipso iure, sicut nec prætor
pōt ius ciuile tollere. §. quos aut. Insti. de bo. poss. & probat. in l. fi-
liū. §. sed quemadmodū. j. de bon. poss. 2. tab. & l. ex duob. §. fin. s. de
vulg. & pup. Sol. Fateor. q̄ prætor ipso iure non pōt tollere ius ci-
uile, sed per exceptionē sic: sed iste Falcidius fuit consul, qui pōt ip-
so iure ius ciuile tollere. Alij dñt, q̄ iste falcidius fuit tribunus. ita hñ
in decre. ij. dist. c. quædā. Alij dñt, q̄ lex falcidia dī a falce, quia sicut

falx refecat gramen, ita lex Falcidia refecat legatū. Quidā damnant
istā opin. quia in primo capite istius legis non refecantur legata, &
rñ lex Falcidia appellat, se l respondeo, licet non refecet, tñ animū
refecandi habuit. Item, quia principaliter ad hoc inducit ut refeca-
ret, ideo ab eo nominatur, arg. l. quærit Hermaphroditū. s. de stat.
ho. Hæc plus placet quā prima: qa video, quod Trebellianica ap-
pellatur Falcidia. l. pater filiū. in prin. j. eo. & l. Titia. vbi Appellat
lex Falcidia, Trebellianica. l. iubemus. C. ad Treb. & sic dico, q̄ lar-
go sumpto vocabulo, quicquid refecat, pōt dici falcidia, quod facit

- 2 t̄ pro statutis, quæ sunt in aliquibus partibus. Dicit statutū q̄ filia se
- b mina sit contenta dote pro falcidia b debita in bonis patris. Dicit si
- lia, ego volo legitimā meam, quia non est falcidia: sed quidam doc-
benè determinant, q̄ pp cōem vsū loquēdi intelligitur falcidia.
i. legitima. iō de legitima intelligitur. arg. l. cum delationis. §. Afi-
nam. s. de fun. inst. Præterea, verba debent intelligi sm qualitatem
personæ ad quam referunt. l. plenum. §. equitij. de vsu, & hab. & l. si
qs filio exhæredato. §. irritū. s. de iniust. test. Pro hoc ego do gl. in l.
si patronus. §. j. de do. & Azo vī ponere in summa in auth. de hñ.
& fal. ver. hic aut. Opp. & vī q̄ habet facultatē legadi a l. xij. tab. vt j.
de verb. sig. l. lege obuēire. & Insti. eo. in prin. Glo. sol. dedit. i. da-
tam q̄ firmavit. Habet ergo quis potestatē conde ndi testamentū ex
l. xij. tab. & l. falcidia. Vltierus opp. & vī, q̄ quilibet ciuis nō potest
hoc facere. l. si quæramus. s. de test. Sol. vt in gl. Opp. Insti. de leg. §.
3 legari. Sol. ut in gl. ¶ Quæro, t̄ si statutū disponit illud, quod prius
c erat dispositū de iure cōi, an sit statutum, an lex? Hoc est vtile scire,
pp multa, quæ pñt occurrere. Io. And. in c. j. extra de pñt. li. 6. tenet
q̄ statutū sit ius cōe & q̄ sit verū probatur per l. ius ciuile. s. de iust.
& iur. & per l. si creditor. s. de leg. j. Sicut. n. ius gentiū alterat cū
aliquid adijcitur, vel detrahūt, ita & ius ciuile, nisi aliquid addatur vt
detrahat p ius municipale, remaneret ius ciuile, & pro hoc facit ista
l. sm expositionē gl. In q̄rium, quia si testator disponit sm ius cōe,
vt quia venientes ab intestato instituit, valet vt vltima voluntas. l.
ij. s. de ini. test. & l. Gallus. per totū. s. de lib. & posth. Præterea, ni-
hil prohibet deduci in statutū ciuitatis illud, quod est de iure cōi, vñ
cut nō prohibet deduci in stipulationē, vel in aliā quētionē. l. ij. cir-
ca. prin. s. sol. ma. l. & si pupillus. circa prin. j. de nouar. & l. si ita sti-
pulatio facta fuerit. j. de ver. obli. per istas vltimas rationes probō,
quod statutū sit ius municipale & ciuile, & addat nouā formā agen-
di, vt p̄ditione ex statuto agat, q̄ prius poterat de iure cōi agere, a
d & pro hoc facit ista lex, sm istā expositionem quā feci. Itē super eo
dē habet locū ius ciuile & prætorū, ut in bo. poss. sm tab. & gl. do.
Ioā. And. puto verā in casu, i quo loquit, prout ad superiora referē.
4 ¶ Vltimò vīd hic dictionē vsq̄; d cuius significato ponit Ia. Are.
c hic, & Cy. et in l. a caligato. C. de nup. dixi i. l. patronus. §. j. s. de le. 3.

ADDITIONES.

- a ¶ Consule, Adde q̄ contra facit l. filiusfami. infra eo. Sed intellige ibi, inductam
i. extensam non autem inuentam. PANCIR.
- b ¶ Pro Falcidia. Adde Pau. de Cast. consi. 199.
- c Barb. ¶ Disponit. Et vide Bal. in l. j. C. de consti. pe. & vide tex. in l. iij. §. si rem.
de leg. 3. & vide tex. in l. magistratus. ad muni. & vide gl. in l. fin. §. in computatio
ne. C. de iur. delib. & vide quæ dixi in c. j. de rescript. Adde Io. An. i c. j. de rescrip.
Adde Io. And. in c. j. de fil. præf. in nouella in 6. & in ti. de test. in rub. Bal. in l. j. C.
de const. pe. Alex. hic & Fely. in c. i. in ult. char. extra. de rescript.
- d ¶ Agere. Adde Abb. in Rub. extra de regula in fi.
- e Vsq̄. Adde de hac dictione, & multis alijs Old. consi. 49.

1 Falcidia refecatum, est naturaliter debitum, q̄ sic contra vltimontanos.

§. Secundo capite. Opp. in auth. de trien. & semiff.
post prin. & C. de inof. test. aut.
nouissima. Sol. Hic loquitur in quarta debita iure institutionis, ut
in glo. Secundo opp. quod non liceat capere. l. non est dubiū. C. de
leg. Sol. Intellige hanc sm illam. q̄ debeat capere de uoluntate hæ-
redis scripti, vel rē vacantē. l. pe. j. pro leg. vel quia testōr permisit.
l. Titia cū testō. §. j. s. de leg. 2. Aliās si extra istos casus caperet, per-
deret legatū, d. l. nō est dubiū. ¶ Quæro, an istud, quod refecat per
l. falcidiā, sit naturaliter debitū? Et gl. tenet q̄ sic. l. cū quis. C. de iur.
& fac. igno. & l. cuius p̄ errorē. j. de reg. iur. & l. j. s. de condi. indeb.
Doct. Vltimontanenē q̄rium p̄ istam legē, qm̄ non permittit dis-
ponere nisi vsq̄ ad dodrantē, & qm̄ lex resistit obligationi, natura-
lis obligatio impedit. l. si nō sortē. in prin. s. de cōdi. indebi. sed hic
a resistit, ergo & c. Præterea, istud a probat in l. lineam Margaritarū.
j. eo. & Cy. rāgit in d. l. cū quis. sed semp reprobaui, & dico q̄ imo
est debitū naturale, ut text. C. eod. l. j. vbi dicit, si hæres dat scienter
vltia, tunc non vī donare: ergo aliquo iure est debitum, aliās do-
natio est, dixi uobis in l. si patronus. §. j. de do. Ad rationē Vltra-
montanorū dic, q̄ lex falcidia non resistit obligationi, sed non assi-
stit, quia dicit, ita tñ q̄ quarta & c. Sed contra istam sol. facit Insti.
eo. §. j. vbi dicit tex. quod lex falcidia prohibet. Sol. prohibet, id est,
non

ADDITIO.

a Barb. ¶ Istud. Et vide Bal. in l. cū quis. C. de iur. & facti igno.

non permittit sicut dicimus in l. stipulatio. §. alteri. j. de verbo. obl. Ad d. l. lineam. reipon. q. dominium rescindit, sed nō obligationē naturalem, quia remanet naturalis obligatio, prout erat primò.

- 1 Statutum, quod loquitur in coniunctis, q. locum habeat in omnibus & per omnia in extraneis, intelligitur in casibus, in quib. potest habere locum.
- 2 Fictio recipit extensionem passivam.

§. Lex Falcidia. Ad testm̄ p. fictionem legis Cornelie confirmatū p. inet lex Falcidia. h. d. Op. & v. r. q. omnes leges testarię nō pnt hñe locū. l. si quis filio ex hære dato. §. irritū. s. de in iu. test. & l. iij. de verb. sig. Solue ut in gl. q. al. r. respiciūt veritatē. & hæc lex respicit fictionē. Ista probantur per d. l. si quis filio ex hære dato. §. irritū. s. de in iu. test. Et hoc no. Mar. b. ad hoc qd̄ tota die fit, in ciuitate ista fuit statutū factū, q. statutū qd̄ loquit de p. iunctis, habeat locū in oib. & per oia in extraneis, intelligitur in casib. in quib. pōt habere locū: quia si esse t in statuto primo, q. in p. sanguineis proprijs cōpromittatur, non potest habere locū in extraneis, & pro hoc facit l. ista. ¶ Opp. quod est fm. fictionem debet t. stricte accipi, & nō recipit extensionem. l. mulieri & Titio. s. titu. j. facit. l. Vranus. & quod ibi dixi. j. de fideiuf. hic d. r. rium. Sol. Non recipit extensionē, scilicet, actiue, hoc est, ut ipsa fictio extendat ad alia, vt in r. r. ijs: sed extendit passiuē, hoc est, ut alia leges testarię ad ipsam extendant. Hoc tetigi in l. iij. s. de leg. j. & pono in l. oēs populi. s. de iust. & iu. circa materiam interpretationis. Pone filius familias, potest facere testamentum per formam statuti, habebunt ne locum in eo leges, quæ loquuntur de testō? Certē sic.

ADDITIONES.

- ¶ Lex Falcid. Adde q. Pau. de Cast. inducit hunc tex. ad q. q. si testator habēs plu res filios, illos instituit, & grauauit q. si decederent sine liberis, restituant hēreditatem Titio, si vnus ex prædictis fratribus erat constitutus in sacris, q. nō censetur ille grauatus quia non poterat licite generare filios: vide Roma. confi. 438.
- b Poma. ¶ No. Mar. Vide Alex. in l. j. in j. no. in j. col. ff. de leg. j. iuncta gl. in l. mancip. in verb. subest forma. C. de serui. fugi. & in l. princeps. cum gl. ff. de leg.
- c Poma. ¶ Certē sic. Vide Cardi. confi. 70. vbi limitat.

§. Ad eos qui omissa. Falcidia habet locum in legatis, q. de iure p. torio tm̄ de bentur: & in his, quorum dies cedit ab adita hēreditate: & in his q. ex post facto, an debeantur, apparet. h. d. Opp. q. non valet legatum factum ei, qui est apud hostes, quia non est capax: vnde videt obstare, quod habuistis in. §. in extraneis. Inst. de hēr. qua. & disse. So. p. fit matur per fictionē postliminij, ut uidiſtis in lilla. §. j. s. de hēr. inst.

- 1 Relictum Deo intelligitur relictum ecclesiæ.
- 2 Hic. §. an hodie sit correctus.
- 3 Trebellianica an cesset in relictis ad pias causas.

§. Ad municipiū. Opp. de. §. si aut hñs. in auth. ē. de eccl. tit. vnde sumit authen. similiter. C. e. Gl. soluit, q. hic loquitur qñ relinquit Deo, ibi ad pias cās. Ista so. reprobat gl. p. l. si qs ad declinādā. §. pe. C. de epis. & cle. Alij dñt. q. est dña, an relinquant Deo b. vel ecclesię. Sed ista non est vera, quia qñ t. relinquit Deo, vñ relictū ecclesię. vt in. §. si quis in nomine, in auth. de eccl. ti. Alij dñt, & tenēt qd̄ ista corrigit pillā, & istā tenet gl. hic. Alij, t. vt Old. dñt, q. ille. §. si aut hñs. loquit in hæ redib. qui fuerunt in mora soluendi, & uidi multos doc. hoc dicentes, & gl. recitat in l. si quis ad declinandam. C. de epi. & cle. & doc. ut lac. de But. dñt istā esse verā de iure: sed quia Cy. dicit r. rium in d. auth. similiter. ideo ego non audeo dicere r. rium. Sed mihi vñ, q. in corpore non dicatur q. sit in mora, sed q. per Falcidiam recusabat soluere, & si esset in mora, aliquo modo puniatur, ut probatur ex eo quod sequitur in illo. §. & ex. §. qui eñ præcedit. Ego credo, q. ista lex sit correctā, & ita cōiter tenetur. ¶ Quæro, quid de quarta debita iure natura? Et dic ut in gl. & simile in d. l. si quis ad declinandam. Quæro, t. vtrum Trebellianica cesset in relictis ad pias causas? dicam in l. Marcellus. §. quod autem. j. ad Trebel.

ADDITIONES.

- a Barb. ¶ Ad municipium. Et de materia huius. §. vide mode. in auth. similiter. C. eo. text. sing. in l. decem. ff. de fideic. li. vbi ex legato libertatis nō detrahatur Falcidia. & vide ibi Ang.
- b ¶ Deo. Adde an relictum ut pingatur imago alicuius sancti, dicatur pium. Ange. confi. 24. & an delegatis ad pias causas detrahatur Falcidia, vide Old. confi. 191. Fede. confi. 130. & cle. Roma. confi. 28. & 239.

§. Non solum. Ad omnia legata, q. debent de substantia testōris proficisci, pertinet l. Fal. h. d.

- 1 Falcidia non detrahatur de mortis causa capione, & latius. nu. 3.
- 2 Legatū nomine pænę de iure Digestorū ualet, nisi dispositio esset probrosa.
- 4 Imputari quando dicatur, & quando non.

§. Item si ita. Si legatū soluat anteq̄ in aliud transfundat, lex Falcidia locū habet: secus si postea. Itē quod mortis causa datur ad euitandam alterius legati præstationē, ad leg. Falcid. non pertinet. h. d. Diuiditur in duas partes. Primò, loquit qñ legatū incipit a præcedenti dispositione. Secundò, qñ incipit a p. cedeñti p. ditione. Secūda ibi, idemq; erit. ¶ No. vnum t. hic vñ

velle, q. ex mortis cā capione nō detrahatur Falcidia. ¶ Primò opp. qd̄ relictū nō ualet, q. vñ q. sit relictū nomine pænę. l. j. de his quæ p. no. Sol. t. fm. tēpora antiquissima non ualet, sed fm. tēpora Digestorū sic, ut hic, nisi p. cederet dispositio opprobriosa, ut not. s. ti. j. l. multa p. Dy. ¶ Opp. dñt in primo casu penum esse in legato: q. in l. j. s. de p. le. Sol. Ibi a p. ditione, hic a dispositione: nō est verū quia ibi a dispositione. Dicit gl. nō est q. ga dicit, nō pōt peti, ergo non est in legato, sed statim dicā. Opp. q. vñ q. ad interpellationē possit soluere. Itē vñ q. ad lit. p. test. l. si penū. j. qñ dies leg. ced. Soluit glo. & fatet r. rium, & sic gl. vñ dicere q. tex. nō benē dicat. Sed certē iurif. cōsultus benē dicit, & dico q. debet intelligi, q. pōt soluere vñ q. ad interpellationē d. l. penū. sed interpellari nō debet incontinēti, sed aliquo spatio præmissō. l. quod dicimus. j. de sol. Itē vñ q. ad lit. p. test. si alia interpellatio nō præcederet. ¶ Venio ad aliā gl. & gl. innuit q. duo sunt legata. Contra de. l. cū p. finitione. j. qñ di. leg. ced. Sol. duo sunt legata uerē, sed i. effectu vnū est, & ista est veritas. Vltimò opp. de. l. si penū. j. qñ di. leg. ced. Gl. soluit, q. licet hic nunquā potuit peti, tñ fuit in ob. tione ciuili & naturali. Alij sunt in alia opinione, q. nunquā fuit in obligatione: sed est q. d. l. si penū. & vide istā gl. Tenet ergo gl. q. qñ incipit a p. cedeñti dispositione, nunquā est i. petitione, sed in obligatione ciuili, & naturali, & ista vñr probari p. d. l. si penū. qñ di. le. ce. Cōtra istā sol. est gl. in l. obligationū ferē. in fi. j. de ac. & oblig. qd̄ interim est in petitione. Alia gl. est in l. duo. s. pro loc. Dy. & lac. de Aret. in l. ita stipulatus. de verb. obli. vñr istas gl. tenere. do. Old. in d. l. stipulatus, reducit istas gl. ad p. cordiā, & dicit: Qñq; volo petere quo ad effectū p. secutionis, & tunc nō pōt fieri ut cōlequar. & rō est q. lit. p. test. super penus, statim nouat prima obligatio, & incipit deberi quātitas: non ergo in snā poterit a modo deduci qd̄ definit esse in obligatione, ita loquitur hic, & l. j. s. de p. le. qñq; peto quo ad effectū inducendæ nouationis seu transactiois, tunc istud benē possum facere, & sic loquit gl. r. r. i. a, & pro hoc iste tex. & hoc approbo in d. l. ita stipulatus. ¶ Sed q. istud opp. fortiter, lex dicit, si lego penū, & si penū nō dederit hāres, centū dato, p. primū legatū vñ ademptū sub p. ditione. l. aliquādo. s. tit. j. per qñs vñ sub r. r. i. a p. ditione datū. l. si penū. j. qñ dies leg. ced. & penden te p. ditione, datū non est in petitione nec in obligatione. l. cedere diē. j. de verb. sig. Quid dicemus? Quidam habēt in additione Dy. & vñ dicere, q. ideo hoc, quia talis p. ditione post mortē legatarij legatū nō suspendit: quia legatario moriēte, certū est quod ei penus nō solueretur. Sed certē licet hoc sit verū: tñ sequit per hoc qd̄ nō im pedit, trāmissio, non aut sequitur q. det p. ditione, vt dixi. s. titu. i. l. hāres meus. Dic ergo, q. tex. dicit, q. legatū est, & transfundit. Ad r. rium nō deo, q. vñ sub p. ditione ademptū. s. titu. cū exiterit p. ditione. Et hoc vñ velle tex. in l. r. r. i. a. ibi, eo casu quo centū, & c. sic est aliud in isto casu, quo in p. cēnā hāredis nō soluētis fit trāmissio, quo casu primū legatū non definit esse purū, & sic pōt peti ut hic: secus si legatū ex alia cā sub p. ditione adimat, seu transferatur. ¶ Quæro, vtrū de mortis cā capione detrahatur Falcidia? Vñ q. non, ut hic, & j. eo. l. acceptis. Contrariū vñ. C. eo. l. pe. Et hoc determinauit gl. Ad istā. l. rñdet gl. q. hoc est pp. morā hāredis. Ad l. acceptis. rñdet gl. q. ibi hāres accipit, non dat. Tangitur latius in l. qui pretio. s. de do. cau. mor. & Insti. eo. l. j. & Cy. in l. si mortis. C. eo. Dy. reassumē do omnia dicta gl. dicit sic. Qñq; hāres accipit mortis cā, & nō cō putatur in Falcidiam, d. l. acceptis. & l. in quartam. j. eo. Qñq; hāres dat, & tunc, aut hāres dat q. def. ncti voluntatē, aut præter, & nō detrahatur Falcidia, d. l. qui pretio. de do. cau. mor. Qñq; dat fm. volū tatem defuncti, & tunc, aut fuit in mora, & nō detrahatur Falcidia: aut in mora non fuit, & detrahatur. Sed ista uerba vñr q. ver. idemq; erit. Gl. voluit ad r. r. i. u. rñdere. idemq; scilicet si tñ mora iā facta sit. Sed certē vñ, q. tractat iurif. cōsultus Idemq;. s. ad detrahēdum Falcidiā, & sic non est vera distinctio Dy. Præterea, Falcidia refecat legatum ipso iure, l. Plautius. & l. lineā Margaritarū. j. eo. sed tñ hæ res nō pōt esse in mora, quia nulla est p. ditione. l. si pupillus. j. de ver. obl. Præterea, q. mora nō priuet Falcidia, est expressum in l. cū p. r. §. j. j. eo. Quid dicemus? lac. de Arc. in d. l. q. p. r. io. dicit, qñq; mortis causa capio datur ad euitandā alterius legati præstationē, & tñ nū quam detrahatur Falcidia, ut hic. Qñq; datur ob aliam cām, & tunc benē detrahatur Falcidia. l. pe. C. eod. & ista est vera, & eā teneatis, quam Old. tenebat: & hoc dixi in d. l. qui pretio. Quæro, t. qualiter dñt imputari? Rñ. dñt imputari qñ Falcidia detrahatur, non imputari intelligitur, qñ Falcidia nō detrahatur, & istud colligitur ex duabus gl. una est super uerbo, imputari, alia super uerbo, nec in Falcidia.

ADDITIONES.

- a ¶ De mortis causa. Adde vt per Bal. confi. 484. & Roma. confi. 75. & 79.
- 1 ¶ Susfructus est diuiduus, sed alia seruitutes indiuidue, & nume. 3. & ibi de ratione. Falcidia de diuiduis detrahatur de re ipsa, de indiuiduis, de estimatione.
- 2 Aestimantur omnia, ut sciatur an Falcidia debeat detrahi.
- 4 Aestimatio vsusfructus qualiter fiet, ut detrahatur Falcidia.
- 5 Legatum opera serui, an constituat ius in re.

§. Si usufructus legatus sit. Si aliquod diuiduū sit legatū, de ipso de trahit Falcidia, nō de estimatione ipsius: fecus in indiuiduo, vtrūq; tñ estimat ut sciat, an Falcidia locū habeat. h. d. No. t̄ primò q̄ usufructus est diuiduus, & aliæ seruitutes indiuiduæ. Itē no. q̄ de diuiduis, de ipsa re detrahit Falcidia: de indiuiduis de estimatione detrahitur Falcidia. Itē no. q̄ omnia estimant vt sciatur, an Falcidia debeat detrahi. ¶ Opp. de. l. stipulationes nō diuiduntur, de verb. obl. Sol. ¶ Oēs seruitutes sunt indiuiduæ excepto usufructu, vt hic. Et rō est, q̄ usufructus tantā vtilitatē affert in parte respectu partis, quantā in toto respectu totius: in alijs seruitutib. nō est sic, ut probat in l. in executione. §. ij. j. de verb. obl. ¶ Opp. de vsu & ha. l. vsus pars. Soluit gl. in verb. neq; vsus. q̄ differt usufructus ab opera, q̄ usufructus est spēs p se, q̄ est usufructus diuiduus, aliæ aut indiuiduæ: & vsus est spēs p se, & hic differt ab operis, sed est indiuiduus ut operæ. Opp. s. de ope. ser. l. pe. Solue ut in d. gl. & benè. Opp. de ope. lib. l. si qñ. Solue vt in gl. Opp. de. l. in stipulationib. §. operatū. j. de verbo. obl. Solue ut in gl. ¶ Dī hic t̄ q̄ usufructus debet estimari, q̄ro qualr fiet estimatio? Et dicit gl. q̄ ex qualitate rerū, & c. ut in glo. Si milē gl. habes in l. oīum. s. de vsufr. Sed si hoc est, q̄ estimatio debet fieri, hoc modo erit dare, q̄ si p̄prietas valeat quartam q̄ tūc nō de trahitur Falcidia. Et gl. dicit, fateor trium, & est tex. in l. oīum. s. de vsufr. Vterius Dy. intelligit istā gl. qñ solus usufructus est relictus & nulla alia res. Sed si poneremus vsufructū, & alia legata esse relictā, tūc esse pōt q̄ detraheret Falcidia licet valeat p̄prietas quartā. Sed opp. q̄ id, quod est sine vtilitate, nō cōputat in quartā, vt. j. eo. l. i. quartā. Sol. ut gl. q̄ illud qd̄ est sine vtilitate re & spe. in quartā nō cōputat. l. in quartā. j. c. sed hoc est certū, q̄ extinguit usufructus, vbi decesserit legatarius. ¶ Dī hic, qd̄ debent oīa legata estimari: q̄ro, qd̄ ad p̄positū, p̄posito qd̄ sciat quantū est in legatis, quō poterit sciri q̄ sunt in h̄ritate, p̄bato q̄ sunt in legato? Nō ergo sequitur, si tñ est, & nō plus. Dic. q̄ de hoc est gl. in l. cum de lege. s. de p. b. Et ista lex t̄ potest induci, an ex legato opere constituatur ius in seruo. Et hic tex. videtur, q̄ nō. ¶ Vtrūm opera sit idem quod ius. gl. tangit in l. ij. s. de vsufr. lega. & de ope. seruo. l. ij. & videtur contradicere, quod sit ius. dicam in l. ij. s. de vsufr. leg.

§. Si quis creditori. Si debitor legat creditori, representationis cōmodū defalcāt. h. d. **§. Si legatarius.** Hæres errans repetit a legatario, si habet vltra quā h̄re debet fm leg. Fal. Quæro, quæ actio est ista? & dicit gl. q̄ est p̄dictio idēbiti, & istud est verū, quando hæres tradidit vt suam. l. hæredis: fecus si vt suam. l. legatarij: quia tunc non transtulit dominium. l. iij. §. subtilius. s. de p̄dict. ob cau. Ideo tunc per rei vendicationem possum petere. Hoc modo intelligit Iac. de Are. ¶ Opp. C. de iu. & fac. ign. l. cum testamento. & s. de iur. om. iud. l. si per errorē. Sol. ut i gl. & bñ tene mēti.

§. Interdum omnimodo. Qñ aliqua legata debet ex substitutione, vel in p̄dōnis euentū, legata pura præstantur cautione recepta. h. d. **§. Id quod ex substitutione.** Bona quæ ad hæredem perueniūt ex substitutione vulgari, contribuuntur cū hærede ex institutione. Idem in legatis, nisi sint nominatim relictā. Op. s. de leg. j. l. licet So. Hic dixit tñ, vel æquiualens, ideo ab alio non debentur. Et vide gl. in verb. nominatim. quæ incipit, ut ipse. Sed intelligo, q̄ statim quādo eū nominauit, ab eo tñ videtur relinquere. l. si plures. s. de le. 3.

§. Si cohæredis mei. Si portio grauata accrescit nō grauata per ius accrescendi, nō est locus p̄tributioni. h. d. Opp. de. l. q̄ si alterutro. j. eo. Sol. Intelligit hunc tex. fm illum, qui suppletur ex distinctione. Sed gl. tangit hoc. j. eo. l. q̄ alterutro. & ibi dicam.

§. Si cohæredem meum. Si portio accedit portioni, post quam legata ceperūt deberi ab vtroq; cohærede, nō est locus p̄tributioni. h. d. Op. de eo quod uidistis no. s. §. pxi. & §. id q̄ ex substitutione. Sol. Hic ceperunt a cohærede deberi, & iō nō fit cōputatio: in §. proximi nō ceperūt deberi. Satis cogitavi si possem istos casus aptare ad aliā materiā, & nō potui. ¶ Sed formo vñā qōnem. t̄ Ciuitas Perusina vniuit duas villas simul, & vna erat multum grauata debitis, alia erat multū pinguis? q̄ro, an creditores possint venire p̄ bona omnium? Modò dices, q̄ ista vniō pōt fieri trib. mod. Vno modo pone nomina, q̄ vna uocet a & alia b, & tūc pōt intelligi, q̄ a, vniat cū b, & b, cū a, vel vtraq; simul: & est dīa in hoc, & isti modi, probant in corpore, vt iudi. sine quoquo suffra. §. illud. & §. hoc aut. & plenè. C. de metropo. l. vni. lib. 11. & plenius extra. ne se. vac. c. j. Posses tu dicere, casus est hic, cum accedat grauata non grauata, vt. s. in §. si cohæredis. Alius dicet, q̄ non habet locum cōtributio, q̄ iā incēpit deberi, ut hic: sed nullus benè dicit, q̄ illa iura habet locū in legatis, & vltimis volūtatib. q̄ in alijs semper fit p̄tributio

omniū, si ad pauperē vadant diuitiæ vndecunq; l. quæ dotis. s. sol. ma. & l. si. §. si nautem dubius. C. de iure delib. Sed ad p̄positū qñ vnitur grauata non grauata, quia ista vniō fit a superiori de necessitate, crederem q̄ non grauata possit impetrare separationē. l. j. in fi. de sepa. in alijs omnibus credo, q̄ villa locuples non teneatur ad debita antiqua, quia villa representat vicem personæ. l. mortuo. j. de fideiu. & l. proponebatur. s. de iud. & sic est acti vnus homo venire ad istā ciuitatē: quia ad debita antiqua non teneretur. l. prouidendum. C. de dec. & l. j. C. ut nullius ex vicarijs pro alienis vicariorū debitis molestet, li. xj. Et hoc tenet Dy. in l. incola. j. ad mun.

ADDITIONES.

- a Poma. ¶ Sed formo. vide Lud. Ro. in confi. 161.
- b Barb. ¶ Et sic. Nec etiam ad reprefalias iam concessas, vide Bal. no. loquentem in tit. de censu. in addi. Specu.
- c ¶ Tenet Dy. Adde q̄ idem sequitur Roma. confi. 275.

§. Si in annos. Dicimus plenè de ista mā in l. Titio. j. eo. **§. Id quod.** Opp. & videtur, q̄ istud quod heredi debetur, detrahatur. l. Stichū. §. aliqñ. j. de solu. Si habes hæreditati, stat propriè, si habes hæredi, scilicet, iure hæreditario.

- 1 Impensa funeris, & monumenti necessaria, facta ab hærede, ut æs alienum detrahatur. & nu. 4.
- 2 Hæres in monumento potest expendere plus, quàm dixerit testator in sui præiudiciū, & si minus quàm dixerit testator, & quàm dicere deberet, debet expendere quod æquum est.
- 3 Expendens in monumento fiendo per hæredem, quando possit ab hærede repetere, & qua actione.
- 5 Falcidia quando detrahatur de impensa monumenti.

§. De impensa. Impensa t̄ monumēti & funeris necessaria, facta ab hærede detrahit, ut æs alienū. Itē pecunia legata ad monumētū defalcāt, nisi quatenus sit necessariū. h. d. Diuidit in duas partes. Primò, loquitur de impensa facta ab hærede. Secundo, de pecunia legata alteri ad faciendū monumētū. Secunda ibi, idcirco. Itē prima subdiuidit in duas partes: q̄ primò ponit dictū Sabinū, secūdo dictū Marcelli. Op. & vt, qd̄ Marcellus corrigit Sabinū: sed dic qd̄ Sabinus loquit in monumēto necessario, Marcellus i nō necessario, vt apparet p seq. l. nec amplius. ¶ Opp. de. l. cū in testō. j. de verb. sig. Gl. hic in verb. eo. no. ic. dicit, hic expedit minus, ibi plus. Sed qd̄ ad factū: an hæres possit plus expedere, quā testōr iusserit? Et dic, q̄ pōt in præiudiciū ipsius h̄dis, nō legatariorū: de hoc hic loquit. ¶ Vterius opp. de. l. h̄ditas. §. j. s. de peri. hære. Gl. ibi, & hic se inuoluit: sed truffa est: q̄ hic quærit, an deducat, ut æs alienū, & an detrahat Falcidia: ibi quærit, utrum alius impendēs possit ab hærede repetere: nihil ergo illud cū isto. **¶ Ad t̄ p̄positū bñ nō insistēdo, declaro istā materiam p quæst. Et primò q̄ro, quātū h̄s pōt soluere in monumēto in præiudiciū sui? Et dic, quantū vult testōr, unde plus, nō minus pōt. l. cū in testō. j. de verb. sig. sed si minus dixit quā deberet, tūc æquū expēdat. l. at si q̄ s. equū. s. de reli. Quæro, an, t̄ qd̄ alius expendet in monumēto, possit ab h̄de repetere? Dic, aut expedit plus q̄ testōr uoluit, & nō repetit. l. qui aliena. §. j. s. de neg. gest. Aut tñ quātū dixit testōr, expedit: & tūc, aut vult repetere actione neg. gest. & pōt. l. h̄ditas. §. j. s. de peri. hære. Aut vult actione funeraria repetere, & tūc nō pōt, nisi illud qd̄ est æquū: nō tñ, quātū testōr iussit, d. l. at si qd̄ s. æquū s. de reli. & eo casu quo totū repetit, est verū nisi h̄s potuisset Falcidiā detrahere. ¶ Quæro, an t̄ expēsa monumēti, detrahatur, ut æs alienū? Et dic aut est necessaria respectu funeris, & ut æs alienum detrahatur, ut. s. in princ. Aut nō est necessaria, & tūc non detrahatur, ut æs alienum, ut hic in uerfi. Marcellus. ¶ Quæro, t̄ an Falcidia detrahatur de impensa monumenti? Et dic, aut sunt legata ad monumētum necessariū, & non detrahatur, ut in princ. §. Si sint legata ad monumentum uoluntarium, defalcabitur, ut alia legata, ut hic.**

LEX III.

Si hæres institutus. Quod hæres acquirit sui prouidentia, uel alterius stultitia, non cōputatur in bonis, h. d. Tene menti istam legem. Pro ea facit. l. uenditor ex hæreditate. circa medium. s. de hæred. uel act. uendi.

ADDITIONES.

- a ¶ Sui prouidentia. Adde inquantū Alex. tangit, an acquisita ex vfuris p filium, sint communicanda, quæ posui post ipsum in l. cum oportet. C. ne bon. quæ lib.

§. Item si reipublicæ. Dicit Dyn. iste casus non reperitur alibi.

LEX IIII.

- 1 Dominium, an mutetur si mihi debetur res ex contractu sub cōditione, eueniente conditione.

Fundo legato. Potest quis cām dominij sibi mutare, cā noua extrinsecus superueniente. h. d. Opp. & vt, q̄ imo qd̄ dicat dñs ex utraq; causā. l. iij. §. ex pluribus. j. de acq. poss. Sol. Ibi possessio pōt haberi ex pluribus causis, dñium nō. Opp. de. l. in numerationibus. j. de solu. Sol. Ibi loquitur in pluribus causis concurrentibus in idem tempus; hic in diuersis temporibus,

poribus, vt no. in d. §. ex plurib. Opp. de acq. poss. l. qd meo. Sol. pot ex ca extrinsecus veniente, ut hic. Opp. de l. cui res. s. de act. emp. So. vt gl. & bene. Op. de l. hmo. §. q seruu. circa fi. s. de le. j. Sol. Ibi mutat casum i fi. & ista op. ibi reprobaui tibi. Dic bñ, vt ibi dixi, ista lex loquit qñ mihi debet res ex vltima voluntate. ¶ Quæro, qd si debetur mihi res ex tunc, an ex tunc conditione mutet ca prioris dñij? Et vñ qd nō, qd ex vltima voluntate trāsit dñium ipso iure: sed in tunc. nō sine traditione. In tunc est veritas: qd veniente conditione muto do miniū, & ex noua ca habeo, ut in gl. l. iij. §. ex plurib. j. de acq. pos. & casus est i l. sub pdōne. j. de so. plene distingue, vt i d. §. ex plurib.

L E X V.

- 1 Res non vitatur si uenit in eum casum, a quo non potuit inchoari, si casus superueniens tendit ad eundem effectum cum primo.
2 Dominium rei potest deberi ex diuersis causis in idē tēpus concurrentib.

1 Verbis. Nō vitatur res, si veni i cū casum a quo nō potuit inchoari, si casus superueniens tendit ad eundē effectū cū primo. h. d. Opp. de l. inter stipulantē. §. sacra. j. de ver. ob. & l. v. ranius. j. de fideiuf. Bñ casus superueniens tendit ad eundē effectū cū primo. Hoc determinat Dy. in c. actus legitimi. extra. de regu. iur. li. 6. ¶ Quæro, tan rei dñium habeat ex causis diuersis? Et vñ qd sic: qd cōcurrūt in idē tēps. l. in numerationib. j. de sol. Gl. determinat tunc, & malē in l. iij. §. ex pluribus. j. de acq. pos. & ibi p Dy. reprehendit.

L E X VIII.

In lege Falcidia eris. Quæro, qd vult dicere lex, ibi ipse solus tenet, & c. Dy. ista gl. reprehendit alio modo exponit solus. l. deducit, & c. vt gl. quā eā reprehēdit. Tertio modo legā, vt ipse solus deducet, quē testōr dānat: & licet alij teneāt, habēt tñ regrefum. Opp. de l. cū ab vno. s. de leg. 2. Sol. Ibi spāle fauore dotis. Op. & vñ, qd detrahat ab alijs cohæredib. l. si uni. i prin. & §. idē Papinia nus. aliās, nō incipit, si uni. sed, si filia. s. fam. etc. Gl. dicit, fateor qd ipse detrahat a cohæredibus: qd vñ esse grauatus liberare eos. Sed alij cohæredes nō faciūt deductionem de ere alieno. quia non ipsi, sed alij sunt grauati. Idē in d. l. cū ab uno. Sed opp. certum est qd omnes cohæredes tenentur pro hæreditarijs portionibus, & liberatio vñ eis legata a cohærede: ergo apparet, qd cohæredes capiūt liberationē iure plegati. Sed tūc arguo, quod iure prælegati capitur, nō cōputat in quartā. l. id aut. & l. quod aut. & l. in quartā. j. e. vñ ergo, quod oēs debēt hñe rōnē eris alieni, nec legatarij pñt dicere, alius est grauatus. Quid dicemus? Nescio qd dicamus, nisi reducā ad hāc rōnē, qd i calu isto qñ testōr grauat unū, vt soluat es alienū, est ex mēte testōris, qd alij nō habeāt rōnē æris alieni. ad hoc. j. eo. l. cū quo. §. si.

L E X IX.

- 1 Fructus pendentes dicuntur pars rei, & reddunt fundum pretiosorem.
2 Partus ancillæ non dicitur pars rei, nec facit ancillam pretiosorem.

In lege Falcidia placuit. Ista est singularis lex. & h. d. Fructus pendentes dñr pars rei, & rē faciūt pretiosiorē: secus in partu existēte in vñ tre. h. d. No. qd fructus dñr pars rei. Habes in l. fructus pendentes. s. de rei uen. & l. si. §. pe. j. que in frau. cre. Itē no. j. qd nō dñr partus pars rei, ut hic, & l. partū. j. de verb. sig. & l. si aliena. §. Scuoia. j. de vsuc. Opp. & vñ, qd partus pars rei dicat. l. j. §. ex hoc rescripto. s. de uen. inspi. Sol. illud est uerū quantum ad illud ædictū: secus quo ad alia. Opp. de leg. ij. & l. si qd ex Pamphila. Dicit glo. aliud in emptore, & aliud in hærede. Nihil est dicere. Dic, qd ibi non est pretiosior ancilla pp partū, licet carior ematur. Nihil. n. ad est ei, pp quod ipsa sit magis pretiosa: qd partus nō est eius pars: & iō nō est aliqua pars quæ faciat eā pretiosiorē: nec dicitur pretiosior, licet pp aliquam qualitatem eam quis emat cariorē: sed fundus est pretiosior in se. Opp. de l. qui in vtero. s. de stat. ho. Solu. ut gl. quod tene menti.

L E X X.

Quod supra. Glo. ponit casum dupliciter, & de primo sum contentus: & iste est casus de materia. §. quod vulgo. j. i. proximi.

L E X XI.

In ratione legis Falcidiæ retētionēs.

- 1 Voluntatibus in ultimis per aduentum conditionis non fingitur retro.
2 Fictio re precepta non retro trahitur.

§. Si seruus sub conditione. Illud, quod si extaret, non æstimaretur. hñdi nō imputat: abs secus si est preceptū. h. d. ¶ Op. s. de nox. l. si hñs. So. illud pñgit pp dolū hñdis. Op. j. ea. l. §. si seruus testō. So. vt ibi qd cōcordat, non discordat. ¶ Vltimō iste. §. vñ facere tunc duo mea dicta in materia de fictionib. in l. si is qui pro emptore. nu. 47. 1 de vsuca. Dico j. qd in vltimis voluntatib. in legatis per aduentū cōditionis, nō fingit retro. l. si mñ. §. eandē. j. de excep. rei iud. & l. j. §. serui. s. ad Sylla. hic vñ tunc. Itē dico, j. re precepta, nō habet locū fictio, vt retro fingat. l. huic scripturæ. s. ad l. A qui. & l. vlt. C. de sen. pas. &

ibi doct. no. hic dñr tunc. Sed ad tunc rñdeo, qd hic fingit retro: & ratio est: quia si res esset hodie. non æstimaretur, ut. j. ea. l. §. si seruus. §. Imperator Marcus. Ex facto quod trahit originem testatore viuente, nō computatur in quartam. h. d. cum. §. seq.

- §. Si seruus testamento. Illud preceptū non æstimaret. h. d. In tex. ibi. necarent q post aditā hæreditatē vltimo suplicio afficiunt. ¶ Opp. quicquid perit pot mortē, perit hæredi. l. in rō ne. in prin. j. eo. Gl. huius tunc timore vult dicere qd cōcordat cū illa: & iō lege interrogatiuē istū tex. & vide gl. in uer. viueret. q incipit, cū adit hæreditas, & c. Dy. reprehēdit istā gl. & dicit, qd istud est tunc casum. l. æris alieni. j. eo. Itē in §. j. s. ea. l. loquit, qñ pditio extiterit, & tunc nullo modo æstimatur: sed qñ deficit conditio, tūc æstimatio fieret, si viueret, & hoc vult tex. & ideo puto verum dicere Dy.
1 Substitutus pupillo debet legata quæ a pupillo ceperunt deberi, ut es alienum, & an detrahat Falcidiam ex persona pupilli, vel primi testatoris.
2 Heres nō conficiens inuentariū perdit Falcidiā, & tenet ad solida legata.
3 Substitutus pupillo tenetur aliud inuentarium facere, licet pupillus fecerit, aliter tenetur ad solida legata.
4 Substitutus si fecerit inuentarium, pupillus non, an substitutus detrahat integram falcidiam, & debeat integra legata. Substitutus pupillo pot petere restitutionē in integrū, ut faciat inuentariū.
5 Substitutus pupillo quando faciat inuentariū, an debeat ponere in inuenta rio omnia bona, & si unam rē relinqueret amittat Falcidiam, remissiuē.
6 Inuentarium factum ab instituto, qui postea per restitutionem in integrum abstinuit, uel repudiavit, an proficiat substituto vulgariter, dubitat.
7 Inuentarium factū ab instituto sub conditione, qui pendente conditione petijt bonorum poss. secundum tabulas, & extante conditione tibi prodest.
8 Inuentarium factum a tutore pro pupillo, pupillo non prodest.
9 Inuentarium heredis, an proficit fideicommissario vniuersali, q non, nisi ab herede cedatur.
10 Fideicommissarius vniuersalis potest facere inuentarium ex persona sua, si heres non fecit. Pupillus potest esse miles.

§. Quod vulgò dicitur. Iste §. est difficilis & iuuenib. horribilis, & sequēs vñ horribilior, & bñ, h. d. In testō pñs, & filij, una Falcidia locū habet, & legatorum, & bonorū fit ptributio: & in detrahēda Falcidia tps mortis pñs inspicit: & bonorū augmentum uel diminutio post ptingēs nō prodest nec nocet legatarijs, h. d. ¶ Diuidit in quatuor partes fm Dy. Primō ponit vulgaris regula. Ibi, quis ponit primus effectus regulæ. Ibi, fm qd, ponit secundus effectus regulæ, & eius exēpiū. Ibi, nec ad rē, rñdet tacitē obiectioni, usq, ad §. si filio. Ibi, in tex. præstat, nomine legati. Ibi, pñmonij: qd illud habet locū inspe cto tpe pñri, nō augmēto, vñ diminutione post ptingēte. Itē ibi, sub pditione, si casus pupillaris substitutionis euenerit. Itē ibi, intelligā tur, & iō cū uideant uno testō relicta, tps mortis patris inspicit, nō augmentū, uel diminutio postea ptingēs. ¶ No. j. qd iste substitutus debet legata qd a pupillo ceperūt dēri, ut æs alienū. Itē no. qd inspicit tps mortis pñs, nō augmentū ptingēs, uel diminutio. ¶ Opp. ad pri mā partē: qd pñs & filij diuerse sūt hñditates, ut in l. de pur. sublt. §. igit. & s. de vul. & pu. l. i. §. prius. Sed si pñs sūt hñditates, ergo pñs Falcidiæ. l. in singulis. j. eo. Gl. rñdet in positione casus: qd licet pñs sint hñditates, vñ tñ ē testū. l. pñs & filij. s. de vul. & pu. Sed istat: qd istud nō vñ benē dictū, cū debeamus inspicere magis veritatē hñ ditatis, q vñ testū, d. l. in singulis. Rñ. iō hæc rō pluralitatis hñ ditatū nō inspicit: qd testōr oēs istos mistim in uno testō pñsiderauit, & cū mistio sit secuta habet locū ptributio. Sed si qd istorū deficeret: qd mistim nō pñsiderauit, uel qd nō sit facta mistio, tunc inspicunt pñs hñditates, ut in sequēti tunc videbitis. Opp. s. l. proximi. vbi nō fit ptributio bonorū pñs, & filij. Rñ. ibi testōr substituit exhæredato: hic filio instituto. Vide rōnē: qd qñ filio exhæredato substituit, nō vult qd misceant bona filij cū bonis pñs: iō sunt duæ hæreditates, cū ibi pñ nō pñsiderauit, qd mistio fieret. Sed tunc istud videbit. j. ea. l. in fi. Rñ. & dico, qd hac. l. §. si. testōr voluit relinquere legata ab instituto, & iō apparet qd pñsiderauit de cōtributione, & respexit illud tps quo erit hæres filij sui: sed §. l. proximi. nō reliquit legata in secūdis tabulis, & iō testator nō habuit respectū ad tēpus, quo bona cōmiserunt. In duob. ergo casib. testator cōsiderauit: primus casus est, qñ insti tuit filiū: secūds est, qñ nō instituit, sed in substitutione reliquit le gata, ut hac. l. in fi. ¶ Opp. de l. si filius qui patris. s. de vulg. & pup. Sol. Ibi nō adiuuit filius patris hñditatē: Quia qd nō est facta ptributio: qd bona nō sunt mista, seu unita: iō ibi sunt duæ hæreditates, hic ue rō filius extitit hæres patris, & adiuuit & bona sunt cōmista. ¶ Ve nio ad secundam partem, & op. gl. qd tex. sibimet pdicat: dicit lex, qd est, ut æs alienū, & postea fit ptributio. Cōtra, quia æs alienū an oia deducit.

ADDITIO.

- 1 Barb. ¶ Opp. de l. si filius. Et vide Petr. in c. Ray. de testa. Bal. in l. filium quem. C. fami. etc. Et in l. si. §. fm autem dubius. C. de iure delib. Bar. super secunda Infor. R 3

deducit. l. irritū, & in l. imponēda. C. eo. ti. & s. eo. l. j. in fi. Soluit gl. dupliciter, & uide istā gl. in verb. debeat, quę incipit, sed vñ hęc litera, & prima so. gl. est, & dicit, qđ tūc hñ loco gr̄is alieni, qñ legata oīa pñt solui remanēre apud hāredē quarta. Bona sol. est, sed vñ modici effectus. qđ fm hoc, est idē qđ in oībus alijs legatis: qđ legata respe & ipsius hñdis debent, vt es alienū. l. j. C. de bo. auth. iudi. pos. Dyn. vñ aliter soluere, & fatef qđ ab ipso substituto debet, ut es alienum: sed a filio debet, vt legatū. Sed qđ ex psona filij detrahīt Falcidia, iō fit p̄tributio, & vt eo detrahīt Falcidia. Sed hoc nō est verū: qđ si ex persona filij detraheret Falcidia, detraheret, ut ipse filius, qđ nō est verū, ut hic. Itē filius nō p̄tribueret cū legatis substituti, & sic nec substitutus, qđ est falsum, ut hic dī. ¶ Opp. j. prox. §. videbitis. i. ver si. itaq; varietas existet qđ substitutus ex psona sua detrahit. Aduerte & dic qđ Dy. benē dicit. qđ ex psona pupilli dī hñes detrahere Falcidiam: qđ a pupillo erāt p̄ditionaliter relicta quod si veniret p̄ditio pupillaris substitutionis, deberet posse diminui. l. ij. §. iterdū. s. e. ti. Et licet ista p̄ditio non posset viuo pupillo existere, tñ est ex psona pupilli sicut dicimus in l. hāreditariū. j. de bo. auth. iud. & l. j. C. ut ac. ab hāre. Nō ob. tex. qui est. j. prox. qui dicit, qđ ex psona sua detrahit, est uerū, nisi i legatis relicta a pupillo: qđ tūc ex psona pupilli, & sic mistim, ut ibi dicā statim. Op. de. l. licet Imperator. s. de leg. j. vbi dicit, qđ qñ sunt relicta alia legata a substituto, ea quę sunt relicta ab instituto, nō vñr deberi a substituto: hic aut dī p̄rium. Soluit Dy. duob. mod. & quælibet sol. est vera: ibi loquit qñ relinquit eidē, hic qñ diuersis psonis. Vel aliter, ibi in vulgari substitutione loquitur, quo casu nō ceperūt deberi ab instituto: hic uerō loquit in pupillari substitutione. quo casu ceperūt deberi ab instituto, iō substitutus debet. ¶ Opp. de. l. si fundū sub p̄ditione. §. si pater. s. de leg. j. vbi nō incipiūt deberi a substituto. Soluit Dy. qđ nō ceperūt deberi a substituto pupillariter postquā ceperūt ab instituto. Sol. Dy. intelligit qđ nō ceperūt deberi a substituto tanq̄ a se, sed tanq̄ a psona instituti sic. Opp. j. prox. §. vbi nō fit p̄tributio. Sol. ibi erāt plures substituti, hic vnus & ibi videbitis. Opp. j. ca. l. §. quæsitū. Sol. Hic loquit de p̄tributione fienda de relicta ab instituto in primis tabulis, & de relicta a substituto in secūdis: sed §. quæsitū loquit de contributione non fiēda de relicta a substituto in primis tabulis, & de relicta ab eodē in secūdis tabulis, & ibi videbitis rōnem. Venio ad tertiā partē in ver. fm quā poterit. Opp. & vñ, qđ noceat diminutio postea p̄tingens. l. in rōne. §. diligēter. j. eo. Bñ, ibi p̄tingit diminutio circa rē legatā: hic circa alias res hāreditarias. Vel si velis dicere qđ hic nō fit diminutio respū quotā: sed respū quantitatis, ut iste fundus est mihi legatus tres partes sunt diminute, tūc de alia, quę remā sit, tñ habebūt legatarij modō, quārum primō habuisset. Vterius opp. s. ca. l. §. Impator. & §. cū quidā. Sol. Hic loquit de diminutione qđ p̄tingit post mortē defuncti, nec habuit originē in uita defuncti, ut in p̄rio fuit. Cōtra hoc opp. de. l. & si p̄. s. de vulg. & pup. & l. ab exhāredati substituto. s. de leg. j. & l. Plautius. s. tit. j. Sol. Ibi diminutio fit per legis dispositionem, quā dispositio legis emanauit p̄ factū defuncti qđ exhāredauit quē nō debuit, vel p̄erijt: hic post mortē p̄tingit diminutio. Vterius opp. & vñ, qđ augmētū post p̄tingens profit legatarijs, vt. l. in. l. Falcidia placuit. s. de leg. j. Sol. Ibi habuit originē in uita defuncti, hic non. Sed qđ hoc opp. de. l. serui qui apud hostes. j. eo. Sol. Licet non habuerit ibi originē in uita defuncti, tñ fingit hñe p̄ fictionē postliminij, iō prodest legatarijs. ¶ Opp. s. ca. l. i. prin. & j. eo. l. nō est dubiū. & l. ex assē. vbi si legatarius repudiat, prodest alijs legatarijs. Rñ. primō, qđ legatario repudiante nihil accrescit hāreditati, sed declarat nihil diminutū esse, vel aliter, legatario repudiante fingit retro. l. seruū. filij. §. j. s. de leg. j. & l. quādā. s. de reb. dub. merito tñ fingit retro, & c. vt dixi. s. in prox. p̄rio. Cōtra istud opp. de. l. qđ de bonis. §. fructus. j. eo & l. in. l. Falcidia nō hñ. & l. Paulus. ij. rñ. ubi fructus postea p̄cepti profunt legatarijs. Solu. ibi loquit de augmēto, quod obuēnit ex ipsa re legata: hic loquitur de augmēto extrinsecus obuēnēte. Vltimō opp. de. l. cū quo. in prin. j. eo. Breuiter rñdeo, ibi nō p̄tingit augmētum circa res hāditarias, sed circa bona debitorū hāreditariorum. Rationem ibi uidebitis. ¶ Venio ad vltimā partē. qđ est subtilis, & utilis. dī hic qđ p̄stat vltra p̄rimonij vires. Cōtra. j. ad Treb. l. j. §. si is q. vbi ēt in testō militis nō debent vltra vires p̄rimonij. Rñ. gl. qđ debent vltra vires p̄rimonij, & vltra dōdrantē, & uide gl. sup. verb. nimirū qđ incipit. benē dixi, & c. Ego itelligo istā gl. sic, qđ nō debet vltra p̄rimonij, qđ testōr relinqt tpe mortis suę: nā licet sit vltra p̄rimonij, qđ relinqt pupillus, nō curo: qđ tanq̄ es alienū soluit, & sic pupillus tenebat ad solidā legatā, & iste substitutus tenet excepta Falcidia ad tps mortis relicta. Opp. de. l. qđ dotis. s. sol. mat. & l. si te. C. de iur. delib. Sol. Aliud est in creditoribus, qbus qs tenet insolidū: sed legatarijs vltra vires patrimonij nō. Sed qđ hoc opp. in auth. de hāre. & falci. §. si verō nō fecerit. & C. eo. auth. sed cū testōr. Sol. ¶ Illud est verū hodie qñ hñs nō fecit inuentariū: qđ tūc ad solidā legatā tenet. h. d. gl. & benē. Sed Ray. scribit hic vñā mirabilē opi. Gui. de Cu. & dicit, qđ hñs p̄ nō cōfectionē inuentarij p̄dit Falcidiā, nō qđ vltra vires p̄rimonij teneat, ut pbat tex. Nā fuit inductū inuentariū, ut hñs posset Falcidiā detra-

here, ut i corpore de hær. & Fal. sup. rub. Si igit nō facit, priuat falcidia. Præterea, qđ nō implet voluntatē defuncti, non priuat bonis suis, licet hñdirate sic, vt in corpo. de hær. & fal. §. si qs implēs. multo magis iste, qđ nō facit inuentarium, nō priuat suis bonis, sed falcidia. Istud dictū Ray. legēdo Pisis tenebat. Ego dico p̄rium: qđ a. §. si verō nō fecerit. dicit, cōplebit legata, & fideicōmissa. & tex. i. auth. sed cū testōr. dicit, qđ solida legata p̄stabit, ipse rñder vsq; ad vires p̄rimonij. Sed p̄bo p̄ rōnem vrgentē. Tex. in auth. de hære. & fal. §. sancimus. p̄sumit hāredē subtrahere bona, & iō nō habet falcidiā: qđ bona sunt sufficiētia legatis: ergo ex delicto suo hñs ex p̄sumptione iuris tenet ad solidā legatā. Ad primā rōnem rñdeo, verū est qđ inuentariū est inductū, vt habeat falcidiā: tñ si nō fecit inuentariū, p̄ hoc nō tenet ad solidā legatā: imo hoc est p̄ id, qđ p̄sumit qđ subtraxit. ad auth. hoc amplius. & §. si qs aut nō implēs. rñdeo, qđ nō est illa p̄sumptio qđ subtraxerit, & iō solū falcidia priuat. Vterius opp. C. de iur. delib. l. si. §. i. cōputatione. & §. sed & si legatarij. vbi de bonis hñditarijs, nō de bonis suis. Sol. Ibi hñs fecit inuentariū: hic loquitur de eo, qđ inuentariū nō fecit: & iō ibi ad solidā legatā nō tenet. ¶ Venio ad q. & primō qđ circa istū. §. qđ si pupillus fecit inuentariū, an substituto hoc sufficiat si ipse inuentariū nō fecit? Bñ nō in sisto. Credo qđ debeat aliud inuentariū substitutus facere, aliās tene ret ad solidā legatā, & rō quare fit inuentariū est, ne hñes subtrahat bona, de qbus debet solui legatarijs, ut in d. §. sancimus igit, eo modo pupillus posuit bona p̄ris, & testōris, nō bona sua: sed qđ substitutus tenet soluere de bonis ipsius pupilli, si bona testōris nō sufficiūt: iō qđ posset subtrahere hñes de bonis pupilli, eget nouo inuentario. ¶ Quæro, qđ si pupillus nō fecit inuentariū, institutus fecit, an detrahat itegrā falcidiā? Et bñ rñdeo, si pupillus nō fecit inuentariū poterit petere restitutionē, ut in auth. de hære. & fal. §. pupillis aut & minorib. eo. modo substitutus ex psona pupilli pōt petere restō nē, ut inuentariū faciat. l. nō solū. s. de in integ. resti. Sed si omitteret ex psona pupilli, & faceret ex psona sua, tūc legata relicta a pupillo integra debent: qđ nō est factū inuentariū, tñ ex psona sua: qđ fecit in uentariū, detrahet falcidiā, & istud qđ soluit primō legatarijs pupilli nō nocet legatarijs, qđ debet ex substitutione: qđ p̄ delictū suum p̄tingit, & post mortē testōris, ut in §. & hoc dicimus, i corpore. & j. e. l. i. rōne. i. prin. & s. l. j. §. interdū. ¶ Quæro, qđ substitutus facit inuentariū: qđ bona ponet, vel qđ erāt tpe mortis testōris, vñ pupilli? Et vñ qđ tps mortis testōris inspiciat p̄ hñc. §. sed credo qđ quantū ad legatariōs pupilli sufficeret, sed nō quantū ad creditores pupilli: Et iō dico, qđ oīa bona dēt ponere: qđ si vnū relinqueret, qđ nō poneret, tota falcidia priuaret fm quosdā, vt i. auth. eo. §. sancimus, ergo, & c. licet de iure Codicis aliud esset. l. si. §. illo. C. de iure delib. qđ quæ sit dicemus. j. e. l. Paulus. in prin. ¶ Vterius qđro, institutus i primo gradu fecit inuentariū, postea p̄ restitutionē abstinuit, vñ repudiavit, an illud inuentariū p̄ficiat substituto vulgariter? Et vñ qđ sic, qđ qđqđ interim fecit hñ ratū. l. itegrū. s. de minor. & l. quoties. s. de acq. hær. Bñ dubito i isto passū: qđ oīa, qđ sūt scā ab instituto, sunt rata: verū est facta circa hñdiratē, nō circa se, l. psonā suā: qđ istud p̄ beneficiū rescindit: sed illæ leges loquūt, qñ sunt valida ea qđ fecit circa alios, nō circa se: & iō qđ non sū benē clarus, sub dubio relinquo. ¶ Quæro qđ alijs institutus sub p̄dōne p̄dēte p̄dōne petit bonorū poss. fm tab. & facit inuentariū, an sibi sufficiat, si postea extet p̄dō? Et dico qđ sic: qđ illa bonorū poss. qđ petit fm tab. p̄uertit in legitimā aditionē, existēte p̄dōne. l. ij. §. si sub p̄dōne. j. de bo. poss. fm tab. ¶ Quæro, qđ tutor fecit inuentariū pro pupillo, vel curator datus bonis, fm qđ tene tur ex forma. l. ij. de cura. bo. dan. vtrū profit pupillo, ut uideat hñs cū beneficio inuentarij? Credo qđ nō. Et rō est p̄ solēnitatē: qđ alia solēnitatis req̄reret i p̄fectione inuentarij ab hñde, quā illa, qđ requirit in cōfectione inuentarij a tutore. Solēnitatis inuentarij ab hārede ponitur in l. scimus. C. de iure delib. p̄iuncta auth. sed cū testōr. C. eo. merito sibi nō p̄dest inuentariū tutoris, cū nō habeat illas solēnitates. ¶ Quæro, qđ hñes b̄ facit inuentariū, & postea restituit vñ fideicōmissario hāreditatē: an profit fideicōmissario? Et ista quæstio fuit facta p̄ do. Lamb. de Rāponib. Jac. de Bel. ponit istā q̄stio. in auth. eo. §.

ADDITIONES.

¶ Legata. Adde fm Bal. in l. filiū quē habentē, quē refert hic Alex. hoc esse verū, nisi legatarij cōsenteant quod hñs nō occultauit bona fm qđ hñ in §. sancimus in auth. de hære. & falci. & uide quod p̄soluit idē Bal. cōfi. 214. lib. 4. & qđ p̄ p̄sumptionē iuris, & de iure, admittat p̄sumptio in p̄riū, voluit idē Bal. p̄. l. 4. lib. j. ¶ Quæro hñes. Adde Ang. p̄. 31. & inquantū Alex. ponit quinq; opiniones, an filius de restituēdo grauatus detrahat duas quartas, adde videndum Old. cōfi. 131. Pet. de Anch. cōfi. 26. Pau. de Cast. cōfi. 92. & 250. Ang. p̄. 150. & seq. & cōfi. 125. Bal. cōfi. 111. & cōfi. 188. lib. j. in quantum etiam Alex. videtur transire cum opi. qđ ascendentes detrahat duas quartas, cum sint rogati restitue re, dic quod Rom. cōfi. 185. tenet contrarium in prin. & cōfi. 239. & ibi sequitur opi. Canonistarū, quam etiam sequitur Pau. de Cast. cōfi. 254. in fi. ¶ Ad dicta autem Bar. hic, Adde magis cōem opi. esse: qđ inuentarium ab hārede factum sine cessione profit fideicōmissario, secundum Alex. in l. centurio nu. 38. de vul. cui Adde not. per eundem in l. j. §. si is qui quadringenta. nume. 3. infra ad Treb. PANCIR.

eo. §. si verò nō fecerit. Ray. ponit istā hic, licet non faciat mentio-
nē de illis. Bñ, beneficiū inuentarij habet hñs, vt hñs, & habet illud
beneficiū ex sua pñsione. & nō inuenit illud in hñditate: sed illa q̄
hñs habet ex sua pñsione nō transeunt in fideicommissariū facta
restitutione, p̄ Treb. sed est opus noua cessione. l. si hñs pecuniā. j.
ad Treb. & l. hñs a debitore. in prin. j. de fideiuss. & sic beneficiū in-
uentarij nō trāsīt in fideicommissariū, nisi cedat ab hñde fideicommissa-
rio. Hoc ēt ponit in Spe. de instr. edi. §. dicto. ver. qd si hñs. Sed di-
ces tu, ad qd prodest illud si cedat? Dico, qd si cedat istud ius, p̄dest
sibi pp̄ creditores, ne ifolidū creditorib. teneat, & ēt pp̄ falcidiā in
casibus, in quib. pōt detrahi. l. lex falcidia. §. nunquā. j. eo. ti. ¶ Que-
ro, si hñs nō fecit inuentariū, an vñs fideicommissarius possit ex
sua p̄sona facere? doct. dñr qd sic ex ætate: q̄ hñ loco hñdis. l. si fili.
§. j. s. q̄ cū eo. & j. tit. ij. l. si postulāte. h. d. Iac. de Bel. in corpore eo.
§. sancimus. & tangit Spe. in d. tit. de instr. edi. §. dicto. ver. qd si hñs
nō facit. Sed ego dico sic, qd hñditatis restitutio pōt fieri incōtinēri:
& tūc fateor qd fideicommissarius pōt facere inuentariū: q̄ hñs pote-
rat iure hñditario facere: ergo in fideicommissariū p̄ Treb. trāsibit,
l. j. post prin. ad Treb. Si uerò hñditas nō est restituta incōtinēri, sed
t̄ps faciēdi inuentariū transierat, tūc ex p̄sona hñedis nō pōt. Sed
puro, qd ex p̄sona sua possit facere fideicommissarius p̄ rōnem datā
p̄ alios doc. & p̄ aliā rōnem: q̄ inuentarium est inductū vt fiat, ne
hñs habeat necesse petere t̄ps deliberādi. l. scimus. §. sin aut̄ dubius.
C. de iure delib. Sed ista deliberatio ita cadit in fideicommissariū, put
in hñdes: q̄ pōt pati damnū. l. j. §. j. s. de iur. delibe. cū sua gl. ergo ap-
paret, qd istud beneficiū p̄sulit fideicommissario, ut hñredi: & est ex
pressum insti. de fidei. hñre. §. si qs una. & nō. j. ad Treb. l. j. §. si is. in
gl. in verbo, ex hñditate p̄uenit: secus in hñde, legatarius aut̄ non
habet necesse facere, q̄ sentit cōmodū. Sed unū fateor, qd licet fidei-
cōmissarius nō teneat in solidū: q̄ inuentariū fecit: hñs q̄ nō fecit, in
solidū tenet pp̄ delictū suū, ut hic: & diximus in corpo. de hñre. &

¶ Vltimo, moueo t̄ vnū dubiū, dñr in isto. §. qd bona patris, & fi-
lij, q̄ erāt tpe mortis, p̄tribuūt: sed quō est possibile, qd iste filius ha-
beret aliqua bona, cū q̄cqd habet, patri q̄rat? Bñ potes itelligere, qd
iste tex. pōt intelligi, qd hic filius erat miles & pupillus, qd esse pōt.
l. vt. C. de test. mili. & l. sed & milites. §. iā aut̄. §. de exc. tut. & iō pōt
habere peculia castrensia: hodie constat, qd pōt habere aduentitia.

§. Si filio suo. Ad euidentiā, scias qd non est in toto isto li-
bro, nec fortē ī toto corpore iuris difficilior
tex. & iō legā tex. huius. §. p̄ particulas apostillando, & breuiter, h.
d. Pro parte institutus in secūdis tabulis solus grauat ex sua persona
duntaxat: cohñs verò, q̄ p̄tributione facta, reperit esse grauatus ex
sua, ac pupilli p̄sona, Falcidiā p̄sequit, h. d. ¶ Diuidit in duas partes.
Primo, loquit de eo, qui est grauatus ex sua p̄sona tñ. Secūdo, lo-
quitur de eo, q̄ est grauatus missim ex persona sua, & persona pupilli.
Secūda ibi, qd tñ dicemus. ¶ Itē subdiuidit prima in quatuor: quia
primò, ponit qd. Secūdo, allegatio pro una parte. Tertio, sol. qd.
Quarto, rō solutionis. Secūda ibi, & facile. Tertia ibi, sed verior.
Quarta ibi, vt. n. ¶ Itē secūda pars subdiuidit in quinque particulas.
Primò, ponit qd. Secūdo, allegatio p̄ substitutū. Tertio, allegatio
p̄ substituto. Quarto, solu. qd. Quintò, determinat vnā qd nē cir-
ca p̄dicta. Secūda ibi, at qn. Tertia ibi, rursus. Quarta ibi, itaq;. Qui-
ta ibi, huic qns. Et p̄tinuat iste. §. ad superiorē: q̄, s. loquit, qn vnus
est institutus, & vnus substitutus: hic qn pupillus est institutus, & plu-
res sūt substituti. In tex. ibi, onerauerit vltra dodratē portionis sibi
p̄tingentis. Dy. & ibi est facilis allegatio pro vna parte. In tex. ibi Fal-
cidie locū: q̄ p̄tributione facta legata nō excedit quadratē totius
assis. Itē ibi, alterū substitutū, s. grauatū. Ibi, sed verior, sol. qd. Itē
ibi patri hñres extirisset ab initio, & iure directo. Ibi, vt. n. Rō solu.
Itē ibi, vim capiūt, dic quo ad solēnitatē. Itē ibi, & formā, quo ad or-
dinē. Itē ibi, & originē, quo ad verba, uel quō ad substitutū. Itē ibi,
oneratus p̄sideratis relictis legari a se in tabulis pupillarib. Itē ibi,
omnib. s. legatis relictis a pupillo, & substituto, & missis. Item ibi, at
quin, allegatio p̄ substitutū. Ibi rursus, allegatio pro substituto. Itē
ibi, itaq;. sol. qd. Itē ibi, oneratus, ut in primo casu. Item ibi quar-
tā, ex sua p̄sona. Itē ibi, nō est oneratus, vt in secūdo casu. Itē ibi, sub-
stitutus, ut desideret quartā. Itē ibi, p̄fusionē. i. pp̄ p̄tributionē lega-
torū relictorū a pupillo, & a se: & sic ex utraq; p̄sona simul iuncta
Falcidiā retinebit. ¶ Dñr hic, qd licet in p̄sona instituti non habeat
locū falcidia, tñ h. ber locū in p̄sona substituti. §. s. ea. l. §. qd vulgō.
Sol. ibi fuit vnus substitutus, hic duo. Sed p̄ hoc facit, j. eo. l. p̄ filiā.
§. si. sol. hic qn plures substitunt: iura p̄ria loquunt, qn vnus pluri-
bus substituit. Dñr hic, vt. n. opes, & c. Opp. & vt qd pupillaris substi-
tutio possit hñre effectū iure p̄prio. l. & si §. s. de vulg. & pu. Sol. ibi
nō tollit paternū de iure ciuili, sed de iure pratorio: iō pōt tñ pu-
pillaris remanere. Opp. qd varietate euitet, l. Titie si nō nupserit. §.
ti. j. Sol. Ibi ex varietate resultat p̄rietas se impediēs: hic nō se impe-
dit: q̄ circa diuersas p̄sonas. Pro hoc. l. Papinianus. §. sed nec impu-
beris. §. de inoffi. testa. De hac materia p̄ Dy. in c. mutare. ex de reg.
iur. lib. 6. ¶ Opp. ad finē. de l. stipulatio ista. §. alteri. j. de verbo. obl.
Sol. Hic non est extraneus, sed hñres eius. ¶ Vltimo opp. q̄ nō vt

hñres pupilli, sed vt institutus, ut in primo casu: & sic videt qd ista
stipulatio prodest, tam alteri, quā hñredi. Sol. tā in primo, quā in se-
cūdo casu huius. §. iste, vt hñres pupilli detrahit Falcidiā, aīas ad eū
non transiret ista stipulatio. Sed quid est, in primo casu, dñr detrahe-
re ex sua persona: hoc est, qd p̄ditio, seu grauatō est iniunctū ex p̄-
sona: quia quod in persona pupilli non fuit, nec potuit cōmitti: tñ
spe respiciebat pupillum, prout substitutū, vt dicimus in stipulatio-
ne, quæ incipit ab hñrede. l. hñreditarium. j. de bo. auth. iudi. possi.
& l. j. C. vt act. ab hñre. & l. reperitur. j. eo.

§. Quæsitum est si quis. Legata relicta a pupillo
in primis tabulis, & a co-
hñrede sibi substituto in secūdis, debēt p̄tribui: secus si ab vtroque
in primis tabulis sint relicta, & eadē in diuersis partib. instituta cō-
tributio semper fiet. h. d. Diuidit in quatuor. Primò, ponitur qd. Se-
cūdo, vna determinatio, in qua debet fieri contributio. Tertio,
alia, in qua cessat contributio. Quarto, ponit vnū casum, qui præ-
dictis videbatur similis, non tñ est. Secūda ibi, dixi. Tertia ibi, sed
legata. Quarta ibi, & aliā. Ad euidentiā tu habes duas regulas vul-
gares. Vna est, qd in tabulis patris & filij una falcidia habet locū. l. in
singulis. j. eo. ¶ Hoc præmissō uenias ad tex. ibi, vulgō. j. eo. & l. si
in ling. & §. s. prox. Itē ibi, a substituto in secūdis tabulis. Itē ibi cō-
tributionem, & hoc per regulam positam in §. quod vulgō. §. ea. l.
Itē ibi, extero in primis tabulis. Ibi, ceteris, a pupillo relictis, sed in
primis tabulis. Item ibi, habeat, subaudi integram. Itē ibi legatorū,
ab eodē relictorū, & sic cessat p̄rium. ¶ Opp. hic dñr, qd vulgaris re-
gula dicit, legatorū rationē separandā. §. s. ea. l. §. quod vulgō. Sol.
Hic loquit de vulgari regula quæ ponit in. l. in singulis. j. eo. Opp.
de. l. qui fundū. §. qui filiū. j. eo. Sol. Ibi legata in secūdis tabulis nō
fuerunt relicta, de p̄tributione meritō nō tractat. ¶ Vltius dñr hic
in tertia parte, qd non debet fieri p̄tributio: §. s. ea. l. §. quod vulgō.
Solut gl. duob. modis. Vno modo fm Hug. & illa est vera: alio mo-
do fm lo. qd relicta ab instituto in primis, & ab eodē in secūdis nō
p̄tribuuntur, ut hic, sed sol. lo. tollitur per. l. cohñredi. §. cohñres. §.
de vulg. & pup. Opp. de d. l. qui fundū. §. qui filium. j. eo. vbi dñr, qd
fiat p̄tributio etiam in casu istius tertiæ particulæ. Breuiter iste. §. de
bet intelligi fm distinctionem illius. §. Aut portio grauata accedit
nō grauat, & ita loquitur hic: aut econuerso. nō grauat graua-
ta, & fit cōtributio, ut in p̄rio. Opp. de. l. cohñredi. §. cohñres. §. de
vulg. & pup. Glo. soluit, & benē, dico quod ibi fit p̄tributio bono-
rū, ut hæc legata in secūdis tabulis possint augeri pp̄ bona quæ sub-
stitutus habuit ex prima institutione, seu ex p̄sona instituti: & lega-
ta data in primis tabulis, pp̄ bona aduēta ex substitutione, similiter
pnt augeri, nō minui: & iō dicit gl. nor. tres casus. Primus est legata
relicta a pupillo, & c. vt in gl. Opp. fm Dyn. omnis substitutus est cō-
ditionaliter institutus, vt. §. ea. l. §. quod vulgō & clarius in. §. si filio
& l. cohñredi. §. cohñres. §. de vulg. & pup. Sed qn idem est institu-
tus purē, & pro parte sub p̄ditione, indistinctē fit p̄tributio, ut hic:
ergo, & c. Rñdeo, dicit Dy. qd hoc est verū qd fit contributio legato-
rū relictorū a se, sed legatorū relictorū ab alio nō fit cōtributio, &
materiā p̄tributionis dabo plenē, in l. qui fundū. §. qui filium. j. eo.

§. Si quis ex hñredato. Relicta ab instituto ex pri-
mis tabulis, & ab eodē in se-
cundis factis, filio ex hñredato debent contribui. h. d. Opp. §. §. pro
ximo. Breuiter respon. ego. dixi in §. quod vulgō. §. ea. l. ibi loqui-
tur, quando in secūdis tabulis legata non fuerunt relicta, hic sic.

L E X XII.
Si debitor. Pōt hñs grauari, ut Falcidiā sibi cōpenset in de-
bito. h. d. Opp. j. eo. l. qd de bonis. §. j. & §. si. So.
dico, qd fallit in casu huius legis, quando debitor grauat creditorē.
Et legis ratio pōt esse, qd hic fallit: quia per aditionem debitū est ex-
tinctum, ideo de facili potest prohiberi, ne hæc deductio fiat. Sed p̄
hoc opp. de. l. cum pater. §. Titio. §. de leg. 2. vbi dicit, qd resultat ini-
quitas sed. Veritas est ista, quod ibi resultat iniquitas inspecto iu-
re communi, nō inspecta voluntate defuncti, quæ seruetur, ut pro-
batur in l. Lucius. §. maritus. infra tit. Vltius opp. infra eod. l. pa-
ter filia. in prin. Breuiter ibi gl. t̄agit, & sol. vt ibi videbitis. Opp. de.
l. quod de bonis. §. cū fideicommissum fm unā lect. j. eo. Sol. Ibi lo-
quitur in filiis hic in extraneis. Vltius opp. j. eo. l. quod de bonis. §.
quod auus. Sol. Quod dixi, loquitur in filiis primi gradus: sed §. quod
auus, loquitur in filiis secundi gradus, ut est in nepotibus.

L E X XIII.
Si tacitum. Qui est in potestate alterius, excusatur si ab eo
tacitum fideicommissum suscepit. h. d.

L E X XIII.
Pater filiam. Ista est pulcherrima lex, & subtilis. Quæ ex-
tra t̄ causam testamēti capiunt, in Trebellia
Bar. super secunda Infor. R 4 njcam,

nicam, vel falcidiam non imputantur. h. d. In tex. ibi, in Falcidia. i. in Treb. Itē ibi, nō petijset: qā in nullo repetit, qn̄ dos nō est in bonis patris. Not. quod dixi in summano. Anteq̄ ueniā ad p̄ria, istud principiu legit duob. modis. Vno modo, q̄ p̄ nō petijt, nec exegit dotē p̄sentiente filia: sed exegit ea non p̄sentiente. & ista ponitur in prin. gl. & istā approbat gl. in l. si cū dotē. §. si pater. §. sol. matr. Sed istā reprehēdit gl. hic. & bene: qā si p̄ exegit, tenet p̄di. inde. & per p̄as filia tenet, qā est h̄eres patri: ergo ut p̄ alienū esset deducendū. Lirritū & l. in imponēda. C. eo. Ponit secūdo modo casus, & illam p̄sitionē tene. Opp. de. l. qm̄ nouella. C. de inoffi. test. Sol. ibi cōputatur in debito iure naturæ, hic nō cōputatur in Falcidiam, & uide gl. i. uerbo p̄prio, quæ incipit, propriē loquit̄ hic de quarta. & Dy. dicit gl. in se esse uerā: sed nō quantū ad istā legē: qā hic non loquit̄ de falcidia iure insti. sed de Trebellianica: qā rogata fuit de restitutione uniuersitatis, & in Trebellianicā uenit quod capit ex testō, uel de iure h̄ereditario, uel alio titulo. l. a filia. in prin. j. ad Treb. & quid ueniat in Trebellianicā, & quid in falcidiā dicā in l. in quartā. j. eo. Opp. de. l. si debitor. §. eo. Sol. gl. dupliciter. Vno modo, q̄ sp̄ale est in filia ne oneret in falcidia, ut. j. l. proximi. §. cū fideicommissum. & ibi examinabo. Sed quantum est in proposito gl. dat aliā sol. quā tene pro uera quo ad p̄rium: qā ibi loquit̄ in debito h̄eredi a defuncto. Et ratio est, quā dixi uobis in l. si debitor. qā ibi p̄ cōfusionē extinguitur, iō de facili permittit: sed hic nō p̄funditur, cū ab alio debeat. ¶ Querit gl. pone q̄ pater petijt dotē, qd iuris? Glo. quæ est hic, j. distinguit, aut petijt litē cōtestādo, & tūc fm̄ iura antiqua est effecta actio propria patris, & tūc in bonis patris reperit, & c. ut in gl. quā uide, ibi, qd ergo si petijt, sed non exegit, & c. & sic tenet gl. q̄ p̄ solā p̄testationē fit actio transitoria ad h̄eres, & istud debet intelligi de actione, quæ erat fm̄ antiquissima tēpora, nō fm̄ tpa Digestorū: quia fm̄ ista tpa actio ex stipulatu p̄ litis p̄testationē nō habet trāsitoria. l. si marito. §. si uolūtate. §. solu. matr. ¶ Querit gl. qd si filia p̄sentiente? Et dic, ut in gl. & adde ibi, petijt, scilicet, & exegit: secus si non exegit: qā nō facit actionem suā propriam. d. l. si marito. §. si uolūtate. §. solu. matr. Sed qn̄ exegit, secus. l. si. C. cōia utriusq; iud. Et intellige ut ibi, & de ea feci magnū festū in l. post dotē. sol. ma. ¶ Quæro, j. an mulier sit domina rei dotalis? Dic ut in l. i. reb. a C. de iure dotium. Quæro, j. an mulier possit institui in dotē? Dic 4 vt in l. denique. §. sed utrū. in fi. §. de mino.

ADDITIO.

1 ¶ Domina. Quando maritus, vel vxor sit dominus, vel domina rei dotalis, uide Pau. de Cast. conf. 342.

§. Auia nepotibus. Onus non deducendæ falcidiæ ex alio testamento debitæ, cum alijs legatis, & alijs oneribus commiscetur. h. d. No. q̄ ex testamēto suo testator detrahi falcidiam non potest prohibere. no. j. l. proximi. §. j. in testamento alterius sic, ut hic.

- 1 Pater si substituit duobus impuberibus, intelligitur q̄ debent ambo impuberes decedere.
- 2 Testator si dixerit, & si decesserint filij mei, substituo talem, an uno defuncto substitutus admittatur prius quā alius.

§. Duobus. Iste. §. est difficilis iuuenib. & h. d. Si vnus plures substitutus utriq; directō succedit, contributio habet locū: secus si vni directō, alteri p̄ p̄nam. h. d. ¶ Diuidit̄ in duas partes. Primō, qn̄ utriq; directō succedit. Secūdo, qn̄ vni directō, alij p̄ p̄nam. Secūda ibi, q̄ si. ¶ No. j. q̄ qn̄ p̄ substituit duobus impuberibus, intelligit̄ q̄ debent ambo impuberes decedere, ut hic in fi. Opp. §. eo. l. in rōne. §. si filio. Sol. Ibi fuerunt substituti plures vni: hic vnus plures. Opp. de. l. in rōne. §. quæsitū. §. eo. Rñ. hic fuit comissio omniū bon. in personā vnus, & eodē iure, & iō fit p̄tributio: ibi uerō secus. Dē hic q̄ utriq; h̄eres extitit. Contra: qā ultimo decedenti est h̄eres, ut hoc. §. in fi. Rñ. principiu istud p̄t intelligi duobus modis. Vno modo, q̄ in prin. facta fuit substitutio separatim. l. pe. §. de iniur. test. Alio modo p̄t intelligi, q̄ p̄iunctim fuit facta substitutio, & tūc oportet te ponere q̄ ambo simul decederēt. Procedo & opp. ad fi. dē hic, q̄ ultimo tū successerit. Contra. l. pe. §. de iniur. test. Sol. ibi sunt separatim substituti, hic p̄iunctim. Opp. de. l. h̄eres. §. cū ita. j. ad Treb. Sol. gl. in uerbo substitutū, q̄ ibi in stipulatione fideicommissaria: hic in directā, & signa benē istā gl. maximē in fi. Et quid dicit ista gl. in fi. nonne tota die j. fit testm̄, si decesserint filij mei, substituo talem: qā tūc si vnus de filijs decedit, prius fideicommissarius admittit̄ quā alius coh̄eres? Dixi plenē in l. pe. C. de impub. & alijs subst. Dicā plenē in d. l. h̄eres. §. cū ita. ad Treb. & istā gl. tenent Dy. & Cy. C. de impu. & alijs subst. l. pen.

L E X X V.

Quod de bonis. Cōtra debitorem causā mortis liberatū, opposita replica, quis falcidiā consequitur. h. d. Quæro, quid si per acceptilationem fuerit liberatus? Dic ut in gl. & benē.

- 1 Laudo parere promittentes, & q̄ actio ex eo nascatur, & q̄ ex tunc sit homologatum, an possit fieri, ut non reducat̄ ad arbitrium boni uiri.

§. Frater cū h̄eredem. Pactū factū in vita defuncti de falcidia nō petēda, nō ualeat. h. d. Opp. de. l. stipulatio ista. §. alteri. de uerb. obli. Sol. gl. distinguit, ut hic dē in ea. Opp. de auth. sed cū testōr. C. eo. Solu. ista lex est hodie correcta. Opp. j. eo. l. si in testō. Sol. ut ibi. ¶ Induco ad q̄st. Vos j. scitis, q̄ ex cōpromisso homologato orit̄ actio. q̄ro, qd si partes p̄mittūt parere, & q̄ actio ex eo nascit̄, & nō sit homologatum: an possit fieri, ut non reducat̄ ad arbitrium boni uiri hoc modo? Dy. consuluit q̄ non, per rationes quas ponit in c. scienti. extra de reg. iur. lib. 6. & est aliā gl. quæ dicit in l. cū antea. circa prin. C. de arb. & illam allegat Dyn. casus est hic, quod in vita non ualeat pactum. post, sic: & sic in quæstione nostra.

ADDITIOES.

- a ¶ Non ualeat. Adde inquantū Alex. tangit, an ualeat pactū de nō probādo solutionem, nisi per instm̄, qd si sit statutū, & creditor uelit probare debitū per confessionem debitoris p̄ testes, an possit? uide Pe. de Anch. conf. 351. & inquantū etiā refert q. Ray. de h̄erede iusso nō molestare vxorē, uide Pau. de Ca. p̄fi. 191.
- b ¶ Induco. Adde inquantū Alex. tangit, an procurator datus ad homologandum laudum, possit homologare iniquum. Bal. conf. 6. lib. 4.

§. Non idcirco. Licet vnū legatū q̄ soluerit integrū, nō phibēt de alijs legatis falcidiā detrahere. h. d. Opp. de. l. vltima. C. eo. Rñdeo, hic intellige, q̄ p̄ errorē soluit, & hoc est uerū, qd de his q̄ sciēt̄ soluit, non p̄t detrahere: sed de alijs soluēdis p̄t, ut hic, & l. irritū. C. eo. Sed j. hoc opp. de auth. sed cū testōr. C. eo. Rñ. p̄ illū tex. ista corrigit. h. d. ista gl. ord. De ista correctione dicas ut in l. si ex plurib. j. eo. Vterius opp. C. de si deico. l. j. Sol. Illa est uera: qā ibi est fauor alimētorū, & cursus t̄pis.

- 1 Filij primi gradus non computant fructus in Trebellianicam, ceteri sic.

§. Quod auus. Quod defunctus debet h̄eredi, ut æs alienū deducit, nisi testōr phibuerit: nec v̄t prohibere, si eū grauat, ut propria bona sua restituit: & fructus percepti iudicio testōris in debitū imputant̄. h. d. In tex. ibi, pari pecunia. i. vsq; ad p̄currentē quantitātē. Opp. hic innuit Iuriscōsultus, q̄ si testōr expresse prohiberet falcidiā, posset. Cōtra. j. proximi. §. Sol. Ibi in liberis primi gradus, hic in liberis secundi gradus. Opp. C. ad Treb. l. iubemus. in prin. Gl. j. rñdet solēniter, illa lex habet locū in filijs primi gradus, q̄ lucrant fructus interim: hic i nepotib. Et hoc tenet in l. i. fideicommissaria. j. ad Treb. & hoc est cōe dictū, tene mēti, qn̄ fiunt restitutiones fideicommissi, ut qn̄ filius est institutus, & de restituendo grauatus, & dicunt aduocati q̄ medietas retinetur. Ad uerte, an sint liberi primi gradus, quib. fit substitutio: quia si est filius, fructus lucratur: si est nepos, tūc fructus interim percepti cōputant̄ in Treb. & iō semper sis cautus, ut aduertat quis sit ille, cui facta est substitutio: quia unum magnum aduocatum uidi errare.

ADDITIO.

- a ¶ Si est filius. Adde ultra Alex. qui allegat Ang. p̄. 224. tenet opi. Bar. q̄ eandē opi. tenet Ro. p̄fi. 206. etiam si testator prohibuisset alienationem fiendam, licet Pau. de Cast. conf. 92. dicat, q̄ non uidit legem dicentem q̄ cum filius detrahit duas quartas, quin debeat fructus in Trebellianicam imputare.
- 1 Testōr si mādāt debitū cū h̄ereditate cōp̄sari, intelligit̄ de debito iure n̄g.

§. Cum fideicommissum. Legit̄ tripl̄ in glo. sed j. & ij. lect. sunt idē. Hoc intēdit. In filijs primi gradus debitū cū falcidia nō cōpensat̄, et si hoc testōr ex p̄ssit. h. d. In tex. ibi, qd filio debet. i. dodrās h̄ereditatis m̄ris. l. rē ibi, poni ceperit, inter h̄rdes & legatarios, qb. legata p̄ reliq̄. l. rē ibi, dodrās, h̄ereditatis maternæ debitæ p̄ri p̄ Treb. fm̄ j. casum: uel dic paternæ debitæ filio p̄ falcidiā fm̄ ij. casū. Opp. de. l. si debitor. §. e. Sol. speciale i filijs primi gradus, ut hic. Facit. l. p̄ filia. in prin. §. eo. Opp. §. proximi. §. Sol. ibi in filijs vltioris gradus, hic in filijs primi gradus. Sed hoc nō v̄t uerū: quia quadrantem de bonis maternis non recipit separatim a bonis patris: quia cū pater adiuit h̄ereditatē, cepit h̄ereditas esse unita. l. sed si plures. §. filio. §. de vulg. & pup. Quare gl. legit̄ aliter, & fm̄ istā lec. dicit in summa, et in filijs primi gradus, falcidia cū debito cōpensat̄, testōre iubēte. h. d. Cōtra istā lect. opp. de. l. p̄. in prin. §. eo. Sol. Ibi uolebat qd cōp̄faretur debitū ab alio: hica se ipso, fm̄ istam lect. ibi positā, non fm̄ istā lec. quā tenet Dy. hic, & hanc tenebat Ray. Et ex ea no. qd si testator j. iubet debitū cū h̄ereditate cōp̄sari, intelligit̄ et quo ad ea quæ debentur h̄eredi iure nature: & hoc est no. Item fm̄ hanc lect. u. not. q̄ lex ista non contradicit. l. si compensandi. C. de h̄ered. insti. cum concor. licet gl. ibi istam signet pro contraria. Est hic etiam iij. lect. quam reprobo, ut primam.

ADDITIO.

- a ¶ Iure naturæ. Adde ultra Alex. an filia acceptas legatum cum hoc q̄ amplius petere non possit, sibi p̄iudicet in legitima. Pau. de Cast. conf. 232. Bald. conf. 405. lib. 2. Ang. conf. 14.

§. Ex donationibus. Quod ab h̄rde uxoris ex donationibus viro debet reddi, ut æs alienū detrahit. h. d. In tex. ibi, nō erit. iō detrahitur, ut æs alienū. Opp. & v̄t libimet p̄dicere, qā dicit q̄ intātū est pauperior, in q̄tū locupletior, & sic obft. §. ti. j. l. Titia si nō nupserit. & l. ubi repu gnātia. j. de re. iu. Sol. diuersis respectib. ē ista p̄rietas, & iō admittit̄. §. Fructus

§. Fructus prædiorum. Quod ex re legata percipitur, in falcidiâ computatur, & fructus quartæ, tpe mortis. h. d. Op. j. e. l. in rone. in prin. Rñ. hic loquitur in fructib. q. erant in terra, ut s. ca. l. in lege Falcidia placuit, & c. ut in gl. sed ista gl. dicit uerum in se, non in casu huius legis: quia hic loquitur in fructib. pceptis ex ipsa re legata, qui falcidiam minuunt et post percepti. l. Paulus. 2. rñso. j. e. & hoc no. in l. in fideicommissariam. j. ti. 2. Op. & vñ. q. fructus integros debeat restituere, d. l. in fideicommissariam. Solu. put habetis, relictoru, rñrium non ob. ga hic non fuerunt relicti fructus sed fundus: put habetis in litera, relictos, expone ut gl. dicit, q. p. sequentiâ fuerunt relicti, non principat, ga legado fundu, uideor fructus legare tpe quo cedit dies legati. Op. de l. scimus. §. repletionem. C. de inof. tes. Sol. l. in debito iure naturæ. Qui fructus computentur in istam Falcidiâ, dicâ in d. l. in fideicommissaria. j. ad Treb.

1 Aestimatio defuncti non inspicitur in deductione Falcidie.

§. Quarta, quæ per legem falcidiam.

1 In tex. ibi minui. l. in parte. Itē ibi, auferri. l. i totu. ¶ No. q. aestimatio defuncti nō inspicitur. l. si fundu sub conditione. §. si libertus. de leg. 1. Item vñ, q. falcidia non p̄t minui. Contra, in corpore eo. §. si uero exp̄sim. Gl. dicit, fateor q. hodie bene poterit phiberi. Sed ista gl. dicit uerū: sed nō q. iste. §. si correctus, nā in §. si uero exp̄sim, & in §. præcedenti dicit, q. testator prohibendo Falcidiam p̄t esse non ignarus uirium sui patrimonij, sed qñ erat existimâs plus esse in patrimonio, remaneret iura antiqua incorrecta: & isto casu loquitur hic, quando errauit: ergo non est correctus iste. §.

ADDITIO.

2 Defuncti. Adde Pau. de Ca. confi. 138.

L E X X V I.

§. Si ex pluribus. Falcidia non deducta ex una re, uel parte soluta, p̄t deduci ex alia re, uel parte eidem soluenda. h. d. Op. C. e. auth. sed cum testator. & in corpore unde sumitur. Gl. sol. q. est hic, & dicit q. ista pillam corrigitur. Alij dicunt, q. ibi soluit integrè, & uide et gl. q. incipit. l. uni p̄sonæ, & c. Videte, ista sol. in se est uera. Sed uideamus an sit uera q̄rum ad l. ista quia nos possumus intelligere primum casum. l. in plurib. reb. legatis per nomen collectiuum, & tunc est unū legatū. l. si ex toto. §. si. s. de leg. 1. & tunc p̄cedit ista gl. quo ad oēs patres legis. Item p̄t in telligi, q. res plures legatæ sunt separatim, & tunc plura sunt legata, & in hoc gl. non benè dicit. Sed dic, q. principium fm hoc corrigitur, & finis huius. l. remanet incorrectus.

L E X X V I I.

§. Si post missionem. Legata relicta in militia, cum legatis relictis postea, tribuuntur quantum ad diminutionē p̄ defectum patrimonij faciendam: non autem quo ad diminutionem per falcidiam introductam. h. d. Alios casus, in quibus non detrahatur falcidia, uidebitis. j. e. l. Nefennius. §. 1.

ADDITIONES.

1 Pom. ¶ Missionem. Vide Imo. confi. 95. & confi. 74. & confi. 213. aliâs 112. 2 ¶ Falcidia. Adde inquâtū Ale. ponit, qñ de legatis ad pias causas falcidia detrahatur, allegando Io. An. q. illud Io. And. fuit originaliter. Oldr. confi. 111.

1 Filiusfamilias potest in codicillis grauare patrem. 2 Falcidia habet locum ab intestato. 3 Parentes primi gradus computant sibi fructus in Falcidiam, secus in filijs.

§. Filiusfamilias qui. Ista est notabilis lex, & h. d. Filiusfamilias miles potest grauare patrem ab intestato, ut peculium restituat, & per restitutionem peculium efficiatur hæreditarium, & fructus medio tpe percepti i patri Falcidiam computantur. h. d. ¶ No. q. quod filiusfamilias p̄t in codicillis grauare patrem. No. q. illa q. non est h̄ditas, p̄ Trebellianum restituta, fit hæreditas. ¶ Item, no. q. Falcidia habet locū ab intesto. ¶ Op. in corpore de hæ. ab intestato. §. j. Sol. Ista corrigitur per illam: ga filius habet hodie hæreditatem, ut l. quod scitis. C. de bo. quæ libe. 1 ¶ Op. de l. iubemus. 2 C. ad Treb. Sol. ibi in liberis primi gradus, q. non computant fructus in Falcidiam, est uerū: sed scus in parentibus primi gradus, ut hic, qui computant fructus. b

ADDITIONES.

1 Pom. ¶ Op. de l. iubemus. Et no. q. ista. l. iubemus. non habet locum in parentibus primi gradus, ut non computent sibi fructus perceptos in falcidiam. & sequitur hic Ang. & Io. de Imo. 2 ¶ Computant fructus. Adde Cal. confi. 13. sub rub. de testa. 3 Bar. in l. in fideicom. nu. 3. ubi Alex. col. 2. j. ad Treb.

L E X X I X.

§. Si dignum. Pretium rei d̄t capi iure hæreditario, & ideo computatur in quartam. h. d. Et de hoc uidebitis in l. ad ueterani. j. e. & dicam plenè in l. in quartam. j. co.

ADDITIO.

1 ¶ Si dignu. Adde inquâtū Ale. tagit, q. licet aliâs alienatio rei minoris nō ualeat sine decreto, tñ si testor ita mādāt, ualeat alienatio, q. hoc idē uult Ang. l. 176.

L E X X X.

Si a seruo meo. Legatum inutile falcidiam non inducit. hoc dicit.

L E X X X I.

1 Concurrentibus duabus causis, inspicitur fauorabilior. Adde Are. in c. ceterum col. fi. de iud. 2 Hæres id quod capit cā conditionis implenda, non computat in Falcidiam. 3 Statuto si cauetur q. de quolibet contractu, ex quo alicuius queritur, soluat gabella, præterquam de instro solutionis, si erant obligatus ad uendendum, & postea uendo, non teneor ad gabellam.

§. Si pupillus. In p̄cursu duarum cārum inspicitur illa q. falcidiâ minuit, & illa, q. repetitionem impedit. h. d. 1 Debēs scire ad euidentiâ, q. illud, quod hæres habet cā p̄dōnis implendæ, non computat in falcidiâ, nisi q. iure hæreditario capitur. Op. q. minor naturaliter debitum possit repetere. l. interdū. s. de p̄di. inde. Sol. de iure cōi non p̄t, ut hic: de iure sp̄ali sic, ut ibi. ¶ Op. quod una solō non parit obsonem, & liberationem. l. qui hojem. §. si. j. de sol. & l. cū is. §. j. de p̄di. inde. Sol. diuersis respectib. potest: & facit. l. trib. s. de usufr. ea. re. quæ usu. & l. in numerationib. j. de sol. ¶ Induco ad q. d̄t in statuto, q. ex quolibet p̄ctu ex quo alicui acquiritur ius, debet solui gabella, præterquam de instro solutionis: modo eram tibi obligatus ad uendendum primò tibi fundum, nūc uendo, queritur, an ex isto instro uenditionis debeat gabella solui, uel detrahi? Hic vñ casus q. non: quia hic p̄currunt duæ causæ, l. solutio antiquæ obligationis, & nouus p̄ctus, & in concursu istarū duarum causarum inspicimus quod minuit falcidiam, ut hic: & sic minuit gabellam, ut in casu nostro.

ADDITIO.

1 Barb. ¶ Op. q. una. Et uide Bar. in l. sancimus. C. de consul. lib. 12. & ibi remis.

§. Si ego. Si iure potestatis uel dñi, portio non grauata accrescit portioni grauata, fit p̄tributio, secus si equer so. h. d. ¶ Op. j. e. l. cum quo. §. pe. Sol. ibi sp̄ale fauore libertatis. & debet poni casus, qñ seruo meo legat seruus, & mihi decē, q. sic est loc⁹ detractioni falcidiæ de utroq; licet de seruo falcidia nō possit detrahi, & sic de seruo sibi legato, non p̄p̄a detrahetur de meis decem. Sed si mihi soli essent legata simul de decem detraheretur falcidia pro seruo, & pro decem, dicit Dy. & lec. Dy. præsupponit unum, l. q. de plurib. reb. legatis, uni possit detrahi de una re falcidia ex uoluntate hæredis. dicam. j. co. l. si fundus.

L E X X X I I.

1 Statutu si sit, q. quicunq; dat mille Communi hinc ad tres annos, habeat ut ginti pro centenariis: & sit aliud statutum, q. de quacūq; pecunia quæ soluitur in camera Communis detrahetur gabella duodecim denariorum p̄ libra, an hoc casu debeat minui gabella.

§. Nefennius Apollinaris. In tex. ibi possit. i. utrum totius qd̄ a cohæredib. præstitum est detractione facta, non habita rone eius quod a cohærede percipitur, an habita rone, ut legatariis proficiat. la. de Are. Itē ibi, si qd̄, & c. & gl. dicit, q. hic ponit sol. scd̄æ qd̄. non dico, sed dico q. hic ponit q. p̄ferat ad sol. q. Ibi, sed cū his. hic dico q. rñdet primæ qd̄, Item ibi, planè. sol. scd̄æ q. ¶ Habes ex ista lege, qd̄ iure legati percipitur, in quartam non cōputatur, nisi respectu eius a quo accipit: & qd̄ ex hac cā non detrahit, quo ad alios p̄ detracto h̄. h. d. ¶ Op. & vñ, q. p̄legata computent in falcidiâ. l. deducta. §. numis. j. ti. ij. & l. cum pater. in prin. s. de le. 2. Solu. illud est uerum, qñ pecunia capit, secus in alia re. Ista sol. non teneo, sed dico aliter quam gl. dicat, ut dicam in l. in quartam. j. co. ¶ Item op. j. co. l. Titia. & d. l. deducta. §. numis. Sol. Ibi qñ corpus h̄ditarium prælegat: hoc dicam plenè in d. l. in quartam. j. co. ¶ Facit ad q. de gabella. Cōe thuius ciuitatis statuit, q. quicunq; daret mille Cōi, hinc ad tres annos, debeat h̄re quindecim pro centenariis: antiquum statutum erat q. pro qualibet pecunia q. soluitur de camera Cōis detrahetur gabella duo decim denariorum pro libra: modo in isto casu, qñ ex prouisione illius statuti facio, vñ q. gabella debeat minui ut falcidia. Hoc non dico pro constanti, sed pro hoc facit ista. l. Nefennius.

§. Seruo. Si a seruo h̄de in solidū instituto, & a dño fuit legatū, prius soluunt legata relicta a seruo, q. a dño. Itē si dñs institutus repudiat, & p̄ seruū substitutū acqrat, prius legatū in instōne relictum soluitur. h. d. ¶ Op. de l. Iulianus. 2. rñso. si quis omiscā test. Dñt quidam q. ibi recitat Iuliani opinionem, q. nō est uera. ista est truffa. Alij dñt, q. relicta, in instōne repudiata, prius soluantur q. in substōne relicta, ut hic, in j. rñso: sed relicta in substōne ab utroq; prius soluunt relicta a seruo, ut hic in j. rñso. & uide gl. q. incipit, imo prius, & c. Et aliud uult dicere in relictis in substōne, hoc est: quia in substōne grauauit seruum & dñm: ideo prius a seruo relicta soluuntur. Et hæc sol. est uera in se: est tñ q. mentem illius legis, & illa est uera, quæ ibi ponitur, q. prius soluuntur relicta a domino ut hic. ibi quo ad falcidiam detrahendâ prius delegatis a seruis. ¶ Op. de l. in rone. §. quod uulgo. & l. j. id quod ex substitutione. s. co. Sol. fallit hic, & l. si post missionem. s. e. & l. quia autem. in prin. s. si quis omiscā. testa. & d. l. Iulianus.

§. Si

§. Si debitori liberatio. Si liberatio relinqt debitori, in rone legis Falcidia pro locupletiore habetur, aliàs an sit soluendo inspiciat. h. d. De materia huius. §. uidebitis in l. querebatur. in tex. & gl. j. eo.

ADDITIO.

¶ Liberatio. Adde in quantum Ale. tangit, an pactum de non petendo egeat in fine. Ang. conf. 78. lib. 3.

LEX XXIII.

Si fundus mihi. Ne legatū pereat, una res pro alia defalcatur. h. d. fm Dy. Ista est pulchra lex & subtilis. In tex. ibi desiderat, uel tm̄dē, in prin. legis. Opp. & v̄ q̄ debeat detrahi falcidia de ipso corpore, non de æstimatione. l. j. §. si usus fructus. s. c. Sol. hic est legatū corpus indiuiduū, & res indiuidua, uti uia, & iō lex detrahit de æstimatione, aliàs perit uia. Et rō est urgens: q̄a scitis q̄ seruitus nō pōt deberi fundo p̄ diuiso. l. p̄ parte. s. de serui. Sed si tu diceres minuat fundus, uel fundi legatū, tunc p̄ parte debetur seruitus. Dic q̄ esse non pōt, ut hic, & d. l. pro parte.

LEX XXIII.

¶ Heres, an si omittat ponere unam rem in inuentario, priuetur beneficio totius. a Paulus respōdit. Qui rem subtrahit, in ea falcidia rō non h̄r, & quod ex re legata percipitur, in quartā imputat, si res erat testōris, als secus. h. d. D̄r hic, quod falcidia, & c. Contra, imo v̄ q̄ p̄dat falcidiā de oib. reb. ut in auth. eo. §. sancimus. & gl. ibi ualde nō dicit, q̄d ista lex, & C. de iure deli. l. si. §. illo. corrigunt in hoc: q̄a hic priuat falcidia in illa re tm̄: hodie priuat in oib. reb. & gl. ibi dicit, & lac. de Bel. ibi hoc tenet, Sed Cy. C. eo. in auth. sed cū testator. in q. q. tenet trium. Ex t̄ quo not. q̄ q̄d erat quædam Tuderti, quod q̄dā fecerat inuentariū, & dicebat se h̄dem cum b̄nficio inuentarij. Quidā dixit q̄ ipse non posuit quas dā res in inuentario, & ipse r̄ndit, & dixit q̄d non erant tpe mortis: fuit p̄batum q̄d tpe mortis erant. Ego dixi p̄ istā legē, q̄ postq̄ ipse celauit, v̄ q̄ subtraheret, & sic perdit b̄nficium inuentarij in omnibus, licet Cy. teneat q̄ perdat in una re tantum.

ADDITIONES.

- a Barb. ¶ Respondit. Et uide Bal. in c. 2. de feu. in 6. legis commif. da. Bart. in l. rescriptum. ff. de his quib. ut indi. Bal. in l. si. §. finantem dubius. C. de iure delib.
b Barb. ¶ Et quod. Et uide Bar. in l. si. §. de his quæ pro non scrip. hab.
c In omnib. Adde, an celans unam rem, priuetur beneficio totius inuentarij. Bal. conf. 179. lib. 3. & uide quæ posui in d. l. si. ¶ Et Dic, q̄ Doc. cōiter cōueniunt in hoc: in d. l. si. §. licentia. q̄ amittat solum falcidia b̄nficium in illa re, & puniatur etiam in duplum pro ualore illius rei. PVT.

LEX XXV.

Maritū suum. Si portio non grauata accedit ḡ. iata, in re p̄rie p̄tatis sit p̄tributio, aliàs secus. h. d.

§. A liberto, cui fundum. Diminuto legato non diminuit fideicomissū a legatario relicto, si legatum remansit ad onus iussiciens. h. d.

LEX XXVI.

Lineam margaritarum. No. quod ipso iure legata p̄ Falcidi amrescant. Idē habetis in l. j. §. si quis ex mortis. j. quorū lega. Iste tex. innuit, q̄ h̄t duo remedia. Sed q̄ro, in r. casu legis, q̄d remediū h̄t? Et dicit gl. parua q̄ h̄t interdictū quorū legatorū. Sed interdictū quorum legatorū h̄t locū q̄n legatarius occupauit post mortē sua autoritate: hic uero non occupauit post mortē, sed penes eum erant. Sol. dic, q̄ non habet locum directum, sed utile indirectum quorum legatorum. l. j. §. si quis ex mortis. j. quorum legatorum.

§. Quæsitum est. Quæro quid si aliq̄s relinquit, ut fiat p̄cturæ sanctorū, an dicatur ad pias causas legatum? Credo q̄ sic. l. Titia. in fi. s. de auro & arg. leg. & sic non detraheretur falcidia.

LEX XXVII.

- 1 Dispositionis modo quod non ualeat, reijcitur.
Conditio in fraudem adiecta pro non adiecta habetur.
2 Statutum q̄ opponens talem esse spurium condemnatur, non ualeat.
3 Pactū inter litigantes, q̄ non possit opponi de perēptione instātia, nō ualeat.
4 Pacta qua firmentur iuramento.
5 Contractus simulatus non firmatur iuramento.
6 Pactum q̄ in instātia possit prorogari, an firmatur iuramento.
Index q̄n uidet instātiā periree pot̄t ex suo officio ad sn̄iam peruenire.
7 Donatio inter uirum & uxorem firmatur iuramento.

¶ Seius & Augerius. Quod nō ualeat p̄ modū dispōnis reijcitur. Vel alr. Condō in fraudē adiecta p̄ non adiecta n̄. h. d. ¶ Op. j. de uer. ob. l. q̄dam cū filiū. So. hic erant filij Seius & Augerius, & iō p̄nt exh̄dari. Ista gl. dicit uerū. Sed q̄tum ad legē istam non est necesse: q̄a in extraneo est licita exh̄redatio, si de eo fiat instō. l. si certarū. §. si eodem. s. de tes. mil. ¶ Vterius nō istā legem p̄ quā determinauit uobis q̄d statutū non p̄t disponere, ut spurius succedat, dixi in l. iij. de testa. Modo, si ista tutū diceret hoc modo, q̄ quicunq; opponeret q̄ talis est spurius, puniat in tm̄, an ualeat statutū? Certē nō, & pōt opponi nō obstante statuto p̄ istā legē. Itē pone exēplū in auro. Scitis, t̄ q̄ p̄ pactū nō pōt

prograri instātia. l. p̄perādū. §. & si quidem. C. de iud. Modo quid faciūt litigātes? p̄mittunt unus alteri q̄ si opponeret de instātia perēpta, q̄ soluat tm̄. Certē nō ualeat p̄ istā legē. Sed quare facis tu mihi istud notare: q̄a q̄n p̄cedit turpis dispō, & sequit̄ pena, nō ualeat, ut i l. j. C. de his q̄ pe. nomi. Certē iō facio te notare istā legē: quia licet nō p̄cedat turpis dispō, & sequat̄ pena, nō ualeat, ut hic. ¶ Quæro, an ista talia pacta firment iurō? Aduerte bene. Quædā sunt p̄uentiones improbtæ rōne turpitudinis, & istæ iurō nō p̄firmant. c. non est obligatoriu, ex de reg. iur. lib. 6. & dixi plenē in l. stiplo hoc mō. j. de uer. ob. Quædā sunt p̄uentiones, q̄ sunt improbtæ rōne publicæ utilitatis principāl̄. & istæ iurō nō firman̄, ut s. de pac. l. iurisgētiū. §. si pacifcar. & §. & gn̄alr. & ex de for. cōpe. c. si diligenti. ubi est casus. Quædā sunt pacta, q̄ reprobant rōne publicæ utilitatis, secundario, ut alienatio fundi dotalis, & ista p̄firmant iurō. c. cū p̄tingat. ex de iureiu. Quædā sunt pacta, q̄ improbant in odiū creditoris, ut pactū legis cōmissoria in pignorib. Itē in mutuo i filiofamilias. l. j. ad Maced. & ista iurō p̄nt p̄firmari. c. significante. extra de pig. ubi gl. tangit. & Inn. no. ibidē. Quædā sunt pacta, q̄ improbat̄ rōne modicitatis, uel imbecillitatis p̄sonæ, ut in minore 25. ann. & ista iurō firman̄ ut in auth. sacfa. C. si aduer. ued. unū nolo omittēre. q̄ q̄n improbat̄ in odiū creditoris tm̄, ualidatur iurō, & hoc est uerū: sed postq̄ est seruatum iur̄m, pōt repeti in q̄tum locuplerat̄ creditor cū aliena iactura. c. i. & c. debitores. extra de iureiu. Sed q̄ro, an p̄ctus, t̄ qui p̄bat simulatus, uel a iure p̄sumit, firmet iurō? Gl. q̄ nō, in l. iij. C. plus ualere q̄d agi. ¶ Quæro, an istud pactū q̄ possit progari instātia possit firmari iurō? Et hic cogitabis, an sit principāl̄ i publicā utilitatē inductū: tm̄ unū uolo q̄ scias, q̄d iudex ex officio suo pōt peruenire ad sn̄iam si uidet instātiā perire. l. ubi pactū. fm unā lec. C. de transa. & facit. l. filiusfa. §. ueterani. s. de pc. & tūc pars sit cauta quod iudici protefct, q̄d instātia perijt. ¶ Quæro, qd in donatione inter uirum & uxorem, d an iurō firmetur? Et Gul. de Cug. tangit in l. sed & si possessori. §. item si iurauero. s. de iureiu. & v̄ dicere, q̄ ualeat: sicut q̄n donauerat in fauorē religionis. l. si spon sus. §. p̄cessa. s. de don. inter uir. & uxo. sed iur̄m est magna relig. l. j. s. de iureiu. Itē hoc apparet ex his quæ dixi: quia non est improbata donatio rōne publicæ utilitatis principaliter, nec alio modo de dictis supra, & ideo donatio potest iuramento confirmari.

ADDITIONES.

- a ¶ Valet. Adde q̄ prohibitum per uiam dispositionis: non potest fieri per uiam conditionis poenalis. Iaf. conf. 40. lib. 1. PVT.
b ¶ Spurius succedat. Adde an tale statutū ualeat. Bal. p̄f. 238. li. 3. & Fede. conf. 275. & in quantum Ale. transit cum opp. q̄ non ualeat statutum, q̄ Matrimoniu non possit p̄hi sub poena, sine consensu patris uel fratris. allegans Per. de Anch. conf. 20. dic q̄ Bal. conf. 329. inci. statuto terræ Nursiæ. cōsultit q̄ stante statuto q̄ mulier non h̄s patrem, uel matrem, non possit nubere sine p̄sensu fratris sub poena, & p̄tingat q̄ frater sit exbannitus, q̄ tū illius consensus per nuntiū est requirendus ad euitandam poenam, uide Oldr. conf. 16. & in quantum Ale. tangit, an ualeat sn̄ia lata perempta instātia, uide Abb. conf. 16. lib. 2. & ibi quid si iudex pronuntiauit de consensu partium instātiā superesse.
c Io. Tho. ¶ Volo. Adde Are. in c. 1. de iud. & sequit̄ et Per. de Anch. in cle. q̄ diu. de app. & de ueritate uide p̄ eudē Are. in c. uenerabilis. e. arti. Fel. in c. p̄sultatio nib. circa si. de off. dele. Adde tu q̄ opinio Bar. hic dicit cōem Ale. in p̄f. 8. uer. cōprobatur. in 2. uo. & ibi concor. qui idem dicit de donatione facta per patrē filio in p̄tate, de quo p̄ Caccialupum in repe. l. frater a fratre. q. 15. s. de condi. inde.
d ¶ Vxorem. Adde Bal. conf. 30. li. 2. Abb. conf. 48. & 95. lib. 2. Pau. de Cast. conf. 98. ¶ Are. conf. 74. col. 2. uer. ad secundum igitur uenio.

LEX XXIX.

¶ Emphyteuta q̄ emphyteusim uēdidit, et reemit, an possideat sicut primitus.

Si a me tibi. Quod hæres habiturus est, non iure hæreditatis, nō imputat in falcidiā. h. d. Opp. & v̄ q̄ testōr non possit legare h̄di. l. planē. §. si duob. s. de leg. 1. Sol. Verū est hæredi a seipso non pōt, sed hæredi a legatario pōt. Vterius op. q̄ si do tibi, ut des mihi. nō ualeat. l. qui sic. j. de so. R̄n. do tibi, ut des mihi, si nullū est cōmodū, nō ualeat, ut ibi: sed si aliq̄d cōmodū est, ualeat ut hic. Facit ad hoc. l. seru. dotalis. s. fo. ma. ¶ Quid si emphyteuta fundū uēdidit, & postea reemit, an ipse possideat eo iur̄, quo antiquitus hēbat? Hic tex. facit q̄ nō, ibi, q̄a incipio postea. & c. De hoc h̄s casus nō. in usib. feu. qd iur. si post alie. feu. uassal. c. j. facit. s. depo. l. j. §. si rem. no. per Dy. in l. sequitur. §. 1. s. de usucap.

ADDITIO.

¶ Reemit. Adde an uassallus uendens fundū, & non tradens, cadat a feudo. Bal. conf. 410. lib. 4. Dec. conf. 88.

LEX XXX.

¶ In ratione legis. Damna post mortem testatoris p̄tingentia sine culpa legatarij, imputantur h̄di, & cōmodum seu iur̄m legatarijs non p̄dest. h. d. Op. de l. Paulus. §. si. s. c. Sol. Ibi de fructib. obuientib. ex ipsa re legata: hic ex alia. Op. j. ca. l. §. diligenter. Sed istud principium intelligit fm illū. §. diligenter. Vltimō credo, q̄ istud principium sit hodie correctū, inuentario facto. Dicam in §. diligenter.

ADDITIO.

¶ Damna. Adde in quantum Ale. tangit, an si filius iuramento legitimam accēptauit a patrē, an aucto patrimonio possit ultra petere, Abb. conf. 116. lib. 2.

§. Vendere. Qui iussit uedere, uel emere eatenus putat in legato, quatenus e excessus i re, uel i p̄tio. h. d. **§. Diligenter.** Casus nō liberat debitorē generis generalissimi, sed debitorē speciei sic. Item liberat debitorē generis subalterni, illo ḡre perēpto. h. d. usq; ad §. tācti. Op. s. ea. l. in prin. & s. eo. l. i rōne. §. qd̄ uulgo. Sol. intellige illas fm̄ distinctionē huius. §. Ego credo, put terigi i d. §. q̄ uulgo, q̄ ista lex & iste. §. diligēter. hodie sit correctus. factō inuētario: & ad hoc me mouet rō in l. scimus. §. & si p̄fatā. & §. seq. & seq. C. de iure deli. ubi dī, qd̄ creditorib. & legatariis de ipsis reb. soluere possit h̄s, si non reperiret pecunia in h̄ritate: de ipsis ergo reb. debet satisfacere hodie, ita q̄ nullū dānū patiat. Sed si ista lex staret hodie, q̄ reb. perē pris teneret, pateret dānū, qd̄ est §. tex. illū. Præterea, qn̄ quis est debitor q̄ritatis respectu certæ speciei, illa sp̄e perēpta, liberat. l. quidā. §. si tibi. & l. Titia textores. §. si. s. de leg. i. & l. is qui. s. de noxali. & l. in naue. s. loca. & C. de iure emph. l. j. Modo h̄s hodie tenetur ad q̄ritatem respectu illarū rerum, de quib. pōt solui, factō inuētario, si res pereat, ergo liberat, & pro certo istud habeo pro uero, & nō habeo doc. nec gl. quæ dicat rationem quam dixi.

§. Tametsi. Licer datū cā p̄dōnis implendæ non imputet in Falcidiā, tñ datū ut p̄tium, in Falcidiā imputatur. h. d. & est no. §. i. uer. ibi, quæadmodū: lege tex. fm̄ Dy. loquitur exemplificatiuē, non similitudinariē. ¶ Op. q̄ hic de necessitate loquit de Trebellianica, nō de Falcidia, cū iussus est restituere h̄ritatem: sed in Trebellianica imputat qd̄ cā p̄dōnis implendæ accipit. l. in quartā. j. e. ergo, & c. Gl. uolens soluere p̄riū dicit q̄ dēt restituere per uenditionē, non p̄ Treb. & uide gl. q̄ incipit p̄ uenditionē, & c. & ista gl. optimē dicit, p̄ rōnem q̄ no. q̄ si est iussus restituere h̄ritatem per uenditionem, non transfert actio p̄ Trebellianū, sed hēt locum titulus. de her. uen. Sed §. hoc opp. ista v̄ mala expositio, q̄ hic p̄ modum uenditionis sit rogatus restituere, quia fm̄ hoc uer. quemadmodū, superflueret, & nihil adderet ad p̄cedētia. Sol. Istud quemadmodum. ponitur exemplificatiuē, & non similitudinariē, fm̄ Dy. in apostil. Sed opponit, q̄ in prin. non fuit iussus fideicommissarius dare p̄tium, sed in uim modi, ut gl. intelligit. Breuiter, tu possēs sustinere istam gl. duob. mod. Vno modo, ut illud qd̄ dicit in uim modi, accipiat largē, q̄ uenditio sit quidam modus accipiendi: non stricte p̄ modo, qui assumit in materia de p̄d. & dem. Vel aliter dico, q̄ qn̄ cūq; qs rogat pretium dare in uim modi, q̄ ista sunt paria, des p̄ centū, uel uendas p̄ centū: q̄a modus est qd̄a remuneratio, ut in gl. rub. s. ti. j. & sic ut quædam uenditio, q̄a datur onus pro re, q̄ accipitur prout p̄tium. ¶ Procedo ulterius & opp. de l. fideicōmissa. §. cum esset. s. de l. iij. Gl. q̄ est hic, dat duas sol. tene secundam, & illa est bona de qua feci mentionem in la testatore. s. ti. i.

§. Cum falcidia. Legata quæ non ualent, non ueniunt in computationem legis Falcidiæ.

L E X XXXII.

Pœnales actiones. Actiones in h̄rdem transitoria, pœnales, uel nō, et si a persona hæredis incipiunt, ex parte actoris augm̄, ex parte rei diminutionem patrimonij inducunt: secus si ad h̄rdem, uel §. h̄rdē non transeunt. h. d. Diuiditur in tres partes. Primo, loquit de actionib. pœnalib. non cōpetentib. ad uindictā. Secundo, de his q̄ competunt ad uindictam, & cā similitudinis addit de actionib. ex q̄ctu, q̄ non transeunt ad hæredes, uel incipiunt ab hæredib. Tertio, de actionib. prætorijs. Secūda ibi, sed nec in actoris. Tertia ibi, honoraria quoque.

- 1 Distingueret diuiduum ab indiuiduo pertinet ad factum, non ad actionem. Stipulatio qn̄ habet originem ex facto hæredis, quilibet hæredum ex facto proprio tenetur: secus in obligatione quæ incipit a defuncto.
- 2 Stipulatio iudicatum solui, præstita per unum ex plurib. hæredib. committitur tantum ei qui uicit, & contra eum qui perdidit.
- 3 Dispō. §. Cato habet tantum locū in stipulationib. stricti iuris, non prætorijs.
- 4 Stipulatio duplex non est prætoria.

§. Julianus scribit. Stiplo interposita ab uno ex hæredib. ad alios non porrigitur. Item si pœna committit ex stipione p̄toria, factō unius h̄rdis, ipse solus, nō alii tenebuntur. h. d. ¶ Opp. & v̄, qd̄ ista stiplo interposita ab uno ad oēs porrigat. l. ij. §. si. & l. eadem. §. Cato. j. de uerb. ob. Sol. gl. hic loquitur in stipionib. diuiduis, ibi in indiuiduis. ¶ Opp. de l. v. §. si. eo. ti. Sol. distinctio diuidui & indiuidui non p̄tinet ad actionem, sed ad factū d. l. v. in fi. & l. in executione. §. pe. eo. ti. & gl. uerū dicit in se, sed non oportet hoc dicere quo ad legem istam, q̄a leges p̄rie loquunt in obsonib. q̄ incipiunt a defuncto, & ad plures hæredes extendunt: sed §. n̄, loquitur, qn̄ stiplo habuit originē ex facto hæredis, & iō quilibet ex facto p̄prio habet, ar. l. fi. s. ad Syl. Sed opp. de l. stiplo. in fi. de no. ope. nun. Breuiter gl. intelligit, q̄ ibi fuit stipulatus noīe suo, & aliorum: hic tñ suo. ¶ Venio ad secundam partē, & op. quia iste. §. v̄ §. Cato. & §. l. v. §. si. de uerb. ob. & inducas primo in eo qd̄ dicit, ex cā iudicatum solui: pone, q̄ in iudicato uenit dari, fuit p̄demnatus ad aliquam q̄ritatem, qn̄ q̄ritas est in obsonē, uel dari, & obso cepit a defuncto, uno non soluente, oēs tenentur,

d. l. v. in fi. & l. in executione. §. i. eo. ti. Hic aut̄ dī p̄rium, q̄ ex cā iudicatum solui, ille qui fuit uictus tenet, & c. Sed ego dico, q̄ stiplo iudicatum solui, committit ei q̄ uicit, & §. eum tñ qui p̄didit, ut hic, & facit. l. ij. in fi. j. de p̄to. stip. Sed si illi stipioni adiecta sit pœna si non solueret, oēs tenent, ut in p̄riis. Sed adhuc instamus §. Nā stiplo rē defendi, uel ob rē non defensam, p̄tinet indiuiduū, q̄a non pōt pro parte defendi, ut l. ex cā. j. iud. solui. & l. antep. s. si ex noxa. cau. aga. Sed in stipione p̄cepta in indiuiduis uno ex hæredib. p̄faciente, info lidū §. oēs cōmittit. l. eadē. §. Cato. j. de uerb. ob. ergo iste. §. male dicit. Quid dicemus: Videte, post multa dico in d. §. Cato. in 2. q. q̄ ille §. Cato. hēt locū tñ in stipionib. & p̄uentionib. stricti iuris: non in p̄torijs, & in his q̄ sunt bonæ fidei, & i bonæ fidei, & p̄torijs, uno p̄faciēte §. illū solū cōmittit, ut hic, & l. i depositi. s. depo. & l. iij. §. h̄s. s. cōmo. & sic est sp̄ale in p̄torijs hic. Sed dices tu, istud est §. ca sum. l. cū ex cā. j. de uerb. ob. ubi stiplo duplā q̄ est p̄toria, uno nō defendēte, p̄mittit §. oēs. B̄t r̄ndeo, q̄ ibi stiplo duplā nō est p̄toria, q̄a pōt esse p̄toria, & ciuilis, ut dixi in l. iij. §. si. j. de uerb. ob. & d. l. cū ex cā. & plene in §. Cato. & uide quod circa illud gl. nihil dicit, sed hic in 1. parte. §. ubi nō erat necesse gl. fecit m̄tionē de §. Cato, sed ad fi. illa gl. non p̄t adaptari, & iō gl. nihil dicit hic: nec pōt dici q̄ per errorem gl. fuerit posita, cum adaptari non posset.

ADDITIONES.

- a Actionem. aliās dationem.
- b Committitur. Adde Are. in d. §. Cato. 2. q. Bar. col. x. uer. 2. adde ubi nouo modo declarat hunc tex. PANCIR.
- i Falcidia non detrahatur de legatis animæ.

§. Si Titio. Pars legata a legatario eatenus minuitur, quatenus sibi minutū est legatū: secus si in totum rogatus sit restituere, uel seruū manumittere. h. d. §. n̄ legitur multis modis fm̄ diuersitatē literarū: tñ i effectu parū differt una ab alia. ¶ Op. po. & v̄ q̄ diminuto legato, nō diminauāt onus. l. maritū. s. i. s. e. & l. liberto. §. j. s. de ann. leg. Soluit gl. & b̄n, q̄ hic de parte legati fuit rogatus, iō quatenus sibi minuit, eatenus minuit legatario suo: ibi nō ex ipsa re legata, sed aliunde. De hoc uidistis in l. Plautius. s. ti. j. & uidebitis in l. facta. §. si Titius. j. ad Treb. ¶ Querit gl. tan legatarius possit detrahere Falcidiā de legatis animæ: Et v̄ q̄ sic per legē istam & per l. j. C. commu. de leg. dicit gl. §. per l. lex Falcidia. §. nunquam. j. eo. & ibi uidebitis. Non obst. ista lex, quia detrahit ex præsumpta uoluntate defuncti, non ex uigore legis Falcidiæ.

L E X XXXIII.

Si seruus. Legatum libertatis uel serui ut manumittatur, nō defalcatur, nisi cum hoc alia res defalcabilis sit legata: legatum uero pecuniæ, ut seruus manumittat nō defalcatur, si per hoc manumissio impeditur: aliās secus. h. d. cum trib. seq. usq; ad §. si incertū. Primò, ponit legē Caij. Secundò, legē Iuliani. Tertio, legē Vlpiani. Quartò ponit determinatio Iuliani. in prin. l. sed si nō seruus. Quinto, ponitur determinatio ad l. Iul. ibi, si solus. Opp. de l. de cem. j. de fideic. lib. Sol. Intellige hāc fm̄ illam, & ibi est clarior tex. ¶ Op. de l. generaliter. §. si quis alienum. j. de fideic. liber. Sol. ista intelligitur fm̄ illam. ¶ Item not. qn̄ uni legantur duæ res, quia si una est defalcabilis alia non, tūc de ea quæ est defalcabilis detrahatur Falcidia pro utraque. Dicemus. j. eo. l. in quartam.

L E X XXXVI.

Sed si non seruus. §. Si incertum sit. Iste est difficilis. §. & h. d. Si seruus legat̄ purē, ut manumittatur in diem, uel sub p̄dōne, hoc legatum interim defalcatur: sed quo ad alios legatarios talis seruus ex p̄lo statuliberi æstimat. h. d. cum l. seq. In tex. ibi, p̄stari debeat, seruo legato purē. Ibi, detraxerit, iterrogatiuē lege. ¶ Op. dī hic, qd̄ interim legatū serui p̄ l. Falcidiā minuat. Contra. & v̄ q̄ interim nō minuat: sed debet æstimari ut statuliber. ut j. e. l. eius serui. & l. rōne. la. j. §. j. e. Gl. fatet, q̄ Celsus corrigi, & uide gl. quæ incipit in legato, & c. & sic ista gl. v̄ uelle q̄ hic iuriscōsultus male dixerit. Sed nescio quare gl. hoc dixit, imo bene dixit Celsus, & lex sequens nō corrigi: q̄a lex eius loquit qn̄ æstimatio fit, ut sciamus an Falcidia locū habeat, uel ne, & tūc detrahatur fm̄. l. ista in fi. & si se in l. j. §. si usus fructus. s. e. Op. j. e. l. i q̄ritate. §. j. uer. cuius. l. j. §. hæc uerba. j. ti. j. ubi dī, q̄ nō defalcatur seruus, sed alia legata præstant recepta cautione. Sol. ibi loquit qn̄ ipsi seruo est relicta libertas in diem uel sub p̄dōne, hic loquitur qn̄ ipse seruus alteri est legatus pure, cui relicta est libertas in diem, nam interim defalcatur. Sed opp. de l. in ratione. §. j. s. eo. Sol. ibi nemini erat seruus legatus.

L E X XXXVIII.

Statuliber hæredis. Op. dī hic, qd̄ statuliber nō auget familiam hæredis. §. de l. statuliberi a ceteris. in prin. j. de statuli. Sol. Quantū ad Falcidiā non imputat̄ ut hic: q̄ tū ad alia sic, ut ibi. ¶ Op. s. e. l. sed si nō seruus. in fi. So. ibi p̄putat̄ cōmodū mediū tpis, nō ipse seruus, & istud ibi nō dixi: quod tenet gl. hic: iō adde ibi. Intellige ergo, q̄ non auget familiā, non p̄ci se, sed in defectū p̄dōnis remanet in familia, & in euētū detrahatur æstimatio de legatis: & iō iterim p̄stant legata exacta cautione, ut j. eo. l. in

eo. l. in q̄titate. §. i. uer. cuius. & l. j. §. hæc uerba. j. ti. j. Hoc mō intel-
ligit Iac. de Are. istud prin. quia hic nō fuit legatus seruus alteri, sed
ip̄i fuit legata libertas: sed in d. l. sed si nō seruus. in fi. alteri fuit lega-
tus. Df̄ i uer. cuius ususfructu. q̄ p̄numerat̄ in patrimonio p̄prietari-
rii, si ponis defunctū fuisse p̄prietariū, non recipit dubitationē. Sed
si poneremus defunctū fructuariū fuisse, & tūc nō intelligeret̄ usus-
fructus in patrimonio eius, eo defuncto. l. penales. in prin. §. e. Sed
si tu poneres q̄ fuit stipulatus sibi, & in p̄sonā h̄rdis, tunc in p̄sona
h̄rdis incipit nouus ususfructus esse. l. stip̄lo ista. §. si q̄s ita. j. de uer.
ob. tñ defalcabit, q̄a cepit à defuncto. Df̄ hic, q̄ pignus est in bonis
debitoris: & istud est uerū, nisi seruus sit pignorat̄us p̄ tāta pecunia
uel sit tanta usura q̄ dñs habeat eū p̄ p̄dito, seu p̄ derelicto: q̄a uerū
milit̄ nō creditur eū debere recuperare, tūc in patrimonio debi-
toris non computabitur. l. qui habebat. §. de leg. 3. Df̄ hic de lege cō-
missoria, & pacto additionis in diem, &c. intellige q̄n uēditio fuit
conditionalis, non pura, resoluenda sub conditione, ut gl. dicit.

L E X XXXIX.

Aeris alieni. Op. C. in quib. cau. ser. p̄ pre. li. l. ij. ubi à fisco
accipit p̄riū. Dñt q̄dā, sp̄ale est ibi. Alij dñt q̄ si
fiscus soluit, tñ de hæreditate repetit. Hoc tenent doc. & Dyn. & do.
Ray. Vltimo gl. quæ est in l. in ratione. §. si seruus. damnauit uobis p̄
istum tex. & ibi damnat Dy. & Iac. de Are.

L E X XL.

Ad ueterani testamentū. §. Si cui. Op. de l. non
amplius. in prin. §. de le. i. Sol. non est legatarius, ut possit grauari o-
nere fideicommissi, nisi in eo quod est ultra: sed q̄tum ad Falcidiā
est in totū legatarius. Op. de l. si dignū. §. eo. Sol. ibi ut p̄riū, hic ut cā
p̄ditionis implendæ, & uide gl. q̄ incipit §. de l. j. &c. Contra hoc
v̄l. Nesennius. ubi q̄d daf, cā p̄ditionis implendæ imputat̄ in faldi-
diam. Sol. uerū est quo ad ipsum q̄ dat, quo ad alios non. d. l. Nesen-
nius. Quæro q̄d si fuit rogatus dare sub modo ut des, & tunc ut pre-
tium uidetur datum l. in ratione. §. tametsi. §. eo. & ibi dixi.

L E X XLIII.

Falcidia interuenire. Ista lex aliās est uer. & legit̄
dupl̄r in gl. Ad secundā lec.
op. de l. q̄d statuliber. de do. cā mor. Sol. Ibi dedit eo absente, hic eo
p̄nte uel ibi de Trebellianica, hic de Falcidia, & cōcludo, ut ibi no.

A D D I T I O.

a Barb. ¶ Falcidia. Et uide Ang. & Bar. & Bal. in l. non amplius. §. de leg. i. & An-
ge. & do. Io. in l. cum Titio. j. eo.

L E X XLV.

i Gabella si ex forma statuti det̄ solui ad rōnē sex p̄ libra de omni cōtractu,
pro debito in diem fiat minor æstimatio, & ita minor gabella soluetur.

In lege Falcidia non habetur. Op. j. c. l. cū
Titio. Solue
ut ibi dicam. No. istam legē pro facto gabellæ, q̄n dicit statutum, p̄
qualibet libra soluetur tñ p̄ gabella: modo p̄mitto tibi decē solue-
re oī anno tñ, & tunc non debet solui gabella p̄ tota q̄titate, sed de-
ducitur interusurium medij t̄pis: q̄a minor est illa q̄titas p̄ oī anno
decem pro centenario: & iō istud minus, æstimatur quo ad gabel-
lā soluendā, prout hic quo ad Falcidiā facit. l. eum q̄. §. melior. §.
de in diem addic. ubi non tantum æstimatur q̄ debet solui termi-
num, prout si incontinenti.

L E X XLVI.

Qui quod per legem Falcidiam. Op. de
bonis. §. i. §. e. Sol. Ibi eo uiuo, hic post mortē. Facit ad q̄. de arbitro
de qua ibi dixi.

L E X XLVII.

Lex Falcidia si interueniat. Op. de l. cum Ti-
tio. j. eo. Sed gl.
soluit hic: ego soluam ibi, & ibi uidebitis.

§. Nunquam legatarius. Totus mundus scit istū
§. Opp. de l. penales. §. si
Titio. §. e. Sol. Dicebat quia, legatarius non detrahit ex sua p̄sona,
nisi sit sibi detractū: sed uerius est q̄d nunq̄ detrahit ex p̄sona sua,
sed ex p̄sumpta uoluntate defuncti sic, ut l. j. r̄rio. Op. de l. j. §. inde Ne-
ratius. ad Treb. Sol. Fideicommissarius nunq̄ detrahit ex p̄sona sua,
& nunq̄ de legatis a se, nec de legatis ab hæredib. relictis detrahit, ni-
si in duob. casib. q̄n hæres non detraxit sibi, quia fecit sibi gratiam:
uel quia adiit coactus. Gl. est ibi melior quam hic, q̄ Cy. ponit in l.
j. C. commu. de lega. & ibi gl. & nihil plus dicit in effectu Cy. ibi, q̄
gl. in l. j. §. inde Neratius. Signa gl. hic, quæ est optima.

L E X XLVIII.

i Hæres si facit inuentarium, an sit habenda ratio dupli commissi, re euicta,
siue fuerit emptor, siue uenditor, & dicit q̄ non.

Cum emptor. Obligatio dupli inter hæredem, & testō-
rem p̄sistens hæredi, & q̄ h̄rdem p̄seruat̄
in simplū ad inducendā, & excludendā Falcidiā. h. d. & est singularis
lex. ¶ Op. de l. ij. §. si Titius. §. de h̄r. uel actio. uen. Gl. dicit, solue ut

ibi. Breuiter, q̄a ibi uendit h̄rs h̄rditatem: vñ quantū ad emptorem
h̄r perinde ac si nō esset hæres. Op. §. eo. l. si a me. Gl. nec ibi, nec hic
soluit, sed illa non p̄dicit, si bene inspicias. Vel potes dicere, q̄d hic
istud in odium p̄cæ. ¶ Quæro t̄ p̄ declaratione legis, quid si h̄rs
facit inuentarium: an tunc totū duplū detrahit? Et glo. est ordinaria
q̄ sub dubio fortē, dicit q̄ sic, in l. scimus. §. in computatione. C. de
iur. deli. in prin. glo. magna. & ibi Cy. dicit sine forte, & sic ista lex
non habet locum hodie facto inuentario. Non recordor qd ibi di-
xerim, & quantum est p̄ modo, dico, q̄ siue fecerit inuentariū, uel
non, non pōt detrahi nisi simplū: q̄a siue fuit emptor, siue uendi-
tor h̄rs, non committitur stip̄lo ad duplū re euicta. l. si ei. in prin. &
§. i. §. de euic. & fm̄ distinctionē illius. l. ista lex debet intelligi. Cum
ergo non committat̄ stip̄lo ad duplū, non pōt ad duplū deduce-
re. Præterea. l. scimus. §. & si præfatam. & §. seq. nō prouidit de hoc
ut hæres per beneficium inuentarij lucratur, sed solum ne damnū
patiatur: non ergo deducit nisi simplū.

L E X XLIX.

i Tus accrescendi, an habeat locum in contractibus.

Plautius seruo. Spes defalcandi cōis est hæredi, & legata-
rio: & q̄d legatur seruo cōi, eis acquir̄t q̄
bus potest. h. d. ¶ Op. de l. p̄ seruum. §. i. j. de acq. rer. do. Soluit glo.
intelligo illā fm̄ istam. ¶ Op. de l. p̄inde. §. si seruus cōis. j. de stipu-
ser. Sol. ibi in stip̄lone q̄ simpliciter fuit facta ex causa lucratiua: &
uide gl. fi. q̄ incipit, non solum, & c. circa fi. Vides t̄ q̄ gl. distinguit,
an fiat ex cā lucratiua, uel non. Dixi uobis aliās in l. p̄inde. §. i. j. de
stip. ser. expressus in repetitione l. re p̄iuncti. §. de leg. 3. circa fi. ubi
quæro, an in p̄tib. distinguitur. Aur qui donabat puenit ad traditionem
& tunc aliis acquir̄t, non sibi. l. p̄inde. §. i. Sed q̄n promisit tñ, tunc
quia in retentione pōt sibi prouiderē, ideo pro parte sua aliis non
quæritur d. l. proinde. §. i. j. de stip. ser.

§. Interdum. In fi. §. Dic. ideo ne legatū pereat, recursum
est ad remediū positum. §. e. l. si fundus mihi.

L E X LII.

i Falcidia non detrahitur de legatis ad pias causas, & ideo pro ea parte de-
trahitur ad incommodum hæredis & legatariorum.

Ex asse. Legatum inutile p̄p̄ incapacitatē legatarij prodest cē-
teris legatariis. h. d. fm̄ gl. Pro declaratione quæro in
quo p̄dest filio si est inutile legatum alij? Gl. dñt, q̄ si legatum illius
non defalcāt, q̄ illi ex neo insolidum p̄staret, tunc de legato filij soli
da Falcidia detrahet̄, & uide gl. j. q̄ incipit sui testōris, & c. Sic uidet
gl. q̄ ubi legatū non pōt defalcari, cedit ad commodū aliorū. idem
tenet. j. eo. l. si in testa. & hoc est bonū scire: t̄ q̄a scitis, q̄ ubi legatū
non pōt defalcari, cedit ad incommodū aliorum, q̄a scitis q̄ de reli-
ctis ad pias cās non detrahit Falcidia, tñ de alijs legatis h̄rs detrahe-
ret, & sic ad incommodum aliorū nō h̄rdis. Sed tria gl. est in auth.
s̄lr. C. e. & illa est uera, & p̄bo per l. post missionem. §. e. Hoc uidi-
stis. §. in l. sed si nō seruus. circa fi. & in l. eius serui. 2. r̄n. & l. æris alic-
ni. §. e. ubi, ut æs alienum detrahit legatū, q̄d non defalcāt, & sic hæ-
redi & legatario nocet. Non ob. l. planē. §. eo. q̄a ibi eidem fuit lega-
tum: hic diuersis. Et p̄dicta uera, q̄n Falcidia cessat ex dispōne legis:
sed si cessaret ex dispōne testatoris, tunc fieret p̄putatio eo mō, quī
no. in l. si in testō. j. e. Lego ergo gl. secūdo mō, in filio nāli. Et ista
est uera, q̄d non poterat relinqui, q̄a erat spurius. Alii legunt, ut Iac.
de Are. & intelligunt istam put̄ iacet, q̄d reliq̄ cxx. filio, & reliqua
ex neo, ita q̄d patrono non remanet debita portio, q̄ erat dimidia
fm̄ ista t̄pa, & p̄p̄ illā portionē debitā patrono, minuit portio ex-
tranei, tñ filio p̄statur integral, cum patronus p̄iunctis p̄sonis p̄stet
legata integrali. iij. §. ti. i. & fm̄ hoc uer. quacūq; ex causa est. §.

L E X LIII.

a Pater filium. Fideicommissum à defuncto h̄rdib. debitum
ut æs alienū detrahitur. h. d. Op. in s̄si de l. si
fundū p̄ fideicommissum. §. fi. cū gl. §. de le. i. Sol. ibi potuit relinq̄-
re. uel ibi ex uoluntate hic ex necessitate. Ad hoc op. q̄ saltē respec-
tu unius nō erat coactio. Sol. ex persona debitoris sufficit q̄ debeat
licet non respectu mei, ut hic in fi. uel aliter, quilibet ex filiis d̄r cre-
ditor, ut nulla facta electione. l. unum ex familia. §. i. §. de leg. 2.

A D D I T I O.

a ¶ Pater filium. Adde in quantum Ale. tangit, an emphyteusis computetur in le-
gitimam filio. Bal. confi. 404. 2. lib.

L E X LV.

1 Legatum annuum pendente dubio æstimatur in quantum debetur.
2 Ius alimentorum, uel ususfructus non pōt in alium uenditione transferri.
3 Legati condōnalis, uel annui, qualiter sit æstimatio in deductione Falcidiæ.
4 Statuto stante, q̄ de qualibet re alteri legata soluetur gabella, nō soluitur
de legato annuo, nisi pro primo anno, & successiue in futurum.

Cum Titio. Legatū t̄annuū pendēte dubio æstimat̄ in q̄-
tū uendi p̄t̄: sed eo finito, in quantum debet. h.
d. Op. §. e. l. in lege Falcidia non h̄r. Sol. Dñt quidā, dēt esse electio
legatarij, an interim h̄eat totū p̄stita cautio. Sed ista nō est bona,
& q̄ me, & q̄ tex. legis p̄riæ. Itē ista innuit q̄ cautio fauore legatarij
interpo-

interponat, qđ est falsum. l. j. §. i. j. ti. i. Vel aliter, & est diuinare. Alij, qđ ibi de legato pđonali, hic de annuo, & ista est uera qđ tū ad illā legem. Verum nō in hoc legato pđonali fuerūt opi. inter gl. antiquos. l. si ppea. §. e. sed illa opi. sunt truffa, qđ in pđonali loqitur ibi. Quae sit rō inter pđonale, & annuū, cogitabit. Alij soluunt, qđ ibi, qđ cū eo, cui est relictu: hic qđ cum ceteris legatariis fit computatio. Sed ista non est uera p. l. si ppea. & facit l. j. §. interdū. §. eo. ¶ Op. de l. lex Falcidia si interueniat. §. e. Rñ. qđ ibi loqđ qđ fit cōputatio rōnis iter hrdē & ipsum legatariū, cui est annuū relictu. hic qđ cum ceteris, & ista ē uera, & ibi gl. tenet & Dy. & Old. & Ray. Op. de l. iij. i. fi. §. e. ubi fit computatio alio mō. Sol. l. ibi qđ relinquit ciuitati aliqđ annuū, qđ aestimat perpetuū. ac si relinqueret ecclesiae, uel monasterio, hic loquit. qđ priuato relinquit: qđ est incertum qđ tpe uiuat. Op. de l. pœnales. §. annua. §. e. Gl. hic non soluit, sed in l. lex falcidia si interueniat, vř soluere in gl. qđ loquit hic, qđ pp ceteros fit cōputatio, uel qđ cū eo, cui est relictu. Sed qđ tū ad illū. §. annua. ista sol. non est bona. & uide. §. annua. Nam hic loquit qđ legatum est incertū, qđ p primo anno purū, p sequenti pđonale. in §. annua. est certum qđ tūm duret, & transit ad hrdē. l. si cū pñitione. j. qđ dies leg. ced. & iō debet fieri aestimatio, ut de legato in diē, fm. l. in lege falcidia non hř. §. e. Op. de l. hřditatum. j. e. Gl. soluit in l. lex Falcidia, si interueniat, dicit, ibi quo ad ipsum legatariū, hic quo ad ceteros. Ista sol. non est uera, & p illā gl. in l. hřditatum. Sol. gl. ar. hic, qđ ibi, ut sciat p quot annos fiat aestimatio: hic ut sciat qđ tūm ualeat. Et istā sol. seq. bat dñs Ray. & do. Old. Ista sol. nō placet mihi: qđ tex. dicit hic, incerto posito qđ diu uicturus sit, &c. Sed fm istā so. poneremus p certo, qđ esset p tex. Dat gl. aliā sol. qđ ibi in legato ususfructus, uel alimentorū: hic in alio annuo. Ista sol. teneo, p pbo p rōnem. Lex nra dicit, qđ debet aestimari qđ tū uenire ad legatū pōt. Iste modus non ca dit in legato alimentorū, nec in legato ususfructus: qđ non pōt in aliū uendendo transferri. l. si ususfructus. de iu. do. Nec ius alimēto rū pōt uendi, cum cohæreat personæ, & alia sunt alimēta in persona unius, & alia in psona alterius, & sic intelligo istam sol. ¶ Ex his ergo qđ colligis? Dic, qđ qđ loquimr de legato sub pđone, & dic ut §. e. l. in lege Falcidia non hř. & l. j. §. interdū. & j. eo. l. in qđ tate. §. sed & si legata. Et reprobata distinctione Hug. qđ fit. §. e. l. si ppea. Si uero loquimur de legatis annuis, & tunc, aut relinquit ciuitati, uel alteri publico loco: & dic ut in l. iij. in fi. §. e. Aut relinquit singulari psonæ, & tunc, aut legatū annuum litatum est certo tpe, & fit aestimatio sicut de alio legato in diē, ut §. eo. l. pœnales. §. annua. & d. l. in lege Falcidia non hř, pñitione. l. cum pñitione. j. qđ dies lega. ced. Si uero annuum legatum est simplr. & tūc, aut fit computatio quo ad alios legatarios, & stamus huic legi: aut quo ad ipsum legatariū, & recurrimus ad l. lex Falcidia si interueniat. §. e. & l. j. §. si in annos. §. eo. cum si. ¶ Et hæc faciūt ad q. Factū est statutum, qđ de qualibet re, qđ fuerit alicui relicta, soluat gabella: ptingit, qđ alicui fuit relictu aliquod annuū. Dic, qđ pro primo anno tūm debet solui gabella, non p aliis annis, sed p eis soluet in futurū put dies cesserit, d. l. lex Falcidia si interueniat, quia hic non fit cōputatio respectu aliorū, sed tūm respectu ipsius legatarij: sed si esset relictu in diē, tunc dic, ut dixi in l. in lege Falcidia non hř. §. eo. ¶ Quæro, qđ est rō qđ fit computatio ipsius respectu, uel respectu aliorū? Et rō est, quia qđ fit cōputatio respectu ipsius circa totū, debet pñitari cautio in solidum: quia de alijs præstationib. poterit Falcidia retineri: si ab alijs legatariis, quib. nihil ultra debetur, tunc fit aestimatio. Si uero loquimur de legato ususfructus, dic ut j. eo. l. hæreditatum.

ADDITIO.

a ¶ Statutum. Adde ad Bar. hic quod hoc idem pñuluit Ale. in consi. 25. in 4. uol. & uide in tractatu de gabel. v. par. 8. par. prin. q. 4.

L E X LVI.

a Falcidia in detrahenda, in aestimando nomine debitoris hæreditarij, uoluntas inspicitur.

Cum quo. Augm facultatū hřditarij debitoris, qđ cunq; ptingens pdest legatarijs in Falcidia detrahenda. h. d. Vides qđ augm qđ cunq; ptingēs pdest legatarijs. ¶ Op. §. e. l. in rōne legis Falcidiæ mortis seruorum. in prin. Bř, debet inspici tps mortis circa augm, & diminutionē rei hřditariæ: hic circa bona debitoris hřditarij. Contra, in d. l. in rōne. in prin. loquit in debitorib. hřditariis, ubi dř, debitorū facta peiora noia. Rñ. in augō inspiciat augm qđ cunq; ptingēs, ut hic: sed in diminutione inspiciat tps mortis, ut ibi. Sed uide hoc qđ glo. dicit. Et aduerte, qđ qđ aestimat res, & tunc sp inspiciat tps mortis, d. l. in rōne, in prin. aliqđ res nō aestimat, sed est dubius euentus, & tunc isto casu pendente dubio aestimatur qđ tūm ualeat dubiū: dubio finito aestimat qđ tūm in ueritate est, ut §. l. pxi. Et sic qđ debitor est soluendo, aestimat ipsa res, & iō quicquid postea ptingit, non curat, ut d. l. in rōne. in prin. Sed qđ debitor nō est soluendo, qđ aestimat: Certē dubius euentus. l. Nefennius. §. si. §. e. & uidebitis in l. qđ rebat. j. eo. modo cū aestimat dubius euentus, si iste euentus ptingat anteq ponatur rō legis Falcidiæ, tunc aestimat qđ tūm est. Sed op. j. e. l. qđ rebatur. & §. e. l. j. §. si debitor. ubi nō debet curari, an sit soluendo. Sol. ibi loquitur qđ hæres ē debitor: uel ille,

cui est liberatio legata: quia quo ad se semper est diues & soluendo. Op. de l. eo tempore. §. i. §. de pec. Sol. Intelligo illam fm istam.

§. Is qui in bonis. Ibi, reliquisset, nā i quolibet istorum casuū de pmodo medij tps detrahit Falcidia. Dy. & de hoc dixi in l. sed si non seruus. §. si. & l. seq. §. eo.

§. Stichum. Iste est bonus. §. & h. d. Si legatū dñi nō sit defalcabile, ex legato serui detrahit falcidia p utroq; & idem eř. h. d. Pro hac lege facit l. plane. & l. sed si non seruus. §. e. Op. §. eo. l. si pupillus. §. si. fm unā lec. Dy. soluit ibi, & ibi ego dixi.

§. Sapius. Iste est bonus casus, & h. d. Quarta in hæredē testatore uiuo collata, facit cessare falcidiam. h. d. Op. de l. si quando. §. i. C. de inof. tes. Sol. ut ibi. Secundo op. de l. id autem. & l. quod autem. j. eo. & §. eo. l. pñ filiam. in princ. Sol. hic loquitur, qđ testator hac mente dedit ut in falcidiā imputaretur, aliās secus. ¶ Quæro, quid in dubio? Credo quod vř dedisse, ut in falcidiam imputetur. Casus est hic, ibi quia uiuus vř, &c. Tangam de hoc in l. in quartam. j. eo. & nota quæ dixi.

L E X LVII.

Cum dotem. Non debet inspici persona primi legatarij, sed persona fideicommissarij, in quē legatum debet ultimo residere. h. d. In tex. ibi, interpositi. l. legatarij primi de restituendo grauati. l. ibi, capientis. l. fideicommissarij.

L E X LVIII.

Legis falcidiæ. Op. & vř qđ oē ius tollatur spatio xl. annorū. l. cū notissimi. & l. oēs. C. de pñcri. 30. ann. Sol. beneficiū. l. falcidiæ qđ qđ pōt intētari excipiēdo, & tūc perpetuō pōt, ut hic, & ar. l. purē. in fi. j. de doli excep. Qñq; pōt intētari falc. per actionem, uel per interdictum. l. lineam margaritarum, §. eo. & tunc finitur tempore in contrario comprehenso.

L E X LIX.

1 Omittens ponere unam rē in inuentario, an priuēt beneficio totius falcidię.
2 Si ex forma statuti quidam nobiles habent immunitatem a collectis, & non habent beneficium in ciuitate, & si acceptant priuent immunitate, aduocatus ex nobilib. acceptauit officium ad condēnationes, pro quo ex forma alterius statuti habet duodecim pro libra, qđ perdat immunitatem.

Beneficio. Qui agit ut legatū intercidat priuatur falcidia. Idē in eo qđ tacitā in se fidē assumpsit de pñtando nō capaci. h. d. ¶ Quæro circa legē nram, qđ hoc cegit? Et gl. ponit delēdo uel cācellādo testm, uel ar. l. subtrahēdo rē hřditariā, ut j. e. l. hřditatū. §. si. ¶ Quæro, tan priuēt falcidia in illa re tm? & gl. in §. lāncimus. in corpore eo. vř dicere, qđ non tota falcidia priuatur, fm ista tpa. l. Paulus. §. e. & l. fi. §. illo. §. de iur. delib. & l. refcriptum. §. de his qđ b. ut indi. & j. e. l. hřditatum. hodie tota priuabit, d. §. lāncimus in corpore auth. e. ti. licet quidā dicant qđ, ut dixi in l. Paulus. §. e. Al. legabā istā. l. ad j. qđ. Pisis dū legebā, qđ ibi erāt quidā nobiles immunes a collectis. & qđ non debēt hřre aliqđ beneficiū in ciuitate, & si acceptarent, tunc priuent immunitate: erat aliud statutū, qđ aduocatus, qđ ad pđēnationē erat positus, debet hřre xij. denarios p libra. modo quidā aduocatus de illis nobilib. acceptauit illud officium, an priuatur illa immunitate? Et dicebām qđ sic, quia istud qđ detrahit, f. 12. denarios p lib. est (beneficium ut hic dum dicit falcidiā beneficiū qđ detrahit, & hoc per) c. i. i. usi. feu. qđ fuit. i. cā amit. beneficii. & l. beneficium. §. de consti. prin.

L E X LX.

Cum pater. Prælegata relicta impuberi non imputant in falcidiam pupillariter substituto. h. d.

§. Legato petito. Quod hæres plus soluit legatariis in penam pñtationis, non nocet alijs legatariis. h. d. Op. & vř qđ in actione ex testō non iuret in litem. l. as. §. de in lit. iur. Soluit gl. qđ hic fuit iuratū super actione in rem, qđ est arbitraria, & ista est uera. Vel solue ut in gl. & nō est uera, quia uer. planē. non loquitur de iuro in litem: sed de iuramento ueritatis, quod non est affectionis. Op. §. e. l. j. §. item si ita. Sol. ibi non est rō uera, quia illud fit propter moram hæredis non est uerum, quia est contra istam. l. dic ut ibi dixi.

L E X LXI.

Alienus fundus. Si hæres pp suā stultitiā plus soluit, legatariis non nocet. h. d. & est notab.

L E X LXII.

1 Creditor, an teneatur cedere contra alium reum, quando unus soluit.
In lege falcidia hoc esse. Ista ē bona lex, de qua feci magnū festū i mā de duob. reis: & h. d. In duob. reis sociis debitū utriq; p parte vř, acti ue & passiuē: & in nō sociis eius vř debitum, qđ debitū occupauerit h. d. Per istā. l. tollunt pñtates. l. si unus. in prin. de pac. & l. si rē. §. si duo. j. de noua. qđ si sunt duo rei socij, factū unius nō nocet alteri: pinde est, ac si singuli stipulati essent, & iō factum unius nō nocet alijs. Sed si nō sunt socij, tūc unius factū pōt alijs nocere, qđ unus pōt totū occupare, ut hic. Itē i l. j. C. de duo. re. dř aliud, qđ si un⁹ ex duobus reis exigit solidū debet, alteri cedere, aliās pōt alter partē suam a correo petere: est ne istud uerū? Certē p istā. l. debet distingui, qđ si sunt

funt focij, uel ex cā onerosa sunt duo rei: sed si sunt nō focij ex cā lu-
cratiua, tūc totū est eius q occupat, ut hic. Et p istā l. determinabit
illud qd dixi de cessione: an si unus soluit in solidū, teneat. f. creditor
cedere actionem q̄ aliū: est uerū, q̄ dēt cedere qn̄ sunt focij, uel duo
rei ex cā onerosa. Secus si ex cā lucratiua pmiserunt: q̄a tunc pro se
solum soluit, & quia si in solidū soluit, ei cedi nō debet actio, ut hic.

Pretia rerum.

Ista est clara lex, & deberet tota scribi au-
reus literis, & h. d. Res debet aestimari cōi q̄-
stimatione, non ex affectione. Item qui habet ius ad eundem haredita-
tem non dicitur locupletior. h. d. & ista est bona lex.

- 1 Pretia rerum uariantur ex loco & tempore: & caristia, quae modico tem-
pore fuit non inspicitur.
- 2 Valor rei qualiter probabitur.
- 3 Aestimatio frumenti praeteriti qualiter probetur.

§. Nonnullam.

Iste ē no. §. & h. d. † Ex loco & tpe rerū
pretia uariant, & caristia, q̄ modico tpe
fuerit nō inspicit. h. d. Tu uis† pbare ualorem rei, qualiter pbabis?
Vide gl. & gl. melior est in l. ij. C. de resc. uen. Ista gl. non bñ tex. de-
clarat: tñ ex illa gl. sumpta occasione, debetis scire, q̄ qn̄q; tractat de
aestimatioe unius fundi, & rei immobilis, & tunc dēt fieri positio,
ex tali fundo cōiter tot fructus recolligunt. Itē q̄ i dicta p̄ta fund⁹
tati reditus, tati ualoris est, istud pbat in l. si fundū p̄ fideicomissū.
in prin. s. de le. r. & l. pe. s. de reb. eo. Potes ēt facere articulū magis
gnālē, q̄ talis fundus cōi aestimatione tñ ualet, & tñ cōiter uedere
tur. Qn̄q; tractat de aestimāda re, ex qua fructus nō p̄cipiunt, ut de
aliqua ip̄e, ut de libro, uel scypho, & de istis nō est dubiū, q̄ dēt fieri
positio, & aestimatio hoc mō, q̄ tñ ualet, q̄tū uēdi pōt, & tñ uen-
di potuisset in tali loco dicto tpe. Et hoc dico p̄ istū tex. q̄a ex tpe &
loco p̄tia rerū uariant. Debes ergo limitare dictū tuum in tali loco
& tali tpe, p̄ istam l. & p̄ l. si feruus. s. de p̄di. fur. Hoc est uerū, q̄ res
tñ ualet q̄tū uēdi pōt homini sciētī qualitatē rei l. mortis cā capi-
mus. in fi. j. de don. cā mor. Facit l. si quos. C. de resc. uē. Et iō tu ad
uocatae alterius partis, qn̄ fiūt positiones, q̄ talis res ualet tñ, facias
positiones de qualitatib. latentib. in ipsa re, ut q̄a est sterilis, uel em-
phyteutica, q̄a si sciret minus emerēt. Vel debes te referre ad tps, &
sic dices, tali die ualuit tñ, & ante & post p̄ multos annos. q̄a si tñ
poneres, tali die, tunc esset paruū tps, cuius aestimatio nō attendit.
¶ Quāro, † quātr pbabit aestimatio frumētī praeteriti? Et gl. l. ij. C. de
resc. uen. dicit, q̄ est clarū q̄tū poterat uēdi illo tpe, & ante & post,
non restringas te ad modicū tps. s. ad unū diē. sed dic, & añ & post.
Procedo, & q̄ro de loco, in foro publico non p̄t uēdi corbis nisi
duab. libris: in domib. p̄priis quilibet pōt uēdere q̄tum uult. Tu fa-
cias positionem, qd̄ in ciuitate Perusii poterat tñ uēdi, & p̄stat tñ
domi. quantum in foro publico. C. de ero. mil. an. l. septem dieb. &
l. specieb. de coh. li. 12. & ideo do tibi consiliū, q̄ in specieb. fa-
cias mentionem, q̄ tantum uēdi poterat in foro publico.

ADDITIO.

- 1 Pom. ¶ Probare. Vide Fel. in c. cum cā. de testi. per Bar. & Alex. in l. j. §. si haeres
percepto fundo. ff. ad Treb. Pan. consi. 76. in 1. uol. Fel. in c. cum cā. in 1. co. in gl.
2. in fi. de testib. ¶ Et Dic, q̄ pretium iustum d̄r ad arbitrium boni uiri, hoc est iu-
diciis. Bar. in l. creditores. 2. lec. col. 3. C. de pig. & qualiter p̄bet ualor rei, & quō
intelligatur reg. res tantum ualet & c. uide Calca. p̄fi. 43. Doc. in l. fi. C. de p̄di. mi-
nor, q̄ at redditus dent p̄tia reb. no. Doc. l. si fundū p̄ fideicomissū. de le. j. PVT.

L E X L X I I I I.

Si in testamento.

Quod p̄ falcidiam diminuit, dēt lega-
tario p̄tari, si testōr hoc uoluit. h. d.
& sic. l. Seius & Augerius s. e. q̄ dicit, q̄ nō p̄t phiberi Falcidia, ē ue-
ra, si exp̄sse phibet, secus si pmittit: & illud qd̄ detrahif, nō remanet
penes h̄dē ex uolūtate testōris. Op. s. e. l. qd̄ de bonis i prin. & §. r.
Gl. r. soluit. & nō bñ. Sile no. in l. ex affe. s. e. & ibi reprobaui uobis
sol. gl. Scd̄o soluit gl. & bñ, & illā tene: & illud qd̄ gl. dicit in fi. intel-
lige qd̄ oneraret alios p̄ tributione scā nō in solidū l. i. singulis. j. e.

L E X L X V.

Si fundus.

Pōt eē rō, q̄a i fundo cadit affectio. l. & si equo. s.
de le. r. sed in numis nō cadit affectio. l. numis. s.
de in lit. iur. Df̄ hic, q̄ iste patif Falcidiā. q̄ del. Nefennius. in prin. s.
eo. Rñ. q̄ hic dicit, si quinquaginta h̄di dedisset, pōt intelligi afr. l.
haredi, nō ei a quo legatus est fundus. Vel afr dico qd̄ patif Falcidi-
diam ipso iure, sed tuerur se exceptione doli, d. l. Nefennius. s. eo.

L E X L X V I I.

- 1 Donatio ultra quingentos aureos sine insinuatione ualet, si detracta gabel
la remanent tantum quingenti.

Quoties.

Iste est no. casus. Induco ad qd̄. Vos scitis, q̄ t̄ de iu-
re cōi donatio q̄ ascēdit ultra quingētos aureos ni-
hil v3 ine insinuatione, sed usq; ad q̄ngētos aureos ualet. l. sancim⁹.
C. de do. mō tu donas mihi ultra quingētos aureos, sed detracta ga-
bella non restāt quingēti aurei: q̄ro, an ualeat donatio sine insinua-
tione: Hic ē arg. qd̄ sic: q̄a debet detrahi, & uideri illud qd̄ remanet.

L E X L X V I I I.

- 1 Legatum ususfructus factum alicui quantum tempus duret, ut possit fieri
aestimatio idem in alimentis.

- 1 Ciuitates Tuscia tempore Henrici Imperatoris amiserunt ius ususfructus.
- 2 Aetates quot sint, remissive.
- 3 Legatis alimentis pro quanto tempore praestantur.

Hæreditatum.

Ista est singularis lex, & non hēt sibi parē
Op. r. de seip̄a ad seip̄am, de prin. ad §.
eoq; Sol. aliud in alimentis, & aliud in usufructu, & rōnem diuerfia
tatis ponit gl. ¶ Op. ulterius de eo qd̄ habuistis in l. cū Titio. s. e. So.
dñt quidā, ibi loquit in cōputatione fienda quo ad ceteros legata-
rios, hic quo ad ipsum legatariū, cui sunt alimenta relicta, uel usuf-
fructus. Et hanc tenet gl. in l. lex falcidia si interueniat. s. eo. Gl. j. hic
tenet q̄rium q̄ incipit, si q̄ratur q̄tum, & c. & idem tenet hic alia gl.
super uer. Vlpianus ait, & incipit, & malē ibi, & fm̄ hoc sibi & alijs,
& c. & istam puto uerā. Ad l. cum Titio. rñdeo q̄ hic in legato ali-
mentorū, ibi in usufructu, qui cohæret personæ, & iō non p̄t fie-
ri illa aestimatio q̄ ibi requirit, licet commoditas possit uēdi. Re-
currat ergo ad distōnem huius. l. Op. de l. in lege falcidia non h̄r. s.
e. Sol. gl. ibi in legato simplici, & bñ. ¶ Op. s. l. iij. in fi. So. gl. ibi in le-
gato annuo factō Reipublice: hic in legato ususfructus. Et qn̄ relin-
quit ususfructus certæ rei, non pōt deueniri ad rē de qua ibi loqui-
tur, iō deuenitur ad aestimationem. ¶ Op. de l. nā & si parentib. s.
de inof. tes. Sol. ibi plus uiuit senex, q̄ iuuenis, & euenit p̄ ordinē
naturæ turbatum. ¶ Op. de l. an ususfructus. s. de usuf. ubi centum
1 annis durat. Rñ. † fateor, q̄ cētum annis durat, nisi patiat aratū: sed
intra 30. pōt pati capitis diminutionē, ut fuit tpe Henrici Impera-
toris qui dānauit oēs ciuitates Tusciae, ita q̄ usumfructum amise-
runt: licet executio non possit fieri, q̄a sunt capite minutæ. Idē uide-
mus in terris ecclesiae, q̄a saepe, & læpius priuant a Marchione &
Duce. Op. C. de do. l. si qs argentum. Sol. gl. tu dic afr, aliud in dona-
tione, ut ibi, aliud in legato, ut hic. Et rō non p̄t reddi, nisi quia sic
placuit, ut l. non oīum. s. de leg. Df̄ hic a prima ætate usq; ad annos
2 xx. q̄ro, † quot sunt ætates: & gl. j. huius. l. v̄r ponere: plenius p̄ Cy-
in l. si infanti. C. de iur. delib. ¶ Quæro, quid si plus uel minus uixe-
rit, q̄ dicat hæc lex: & sic si uixerit plus, dabitur ei plus, sed si minus,
tunc reddet. Vide gl. q̄ inci. p̄sumit q̄ tñ. ibi, quid si minus, gl. opti-
mē dicit. Ex hac lege apparet, q̄ si fiat computatio fm̄ hanc. l. nihilo
minus uterq; dēt cautiones p̄stare, q̄ si legatarij h̄nt plus, h̄rdib. red-
dent, si minus, h̄rdes supplebunt, ar. l. in quantitate. §. magna. j. eo.
3 ¶ Quæro, an interim soluent ista alimenta p̄ toto tpe? Et gl. dicit
q̄ non, & uide gl. q̄ incipit. & malē ibi, sed an p̄ oībus, & ista glo. est
no. & alibi glo. v̄r dicere q̄rium deducto interufurio medij tps. l. si
quis argentum. C. de don. Sed fateor, q̄ si uterq; uult, potest: sed si
non sunt q̄ cordes, cuius erit electio: Dic ut dixi in simili in l. si p̄stan-
te. §. quoties. §. so. ma. Innuit aliud ista gl. & gl. j. in casu positione,
q̄ alimenta debent praestari singulis annis. Videte, istud quod dicit
per singulos annos, non intelligas in una praestatione, sed debes in-
telligere secundum distinctionem q̄ dedi in l. fi. §. de libe. agno. &
no. istam legem. qualiter fit aestimatio ususfructus, uel si uenditur,
qualiter debet solui gabella.

Dominium rei propriae heredis, non transit in legatarium.

§. Si quis ex hæredibus.

Iste est no. casus. Op. & v̄r,
q̄ legatario non p̄iudicet.
l. cum rem alienā. C. de leg. Sol. hic legatarius agebat rei uēdicatio-
ne, iō negauit eā esse pp̄riā, ut repellerēt agens a rei uēdicatione.
1 & uide gl. in uerb. q̄ incipit, suam h̄dis, & c. Et no. glo. q̄ t̄rei pp̄riæ
h̄dis non transit dāium, & bene dicit. Potes tu tñ circa istam l. aliū
intellectum magis notabilem dare, & ideo p̄tendebat hæres ut oī tē
deret patrimonium esse suum: & sic ut detraherēt Falcidia: priuatur
ergo illa re ut dixi in l. Paulus. & l. beneficio. s. eo.

L E X L X X I I.

- 1 Vendita res tanto minus ualet, quam soluitur in proxenetis, subhastationi-
bus, uel alijs.

Quantitas patrimonij.

Ista est not. lex. ¶ Semel
fui in. errogatus de una q.
1 iam sunt duo anni, q̄dam res fuit uēdita, & emptori fuerunt datę
uices, ut si quis acceperit pro quinquaginta, habeat decem a cōi: an
istud debeat detrahi, & tñ minus d̄r pretium, quātum id, quod ha-
bet emptor. Et breuiter quicquid soluitur cā emptionis uel proxe-
netæ, uel alij, tantum minus ualet patrimonium.

ADDITIO.

- 2 Quantitas. Adde an si sint legata mille pro redimēdis captiuis, & expēsa fuerūt
quinquaginta p̄ dimittendo ad locū, an deducēt, uel erunt oneri hæredis. per
Io. An. in addi. ad Spe. in ri. de instr. edi. §. nunc uero aliqua. circa fi.

L E X L X X I I I.

In quantitate.

Op. j. ti. 2. l. j. §. fi. Bf̄ dicit gl. fateor teneri
ad solida legata, non deducta falcidia: non
tñ ultra uires tenet. Dicit melius, q̄ tenet ultra uires patrimonij, si
adiuit: quia incepit esse debitor generis, & ideo tenetur. l. in rōne,
& l. ij. s. e. hodie non credo uerum, ut ibi dixi in d. l. in rōne. ¶ Opp.
de l. qui quadringenta. §. fi. j. eo. Sol. ibi in fructu, qui percipitur ex
re uel quantitate legata: hic uero ex re legata. l. Paulus. & l. quod de
bonis. §. fructus. s. eo.

§. Magna

§. Magna dubitatio. Op. & vī, q̄ p cautionem dēt expediri, nō p æstimationē. l. in lege Falcid. non hī. s. e. Sol. ibi in legato p̄ditionali ubi p cautionem tm̄ fit explicatio: sed q̄n est debitu uel creditu p̄ditionale, tūc potest utroque mō fieri. ut j. pxi. §. uidebitis, q̄ sit ratio nescio, placuit sic facere. ¶ Venio ad uer. cuius generis, & c. Op. de l. eius serui s. e. Rñ. & dico, q̄ potest explicari utroq; mō, uel per æstimationē, ut ibi: uel p cautionem, ut hic. Et est rō, quia relictuū libertatis hī loco æris alieni. l. sed si non sed seruus. & l. æris alieni. s. e. ergo utroque modo potest fieri explicatio, ut supra proxi. §. sed in legato simplici semper fit explicatio per cautionem, ut supra l. proxi. & l. in lege falcidia non habetur. & in l. in singulis.

ADDITIO.

¶ Magna. Adde Bal. conf. 120. 3. lib.

LEX LXXV.

Id autem. Vide gl. q̄ est super uer. pro sua parte. & istā glo. non teneo indistincta. Dicam in l. in quartā. j. e.

LEX LXXVII.

Quod si alter utro. De mīa istarū legū & glo. q̄ sunt hic, explicabo. j. e. l. q̄ fundū. §. si.

LEX LXXIX.

Si is qui quadringenta. Pupillariter substitut⁹ grauat⁹ pot̄ falcidiam retine re. licet alius substitutus grauat⁹ non sit h. d.

§. Quædam legata. Legata indiuidua defalcantur p̄stita pte æstimationis. h. d. ¶ Op. dī hic, quod ppria forma, ex p̄sumptione p̄tingit: j. de ope. nū. l. stipulatio. §. opus. Sol. Hic debet fieri opus ex dispositione testantis: secus si ex p̄ctu. Bī, hic loquitur de opere formi, ut theatrum, studium: ibi loquitur de opere informi. Nā dicit de quolibet ope, & ideo de imperfecto p̄t intelligi. ¶ Opp. de l. & si non sunt. §. quid ergo. s. de aur. & arg. leg. Solue ut in gl. l. v. §. operæ. j. de uerb. sig. ¶ Quæro, an hīs debet primò soluere, postea æstimationē petere? Gl. dicit quod sic. Doc. dñt j. quia p̄t opponere exceptionem doli. Sed si esset uerum quod dicit gl. consequitur iure actionis.

LEX LXXX.

Si usufructus legatus.

1 Hæres uiri habet uestes pretiosas, uiles ipsa uxor.

§. Dos legata. Tene mēti gl. i uer. ex p̄sū, q̄ incipit hoc iō ad q. q̄ feci. in l. pe. §. i. §. lo. ma. q̄s j dēt hīc uestes emptas mulieri uel ipsa, uel hīs? Et certē p̄tiosas hīs, q̄a nō te nuit ab initio donō: sed uiles dēt hīc mulier, q̄a tenuit donō, ut i gl.

ADDITIO.

¶ Sed uiles. Adde in quantum Alex. allegat Ang. conf. 25 r. & 134. inci. quidam nomine Matthæus. & Pet. de Anch. conf. 173. ego habeo 18 r. & uide etiā Pau. de Ca. conf. 184. & Roma. conf. 146. & quæ posui in d. l. pe.

LEX LXXXI.

1 Debitor sibi ipsi semper est diues, & soluendo. 2 Bonis in alicuius tm̄ esse dī, quantum ab eo exigi potest, deductis expēsis. 3 Liberatio si est relicta duobus reis debendi, quorū unus est soluendo, alter non, nterque capit liberationem.

Quærebatur. Debitor sibi ipsi in totū dēt esse soluendo: quo ad alios tm̄ æstimat, q̄tum p̄t exigi, & q̄tum residuum p̄t uendi. h. d. Diuidit in v. partes. Et aduerte, q̄a j. ponit thema, & q̄onem. Scđā ibi, dicebā. in qua ponit q̄dā euidētia lia ad solonem. Tertia ibi, quare, in qua ponit unam aliā q. q̄n nomen tm̄ fuit legatū. Quarta ibi, sed cum debitori, in qua ponit alia qō, q̄n liberatio tm̄ fuit legata debitori. Quinta ibi, cum igit, in qua redit ad solonē primæ q. p̄positæ usq; ad fi. in tex. ibi, cum nomen, qd̄ solū alii est relictuū, non aut liberō est relicta, ut differat a casu p̄cedētī & sequētī. Dy. ibi p̄ rata, ut quartā habeat hīs, residuū legata rarius. ¶ Notq̄ debitor sibi ipsi sp̄ est diues & soluendo. Scđō jno. q̄ tm̄ dī esse in bonis alterius, q̄tum a debitore exigi p̄t. Hoc intelli ge deductis expensis, q̄ fierent in exigēdo. l. q̄titas. s. e. & h. d. gl. in l. p̄ diuersas. C. mand. in gl. magna. Op. de l. sic p̄ rata. §. si. s. de reli. So. Hic agit de aliquo liberandō, ibi de aliquo exigendo. Op. ex gl. dī hic, q̄ acceptilatio est in p̄denti, j. l. usufructus. s. de stip. ser. & l. si seruus cōis. e. ti. Sol. ibi loquitur de acceptilatione, q̄ fit inter uiuos: sed hic de acceptilatione, q̄ fit cā mortis: ideo potest esse in penden tī. l. si. s. o. m. p̄dio. Dī hic in uer. sed cū debitori. ibi, si soli ei. Quæro quare dicat, si soli ei? Et gl. q̄ est hic in uerb. soli, dicit, iō dicit soli, q̄a secus si utriq; & c. & credo q̄ ista gl. non habuerit uerū intellm̄: sed credo qd̄ dicat soli sibi: q̄a secus si sibi liberō, & alteri quadringen ta essent legata ut s. in prin. l. & in fi. huius. l. ¶ Sed p̄ declaratione gl. quæro, quid si sunt duo rei debendi in solidū, & utriusque est libera tio relicta, unus est soluendo, alius non, quatenus quisq; vī libera ri? Et illa gl. sentit, q̄ pro parte uterq; vī capere liberationem, quod puto uerum. Vltimo gl. i. huius legis uoluit istā. l. diuidere, & non per fecit. & uide eam, quæ incipit, duos casus. ibi, soli debitori. imo p̄sequitur tres casus, ut dixi uobis in diuisione.

LEX LXXXII.

Si creditor filij. Op. s. e. l. cum quo. Sol. Ista fm̄ illam dēt intelligi, q̄ inspicit tps̄ aditæ hī dītatis, si plus tunc fuit in peculio, ut ibi no.

LEX LXXXIII.

Reperitur. Cōcordat cū. l. si p̄ imprudentiā. §. non mirū. s. de cui. & C. si ut se ab hær. l. j. & s. e. l. penales. in prin. & l. hīditariū. j. de bo. au. iu. pos.

LEX LXXXIII.

Si dos locero. Si filius est hīs in solidū, totā dotem uxoris suæ ut æs alienū deducit: si p̄ parte est hīs, p̄ parte deducit. h. d. In tex. Ibi, cohīs eius, p̄ sua parte deducit. q̄rit gl. utrū eo casu quo filius p̄cepit dotē totā a cohīde, an sit cohīs ip̄o iure liberatus? Et gl. vī dicere q̄ sic. Dy. dicit, q̄ vī liberatus ip̄o iure a filio, nō ab uxore: iō est locus cautioni. l. si filia. §. hoc amplius. s. fa mi. er. l. ij. §. i. s. de dote præleg.

LEX LXXXV.

Titia testamento. Ista est singu. lex, & non hēt parē, nec p̄cordatiā. & h. d. Prælegata nō ueniunt in fideicommissum, q̄n quis primo rogat, scđo p̄legat. Itē qui quartam detrahit de uoluntate defuncti, quartam hīdītatis sibi computat in quartam: als̄ totā hīdītariam partē. h. d. Op. & vī q̄ p̄legatū ueniat in fideicommissum l. Marcellus. §. qdā. j. tit. 2. Sol. gl. hic facit mentionē hīdītatis, iō p̄legata non ueniunt in fideicommissum. Et ista solō est uera in se, sed ad hanc. l. non est necessaria: q̄a ibi primo p̄legauit, postea rogauit de restituendo: hic e j. Vltorius op. de l. in fideicommissariā. §. si. j. ti. 2. So. Dicit gl. satis restituit, eo qd̄ sibi in quartam cōputat: sic soluit gl. sed nihil est. Dic, quod hic q̄n primò rogauit: & postea p̄legauit: ibi e j. ¶ Op. C. de fideic. l. cum ui rum. Sol. Ibi per uerba gñalia, hic simp̄r. Et distingue plene ut per doc. in d. l. cum uirum. Dicā in l. Marcellus. §. quidam. ubi gl. distinguit. Dī hic, q̄ p̄putat in quartā, duodecimā partē. Contra. j. eo. l. in quartā primo rñso. Soluit gl. Istud ē uerū, q̄n detrahit Falcidia, uel Trebellianica, p̄ter, uel j̄ uoluntatē defuncti: qd̄ est eo ip̄o qd̄ non p̄cepit detrahi, ut hic in fine, sed hic loquit q̄n fm̄ uoluntatē detra hit, & rō est, q̄a debemus ei fauere. l. in testamentis. j. de reg. iur. Ista est rō significationis uerborū, q̄n dixit, retenta quarta, s. hīdītatis; ergo quarta hīdītariæ portionis debet sibi computari. ¶ Op. de l. iii. s. de leg. 1. Solue ut ibi dixi.

LEX LXXXVI.

Qui fundum. Quod pretii noīe capitur, non vī legatū, sed iure hīdītario capitur. h. d. istud prin. ¶ Op. de l. in quartam. in fi. j. eo. Sol. gl. q̄ est, hic dat duas solones. Vna, aliud est q̄n capitur ut p̄rium. aliud est capi cā p̄dōnis implen dæ. l. si dignum. s. e. & l. si fundus. & l. in rōne. §. uendere, & §. tamen si. & ista est uera. Dat gl. aliam solonem qd̄ computatur in falcidiā ei, a quo capitur, & uide gl. q̄ incipit imo totus, & c. ibi, uel ei a quo, & c. sed in dato cā p̄dōnis implendæ, licet possit p̄cedere: quod exa minabo in l. in quartā. j. e. tñ id, quod pretii nomine datur, in quar tam computatur quo ad omnes, ut dictis legib.

- 1 Libellus incertus admittitur q̄n incertitudo causatur ex facto aduersarij. 2 Actio ex testamento, an competat prout unusquisque possidet. 3 Quantitas si fuit legata, quis pro ea parte, qua est hæres, conditione existen te, conuenitur.

§. Si tu ex parte. Iste est bonus. §. & h. d. Condicio, cuius enētus uel defectus legata, & libertates non uitiat, eorū petitionē non differt. Item oēs partes unius hīdītatis in legis Falcidiæ rōne p̄tribuuntur. h. d. fm̄ Dy. ¶ Quæro, a quo petentur interim ista legata? Et gl. rñdet ualde singuīr, & dicit, q̄ si fuit species hīdītaria legata, p̄ illo fundo competit rei uendicatio, & sic ipsam in solidū possum intentare non exp̄sā parte. & uide gl. in uer. præstabunt. q̄ incipit, de libertatib. planum est, & c. & sic duo dicit, q̄ rei uendicatione agat non exp̄sā parte. Et sic no. j̄ q̄n incertitudo cātur ex parte aduersarij, admittit libellus incertus, ut no. in l. j. §. q̄a aut. j. quorū lega. & qd̄ no. in l. qd̄ in hīde. §. eligere. s. de trib. Sed in p̄posito q̄n agit rei uendicatione, hoc non est necesse, q̄a rei uendicatio dat j̄ possidentē, p̄ parte q̄ possidet. l. ij. in fi. j. de p̄to. stip. sed in actione ex testō no. qd̄ dicit glo. ¶ Vltorius dī hic in gl. j̄ qd̄ agit actione ex testa. put quisq; tenet. ibi, & idē si agit actio ne p̄sonali ex testō, & c. Est ne uerū istud? Vī q̄ non, q̄a actio p̄sona lis p̄petit j̄ p̄sonam hīdis p̄ hīdītaria portione, non put q̄sq; possi der. l. si tibi hō. §. si fundus. s. de leg. 1. Sol. Dy. hic loquit q̄n fuit lega ta spēs hīdītaria, p̄ qua pōt competere actio ex testō, & rei uendica tio: & iō p̄ p̄comitatiā, q̄ hēt cū rei uendicatione, dat j̄ possidentē, put q̄sq; possidet. & p̄bat Dy. ar. l. si plures. j. de ui & ui ar. l. iij. §. hæres. s. p̄mo. & l. si duo. s. depo. Cy. in l. p̄ hīdītariis. C. de hær. act. vī dicit, qd̄ plenē examinaui in repetitione, q̄ feci de §. Cato. & ibi plenē no. in 3. op. j. de uer. ob. & istud dictū Dyni hic, habebat locū in p̄posito: qd̄ dicit Dy. teneo, ubi non est necesse q̄ in actione p̄sonali p̄ponat petitiō certa, sed petis eū p̄demnari p̄ parte q̄ possidet. ¶ Quæro, j̄ qd̄ si q̄titas fuit legata? Gl. dicit, q̄ uenit p̄ ea parte, pro qua est hīs non in plus existente p̄dōne, & c. ut in gl. & uide eā ibi, si aut est q̄titas, & c. & gl. dicit, q̄ liber p̄ ea parte, qua est hīs institutus p̄dōnār, p̄ ea est hīs, & habes casum in l. liber hō. §. si ita scriptū. s. de hær. inti. & gl. q̄ aliter dicit q̄ hic, debet intelligi fm̄ istā gl. & fm̄ istam

Istam gl. qñ qñtitas est relicta ab uno petam medietatem. scilicet ab eo, qui est sub pōne institutus: ab alio quartam. ¶ Sed qñro, qualiter mihi de residuo succurratur? Rñ. qñ ab eo qui erit datus curator illi portioni iacenti: uel ab eo qui est sub pōne institutus, si agnouit bon. poss. fm tab. l. si quis instituat, in prin. s. de hær. insti.

§. Qui filium. Si cohæres partē cohæredis habeat ex sub pōne uulgari, locus est ptributioni: sed si ex pupillari, si portio grauata accrescit non grauata, non est locus ptributionis, als secus. Hoc dicit usq; ad §. qñ filios. ¶ Op. ad uer. si uerō prius, ubi dñ qñ substitutus pupillariter, & c. qñ de l. in rōne. §. qñ situm s. e. Sol. Dy. ibi, qñ hic testōr ab isto cohærede substituto nulla legata reliq; ideo non curat de ptributione. ¶ Op. & vñ indistincte debere fieri ptributionem, ut j. ea. l. §. si. Sol. ut ibi uidebitis notatum.

§. Qui filios. Si exheredatus succedit fratri ex substitutione & sic ex uoluntate expressa ualent legata ab exhædati substituto: sed si succedit ex ptate legis, nō ualēt. h. d. Diuidit̄ i tres ptes. Primo, ponit unā qñ. & eius determinationē. Ibi, nec huic qñriū, rñdet uni obiectioni, qñ possēt fieri in qñriū. Ibi dicit aliq; format unā aliā qñ. & eius rñsione, & rñsionis rōnē usq; ad fi. ¶ No. qñ pōt a substituto exhædati legari, uel non. Op. & incipio ab ult. gl. ab exhædato cui est legatū relictu. pōt legari. l. cohædi. §. cū filia. i. fi. s. de uul. & pup. si pōt ab ipso exhædato: ergo eadē rōne à substituto eius, ut hoc. §. in fi. Dicit gl. certē hoc fallit, qñ hēt minus iuris in substituto, qñ in instituto, ut hic. & l. cū qñ dā. C. de lega. & uide glo. qñ inci. imo nō tm̄, & c. Vide hic qñ ab exneo, cui legauit, pōsū legare a substituto exhædati nō. Cy. in l. cū qñ dā. dicit, qñ fm Pet. non pōt reddi certa rō, sed rōnē puto istā, a legatario pōt legari. l. j. C. com. de le. & l. ab eo. C. de fideic. Sed exhædatus est legatarius, merito pōt ab eo legari, sed substitutus exhædati non est legatarius defuncti, sed hēs exhædati. ¶ Dices tu ista rō nō pcludit, qñ ab hærede hēdis, uel ab hēde legatarii possū legare. l. si fuerit. §. si. s. de leg. 3. & est in præced. gl. ista oppositio. Sol. ista regula fallit hic: uel uerius, hic legatur ab hærede legatarii nominatim, quod fieri non potest, ut hic: secus si vñ ab hærede legatarii legaretur non nominatim: quod no.

ADDITIO.

- 1. Exheredati. Adde Imo. in l. cohæredi. §. cum filia. in gl. in uer. debebitur. & ibi Are. supra de uulg.
- 2. Statutum quod allibratus a quingentis libris supra, teneatur mutuare Cōi hñs minorē librā, qui successit consanguineo, an teneat mutuare. & n. 1.
- 3. Contributio quando habet locum, si unus solus hæres est institutus.
- 4. Heredib. pluribus in eodem gradu institutis, non fit contributio, sed quilibet retinet partem.
- 5. Portio unius ex heredib. si deueniat ad alium, non ex substitutione, sed ex legis dispositione, uel propria: an, & quo casu fiet contributio.
- 6. Contributio, an fiat quando testator fecit duos gradus instōnis, & substitōnis uulg. ad quem ueniunt bona ex uulgari substitutione.
- 7. Substitutio si est facta filio exhædato, an fiet contributio.
- 8. Contributio an fiat, quando substituit filio instituto pupillariter.
- 9. Substitutione exemplari facta, contributio fit eodem modo, sicut qñ est facta substitutio pupillaris.
- 10. Contributio qualiter fiat, facta substitutione breuiloqua, uel compendiosa.
- 11. Contributio an fiat, quando est facta substitutio fideicommissaria.

§. Cohæres pupillo. Iste est no. §. fm unā opi. h. d. Si portio minus grauata accrescit portioni magis grauata ex substitōne pu. locus est ptributioni, sicut si accederet ex uulgari. h. d. Opp. qñ portio grauata accrescit alteri portioni, nō est locus ptributioni. l. qñ si alterutro, & l. j. §. si cohædis s. e. Rñ. Azo, qñ illa opi. qñ ibi ponit, est uera, & ē uerissima illa distō, qñ ibi accrescit p modū iuris accrescēdi, hic ex iure substit. pup. Sed tūc instat. s. ea. l. §. qñ filiu. Rñ. qñ iste est uerus intell, ibi loquit qñ una portio erat grauata, & alia nō, hic loquit qñ utraq; erat grauata, una minus, alia uero plus, tūc fit ptributio, sicut qñ portio nō grauata accedit grauata. Et uide gl. in uer. exhaustus qñ incipit, nō adeo ut semis, & c. usq; ibi, uel fm Hug. & c. Hug. recedit a lec. Azo. & legit istā. l. notabit̄, si uera esset lectura: & dicit intelligo, qñ hic cohæs succedit pupillo ex uulgari tacita, qñ decessit pupillus an aditā hēditatē. Ad qñria dicit, qñ loq; qñ accrescit p ius accrescēdi, uel ex pupillari. uide gl. ibi, uel fm Hug. ¶ Sed op. ex substitōne uulg. succedit defuncto, nō pupillo. ut inst. de pup. subst. §. 1. & C. de insti. substi. l. si. & hic dicit qñ pupillo extitit hēs, & c. & sic nō ex substitōne uul. Dy. dicit, fateor, qñ ex substitōne uul. ex pssa simplici succedit ipsi defuncto: sed ex subst. uulgari tacita, qñ in ex pssa pupillari p̄tinet, trahit ad bona impuberis, & sic succedit pupillo. Casus est hic. Et an hoc sit uerū, examinavi in mā uul. substitōnis. in l. j. nu. 3. & seq. s. de uulg. subst. & qñ ista lec. fuit uisa qñ text. ipsius Hug. dicit ipse, dico qñ succedit ex subst. pup. & fit ptributio, & c. ut gl. sup. uerb. exhaustus ibi, uel dic qñ mortuus est. Et ista lec. est qñ tex. istū, qui tex. loquit de legis relictis ab ipso cohæde in instōne. Tene ergo primā opi. Azonis tan qñ uerā. Effet uidere hic m̄riam ptributionis, dabo eā in scriptis.

¶ Induco ad qñ. ¶ Statutū est i ciuitate Perusij, qñ qñcunq; est allibratus a quingentis libris supra, teneat Cōi mutuare quinq; florenos.

In surgit dubiū, quidam minorē libram, succedit cuidam suo p sanguineo, nō est facta immistio, an teneat mutuare? Quia multū uidemus de ptributione i hoc titulo, iō placuit mām ptributionis summare p plures qñones, & distōnes. ¶ Et primo qñro, qñ circa primum gradū tm̄ pone, testōr unum fecit hēdem solū, utrum hic sit locus ptributioni? Rñ. siue eum instituit semel tm̄, siue ex diuersis partib. siue una parte pure. alia sub pōne. Itē siue dedit legata eodē testō, ue in testō, & codicillis, rñ fit ptributio legatorum, & bonorum l. in rōne. §. qñ situm. i. n. fi. s. e. Fallit in l. si post missionem. & l. si miles. & l. si. j. e. Item fallit. s. si qñs omis. cau. testa. l. qñ aut. in princ. & tm̄ in qualibet apparet rō. Item fallit. s. e. l. Nefennius. §. 1. & ibi no. ¶ Secundo qñro, qñ quid si in eodē gradu plures sunt instituti, & quilibet partem suā retinet? Rñ. in quolibet hēde p se separatim ponēt rō legis Falcidiae, sicut s. dixi in uno. & s. e. l. in singulis. & Insti. eo. §. j. ¶ Tertio qñro, quid si portio unius ex cohærib. deueniat ad aliū, non ex substitutione, sed als ex legis dispositione, uel ex sua ppria? Rñ. Aut deuenit ad alium ex sua dispōne ppria, aut ex dispositione cohæredis, aut ex iure accrescēdi, aut ex iure non decrescēdi, aut iure ptatis, & dñii. Primo, & secundo casu, non fit ptributio bonorum nec legatorū. s. e. l. j. §. si cohædem. Tertio casu, qñ ex iure accrescēdi: aut accrescit nō grauata grauata, & fit ptributio bonorū. & legatorum: aut eñ, & nō fit ptributio, ut s. e. l. j. §. si cohædis l. qñ si alterutro. Aut accrescit grauata grauata, fortē qñ utraq; grauata erat, & tunc, aut accrescit minus grauata ei qñ est magis grauata & fit ptributio: als secus ar. huius. §. Aut utraq; erat æqualiter grauata, & frustra qñritur de ptributione, qñ siue fiat, siue non, nullus est effectus. Vbi cunq; aut dixi, ptributionem legatorū fieri, intelligit qñ portio deficiens accrescit cū onere: alias fieret ptributio bonorū, non legatorū, fm ea qñ dixi uobis in l. qñ p dō. s. r. j. Quarto casu, qñ p ius non decrescēdi, fit ptributio bonorū, ut s. non legatorū, qñ nō debent, cum non transeant, ut C. de cad. tol. §. si naut ad deficientis. s. r. i. l. separatim. Quinto casu, qñ iure ptatis, uel dñij, distingue eodem mō quo. s. Aut accrescit grauata grauata, aut eñ ut s. e. l. si pupillus. §. 1. & l. maritū. in prin. ¶ Quarto qñro, qñ qñ testator fecit duos gradus. si institutū, & substitutum uulgariter, ad quē ueniūt bona ex substitōne uulgari? Et dic. qñ si erat pstitutus in ptate instituti tūc si institutus omisit uoluntariē ut deueniret ad substitutū non ē locus ptributioni: aliās secus ut colligit. s. si qñs omis. cau. testa. l. Iulianus. & s. e. l. Nefennius. §. 1. Si uero esset unus tm̄ exneus substitut, tunc sine dubio fit ptributio, qñ ab unius psona incipit. s. ea. l. §. qui filiu. Si uero cohæres fuit substitutus cohæredi, tunc dic ut s. e. l. j. §. id qñ ex substitōne & s. ea. l. §. qui filiu. Prædicta uera siue sit uulgari ex pssa siue tacita, ut hoc. §. fm unam lec. Si uero uni sint substituti plures, tunc in singulis ponent rō legis falc. ut s. e. l. in singulis. & ar. s. e. l. i. ratione. §. si filio. ¶ Quinto qñro, quid si aliq; substituit pupillr filio exhædato? Rñ. aut substituit filio illum quē sibi instituerat, aut extraneū. Primo casu, aut reliquit in instōne legata ab instituto & substituto, & fit ptributio bonorū & legatorum ut s. e. l. in rōne. §. si. Aut reliquit ab instituto tm̄ & tunc non fit ptributio bonorū ut s. ea. l. §. si exnei. Aut substituit exneū, & eo casu quo legata ualent fit ptributio ut s. pxi. §. ¶ Sexto qñro, qñ qñ substituit pupillariter filio instituto? Rñ. aut substituit cohædem aut exneū. Primo casu, aut a psona substituti nulla fuerit relicta legata, & tūc non fit ptributio bonorū, nec legatorū: qñ testator non vñ de ptributione cogitasse ut s. ea. l. §. qñ filium. & no. p Dyn. in l. in rōne. §. qñ situm. s. e. Aut ab illo substituto reliq; legata, & tunc, aut hēditatē patris nō adiuuit: sed pupillare, & non fit ptributio. l. si filius. in fi. s. de uulg. & pu. Aut ueritatē patris adiuuit, & tunc, aut qñris de legatis relictis a pupillo in instōne, & a substituto in substitōne, & fit contributio, ut in §. qñ sitū. Aut qñris de relictis ab utroq; & tunc, aut accedit portio non grauata grauata, & fit ptributio ut in §. qñ situm. Aut grauata grauata. & fit ptributio ut l. cohædi. §. cohæres. s. de uul. & pup. subst. Quod intelligo qñtum ad hoc onus, ut altera legata p adiectio nē aliorum bonorū augeant, & non minuant ut no. in d. §. qñ situm. Secundo casu, qñ substituit extraneum, aut substituit unum uni, aut unum plurib. aut plures uni, aut plures plurib. Primo casu, locus est ptributioni bonorū & legatorum ut in §. qñ uulgō. & l. in duplicib. s. e. Dices tu, certe non vñ, qñ fiat contributio bonorū: sed inspiciātur sola bona quæ p ipse reliquit, non qñ habuit pupillus d. l. in duplicib. ut s. in §. qui filium. in fin. §. Certe imo dico, qñ bonorū filij fit contributio. d. l. si filius. in fi. sup. de uul. & pup. & l. rōne. §. quod uulgo. Et illas leges qñ dñt de bonis qñ pater reliquit tpe mortis, intelligo, reliquit. s. de bonis suis, uel pupilli. Scdo casu, qñ substituit unū plurib. & tunc, aut separatim, aut simul. Si separatim, & tunc, aut succedit uni tm̄, & tūc habet locum. §. quod uulgo, sicut qñ substituit unum uni. Aut succedit ambob. & fit contributio. l. pater filiam. §. fi. 1. rñ. fm unum intellm̄. Si substituit simul, aut oēs simul decesserunt, & sic ambobus succederet iure directo, & fit contributio. d. §. si. 1. rñ. fm alium intellectum, aut decesserunt separatim, & sic uni succedit directo, alteri per indirectum, et non fit contributio. ut d. §. si. 2. respon. Tertio casu, qñ substituit plures uni, tunc in cuiuslibet

bet psona hñ p se rō legis falcidiæ, vel ex psona uel facta ptributio-
 ne relictōrū à se, & relictōrū à pupillo, prout tangūt cū ut s. eo. l.
 in rōne. §. si filio, & l. si is q quadringenta. in prin. Quarto casu, qñ
 substituit plures pluribus, & tunc in singulis hñ rō legis Falcidiæ,
 ut s. eo. l. in singulis, & d. l. in rōne. §. si filio. ¶ Septimò qro, quid
 de substōne exemplari? Rñ. idē qd in pupillari, qā modicū differt
 ab ea. l. humanitatis. C. de impu. & al. substi. ¶ Octauò qro, qd de
 breuiloqua, & ppediosa? Bñ, siue euenit casus pupillaris, siue vulga-
 ris, nñ lionē hēs ex pdictis, vt pbat. s. ea. l. §. q filii circa. fi. §. ¶ No
 nō qro, qd de substitutione fideicommissaria, vbi legata sunt relicta
 ab instituto, & à fideicommissario, an sit locus ptributioni? Certē fi-
 deicommissarij ex sua psona Falcidiā nō detrahēt, vt. s. eo. l. lex Falci-
 dia. §. nunq. & non est locus ptributioni. Casus est. j. ad Treb. l. fa-
 cta. §. si suspecta. Fiet ergo hoc mō, qā prius soluent legata relicta
 ab instituto, tūc de residuo qd puenit ad fideicommissariū fiet solo
 aliorū legatorū, put poterit, arg. s. e. l. Nefennius. §. j. ¶ Vltimò
 hęc mā p̄t induci in ar. ad q. Factū est statutū nup̄ hic, q quicunq;
 est allibratus in quingētis libris, uel abinde supra teneat mutare
 Cōi centū florenos p emēdo frumēto: ex hoc insurgūt duo dubia
 Primū est, Aliqs succedit cuidā suo p sanguineo, in libro cōis repe-
 riunt librē diuisā, nec ascēdūt separatim dictā summā: sed si simul
 misceant ascēdunt: qro, an deat fieri ptributio sine cōmitione? Se-
 cundū dubiū est, Pures filij succedūt uni patri cuius libra ascendit
 dictā summā, nec est facta diuisio libræ, an debeat dicta libra pside-
 rari in singulis pro rata, an in oib. simul? Ad primū vñ q separatim
 dē p̄siderari ut. s. e. l. j. §. si coh̄dē. Facit. s. de iurisd. om. iud. l. si idē
 cū eodē. Ad idē. s. quib. mod. pig. vel hyp. sol. l. fi. In q̄riū facit. s. de
 pac. l. si plures, & oēs leges. s. alleg. q dñt ptributionē fiendā. Sol. Di-
 co q si qdē ordinamētū fuit factū anteq̄ ille suus p sanguineus dece-
 deret, & sic onus cōepit eo viuō, & sic cēsēbunt duo p̄monia, ut
 d. §. si coh̄dē. & d. l. fi. §. q. b. mo. pig. uel hyp. sol. Aut fuit factū ordi-
 mētū postq̄ ille successerat, & tūc totū dicat una libra. Iā. n. p̄mo
 nia cēperāt esse iūcta. l. sed si plures. §. filio. s. de vul. & pup. & totū
 onus cēperat in psona hñdis succedētis: ergo & c. ut s. ea. l. §. q filii.
 ubi pbat hęc diltictio. Nō ob. l. si idē cū eodē, qā ibi qlibet cā facit
 separatim iudiciū: s; hic qlibet libra nō facit separatim p̄moniu,
 sed unū p̄moniu cōepit esse. Ad fm̄ rñdeo & vñ q oēs dicant hñe
 unā librā. ut s. de exc. tut. l. tria onera. In q̄riū vñ, q i singulis ponat
 rō p se vt s. eo. l. i singulis. & qā hoc onus sicut cētera alia onera di-
 uidit p l. i. 2. tab. & istud vñ ut l. l. si. §. pe. de bo. dam. ubi vñ casus, &
 ibi Dy. tāgit. Non ob. l. tria onera. qā ibi p̄siderat labor ex parte tu-
 toris, qā nō multiplicat ex pluralitate psonarū patrimonio existēte
 indiuiso: hic uerò ip̄spicit onus respectu ipsorū filiorū succedētū,
 & qlibet tū potest patrimonio existente indiuiso sicut diuiso & c.

ADDITIO.
 Barb. ¶ Vltimò hęc. Et uide Pe. in c. Apostolica. de do. q. trāsit cū Io. de Imo.
 LEX LXXXVII.

- 1 Clausula, hoc legatum p̄stari uolo integrum sine diminutione, apposita in legato quid operetur.
- 2 Falcidia quando cessat in uno legato ex dispositione testatoris hæres non oneratur, sed certi legatarij.

Qui quadringenta. Si perplexitas p̄tingat ex acci-
 dēri p̄ter testōris p̄positū fm̄
 mētē testoris dirimit. h. d. Op. primò de prin. ad ver. qd ergo dice-
 mus. Sol. Hoc p̄tingit ex p̄sumpta uoluntate defuncti. Opp. de l. si
 Titius. s. de p̄di. in l. i. Sol. Hęc p̄plexitas p̄tingit p̄ter uoluntatē de-
 functi: in lege q̄ria testōr uoluit perplexitatem facere, ideo nō ua-
 let. Opp. s. ti. j. l. pe. Sol. Conditio rñ nō pōt diuidi. Fallit qñque, vt
 ibi dixi. & in l. cui fundus, & plene in l. pe. de p̄di. inser. ¶ Vltimò
 scias q per hanc l. dixi q cū testōr in uno legato adiecisset sic, uide
 licet, hoc aut legatū uolo p̄stari integrū sine diminutione, in alijs
 hoc non adiecit, q ista uerba hoc importēt q illud, q deberet mi-
 nuui de dicto legato, hñs suppleat de legatis alijs, ut hic patet quo ca-
 su rō ineunda erit per eū modū, qui nō. in l. si in testō. s. eo. Et hoc
 intelligo siue legatū minuatur per Falcidiā siue pp facultatum de-
 fectum ut l. in quantitate. §. si. s. quia est eadē rō. Et nō bene ex hac
 l. q t qñ falcidia cessat in uno legato ex dispōne defuncti, non one-
 rat hæres defuncti, sed ceteri legatarij. Dixi in l. ex affc. supra eo.

- 1 Fructus, et usura percepta ex re legata, uel quantitate, iudicio testatoris conditione pendente, in falcidiam imputentur.
- 2 Perceptū ex re legata p hñdem ex eius industria, nō imputat in falcidiā.

§. Qui ducenta. Iste est de difficilioribus §§. Infortiati,
 & est clarus in tex. sed gl. facit eū diffi-
 cilē recitādo opiniones. & h. d. Vsuræ quæ pendente p̄dōne perci-
 piuntur de quantitate legata in legem Falcidiā imputant, & quod
 deest, ab oibus legatarijs pro rata suppletur. h. d. Diuiditur in tres
 partes fm̄ uerum intellectū. Primò, ponitur thema & qd. Secūdo
 ibi legis Falcidiæ rō recitat opi. quorundam. Tertiò ibi, quod mi-
 nimè, loquitur de reprehendendo opi. illorū, & soluit q. Pone ca-
 sum fm̄ Dy. in tex. ibi, reciperet, subaudi, quærīt qualr̄ ponēda sit
 rō. l. Falcidiæ. In ver. legis Falcidiæ ratio. Vera lectura huius ver. est

lectura Azo. & illā tenet Dy. In ver. qd̄ minimè. hic tenet Dyn. q
 est vera opi. Io. dñ hic, q̄ fructus percepti, & ista usuræ cōputan-
 tur in quartā. Cōtra. s. eo. l. in rōnem. 2. in prin. Huius q̄rii timore
 quidā recedunt ab opi. q̄ tenui, & uide gl. in verb. efficiēt quinq. e
 q̄ incipit, in cuiusq; ibi, dic ergo, & sic antiq̄ fatent q̄riū, & q̄ text.
 dicit hic, ab utroq; i. ab utrolibet. Sed ista est q̄ tex. istū, ibi, ambol.
 & ibi 25, p̄ferre debeamus. & ibi ab utroq;. Et hoc Dyn. collectiue
 accepit, nō ergo à quolibet. Legit ergo alr̄ Io. uide d. gl. ibi, uel fm̄
 Io. & ibi, hoc tñ corrigit, & c. est opi. Juriscō. sultū. Et qd̄ s. dixit Io.
 nō vñ bñ dicere, inquantū recitat opi. antiquorū, qā nō dicit tex. q̄
 put uni tñ, imo ambobus, q̄ ambo debēt p̄ferre. Et ibi, hoc tñ cor-
 rigit. est q̄ d. l. in q̄ritate. §. magna. & l. i. rōne. in prin. & sic remanēt
 q̄riū, iō uide opi. Azo. & gl. in uerb. qd̄ minimè, q̄ i. c. f. q̄ ego ibi,
 tu dic fm̄ Azo. ibi qd̄ falsum est, usq; hic Dy. q̄ & bñ, in alijs nō. Et
 lectura Azo. est uera, dū recitat primā opi. antiquorū sed opi. sua i
 scda recitatione nō est uera, qā tex. dicit, p̄ rata, & nō æqualr̄, & sic
 in hoc scdo corrigit primā. In tex. nō in alio, in ultimo, ergo est ue-
 ra opi. Io. Ad q̄riū rñde, ut ad l. i. q̄ritate. & ad l. in rōne. qā aliud in
 fructib. ut ibi, aliud in usuris, ut hic, uide in gl. ista ibi, itē nō. aliud,
 & c. Sed sol. Io. nō est uera, licet opi. sic. Sol. ergo, q̄ fructus, & usu-
 ræ p̄ceptæ ex re uel q̄ritate legata iudicio testōris, p̄dēre p̄dōne,
 in Falcidiā imputant. Vel dic in usuris hic, & in l. in q̄ritate. s. e. &
 in fructib. l. qd̄ de bonis. §. fructus. & l. Paulus. §. j. s. e. Cōtraria ergo
 loquūtur de fructib. p̄ceptis aliūde, q̄ ex re legata. ¶ Hic est aliā gl.
 super uerb. partib. q̄ incipit Io. dicit. & ista nō fuit opi. Io. q̄ hic in
 gl. ponit, ut patet ex prima glo. mag. & iō ista sunt erroneē scripta.
 Vel dic, q̄ Io. legit utroq; mō. Tu tene opi. q̄ dixi in p̄sitione ca-
 sus. Op. & vñ, q̄ nō p̄puret in Falcidiā istud q̄ ex sua p̄uisione hñs
 p̄seq̄tur. l. 3. s. e. Sol. hoc itellige de his q̄ à quolibet fuissent p̄cepta:
 secus si ex industria hñdis tñ fuissent p̄cepta. ¶ Quærīt glo. quid si
 hñs nō p̄cepit: Certē dicit gl. & bñ, q̄ nō p̄putatur i Falcidiā, s; est
 mat̄ min⁹ legatū, ut l. i. lege falcidia nō hñ. s. e. Sed qd̄ hodie, ubi usu-
 ræ non percipiuntur, qd̄ de p̄modo medij t̄pis: in l. p̄xima dicam.

LEX LXXXVIII.
 1 Legatum alimentorum factum certæ personæ, non dicitur factum ad pias
 causas secus si pauperibus.
 2 Pecuniæ relictae ad alimenta, ut ponantur ad usuras, & inde alimenta per-
 cipiantur, qualiter hodie fiat.

Diuisuerus. Notabilis lex est ista, & h. d. legatū alimen-
 torū defalcatur p̄ Falcidiā. h. d. Opp. C. eo.
 auth. si mulier. Sol. Aliud i relictis ad pias cās, & aliud i alimētis. Et
 sic hēs, q̄ t̄ legatū alimētōrū factū certæ p̄sonæ, nō vñ factū ad pias
 cās, s; si cēt relictū paup̄ibus, esset factū ad pias cās. l. si qs ad declinā
 dā. C. de epi. & cle. ¶ Quærō, qualr̄ fiet hodie, cū n̄ sint licitē vsu-
 ræ. Bñ credo, qd̄ dēt dari apud mercatores, & interim p̄cipiat ille q̄-
 stus, q̄ honestē possit p̄cipi, ut in simili ex. de do. inter uirū & vxō.
 c. p̄ uiras. Et idē dicerē ubiq; ponit de pecunia, q̄ dēt intelligi de
 commodo quod honeste possit percipi, fm̄ dictum c. per uestras.

ADDITIO.
 Barb. ¶ Qualiter, pondera quō pōt dari ad honestū lucrū, primo usuræ sunt p-
 hibitæ, ut in cle. i. de usu. & in auth. de ecc. tit. §. j. & 2. d. c. per uiras. loquitur in
 dote, ex qua sunt sustinenda onera matrimonij, non loquitur in pupillo. Tertiò
 Io. And. ibi dicit q̄ mercator debet cauere de saluando capitale, quod dictum
 est dubiū. Item ibi alia rō q̄ non habet locum in pupillo. Item ille tex. intelligit
 ēt de dāno, ut dixit Bal. in l. j. C. pro soc. ¶ Quō ergo pōt intelligi istud dictū
 Bar. & uide Lud. Ro. in confi. 27. inci. uisa facti serie. confi. 137. si pecunia pu-
 pilli debeat dari ad usuras. & in confi. 187. & uide Bar. in l. tutor qui. §. si post
 depositionē. de admi. tut. ubi loquitur de pecunia pupilli. Ro. in confi. 26. aliās
 27. & uide Pet. de Anch. & Mod. in c. cōquestus. de usur. ubi dicunt q̄ tutor de-
 buit ponere pecuniam ad commodum pupilli, ideo tenetur ad usuras. & uide
 Rom. p̄. l. 118. 139. Soc. p̄. l. 2. 3. dub. lib. 1. Gram. Decif. 103. Boer. q. 349. PAN.

LEX LXXXIX.
Si hæres. Qui repudiat id, quod quartam minuit, quartam
 non deducet. h. d.

- 1 Trebellianicæ iura, an & quando in falcidia locum habeant, & nu. 4.
- 2 Pecunia, quam capit hæres ex testamento, quādo imputatur in Falcidiā.
- 3 Falcidiæ quæ imputantur.
- 5 Trebellianicæ, quæ imputantur.
- 6 Falcidia quare solū imputat q̄ iure hñditario cap̄t, secus in Trebellianicæ,
- 7 Legata particularia si ab eodē hærede sunt p̄standa, & fideicommissum
 vniuersale, omnia imputabuntur in quartam.
- 8 Ratio differentie inter corpus hereditarium, & pecuniam, uel nō corpus
 hereditarium.
- 9 Trebellianicæ, uel Falcidia quando possit in una re tantum detrabi.
- 10 Legitimæ quæ imputantur.
 Accursus quando emancipauit do. Fran. uoluit q̄ datum causa emancipa-
 tionis imputaretur in quartam.
- 11 Falcidiæ, quare quod capitur extra testamentum, non imputatur, nec tre-
 bellianicæ, sed legitimæ sic.
- 12 Pater si dedit filio emancipato ut cōputaret in quartā, & decedat filius
 cū filijs, antequā pater, an isti filij, & sic nepotes computent in quartā.
 Bart. super Secunda Infor. S Dos

Dos data filie p patre, an computetur filijs filia q decessit uiuo pre, et sic ne potibus, in quartā, prout filia daret imputari. et in utraq; cōcludit q sic. Quartā quicquid confertur imputatur.

- 13 Legitima filij per quos suppleatur, quando est relicta minus quarta.
- 14 Filius sibi imputat in legitimam, quod ad eum peruenit ex substitutione directa, uel per fideicommissum: secus si legatario esset substitutus.
- 15 Filius quando imputet sibi in legitimam id, quod peruenit ab intestato.

In quartam. Primò, loquit de quarta iure institutionis. Ibi, si qd fideicommissaria, de quarta Trebellianica. Ibi, si qd uerò, redit ad primū, & determinat quandā qōnē, & loquit de quarta institutionis iure, & breuiter h.d. In falcidiā imputatur t quod iure hrditario capitur, sed in Trebellianicā imputatur quicquid quocunq; iure iudicio defuncti uniformiter capiūt: id uerò, quod difformiter, hoc est partim iure hrditario, partim alio capiūt, pro parte hrditaria tm̄ imputat. h.d. Primo opp. ad falcidiā debitā iure institutionis. Hic v̄r̄ dici, q ea, q non capiunt iure legati, uel fideicommissi imputant in Falcidiā: sed q. C. eo. l. pat. r. filiā. in prin. Sol. ibi non capit aliquo pdictorū iuriū: sed nec iure hrditario, qd hęc lex requirit: nec ex testō, ideo non imputat in Falcidiā. ¶ Scdō opp. s. eo. l. cū quo. §. fi. Sol. licet ibi nō capiāt ex testō: tñ disposuit testator inter uiuos, hac mente, ut imputetur in quartā: & hoc fuit actū tacitē, uel expresse, ut ibi patet, & j. de bo. lib. l. et si ius. §. sed & si nō mortis. Tertiò opp. s. eod. l. Nefennius, in prin. & j. eo. l. filio. ubi plegata cōputantur in Falcidiā. Sol. Qñ quis accepit à cohærede plegatū, licet fm̄ rigorē iuris sibi non imputet in Falcidiā, tñ de æquitate doli exceptione seu replicatione repellit: & ei à quo accipit legatū, prodest ad Falcidiā minuendā, vt in p̄rijs. ¶ Quarto opp. & v̄r̄ q et alijs profit, d. l. Nefennius. §. planē. Sol. Non prodest alijs p̄legatū, ut minuat quartā ab eis detrahendā: sed in hoc prodest, q a v̄r̄ quartā detraxisse de legato cohære dis. ¶ Quintò opp. & v̄r̄ q et alijs profit, saltē pro ea parte, q̄ habet iure hrditario, ut j. tit. 2. l. deducta. §. numis. & s. e. l. id aut. 2. rñ. Sol. Fateor, q qñ plegat corpus hrditariū, q hrditaria portio cōputat oibus in Falcidiā, ut in p̄rijs, alię portiones nō. ¶ Sextò opp. & v̄r̄ q non portio hrditaria, sed quarta hrditaria. ut s. eo. l. Titia. Sol. ibi t loquit de Trebellianica: tñ idē credo debere dici in Falcidia, q̄ aut detrahit de uolūtate testatoris, & tunc quartā hrditarię. Aut q̄, vel p̄ter uoluntarē, & tūc hrditariā totā. hoc tenet gl. in ver. à cohærede. s. eo. l. Nefennius. in prin. & Dyn. ¶ Septimò opp. & v̄r̄ q totū cōputet. l. cū p̄. in prin. s. de leg. 2. & d. l. deducta. §. numis. Sol. gl. in hoc uariant. Nā. s. eo. l. id aut. in ver. pro sua parte dicit, q hoc est uerū, qñ capit pecunia à cohærede, q̄ tota pecunia v̄r̄ capi iure hrditario. Id aut, qd. s. dixi, loq̄t qñ corpus hrditariū: sed hic dicit q̄riū, q̄ et pecunia nō cōputet in falcidiā, nisi p parte hrditaria. Tu dic fm̄ Dy. q̄ aut hrdi legat pecunia a cohærede, uel à substituto, & tūc tm̄ pars capiūt iure hrditario, & ista pars imputat in Falcidiā, ut hic, in tex. & gl. & hoc cū dat pecunia hrditaria: aliās secus, ut s. eo. l. Falcidia interuenire nō pōt. Aut ipsemet h̄s est iustus pecuniā sibi deducere, uel detrahere, & tūc tota capiūt iure hrditario, & tota cadit in Falcidiā, ut i legibus p̄rijs, & l. qd aut. ¶ Octauò opp. s. eo. l. si à me. ubi de fundo hrditario nihil imputat in Falcidiā. Sol. ibi nihil ex illo fundo tenebat iure hrditario: iō. & c. ut ibi patet. ¶ Nonò opp. s. eo. l. qd aut. in fi. Sol. Ibi testōr hoc exp̄ssit. ¶ Decimò opp. ad fi. legis. d. l. qui fundū. in prin. s. eo. & l. si dignū. Sol. relicta alijs solonibus quas gl. ponit in d. l. q fundū. hic dat in uim p̄dōnis, & iō nō computat in falcidiā, in p̄rijs dat noīe p̄tij, & iō succedit loco rei, meritò v̄r̄ h̄e iure hrditario, iō imputat in falcidiā. Sed q̄ hoc instat, q a v̄r̄ saltē ei, qui dat cā p̄dōnis implēdā, p̄dō debeat proficere. d. l. Nefennius. & d. l. filio. Sol. gl. in ver. legatarijs. hic, fatet q̄riū, q̄ illi, q dat, pficiat, alijs nō. Idem v̄r̄ tenere quidā in l. q fundū. in prin. in 2. sol. s. eo. Sed hoc v̄r̄ q. l. si fundus legatus. s. e. Sol. gl. q̄ ibi debebat dari alteri h̄eredi. Istud est diuinare. Quare dñt alij, qd nec et danti p̄dest. Nec obstat d. l. Nefennius, q̄ loquit in legato, uel fideicommissō, & hoc tenet Cy. C. eo. l. pe. ubi gl. pe. hoc tāgit. Tu potes vtranq; opi. sustinere. Nām plegata profunt danti, ope exceptionis doli, nō ipso iure, vt j. e. l. filio, & d. l. Nefennius. Aut ergo legatarius iā h̄et legatū, & p̄uenit ab h̄de pp̄ Falcidiā, uel interdicto quorū legatorū, vel p̄dicatione indebiti, & repellit exceptione doli. Sed illud, qd est datum cā condōnis implēdē, supplet Falcidiā, & ita loquit gl. hic posita, & alię similes. Aut h̄eres ipse possidet, & p̄uenitur, & tunc potest detrahere Falcidiā. d. l. si fundus. ita loquit alia gl. ¶ Undecimò opp. de l. in rōne. la. ij. §. tametsi ante. s. e. So. ibi in eo, qd dat in uim modi, quod succedit loco rei: sicut id, qd datur cā p̄tij, ut ibi dixi. Facit quod no. in l. si quis seruū. s. tit. j. Ad omnium t ergo declarationē sic distingue. Aut h̄s capit de bonis defuncti extra cām testamēti, aut ex ipso testō. Primo casu, aut pp̄ hoc cōepit expresse, ut sibi imputet in falcidiā, & imputatur, vt s. eo. l. cū quo. in fi. Aut cōepit pp̄ aliam cām, & tunc secus. l. pater filiam. in prin. s. eo. Secūdo casu, qñ capit ex testō, tunc, aut iure hrditario, aut iure legati, uel p̄-

legati, aut cā p̄dōnis implēdā, uel ex ui modi, aut ex cā p̄tij ex iussu testatoris. Primo casu, imputat in falcidiā, ut hic, in prin. Secundo casu, aut legat sibi à legatario, & nihil cōputat in falcidiā, qm̄ nihil h̄et iure hrditario, ut s. eo. l. si à me. nisi quo ad ipsum qui dat arg. d. l. Nefennius. s. eo. Si uero legatur à cohæde, & tunc, aut q̄ris quo ad ipsum cohædē, & totū imputat. d. l. Nefennius. & j. e. l. filio. Aut quo ad alios, & tūc, aut legata fuit pecunia, uel corpus non hrditariū, & nihil imputat, q̄ nihil hrditario iure capiūt. Aut fuit plegata pecunia hrditaria, & tunc, aut ipse iustus fuit sibi retinere, uel de trahere, & totū cōputat, ut s. de le. 2. l. cū p̄. i prin. & dic. §. numis. Aut cohæres fuit sibi iustus dare pecuniā hrditariā, & tūc sibi p̄ hrditaria parte p̄putat, uel quartā hrditaria, ut statim dicā, & s. eo. l. id aut. & hic no. Si uerò corpus hrditariū, tūc aut detrahit falcidiā de uolūtate defuncti, & cōputatur quarta hrditarię portionis. Aut q̄, vel p̄ter uoluntarē, & tūc cōputatur tota hrditaria portio, ut s. e. l. Titia. & no. in d. l. Nefennius. ¶ Tertio casu, qñ capit cā p̄dōnis implēdā, & tūc si qdē legatarius possidet, ita qd ab h̄erede cōuenit, & imputatur in quartā quo ad dantē, nō quo ad alios, arg. s. eo. l. Nefennius. & hic no. Si uerò h̄eres possidet, & ipse p̄uenit, & tūc, aut fuit datū à statulibero, & dic, ut s. eo. l. id aut. Aut ab extraneo, & tūc nullo modo imputat in falcidiā, nec quo ad dantē, nec quo ad alios, ut hic, in fi. & l. id aut. s. eo. & l. si fundus legatus. & qd no. C. e. l. pe. ¶ Quarto casu, qñ capit in uim modi, & imputatur in quartā, ut s. e. l. in rōne. §. tametsi. ¶ Quinto casu, qñ capit loco p̄tij, tunc imputatur in falcidiā, ut s. eo. l. qui fundum. & ibi no. & l. si dignum. & no. in l. ad ueterani. §. j. & hoc circa falcidiā.

Venio Ad secūdā partē, q̄ tractat de Trebellianica. Et primò opp. q̄ t̄ idē sit in Trebellianica, q̄ in falcidia, ut hic. ver. pro ea uerò parte. & s. dixi. Sol. Fateor, q qñ corpus hrditariū plegat à cohærede, est idem, sed qñ corpus nō hrditariū, uel ali quid aliud, ab extraneo, tunc secus: nā in falcidiā nihil imputat, in Trebellianicā totū, & rōnē. j. uidebitis. Scdō opp. d̄r̄ hic, q̄ fideicōmissum datur cā p̄dōnis implēdā. Contra, id qd datur cā p̄dōnis implēdā, non est legatū. l. si quis sub p̄dōne. s. si quis om̄. cau. test. Sol. Expone fm̄ Iaco. de Are. fideicōmissum hrdi datur, i. h̄eredi iniungitur ab ipso p̄standi cā. i. cū cā implēdā p̄dōnis. f. à fideicōmissario. ¶ Tertio opp. de l. debitor. §. fi. aliās. s. eo. j. ad Trebel. & d. l. p̄ filiā, in prin. Sol. Ibi nō capit ex testō, & iō nō imputatur, nisi ob hoc fuisset datū. l. cū quo. §. fi. s. eo. ¶ Quarto opp. j. e. l. acceptis. Sol. Ibi q̄ datur cā p̄dōnis, nō erat remansurū penēs h̄eredē. iō nō imputatur. ¶ Quintò opp. & v̄r̄ q non tota hrditaria, ut s. eo. l. Titia. Sol. Hoc d̄r̄ intelligi fm̄ distin. illius legis. ¶ Sextò opp. & v̄r̄ q legata data cā condōnis implēdā nō p̄putatur in Trebellianicā, cū debeat detrahi de ipsi rebus hrditarijs. l. iubemus. in prin. C. ad Treb. Sol. gl. 3. in uerbo, hrditaria pte p̄dij, q̄ est i. l. filii quē habētē C. fam. erc̄. in fi. gl. mag. & fatetur q̄riū, & dicit hanc legē, & similes in hoc hodie esse correctas, quo ad liberis primi gradus, cū talia nō imputentur in Trebellianicā. Iac. de Are. dicit q̄riū, quia illa lex solū fructū prohibet imputari in quartā, nō alia legata, uel data cā p̄dōnis implēdā. Et hoc puto uerius per finē illius legis, q̄ uult, q̄ statuta in illa lege non trahantur ad alios casus. ¶ Vt ergo ista materia circa Trebellianicā liqueat, distingue eodē modo quo in falcidia. Aut capit ex testō, & idē qd s. dixi, distinguendo casus, & modos, quibus falcidia capitur extra testō. Aut ex testō, & tūc, aut iure institutionis, & idem. Aut iure legati, & tūc, aut ab extraneo uel legatario, & indistinctē imputat, ut hic: licet secus in falcidia. Aut à cohærede, & tunc, aut pecunia, & tūc totū imputatur, ut in d. §. numis. Aut corpus non hrditarium, & imputatur, licet secus in falcidia. Aut corpus hrditariū, & tunc idē q̄ in falcidia, q̄ aut quæritur de imputatione quo ad ipsum cohæredem, & imputet totū. Aut quo ad alios fideicōmissarios, & tunc, aut detrahit de uoluntate, aut q̄ uoluntatem. l. Titia. s. eo. Si uerò capit cā p̄dōnis implēdā, & tunc, aut est remansurū penēs eū, & imputatur, ut hic: aliās secus, vt dic. l. acceptis. Si uero capitur in pretium, & tunc imputatur, ut supra per easdem leges. Si uero in uim modi, & tunc idē per easdē leges. ¶ Primò quæro, t̄ q̄ est ratio q̄ in falcidiā imputatur, solū quod iure hrditario capitur, & aliud in Trebellianica: Dicit hic gl. in ver. id ei imputatur. rō est, q̄ in falcidia grauatur plus h̄eres, quia onera hrditaria manent apud eū insolidum, ideo re leuatur, ut solūm q̄ iure hrditario capit, imputet in falcidiā, arg. l. eū qui. de iureiu. sed in Trebellianica non sustinet onera, nisi pro parte, ut j. tit. 2. l. ij. §. fi. ideo plus grauatur. Idem tenet Cyn. in d. l. filii quē habentem. Tu clarius dic q̄ ratio colligitur ex uerbis legis falcidię. Dicit em̄. supra. e. l. j. §. j. q̄ quarta pars hrditatis debet remanere penēs h̄eredem. No. q̄ dicit hrditatis, ex quo colligitur, q̄ d̄r̄ habere iure hrditario, & hoc tenet ibi gl. in ver. quartam. Sed Insti. de fideicōmiss. h̄ere. §. sed quia ubi referuntur ista uerba senatuscōsulti Pegasiani, d̄r̄, q̄ h̄eres debet quartā partē retinere, non tñ dicit hrditatis: & ideo et si non capiatur iure hrditario, imputatur in quartā. Dices tu, ille text. facit cōtra, quia dicit, pinde, & c. atq; ex lege falcidia. Rñ. illud perinde, denotat similitudinem

nē, sed nō p oīa, q̄ quarta ubiq; detrahif, sed nō eodē modo. Sife
 7. de recept. l. j. Et si q̄ris quare in l. falcidia fuit poſitū uerbū, h̄dita
 tis. in ſenatuſcōſulto nō, tūc p̄cedit rō gl. ¶ Sed dō q̄ro, quid ſi ab
 eodē h̄de ſunt p̄ſtanda legata particularia, & fideicōmiſſum v̄le,
 qd̄ pōt eſſe, ut j. r. i. z. l. Marcellus. §. idē Pōponius. qualiter fiet iſta
 cōputatio in quartā? Breuiter quantū ad fideicōmiſſum oīa cō
 putabunt, nec hoc proderit legatarijs, ut minor quarta detrahat,
 ſed proderit ut à fideicōmiſſario quarta detracta uideat, ſicut dici
 8. mus in ſimili. §. eo. l. Nefennius. §. j. ¶ Tertiō, ¶ quāro q̄ eſt rō d̄ſi
 inter corpus h̄ditarium, & pecuniā, uel corpus nō h̄ditariū? Rñ.
 pecuniā tota pōt dici percepra de parte h̄ditaria, q̄a non eſt in cor
 pore h̄ditario. d. §. numis. uel inter corpus h̄ditariū, & non h̄di
 tariū, eſt rō, ne in eadem re diuerſo iure h̄eat quartā. l. eū qui ædes.
 de vſucap. ita d̄nt gl. & Azo. in ſum. C. e. & hæc eſt rō, licet ſit ſatis
 9. debilis. tñ non uideo modō meliore. ¶ Quarto q̄ro, ¶ utrū falcid
 ia, uel trebellianica poſſit detrahi in una re? Gl. & doc. q̄ non. C. e.
 l. ij. Tu dic clarius, aut q̄ris an poſſit deduci in una re à uolentibus,
 & pōt, ut ſ. de leg. j. l. p̄r. & ſ. de poſi. l. j. §. ſi p̄ueniat. Et ita intelligūt
 quidā dic. l. filiū quē h̄ntem. C. fami. erci. & ita no. ibi in gl. in uerb.
 p̄cepit. q̄ incipit, ſ. deſtinatione. ibi, alij d̄nt, ſoluūt à uolētibus, & uo
 lentis, &c. Aut q̄ris de neceſſitate, & tūc, aut q̄ris in qua re debetur
 quarta, aut in qua re detrahat tpe diuiſionis. Primo caſu, r̄a eſt, q̄
 deducit de qualibet re pro indiuiſo. l. Plautius. & l. lineā margarita
 rū. §. eo. & l. ij. C. eo. Sed o caſu, aut teſtōr aliqd̄ legauit, uel alio mō
 p̄ceſſit qd̄ debeat imputari in quartā, & illud prius imputat, ut ſ. e.
 l. qd̄ aut, & l. cū quo. §. ſi. & l. q̄ rebat. §. ſi. & hoc put de Trebelliani
 ca loquit. Si uero nihil relinquit, tunc, aut h̄s p̄cepit fructus iudi
 cio teſtōris, & illos prius imputare in quartā cogit, ut ſ. eo. l. qd̄ de
 bonis. §. fructus. Nec obſtat. j. tit. ij. l. ita tñ. §. h̄s ex aſſe. ut ibi dixi.
 Aut nullos fructus percepit, & tunc, aut hæres aliquid de hæredi
 tate alienauit, & illud prius ſibi cōputat in quartam. C. cōia de leg.
 authē. res q̄. & j. tit. j. l. Marcellus. §. res. & ibi not. qd̄ tenet Azo, in
 ſum. C. ad Treb. & et Dy. Aut nihil uendit, & tunc, aut teſtator
 uni p̄ceſſerit aliq̄ rem h̄re in peculiū, & illā pōt ſibi retinere, aduer
 ſario inuito. l. filiū quē habentē. ſm leſt. antiq. q̄ in hoc uera eſt, ut
 officio iudicis, in diuiſione illa res aſſignēt filio, ut quē teſtōr p̄di
 lexit in illa re in uita, p̄ſumptio eſt q̄ p̄dilexit in morte, arg. l. pe. §.
 de ali. & cib. leg. & ne fiat ſeparatio eius poſſeſſionis, q̄ coluit, & me
 liorauit, arg. l. ij. C. de allu. & palu. Aut nihil cōceſſit in uita nec in
 morte, & tunc ſi res ſunt indiuiſibiles, pōt in una re deduci, ut ſ. e.
 l. ſed ſi nō ſeruus. & l. lex Falcidia ſi interueniat. & l. ſi fundus mihi.
 cū ſi. Aut oēs ſunt diuiſibiles, & tunc deducet in una, uel duabus re
 bus, ne patrimonium comminuatur: & hoc iudicis officio. l. poteſt
 ſupra. de leg. i. C. quando, & quibus quarta pars debeat. l. ij.

Venio. b ad quartā debitā iure naturæ, & breuiter, ¶ aut ali
 10. qd̄ capit ex patrimonio defuncti, & nullo mō in illa
 quarta imputat. l. ſcimus. §. repletionē. C. de inof. teſt. Aut capit ex
 defuncti p̄rimonio, & tūc, aut iudicio teſtatoris, & p̄putat in quar
 tam quo cunq; iure habeat, ſiue iure h̄ditario, ſiue iure legati, uel
 in uſm modi, uel alio modo capiat, p̄putat. l. qm̄ nouella. C. de inof.
 teſt. Et p̄ hoc facit qd̄ habuiſtis in l. et. §. pe. in ſi. j. de bo. lib. dū mo
 do aliqd̄ iure inſtōnis habeat, ut in auth. ut cū. de appe. cog. §. aliud
 quoq; capim. & in auth. de triē. & ſemi. §. j. Aut capit iter uiuos,
 & tūc, aut eſt datio ob cām, ut dos, & donatio pp̄ nouptias, uel datū
 cā militiæ, & tūc illud imputat in quartā. l. qm̄ nouella. C. de inof.
 11. teſt. & l. oīmodo. §. ſi. e. ti. Si uerō eſt donatio ſimplex, ¶ tūc aduer
 te, ſi quidē tpe factæ donationis, & p̄fecte, ualuit in uita, tūc nō cō
 putat in quartā, niſi ſit dictū, ut ſi dat filio emancipationis cā. l. ſi qm̄.
 §. ſi. C. de inof. teſt. & ita fecit do. Accur. qm̄ do. Frā. emancipauit, q̄a
 fuit dictū expreſſe, ut in Falcidiā imputaret. Et p̄ hoc h̄s tex. in l.
 et. ver. ſed & ſi nō mortis. j. de bo. lib. Idē dicerē ſi eſſet facta dona
 tio filio ī p̄tate pp̄ merita p̄cedētia, nā tūc ſtatim ualeret donatio,
 & iſtud p̄cipit tanq̄ adueniū, ut gl. no. in auth. vñ ſi parens. C. de
 inof. teſt. Probo p̄ rōnē. illud qd̄ filius q̄rit ex p̄ſona ſua eſt aduēti
 tiū, l. cū oportet. §. j. C. de bo. q̄ libe. Sed iſtud dat filio ob merita p̄
 cedētia, & h̄et ex opis ſuis, & ſic eſt aduētiū, & aduētitia in quar
 tā nō imputant. l. ſi. C. de col. & l. ſcimus. §. repletionē. C. de inof. te
 ſt. licet ſit qd̄ gl. q̄ eſt in l. ſi donatione. C. de col. q̄ uult, q̄ nō ualet
 incōtinenti, tñ nō dicit uerū, ut ibi dixi. Si uerō donatio nō tenuit
 ab initio, ſed fuit morte p̄firmata, tūc in quartā imputat. Hic eſt ca
 ſus no. in l. filiū quē h̄ntem. C. fami. erci. ſm lec. Azo. & p̄bat in d.
 l. et in ver. ſed & ſi nō mortis. Idē puto ſi in peculio eſſet p̄ceſſum.
 d. l. filiū quē h̄ntē. ſm aliā leſt. & d. l. ſi donatione. C. de colla. ¶ lux
 11. ta p̄dicta ¶ formo q̄, & primo uideamus rōnē, q̄ eſt rō q̄ id, qd̄ eſt
 teſtū capit, in Trebellianicā quartā nō imputat. l. p̄ filiā. in prin.
 §. co. & in debita iure naturæ ſic. ut no. & dixi ſupra: Et rō eſt, quia
 Falcidia, & Trebellianica detrahit occasione teſtī, ideo in eā non
 imputat, niſi qd̄ uenit eſt teſtō: debita iure naturæ uenit extrinſe
 cus, iō in eā imputat qd̄ extrinſecus uenit. Et hoc h̄s in alijs quar
 tis q̄ debent ex alijs diſpōnibus, uel iure, uel ſtatuto: ut mulieri uel
 uiro ex forma ſtatutorū, ſi aliqd̄ debeat, tunc cōputat ſibi q̄ quid

extrinſecus uenit, ut in auth. p̄tereā. C. vñ vir & vxo. Ego dixi §.
 q̄ donatio facta filio emancipato nō imputat, niſi ſit dictū, quāro
 quid ſi fuit dictū, dedit, & donauit filio emancipato in præmium
 emancipationis, & pro parte ſua, nō tñ dixit, q̄ in quartā imputet?
 12. Dicā in l. peto. in prin. §. de le. 2. ¶ ¶ Quāro de una q̄ q̄ me multū
 d. facit dubitare, non habui de facto, ſed hac nocte fui imaginatus:
 Fuit datū filio emancipato, ut cōputaret in quartā, ſed filius deceſ
 ſit anteq̄ p̄r, relictis filijs ſuis h̄dibus, & nepotibus p̄ſis ſui, an ipſis
 nepotibus cōputet in quartā? qd̄ dices? Formo aliā q̄, & dicā de iſt:
 & iſtā. q̄ dicā, bis uidi de facto, & p̄ſului. Filia deceſſit anteq̄ p̄r, reli
 ctis filijs, an dos data filiæ, filijs eius p̄putet in quartā, put filiæ debe
 ret imputari? In ueritate multi aduocati, & aliq̄ doct. p̄ſuluerūt q̄
 nō, & mouebant per rōnem cōem. ut l. ſcimus. §. repletionē. C. de
 inof. teſt. cū falcidia iure naturæ nō dēt deduci, niſi de ſubſtātia pa
 tris, ut ibi: ſed iſti filij nō h̄nt iſtā dotē ab auo eorū: ſed h̄nt à matre,
 & iō nō dēt p̄putari, q̄a exiuit patrimoniū p̄ſis ipſo iure. l. p̄ filiā.
 e. in prin. §. eo. B̄ p̄ſului ¶ ¶ Trium, & hodie p̄ſulerē. Iſtud probat per l.
 illā. C. de colla. §. ſi. ubi d̄r exp̄ſe in tex. q̄ dos data matri, dēt à filijs
 p̄ferri. Sed ad illā legē r̄ndebāt, q̄ nō ſequit q̄ q̄cqd̄ p̄fert, in quar
 tā imputet. Ego dixi, q̄ p̄fert. d. l. illā. & in quartā imputat, p̄ l. qm̄
 nouella. C. de inof. teſt. ubi d̄r, eodē mō quo p̄fertur, eodē mō in
 quartā imputat. Nec reperies legē q̄ dicat p̄riū. in l. qm̄. dicit text.
 dos data filiæ, uel nepoti in quartā imputet, nō dicit cui, uel ſibi, uel
 filijs ſuis. Prætereā, hæc probabā p̄ l. oīmodo. in ſi. C. de inof. teſt.
 ubi nō req̄rit tex. q̄ habeat à p̄re, ſed occasione eius qd̄ p̄r fecit, lu
 cret. Prætereā, q̄ iſtud ſit p̄fectitiū, & de bonis patris p̄fectū,
 p̄bo. Aduentitia nō p̄ferunt. l. ſi. C. de col. ſed talis dos à nepotibus
 p̄fert ut l. illā. ergo nō eſt aduētitia. Prætereā aduertatis ad rōnē dif
 ficilē, cui nō p̄r r̄nderi, & per hāc me fundauit. Aduerſarius dicit, q̄
 illi nepotes h̄nt illā dotē iure h̄ditario, tanq̄ h̄des filiæ ex perſona
 m̄ſis, nō ab auo: probo, q̄ iſtud eſt falſum, ſm tpa hodierna. Filiuſ
 fa. in p̄fectitijs nō h̄t h̄dē. l. j. & ij. j. de caſt. pecu. & in dote exp̄ſe
 no. in l. nupta. §. ſol. mat. in gl. in ver. deceſſerit. & l. filiæ meæ. eo. ti.
 & Azo. in ſum. ſol. mat. circa ſi. & no. in corpore de h̄di. ab in teſt.
 §. j. in ver. ſi q̄ igitur. & qm̄ filia deceſſit in matrimonio cū liberis,
 dēt reuerti dos ad p̄rem. l. dos à p̄re. C. ſol. mat. de p̄ſuetudine tñ re
 manet apud uirū. Cōſuetudo ergo nō facit illos filios h̄des m̄ſis,
 q̄a illa dos nō erat matris, nec matris eſſe debebat. Sed qd̄ facit con
 ſuetudo? Certē aufert ab auo immediatē, & illis nepotibus dat. Ap
 paret ergo qd̄ iſti nepotes nō h̄nt ex perſona filiæ, ſed ab auo ex p̄
 ſona ipſius au: meritō debet imputari in quartam. d. l. qm̄ nouel
 la. et tetigi l. l. poſt dotē. & ibi dixi nu. 32. §. ſol. matr. Sed ſi ponere
 mus qd̄ p̄r fuerat ſibi ſtipulatus in unū caſum tñ, ita q̄ in alio caſu
 exiſtentium liberorum mulier poſſet h̄re hæredem, ſm quod no.
 in l. poſt dotē. & ibi dixi, nu. 27. ſumus in qōne p̄cedēti, utrū onus
 imputadi in quartā ipſi defuncto datū, trāſeat ad filios cū ſuo one
 f. re: dubito, ¶ aliās dicam. ¶ ¶ Quāro, ſi aliquid eſt relicū filio minus
 13. quarta, debet quidē ſuppleri iſta quarta: quāro p̄ quos dēt ſupple
 13. ri iſta quarta, an per hæredē, uel p̄ legatarios q̄ poſſident res h̄re
 13. ditarias pro rata? V̄r uelle tex. q̄ illud ſupplementum fiat tam ab
 hæredibus q̄ à legatarijs. l. ſi ex patronis. & l. libertus. §. libertus
 j. de bo. lib. & iſtud implendi ius erat in patrimonio patroni, pro
 ut in debito iure naturæ eſt hodie. l. ſi ex patronis. in prin. eo. tit.
 ſed p̄riū v̄r i auth. ut cū. de app. cog. §. cæterū. ubi dicit, impleri ab
 hæredib. Sed aduertēdū eſt qd̄ ibi dicit, ab hæredibus impleri, ſm
 aliās noſtras leges, ſed lex. C. non exprimit, q̄ hoc fiat ab hæredi
 bus,

ADDITIONES.

- a ¶ Quarto. Adde an Trebellianica poſſit in una re deduci, ultra Alex. Bal. p̄ſi.
 187. 3. lib. & ibi quid de legitima, & quid ſi bona ſunt alienata, an in alienatis
 cōputari debeant, & an legitima in una re deduci poſſit, uide Bal. p̄ſi. 86. 1. lib.
 & conſi. 456. 4. lib. & conſi. 162. 3. lib. ubi firmat quod hic dicit Alex. q̄ filio non
 debetur legitima in bonis legatis.
- b ¶ Venio. Adde quæ computentur filio in legitimā Bal. p̄ſi. 267. 1. lib. Ang. cōſi.
 101. & 131. & 75. & per Pau. de Caſt. conſi. 234. & an donatio facta per patrē
 filio imputetur in legitimam. uide Pau. de Caſt. conſi. 201. Abb. conſi. 116. &
 Pau. de Caſt. conſi. 220. & per Alex. in conſi. 8. in 2. vol. & ibi alleg. concordan
 tes dicit communem opi. eſſe, quod non imputatur niſi expreſſe dicatur.
- c Pom. ¶ Si uerō eſt donatio ſimplex. Vide Anch. p̄ſi. 8. inci. uifis. in prin. in 2. vol.
 & in l. illud. in gl. in uer. hæc autem. C. de col. & conſi. 21. in prin. in 4. uol.
- d ¶ De una qō. Adde an dos data filiæ computeſt in legitimam nepotibus, Pau.
 de Caſt. conſi. 124. Bal. conſi. 73. & 209. 1. lib. Pet. de Anc. conſi. 306.
 IO. FR. RV. ¶ Adde Pau. de Caſt. in l. ſi alienam. in prin. inf. de do. cauſa mor.
- e Poma. ¶ Contrarium. Vide Anch. in conſi. 316. incip. do. Bart. ubi uide Anch.
 p̄ſi. 66. incip. ex themate p̄ſuppoſito. circa me. uer. an autem cōputare debeat,
 & uide Cu. p̄ſi. 53. in 1. uol. Barb. conſi. 40. in 2. uol. Fab. Zochum. in Rep. Auth.
 nouiſſima. q. 4. ubi firmat opi. Bar. hic. & uide Picum hic poſt Alex. Dec. in l. il
 lam. C. de coll. Alex. conſi. 24. lib. 1. 103. vl. dub. 142. li. 3. conſi. 23. lib. 4. Dec. p̄ſi.
 181. col. 3. in ſi. uer. tertio reſponderi. P V T.
- f Pom. ¶ Dubito. Vide Ale. p̄ſi. 24. inci. uifis dubijs. uer. ſed circa hoc eſt uidendū
 in uol. j. Anc. conſi. 144. inci. uifis diligenter uerbis teſtamenti. per totum.
- g ¶ Suppleri. Adde p̄ quos dēt ſuppleri legitima, ultra Alex. Bar. p̄ſi. 34. inci. factū
 tale, & ibi quid cōputetur in legitima, Pau. de Caſt. conſi. 256. Ang. conſi. 131.
 Bart. ſuper Secunda Inſor. S 2

bus, sed, simplr suppletionem fieri, imo magis vñ innuere à quolibet legatario, pro rata. Nā l. scimus. §. repletionē. dicit hoc debere fieri ex ipsiſ rebus, ex substantia defuncti, & sic vñ q̄ sit onus reale. Illud ergo q̄d tex. in d. §. ceterū. dicit, hoc fm nostras leges intelligitur fm dic. l. si libertus. §. libertus. ¶ Sed quæro, † an illud q̄d ex substōne ad filium peruenit, sibi computetur in legitimam? Tex. vñ q̄d non, in d. l. scimus. §. repletionem. Sed dic, q̄ si quidem substitutus est quis legatario, tunc illud quod habet ex illa substōne, non computatur in legitimam, ut ibi sentit gl. Aut est substitutus hæredi directō, uel per fidei cōmissum, & tunc illud imputatur, q̄a ab ipso initio de eo quod relinquitur ab hærede, deducitur omne grauamē, & omnis p̄ditio. l. qm̄ in prioribus. C. de inof. test. ¶ Sed quid de eo quod ei, qui potest petere supplementum, obuenerit ab intestato, ut puta, succedit legatario, uel hæredi? Rñd. id non cōputatur † in legitimam, nisi eatenus, quatenus ille, cui succedit tenebatur supplere, cum aduentitio iure capiat, d. §. repletionē. arg. supra de leg. 3. l. si fuerit. §. j. & supra eo. l. qui fundum. §. qui filios.

ADDITIO.

a * L. Si fuerit aliās l. sed si sic. s. vlt.

LEX XCII.

1 *Condōnis implendæ cā datū minuit Trebellianicā si remanet apud h̄des. Rogatus de restituendo ut hæres retinet Falcidiam.*

Acceptis. Si heres non grauāt, ut heres, sed ut alius cōmodum sentiens, falcidia nō deducetur. h. d. In tex. ibi, mortem suā, l. legatarij. No. † q̄ datū causa p̄ditionis implendæ, ita demū minuit Trebellianicā, si interim apud h̄dem remanet. Item ille qui rogatus est de restituendo, ita demum retinet falcidiā si ut h̄s rogatur, ut hic. j. tit. 2. l. mulier. §. si. Itē not. q̄ acceptis, intelligitur de h̄de ut hic, in fi. & l. si seruū. §. qui margaritā. s. de le. j.

LEX XCIII.

Filio, & filia. Prælegata non imputantur in Falcidiam, nisi quo ad eum, à quo percipiuntur. h. d. & not. hanc. l. benè.

LEX XCIIII.

- 1 *Hæres quod habet à defuncto, computatur in bonis.*
- 2 *Coniunctio aduersatiua inducit coniunctionem uerbalem.*
- 3 *Maritus quando teneatur ad restitutionem fructuum, et bonorū, quæ sunt extra dotem.*
- 4 *Oliua fructus industrialis est.*

Maritus vxori. Istud est no. prin. Quod † hæres habet à defuncto, computatur in bonis. h. d. in materia. l. re coniuncti. ¶ Quæro, an cōiunctio aduersatiua inducat p̄iunctionē uerbalem, & hoc vñ poni in tex. ibi duas aut, & c. a Vñ hic, q̄ maritus teneatur ad restōnem^a fructuum & bonorū, q̄ obuenerunt extra dotem. Opp. C. de pac. b p̄uen. l. vlt. Gl. ibi & hic soluit, q̄ hic in sorte, ibi in usuris. Aliter intelligitur, q̄ hic de naturalibus, ibi de industrialibus. Mar. Sili. aliās de Fano disputauit unā q̄o. & in p̄rio semp̄ recitauit, & dicit; † Aut fructus percepti extāt, & debēt h̄di mulieris restitui. l. si stipulata. s. de do. inter uir. & vxor. Aut sunt p̄sumpti, & tunc, aut percepti p̄ voluntatem defunctæ, & maritus dēt restituere, ut l. de his. C. de do. inter uir. & vxor. Aut p̄cepti uolūtate defunctæ, & iūc, aut sunt fructus industriales, & maritus lucrāt. d. l. vlt. cū gl. C. de pact. conuen. Non obstat ista lex, q̄a tenet reddere rōnem, licet fructus sint p̄sumpti. Si uerō sunt fructus naturales magni, & tūc tenet maritus restituere in quātū est lo cupletior. l. si stipulata. §. j. s. de do. inter uir. & vxor. Aut ut sūt parui, & nō tenet restituere. l. si id q̄d. §. j. & l. utrū. s. de do. inter uir. & vxor. & l. oīno. s. de imp̄. Habui p̄sulere hic utrū † oliua sit fruct^o nālis, uel c industrialis. Et habes casum, q̄ est industrialis. s. de rei uēdi. l. antepe.

ADDITIONES.

- a ¶ Restōne. An maritus teneatur ad restitutionem bonorum paraphernaliū, & fructuum bonorum, quæ extra dotem obuenerunt uxori, uide Pau. de Cast. p̄fi. 18 l. incip. super primo reperio diuersas opi. & uide Ro. confi. 394. ubi ponit, an stante statuto quodd mulier non possit se obligare nisi seruata certa solennitate possit uirum liberare de fructibus bonorum obuientium extra dotem, & uide Alex. confi. 42. col. 6. lib. j.
- b Barb. ¶ Opp. C. de pac. Et de his paraphernalibus uide ad Bal. in l. fi. C. de pac. in c. 2. de fra. de no. bñ. inue. & in l. ubi adhuc. C. de iure do. ad fi. & in c. pe. de cō sue. Bar. in confi. 20. inci. an uenditio, ubi consuluit in istis paraphernalib. Bal. in l. si uiua matre. C. de bo. mat. Pau. de Cast. in confi. 190. Abb. & alios in c. con stitutis. de procu. & uide Bar. in confi. suo 147. incip. maritus habens uxorem dotatam. & in confi. 270. incip. Titius habens uxorem. & c.
- c ¶ Antepen. ad. §. filiz hic positum uide Soc. in l. Marcellus. §. idem pompo. nu. 4. infra ad treb. PANCIR.
- 1 *Reus edit actori ad replicationem fundandam.*
- 2 *Discussio bonorum quando fit, notarius potest cogi ut exhibeat instrumentum ex quo probatur debitum de quo fit discussio.*

§. Post aditam. Reus tenetur † edere rationem actori ad replicationem fundandam. h. d. Et gl. alleg. istū tex. ad illud quod summaui tibi in l. fi. C. de edē. & Gul. de Cu. in l. j. §. edēda sunt oīa. s. de edē. Iac. But. rñdet, q̄ hic nō edif ut instrū, sed ut corpus h̄ditariū, ipse pōt dicere q̄ q̄d uult. † No. q̄n fit bonorum discussio, p̄t cogi notarius, ut exhibeat instrū, ex quo probat debitū illud de quo fit excussio. plenē in l. fi. C. de edē.

I cui plus quam licuerit.

§. Cum dicitur. Tene benè menti glo. in verb. cæteris. quæ incip. sic. C. dicam aliās ad quid sit menti tenenda.

§. Hæc uerba. Verbu amplius, q̄nq; totum p̄inet. h. d. No. de dictione, amplius, de qua habetis. C. de hære. insti. l. ij. Op. de auth. sed cum testator. C. ad l. Falc. Sol. Ibi fm iura noua, ubi inuentario non facto, tenetur ad totum: hic secundū iura uetera, fm quæ non tenetur ultra uires hæreditarias.

ADDITIO.

- a ¶ Hæc uerba. Vide Bar. in l. si seruus legatus. §. si ita scriptum. de leg. 1.
- 1 *Filius de restituendo grauatus, an detrahat duas quartas.*

§. Interdum. Iste est no. §. & mēti tenendus. & h. d. Vbi in alio iure h̄s quartam detrahit, cessat Falcidia, uel aliter, Non debent detrahi duæ quartæ. Gl. inducit in ar. ad q. q̄ † filius institutus, & de restituendo grauatus non detrahit duas quartas, & uide gl. in uerb. illius legis quæ inci. p̄torix, & c. ibi idem ergo, & c. istum passum nunq̄ examinaui^a uobis, nec mō examinauo, q̄a est decisum per decretalem. Gl. nostræ tangunt in l. in ratione. §. q̄d vulgō. s. tit. j. & l. Papinianus. §. meminisse. s. de inof. test. & l. q̄q̄. s. ad l. Fal. & gl. vñ tenere q̄ institutus, & rogatus de restituendo purē, non detrahit duas quartas, sed rogatus de restituendo sub condōne detrahit duas, & hoc est canonizatum extra de testa. c. Raynutius. & c. Raynaldus. Gl. in §. si quis aut nō implens in auth. de hæred. & falc. dicit, aut est institutus purē, & non detrahit duas: aut est institutus sub p̄ditione, & detrahit duas. Doc. tractant in d. l. quanquam. & Iac. de Bel. in §. quamobrem. in auth. de resti. & ea quæ parit. *Communiter tenentur.* ille decretales, licet secundum puncta iuris nostri, non possit nisi unam detrahere.

ADDITIO.

- a ¶ Examinaui. Per Bal. in auth. res quæ. in ult. col. C. com. de leg. Adde quæ po sui in §. quod uulgo. & Ro. confi. 206.

LEX II.

Etiam si quanti ea res sit. Op. debitor gñis nō liberatur interitu, ut l. incēdiū. C. si cer. pet. & l. in rōne. §. diligēter. s. tit. j. Sol. Dy. q̄ hic tenet ad genus respectu sp̄ci. ideo liberaf interitu. l. si ad libertatē, §. j. s. de nox. & l. Titia. §. si. s. de leg. 1. & l. quidam. §. si tibi. co. tit.

LEX III.

Nisi dolo ipsius aliquid.

§. Quoties futurū. In tex. ibi, dies supest. & p̄dō exti tit eo casu, quo fuit relictu sub p̄dōne, & in diē, dicim^o si scā estimatiōe illa appeat locū cē Falcidię.

- 1 *Legata minuta qua dicantur, arbitrio iudicis relinquuntur.*
- 2 *Legatarius, cui legata sūt minuta alimēta, licet nō satisfdet, tñ cauere dēt.*
- 3 *Cautio de qua hic præstat sub pœna.*

§. Quamuis. In legatis minutis cā alimentorū non p̄stat hæc cautio. h. d. Pro decōne reuoco in dubiū, an p̄ legatis minutis dēt p̄stari fatidō. Quidā dñt, q̄ nō. Veritas est, q̄ iste. §. loquit in legatis minutis cā alimentorū, & istud oēs tenet. ¶ Quæro, q̄ dicant legata minuta? Dñt quidā, illa, q̄ sunt vñ que ad 10. aureos: sed iste. §. nō dicit hoc. Alij dñt usq; ad duos. l. si oleum, in fi. cū l. seq. s. de dol. Alij dñt afr, ut in auth. nisi. C. de sent. ex breui. recitā. Iac. de Are. dicit super ista gl. q̄ in illa auth. nisi. stā dū est p̄suetudini, in alijs stat arbitrio iudicātis, cū non reperiat de terminatū. l. j. in fi. s. de iure deli. j. de bo. aut. iud. pos. l. in uenditione. §. j. & l. certo gñi. §. i. de ser. rust. p̄d. Quæ est rō quare nō p̄stat fatidō in alimētis? Dic ut in gl. ¶ Quærit gl. hic dñt, q̄ nō dēt satisfda re, sed an cauere: dicit q̄ sic. l. ij. §. sed & si dubitetur. s. de iudi. Hēs tex. in l. tribus. de usufr. earum re. quæ usu consu. habes in l. filio. ut leg. no. caue. & quod no. per Dy. j. iu. sol. super rub. ¶ Quæro, q̄n † interponit ista cautio, an cū pœna, uel sine pœna. Et gl. dicit, fortē sub pœna, cū non sit difficile. Et tene menti istā gl. Contrariū vñ sentire gl. in l. ij. in fi. s. qui satisf. cog. & l. fi. infra de p̄to. stip. Possumus saluare istā gl. q̄ hic loquit eo casu, quo remittitur sibi satisfdatio fideiussorū. Illæ gl. loquunt, q̄n fideiussores tenent dare. Habes aliā gl. de hoc in l. iij. in fi. s. de alie. iud. mu. cau. fa. ubi est gl. q̄ sub pœna tenet promittere. Gl. signat, p̄ria non soluit. Vide eam. quæ incipit, in quibus. in fi. Sol. hic speciale fauore alimentorum.

ADDITIO.

- a Alex. ¶ Quæro. Adde Bar. & quod ibi dixi in d. l. fi. de p̄to. stipul.
- §. Si legatarius.** Ibi, itē si ipse. Opp. de l. si uendideris. de euc. ubi dñt, q̄ si aliq; euincat sibi met, nō cōmittit stipulatio: hic dñt p̄rium. Et gl. assignat p̄ p̄rio, & est p̄. & uide gl. in uerb. sibi euicerit, quæ incipit, i. ipsemet sibi euicerit. Sol.

Sol. q̄ ibi loquit̄ in stipōne dupl̄e, q̄ est penal̄is, & odiosa, ideo nō cōmittitur, nisi uerē euincat̄: hic committit̄, q̄a p̄inet simpl̄i t̄m. §. Quæsitum. Opp. de l. si duo. §. si. s. de arb. Sol. ut in gl. & dic ut dixi in l. sic. infra. de uer. ob.

L E X I I I I.

1 Cautio pro minis illatis, ut præstetur, statur arbitrio iudicis.

a Hæc autem satisfactio. 2 Ista lex p̄stat arg. q̄ p̄p minas factas ab uno, nō dēt p̄stari cautio, & determinat̄ per istum tex. b quia aut sunt minḡ illuforia, aut non, & statur arbitrio iudicis. Glo. est. C. quod met. causa. l. metum super uerb. iactationibus per Guil. de Cu. l. illicitas. §. ne potentiores. supra de offi. p̄sid.

A D D I T I O N E S.

a Alex. ¶ Hæc aut̄ satisfactio. Et uide q̄ per hanc l. Bar. in l. inter stipulantē. §. fa crā. de ver. ob. in vlt. Brocardo. Verū aut̄ minā inducant iustum metū, uide d. l. metū. & Bar. in l. famosi. ad l. Iuli. maiest. & Et Imo. in l. ij. §. q̄ si in p̄ris. sol. mar. b ¶ Tex. Adde Alex. in l. ij. in prin. nu. 16. ff. sol. mar.

§. Si duo ex testamento. Opp. de l. qui cū h̄de. j. de exce. rei iud. Sol. gl. hic, q̄ ibi erat p̄t̄io inter institutū, & substitutū: hic inter duos institutos, & c. Vide gl. i verbo uēdicēt. q̄ inci. i. se esse, & c. vsq; ibi, lex t̄n. & c. Et ista sol. nō d̄f esse uera, nec ista cautio dēt h̄f̄locū, q̄a olim iudicia filebāt p̄p̄ petitionē h̄ditatis: ergo legatū nō poterat peti, & sic cautio nō dēt interponi. Breuiter credo, q̄ istud dēt declarari, per l. si testm̄. cum gl. de peti. h̄fd. Vel soluat legatū h̄s, uel opponat exceptionē, & c. ut ibi. Et sic est intellectus uerus, & abfolutus. Ad q̄ria dic, q̄ optimē p̄nt peti legata, ut hic: si uult h̄s, exceptionē opponere pōt, ut ibi: si uult soluere, & petere cautionem, potest, ut hic. Hodie t̄n istud corrigitur, per l. si. C. de peti. h̄ered.

§. Hæc cautio. Ista cautio debet præstari, q̄n recipiētis interest. h. d. In text. ibi tradat, & certē non ratione quæ sequitur.

L E X V.

Videamus. Legatarius dēt cauere h̄fdi; fideicōmissarius legatario, uel fideicōmissarius h̄fdi cā euitādī circuitus. h. d. In tex. ibi, sufficit hic, respon. ibi esse, i. legatarium h̄f̄redi cauere debere, ac si non esset fideicommissarius grauatus. Venio ad uerf. sed & legatario. ut intelligatis istum uer. habetis recordari de eo, quod habuistis in l. p̄nales. in fi. supra ti. j. Opp. de l. liberto. §. j. de ann. leg. Breuiter gl. soluit, & benē.

L E X V I.

1 Satisfactio remittitur ei, qui non potest satisfacere.

2 Satisfactio quandoque exigitur timore futuræ paupertatis.

1 Cum non facile. ¶ Ei, q̄ nō pōt satisfacere, remittit̄ satisfactio. h. d. ¶ Op. & v̄ q̄ paupertas sit cā dādē satisfactiōis. l. de creationib. §. si naut. C. de epif. audiē. 2 Gl. nō soluit. Rñ. ¶ Q̄nq; p̄p̄ paupertatē remittit̄ satisfactio, q̄nque exigit, & hic exigit timore futuræ paupertatis, & si esset certū. legatariū sp̄ esse diuitē, nō p̄staret, ut s. c. l. nisi dolo. §. itē sciēdū. Sed eo casu, quo nō p̄t p̄stare, an sit repellendus? & tunc aut tractat̄ de administratione rei alienæ, & repellit̄ p̄p̄ paupertatem, ut in d. l. de creationib. Aut de administratione proprii debiti tractat̄, & tunc nō repellit̄ ut hic. ¶ Opp. q̄ pauperies nō proffit. l. Pedius. de incē. rui. nau. Dic plenē in l. si quis ad declinādā. C. de epif. & cle. ¶ Quæro, quid si bona fide non postulat? Dic ut in gl. & benē.

A D D I T I O.

a Alex. ¶ Satisfactio. An pauperi qui non potest, remittatur satisfactio, uide per gl. Bar. & Bal. in l. usufru. C. de usufruc.

L E X V I I.

1 Executori legatarius non tenetur cauere.

2 Executor merus non tenetur cauere, nisi post testamentum factum ceperit esse non soluendo.

3 Legatari, uel minister nudus q̄ cautionē teneat̄ p̄stare, q̄ triplex ē cautio.

4 Executor testamentarius, an habeat aliquam actionem, remissiuē.

5 Executor, an benē, uel malē distribuatur, q̄n iurō probetur, & q̄n per testes.

Diuus Pius. Ista est bona lex. & gl. legit uno mō, ego legā alio mō, & erit sine tot q̄rijs. & lect. Pono p̄ l. pecuniā. s. de ali. lega. ubi dēt remanere penes istū ministrū, & iō nō dēt cauere, & fm̄ hoc loquit̄ in legatario, nō in nudo ministro, & gl. legit aliter, & h. d. Merus executor nō tenet̄ h̄fdi cauere. h. d. Opp. de l. iij. §. debeat. s. de ali. leg. Gl. rñdet, ibi loquit̄ in executorē dato ab h̄f̄de, uel à iudicē. hic in testamentario. Sed certē ē t̄ executor testamentarius nō tenet̄ cauere. l. nulli. C. de epif. & cle. tene menti istud. Cōtra istud opp. de l. liberto. §. largius, in fi. s. de annu. leg. Ille est tex. qui bñ declarat̄ istā legē. Sol. Maritus t̄ executor nō tenet̄ cauere, nisi post testm̄ factū ceperit esse nō soluēdo, ut in q̄rio. ¶ Op. a de l. si plurib. in prin. s. de leg. i. & l. quidā. §. p̄. eo. tit. ubi isti executores debēt satisfacere. Dy. in d. l. si pluribus. Sol. q̄ ibi loquit̄ in executorē, qui à defuncto sensit cōmodū, ideo tenet̄ cauere: hic à defuncto, qui commodū non sensit. ¶ Et pro declaratione materiæ plenē distingue, t̄ q̄ triplex est cautio. Quædam est cautio cessantiū partes reddi. Quædam de p̄seruando indēnē. Quæ dā est cautio de implēdo onere iniūcto. Circa primā. cautionē dic,

Aut est legatarius, & nō tenet̄ satisfacere. l. pecuniā. in prin. s. de ali. leg. & hoc fm̄ primam lec. q̄ posui. Aut est minister, nō t̄n nudus, & cogitur cauere. b d. l. pecuniā. 2. rñ. nō t̄n satisfacere, cū eius fides sit electa à testōre. l. firmio. §. j. q̄n di. le. ce. aut est executor merus, & non cogit̄ cauere, nec satisfacere, ut hic. Circa secundā, & tertiam cautionē dic, Aut est legatarius & cogit̄ satisfacere. l. si tibi. s. de lega. 3. & l. quibus. §. si. de p̄di. & demon. Aut est minister, & tunc, si nō est nudus cogit̄ cauere, non satisfacere, ut s. de leg. i. l. si plurib. & d. l. firmio. §. j. Nec ob. s. de leg. i. l. quidā. §. p̄. q̄a ibi loquit̄ de satisfactiōne, q̄ p̄stat̄ ex illo tit. ut leg. no. ca. nō de ea, q̄ p̄stat ut executor. Prædicta uera, nisi sit effectus minus soluendo, ut j. p̄xi. dicā. Si uerò est nudus minister, tunc, aut post factū testm̄ effectus est minus idoneus, & satisfat̄: aliās non satisfat̄, nec cauet, sed p̄t ei simpl̄ solui. l. liberto. §. largius. de annu. leg. Prædicta uera t̄ de executorē testm̄ario. De legitimo, & datiuo dic ut s. dixi. ¶ Itē si dubites qualiter cognoscat̄ legatarius ab executorē, & executor merus à non mero, uide q̄ dixi in l. pecuniā. de ali. leg. & plenius in l. si qs Titio. s. de leg. 2. ¶ Itē no. q̄ eo casu, quo executor dēt cauere, uel satisfacere, si h̄s sibi soluit nō exacta cautione, uel satisfactiōne, adhuc tenetur legatarius, dic. l. firmio. §. j. ¶ Quæro, an isti executores habeat̄ aliq̄ actionē? t̄ an portio deficiēs, & c. Dicit gl. in d. l. si qs Titio. s. de le. 3. & ibi dicā. ¶ Quæro, quid si est dubiū, an bene distribuatur, uel nō? Et gl. dicit, q̄ stat iurō. ¶ Et facit quod no. in l. scimus. d. §. in cōputatione. C. de iur. delib. Cy. d in l. id qd pauperibus. in s. q. C. de epif. & cle. determinauit fm̄ Pet. & dicit q̄ istud dēt intelligi uerū in legatis minutis, sed in his, quæ benē possunt p̄bari per testes, ut sunt magna facta, tunc per testes benē possunt probari.

C O N C O R D I A.

¶ Diuus Pius. Pro concordia, aduerte quod non adstringitur executor testamentarius ad fideiubendum cuius fidem testator secutus est. Ita Bart. in hac l. diuus. Sed contrarium alleg. tenere in l. iij. ff. de ali. leg. per d. Iaf. in l. Firmio. §. cum ab hæredibus. ff. quando dies leg. ced. & non soluit. Sed plures solutio. dat ipse Bar. in opp. suis, & in distinc. & satis clarē loquitur.

A D D I T I O N E S.

a Alex. ¶ Opp. & uide Bal. & Imol.

b Alex. ¶ Cauere. Vide p̄ Io. And. in ti. de instru. edi. §. nunc uerō aliqua. in Spe. quem in hoc sequitur Pet. de Anc. in cle. i. de testa. & ponit Io. And. in addi. q̄ inci. Albe. Galeo. in ver. itē no. q̄ eo casu, & c. si hæres soluit executori, an sit liberatus. in tit. de instru. edi. §. nunc uerō aliqua. ver. sed an debitor.

c Alex. ¶ Iurō. Et uide Bal. in l. j. C. de edē. & qualiter probat quis se sic expēdisse, in l. in restituenda. C. de pet. h̄z. & Bar. in l. quæ sub condōne. de p̄di. insti. Et qualiter quis probet se t̄m uendidisse, dic per sacramentum, fm̄ Bal. in l. in fami. lia. C. fam. etc. per d. l. si quis pro redemptione. & istis adde quod in tutoribus & cōmissarijs reddentib. rōnes no. Bal. in rub. de fid. instr. in ver. sequitur uidere de scriptura quorundam officialiū, & Bar. in l. j. §. officio. de tuto. & rat. distra. & no. Insti. de actionum. in 23. q. per mod. per Io. And. in d. §. nunc uerō aliqua. in addi. quæ incip. per hunc. §. & c. & uide qualiter sit modus probandi pecuniā in tali causa expensam, habes post Bar. in l. si in lect. C. ad Maced.

d ¶ Dominus Cy. Adde Bal. in l. nulli. C. de epif. & cler. & quod not. dixi in §. in bonæ fidei. Insti. de actio. & gl. in c. dilecti. de iud. & Bal. in l. id quod pauperib. in fi. C. de epif. & cler. & in d. l. si quis pro redemptione.

L E X I X.

Si non. Cautio, usufructu finito rē restitui, dēt interponi ei, ad quē pertinet proprietat, nō hæredi t̄n modo. h. d.

L I B E R X X X V I.

T I T V L V S I.
Ad senatusconsult. Trebellian.

H A E C Rubrica non eget p̄tinatione, quia tex. continuat. Sed oppo. cum in nigro ēt dicat de senatusconsulto Pegasiano debuit addi in rub. de senatuscon. Pegasiano. Rñ. gl. q̄ omnia remedia Pegasiani sunt attributa Trebelliano: & quæ sunt propria remedia utriusque, uide Insti. de fideicommiss. hæredi. per totum.

L E X P R I M A.

1 Trebelliani remedia sunt quinque.

2 Pater si rogatur restituere filio, an habeat locum Trebellianum.

3 Ususfructuarius dicitur etiam ille, in quem transit effectus sine nomine, si cet non sit ille, de quo in tit. de usufruct.

4 Instantia de uno ad alium qualiter transferatur.

Xplicito. Hæc lex primò continuat titulū. Secundò, ponit tempus p̄fectiōnis huius senatusconsulti. Tertio, ponit uerba. Secūda ibi, factū est. Tertia ibi, cuius uerba. h. d. Facta restōne trāseūt actiones, & iura in fideicōmissariū, & h̄fdi paratur exceptio. Opp. q̄ alia sunt remedia Trebelliani, s. de coactione hæredis, & de detractiōne quartæ, ut j. eo. l. quia poterat. & infra. ea. l. §. si hæres. cum seq. §. Sol. Fateor t̄ q̄ remedia Trebelliani sunt quinq; ut no. in l. in testamēto. C. ad l. fal. Primū, q̄ h̄s cogat̄ adire, & restituere, ut j. eo. l. quia poterat. Secūdū, ut facta restōne transeant actiones in fideicommissariū, ut Bart. super Secunda Infor. S 3 hic Ter-

hic. Tertium, quod heredes defuncti exceptio, si veniat, ut hic. Quartum, quod si eum defuncti exceptio si agit, ut hic. Quintum est, de detractioe quartae, ut in ea. l. si hirs. & s. seq. Et de his remedijs aliqua sunt attributa Trebelliano, qui fuerunt inventa per Pegasianum senatusconsulto. ut Insti. de fideicommissariis. hanc per totum. Item de, dicitur hic, quod iudicia, in instantiis transferuntur in fideicommissarium. Contra. j. eo. l. cum hereditas. Rn. instantia coepta cum defuncto transferuntur in fideicommissarium, ut hic, quia erat ius hereditarium: sed instantia coepta cum herede non transferuntur in fideicommissarium, ut ibi, quia non est hereditaria. Item de, quoniam per restituit filio, non restituit ut hirs: ergo Trebellianum non habet locum. l. cum filio. s. de leg. 1. Prius dicitur in ver. sed idem. Rn. et Quoniam; per instituit, & rogat restituere filio, tunc non habet locum Trebellianum quo ad alia remedia, ut hic. Quoniam; ipse filius instituit, & per rogat ei restituere, tunc est heres locum Trebellianum ad omnia remedia, per quod quo ad deductionem quartae, ut hic, & s. si filio. j. eo. & s. de leg. j. l. cum filio. Item de opp. quod deductio quartae non sit de remedijs Trebelliani, ut Insti. e. s. restituta. Sol. fateor Prius, sed attribuit ei. Fuit. n. inveniuntur per Pegasianum. Ultimo no. duo ex isto tex. et Primo, quod ille in quem transferuntur utiles, & sic in quem transferuntur effectus sine nomine appellat versus usufructuarius largo modo, ut ibi, in quos ius fructusque transferretur non est usufructuarius, de quo loquitur de usufructu. et Secundo no. quod fit translatio instantiae de uno ad alium, quod translatio fit multis modis sicut in lac. de Are. Transferuntur. n. quoniam; legis autoritate, ut hic, & l. si operari. de ope. li. & j. de fideiuss. l. si eum hominem. & s. de iudi. l. ta ex tribus. & l. servus. de his qui no. infra. dixi. s. sol. ma. l. si permanente. in fi. Quoniam; transferuntur factio hominis, tunc unus modus ponit s. de pecu. l. in cae. s. si ex parte, l. quod fiat cessio instantiae. Alius modus ponit in l. mutari. cum l. seq. in gl. e. ti. ga omnia de novo fiunt, & repetunt. Quoniam; transferuntur per litem testatur. ut s. de iud. l. sed & si susceperit. & in auth. de lit. s. si vero apud iudicem initiu. Quoniam; per satisfactionem. l. Titius. de pec. & dixi in d. l. si eum hominem. de fideiuss. & examinaui multa circa hoc in l. si an acceptu iud. sol. Alia in hoc principio non sunt dicenda, quoniam Iuriscosul. j. ponit.

ADDITIONO.

- a Barb. ¶ Quandoque No. per satisfactionem dicitur subire iudicium, ut d. l. Titius. quam no. quia est sing. secundum Bal. ibi.
- 1 Statutum, vel lex disponens actionem non dari in civilibus, importat, quod exceptione repellatur, in criminalibus ipso iure non competat.
- 2 Statutum quod actiones competens uni, alij debetur, intelligitur de utilibus, non de directis.
- 3 Statutum dictans, quod per liberam personam nobis actio acquirat, de qua intelligit.

§. Sublata.

Per hoc senatusconsultum. psum est heredes, & est fideicommissario. h. d. Opp. quod senatusconsulto. et habeat locum, quoniam sine aliquo timore non vult adire, ut j. eo. l. ga poterat. Rn. fateor, cum circa ad eundem hereditatem, vel non, sit pro ratione voluntas. Sed quia coitus accidit quod quis nolit adire per metum litium, & aliarum imbrigationum, ideo ad hoc se retulit senatusconsulto. Item de hoc op. ad finem rsum, quod hirs possit agere, ut j. e. l. ita tñ. s. q. ex Trebellia. Sol. ante factam restitutionem potest agere, & conveniri, ut ibi, & l. si hirs institutus. j. e. no. post: ut hic: quod intelligo nisi pro quarta, quae remanet apud eum, ut j. ea. l. s. fi. ¶ Ultimo no. diligenter per verba senatusconsulti, quae dñt actionem non dari heredi: quod importet, hoc est, herede exceptione repelli. Simile in l. ij. s. j. ad Velleia. & l. j. in prin. ad Mace. ibi, actio petitioque daret, intelligit quod exceptione repellat. Idem si verba referant ad personam, s. quod in tale non datur actio, a intelletu ope exceptionis, & idem si referant ad ipsam rem, vel ad ipsum negotium de quo agit, ut si diceret, quod eo nomine non fit actio petitione, ut d. l. j. ad Mace. & l. ij. ad Velleia. quod procedit in civilibus, in criminalibus vero vñr importare dicta verba, quod ipso iure non sit ius agendi. l. j. s. quod aut. de alea. Ita sentit Iac. de Are. in quadam dispu. Not. et quod quoniam lex dicit, quod actiones competentes uni dentur alij, intelligit de utilibus non de directis, ut patet hic, dum dicit, quod actiones dentur fideicommissario, intelletu de utilibus. Et p dicitur sunt utilia ad statuta, quae saepe dñt actionem non dari, non audiri, & similia, quod sit opus exceptione in civilibus, in criminalibus secus. Itē facit, Statutum est hic, quod per liberam personam nobis quatur actio, quoniam, an quatur directa, vel utilis? Et vñr quod utilis, ut hic, & Insti. eo. s. restituta. Forsan possit distingui, quod aut statutum disponit, quod actio vni primò quata, per ipsum alteri quatur, et intelligit de utili, ut hic: quia directa non potest ab offib. separari. Aut statutum disponit, quod actio ab initio quatur per alium, & tunc de directa intelletu, ut Insti. per quas personas nobis ac qui. per totum. de ver. ob. l. stipulo ista. s. alteri. Rn. an factam restitutionem heredes potest agere & conveniri, ut in Prius, & l. si hirs institutus, & j. ea. l. in fi. sed post restitutionem factam non possunt conveniri, nec agere. Hoc est verum nisi pro quarta quae debet apud eum remanere, ut dicam. j. ea. l. s. fi. Et colligo hic, quoniam statutum dicit, quod aliquis non possit agere, vel non possit conveniri, quod intelligitur per exceptionem, non ipso iure: quoniam dicit, non datur actio per tale, tunc non ipso iure tollit ius. sed per exceptionem, & nota verba senatusconsulti, ibi, placet ut actiones, &c. & coniunge. §. quandam autem. ibi, exceptione uti, &c.

ADDITIONO.

- a ¶ Detur actio. Adde Are. conf. 85. incip. considerata diligenter. 2. dub. Pau. de Cast. conf. 163. & inquantum Alex. ponit quod stante statuto quod bannitus non audiat, processus erit nullus, et si non fuit oppositum, & etiam de statuto, quod non

solvens collectas non audiatur, adde Rom. conf. 114. & Pet. de Anc. conf. 6. b ¶ De utilibus. Adde Ang. conf. 82. in fi. c Pom. ¶ Et praedicta. Et vide Bar. in l. si tibi. s. quidam. de pac. & ibi est gl. sing. quae dicit quod fallit in actione famosa, quia ipso iure non potest agere. ita in actione criminali. Tex. est in litem apud. s. ait praetor. j. de iniur. Ang. in l. na & postea. s. de iniur. & no. quod ista exceptio appositae ad processum impedit litem contestatam. sicut in l. de Are. in quadam sua dispu. & vide Ang. in l. na & postea. ubi dicit hoc fing. probari. tene menti, & vide Bal. in l. iubemus. s. fi. C. de sacrosan. eccle. ubi alle. Iac. de Are. quod quoniam statutum dicit, non reddatur ius, intelligit ipso iure, nec valet iudicium si contra fiat. l. si servus. C. de his qui ad eccl. confu.

§. Hoc autem.

Hic incipit exponere verbum, heredes, positum in senatusconsulto. Opp. ab intestato non poterant relinqui legata, ut Insti. de fideicommissis. hanc. §. praeterea. Sol. hic loquitur in fideicommissis, quod in hoc differt a legato sicut in ista tempora. Hodie secus dicitur gl. Quod examina, ut dixi in l. j. s. de lega.

- 1 Trebellianica, vel Falcidia, hodie habent locum in testamento militis.
- 2 Filius familias in adventitijs, in quibus patri non quaritur versus fructus, non facit testamentum.
- 3 Pater, an possit filium emancipare quo ad unum actum.

§. In filij.

Hic persequitur expositionem eiusdem verbi, heredes, usque ad s. si hirs. Opp. j. ea. l. s. denique. Sol. In testamento militis heres locum Trebellianica quo ad omnia remedia, ut hic, per quod quo ad deductionem quartae, ut ibi. Item de in auth. de her. & Fal. s. pc. Sol. dicit

- 1 Dy. hodie per Falcidia, facta inventario heres locum est in testamento militis, & idem in Trebellianica, & sic iura antiqua in hoc hodie corriguntur.
- a Idem tenet Frac. Accur. & Cy. in l. in testamento. C. ad l. Fal. ¶ Querit gl. a
- 2 an per filiusfamilias. possit facere testamentum in adventitijs, quorum usufructus patri non quaritur. Et determinat quod non, & bene. Casus est in l. pe. C. quod test. face. per os. dixi in l. q. in parte. s. de testa. facit quod no. in auth. ut lic. ma. & auia. i. prin. & hoc no. ¶ Querit, utrum per possit emancipare filium quo ad unum actum, s. quo ad factionem testis, in ceteris remaneat in parte: Et vñr quod sic, quia lex haec facit. Na in castrensi, vel quasi, heres loco patrisfamilias. l. ij. s. ad Maced. in ceteris non. In contrarium facit. s. de adop. l. si tibi. alia incipit quaesitum. Cogitabis.

ADDITIONO.

- a Barb. ¶ Querit gl. Et vide Bar. in l. qui in potestate. s. de testa. Cal. in l. senium. C. de testa. Io. de Imo. in l. tam his. ff. de don. Bar. in l. j. C. de sacrosan. eccle. ibi.
- b ¶ Adventitijs. Adde ultra Alex. an filiusfamilias in adventitijs in quibus patri non quaritur usufructus, maxime ad pias causas, possit testari. Pau. de Cast. cf. 221.
- c Pom. ¶ Pater. Old. cf. 21. inci. per filium pensit. Io. And. in addi. Spe. i. ti. de instr. edi. s. porro. ver. sed quid si filius. vide Bar. conf. 114. in j. vol. conf. 12. eo. vol.
- d ¶ Actum. Adde quod pater non potest emancipare filium, & sibi retinere usufructum. Old. conf. 214.

§. Bonorum.

Idem persequitur. No. quod per lex & statuta, quae loquuntur de heredibus. habent locum in bonorum possessore de iure praetorio: quod apparet ex hac lege relata ad verba senatusconsulti. Probatur hoc est. Na certum est, quod verba conditionum intelliguntur stricte ad literam: tñ si dictum est, si heres non erit deficit ista conditio in eo, qui est bonorum possessor de iure praetorio, ut de condi. & demon. l. in conditionibus. s. si patronus.

ADDITIONO.

- a ¶ Praetorio. Adde Iac. in l. j. no. ff. de vulg.
- 1 Lex loquens de herede habet locum in fideicommissario.
- 2 Utiles actiones habens eas cedendo illas transfert.
- 3 Restitutio, an sit necessaria in fideicommissario rogato restituere, an vero actiones in eum transeant ipso iure.

§. De illo.

Fideicommissarius restituendo secundo fideicommissario transferunt actionem. h. d. ¶ No. quod psumio legis loquens de herede, heres locum in fideicommissario, ut collit ex hoc. §. relato ad verba senatusconsulti. ¶ Secundo no. quod ille, qui heres utiles actiones, cedendo eas transferunt. De hoc dicam. j. e. l. ex alle. Op. quod restituendo non transferunt actiones, sed transferunt ipso iure. l. pe. s. fi. C. eo. & gl. dicit, quod quidam dñt, quod ibi loquitur quoniam secundus fideicommissarius fuit in mora: hic quoniam restituit ante moram: quod non placet gl. quia sicut in hoc non esset definitio iter primu herede, & fideicommissarios rogatos de restituendo. Moderni tenent istam opi. & bñ, & est definitio inter heredem & fideicommissarium: quia in herede, ad hoc ut transferat actiones ipso iure, est necessaria absentia, & mora: si fideicommissario sufficit mora sola, sicut per Pet. Et alia dat sol. sicut in l. q. ibi loquitur in rogato restituere pure: hic loquitur in rogato in die, vel sub conditione. Sed hoc licet possit esse verum in se, tñ est diuinare. Collige ergo ex praedictis, tan in fideicommissario rogato de restituendo sit necessaria restio: an vero actiones transferant ipso iure. Aut quis ante diem restiois, vel post, aut quoniam nulla dies est appolita. Primo casu, non transferunt sine restitutione, ut hic, sicut in l. o. Secundo casu, aut fuit in mora restituendi, & transferunt ipso iure: alia est opus restioe, ut hic sicut in alia lectionem.

ADDITIONO.

- a ¶ Ipso iure. Adde du Alex. dicit quod in piam cam transferunt fideicommissum ipso iure, quod idem tenet Bal. cf. 14. 4. lib. & Pet. de Anch. cf. 8. ubi tenet quod non requiratur aditio hereditatis ad pias causas praeterquam in casu ibi posito per ipsum, & quod in testamentis ad pias causas non requiratur aditio, vide in l. j. C. de sacrosan. eccle.

§. Sed & quoties.

In fideicommissarium partem, cui est facta restio solidum transferunt actiones, quae ipso iure

iure transibat in alium fideicommissariū, existente conditione. h. d. ¶ Opp. q̄ sit opus restitutione, ut s. §. proxi. Sol. Ibi loquit in fid. i commissario rogato restituere: hic aut̄ nō erat rogatus unus alteri restituere, sed erant fideicommissarij. Itē q̄, q̄ et hoc casu sit necessaria restō, ut j. e. l. cogi. §. idē Merianus. Sol. Quādā est restitutio facti, per q̄ transferit possessio rerū, & illa est necessaria, ut ibi. Quādā est restō iuris, per q̄ transferunt actiones, & illā transeūt ipso iure, ut hic. Itē q̄, q̄ iste fideicommissarius conditionalis non pōt cogere adire, & restituere, ut j. eo. l. ille à quo. in prin. Sol. Ibi loquitur q̄n erat tm̄ unus fideicommissarius conditionalis: hic erat unus pro parte purē, pp̄ quē cogit hāres in totū adire. Quāro, utrū sint alij casus, in q̄bus fiant translationes actionū ipso iure. Rñ. sic. l. pe. C. eo. & ibi no. ¶ Quāro, an isto casu ueniat detrahenda quarta? Gl. distinguit multū p̄fectē, & uide eā, & signa. ¶ Quāro, quid in directis h̄ditatibus, si est unus institutus p̄ parte purē alius pro parte sub conditione, an institutus purē interim habeat totū? Gl. tangit hic, & in l. ij. si pars h̄redi. per. & dixi in l. planē. §. si coniunctim. s. de leg. j.

ADDITIONO.

a ¶ Ipso iure. Adde in quantum Alex. dicit q̄ in piam causam transfertur fideicommissum ipso iure, quod uoluit Bal. conf. 3 14. 4. lib.

§. Si filio. Siue rogatur hāres, siue p̄, uel dñs, uel administrator h̄redis, locus est senatusconsulto. h. d.

- 1 Pupillus non restituit h̄reditatem tutori, eo auctore.
- 2 Tutor restitutionem de re sibi debita sibi ipsi facere potest.
- 3 Pecunia est de his rebus, quae seruando seruari non possunt.
- 4 Adultus tutorem habens, quibus casibus equiparetur pupillo.
- 5 Adultus, an adeat h̄reditatem sine consensu curatoris, remissiuē.
- 6 Adultus, qui fecit testamentum non restituetur in integrum aduersus testamentum.

7 Furiosus, & prodigus, pupillo equiparantur.

8 Minor, an possit actionem cedere, remissiuē.

§. Fuit quaesitum. Hic est no. §. ¶ Pupillus nō potest restituere h̄reditatem tutori, eo auctore: adultus pōt tutori, q̄ eius autoritas nō est necessaria.

h. d. Op. extra gl. ad primā partem, & v̄ quod tutor possit sibi ipsi restituere. l. fistulas. §. j. de p̄hen. emp. ¶ Sol. quādā est restō facti, & istā pōt facere tutor de re sibi debita, ut ibi, & j. de fideiuss. l. tutor. in fi. Quādā est translatio seu restō iuris, & illam non pōt facere, ut hic. ¶ Ad fm̄ dictū opp. & intro gl. & v̄ quod similis sit adultus pupillo. l. si curatorem. C. de in integrū rest. mino. Gl. in uerb. necessaria non est, pro sol. huius q̄rij dicit multa uerba, & ideo diuido gl. Nā primō format q̄riū. Secundō ponit unā sol. ad ipsum, & multa similia p̄ferentia ad solutionē, usq; ibi. Et est in casu huius legis rō. ibi ponit aliā solonem, unā oppositionē ad ipsam, & eius r̄tionem, usq; ibi, uel fm̄ Io. ibi tertia sol. usq; ibi, sed nūquid adultus. ibi gl. format unā nouā q̄onem. ¶ Venio ad primā. Prima solō est quod q̄rium loquit q̄n agitur de eis obligandis, tunc sunt similes pupilli, & adulti, qui curatorem h̄nt: secus cū tractatur de eis liberandis: ita dicit gl. q̄ not. Ad istā solonem adducit gl. simile de. l. nō quasi. §. h̄c stiponem. j. rem pupil. fal. fo. Itē de p̄scriptione triginta annorū, q̄ nō currit pupillo, sed adulto sic. Item. C. de falsa moneta. l. j. in fi. Sed aduertēdū est, q̄ ista sunt similia ad hoc, ut differat pupillus ab adulto: nō tm̄ faciūt ad propositū, q̄ ibi nō distinguit de adulto h̄nte curatōrē, uel nō, ad q̄ uadit q̄riū. Præterea ibi loquit in his q̄ ipsa lex disponit circa bona adultorū, uel pupillorū sine eorū facto: sed hic in materia n̄ra, loquit de his q̄ agenda sunt ab ipso pupillo, uel adulto an ualeant, unde dicta similia modicū faciunt ad propositū. Vnde gl. c̄ adducit aliud simile, sc̄ q̄ pupillus nō faciat pecuniā sui creditoris, ut j. de solut. l. qd̄ si fortē. §. si. qd̄ non reperit in adulto: q̄ a pōt alienare pecuniā suā sine decreto, q̄n tractat de eo liberando. qd̄ no. ita dicit gl. ¶ Ex hoc dicto no. q̄ ¶ pecunia est de his rebus q̄ seruando seruari nō p̄nt, quod patet, quia pōt alienari, & probat. C. de adm. tut. in aut. nouissimē posita sup̄ rub. & in corpore v̄n sumit. Et si dicis, q̄rium patet ad oculum, q̄ pecunia pōt seruari seruando. Rñ. non pōt seruari, ut afferat utilitatē, fm̄ eū usum, ad quē est destinata. Sc̄d̄ aduertat, q̄ hoc simile modicū faciat ad propositū. Nā non loquit de adulto curatorem h̄nte, aliās remanet dicta r̄la. l. si curatōrē. ¶ Adducit gl. aliud simile, nō p̄r testari pupillus, sed adultus sic. s. de test. l. qua ætate. & Insti. qb. nō est p̄mis. face. test. §. p̄terea. & l. Aurelio. §. Caius. de libe. legat. Istud est uerū in se, et in adulto curatorem h̄nte. Et rō est fm̄ quosdā, q̄ ultima uoluntas p̄ferit post mortē, & sic illo tpe erit finita cura. Istā rō nō est uera q̄a lex resistit initio. l. si minor. de seruis expor. ergo est rō, q̄a quātū ad testm̄ nō v̄ h̄e curatōrē, cū hoc nō p̄neat ad administratōrē bonorū: ergo & c. l. in copulandis. C. de nup. Dat gl. aliud simile, q̄a adultus pōt accusare curatōrē suspectū: sed pupillus nō tutorē. Istud exēplū est et bonū, tm̄ loquit in his q̄ gerunt curatōrē inuito, & ad finiendā curā pōt dari aliud exemplū. s. de in lit. iur. l. uideamus. §. j. & j. de re iud. l. acta. §. q̄ indefensos. & j. de p̄f. l. certū. §. in pupillo. & Insti. de cura. §. itē inuiti. j. de manu. testa. l. Lucius. in prin. Facit. j. de solu. l. si seruus decē. & ibi dixi. Sed et ista nō sunt similia. est ergo hic fauor liberationis. ¶ Se-

cunda sol. prin. est, q̄a adultus quantū ad hanc rē non v̄ h̄e curatōrē, cū eius autoritas in hac re necessaria nō sit: vnde restituitur, sicut curatōrē nō habens. No. istā sol. multū, per q̄ declaraf. l. si curatōrē. C. de in integ. restit. q̄ pupillus æquiparat̄ adulto h̄nti curatōrē: qd̄ est uerū in his, ad q̄ offm̄ curatoris extēdit. Sed q̄ opp. q̄a fm̄ hoc semper poterit adultus cū curatore suo q̄here. Rñ. q̄ hoc est uerū in his, q̄ n̄r, siue gerunt cū curatore ex necessitate: secus si ex uolūtate qd̄ et no. & ista sunt uera sol. ¶ Tertia principalis sol. est, fm̄ hoc, qd̄ hic loq̄t in adulto coactō adire: & sic cū ad eū nullū cōmodū p̄tinere dēt, restituere p̄t sine curatoris autoritate: als secus. ¶ Ista solu. est uera in se, tm̄ est diuinare. ¶ Reassume ergo, cū q̄rit̄ an adultus curatōrē h̄ns æquiparet̄ pupillo. Distingue, aut q̄ ris in his q̄ disponunt p̄ legē circa bona eorū: aut in his q̄ agunt per ipsos, aut in his q̄ agunt cū ipsis. Primo casu, nō eq̄parant: sed multā dīx̄ sunt, ut in p̄scriptione triginta annorum, & in l. j. in fi. C. de fal. mone. & alijs similib. Secūdō casu, q̄n q̄rit̄ de his, q̄ aguntur ab ipsis, aut qd̄do vltimā uoluntatē, & non sunt similes, q̄a adultus p̄t testari, pupillus non. Aut inter uiuos, & tūc, aut ea agunt. uel agere uolūt cū ipsis tutorib. uel curatoribus, aut cū extraneis. Primo casu, aut hoc agunt anteq̄ dictos administratores habeant, aut postq̄ eos h̄nt. Primo casu nō sunt similes, ut Insti. de cura. §. itē inuiti. Secundo casu, aut loquimur in actione ex qua ad eos nō p̄inet q̄modū, uel incōmodū, & nō sunt similes, q̄a adultus p̄t illud agere cum curatore, pupillus nō. ut hic, fm̄ tertiā so. Aut ad eos p̄t p̄tinere cōmodū, uel incōmodū, tunc, aut loquimur de eis liberadis, & nō sunt similes, vt hic fm̄ primā sol. Aut de eis obligadis, & tūc, aut ad ea q̄ gerunt, se extēdit offm̄ curatoris, & sunt siles. l. si curatōrē. C. de in ite. rest. Aut offm̄ curatoris ad hoc se nō extēdit, & tūc, aut hoc gerūt necessario, & non sunt similes, q̄a adultus p̄t, pupillus nō. Aut uolūtariē, & sunt siles, q̄a neuter p̄t, ut hic, fm̄ secundā sol. Si uerō loquimur in his, q̄ cū extraneis agunt, & tunc si qd̄ offm̄ curatoris ad hoc se extēdit, & sunt similes, ut d. l. si curatōrē. Si uerō se ad hoc nō extēdit, tūc nō sunt siles, q̄a h̄r̄ perinde ac si non h̄eret curatōrē, ut hic, fm̄ secundā sol. & est casus, ex. de iudi. c. si. lib. 6. & j. de ma. vind. l. ij. quae incip. si minor. facit qd̄ no. in l. ait p̄tor. in prin. s. de min. ¶ Tertio casu principali, q̄n quærit̄ de his, quae aguntur cum ipsis, si pupillo & adulto, aut agunt cū ipsis uoluntariē, & distingue eo modo quo. s. per easdē leges: aut necessariō & tūc nō sunt siles. l. acta. §. q̄ indefensos. de re iud. & l. si minor. de bo. auth. iud. possi. ¶ Quærit gl. ¶ an adultus possit adire h̄ditatem sine p̄sensu curatoris. Dic plene ut. l. impuberibus. & l. pupillus. s. de acq. h̄rdi.

ADDITIONES.

- a Barb. ¶ Quæsitū. Itē dic q̄ n̄ p̄t dari, p̄ri, vt alij existētē i p̄tate p̄ris, p̄re auctore. Gl. est sing. in l. j. in fi. ff. de auto. tut. & uide Io. in l. tā is. ff. de don. Et an q̄s poterit eē author i cā. p̄pria, uide Bal. l. si p̄sul. ff. de adop. ubi pōit multa no. digna.
- b ¶ Vt hic. Adde Soc. conf. 160. nu. 6.
- c Pom. ¶ Vnde gl. Et uide l. Iulianus. ff. de pig. hic, & facit. l. lex q̄ tutores. C. de adm. tuto. l. ait p̄tor. ff. de iure delib. & in auth. de non alie. §. pe. illa res d̄ q̄ seruando seruari non potest, quæ non durat triennio, gl. peregrina. in l. j. C. si ad uer. usucap. & uide Io. de Imol. in l. j. aliās in rub. ff. sol. mat.
- d ¶ Seruari. Adde dū Alex. transit cum opi. q̄ pecunia destinata ad emptionem prædiorū, nō cōnumeret̄ inter immobilia quod q̄riū tenet Ro. p̄f. 187. ubi alleg. pro opin. Alex. iura hic per ipsum alleg. deinde dicit q̄riū est uerius, quia casus est no. in l. iij. §. usuras. s. de p̄. iu. tu. & idē dicit esse si est deposita ad honestā partē lucrī, q̄a cū illud sit in reditu annuo, & annui reditus inter immobilia computent, ut in de. exiui. de uer. sig. igitur q̄is est, ut et tunc sine decreto alienari nō possint. alle. specialiter casum in l. iij. §. nec ususfructus. & §. si lapidicinis. s. de reb. eo. in uer. cuiusuis alterius materiæ. & in quantum Alex. ponit, an p̄r possit autorari filio sibi donanti cā mortis, & alleg. Ang. p̄f. incip. filia refutauit. 302. ad de Ang. p̄f. 144. incip. in Dei noīe, tria uident̄ impugnare, & ibi ponit, an propinqui possint autorari in facto proprio, & q̄ p̄r filio donanti cā mor. sibi possit autorari, uoluit Bal. p̄f. 59. 2. lib. Ro. pulchrē qui alle. Ang. ut. s. p̄f. 515. p̄sul. uit Old. conf. 26. inci. p̄r p̄sentit filia, & in quantum Alex. transire v̄r, q̄ stante statuto, q̄ mulier non possit testari sine p̄sensu duorū propinquorum, q̄ nō poterit unū ex illis instituere, dic q̄ Bal. p̄suluit q̄rium, q̄ immo possit dūmodo consentiant, nō ut sic agat, sed liberē, eius p̄f. 172. 2. lib. Et stante statuto q̄ uxor nō possit testari sine cōsensu mariti, mulier poterit maritum instituere, ut p̄suluit idem Bal. conf. 78. 2. lib. Abb. tamen conf. 40. in fi. tenet q̄ pater nō possit autorari filio donanti alteri filio, & sic fratri in eiusdem potestate.
- e Barb. ¶ Quæro hic. Et uide gl. in fi. in l. j. C. de cura. furi. quod oīa priuilegia data pupillis, dentur prodigis, & furiosis.
- f Collegia possunt facere contractus per decretū collegij, sine superiore: nec est necessarius syndicus, eum collegium p̄sens contrahit: & cum uno collegiato collegium potest contrahere.

§. Si autem. Collegium potest restituere hereditatem ex Trebelliano, nisi de collegio. h. d. No. et collegia potest facere testis per decretum ipsius collegii, nec est necessaria superioris auctoritas, de quo per gl. & Gul. s. quod cuiusque uniuersali. nullo. Secundum non quod dicitur cum aliquo collegio presente, non est necesse quod collegium faciat syndicum ad sic dendum: sed ipsum collegium potest principaliter trahere, ut hic. Tertio non quod unus de collegio potest contrahere cum collegio, quod tene menti.

- 1 Actio personalis non prosequitur fundum.
- 2 Aestimantur res cum qualitatibus suis.
- 3 Cautela in pbando ualorē, qñ qd dicit se deceptū ultra dimidiā iusti pretij.

§. Si hæres. Hucusque tractauit Iuriscōsultus de uno remedio Trebelliani, s. transferendarū actionum: hic tractat de secundo, s. de detractioe quartæ. Res, q̄ remanent apud hæredem, æstimantur cū qualitatibus suis, nec cautio interponitur. h. d. ¶ No. quod actio personalis non persequitur fundū: & ideo si hēs aliquē obligatū, & bona eius tibi non essent obligata tacite, uel expressē, t̄ eū, ad quē bona transirent nihil posses dicere. ¶ Secundum non quod res dēt æstimari cū qualitatibus suis, ut hic, & l. mortis cā ca pi. in fi. j. de don. cā mor. unde. l. si seruus. de condō. fur. quæ dicit, res t̄m ualet quantū uēdi pot̄, intellr. s. homini sciētī p̄dōnes, & qualitates rei ut dictis legibus. Et ideo sis cautus, t̄ qñ tractat de estimāda aliqua re, quia fortē dicat venditor deceptus ultra dimidiā iusti pretij, q̄ p̄sideres p̄sonā uēditoris, si erat implicitus debitis. uel si dedit fideiussorē, uel nō, ut ex hoc possis p̄cludere, q̄ talis res existens hoīs sic impliciti debitis nō reperisset emptorē tantæ q̄titatis. Idē in similib. qualitatib. rerū, q̄ hnt augere & diminuere pretiū. ¶ Op. C. in gbus causis pignus tacite p̄hit. l. ij. Sol. Ibi loquit in hypothecaria: hinc p̄sonali, & sic cessat p̄riū. ¶ Gl. format unā q̄onem, an hoc casu teneat creditoribus, uide eam, & tene primam r̄sionē.

§. Si his, qui quadringenta. Hæres, qui hereditatem restituit, retentā certa quantitate sub noīe quotæ, tenet legatarijs in eo, qd̄ hēt ultra quartā, si à fideicommissario exigi legata non p̄nt. h. d. ¶ Opp. q̄ iste tex. sibi ipsi p̄dicat. Rñ. primò dicit dandā sibi petitionē de rigore, postea de æquitate mitigat, ut solū in ducētis detur petitio. Op. In sti. eo. §. si quis una. Sol. Qñ hēs retinet certā quantitatem, non tenetur legatarijs, si à fideicommissario pot̄ exigi: aliās tenetur in eo quod habet ultra quartā, ut hic, de quo distinguit. j. ea. l. §. si. ¶ Quæro, utrum fideicommissarius teneatur in solidū hodie, si nou fecit inuentarium. Dixi in l. in rōne. §. quod uulgō. s. ad legem Falcid.

§. Denique. Licet nō detrahat Falcidia, non t̄m tenet q̄s ad legata ultra uires hereditarias. Item fideicommissarius non detrahit quartā, nisi liberalitatem hæres in eū exercuit. h. d. ¶ Opp. q̄ possit quis teneri ad legata ultra uires hereditarias. C. ad l. Fal. auth. sed cū testator. Rñ. uerū est hodie pp̄ delictū hēdis omittentis facere inuentariū, ut ibi. Sed opp. hic d̄r in tex. p̄iuncta gl. quod testōr nō p̄t prohibere Trebellianicā deductionē. Cōtra in d. auth. sed cū testōr. Sol. Dñt quidā, illud in falcidia: secus in Trebellianica. Tu dic, qd̄ ē Trebellianica p̄t hodie prohiberi, ut dicā in l. Marcellus. j. e. ¶ Op. q̄ fideicommissarius possit detrahere quartā. l. penales. §. si. s. ad legē falc. Huius grā gl. hic distinguit, & nō p̄fēctē. Dy. ē supplet in aliquo & s̄l̄r non p̄fēctē, t̄ & ideo distinguit latius. Aut loqueris de hēde, & iste r̄l̄r detrahit quartā. Fallit in casibus notatis in l. in testō. C. ad l. Falc. Aut loqueris de fideicommissario, & tūc, aut q̄ris, utrū detrahat à legatarijs singularibus, aut à secūdo fideicommissario suo. Primo casu, aut legata sunt relicta à se, & nunq̄ detrahit. l. lex falcidia. §. nunq̄. s. ad leg. Falc. Aut de legatis relictis ab hēde, uel simp̄r, & tunc, aut hēs detraxit sibi, & ulterius nō detrahet, ut hic: nec t̄m tenetur fideicommissarius ultra q̄ habet, ut hic pater. Aut hēs nō detraxit, & tūc, aut hoc ideo, q̄a non potuit, aut q̄a noluit, aut q̄a de hoc nō cogitauit, sed per errorē totū restituit. Primo casu, qñ nō potuit factō suo, q̄a coactus adiuit, & fideicommissarius detrahit, ut j. e. Marcellus. §. q̄ si suspecta. Aut nō potuit pp̄ nām relictōrū, ut quia erat testis militis, uel relictū ad pias cās, & tūc fideicommissarius nō detrahit, sicut nec hēs, ut hoc §. in prin. Succedit. n. in locū hēdis, ut j. l. pxi. Scdō casu, qñ nō detrahit, q̄a nō uult, & tūc, aut nō uult, uolēs facere grām fideicommissario t̄m, & fideicommissarius detrahit, ut hic. Aut uolēs facere grām fideicommissario, & legatarijs, & tūc nō detrahit, ut colligit ex hoc §. dū dicit, nisi liberalitatē, & c. Aut dubitat, & in dubio dicit gl. uelle facere grām primo fideicommissario, cui restituit. Qd̄ placet, qñ sciēt̄r restituit, q̄a donare uē. l. cuius p̄ errorē, de reg. iur. & l. j. s. de p̄di. inde. Sinaut p̄ errorē, tūc secus, ut dicā in sequēti mēbro. Tertio casu, qñ de hoc nō cogitauit hēs, sed p̄ errorē restituit totū, tūc fideicommissarius nō detrahit, ut hoc §. in quo excipit unus casus t̄m, s. qñ in eū liberalitas exercet. Scdō casu, qñ q̄rit utrū detrahat à scdō fideicommissario uē, & tūc, aut hēs restituit coactē, & nō detrahit. l. si p̄oni. §. ij. j. e. & in hoc differt secūdus fideicommissarius à legatarijs singularib. Si uerò adit sp̄tē, tūc idē p̄ oīa ut s. d̄r stinctū est in legatarijs singularib. Tertio casu, qñ q̄rit utrū detrahat à suo fideicommissario, & nō detrahit, ut l. ex affe. in fi. j. e. De tertio uerò, s. de legatario, r̄a est q̄ nunq̄ detrahit Falcidiā, nisi ei detrahat. l. lex Falcidia. §. nunq̄, & l. penales. §. si. s. ad l. Fal. notat. C. cōmu. de leg. l. j. Putarē aut̄ perinde esse ac si tibi detractū esset, qñ hēs uoluisset in eū liberalitatē exercere, & non detraxisset: uē enīam hæres detraxisset, & sibi donasse, arg. huius. §. uide hic gl. & signa.

ADDITIOES.

a ¶ Tertio casu. Adde Pau. de Cast. confi. 354.

b * Fideicommissario, aliās legebatur confideicommissario. PANCIR.

§. Sed si quadringenta. Hæres, apud quem remanet dimidia hereditatis sub noīe quotæ, puenit ad legata in eo qd̄ hēt ultra quartā. h. d. iste. §.

§. Idem Iulianus. Si hēs restituit hereditatem detractā quātitate. q̄ ad quartā t̄m sufficit, legatarijs nō tenet. h. d. Opp. C. eo. l. ij. ubi dicit hēde, q̄ hēt quartā teneri p̄ rata. Gl. dicit, ibi referat ad creditores t̄m, nō ad legatarios, ut ibi nō. Itē ibi retinuit sub noīe quotitatis, hic sub noīe q̄titatis. Et iō gl. i hac mā, an hēs, q̄ restituit, teneat legatarijs p̄ eo qd̄ remanet penes eū, distinguit satis p̄fēctē, uide eā, & signa. Et i eo qd̄ gl. dicit, q̄ ante restōnem tenet hēs legatarijs: habemus gl. p̄riam. j. e. l. Mar * cellus. in gl. q̄ incipit qd̄ semper p̄sumitur, sed ista gl. cōiter tenetur.

- 1 Hereditas transit in fideicommissarium cum onere legatorum.
- 2 Hæres uidetur ponere fideicommissarium in locum suum.
- 3 Clausula, ponens eum in locum suum, importat cessionem actionis, & constitutionem procuratoris in rem suam.
- 4 Hæres si perdit beneficium quartæ per coactionem, hoc tantum prodest fideicommissario, non legatarijs.

Qui quadringenta. Hæc lex p̄sueuit reputari horribilis iuuenibus: t̄m in ueritate nō est, si ordinatē legat, & lex ista cū prin. seq. usq; ad §. idē Pōponius. tractat eādē materiā. Sed pro euidentiōri intellectu primo declarabo, tex. huius. l. demū. l. Marcel. postea recitabo apparatū, super utraq; lege, cōiter hæc lex. h. d. Legata particularia, in cōputatione. l. Falcidia, p̄tribuunt cū fideicommissio uē, qd̄ æstimat quantum superest in hereditate, deductis legatis; & fideicommissarius non tenet ad legata in plus, q̄ tenetur hēs. h. d. ¶ Diuidit in tres p̄tes. Primo ponitur thema, & qd̄. Scdō, determinatio q̄onis, inspecta lege duodecim tabularū, anteq̄ esset lex Falcidia. Tertio, determinatio q̄onis inspecta qualitate p̄atis. l. Falcidia. Scdā ibi, dicendū. Tertia ibi, itaq; p̄sequamur per partes, & in tex. ibi. deberet, aliās est, de beres, & nulla fit mutatio personarū. aliās dēret, & tunc p̄cedit gl. magna q̄ dicit, q̄ trāsit de scdā ad tertiā p̄sonā. ¶ Venio ad uer. dicendū, hic est scdā pars, & subdiuidit̄ i tres. Primò, ponit determinatio q̄onis. Secundò, ponit q̄dam rō, qñ restō fideicommissi puenit legatorū p̄stationem. Tertio, ponit alia rō, qñ legatorū p̄statio puenit restōnem fideicommissi. Scdā ibi, quia p̄sumptū. Tertia ibi, nam hæres. In textu, ibi, dicendum est. iunge hic tota trecentā te dare debere Titio, quod est infra, & sic hēs r̄sionem ad q̄onem inspecta lege i 2. Tabularū, & de uoluntate testatoris: sed inspecta p̄tate. l. Falcidia fit computatio, ut sequit̄ fm Iac. de Are. ¶ Sequit̄ uerfi. itaque. Ista tertia pars diuiditur in duas. Primò, loquitur qualiter fit computatio, hærede aduente spontē. Secundò, qualiter fit here de aduente coactē, & sic soluit q̄. positā in prin. l. ij. ibi, nō ergo. In tex. in fi. sed dic, tunc quantum ei debeatur, ut s. prox. dictum est.

- 1 ¶ No. quod hereditas transit in fideicommissariū cū onere legatorum.
- 2 ¶ Scdō not. t̄ qd̄ hēs uē ponere fideicommissariū in locum suum.
- 3 quod nota pro uerbis q̄ ponuntur in p̄tibus, ponens eum in locū suū, & c. q̄ uerba uē importare cessionē actionis, uel constitutionem procuratoris in rem suam, ut hic. Circa quod uide qd̄ dixi in l. in puinciali. §. pe. & si. de ope. no. nun. Nota ē, & tene menti, qd̄ beneficiū coactionis, q̄a cōpetit t̄m fideicommissario uē sibi t̄m prodest, ut quidquid p̄dest hēdi pp̄ cautionē, ad eū t̄m perueniat, & nō ad aliud. ¶ No. uerimò t̄ si hæres perdit beneficiū quartæ per coactionem, hoc prodest t̄m fideicommissario, nō legatarijs, ut hic, & j. l. prox. dixi. s. l. prox. §. deniq; in distinctione quā posui ibi.

Marcellus. Legata particularia tribuuntur cum fideicommissio uniuersali, quod tamen aestimatur quantum ualeat tota hereditas, non deductis legatis. Item in tamen tenetur fideicommissarius ad legata, in quantum tenetur haeres, si sponte adijisset. h. d. ¶ Diuiditur in tres partes. Primo, ponit determinationem, quam haeres sponte adiuuit. Secundo, quam haeres coacte adiuuit. Tertio, ponit extensionem suae determinationis. Secunda ibi, quod si suspecta. Tertia ibi, quod autem. In text. ibi, in hac specie, dicitur, quod sequitur, secundum legem. quam teneo. ¶ In text. ibi, quod si suspecta dicta sit hereditas, dictum est, scilicet, quod haeres amittat quartam, & quod tamen habeat legatarius si adiuuit coacte, quantum si sponte. Dyn. ¶ No. quod fideicommissum ualeat aestimatur quantum ualeat tota hereditas. 1
2 Secundo no. ex uerbo. quod autem. ¶ in oibus testamentis, in quibus cessat Falcidia, Trebellianica cessat. ¶ Venio ad apparatus recitandum coiter super utraq; lege. Primo op. ad l. qui quadringenta. s. eo. & uerbo quod sit sibi tria. Nam primo dicit tota recenta debere restitui. in uer. itaq; dicit, quod defalcatur. Huius timore facta est gl. super uer. itaque quae dicit, quod Celsus seipsum corripit, quod non placet, arg. l. non ad ea. de p. di. & demon. Secundo dicit gl. quod istas duas opi. ponit tanquam dubias, & nullam eligit, quod non placet imo certitudinarie loquitur in utroq; Dy. dicit, quod primum dictum est respectu personae fideicommissarii, qui non potest Falcidiam deducere, ut s. l. pxi. s. deniq; secundum dictum, inspecta persona heredis, qui potest Falcidiam deducere. Tum melius dicit, quod primum dictum est inspecta. l. xii. tab. secundum, inspecta praelege Falcidiae, & ita apostillauit text. secundum Iac. de Are. quod teneo. ¶ Secundo opp. dicitur in l. qui quadringenta, quod legatarius non habet totum, & quod fideicommissarius habet 75. Contra imo uerbo quod totum auferat a fideicommissario, ut s. eo. l. j. in fi. & s. si quis quadringenta. Huius trii timore antiqui in gl. magna, fatentur trium; uide gl. ibi, uerum, licet non dicat in litera, & c. Tenet ergo, quod a fideicommissario auferent illa 75. Contrarium est ueritas, ut patet ex text. hic, & l. j. pxi. ¶ Ad trium rñdeo, quod loquitur quam testator iussit herede restituere hereditatem deducta certa quantitate. Ex eo. n. uerbo uelle haereditatem non teneri ad legata, ut Insti. eo. s. si quis. ideo a fideicommissario auferet totum quod habet. Nam ex persona heredis non potest deducere, quia haeres ipse sibi retinuit quartam. Ex persona sua non potest, ut s. l. pxi. s. deniq; sed in lege ista fuit rogatus haeres restituere hereditatem simpliciter nec potest dici quod legatarius petat ab herede illa 75. quae sibi sunt minuta. Nam cum minuunt per l. Falcidiam, sunt in debita ipsi legatario. l. Plautius. & l. lineam margaritarum. & l. j. in prin. s. ad legem Falc. Opp. & uerbo quod Marcellus dicitur. l. qui quadringenta. nã s. aestimat hereditas quantum ualeat deductis legatis, in l. Marcellus aestimat quantum ualeat, non deductis legatis. Huius timore duae sunt opi. in gl. prima, quod l. qui quadringenta. loquitur quam legata fuerunt relicta simpliciter, in l. Marcellus. fuerunt legata relicta noiam ab herede. Hoc tangit in gl. magna ibi, quid autem si expressim, & c. Contra ista lect. arguo. nã. l. qui quadringenta loquitur quam haeres nominatim est grauatus, ut patet i uer. itaq; ibi, quasi haeres, & c. Hoc patet in prin. l. Marcellus. ibi, in hac specie. & sic uerbo loqui in eo casu quo s. Vnde Azo, & Hugo. legunt aliter, uidelicet quod l. qui quadringenta. corrigat per l. Marcellus. in conclusione ibi posita. Rationes autem positae in l. qui quadringenta. non corrigunt. Hae lect. non placet, quia si rationes sunt uerae, recte erit uera de necessitate: si falsa esset recte, falsa essent rationes. Vnde Dy. tenet primam lect. quae est uera. Do rationem, quam legata relinquunt noiam ab herede, non uerbo onus hereditarium quod apparet, quia si hereditas uadit ad alium, non uadit cum illo onere. ¶ uadit ad substitutum, siue ad adiutum. l. j. s. id quod ex substituto. ¶ l. leg. Fal. & l. si plures. s. de leg. 3. Dixi in l. quae dicitur. de p. di. & demon. ¶ quod simpliciter relinquitur, dicitur onus hereditarium: quod pater, quia hereditas tunc transit cum onere legatorum, d. l. merito, ergo quam legata relinquuntur ab herede nominatim, & postea hereditas per fideicommissum, hereditas aestimatur quantum ualeat absque deductione legatorum, quia illa legata non uidebuntur proprie onus hereditarium: secus quam simpliciter, ideo tunc legata de trahuntur. l. qui quadringenta. Nec obstat text. ibi, quasi haeres, & c. quia ibi inducitur quaedam similitudo, non quod proprie se referat ad casum propositum. uel aliter fuit grauatus quasi haeres simpliciter, non nominatim. Non ob. text. in l. Marcellus. ibi, in hac specie, quia intelligo, scilicet, quae sequitur. Ad istud opp. fortiter, quia legata quae relinquuntur simpliciter, uerbo relinqui a fideicommissario. l. si. C. eo. ergo non detrahetur Falcidia, ut dixi. s. l. pxi. s. deniq; & si. l. qui quadringenta. quae dicit Falcidiam detrahendam, non potest loqui in legatis relictis simpliciter. Solu. duob. modis. Primo, lex tria loquitur quam haeres fuit grauatus restituere totam, uel omnem hereditatem, & sic de necessitate includit onus legatorum esse in fideicommissariis: hic quam simpliciter. Vel melius. l. si. C. eo. non dicit, quod legata uideantur relicta a fideicommissario: sed ab eo debent peti non ab herede. Ex quo concludo
3 ¶ legata simpliciter relicta ex persona haereditis debentur, & per istas defalcantur. ut hic, sed ab ipso fideicommissario petuntur, & praestantur ut lege tria. Pro hoc do duas gl. j. s. l. pxi. s. deniq; in fin. gl. in uerb. permittitur. quae inci. no. fideicommissarium primum, & c. in fi. Alia gl. est in l. Marcellus. in gl. in uer. ad heredes onus. quae incipit, quod semper praesumitur. ¶ Op. si semper praesumitur relicta ab haereditate, ut not. in d. gl. l. Marcellus. in prin. ergo non est dicitur, an relinquitur simpliciter, uel nominatim. Rñ: non sequitur: nã quam simpliciter relinquit, tunc datur ab herede, ut ab herede. Quam uerbo relinquit noiam, tunc uerbo habitus respectus est ad personam quod patet: quia hereditas non transit ad alium cum illo onere, ut dictum est. ¶ Opp. quia est haeres uenit pro legatis factis simpliciter, ut j. eo. l. ita tñ. s. qui ex Trebelliano. Gl. hic in prin. l. Marcellus. dicit quod illud est uerum in debitis: scilicet, in legatis. Sed gl. ult. s. eo. in l. j. s. si. dicit, idem in legatis, & debitis, scilicet, quod ante restitutionem possit conueniri haeres post restitutionem non, & hoc coiter tenet. Opp. C. de leg. l. cum quod. ubi non fit computatio isto modo: sed illud quod minus est relicta, uerbo ademptum ei cui est relicta plus. Gl. ibi soluit, quod ibi loquitur quam totum primo relinquit, secundo partem, uerbo partem uerbo a toto adimere: hic quam econuerso, scilicet, quam primo legauit partem, secundo totum. Quod licet sit uerum in se in alia ma, ut distinxit in l. interdum. s. si. de haered. insti. tñ hoc, ut puto, non praecedat. Nam l. cum quod loquitur quam legatum totius, & legatum partis, sunt uniformia, sed primo hic legauit quantitatem, & secundo per fideicommissum hereditatem relinquit, quae sunt separata: licet. n. trecenta sint in hereditate, non tamen est hereditas, nec pars quotae hereditatis. Vnde non curo, quod praecedat, uel quod sequatur, quia non est totum, & non est pars. ¶ Opp. ad uer. quod si. de aur. & arg. leg. l. fin. in fi. Solue ut ibi sequitur per gl. Opp. dicitur hic, quod in testamento militis cessat Trebellianica. Contra s. eo. l. j. s. in filij. Solue ut ibi dixi. ¶ Quae, quid si testator iussit hereditatem restituere, deductis legatis: an fiet co tributio secundum distinctionem istarum legum. Rñ. casus est, quod sic. j. proxi. s. Quae, quid si testator reliquit legata pure, & fideicommissum uerbo sub conditione, si decesserit sine liberis, uel similia, an fiet co tributio legatorum & fideicommissi uniuersalis: dicitur. j. pxi. s. ¶ Circa uerbum fideicommissum, quod autem. quae uult dicere: Rñdeo. dixi. s. quod haeres propter coactionem perdit Trebellianica: nunc dicit, quod illud quod est dictum de Trebellianica perdenda, in dicto casu, est uerum in omnibus testamentis in quibus non detrahitur Falcidia, ut in illis non detrahetur Trebellianica. Vel aliter, dictum est s. quod licet haeres scriptus perdat quartam: legatarius tamen non debet habere plus a fideicommissario, quam haberet ab herede. Item in oibus testamentis, in quibus cessat Falcidia ut tamen habeat legatarius a fideicommissario, quantum habuisset ab herede. Vltimo. quia hic textus dicit quod in quibuslibet testamentis cessat Falcidia, cessat & Trebellianica, induco ad quoniam quae talis est, utrum in relictis ad pias causas cesset Trebellianica: Secundum haec tempora non cessabat. l. j. s. ad municipium. s. tit. 2. hodie reperitur in Falcidia correctum, ut in authent. similiter. C. ad leg. Fal. an cesset Trebellianica: Et dico quod sic, quod probo, primo certum est, quod appellatione Falcidiae continetur Trebellianica. si pater filiam. in prin. & l. Titia. s. tit. 2. & C. ad Trebellianicam. & per infinitas leges huius tituli. Sed text. in corpo. de ecclesia. tituli. s. si autem haeres. unde sumitur autentica, similiter dicit, cessare omnem Falcidiam de necessitate: ergo comprehendit omnem, scilicet, Falcidiam & Trebellianicam. Prater ea, scriptura dubia declaratur ex praecedentibus & sequentibus. l. qui filiam. in prin. & l. si seruus plurium. s. si. s. de leg. j. Sed in corpore in s. praecedenti, fit mentio de fideicommissio uniuersali: necesse est ergo, ut intelligatur quod sequitur de Trebellianica. Tertio, in illis casibus in quibus Falcidia refecat legata particularia, in illis Trebellianica refecat uniuersalia. ut Insti. eo. s. sed restituta, sed hoc casu Falcidia non refecat particularia: ergo nec Trebellianica refecat uniuersalia. Vltimo dico quod est casus hic cum gl. & uide gl. in uerb. alij, quae inci. in quorum testamentis. Nã gl. in l. testator, quae gl. alle. loquitur in relictis ad pias causas, & sic apparet quod gl. uult intelligere de relictis ad pias causas. Hoc uerbo tenet Dy. in l. j. s. in filij. s. e. ubi tenet, quod sicut cessat Falcidia in testamento militis, ita cessat Trebellianica, quod tenet Spe. in tit. de instr. edi. s. copendiosè. uer. sed cum deductio. & Cy. in d. authent. similiter. sed gl. in c. j. extra de test. lib. 6. uerbo tenere trium, et ibi Arc. & Io. And. Ad rationes, quae fiunt per eos in trium, rñ. ad d. c. i. extra de testa. ubi a trium sensu colligitur. Sed dicit, quod argu. a trium sensu non est bonum ibi, quia resultaret prauus intellectus. Non obstat, quod non mutatur, quare stare phibetur: in Trebellianica non reperitur mutatum, ergo, & c. Sed istud non est uerum, quia est mutatum per text. in corpo. qui dicit omnem Falcidiam. Secundo dico quod est mutatum: quia lex noua non potest ad alium casum extendi per hominem: sed per aliam legem antiquam sic, ut est gl. in l. quod uerbo. s. de legi. in eo quod per l. ut tamen. de ser. corru. quae est lex anti-

rede, ut not. in d. gl. l. Marcellus. in prin. ergo non est dicitur, an relinquitur simpliciter, uel nominatim. Rñ: non sequitur: nã quam simpliciter relinquit, tunc datur ab herede, ut ab herede. Quam uerbo relinquit noiam, tunc uerbo habitus respectus est ad personam quod patet: quia hereditas non transit ad alium cum illo onere, ut dictum est. ¶ Opp. quia est haeres uenit pro legatis factis simpliciter, ut j. eo. l. ita tñ. s. qui ex Trebelliano. Gl. hic in prin. l. Marcellus. dicit quod illud est uerum in debitis: scilicet, in legatis. Sed gl. ult. s. eo. in l. j. s. si. dicit, idem in legatis, & debitis, scilicet, quod ante restitutionem possit conueniri haeres post restitutionem non, & hoc coiter tenet. Opp. C. de leg. l. cum quod. ubi non fit computatio isto modo: sed illud quod minus est relicta, uerbo ademptum ei cui est relicta plus. Gl. ibi soluit, quod ibi loquitur quam totum primo relinquit, secundo partem, uerbo partem uerbo a toto adimere: hic quam econuerso, scilicet, quam primo legauit partem, secundo totum. Quod licet sit uerum in se in alia ma, ut distinxit in l. interdum. s. si. de haered. insti. tñ hoc, ut puto, non praecedat. Nam l. cum quod loquitur quam legatum totius, & legatum partis, sunt uniformia, sed primo hic legauit quantitatem, & secundo per fideicommissum hereditatem relinquit, quae sunt separata: licet. n. trecenta sint in hereditate, non tamen est hereditas, nec pars quotae hereditatis. Vnde non curo, quod praecedat, uel quod sequatur, quia non est totum, & non est pars. ¶ Opp. ad uer. quod si. de aur. & arg. leg. l. fin. in fi. Solue ut ibi sequitur per gl. Opp. dicitur hic, quod in testamento militis cessat Trebellianica. Contra s. eo. l. j. s. in filij. Solue ut ibi dixi. ¶ Quae, quid si testator iussit hereditatem restituere, deductis legatis: an fiet co tributio secundum distinctionem istarum legum. Rñ. casus est, quod sic. j. proxi. s. Quae, quid si testator reliquit legata pure, & fideicommissum uerbo sub conditione, si decesserit sine liberis, uel similia, an fiet co tributio legatorum & fideicommissi uniuersalis: dicitur. j. pxi. s. ¶ Circa uerbum fideicommissum, quod autem. quae uult dicere: Rñdeo. dixi. s. quod haeres propter coactionem perdit Trebellianica: nunc dicit, quod illud quod est dictum de Trebellianica perdenda, in dicto casu, est uerum in omnibus testamentis in quibus non detrahitur Falcidia, ut in illis non detrahetur Trebellianica. Vel aliter, dictum est s. quod licet haeres scriptus perdat quartam: legatarius tamen non debet habere plus a fideicommissario, quam haberet ab herede. Item in oibus testamentis, in quibus cessat Falcidia ut tamen habeat legatarius a fideicommissario, quantum habuisset ab herede. Vltimo. quia hic textus dicit quod in quibuslibet testamentis cessat Falcidia, cessat & Trebellianica, induco ad quoniam quae talis est, utrum in relictis ad pias causas cesset Trebellianica: Secundum haec tempora non cessabat. l. j. s. ad municipium. s. tit. 2. hodie reperitur in Falcidia correctum, ut in authent. similiter. C. ad leg. Fal. an cesset Trebellianica: Et dico quod sic, quod probo, primo certum est, quod appellatione Falcidiae continetur Trebellianica. si pater filiam. in prin. & l. Titia. s. tit. 2. & C. ad Trebellianicam. & per infinitas leges huius tituli. Sed text. in corpo. de ecclesia. tituli. s. si autem haeres. unde sumitur autentica, similiter dicit, cessare omnem Falcidiam de necessitate: ergo comprehendit omnem, scilicet, Falcidiam & Trebellianicam. Prater ea, scriptura dubia declaratur ex praecedentibus & sequentibus. l. qui filiam. in prin. & l. si seruus plurium. s. si. s. de leg. j. Sed in corpore in s. praecedenti, fit mentio de fideicommissio uniuersali: necesse est ergo, ut intelligatur quod sequitur de Trebellianica. Tertio, in illis casibus in quibus Falcidia refecat legata particularia, in illis Trebellianica refecat uniuersalia. ut Insti. eo. s. sed restituta, sed hoc casu Falcidia non refecat particularia: ergo nec Trebellianica refecat uniuersalia. Vltimo dico quod est casus hic cum gl. & uide gl. in uerb. alij, quae inci. in quorum testamentis. Nã gl. in l. testator, quae gl. alle. loquitur in relictis ad pias causas, & sic apparet quod gl. uult intelligere de relictis ad pias causas. Hoc uerbo tenet Dy. in l. j. s. in filij. s. e. ubi tenet, quod sicut cessat Falcidia in testamento militis, ita cessat Trebellianica, quod tenet Spe. in tit. de instr. edi. s. copendiosè. uer. sed cum deductio. & Cy. in d. authent. similiter. sed gl. in c. j. extra de test. lib. 6. uerbo tenere trium, et ibi Arc. & Io. And. Ad rationes, quae fiunt per eos in trium, rñ. ad d. c. i. extra de testa. ubi a trium sensu colligitur. Sed dicit, quod argu. a trium sensu non est bonum ibi, quia resultaret prauus intellectus. Non obstat, quod non mutatur, quare stare phibetur: in Trebellianica non reperitur mutatum, ergo, & c. Sed istud non est uerum, quia est mutatum per text. in corpo. qui dicit omnem Falcidiam. Secundo dico quod est mutatum: quia lex noua non potest ad alium casum extendi per hominem: sed per aliam legem antiquam sic, ut est gl. in l. quod uerbo. s. de legi. in eo quod per l. ut tamen. de ser. corru. quae est lex anti-

ADDITIONES.

- a Pom. ¶ Vltimo. Et uide Bal. in authent. sed cum testator. C. ad l. Fal. & Io. hic. Mod. in authent. si mulier. C. ad l. Falc. ¶ Castr. confi. 8. lib. 1. ubi quod testator potest prohibere Trebel. & confi. 1. 2. eo. ubi concludit Trebel. non posse detrahi de ca pia. p. fi. 16. eo. uol. ubi uult legata ab instituto deberi a substituto. P V T.
- b ¶ Pias causas. Adde ad in relictis ad pias causas cesset Trebellianica. Bal. confi. 6. & 88. 3. lib. & confi. 69. 3. lib. Bart. confi. 6. & 55. Ang. confi. 59. Pau. de Cast. confi. 133. & 225. & 250. & 207. Abb. confi. 59. j. lib. & 2. lib. confi. 3. t. Ro. confi. 206. & confi. 185. & 277. & 337. Old. confi. 247. IO. FRAN. R. V F. ¶ Adde quod opi. Bar. est communiter approbata ut hic not. Alex. & Iason.

antiqua, exten dif. l. si qd seruo. C. de fur. q est lex noua, & odiosa. Modò regulã antiquam huius legis, q dicit, q in quibuscunq, testa mentis cessat Falcidia, cessat & Trebellianica, & iunge cū noua, & sic determinabit illa: & sic put cessat in Falcidia, sic in Trebelliani ca. Ad aliã rōnem, q non vī eadem rō, ut dicit Io. And. q licet in relictis particularib. non detrahat de relictio pio, Falcidia tñ detra hit de alio, qd est in hēditate: sed in fideicōmissio uniuersali, si nō de trahit, tunc frustra esset hāres. Sed ipse dicit q tex. in corpo. vñ su mitur auth. sifr. ubi loquit qn tota substantia est exhausta, nec est in uanum hāres: qd tex. in auth. de hār. & Fal. §. si uerò expressim. di cit, quod hēt meritū quo ad Deū, quia exercuit piū actū. ¶ Secūda qd est, † an testōr possit phibere Trebellianicã? De isto iure est certū qd nō. s. ad l. Falc. l. Titia & s. l. j. inde Neratius. Gl. tenet qd put phibere pōt Falcidiam, ita Trebellianicã pōt phibere. ita tenet gl. in corpo. de hār. & Fal. vñ sumit auth. sed cū testōr. Idem tenet gl. Inst. eo. §. sed qd idē tenet Azo in sum. auth. Contrariū te net glo. in authen. sed cum testator. in secunda gl. Idem tenet gl. in l. si ut allegas. C. ad leg. Falcid. Odo. lac. de Are. & Cy. tenent, quòd possit hodie Trebellianica phiberi, ut refert Cyn. in auth. sed cum testōr. lac. de Bel. in ciuitate ista disputauit Trimum, & illã disputatio nē ponit i corpo. de hār. & Fal. vñ sumit auth. sed cū testōr. Et sum ma rōnum suarū est, qd quod non mutat, quare stare phibetur? Se cundò, qd grauat in uno hāres à fideicōmissario uniuersali qd pōt cogi: ergo in alio releuat. Breuiter dico, qd est casus huius. §. & il lud qd non mutat, quare stare phibetur? uerū est, per hoīem: sed per legē antiq̄ pōt una phibitio ad aliã extendi. ¶ Quæro, † an b per non pfectionē inuentarij hīs perdat Trebellianicã: sicut pdit Falcidiã. Et hanc qōnem tetigit Roffre. in libellis suis sup hoc tit. lac. de Are. tetigit, in l. cū tale. §. j. de p̄di. & dem. ubi dicit tex. q te net hāres reddere rōnem, ergo facere inuētariū: dicit lac. de Are. quod est caput rōnem. Cy. tangit in auth. sed cū testōr. finaliter in clinat, qd pp pfectionem inuentarij, nō perdat Trebellianica. Et istud determinādo dicit lac. de Bel. & disputādo, & ponit in corpo. de hāre. & Fal. vñ sumit auth. sed cū testōr. Et est rō, qd qd nō muta t, quare stare phibet, & à lege nō reperit mutātū? Rñdeo ad istã legē, † qd ex identitate rōnis nō inducit correctio legū, ut est gl. C. de sacrosan. eccl. auth. quas actiones. l. tā is. §. j. de dona. cau. mor. & s. sol. mat. l. si uerò. §. de uiro intelligendo put intellexi: & tex. in l. p̄cipimus. in fi. C. de app. dicit, q nō corrigit, nisi quatenus ex p̄f se caueat. Ad hanc legē rñdeo qd nihil facit: qd tex. dicit. hoc idē dici pōt in testis in quib. lex Falcidia cessat. Qñ igit cessat Falcidia ipsius testamenti uigore. in illis cessat Trebellianica. Sed si cessat fal cidia pp aliud, s. pp defectū hēdis, ut pp non pfectionē inuentarij, tunc non ppter eã Trebellianica cessat, qd nulla lex dicit. Dices tu imò colligo ex eo qd hic dicit tex. qd dicere hēdem suspectū uenit extrinsecus nō ex testō, & sic undecunq; ueniat, siue ex testō, siue ex, hēt locum hęc regula: sed non placet, quia licet. s. posuerit qñ cessat non ex testamento, tñ hic ponitur regula, qñ ex ipso testamē to, & ista uidetur mihi multum æqua, quam tene menti.

ADDITIONES.

- a Barb. ¶ Questio. Et uide Mod. in auth. similiter. C. ad leg. Fal. ¶ Secunda qd est an testōr possit phibere Trebellianicã. adde Pau. de Cast. p̄. 109. Ro. p̄. 75. & 226. & dū Alex. vī sequi Cy. reiecto Bal. qd filijs de restituendo grauat is non possit prohiberi Trebellianica, dic q opinio Bal. sequitur Ro. conf. 206.
- b ¶ Quæro an. Adde an hāres per non pfectionē inuentarij perdat Trebelliani cã. Bar. conf. 2. Pau. de Cast. conf. 164. & conf. 209. Io. de Ana. conf. 66. Old. conf. 133. Bal. conf. 97. 2. lib.
- Io. Fr. Ruf. ¶ Adde q in ista. q. sunt opi. hincinde, ut hic per Alex. & Iaf. qui se quuntur Bar. ¶ Et q in filijs: & suis non perdat secus in extraneo hārede, ue riorē & magis cōem dicit Paris. p̄. 81. nu. 52. lib. 2. Rub. Alex. conf. 43. Aym. p̄. 17. & ita iudicauit Senatus in hac Augulta Taurinorū 18. Nouēbris 1563. ea potissimū rōne, ut auferatur ius & facultas hāredib. nō occultarū bona sub iecta fideicom. cum ēt fideicommissarius hēredem ad tale inuentariū conficiē. compellere possit. PVT.

- 1 Testōr si grauat hēdem restituere hēditatē sub cōditione, an fideicōmissū uniuersale cōtribui deat cū legatis, & de oībus Falcidia detrahi: an uerò legata præstantur integra & de fideicōmissio detrahat Trebellianica.
- 2 Contributio fideicommissi uniuersalis, & legatorū, quando fit, quarta quæ detrahitur, quando dicatur Falcidia, & quando Trebellianica.

§. Idem pomponius.

Etia si hīs sit rogatus resti tuere, deductis legatis, sit cō tributio legatorū, & fideicōmissi vīs. h. d. Op. de l. cū hīs, deductis. j. eo. Gl. nō soluit, dic q ibi erant legata inualida. ¶ Quæro, qd im portant hoc casu hęc uerba, deductis legatis? Rñ. non, ut legata de beant maiora, sed ut hīs possit ea ante p̄stare, q hēditatem restituat. Quæro quantū æstimabit fideicōmissum vīe? Rñ. d. patet ex dictis in p̄cedentib. legib. Quæro, † qd si testōr grauaui hēdem de resti tuendo hēditatem sub p̄dōne, si decesserit sine liberis, uel sub alia p̄dōne, an deat p̄tribui fideicōmissum vīe cum legatis, & de oībus Falcidia deat detrahi, an legata p̄stantur integra, & de fideicōmissio uniuersali detrahat falcidia, seu Trebellianica? Puto qd legata debent solui integra, si uires hāreditatis patiuntur, de eo quod su-

perest detrahitur Trebellianica. Pro hoc induco textū s. ad l. Falc. l. pen. §. j. hoc vī fuisse de mente testōris, qui legata reliquit p̄stan da incontinenti: fideicommissum uerò uniuersale reliquit in p̄di tionis euētū. Hoc ēt p̄suetudo obseruat. Sed si esset fideicōmissū vīe relictum partim purē, partim sub p̄dōne, tunc fieret p̄tributio: casus est. j. eo. l. ita tñ. §. hāres ex asse. & ibi dicā. Lex ergo, qui qua dringenta. & l. Marcellus loquunt. qñ fideicommissum uniuersa le, & legata sunt purē relictā, uel fideicōmissum vīe, est relictum p parte purē, & pro parte sub p̄dōne. d. §. hāres ex asse. & hęc sunt te nenda menti, quia quotidiana. ¶ Quæro, qñ sit p̄tributio fideicō missi uniuersalis & legatorum, utrum quarta quæ detrahitur, dicat Falcidia, uel Trebellianica: qd est necesse scire, pp ea quæ dixi s. de non pfectione inuentarij, pp quod perdit falcidia, & non Trebel lianica: Rñ. sicut dī in l. Galus. §. ille casus q sicut p̄iunguntur duo capita legis Velleiã, ita p̄iunguntur duæ leges, scilicet lex Falcidia, & senatusconsultū Trebellianū, & detrahitur una quarta, quæ par tim sapit naturā Trebellianicã, partim Falcidiã. Simile dixi in insti tuto ex re certa, in l. ex facto. s. de hāre. insti. Hoc ēt apparet ex le gib. p̄cedentib., ppter coactionem hāres perdit totam quartam, & sic respectu fideicōmissarij tota dī Trebellianica, & in oībus, quæ agentur cum fideicōmissario appellabitur Trebellianica: in omni bus quæ agentur cum legatarijs singularib. appellabitur Falcidia.

ADDITIONO.

- 2 * Trebellianica. Adde Aym. conf. 16. nu. 2. PANCIR.
- 1 Alienatio rei, quæ subiacet restitutioni, an ualeat.
- 2 Alienata res imputatur in quartam.
- 3 Trebellianica, an in una re poterit deduci, remissiuē.
- 4 Fideicommissarius uendicare potest alienata.

§. Res quæ. Op. j. eo. l. cum hēditas, & l. ita tñ. §. actiones. sol. ibi alienauit ex necessitate, & soluit credi torib. unde pretium non fuit p̄uersum in eius utilitatem, hic sic. Op. ad prædicta. j. eo. l. mulier. §. sed. n. & s. de pet. hār. l. diuus. Sol. fateor, q ibi alienat ex necessitate incumbēte ex parte rei, quæ ser uari non poterat, uel non expediebat: tñ quia p̄rium p̄uertit in uti litatem hēdis, cōputatur in quartā. d. §. sed. n. ¶ Opp. C. cōia de leg. auth. res quæ. Sol. Fateor, q ibi potest fieri alienatio in certis, tñ si p̄uertitur in utilitatē suam, cōputabitur in quartā, ut ibi patet. ¶ Ex p̄dictis ergo dicit Dyn. Aut alienauit hāres rogatus de restituēdo, uoluntariē: & tunc cōputabitur sibi in quartam, ut hic, aut necessa riò, & tunc, aut p̄rium non p̄uertitur in suã utilitatem, & non cō putat in quartam, ut j. eo. l. cū hēditas. & l. ita tñ. §. actiones. Aut cō uertitur in sui utilitatē, & cōputat in quartā, ut legi. s. alleg. ¶ Quæ ro, an alienatio rei, quæ subiacet restōni, ualeat. In hoc sunt opi. quidam dnt, q non ualeat aliquo tpe, & ita intelligunt hic, q de fa cto tñ tenet: quæ opi. non est bona. l. seruo legato. §. j. s. de leg. j. & ibi dixi. Alij dicunt, q de iure antiquo indistinctē ualebat, ut hic: sed hodie est immutatū per iura codicis: qd si subiacet restitutioni purē, non ualeat alienatio: si sub p̄dōne. sic, ut. C. cōmu. de leg. l. fi. §. sed qd, & in hoc dnt benē: per iura uerò authenticorū est immuta tum, qd ēt in p̄dōnalib. non ualeat alienatio, ut in auth. res quæ. ita dicit hęc gl. Circa hoc sunt gl. Trina quas dixi in l. seruo legato. §. j. s. de leg. 1. & ibi tenui, q in hoc nihil sit immutatū per iura authen ticorū, & q p̄dēte p̄dōne alienatio ualeat, & teneat, dic ut ibi. Alij dnt, q alienatio ualeat usq; ad quartā, ut hic, & tangit per gl. in l. fi. §. sed. quia. C. commu. de leg. Ad qd uidendum an sit uerū: † quæ ro, utrum alienata cōputentur in quartam hāredi? Et licet tex. hic simp̄r uideatur dicere. q sic: tñ quidā intelligunt hic, q imputat hēdi, s. fideicōmissario uolente non aliter. Et ita dī in gl. d. l. fi. §. sed quia. & per Inno. de testa. c. Raynal. in gl. super uer. in residuo. Di co, q fideicōmissario uolente, non est dubiū q imputatur in quar tā, ut hic. Facit, q p̄rium, & fructus computant in quartā, ut s. ad l. Fal. l. Pau. & l. quod de bonis. §. fructus. Sed fideicōmissario inuito, an in quartā p̄putet? hic tex. facit q sic: qd simp̄r loquit: qd placet, si hīs malitiosē nō alienauit. Nā in qua re dēt deduci quarta erit in arbitrio iudicis. l. nō amplius. §. fi. cū l. seq. s. de l. j. sed est æquū q iudex arbitret, q in re malitiosē alienata cōputet quartam, ne uexet, si ab eo cui alienauit euinceretur, ar. l. fi. §. fi. de leg. 2. eodē modo, qñq; est arbitriū iudicis, ut in una re tñ detrahat Falcidia, quā hāres elegerit: pura, si res esset filio in uita, in peculio assignata per partem. ut C. fam. erc. l. filium quē habentē fm unā lec. quod examinaui

ADDITIONES.

- a Poma. ¶ Res quæ. uide Ro. conf. 70. & quid si hāres uendit res subiectas re stitutioni, adueniente casu restitutionis, an debeat res æstimari fm q ualebat, an uerò q uendit, quia hāres, uide Old. conf. 107. Io. de Imo. in conf. 18. & uide Lu. Rom. in conf. 18. incip. uisa facti narratione.
- b ¶ Quæro. Adde an ualeat alienatio rei phibita alienari. Pau. de Cast. p̄. 16. & inquantū Alex. tangit an phibitus alienare possit alienare pro soluenda p̄dem natione maleficij, pro quo est incarceratus, adde q Bald. conf. 186. 2. lib. sentit q non. & in illo consilio ponit quid si testator permittat alienare pro neces si tatibus, quæ dicatur necessitas, & an si primo alienauit quando non suberat ne cessitas, an possit secunda uice alienare subsistente causã.

minavi plenissimè in l. in quartam. supra, ad leg. Falci. ¶ Quæro, utrum quarta possit deduci in una re? Dic ut dixi in d. l. in quartam. ¶ Quæro, quomodo poterit res alienata uendicari à fideicommissario, cum non habeat ius ante restitutionem, & restituere non potest alienata? Gl. q̄ est speciale hoc casu, q̄ uendicet absque restitutione. idem not. in l. pen. in fi. C. eo.

ADDITIONES.

a ¶ Barb. ¶ Quæro utrū. Etiam uide alias fallentias per Bal. in l. iubemus. C. eo.
b ¶ Quæro, quomodo. Adde ut per Pau. de Cast. consi. 65. in fi. j. uol.

- 1 Testator si diuisit quasi totum patrimonium inter filios, & in illis rebus illos instituit quando prædicta ueniant in fideicommissum.
- 2 Legata non ueniunt in substitutionem uulgarem.
- 3 Prælegata ueniunt in substitutionem pupillarem. Item in exemplari.
- 4 Donatio, quæ morte confirmatur non uenit in fideicommissum.
- 5 Conditionis implenda datum causa, an ueniat in fideicommissum, remissiuè.
- 6 Pupillari ex substitutione quod capitur, an ueniat in fideicommissum.
- 7 Quod uenit ad aliquem iure accrescendi, uenit in fideicommissum.
- 8 Ex uulgari substitutione, quod deuenit ad aliquem, quando ueniat in fideicommissum.
- 9 Compendiosa ex substitutione quod uenit, in fideicommissum an ueniat.
- 10 Testator qui dixit, si quis eorum decefferit sine liberis, deueniat de uno ad alium, uidetur primo legasse, postea rogasse.
- 11 Testator quando dixit, residuum bonorum meorum a dictis iudicijs, & legatis, deueniat in talem, uidetur grauare tantū de portione hereditaria.
- 12 Prælegata, an ueniant quando testator dixit, si decefferit sine liberis, bona mea deueniant in talem.

§. Quidam. Si aliquis primò legat, postea rogat, legata ueniunt in fideicommissum, si hereditatis non est facta mentio. h. d. Op. qd̄ oia ueniant in fideicommissum. l. cum uirū. C. de fideicom. Sol. ibi uerba fideicommissi fuerunt gñalia, s. quicquid peruenit. & c. ideo nulla adhibet distinctio: hic fuerunt in definita, & simplr. plata, s. portionē suam. ¶ Op. s. ad leg. Falc. l. Titia. Sol. Ibi primò rogauit, postea p̄legauit. ideo ueniunt in fideicommissum: hic eō quo casu hēt locū distinctio huius. §. uide gl. q̄ ponit hanc distinctionem. & signa. Et in gl. ibi. l. Titia. dic. nisi fuerit usus uerbis gñalibus, ut in fi. gl. In gl. super uer. hereditariam. ibi hereditatis portio nem, dic hoc dēt uacare, s̄m Dynum. Quæro, quid si testor quasi totū patrimoniu diuisit inter filios in testō, & eos heredes instituit æqualib. portionib. uel in illis reb. qd̄ idē importat. l. ex facto p̄p̄onebat. de hære. insti. an illa p̄legata ueniant in fideicommissum? v̄ quod sic, quia tex. hic loquit q̄ fuerunt instituti ex disparib. partibus. In p̄rium facit gl. quæ dicit idē, si ex parib. Dico, q̄ si p̄rælegando diuisit patrimoniu inter filios æqualiter, ita q̄ modicus excessus est, & eos æqualiter instituit, q̄ portio, quam unus frater hēt iure p̄legati, succedit in locū portionis, quā haberet iure hereditario, in bonis alteri fratri assignatis, & ideo totum v̄ hēre iure hereditario: casus est in l. quid ergo. s. de leg. 1. & quod ibi no. in ult. gl. facit quod dico in l. qui Romæ. §. duo fratres. in ult. qd̄. j. de uerb. obli. Nec obst. hic. §. quia loquit q̄ fuerunt instituti in disparib. partibus. unde non pōt dici q̄ una portio succedat in locū alterius. Non. n. pōt in una dimidia succedere in locum tuæ tertiz, & ideo notabiliter dicit tex. ex disparib. gl. quæ dicit idē, si ex parib. p̄cederet, q̄n portiones essent pares, & p̄legata essent multū disparia, ita q̄ portio non possit succedere loco portionis, ut dixi, secus si essent paria. ¶ Quæro, hic d̄r, qd̄ legata ueniant in fideicommissum, an ueniant in substitutione uulgari? Casus est q̄ non, in l. Sextam, aliā Sextiam. s. de leg. 3. & l. miles pro parte. s. de leg. 2. ¶ Quæro, an p̄legata ueniant in substitutione pupillari? Dico qd̄ sic. l. cum p̄r. in prin. s. ad leg. Falci. & l. sed si plures. §. ad substitutos. de uulg. & pup. Idem intelligo in exemplari substitutione. l. humanitatis. C. de impu. & alijs substitutionib. ¶ Quæro, quid in donatione quæ morte p̄firmantur, ut in l. sequens qd̄. s. de leg. 2. & per Cy. in l. cum uirum. C. de fideicō. ¶ Quæro, quid in eo, quod datur cā p̄dōnis implendæ, an ueniat in fideicommissum Dic ut l. qui heredi. §. cum hereditas. uer. sed cū suspecta. de p̄di. & demon. ¶ Quæro, utrum illud, quod ex substitutione pupillari capitur ueniat in fideicommissum? De hoc uidebitis tex. in l. ita tñ. §. qui suspecta. j. eo. & ibi dicā. ¶ Quæro, an illud quod uenit ad aliquē iure accrescendi, ueniat in fideicommissum? Rñdeo quod sic, ut s. de acqui. hæ. l. si totā, & quod ibi no. & j. e. l. Papinianus. quod est uerum indubitanter, q̄n adit coactē, ut ibi. Idē si sponte. quia portio accrescit portioni, non personæ. d. l. si totam. & l. si Titio. §. j. de usufru. ¶ Quæro utrum, id quod deuenit ad aliquē ex substitutione uulgari, ueniat in fideicommissum? Rñdeo, si adit coactē, non est dubium. l. apud Iulianū. §. j. eo. Sed q̄n adit spontē pōt dubitari. Et v̄r distinguendum sicut in legatis. s. aut fuit grauatus per uerba gñalia, aut per simplicia, & tunc, aut fuit grauatus de restituendo portionem suam, & non v̄r q̄ ueniat in fideicommissum, quia ius substitutionis coheret personæ, non portioni. l. si ex plurib. j. de suis, & legiti. Sed uerius est, quod totum uenit in fideicommissum & totum v̄r sua portio, sicut si esset institutus ex

parte purè, & ex parte sub p̄dōne. ut sup. ad leg. Falci. l. j. §. id quod ex substitutione. & l. in ratione. §. quæsitum. cod. tit. & de acqui. hæ. re. l. si tu ex parte. ¶ Quæro, an id quod deuenit ad aliquem ex substitutione compendiosa ueniat in fideicommissum? In hoc est aduertendum, quod q̄nq; per compendiosam succeditur directō, & post aditam hereditatem, ut si fiat à milite, uel fiat à patre filiz foemina, s̄m statuta huius ciuitatis, quæ percipiunt, q̄ pater possit facere testm filiz quō uelit, & tunc cum dicta substitutio locū habeat, & post aditam hereditatem, ut dixi, & si quis capit eam tanq̄ portionē alterius, si fuerit rogatus de restituendo per illa uerba, portionē suam, v̄r qd̄ non ueniat in fideicommissum, arg. l. qui fundū. §. q̄ filiū. s. ad leg. Falc. secus si fuisset rogatus per uerba gñalia: sed uerius puto, q̄ indistinctē ueniat in fideicommissum. Nam l. qui fundum. §. qui filium loquit de substitutione pupillari, per quam succeditur pupillo: sed per compendiosam succeditur testatori defuncto, ideo dico idem, q̄ in uulgari per easdem leges. Si uerò succeditur ex compendiosa, quæ ualeat iure fideicommissi post aditam hereditatem. l. precib. C. de impub. & ali. substi. tunc illud uenit in fideicommissum, ut j. eo. l. heredes mei. §. cum ita. Habita tñ distinctione, aut primò reliquit, postea grauauit, aut econuerso, aut dixit portionem suā, aut portionem hereditatis, sicut dictū est in p̄allegatis, ut s. de leg. 3. l. si Titius. ¶ Quæro, gl. hic distinguit, aut primò p̄legauit, postea rogauit, aut econuerso: quid si de ordine non apparet, tunc quia dixit testor, si quis eorum decefferit sine liberis, bona deueniant de uno ad alium: in quib. uerbis simul, & semel cuilibet relinquitur, & quilibet grauatur, an primò v̄r rogasse, an primò legasse? Rñdeo primò v̄r legasse, ut j. eo. l. Scæuola. in fi. quod dicit ut ibi dicitur. ¶ Quæro qd̄ si testor dixit, residuū bonorū meorū à dictis iudicijs, & legatis deueniat in talē. Rñ. manifestus est sensus, q̄ solū de portione hereditaria grauauit, non de eo qd̄ capit alio iudicio. ¶ Quæro, qd̄ si dixerit si decefferit sine liberis bona mea deueniant in talē? Rñ. Aut dixit oia bona, & tunc idem ac si dixisset, quicquid ad eū peruenit. l. cum uirū. C. de fideicō. p̄iuncta. l. Iulianus. in prin. s. de le. 3. Si uerò dixit bona mea, nec usus est signo uniuersali, tunc puto idem ac si dixisset portionem, ut hic: & ideo adhibenda est distinctio quæ præcedit. facit. j. eo. l. si legatum. §. j.

ADDITIONES.

- a Poma. ¶ Oppo. s. ad leg. Falci. Et uide Bal. in l. cum uirum. C. de fideicommissi.
- b ¶ An prælegata. Adde Old. consi. 7. ¶ Et an & quando prælegatum ueniat in substitutione fideicommissi, uide Dec. consi. 254. PVT.
- c ¶ Pupillari. Adde Bal. consi. 93. & 207. 2. lib. & p̄fi. 74. 3. lib. & consi. 45. 2. lib. 4.
- d Barb. ¶ An id. An autem ueniant prælegata quando hereditas auferitur ab indigno. uide in l. eum qui. §. pro parte. ff. de his quibus ut indig. secundum Bal. in l. cum uirum.
- e ¶ L. si Titius. Adde dum Alex. dicit q̄ Bar. in l. Scæuola dicit, contrarium eius quod dicit, non est uerum imo Bar. in ult. uerb. respondet ad §. quindecim, & ita intelligit, & alle. Rom. idem seq. consi. 18.
- f Barb. ¶ Quæro gl. Quid autem si ignoratur an primo legauerit, uel postea, quæ testes non recordantur de ordine cognitionis, cui incumbit onus probandi? Vi de Bal. in l. cum uirum præalleg.
- g ¶ In talem. Adde Bart. in l. Cogi. in prin. uerfic. sequitur uer. idem quæritur. infra eodem. PANCIR.

§. Si is, qui. Si hereditas delicto heredis sit publicata, fideicommissum debet à fisco. h. d. Hic sunt uidebda duo. Primò, utrum ex apertura tabularum quis priuè hereditate: quod dicitur l. iij. §. non tñ. & l. necessarios. §. j. s. ad Silla. Secundò gl. tractat hic mām aliā, s. q̄ utrunq; debeat distingui, s. an dicat occisus à familia, uel ab extraneo, clam, uel palā: quod plenè no. C. de his quibus. ut indi. l. cum fratrem. & l. iij. §. non tantum. s. ad Sylla.

LEX IIII.

- 1 Libelli forma quando fideicommissarius petit heredem institutum cogi adire, & restituere.
- 2 Index cum allegatur suspectus iure civili, causa non inferuntur: iure Canonico secus.
- 3 Processus factus à iudice recusato, est ipso iure nullus.
- 4 Nolle adire hereditatem, non est repudiare.
- 5 Suspectam hereditatem dicens, non perdit debita iure natura.
- 6 Adire quis cogitur officio iudicis.
- 7 Socijs si ex duobus alter inuito socio uadit ad mercandum, suscipiens in se periculum, & lucratur, non communicat cum socio lucrum.

Quia poterat. Supra l. j. in prin. & §. j. usq; ad §. si hēs. tractauit de remedijs trāsferēdarū actio num, & de exceptione, quæ dat heredi, & de ea quæ dat p̄ heredem, & sic de trib. in §. si hæres. tractauit de quarto remedio, s. de deductione quartæ Trebellianicæ: hic tractat de quinto, s. de remedio coactionis. Hēs pōt cogi adire & restituere, nec est q̄renda cā qua readire recuset. h. d. ¶ No. t̄ ex prin. formā libelli, q̄n fideicommissarius petit heredē institutū cogi adire & restituere dēt. n. dicere se uel le suo periculo hereditatē adiri, & restitui sibi, & petere heredē à iudice ad hoc cogi. ¶ Opp. q̄ uani timoris nulla fit estimatio, seu excusatio. l. hæc aut satisfactio. s. tit. j. de re. iu. l. uani. Gl. nō soluit. Dic q̄ hic

hic quis nemine grauat, sed se exonerat, ideo est pro rone uoluntas. Ita Dy. hic, & de no. oper. nun. l. j. in prin. in illa qone glo. an in nuntiatione sit inferenda ca. ¶ Op. hic dicit, q sine onere transi hereditas: q imo semp cu onere, ut s de leg. j. licet. Sol. hic fuit expresse actum q transiret sine onere: uel melius, hic non loquit de onerib. hreditarijs, sed de molestia, qua ille, qui adit coacte, & restituit, euitat. ¶ Gl. hic inducit in arg. t an qn qs dicit iudicē suspectū, sit inferenda ca? Et oēs nostrae gl. & doc. iuris ciuilibs dnt, q non, & illud cōsului in quadā ciuitate imperij. Canonistae q̄ extra de offi. deleg. c. suspicionis. & de app. c. cum speciali. vñ in terris imperij tenet opi. istius gl. ¶ Sed q̄ro, t quid si recusatus ut suspectus, nō obstante recufatione pcedit, an pcessus sit nullus, a an ueniat annulladus? Inn. in d. c. cum speciali. dicit, nō memini me legisse, q pcessus sit nullus: sed dēt annullari. Host. tenet q̄riū. Io. And. recitat op. simplr. Ego de facto dixi, q memini me legisse, q processus est ipso iure, nullus, q̄a recufatione pposita, ipso iure est exēptus ab eo, & eius iurisdōne: iō pcessus b est ipso iure nullus. l. j. C. si quacunq; p̄di. po. Et si dicas, ibi est sp̄ale, fateor, q̄ in hoc est sp̄ale, qd̄ ordinarius recufat de iure ciuili, sed nō i eo qd̄ dicit q pcessus est ipso iure nullus. ¶ ¶ Quāro, utrū nolle adire, c sit repudiare hreditatē? Hic tex. vñ q sic, q̄num tenet gl. in l. q se patris. C. vñ liberi. Vltam. tenent q̄ illā gl. p quib. facit hęc lex. Sed rñdeo, licet hic dicat, q̄ ille, qui dicit se nolle adire, possit cogi, non tñ p hoc sequit q̄ sit repudiatio. Qd̄ patet, q̄a ante coactionē pōt penitere, & adire. l. ita tñ. §. si patronus. j. e. Hoc tñ examina, ut dixi in l. si qs suus. de iure deli. ¶ ¶ Quāro, an d̄ ille q dicit hreditatē suspectā, perdat debitū iure nāx. Iac. de Are. dicit q̄ nō, q̄a in debito iure naturæ hoc nō reperit, nec est ea dē rō, arg. eius qd̄ no. in l. si qs legatū. in fi. j. de fal. Facit. C. de fideicō. auth. hoc amplius. qd̄ dictū intelligo, si post repudiationē eum penituit: qd̄ pōt fm. l. fi. C. de repu. hared. aliās secus. Nā quartā ita demū hēt si uult esse hēs. l. iā dubitari. §. de hære. insti. Et hoc apparet ex eo, qd̄ pōt filius institui sub p̄dōne potestatiua, & si nō uult adire, nō pōt coqueri de testōre. l. sius quoq; §. j. & 2. de hær. insti. ¶ ¶ Quāro, quo iure qs cogat adire? tex. hic innuit, q̄ officio iudicis, dū dicit, cogat a p̄tore. Dicā. j. e. l. nō est cogēdus, ubi gl. ponit. ¶ ¶ Inducit ad q. Duo t̄ erāt socij unius mercantiæ, unus uult ire Vcnetias, alter q̄ dicit, & ille dicit, uolo ire meo piculo, & sic uadit eo inuito, suo periculo, & multa lucrat, an socius p̄hibēs dēt hēre partem lucri. Et fuit determinatū per hanc legē, q̄ non, quia suscepit in se periculum, & sic commodum debet esse suum. Facit Instit. p socio. §. illud. & sic fuit antiquitus determinatū, quod tene menti.

ADDITIONES.

- a Nullus. Adde an processus iudicis recusati, sit nullus. Bar. confi. 105. Bal. confi. 428. 3. lib. Pau. de Cast. confi. 22. & uide decisionem, per Rom. confi. 220. Et de causis recufationis uide Oldr. confi. 400. adde q̄ contra Bar. in hoc tenet Lanfran. sequendo Inn. in c. quoniam contra. de probatio. de quo etiam per Ange. de Are. in rub. j. de app.
- b Barb. ¶ Processus. Et uide Bal. in d. l. j.
- c Barb. ¶ Adire. Et uide Bar. in d. l. qui se patris.
- d ¶ Quāro an. Adde in quantum Alex. tangit, an filius, qui repudiat possit petere legitimam. Bal. confi. 73. j. lib. Ang. confi. 71. Per. de Anch. confi. 313. ¶ Et Dic, q̄ contra hanc q. uidetur facere Iac. in l. filius fa. §. Diui. col. ult. in fi. de leg. 1. dum dicit q̄ si fiat prohibitio filio de non alienando intra tempus: q̄ poterit repudiare hreditatem patris, & alienare suam legitimam. P. V. T.

L E X V.

Sed, & qui magna. Dignitas haredis grauari, & utilitas testatoris deuincti, non excusat, quin hares cogatur adire. hoc dicit.

L E X VI.

- 1 Aditio hreditatis recusari pōt per absentē, & sic per nuntiiū, uel epistolā.
- 2 Petitio contra eum, qui incertus est, an uelit adire, uel recusare, qualiter formetur.
- 3 Decretum coactionis scilicet q̄ quis cogatur adire & restituere, interponitur inter absentes, quia summarie proceditur.
- a **Recusare.** a Ab absente pōt recusari aditio, & in absentē pōt interponi decretum coactionis. hoc dicit.
- 1 ¶ ¶ Not. q̄ hreditatis aditio pōt recusari per absentē, s. per nuntiiū, uel per epistolā. ¶ Scd̄ no. q̄ non solū qn certū est, q̄ quis recusat aditionē, sed ēt qn est incertū, pōt peti q̄ cogat adire, & restituere. ¶ Tertiō no. q̄ istud decretū coactionis interponit̄ inter absentes. Ad primū op. s. de acq. hære. l. per pcuratorē. aliās Paulus. Rñdeo, adire non possum per pcuratorem, ut ibi: sed repudiare sic, ut hic: q̄ nō placet, cū utrunq; sola uoluntate perficiat. Præterea, tex. in l. j. de offi. pcur. Casaris dicit, q̄ eā p̄tatem, quā hēt in adeundo, hēt in recusando. Dic, ergo, q̄ recufatio nō est repudiatio, ut dixi in l. q̄a poterat. Vel dic, q̄ per pcuratorē declarat̄ repudiatio hreditatis, non aut̄ repudiat. Ad fm, qn est incerta uoluntas, vñ qd̄ non dēt cogi adire, & restituere: q̄a si hēs uellet adire, esset iniquū quod priuaret̄ quarta. Rñdeo, puto q̄ t̄ hoc casu deberet formari petitio sic, q̄ talis ueniat ad dicendū si uult adire hreditatē, uel non: & q̄ ad hoc statuāt sibi certū tps̄ intra qd̄ si recusauerit, tunc cogat̄ adire. Primū pb̄at̄ per ea q̄ dixi in l. si qs instituat̄ s. de hær. insti. fm

3 pbatur, hic, & s. e. l. q̄a poterat. ¶ Ad tertiū op. t̄ & vñ q̄ aduersus absentē nō possit interponi tale decretū. l. si. §. illud. C. de tēpo. appel. & l. de unoquoq; j. de re iudi. Soluit gl. q̄ hic non pcedit ordinarie, sed summarie. Facit qd̄ no. in l. nec quicq; §. ubi decretū. s. de offi. p̄consul. & leg. de reg. iur. l. oia q̄cunq; Ad qd̄ uide no. C. si ut se ab hære. absti. auth. si oēs. ¶ Quāro, d̄ hic in fi. ad qd̄ p̄sentia eorū non est necessaria. qd̄ est hoc dictū? Gl. dicit, ad qd̄. l. ut certio ref. qd̄ placet, si interponet decretū per eū modū quē dixi. s. formā de petitionē. Alij ut Iac. de Are. dnt, ad qd̄. f. decretū interponendum, & trasferendū actiones, ut. C. co. l. pe. §. fi. Istud dictū est uerū qn iam esset hreditas adita per hrdē, ut ibi sed hreditate non adita nō pnt transferri actiones in fideicōmissariū per decretū. l. ille a quo. §. si de testō. j. eo. Intelligo ergo ad qd̄, scilicet ad decretū coactionis interponēdū, q̄a hrdē p̄tumaciter absente iudex interponet decretū. Sed si dices, qd̄ operēt̄ istud decretum. Rñ. multū, quia licet hīs decederet hreditate non adita, fideicōmissum non extinguit. C. co. l. non iustā. Facit q̄ no. per Cy. in l. eam quam. C. de fideicom.

A D D I T I O.

- a Pom. ¶ Recusare. Et uide tex. in l. si cum seruum. §. fi. & ibi Ang. j. de fidei. lib. & in l. cum uerō. §. subuentum eo. tit.

§. Meminisse. Succedentes ab intestato, & sui, coguntur adire, & restituere. h. d. Opp. q̄ in hærede suo non sit necessaria coactio, ut j. eo. l. ita tamen. §. si pater. Sol. ut ibi uidebitis.

- 1 *Fiscus, ad quem uadit hareditas, an teneatur mortem defuncti uindicare.*

§. Si fisco. Fiscus, ciuitas, & collegiū cogunt hreditatem adire, & restituere. h. d. ¶ Quāro, an iste. §. put loquitur de bonis quæ deuoluunt in fiscum, loquat post aditā hreditatem ab hrdē, uel ante? Gl. ponit duas opi. s. q̄ pōt loqui in hreditate adita, uel i hreditate nō adita, q̄ dic, ut l. si sequens gradus, s. ad Syl. qd̄ tñ requirat aditio. facit. j. de iure fisci. l. eius qui delatorem. §. fi.

- 1 ¶ Quāro, tan fisco, ad quē uadit hreditas, teneat̄ mortem defuncti uindicare? Gl. q̄ non: quod tene menti. Facit, q̄ ille ad quem uadit hareditas alicuius in p̄nā illius, non teneatur ad illa ad quæ tenebatur ille primus, a quo aufertur. quod modo non examino.
- 1 *Substitutio, in eum, qui est per fideicōmissum grauatus, intelligit̄ directā.*
- 2 *Substitutio uulgariter, & pupillariter, & per fideicommissum, ualet & est in electione substituti, per quem succedat.*
- 3 *Clausula si filius suus decesserit sine liberis, talem sibi instituit, & substituit, quid operetur.*

§. Titius. a Verbū t̄ substituo, intelligit̄ directō in eo, qui ēt est p̄ fideicōmissum grauatus h. d. Not. qd̄ dixi in summano. Itē no. q̄ qn qs est substitutus directō, & p̄ fideicōmissum, est in electione sua, quā uia eligat, & per t̄ hoc cū in testamētis sæpē scribunt̄ hęc uerba, substitutū talē uulgariter, & pupillariter, & per fideicōmissum: apparet q̄ ualet, & est in electione substituti. Ad idē. l. si qs seruo. de man. testa. & Gui. ponit. C. de impube. in l. p̄cib. & ego dixi in mā substitōnis compēdiōsæ. ¶ Itē per hunc. §. dixi in qd̄. de facto, dixit testōr, q̄ si filius suus decesserit, sine liberis, talē sibi instituit, & substituit, quod debet intelligi, instituit directō, substituit per fideicōmissum, ut sic aliquid operent̄ hęc uerba: sic: hoc uerbum substituit, quod est cōe, intelligitur de directā p̄pter fideicommissariam, quæ sequitur. Facit, quia uerbum substitutio aptum est ad directam, ut s. de hared. instit. per totum.

A D D I T I O.

- a Barb. Titius. Et no. illud quotidianū, uulgariter & pupillariter, & per fideicōmissum, uide hic Bal. & Ang. in quantū pb̄auit q̄ electio est haredis, seu substituti, q̄a idē uoluit in l. si quis seruo. j. de man. test. & idem uoluit ibi Ang. qui dicit q̄ iste tex. est melior de iure fm Io. de Imo. hic intelligit, qn est extraneus substitutus, ut hic per eū, non aut̄ ubi esset coniunctus testatori, & posset adire. Simile quod uoluit Bar. in l. j. in 2. qd̄. s. de iure cod. ubi dicit, & soluitur disincta, & erit electio haredis, sed non facit ad casum istum, quia nos loquimur in substituto. Ego consulo: nunc q̄ habeat locum fideicommissum, quando ipse substituit filias adiuuicem uulgariter, & pupillariter, & per fideicommissum.
- 1 *Citatus ad locum non tutum, non tenetur ire.*
- 2 *Citatio ad locum manifestē non tutum, est ipso iure nulla.*
- 3 *Excipiens de loco non tuto, tenetur causam inferere.*
- 4 *Citatus potest excipere de aere malo, & corrupto in loco citationis.*

§. Si quis alio. Eo loco, & eo tpe debet hareditas restitui, si fieri pōt, quo testōr iussit aliās poterit alio loco uel tpe restitui, si fuerit dies certa, sed ante diē certā restitutione facta per Trebellianum, actiones non transeunt. h. d. usq; ad l. apud Iulianum legā tñ per partes. ¶ Opp. de hoc q̄ cogit̄ ire ad locū. j. l. pxi. dicitur q̄rium. Sol. Ire cogit̄, si commodē pōt, ut hic: aliās secus, ut j. l. proximi. tunc. n. cogetur hic adire, & restituere, nec coget̄ ad locum accedere. Sed tunc op. q̄a hic facit ei simile eum, qui iussus est restituere ad diē: & innuit q̄ ille qui iussus est ad diem restituere cogi possit ante diē, quod est j. l. sed, & si ante. j. e. Soluit gl. q̄ sunt similes quo ad quādā. uel uerius hic loquit̄ de iussu restituere in diē certā, quo casu pōt restitutio fieri ante diem: ibi loquimur de die incerta. Ista est uera, pb̄at̄. j. e. l. cogi. §. cū qd̄.

Opp.

Op. in l. sed sciendum, dicitur, quod potest fieri restitutio adone non impleta, in l. pxi. sed & si alio. §. si. Sol. Hic fit mentio de duplici adone, una si nomen uespillonis portauerit, quod nomen est turpe, & eius in interpretatione ponit gl. ideo hac adone tanquam turpis rejicit. l. facta. §. si in dando. j. eo. hinc ergo fideicommissum pro puro. Secunda adone fuit, quod iussus fuit ire Alexandria. De ista dicamus, quod non fuit apposita in modum adonis, sed cuiusdam iussus, seu modi, cuius defectus non impedit. l. Titio. §. de leg. 1. Vel fuit adone potestativa, quae deficit pro casum, unde hinc pro pure, ut not. in l. in testō, la. 2. de adi. & demon. ¶ In l. de etate. j. eo. Gl. super uerbo liceat. dicit, hoc est argumens eos qui impetrant literas in loco non tuto. sic. §. ex quib. cau. maio. l. iij. 1 Not. quod citatus ad locum suspectum non tenet ire. Pro hoc. j. de legationib. l. sciendū. & ibi dixi. ¶ Sed si quaro, si aliquis citatur ad locum non tutum, utrum citatio sit ipso iure nulla, aut est necesse quod pars exceptionem opponat? Rñdeo, si locus est manifeste suspectus citatio est ipso iure nulla, casus est in c. pastoralis. de re iudic. 3 in Cle. & ibi per gl. in uer. notorio. ¶ Quaro, an ille qui excipit, quod locus ad quem citatur, non est tutus, debeat inferere causam? Respon. sic, dixi. j. de exce. l. j. ¶ Quaro, si aliquis citatur ubi est malus, & corruptus aer, utrum possit de hoc excipi? Respon. sic, ut habetur in hac l. sed sciendum. j. proxi. uer. si. sed, & salutis, & extra de re nuncia. c. ad supplicationem. ut ibi text. & glo. j.

ADDITIO.

1 Tutum. Adde an teneatur comparere. & an citatio sit nulla, Old. confi. 42. & multa quae praecedunt, quoniam pro guerras non est tutus accessus ad aliquem locum, uide Ro. p. 433. Et an bannitus teneatur comparere ad locum unde fuit bannitus. uide de Bal. p. 436. 4. lib. & in quantum etiam Alex. tangit an haeres rogatus restituere post mortem pauperibus. possit in uita restituere, uide in l. post mortem. C. de fideicom. ubi quid Abb. quid Pet. de Anch. quid Ro. fenerit consulendo.

LEX IX.

- 1 Verba, non puto mihi expedire hereditatem adire, & similia, prolata post tempus datum ad liberandum, inducunt dispositionem.
- 2 Causa non requiritur in repudiationem.
- 3 Institutus sub conditione, uel ad diem, an possit cogi adire, & restituere ante.
- 4 Item an possit adire sponte, & restituere.
- 5 Institutus pure, & rogatus restituere sub conditione, quando possit adire, & restituere.
- 6 An talis possit adire sponte, & restituere.

1 Sed, & si alio. No. si quod haec uerba, non puto mihi expedire hereditatem adire, & similia, prolata post tempus datum ad deliberandum, inducunt dispositionem, quasi dicat, pro certo repudio. Facit. j. eo. l. oēs. dixi. §. de leg. 1. l. serui electione. in prin. & l. gerit. de acq. haer. No. si quod in repudiatione non requiritur causa, ut §. eo. l. q. a poterat. Op. ad §. si quis sub adone. j. eo. l. apud Iulianum. §. Antistia. Sol. hic loquitur de instituto sub adone, ibi de instituto pure, rogato sub adone. ¶ Op. ad l. sed & si ante, q. ad diem non potest quod haeres institui. l. heditas. de haer. insti. Sol. hic de die incerta, ibi de certa, ut ibi no. ¶ Pro declaratione gl. quae est hic quod, an institutus sub adone, uel ad diem, possit cogi adire, & restituere ante. Scdō, utrum hoc possit facere sponte. Tertio, utrum institutus pure, rogatus sub adone possit cogi adire, & restituere. Quarto, utrum hoc possit sponte facere. ¶ Circa primū dic, aut est institutus sub adone impossibili, uel turpi, & hinc pro instituto pure. l. sed sciendū. in fi. §. e. & l. facta. §. si in dando. j. eo. & de adi. insti. l. j. Aut est adone possibilis, & tunc, aut est praeterea, & potest cogi implere, & adire si potest, si non potest, remittit sibi adone. l. sed sciendū. §. eo. Si uero est adone casualis, tunc interim non potest cogi adire & restituere, ut hac lege, in fi. De instituto uero ad diem certū dic, si instituitur a pagano, hinc pro instituto pure, ut §. de haer. insti. l. heditas, iō ante potest cogi adire & restituere, ut j. eo. l. cogi. §. cū quidā. Si a milite, dic ut dixi de instituto sub adone, ut de test. mili. l. in fraudē. §. miles. & j. pxi. l. sed & si ante fm unā opi. gl. ¶ Circa fm, si an possit sponte adire, & restituere? dico quod adire non potest, sed potest petere bon. poss. fm tab. l. ij. §. si sub adone. de bo. poss. fm tab. dixi l. i. si quis instituat. de haer. insti. restituere potest de facto, non quod actiones transeant per Trebellianum, nisi rati habitio subsequatur, adueniente die, uel adone, ut d. l. sed & si ante. ¶ Circa tertium, si de instituto pure, rogato sub adone, utrum possit adire & restituere, dic, aut est rogatus de restituendo pure uni, pro parte, & alij sub adone pro alia parte, & tunc ab eo, cui est rogatus pure, potest interim cogi adire, & restituere. l. j. §. sed & quoties. §. e. Aut est rogatus, tamen sub adone, & tunc potest cogi adire & restituere, non tamen transeant actiones per Trebel. ut j. l. apud Iulianum. §. Antistia. Si uero est rogatus restituere ad diem, tunc, aut est dies certa, aut incerta: primo casu potest cogi & adire, & restituere. l. recusare. in fi. §. e. & l. cogi. §. cum quidā. j. e. Aut est dies incerta, & tunc, aut suspedit fideicommissum, & idē quod in simplici adone, l. dies incertus. de adi. & dem. & C. de fideicō. l. post mortē. fm unā lect. Si uero diē fideicommissi non suspedit, ut quae est appositus dies mortis fideicommissarij. l. haeres meus. de adi. & dem. tunc idē quod in die certa. l. post mortē. fm aliam lecturā. ¶ Circa ultimū, si utrum sponte possit adire & restituere? dic, aut est rogatus de restituendo pluribus. & tunc restituendo uni non transfert

actiones; nec sibi contingit liberatio, nisi in euentum adonis, ille cui facta est restitutio superuiuat, & sibi restitutum esse uelit. l. cum pater. §. a filio. §. de leg. 2. & l. uxorem. §. Scium. §. de leg. 3. Si uero est rogatus de restituendo uni, & tunc, aut est sui iuris, & potest interim restituere & adueniente adone, contingit liberatio, non tamen interim transferuntur actiones per Trebellianum, quia non est facta restitutio prout defunctus uoluit. l. post mortem. C. de fideic. pbat in hac. l. & ita doc. intelligunt, licet gl. hic, & l. post mortē. aliter sentiat. Aut ille cui dēt fieri restitutio, non est in sua potestate, & non potest statim restituere. l. filiusfamilias. §. diui. el. j. §. de leg. 1. & ibi dixi rōnē. Ultimo gl. quae est hic, quia distinguit in hac materia, uide & signa.

LEX XI.

1 Statutum quod quis cogatur suscipere arbitramentum, qualiter intelligatur.

Apud Iulianum. Hinc non potest cogi adire, nisi omnino damnū quod timet, sibi sarciat, uel a praetore remittat. h. d. Not. ar. si quod statuta quae dnt aliquos cogēdos ad suscipiendū arbitramentū, debeat intelligi, nisi illi aliquod incommodū suspectū habeant, uel aliquod damnum timeant: tunc n. non potest cogi, nisi illud sibi sarciat, uel a praetore remittatur, ut hic.

- 1 Vulgaris tacita, ut ualeat, requiritur aditio ex testamento, & nu. 3.
- 2 Existētia sui heredis, dato cohæredē extraneo, nihil operatur.
- 3 Testamentum non potest assumere uires a tacita uulgari.

1 §. Idem Iulianus. Ad confirmationem tacitae uulgaris requiritur aditio ex testō paterno. h. d. fm gl. Vel dic, quod loquitur in pupillari, & fm hoc intendit, quod pro fideicommissum relicto in secundis tabulis, cogitur institutus in testō paterno adire, ut pupillares tabulae, & fideicommissum per quos confirmantur. h. d. Op. quod institutus in testō patris non possit cogi adire. l. ita tñ. §. a patre. j. c. l. ij. §. interdum. §. de uul. & pup. Sol. non cogit adire ante mortē pupilli, ut ibi, post sic, ut hic. Op. unius aditio sufficit ad confirmandum testū paternum. l. si nemo. de testa. tur. & hic: sed hic pupillus fuit haeres patris, ergo non est necesse quod alij cogatur. Sol. gl. intellige, quod hic pupillus non adiuuit. Sed tunc op. existētia sui hrdis confirmat tabulas pupillares. l. p. de priui. credi. & l. si filius. de uul. & pup. & l. si pupillus. §. de acq. haer. Sol. tñ no. hic pupillus habebat cohæredem extraneū, & sic existētia sui heredis nihil operatur. Hoc tenet Dy. per hunc. §. in materia substōnum. & Cy. in materia uulgaris substōnis. in l. precib. C. de impu. quod est uerum quantum ad propositum, non simpliciter, ut dixi plenē in l. filius qui patri. de uul. & pup. Sed tunc op. quod substō pup. non possit hēre locum filio non existente hrdē patri, ut Insti. de pup. subst. in prin. Soluunt quidā, quod hic substitutus fuit uulgariter, sed non pupillariter, quod gl. non placet, quia tex. dicit, secundis tabulis. Præterea, si fuisset substitutio uul. possit adire ex substōne, licet ex institutione adita non fuerit: unde non esset necesse institutū cogi adire. Dicit ergo gl. quod hic fuit facta substitutio pupillari. tñ substituti non adhibunt ex pupillari, nam hrditas pupilli non est aliqua, cum non adiuerit paternā: sed adhibunt substituti ex tacita uulgari pnta in expressa pupillari. ¶ Not. ex hac gl. si quod tacita uulgaris requirit quod testū paternum confirmet per aditionem factā ab alio, quod ab ipso substituto: & sic testū non potest incipere assumere uires a tacita uulgari: casus est hic fm hanc gl. & Dy. fm Gu. de Cu. in l. precib. C. de impu. Contrariū tenet Old. ego. idem teneo. Pro hoc adduco casum. §. de testa. mili. l. neq. n. §. si. & l. seq. quod plenē examino in l. j. §. de uul. & pup. in illa q. de secundo effectu tacitae uulgaris. Ad hanc. Rñ. quod loquitur de substitutis pupillariter, & adhibunt ex pupillari. Nec potest dici, quod pupilli nulla est hrditas sine hrditate paternā. Quid. n. phibet, quod pupillo non obueniant alia bona, quae fuerunt sibi quaesita per tutores suos. Et hanc opi. uerē tenere gl. in l. pe. de uen. inspi. & in l. lex Corn. de uul. & pup. & in l. j. illius tit. plenē dixi. Op. quod non sit necesse, quod ambo adeat, cū uno adente accrescit sibi portio illius repudiatis. §. his itaq. C. de cad. tol. Sol. coguntur ut pareatur uoluntati defuncti, quia forte interest fideicommissarij, ut magis habeat ab utroque quā ab uno, arg. eius quod dicitur. C. eo. l. non iustam. & l. reculare. §. Titius. §. eo. Quærit gl. de qua hereditate. Dic ut in gl.

ADDITIO.

- 2 Poma. ¶ Op. Et uide Bal. & ibi Io. in l. si filius heres. §. de lib. & posth. & qd no. in l. fi. §. de adi. insti. & in l. iij. C. de iure delib. l. Papinianus. §. iij. §. de inof. test.
- 1 Fideicommissarius si decedit ante factam restitutionem, an restitutio possit fieri eius heredi.
- 2 Exempla principis sequenda sunt.

§. Vtrum autem. Coactus adire, & restituere, si actio nes in fideicommissariū non transferuntur, perinde non tenetur ac si non adiuisset. h. d. cum. §. seq. 1 Innuuit iste. §. si fideicommissarius decedit ante restitutionem, quod restitutio non potest fieri heredi eius. Contra. j. eo. l. cogi. §. Metianus.

ADDITIO.

- 2 Barb. ¶ Contra. j. eo. uide Bar. in confi. 86. incip. factum super quo dantur con filia. ubi dicit, quod si moritur cum herede, & non sit facta restitutio, transmittit fideicommissum.

nus. C. de fideicō. l. iij. & l. si in personam. Gl. rñder, & ponit ueri-
tatem. Intelligas hic fideicōmissarium decessisse sine hærede, hæc
uera, licet aliter glo. dicat in l. cū filio. s. de leg. 1. sed ibi reprobaui,
& in l. a testatore. de p. di. & demon. & ibi dixi. Opp. q̄ exemplum
non sit sequendū. l. nemo. C. de sen. Sol. hic t̄ est exemplū Principi-
pis quod est sequendū. l. si. C. de legib. Op. q̄ añ p̄dōnem nō posset
qs cogi adire & restituere. l. sed & si alio. & l. sed & si ante. s. eo. Sol.
ibi fuit institutus sub p̄dōne: hic purè, rogatus sub p̄dōne. Hæc sol.
est bona in se, tñ rō d. l. sed & si ante. adhuc durat, quia si restō fit
ante aditionem ab eo qui rogatus est purè, non fit fm̄ quod testōr
uoluit, ergo non transeunt hic actiones. Sol. Fateor, q̄ non tran-
seunt hic actiones per Trebellianū, per rōnem. l. sed & si ante. & iō
fuit introductū remedium diui Pij, ut si añ decederet fideicōmissa-
rius, q̄ actiones transeant per Trebellianū, h̄s, qui adit non teneat:
q̄ p̄tingit siue fideicōmissarius decedat añ restōnem, siue post, añ
rñ p̄dōnis uel diei incertæ euentū. ¶ Op. fm̄ hoc innuit, q̄ h̄s inte-
rim teneat creditorib. Rñdeo, fateor, tñ sibi non nocet, q̄a est qui
eū defenderet, tutor pupilli. Sed si non esset qui defenderet, habe-
ret locū remedium diui Pij. Et sic est expedita gl magna, put perti-
net ad hunc. §. aliud quod sequitur dicā in l. seq. ¶ Opp. ad petiti-
onē istius seruæ non pōt quis cogi adire, ut j. eo. l. non est cogendus.
Quædam gl. parua hic nititur soluere. Dic ut l. cogi. §. pen. j. eo.

L E X XII.

Sed cūm ab hærede. Quæro quæ est rō, quod in
instituto p̄ parte, n̄ hēt locū
p̄stō. Rñdeo, q̄a est alius cuius aditione p̄firmat testm̄, & cōpetit li-
bertas. Sed ad hoc op. q̄ ambo dēt cogi adire & restituere, ut s. l. p̄
xi. §. j. So. Ibi cogebat ab eo qui restōnem petebat, fm̄ uoluntatem
defuncti; hic cogebat ante p̄dōnem, & sic nō fm̄ uoluntatē defun-
cti. Hoc sentit gl. magna p̄cedētis legis, & benè quam no. Ibi, n̄q;
pupillum. gl. legit trib. modis, uide eam, & tene primam lect.

L E X XIII.

Ille à quo sub conditione.

- 1 Exceptio, quæ rei interesse non cōtinet, non admittit̄ in causis summarijs:
et si interest, admittitur: sed si requirit altiorem indaginem, reseruabit̄.
- 2 Hæres si decedit ante aditam hæreditatem, fideicommissum uniuersale
quando extinguatur.
- 3 Fideicommissum qualiter potest esse dubium, si non est dubium de testō.
- 4 Exceptio testamenti quare non admittitur, fideicommissi sic.
- 5 Exceptionum reseruatō, quam iudex facit, quid operetur.
- 6 Infans institutus à matre, et rogatus si decederet sine liberis ut hæredi-
tatem restituat Titio, si decedit hæreditate non adita, an pater possit co-
gi adire et restituere.

§. Si de testamento. In t̄ causis summarijs nō ad-
mittit̄ exceptio rei, quæ inter-
esse non p̄tinet, & si interest, admittit̄. sed si requirat altiorem inda-
ginē, reseru. t. h. d. No. quod dixi in sumuario. Scđ̄ no. t̄ ex fi. q̄
si hæres decedit ante aditam h̄ditatem, fideicōmissum v̄le extin-
guif. Ad hoc opp. C. e. l. nō iustam. Gl. sol. notabiliter. Qñq; qs de-
cedit post aditionē, & non est dubiū q̄ ualet fideicōmissum. Qñq;
ante aditionē, & ante coactionē, & tunc fideicōmissum extingui-
tur. casus est hic, in si. Qñque ante aditionē, post coactionem, tunc
fideicōmissum non extinguitur, sed debet ab eo, ad quē uadit hæ-
reditas siue sit cohæres, siue substitutus, d. l. non iustā. siue ueniens
ab intestato. l. post p̄sanguineos in fi. j. de suis & leg. Itē id q̄ dixi,
de h̄de decedente añ aditionē & coactionē, q̄ fideicōmissum ex-
tinguat, intelligas, nisi ad h̄dem trāseat ius deliberandi uel ad eun-
di aliquo ex casib. quos dixi in l. uentre. de acq. hær. tunc n. cogetur
h̄s h̄dis sicut ipse h̄s. l. eam q̄. C. de fideic. facit q̄ dixi. s. e. l. recu-
sare in prin. ¶ Quæro, quō pōt esse dubium de uirib. fideicom-
missi, si de testō non esset dubiū? Rñ. poterat esse dubium an fidei-
commissum esset particulare, uel v̄le. l. cogi. in prin. j. eo. uel testm̄
dicebatur factum siue solennitate, uel absq; aliqua scriptura, & h̄s
p̄hibebatur testm̄, negabat fideicommissum. Ex hoc pōt esse, q̄ ista
q̄ requirat altiorem indaginem, quia forte oportet quod testes ue-
niant de longinquo. ¶ Quæro, quæ est rō t̄ d̄ræ de exceptione tes-
tamenti, quæ non admittit̄ & fideicōmissi, quæ admittitur? Rñ. si
defunctus non potuit facere, non interest h̄dis, qui mihi restituit
& adit: quia à nemine poterit ueniri: nec per aditionē fuit factus
h̄s, nec ad eum aliquid pertinebit. Sed qñ dubitat de uirib. fideicō
missi, an ualeat, uel non, interest h̄dis: q̄a si fideicōmissarius cog-
ret eum adire, auferret sibi ius quartæ, & ius deliberationis suæ, ut
j. e. l. cogi. §. idē Metianus. & ideo dēt examinari. Scđ̄m hoc, puto
q̄ si opponeret exceptiones de uirib. testamenti, interest h̄dis: q̄a
fortè est h̄s ab intestato illius defuncti, & sic apud eū remanet illa
h̄ditas tunc eēt examināda illa exceptio, ne aliqd̄ dānum patiat̄. l.
apud Iulianū. in prin. s. eo. & j. e. l. ita tñ. §. quoties. Dic ergo, in ex-
ceptionib. in quib. tractat de uirib. fideicōmissi, si nullū interesse
h̄dis p̄tinet, quia fortè repudiavit iam h̄s, tunc illa exceptio non
dēt audiri, nec examinari. Prædicta uera, nisi esset notoriū testm̄,

uel fideicōmissum esse nullū. l. j. §. ij. cū gl. de tab. exhib. & l. si qs le-
gatum. §. j. de fal. & no. in leam q̄. C. de fideic. ¶ Quæro, t̄ qd̄ ope-
ras ista reseruatō b̄ exceptionis, q̄ iudex facit: Rñ. hoc, ut si appare-
bit exceptiones esse ueras, & iuridicas, quicqd̄ est factū, habeat p̄
non factō, ut hic, & l. p̄tor. in prin. & l. qui uias. §. j. de dam. infe.
¶ Vterius scias t̄ qd̄ do. Fran. Accur. disputauit unā q. Mater in-
stituit filiū, ut si decederet sine liberis restitueret h̄ditatem Scio,
decessit infans h̄ditate nō adita: utrū pater possit cogi adire & re-
stituere? Et dixit, q̄ si pater adiuuit spōtē, per l. si infanti. cogit resti-
tuere. l. si alienus seruus. s. de le. 2. si nō adiuuit spōtē, non pōt cogi, p̄
d. l. si alienus, qd̄ nō placet: q̄a imo p̄t cogi, sicut ille, ad quē trāsit ius
deliberādi, uel alio mō ius ad eūdi, ut no. per gl. l. eā q̄. C. de fideic.

A D D I T I O N E S.

- a Barb. ¶ Quæro quæ. Et no. q̄ exceptio, tua non interest, pōt opponi: uide Inn.
in c. super his. de accus. licet si non opponatur, sententia ualeat. Tex. est in l. si
posthumus. §. si quis ex his, s. de inoffi. test. & Inno. dixit fin. in d. c. super his, q̄
si opponitur ante lit. contestat. transfert onus probandi in aduersarium, si post li-
tem contestatam transfert in opponentem.
- b ¶ Reseruatō. Adde quid operetur reseruatō exceptionum. Bal. confi. 80. 3. lib.
& Pau. de Cast. confi. 392. & uide Fran. de Are. in c. exhibita. col. fi. de iud.

§. Tempestiuum. Vidimus quis potest cogi, uidea-
mus per quem & hoc intēdit. Ma-
ior minorem cogere potest; par in parem non hēt imperium. h. d.
Prosequere ut in gl. Op. s. de off. procon. l. j. Dic, ibi de uoluntaria
iurisdictione, hic de contentiosa. An autem quis possit subire offi-
cium plurium, plenè dic per Guil. in l. iij. de adop.

§. Si quis. Filius. a miles potest cogere patrem adire & re-
stituere. h. d.

A D D I T I O.

- a ¶ Filius. Adde dum Alex. postea tangit, an minor possit accusare sine cōsen-
su patris, Bal. confi. 69.

L E X XIII.

Nam quod ad ius publicum.

§. Sed & qui. Etia post repudiationē qs cogit̄ adire, nisi
bona sint uendita. h. d. t̄ Not. q̄ licet ille qui
repudiavit, perdat ius ad eundem ad sui commodum. l. sicut. C. de re-
pu. hæredi. tamen potest cogi adire ad commodum alienū, ut hic.
Authenti. ex causa, confirmat substitutionem pupillarem.

§. Si quis compulsus. Per aditionē factam coactē,
p̄firmantur legata, & fideicō
missa, tabulæ pupillares, & cætera alia. h. d. No. arg. t̄ q̄ tabulæ pupil-
lares p̄firmantur per auth. ex causa. C. de lib. præte. quæ dicit, cæte-
ra firma permanent. Nam tabulæ pupillares continentur appella-
tione cæterorum, ut hic: dixi in l. filio præterito. de iniusto testa.

§. Qui cōpulsus. Qui compulsus adit hæreditatē pōt
pœnitendo h̄re b̄ficiū quartæ. h. d.

§. Non omnis. Iurisconsultus postq̄ posuit illud sena-
tusconsultū de coactione in l. q̄a pote-
rat. s. primò, declarauit quis possit, usq; ad l. ille à quo. §. tempesti-
uum. ibi, per quem iudicem. usq; ad hunc. §. hic ad cuius petitionē
iudex cogat hæredē usq; ad l. ex facto. & h. d. Rogatus de restituen-
da re uel quantitate, non potest cogi adire: secus si rogetur de uni-
uersitate rerum, uel quota. h. d. usq; ad l. cogi. §. cum quidam. Op.
hic d̄r, q̄ si rogatus sit aliquis restituere bona, transeunt actiones.
Contra. s. de leg. 1. l. non amplius. §. fi. & l. si quis seruum. §. fi. cū l.
seq. s. de leg. 2. Sol. Hic fuit rogatus restituere oīa bona, uel simpli-
citer, ibi partem bonorum. Quod plenè dic, ut l. si quis seruum. §.
fi. de leg. 2. Opp. q̄ appellatione pecuniæ, tantum pecunia numera-
ta contineatur. j. ad Macedo. l. j. Sol. ut dixi in l. talis. s. de leg. 1.

L E X XVI.

- 1 Pecuniæ appellatione quare totum patrimonium contineatur.
- 2 Verbu peruenire, largè & improprie accipit̄ ne intercidat fideicōmissum.
- 3 Verba obliqua adiecta certæ rei, nō extendunt̄ ad uniuersitatem bonorū.
- 4 Verbum relinquo, adiectum certæ rei, non importat institutionem hæredis.
- 5 Clausula, gre alieno deducto, in testamento posita, quid importet.
- 6 Testator si rogat expresse aliquem restituere, quod superest à debitis, et
legatis, fit fideicommissum uniuersale.
- 7 Rogatus si decesserit sine liberis à dictis iudicijs, et legatis, restituere re-
siduum bonorum, q̄ sit fideicommissum.

§. Cogi. Not. ibi in uer. in ambiguo t̄ rōnē, quare appellatione
pecuniæ, totū patrimoniu p̄tineat, s. ne intercidat fidei-
commissum. Dixi clarius in lege talis. s. de le. 1. Scđ̄ no. t̄ ex uer. sed
& si qs ita rogauerit, q̄ licet uerbū, puenire, p̄prie intelligat̄ dedu-
ctis onerib. tñ hic assumit largè, & improprie, & rō est, ne interci-
dat fideicom. Sequit̄ uer. & gñat̄. Iurisconsultus hic ponit summariū
eius qd̄ dixerat. ¶ t̄ No. q̄ uerba a obliqua adiecta certæ rei, uel quā-
titati,

A D D I T I O.

- a Pom. ¶ No. q̄ uerba. Et sic lita. l. j. §. si ex fundo. s. de hær. inst. fm̄ Ang. ibi post
Dy. & uide Io. de Imo. ibi. idē Abb. c. Ray. i. no. de test. tenet p̄ istud dict. Bar.

titati, nunq̄ extenduntur ad uniuersitatē bonorum. Vnde est arg. q̄ uerbum relinquo, adiectū rei singulari, non trahat ad institutionē directam, uel obliq̄, fm Dy. Et pro p̄stanti ponit Rich. Mal. in quadam disputatione, de qua feci mentionem in l. his uerbis in prin. de hær. instit. pbatur in auth. ut cū. de app. cog. §. aliud. ubi nō sufficit filio relinqui quoquo relictū titulo, sed iure institutionis. Et sic apparet, q̄ uerbū relinquo, adiectum certæ rei, uel quātitati, non intelligit iure instōnis, nisi exprimat. Sequit̄ uer. inde querit̄. Hic ponit determinatio Iuliani, & rōnes factæ in tex. nō soluunt, nec declarant. iō examinemus q̄ qd̄ importet dicta uerba deducto ære alieno, in legatis. Rñ. hoc fuit declaratū. §. eo. l. Marcellus. §. p̄. f. q̄ h̄s ipse si uult, soluat: si nō, h̄ditatem restituat. Et hæc est sn̄a Iuliani hic posita, in fi. Et ex hoc nō obstat rō prima, quæ innuit, q̄ ex ipsa ui uerborū, magis id qd̄ superest ex h̄ditate, q̄ ipsam h̄reditatē restituere sit rogatus: q̄a non est uerū q̄ uerba hæc significat, sed magis in p̄tate h̄dis ponit, si ipse uult soluere: uel alijs restituere ad soluendū. ¶ No. q̄ tñ diligenter illa uerba, q̄a si alijs in testō rogaret expressē restituere, qd̄ superest à debitis, & legatis, uel residuū bonorū à dictis iudicijs uel legatis, q̄ istud nō eēt fideicommissum v̄e, ut hic tex. exp̄sse dicit. Et p̄ hoc semel de facto p̄sui aliter. Per uerbū cōe fuit facta substō per hunc modū, si decesserit sine liberis, residuū bonorū meorū à dictis iudicijs, & legatis, deueniat in talē. Dicebam, q̄ substō hæc non pōt esse directā, quia uerbum commune adijcitur certæ rei magis, quā uniuersitati, ut hic patet: ideo non trahitur ad directam, ut dixi. §. proximo. §.

CONCORDIA.

¶ Cogi. Pro p̄cord. aduerte quidam testōr reliquit quædam legata singularia, deinde dixit, residuū uerō bonorū meorum uolo ad talē pertinere p̄cludit Bar. q̄ per talia legata substō uiter facta per uerbū residuum uero &c. non alterat sed remanet in suis uirib. ac si esset institutus, ut l. ij. de hær. instit. ita Bar. in l. Centurio. in ult. uerb. quartæ. q. prin. ff. de uul. & pup. Ale. in d. l. Ceturio. in co. fi. all. Bar. tenere p̄riū in hac. l. cogi. i. prin. Sol. dat ipse Ale. dic ut ibi per eū. Cui adde q̄ posset dici q̄ illa uitas in d. l. cogi. fuit adiecta certæ quātitati ipsius instituti in d. uerō. l. Ceturio. Bar. loquit̄ eē. Sed dubitat̄ de illo uerbo pertinere, an dicatur institutus directō, an per fideicommissum, quod tamen relinquatur cogitandum.

ADDITIONES.

- a ¶ Relinquo. Adde an trahatur ad institutionem. Bal. confi. 10. 4. lib. Ang. confi. 150. Ro. confi. 57. Bal. confi. 193. j. lib.
- b ¶ Residuum. Adde consilium inter confi. Bal. 287. 4. lib.

§. Si quis hæres. Fideicommissarij uniuersales possunt cogere hæredē adire, siue sit unus siue plures, siue in solidum, siue pro parte. h. d.

§. Sed & si quis. Ratione hæreditatis propriæ testatoris locus est Trebelliano in hæreditate aliena. h. d. Opp. j. prox. §. Solu. prout ibi dicam.

- 1 Institutus ex re certa eo casu, quo hæreditas pertinet ad eum, & sic actio nes ad eum transeunt, potest cogi adire, & restituere.
- 2 Rogatus restituere hæreditatem alterius, quæ obuenerit testatori non detrahit Trebellianicam.

§. Sed & si miles. Eo casu, quo ad institutū ex reb. certis transeunt iura & actiones, illo casu à fideicommissario certarum rerum poterit cogi hæres adire, & restituere. h. d. No. arg. q̄ institutus ex re certa, eo casu quo hæreditas pertinet ad eū, & sic ad eū transeunt actiones, poterit cogi adire & restituere, sicut hic d̄r, in testō militis. ¶ Not. q̄ qñ quis rogatur restituere hæreditatem alterius, quæ obuenerat testatori, non est locus Trebellianicæ. Contra. §. prox. §. quidam soluunt q̄ hic corrigitur: sed non est uerisimile q̄ se corrigat incontinēti. Alij, q̄ ibi peruenerat ad rogantem restituere, hic non, quod gl. nō placet, quia relinquēdo, v̄r adire, ut §. de acq. hær. l. Pantonius. §. fi. & l. si auia. C. de iur. delib. Hug. soluit aliter, ut in glo. Tu dic, q̄ ibi fuit rogatus restituere h̄ditatē testōris totā, v̄l partē, & et aliā q̄ testōri obuenerat: hic uerō fuit rogatus restituere solū aliā h̄ditatē. De uirib. at̄ huius relictū, dixit plenē. §. de le. 2. l. cū fili. §. Lucio.

§. Cum quidam. Rogatus restituere ad diē certum, pōt interim cogi adire & restituere. h. d. Op. §. e. l. sed & si ante. Solu. Hic de rogato restituere ad tēpus certum: ibi ad tempus incertum. no. in l. recusare. §. fi. sup. eo.

§. Metianus. Ad petitionē unius ex fideicommissarijs p̄t hæres cogi adire & restituere totū: & ille, cui totum restituitur à fideicommissario quartā nō detrahit, h. d.

§. Idem metianus. Coactio unius ex fideicommissarijs facit h̄dem perdere quartā in totum, si p̄tentione totius coegit: secus si p̄tentione part̄is p̄pria. h. d. ¶ Not. tex. ibi alij in locum eorum successerint, q̄ fi deicommissum v̄e ante restōnem uadit ad hæredes. Nec ob. §. eo. l. apud Iulianū. §. utrum. quia rñde ut ibi no. Et per hoc reprehenditur gl. in l. cū filio. §. de leg. j. & l. à testatore. de condi. & demon. Ex hoc. §. formatur distinctio posita per gl. §. eo. l. j. §. sed & quoties. quam uide, & intellige.

§. Si seruo. Rogatus restituere seruo pluriū, perinde est ac si esset rogatus restituere pluribus. h. d.

§. Si seruo. Rogatus restituere seruo pluriū, perinde est ac si esset rogatus restituere pluribus. h. d.

- 1 Pater quando rogatur restituere filio, quando non est locus Trebelliano.
- 2 Pater si sit rogatus de emācipiādo filiū, an filius possit hoc petere à patre

§. Si pater filio. Ad petitionē filij in p̄tate pōt pater cogi adire & restituere in non castrensi, & etiam in castrensi: ad petitionē uerō serui p̄rij quis non cogitur adire, sed spontē adiens cogit̄ restituere. h. d. Opp. q̄ qñ p̄r rogatur restituere filio, nō est locus Trebelliano, ut §. de leg. 1. l. cū filio. Sol. Qñq; pater instituit, & rogatur de restituendo ipsi filio, tunc est locus Trebelliano quo ad oīa ius remedia, ut hic. Qñq; filius instituit, & p̄r rogatur de restituendo ipsi filio, tunc est locus Trebelliano, quo ad oīa remedia, p̄ter q̄ quo ad deductionē quartæ. ut d. l. cū filio. & l. j. §. si filia. §. eo. ¶ Op. q̄ filio in p̄tate non cogat̄ p̄r restituere, ut j. eo. l. ubi purē. Sol. gl. q̄ interim fuit emancipatus. Hoc non v̄r de mente l̄ræ: qd̄ patet ex eo quod sequitur de fideicommissō pertinente ad castrense peculū. Vnde soluunt alij, q̄ hic loquit̄ de filio in p̄tate. Non ob. l. ubi purē q̄a ibi fuerunt uerba q̄ sapiebant extensionē fideicommissi in t̄ps existentia sui iuris: hic non hæc uera, ut ibi dicā. ¶ Sed op. quō ad petitionē filij cogitur p̄r, cū q̄cquid q̄rit filius q̄rat patri fm̄ ista t̄pa. l. placet. §. de acq. hær. Soluunt quidā. q̄ fiet restō in peculū t̄n. Alij d̄r, & hoc rangit Iac. de Are. q̄ coget adire, non restituere, & hoc ne pereat fideicommissum, patre interim moriēte. l. ille à quo. §. si de testō. §. e. Vel dic, dicit ipse, q̄ coget adire & restituere. Ad id qd̄ d̄r, q̄ quicquid q̄rit filius q̄rit patri, uerum est patri uolenti: sed si p̄r non uult qd̄ est hic, qñ adire recusat, tunc h̄t filius, ut castrense: hic est casus qd̄ no. Sed q̄ hoc facit. l. seruus uetate. de uerb. obl. & l. et de acq. re. do. Dic ergo q̄ speciale est hic, sicut in patre dilapidante, ut j. eo. l. Imperator. Satis. n. est dilapidatio, recusare adire h̄ditatem. Et in hac sn̄am inclinant Iac. de Are. & Old. licet gl. teneat primā, s. q̄ filius interim fuit emācipatus. ¶ Opp. §. de in ius. uoc. l. j. & 2. Sol. intelli

gas hic patrē cogi petita uenia. ¶ Quæro, qd̄ a si p̄r est rogatus de emācipiādo filiū, an filius possit hoc petere à patre? Gl. distinguit optimē, aut patri est aliqd̄ ob hoc relictū, aut non, & si est relictū, aut agnouit, aut non. De hoc. §. de leg. 1. l. filius. §. fm̄ uulgarē. & l. si cui. de p̄di. & demon. ¶ Venio ad uerū. sed si seruo. Opp. C. de mat. st. l. seruo tuo. Sol. Hic libertas dara directō trahitur ad fideicommissum: quod dic ut in glo. ¶ Oppo. q̄ ad petitionem serui possit dominus cogi adire, ut j. ea. l. §. si ego Dic ut ibi.

ADDITIONES.

- 2 Barb. ¶ Quid. Et uide Bal. in l. quamuis. C. de fideicom.

§. Hi qui solidum. Qui nō pōt capere solidū, p̄ se, caput ut alij restituat. h. d. Quid de his qui capere p̄nt? Gl. remittit ad not. in l. eā q̄. C. de fideic. dic ut ibi.

- 1 Fideicommissarius secundus cogit primum hæredem adire, & restituere.

§. Si ego. Vnus solus institutus rogatus potest à seruo hæreditario cogi adire & restituere, siue sit fideicommissarius primus, siue secūsus. h. d. no. ¶ j. No. qd̄ fideicommissarius secūsus cogit primū h̄dē adire, & restituere. ¶ Op. §. ea. l. uer. sed si seruo. sol. Ibi hæredis seruus erat, hic hæreditarius. Et hunc articulū explicat gl. hic. Dicam plenius in l. non est cogendus. j. eod.

§. Talis quoque. Qui ab uno consecutus est libertatē, potest alium cogere adire, & restituere hæreditatem. h. d.

LEX XVII.

- 1 Verba directā, quæ directō ualere non possunt, trahunt ad fideicommissum.
- 2 Verbum suus, sua, suum, prolatum per notarium in tertiam personam, referatur ad personam disponentis.

Ex facto. Iuriscōsultus usq; ad h̄c. l. tractauit ordinatē de quinq; remedijs senatuscōsulti trebelliani, s. de trib. primis in l. j. usq; ad §. si h̄s. Ibi de quarto. s. de remedio detractionis quartæ, usq; ad l. q̄a poterat ibi usq; ad h̄c. l. tractauit de uo remedio. s. coactionis. Hic usq; ad finē tituli tractauit p̄miscuē de oīb. & hic principl̄r tractat de uirib. fideicommissi, & hoc intēdit.

- 1 Verba directā, q̄ iure directō ualere nō p̄nt trahunt ad fideicommissum. h. d. ¶ j. No. rex. q̄ dicit, sua, gl. exponit, s. rogātis. a Sep̄. n. accidit cū notarij p̄ficiant testamenta p̄ uerba tertiar̄ p̄sonæ, dubitat, an hoc p̄nomen, suus, sua, suū, referatur ad ipsum testōrem, uel hæredem eius: q̄ in dubio referatur ad testatorem, nisi aliud de mente appareat. Sequentem. §. uide per te. usque ad §. si quis rogatus.

ADDITIONES.

- a Rogantis. Adde Bar. in l. cum in testō §. de aur. & arg. leg. Soc. conf. 249. num. 12. uer. 2. difficultas. lib. 2. Rip. in l. filius. §. Diui. ult. not. §. de leg. j. P. A. N. C.
- 1 Soboles iniusta in homine in dignitate posito, adhorretur.
- 2 Imperator in priuilegijs legitimationis excipit filios illustrium.
- 3 Filius naturalis, an excludat substitutū, & sic faciat q̄ deficiat fideicō.
- 4 Filius legitimus tantum, an excludat substitutum, remissiuē.
- 5 Spurius non excludit substitutum.
- 6 Substitutus excluditur, quando quis decessit cum uno filio, remissiuē.
- 7 Filius ad hoc, ut substitutum excludat, an sit necesse q̄ sit hæres patris.
- 8 Clausula sine liberis, an subintelligatur, remissiuē.
- 9 Fundus si est receptus in emphyteusim pro se, & filijs suis, an intelligatur de

tur de naturalibus in emphyteusi priuata, ut in ultimis uoluntatibus, in ecclesiastica non.

- 9 Naturalis non succedit in feudo.
- 10 Naturalis, an ueniat in sententia, quando quis est condemnatus cum filiis usque ad tertiam generationem.
- 11 Filij appellatione in lege, an ueniat naturalis, remissiuè.
- 12 Bastardus, & naturalis, & similes, an idem sint, remissiuè.

§. Si quis rogatus. Filij nales in seruitute pcepti, faciunt fideicommissi pdonem deficere aliàs ex dignitate, & pdone personæ diuersimodè statuetur. h. d. Op. de prin. ad fi. Sol. qd in prin. d. per finè declarat, ut ex qualitate personarū diuersimodè psumamus. ¶ Quero, qd uult dicere Iurisconsultus ex dignitate, & c. Quidā dnt, qd si est hō positus in dignitate, psumat de nali sensisse, hoc est falsum: quia in hominib. in dignitate positus ista soboles magis abhorret. l. si qua illustris. C. ad Orfi. Vnde do. Imperator in priuilegijs legitimacionis nobis pcessis, excipit filios illustrum, & spectabiliū personarū. Et hoc illa rōne: quia in nobilib. illā sobolē potius abhorret. Dic ergo qd hō positus in dignitate, de tali sobole nō vī sensisse. Et hoc tenet glo. in l. gnātr. §. cum aut. C. de insti. & substi. licet lac. de Are. aliter sentiat. ¶ Opp. qd nalis nullo modo excludit substitutū. l. gnātr. §. j. C. de insti. Sol. gl. ibi, qd testōr non expressit, sed à lege talis p dō subintelligit: hic qn expressit testōr: qd multi tenent sed nō est uerū. Lex. n. subintelligit: quia psupponit testōrem sic uoluisse. l. cū auus. de p d. & dem. l. cū acutissimi. C. de fideic. Dic ergo. qd intelligat fm distinctionē huius. §. An t ergo b nalis filius excludat substitutū. Dic, aut loquit de nali in seruitute pcepto, aut de alio nali. Primo casu, aut fuit pceptus in figura mrimonij, & excludit substitutū, ut ist. de ser. cog. in prin. & s. de leg. 2. l. Lucius. §. fi. & de iur. deli. l. si. Scdō casu, recurrendū est ad distinctionē huius. l. qd aut apparet de uoluntate defuncti, qd de nali senserit, & uoluntati stamus, ut hic ibi, ex uoluntate. Et intelligo uoluntatē defuncti psumi, si uerba dirigebat ad talē, qui alios filios q nales hē nō poterat, ut ad furiosum. l. heredib. §. fi. j. eo. & ibi dicā. Vel si in alia parte testi, de naturalib. fecit mentionē, arg. l. qui filiab. in prin. s. de leg. j. & de leg. 2. l. cū p. §. rogo. Si uerò de uoluntate nō apparet, aut erat homo positus in dignitate, & de naturali sensu sē nō vī, ut hic, dū dicit, ex dignitate, & intelligo, ex dignitate, hōem honestæ uitæ, uel honorabilis cognationis, ita qd ei esset uerecundia, si sua cognatio, siue sua domus deueniret ad bastardos, ar. ad hoc. j. de uen. in pos. mit. l. j. §. & gnātr. & s. de uē. in sp. l. j. §. de inspiciēdo. uer. publicē. n. iterest, & c. als naturalis excludet substitutū, ut hic. ¶ Quero t qd de legitimo tm, an substitutū excludat? Dic ut l. si ira qd. §. j. s. de leg. 2. & glo. hic tangit. Quero t quid de spurio? Rñ. qd spurius nō excludit substitutū, ut in auth. ex cōplexu. C. de ince. nup. & in cor. qui. mo. na. effi. sui. §. fi. quia filij non sunt nominandi, & hoc uerū in masculo, cui facta est substō. In muliere uerò fortē recurrendū esset ad distinctionē p d. arg. inst. de succes. cog. §. uulgō. & j. vñ cog. l. si spurius. Quero, t qd si aliq. decessit cū uno filio. Dicit gl. qd substitutū excludit. alle. l. p. de p d. & dem. Tex. est in l. nō est sine. de uerb. sig. ¶ Quero, t an sit necesse qd talis filius sit hēs patris? Dic ut no. in l. filius. §. cū qd. s. de leg. 1. Quero, t quid si testōr nō dixit, si decessit sine liberis, an subintelligat? Dic, ut l. cū auus de p d. & dem. ¶ Quoero, t qd in p d. aliq. accepit fundū in emphyteusim, p se sūt qd filijs, an intelliget de naturalib. Spe. tangit in ti. de emphy. §. nunc aliqua, uer. 67. & vī dicere, qd idē sit in uiti. uoluntatib. qd in p d. Sed non possum aīaduerrere quō hoc pcedit: quia p r, filio naturali nullā coactionē qrit: quia exneus est, ergo ei nō qrit: sicut nec m filio. l. debitor. §. fi. j. eo. id nō pōt dici, qd ex illo p d. emphyteutico filijs naturalib. q sita sit actio psonalis, nec et realis: quia nō fuerunt in possessione ipsius, uel alius p eis. Nā: ut ego dixi in l. Gallus, §. quidā rectē. s. de lib. & posth. dicta uerba, p se, suisq; filijs, intelligunt ordine successiuo. P r ergo ingressus est possessionē p se tm, & sic filius nō hēt ius psonale, nec reale. Sed sustinendo dictū Spe. possumus dicere, qd filius nalis, pōt hē ratū, & ager t hēdes patris, ut sibi cedant actiones, ut l. pe. de neg. gest. Facit qd no. in l. hmōi. s. de leg. 1. Prēdicta possent eē esse uera in emphyteusi data à priuato, secus in emphyteusi data ab ecclesia. Nec credo qd intelligat de nalis. aliquo casu. De illis. n. non cogitauit ecclesia, nec psumendū est qd cogitauit pp dignitatē suā, & qd tales nales nō pnt haberi si ne peccato mortali. ¶ Quero, t qd in feudis? expressum est qd nales in feudo nō succedat, et si fuerint legitimi, ut in ulib. feu. si de feu. fue. p tro. c. 1. §. nales filij. Sed in priuilegijs nris, est expressum, qd et quo ad feuda & uassallagia possumus ltimare. ¶ Quero, t qd in snā: Imperator p d. enat aliq. & suos filios, & usq; ad tertiam generationē, an filij nales pprehendant? Hāc q. tangit Cy. in l. Libertinū. C. de interdi. ma. & vī tenere, qd nō pprehendant. Contrariū vī tenere in l. qd quis. ad l. lul. ma. in 4. q. qd mō nō examino. Quero t qd si à lege pferat istud uerbū filij, an intelligant naturales. Vid de qd dixi in l. p nunciatio. de uer. sig. & l. tutelae. de capi. di. ¶ Quero t an bastardus, nalis, & similia noia idē iportant? Gl. s. de p cub. sup rub. vī dicere, qd idē sit. Tu dic pro intellectu istorū nominum

ut extra de renun. c. nisi cū pridē. §. personæ. & ibi p gl. Vltimò uide gl. in uerb. ex uoluntate in fi. quæ signat arg. t & nō soluit. lbi. C. de insti. & substi. l. si mater. Dic, qd ibi resultat idē effectus, hic nō quod plenè dixi in l. Gallus. §. & quid si tantum. s. de lib. & posthu.

ADDITIONES.

- a Poma. ¶ Rogatus. Et uide Bar. in confi. quod incipit, statuto cauetur, & in cō. fi. seq. inci. inter gabellat ores, ubi consuluit, qd statutum loquens de filiis, nō habet locum in bastardis, sed in natis ex concubina sic.
- b ¶ An ergo. Adde an naturalis filius excludat substitutum: & qn est natus in figura mrimonij, & qn p r erat psona nobilis. Bal. p. fi. 208. 4. li. ubi dicit qd naturalis excludit substitutū extraneū naturali cā inspecta & uoto parentū, qd et circa naturales cadit, nisi rōne p r iæ, & p pōderāria psumptionis p r iæ effectus p iectu randū. Itē naturalis fm eū ibidē nō excludit substitutū, qn testōr dixit, sine liberis, ex linea masculina: quia tunc testōr p siderauit agnationē, qd in naturalib. nō cadit. l. si spurius. j. vñ cog. & illi matrē, nō patrē sequunt. l. uulgō. de sta. hom. uide et Pet. de Anch. p. fi. 226. Et inquantū Alex. tangit. an lex cū acutissimi. ha beat locū in ascēdētib. & collateralib. uide Bar. p. fi. 114. 2. lib. An aut d. l. hēat locū in uxore grauata restituere, uide Bal. p. fi. 51. li. v. ¶ Et an filius adoptiuus excludat substitutū. & i q b. admittat adoptiuus & i q b. n. uide Dec. p. fi. 399. Put.
- c ¶ Mentionem. Adde Soc. in l. cum Auus. nu. 65. de cond. & dem. PANCIR.
- d ¶ Dignitatē. Adde de emphyteusi quod refert Bal. eius p. fi. 20. j. li. tenuisse Martinum de Fa. & qd ipse dicit de feudis, qd si ex pstitutione regia sit, qd feudū possit transire ad quēcumq; et incapax, dummodo ille incapax alienet intra annum qd uigore talis p tōnis non poterit ad spurium peruenire: quia de tali incapax pace regia inuestas sensisse non vī, inquantum Alex. dixit, quod legitimi per subsequens matrimonium succedunt in feudum, quod illud est uerum, cū matrimonium pcedit de iure cōi. Si aut dispensatur super matrimonio solo, filij ante nati non legitimantur. l. Paulus. de stat. hom. Si aut super utroq; dispenset, tunc filij uigore rescripti legitimantur, non matrimonia, ideo non succedunt. Et ita dicit Bal. confi. 330. j. lib. de quo tamen uide Pet. de Anch. confi. 310.
- e ¶ Quid si à lege. Adde inquantū Alex. ponit stāte statuto qd inter patruū, & nepotē fiat cōpromissum de cā uertente. Pet. de Anch. p. fi. 187. Et inquantū Alex. ponit de statuto permittente uindictā, an spurius poterit uindicare, adde Bal. p. fi. 119. v. h. ubi tenet qd stante statuto qd p iunctis usq; ad quartū gradū permittatur uindicta, quod spurius cōprehendit. Et inquantū tangit de statuto disponente qd de legato soluatur gabella p r iæ si sit factū filio, adde qd Ang. in terminis pfuluit p. fi. 30. Et an stante statuto qd de causis ordinariē uentilatis soluat gabella, p r iæ inter ascendentes, & descendentes, cōprehendant spurij. Bal. p. fi. 163. v. lib. Et inquantū tangit, an pater inter filios naturales possit testari cū duob. testib. uide quæ ultra ipsum posui in d. l. hac consultiissima. Itē inquantum ultimò tangit, an bastardi dicantur nobiles & de parentela. Adde Ang. confi. 30. Et an filij bastardorum dicantur nobiles. Pet. de Anch. confi. 390.

- 1 Condicio fideicommissi qn deficit per deportationē, ad fiscum pertinet bona.
- 2 Fideicommissum quando non deficit per liberos, non restituitur statim, sed expectatur mors naturalis.
- 3 Filij nati, & concepti post deportationem sunt legitimi.
- 4 Filij nati, post deportationem non sunt in potestate patris.
- 5 Filij bannitorū nati, et cōcepti post bannū faciunt deficere fideicommissum.

§. Ex facto. Filij pcepti ante deportationē faciunt deficere pdonem fideicommissi relictū, si decesserint sine liberis, secus si post deportationē pcepti fuerint. h. d. Primò p declaratione l r a quæro, qn deficit p dō ad quem pertineat bona? Rñ. ad fiscum, ad quē pertinent bona deportatorū, ut C. de bo. dā. l. deportati. ¶ Quæro, circa secundā partem, qn liberi non faciunt deficere fideicommissum, qn ueniat restituendū? Rñ. nō statim, sed expectata morte naturali. l. Statius. §. Cornelio. de iure fisc. ¶ Venio ad apparatus. Op. qd p deportationē non quærat fisco, cū filius instituedus q s uuit patri. l. placet, de acq. hær. Sol. ut in gl. j. Op. qd est in utero, nō h r p nato ad cōmodū alienū, ut l. qui in utero. s. de statu hom. sed hic eū natū esse, cedit ad cōmodū fisci Gl. dicit, fateor qd hic est de casib. in quo, quo ad cōmodū alterius h r pro nato. Tu dic fm lac. de Are. qd imo hic est cōmodū filij quo ad oīa bona, uel eorū partē. ut j. de bo. dā. l. j. C. de bo. dā. l. fi. Quæro t an post deportationē pcepti, & nati sunt legitimi? Rñ. sic quia mrimoniū durat. l. j. C. de repu. ¶ Quæro, an nascant in p tate. Rñ. per deportationem perdit p r ea, q sunt iuris ciuilib. j. de pe. l. quidā. sed p r ias est de iure ciuili, ut inst. de pa. pote. in prin. & l. nā ciuili de his qui sunt sui uel alie. iur. ergo filij non sunt in p tate patris. Et sic habes casum, in quo filij nascunt legitimi, & nō in p tate, fm Ia. de Are. Quæro t qd in bannito n r i t p s. Gl. insti. qui. mo. ius pa. pōt. sol. §. relegati. distinguunt, aut bona sunt publicata, aut nō. T etigi in l. eius qui. §. j. s. de test. lac. de Are. dicit hic uerbū notabile satis, ex banniti p r i e per dunt ea, q sunt iuris ciuilib. p r i j, illius ciuitatis unde sunt ex banniti. Et hoc intellige in illis ex bannitis, quib. ciuitas bellū indixit, & pnt impunè offendi, ut l. amissione. de cap. di. Iura ergo cōia b non perdunt, & sic filij nati post bannimentum faciunt deficere conditio nem fideicommissi. Ex dicto isto lac. possunt solui multæ. q. circa quas uide. q. quam disputauit, quæ incipit, Lucanæ ciuitatis.

ADDITIONES.

- a ¶ Naturali. Adde inquantum Alex. ponit, an hæres grauatus restituere si decesserit sine liberis, faciat deficere fideicommissum, si ingredit religionem fratrum minorū. Ang. confi. 80. & Pet. de Anch. confi. 397. Vbi an decedere dicatur sine filijs, qui filium habet in religione minorum, & an mors ciuilib. æquiparetur naturali, uide Old. confi. 284.
- b ¶ Iura cōia. Adde Bal. confi. 13. 2. lib. & per Pau. de Cast. confi. 32.

§. Si

§. Si quis rogatus. Per deportationē nō perdit ius eligendi fideicommissum: secus si p dānationē in metallū. h. d. Facit vtrū excōicatus possit eē arbitrator. dixi in d. l. cū p̄. §. h̄ditatē. s. de leg. 2. dic vt ibi. Ista q. fuit semel Bononia de facto & do. Ia. But. disputavit, nō tñ determinavit, hic v̄ esse tex. arguēdo, q̄ excōicatus possit esse arbitrator. Probo, excōicat⁹ & deportatus aq̄ parant. Instit. de cap. di. §. minor. sed video q̄ deportat⁹ p̄t eē arbitrator, vt hic, & d. §. h̄ditatē. ergo, &c. In p̄riū v̄ p̄ l. illa verba. j. de ver. sig. & no. in l. q̄ attinet. de re. iu. Quid dice mus? nescio. Mihi v̄ salua deliberōne canonistatū, q̄ possit esse arbitrator arg. l. iudē. C. de iudē & auth. credētes. C. de h̄r. ibi, intra annū, & c. Pro hoc eē de iud. c. intelleximus. vbi p̄t p̄here excōicatus, & arbitramētū est trāfactio & p̄ctus. auth. vt diffē. iud. in prin. & auth. si verō cogit. C. de iud. Ad istum tex. possit quis rñdere, q̄ hic non fuit, vt arbitrator electus, sed in liberū arbitriū fuit cōmissum: quia qñ in arbitramētū, tunc est iuris: quia intelligit̄ fm arbitrium boni viri: sed hic fuit in liberam voluntatem collatum.

1 Filios superuixisse, & sic cōdōnem fideicommissi defecisse qui dicit probare dēt.
§. Si quis autem. Conditio si decesserit sine liberis, intelligitur superuiuentibus, & iō si liberante rogatū, vel simul cū eo moriant, non faciunt p̄dōnem fidei cōmissi deficere. h. d. No. t̄p̄ ei qui dicit filios superuixisse, & sic p̄dōnem fideicommissi defecisse, incumbit onus probandi. Si ergo cautus facere positiones, per quas concludatur filios superuixisse, & istā mām declarauit plenē in l. quod de pariter. s. de reb. dubijs. b

ADDITIONES.

a ¶ Filios. Adde inquantū Alex. ponit, an qñ in dispositione aliqua sit mēcio de liberis masculis comprehendatur nepos ex fœmina, quā posui in d. l. j. de p̄di. in ser. & inquantū tangit, an appellatione h̄redis ueniant solum descendentes, ui de quā posui in l. Gallus. §. etiam ultra Ale. adde Bart. & an emphyteusis ecclesiæ transeat ad extraneos, uide quā posui in l. etiam. solu. matr. ¶ Ad dicta autē Bar. cui incumbat onus proban. q̄ decesserit quis sine filiis: uide Alex. conf. 39. lib. 1. conf. 29. lib. 2. & an & qñ teneatur quis probare negatiuā, Iaf. in l. ij. q. 87. C. de iur. emphy. **PVT.**

b ¶ Dubijs. Adde Alex. conf. 20. in fil. lib. 1. conf. 29. lib. 2. Rui. in rub. de ope. no. nun. nume. 53. **PANCIR.**

1 Conditio si sine h̄rede decesserit, intelligitur sine liberis.
 Verba conditionis intelligi debent, vt se habeant ad esse, vel non esse.

2 Feudum concessum tibi tuisque h̄redibus, intelligitur de filiis.

§. Si quis ita. Cōditio. ¶ si sine h̄de decesserit, intelligit̄, id ē, sine liberis. h. d. Vel alr. Verba p̄dōnis debēt intelligi, vt habeant se ad esse vel non esse. h. d. Opp. h̄dis app̄o ad vniuersos extendit̄, vt. j. de ver. sig. l. h̄dis app̄o. Sol. hic est duplex l̄fa. Vna. si cū h̄de alieno decesserit, hoc est cū h̄de, q̄ nō sit de suis, & tunc p̄riū non obst. Alia l̄fa est, sine h̄de, tunc obstat p̄rium. Sed rñ. q̄ hic ex p̄sumpta mente defuncti verbū, sine h̄de, intelligit̄, id est, sine liberis. ¶ Rō p̄sumptionis est: quia dēt intelligi, vt habeat se ad esse, & non esse: sed rarō p̄tingeret, q̄ qs sine h̄de decederet, iō intelr. sine h̄de, id est, sine liberis. fm gl. q̄d not. ¶ Guil. inducit, si p̄cessum est feudū, vel p̄carium tibi tuisque h̄redibus. q̄ intelr. de filiis, aliās duraret in perpetuū. Hanc quæst. ponit Dy. in l. in p̄uentionib. j. de verb. sig. & Cy. in l. liberti libertæque. C. de oper. liber. ego dixi in l. Gallus. §. et. s. de libe. & posthu. & ibi etiam tetigi q̄o. quam disputauit Rich. de eo, b qui dixit h̄reditatē deuenire in Titium & eius filios, & h̄redes: an requiratur, q̄ filij sint h̄redes, & tenet q̄ sic, aliās deficeret p̄ditio: quod p̄t p̄cedere in casu huius. §. qñ dixit, si decesserit sine h̄de: q̄ dēt intelligi. i. sine liberis h̄dibus. secus autē si dixisset, si decesserit sine liberis. Dic vt dixi in l. filiusfa. §. cum quis. s. de leg. 1. vbi gl. tangit. & per Cy. in l. j. C. de p̄di. inser.

ADDITIONES.

a ¶ Liberis. Adde Dec. in c. in p̄sentia de proba. Bar. & alios in l. Gallus. §. etiā de libe. & posthu. **PANCIR.**

b Barb. ¶ Rich. de eo. Et an expediat q̄ sint h̄redes instituti isti liberi, uide glo. & ibi Io. in l. filiusfa. §. cum quis. de leg. 1. Alex. ¶ Adde q̄ Bart. hic non ponit perfectē dubium quæstionis disputatæ per Rich. uide tu plenius in §. etiam. hic adducto.

L E X X V I I I.

1 Fructus, an veniant in restitutionem fideicommissi, & in quartam imputetur, ponuntur tres casus.

2 Liberis primi gradus non computantur fructus in quartam.

3 Parentibus primi gradus computantur fructus in quartam.

4 Fructus, qui percipiunt negligētia nō petētis fideicommissum, qñ restituant.

5 Quartæ debitæ iure naturæ quid imputetur, remissiuē.

6 Fructus quando computantur in falcidiam.

7 Fructus in petitionem h̄reditatis quando veniant, & h̄reditatē augeāt.

In fideicommissariam. Primò ponit vnū dictū. Secūdo, duas exceptiones. Tertio, aliud dictū. Quarto, rōnē p̄dictorū. Secūda ibi, nisi aut mora. Tertia ibi, planē. Quarta ibi, q̄ties, & seipsam summat. Op. q̄ fructus nō p̄putent̄ in quartā, vt s. ad l. Fal. in rōne in prin. Sol. ibi in Falcidia, hic i Trebellianica. Rōnē dixi in l. in quartā s. ad l. Fal. Op. C. de inof. testa. l. scimus. §. repletionē. Sol. ibi in debita iure na

1 turæ. ¶ Et p̄ huius declaratione, videndū est primò, vtrū fructus veniāt in restōnē fideicommissi & ip̄tent̄ in quartā Trebellianicā.

2 Circa q̄d gl. q̄ est hic distinguit notabilr, & i. i. iubemus. ¶ C. e. & ibi doc. sup̄plent. Gl. tñ in multis deficiūt, vt tangā. Vide gl. primo & signa. Tres casus ergo ponit gl. Primò, qñ fructus p̄cipiunt ab h̄de iudicio testōris. Scdō, qñ negligētia nō petētis. Tertio, qñ mora nō soluētis, seu nō restituentis: q̄ distinctio est ip̄fecta. qm̄ p̄t p̄cipi fructus, quarto mō separato ab his: vt si iacente h̄ditate percipiunt, vel post aditā h̄ditatē, fideicommissario ab̄te & nō negligente, illo casu fructus veniunt in restitutionē cū distinctio, aut fuit in mora adēdi, aut nō, vt j. e. l. ita tñ. §. si seruū. & ibi gl. Itē q̄d hac gl. d̄r, est verū in fructibus qui p̄cipiunt absq; p̄uisione testōris. Si. n. ex defuncti p̄uisione p̄cipiunt, vt vsuræ, vel p̄ssiones quas defunctus fuerat stipulatus: an veniāt in restōnē: dic, vt l. postulare §. si & l. deducta §. pe. j. e. Itē q̄d hic d̄r, dēt intelligi qñ fideicommissum est relictuū simplr. Si verò est dictū q̄ c̄d p̄uenerit: vel q̄tacūq; pecunia p̄uenerit, & sic p̄ dictionē geminatā, tunc dēt alr. dici, vt j. e. l. bali. ita. & l. seq. Itē q̄ dicit hic, q̄ fructus p̄putat in quartā, superfluū verò restituit, dēt intelligi nisi h̄s aliqua legata soluerit: quia tūc istos fructus in illis legatis p̄putat, vt j. e. l. ita tñ. §. h̄s ex assē. q̄d dic vt ibi

2 Itē q̄ hic d̄r, q̄ fructus p̄putant in quartā, fallit in liberis primi gradus. Sed p̄t possit dubitari quid in parentibus primi gradus? Rñ. illis cō

3 putant̄ i quartā, vt. s. ad l. fal. l. filius. Itē circa id q̄d hic d̄r, q̄ si fructus p̄cipiunt negligētia nō petētis, non veniunt in restōnē, doc. intelligunt de negligētia ante rōnē fideicommissi. Si. n. fideicommissum eēt restitutuū verbo, vel eēt de casib. in quib. restō esset facta ip̄so iure qui ponunt in l. pe. C. e. l. fideicommissarius eēt negligens in petendo restōnē realē: n̄ fructus p̄cepti dēt sibi restitui, sicut dici mus in legatario, ad quem trāsit dñium recta via. l. Herennius s. de

b vsu. & ibi no. C. de vsu. fru. l. j. & l. ij. b facit. s. sol. mal. si mora. & q̄d ibi dixi. Ex p̄dictis iunctis cū distinctio gl. collige p̄te distinctio nē magnā. ¶ Quæro q̄d p̄putat in quartā debitā iure n̄æ? Dic, vt i gl. Puto tñ q̄ l. Papin. §. si p̄dōni pare. s. de inof. testa. corrigat p̄ l. scimus. §. repletionē. C. de inof. testa. l. j. gl. alr. dicere videant. ¶ Quæro, tan fructus p̄putent̄ in quartā debitā iure restōnis, q̄ vocat falc. Gl. distinguit, q̄ vide doc. rephendūt h̄c gl. in vno. sin eo q̄ distinguit i fructibus p̄ceptis ex re legata. s. vtrū sint p̄cepti ex re legata, mora nō restituētis, vel negligētia nō petētis, & c. Nā cū dñiū recta via trāsiit in legatariū, fructus sunt p̄cepti ex re ipsius legatarij, iō debent sibi restitui, vt. s. de vsu. l. Herennius. & l. j. & ij. C. de vsu. & fru. le. & no. p̄ doc. in l. iubemus. C. e. Et ista sunt vera in re q̄ erat defuncti. Sed qd si n̄ erat defuncti, sed ab eo possidebat bona fide vel titulo? Rñ. sicut qñ defunctus est dñs, tranfit dñium recta via in legatariū: ita qñ possidebat bona fide trāsit in legatariū quasi dñium, & sic publiciana. l. cū sp̄sus. §. j. de publicia. vñ eo. mō fructus ad legatariū p̄tinebūt, sed si esset res p̄rius aliena, ita q̄ in legatariū nō tranfret dñium, vel quasi dñium. tūc h̄t locū distinctio gl. aut sunt p̄cepti, mora nō restituētis, aut negligētia nō petētis, & c. ¶ Opp. ad ver. quoties: quia fructus veniūt in petitione h̄ditatis, & augent h̄ditatē. l. itē veniunt. §. cum p̄dixerimus. s. de peti. h̄. ergo fructus veniunt in restitutionē. Sol. Illud qñ fructus non percipiuntur ab h̄rede vero, sed ab alio possessore. Nam qñ verus h̄res possidet, desinit esse h̄reditas. l. j. §. veteres. & ibi not. de acqui. pos. & l. h̄res per seruū. de acq. h̄r. Vel aliter h̄res videtur rogatus restituere, quod fuit h̄reditatis tempore mortis. c̄ fructus autem licet augeant h̄reditatē, non tamen fuerunt h̄reditatis tempore mortis.

ADDITIONES.

a ¶ L. iubemus. Adde inquantū Ale. ponit opi. Sal. an l. iubemus, habeat locū cū filius est rogatus restituere extraneis, q̄ eandē opi. habuit Pau. de Ca. in d. l. iubemus. & credo ibi posuisse, & inquantum tangit, an testator possit disponere q̄ fructus compensentur in quartam quo ad liberos primi gradus. Rom. conf. 239. tenet q̄ non.

b ¶ L. ij. Adde q̄ in p̄rium est cōis, ut per Alex. in l. si tibi homo. §. cū seruus. s. de leg. 1. & vide Ang. Aret. in §. item. in gl. uer. in rem. insti. de legat. **PANCIR.**

c Io. Fr. Ru. ¶ Mortis. Adde Bar. & doc. in l. centurio col. 2. s. de uulg. & pup. ubi. Ale. col. 8. notat Bar. contrarium sibi ipsi.

§. Si legatum. Quando prælegata non veniunt in fideicommissum, debent intelligi de ea parte q̄ a cohærede p̄cipit, nō de ea parte, q̄ iure h̄ditario retinet. h. d. Op. C. fam. erc. l. filium quem habentē. Sol. ibi expresse fuit dictum, q̄ non computaret, fm vnā lec. Op. s. de vsu. l. in fideicommissi. §. cum Pollidius. Glo. soluit duobus mod. tene secundam solu.

L E X X X I X.

1 Fideicommissum relictuū filio, an ita vt ad eum perueniat, videtur dilatatum in tempus existentie sui iuris.

2 Regula catoniana non habet locum in fideicommissis vniuersali.

3 Fideicommissi vniuersalis dies, an cedat ab adita h̄reditate.

1 **Vbi purē.** ¶ Fideicommissum relictuū filio, ita vt ad eū perueniat, v̄ dilatatum in tempus existentie sui iuris, h. d. Opp. si temper fideicommissum datum à p̄re filio, videtur dilatū in tempus existentie sui iuris, malè loquitur. Insti. de le. §. an seruo. & q̄d not. l. cū filio. s. de leg. 1. vbi dicit relictuū vitari, ip̄ediēte reg. Bar. super Secunda Inior. **T** **Caton.**

Caton. Respon. qd hic fuerunt verba quae sapiunt extensione in tempus existentiæ sui iuris Dixit. n. faciasque, vt ad eum perueniat. Simile 3. de leg. 3. l. fideicommissa. §. si filio. Secus si fuisset relictum simp i ceter: quia tunc trium locum haberet. ¶ Op. ad hæc. §. eo. l. cogi. §. si pater. Gl. ibi intelligit illa fm ista, qd ibi fuit fideicommissum dilatum. Alij qd ibi fuit fideicommissum relictum si npr, quod ibi tenui. Sed tunc opp. quia fm hoc fideicommissum non valet, obstante reg. Cat. d. §. an seruo. ¶ Rn. reg. Cato. non habet locum in fideicommissum vti vt §. regu. Cat. l. pe. & ibi no. & maximè fm glo. quæ est. j. e. l. qdã ita, qd tenet qd dies fideicommissi vti non cedit, nisi ab adita hæreditate, l3 ego afr dicã, vt ibi tangã. Vltimò gl. qrit de vna q. de qua dic, vt i gl.

CONCORDIA.

¶ Vbi purè Pro pordia aduertit qd reg. Cato. habet locum in fideicommissio vti. Ita Bar. fm Alex. in l. Cato. in ff. de reg. Cato. Contra tenere alle. in hac. l. ubi purè. in prin. Tu dic, ubiq; Bar. loquitur fm diuersas opi. Nã tenendo, qd dies fideicommissi cedat à morte testatoris, hêt locum prima opin. de qua in l. cù filio. de leg. 1. Si uerò teneamus illam opi. qd cedat ab adita hæreditate, tunc quia nõ habet locum in fideicommissis conditionalibus. ut in l. pen. de reg. Cato. ideo quia non sortitur effectum à morte testatoris, sed expectatur aditio, non habebit locum dicta regula, de qua per doct. in l. cogi. §. si pater filium. hoc eod. titu. & ibi Iaso. & in hac. l. ubi purè.

§. Terogo. Rogatus partiri hæreditatem cum alio, videtur rogatus partem restituere, h. d.

¶ Pecunia quæ expenditur in proxeneticis & bannitoribus, ac emptoribus ad alliciendum eos, deducitur.

§. Qui in distrahendis. Opp. j. eo. l. mulier. §. sed etenim. Sol. gl. hic ad tẽpo

ralẽ rei utilitatẽ. Tu dic, qd hoc imputatur heredi, sed pro parte sua cuilibet pcessa. ¶ ¶ Quæro an pecunia quæ datur proxeneticis, vel datur emptoribus ad alliciendũ eos ad promittendũ, & quæ datur bannitoribus, qui faciunt subastationes, & similes expensæ quæ fiunt ad expediendã venditionẽ, debeant deduci? Respon. sic, vt. §. ad. l. fal. l. quantitas. & C. de iur. deli. l. scimus. §. in computatione, & hic.

L E X XX.

Sed & si ad tempus. Qui decedit vxore prægnante quæ postea parit, vti cum liberis a decedere, h. d. Facit. l. i. quis prægnantem. j. de reg. iur.

ADDITIO.

¶ Cum liberis. Adde inquantũ Alex. ponit, an ubicunq; ponitur pditio liberorũ, sufficiat liberis habuisse dato qd decedant, ante mortem illius cui nati sunt, quod Bald. consuluit fm opin. Iac. de Bel. confi. 223. incip. item institutio. 2. lib.

L E X XXI.

¶ Protestatio facta debitoribus ne soluant, an impediatur solutionem, remissuẽ.

Hæres. Quod hñs indebitè restituit, recuperat, p dicendo, vel possessiones adhuc vacantes apprehendẽdo, vel qd dẽt non soluendo, vel debitoribus, ne soluant denunciando, h. d. Opp.

¶ qd non possit repetere. C. ad l. fal. l. error. Sol. hic errauit in facto. Pu tabat. n. qd æs alienũ totã hæreditatẽ exhauriret, & iõ nullã quartã putabat posse deduci. Op. §. de leg. 1. l. p si nulla. Sol. vt ibi. Opp. ad id quod hic dẽt, qd pnt possessiones nãcisci, de l. extat. §. qd me. cau. Sol. intellige hic possessiones vacantes, fuit. n. facta restitutio solo verbo, & possessionem realẽ adhuc non apprehenderat, aliã nõ possit occupare. Opp. ad id qd dicitur hic, qd pnt denunciari debitoribus ne soluant. C. de posi. l. pen. & auth. ibi posita. Sol. ibi speciale in deposito: vel dic, qd hic non est persona extrinsecus veniens, sed est hæres qui habet directas, meritò pnt debitoribus denunciare ne soluant, de alijs autẽ ¶ protestationibus factis debitoribus ne soluant, an pnt impedire solutionẽ, dic vt dixi in mã protestationis, in l. non solum. §. si. j. de op. no. nun. circa denunciationem prohibitoria.

L E X XXII.

Mulier. In pditionibus quæ effectũ relictĩ respiciunt, nõ refert quid ex æquipolentibus fiat. h. d. De hoc plenè distingue, vt in l. Gallus. §. & quid si tantum. de libe. & posthu.

¶ Paria sunt aliquid in esse consistere, vel sperari de proximo esse.

§. non est. Seruus potest cogere hæredẽ a quo fideicommissaria hæreditas, & libertas est ei relictã. h. d. ¶ No. qd aliquid in esse pstare, vel sperari de proximo esse, paria sunt. Facit. l. nõ tñ de excu. tut. & l. si impuberi de tuto. & cura. da. ab his.

§. Si hæres. Fructus pcepti negligẽtia nõ petẽtis, nõ pputantur in quartã: tẽcus si iudicio testatoris pcipiantur, h. d. Circa hoc dixi plenè. §. eo. l. in fideicommissaria. quod nõ.

§. Sed enim. Hæres tenetur fideicommissario vniuersali de dolo, & lata culpa tantum. h. d. Opp. qd teneatur de leui, vt. §. de leg. 1. l. si seruus legatus. §. cum quid. Sol. glo. qd hic fuit coactus. Ist. est truffa. Dic, qd hic loquitur in fideicommissario vniuersali, ibi in legatario singulari. Rationem ibi dixi.

- 1 Filia potest res, quæ subiacent restitutioni, in causam dotis alienare.
2 Fructus percepti ex hæreditate testatoris per filiam qñ cõputentur in dotẽ.
3 Dos, quæ debetur filia, non debetur iure obligationis, sed officio iudicis.
4 Fructus ex hæreditate percepti per filiam, & consumpti, non imputantur in dotem, si malitiosè non consumpsit.
5 Vjusfructus si relinquatur vxori donec castè, & honestè vixerit, si tran-

fit ad secunda vota, valebit relictum, quia dicitur castè viuere.

1 §. Cùm proponeretur. Filia ¶ pot res quæ restitutiõni subiacent, in causam

a dotis alienare, nisi ex fructibus tñ percepti, qd doti sufficiat. h. d.

2 Opp. ¶ fructus b non pputantur in quartã et in liberis primi gradus.

b vt C. e. l. iubemus. & no. in l. in fideicommissariam. §. e. So. Fateor,

q non pputantur in quartã, sed benè computantur in aliã cãm, per

q licet minuire fideicom. vt hic. Opp. dos est debita filia, ergo fru-

ctus non pputantur in dotẽ, nisi dicatur à testõre, vt l. si debitor. §.

3 ad l. fal. Sol. Iac. de ¶ Arc. qd dos non est debita iure oblonis, sed ma-

gis officio iudicis ex æquitate, q æquitas cessat, qñ mulier hêt aliun-

c de vnde se alat, sicut dicimus in alimẽtis, in l. si quis à liberis. §. sed

d & si filius. §. de lib. agno. vides ergo qd Ia. de Arc. tenet, qd dos nõ

d debet filia iure oblonis & bñ, licet pdicat gl. de act. & obli. l. obli-

gamur. §. j. qd ibi reprehedi, & Guil. de Cu. & l. cù is. §. j. de pd. indeb.

Aduertendũ tñ est, quia verba Ia. de Arc. hic, vñ r innuere qd mari-

tus detrahat quartã. & et dotẽ, qd non est verũ, vt in auth. res q. C.

cõia de lega. vbi dicit, qd ita demũ possumus res q subiacent restituti-

fioni, alienare in cãm dotis, qñ legitima portio ad dotẽ nõ sufficit:

non ergo debet habere vtrunq; integrũ. Et iõ hic. §. in fin. qui lo-

quitur de fructibus computandis in dotem nõ corrigitur. Hoc tenet

lac. de Bel. in auth. de resti. & ea quæ pa. §. quã ob rem. in 2. q.

4 ¶ Sed ¶ quæro, mulier percepit multos fructus ex hæreditate, sed

e eos consumpsit: vtrum illi fructus consumpti computentur in do-

tem? Rñ. tex. dicit hic, ac si quod superfuisset rogata esse restituere.

Ex hoc concludo, quod si fructus non malitiosè psumpsit, sed lar-

gè his vfa sit, non computantur sibi. l. Titius rogatus. j. eo. A lã cir-

f ca hanc mã dicam in lã filia in prin. j. eod. ¶ Vltimò Oldr. alle.

5 ¶ hunc tex. qd testator dixit, relinquo vxori meæ, donec castè &

honestè vixerit, qd relictũ debet hñe, et si trãseat ad secunda vota:

quia castè & honestè viuere est, vt hic, ibi, mulieris pudicitia pgrue-

bat & c. Pro hoc est text. ex pssus 31. dist. c. Nicena. Vnde dicere dẽt

donec castè & honestè vixerit, & vitã vidualẽ seruauerit. Prædicta

vera nisi de volũtate testõris, vnde de cõi vfu loquẽdi aliud appareret.

ADDITIOES.

a ¶ Alienare. Adde dum Ale. ponit an res subiecta restitutioni possit pro alimen-

tis alienari, quod Lud. Ro. consuluit quod sic, conf. 256. Et an filia grauata resti-

tuere pã causã, possit de illis bonis dare dotem marito, & qd maritus illa luere

tur uigore statuti, vide Bal. confi. 228. 3. lib. & 72. 2. lib.

b Poma. ¶ Fructus. Et vide Bal. in l. iubemus. C. eo. & in auth. hoc amplius. C. de

fideic. & Io. de Imo. in l. centurio. ff. de uulg. & pup. & in c. Ray. de testa.

c ¶ Alar. Adde qd prium tenent cõiter doc. Alex. Arec. & Soc. in l. j. fol. mat. gl.

d Barb. ¶ Et benè. Adde Pau. de Ca. confi. 222. & 235. & ibi, an pater filiam nu-

ptam dotare cogatur.

e Barb. Sed quæro. Et vide Bar. in l. filiusfa. §. diui. de leg. 1. ubi dicit qd Ia. de Arc.

dicebat per istum tex. qd licet quis sit prohibitus alienare, tamen potest alienare

in causa dotis. ¶ Et vide. Castr. confi. 19. lib. 1. ubi dicit qd si extant computan-

tur secus si bona fide consumpti sunt. PVT.

f ¶ Oldr. Adde qd idem Oldr. confi. 213. consuluit, qd si maritus leget uxori donec

in hospicio uixerit ipsius mariti, quod mulier ammittit legatum si nubat, licet

uirum ducat in hospitium primi uiri. Poma. ¶ Et vide Ang. in auth. de non

eligen. secundo nub.

§. Vt trebelliano. Trebellianũ ita demum locũ habet si quis est rogatus, vt hæres. h. d. Op.

§. ad l. Fal. l. pœnales. §. si vbi legatarius detrahat Fal. So. lbi detrahit

ex præsumpta voluntate testatoris: quia sibi est detractum. nõ. §. e. l. j. §. denique.

¶ Quærit gl. ab aliquo hærede est legata pars bonorũ, an possit cogi adire & restituere.

Et gl. disputat, dic dixi in l. si quis seruum. §. si. §. de leg. 2. ¶ Quærit gl. quid si ab hærede est legata pars

hæreditatis sub hoc noie hæreditatis, an possit cogi adire, & resti-

tuere? Et dicit, qd possit cogi, quia transituræ sunt actiones, d. l. si qs seruum. §. si. cum l. seq. Hoc tenet Iac. de Rauen. & Cyn. in l. filium

quem habentem. in ver. de quarta Trebellianica. C. famil. erciscun.

L E X XXIII.

Quoties. Portiones appositæ in instõne vñr repetitæ in fi

deicommissio, nisi ex onere apposito, vel ex expssio

ne priorũ nominum aliud iducatur. h. d. Op. C. de imp. & alijs

subst. l. si. Sol. vt in glo. Op. vt. j. de duob. reis. l. si uic à certis. Solu. Illa

debet intelligi secundum istam, vt ibi not. Quæro, quid si nomen

propriũ & appellatiuum sit expressum? Dic, vt in gl. Et circa hoc

dic, vt dixi in l. turpia. §. si pars. de leg. 1. & facit pro glo. quod vidi-

stis notat. in l. cum ita. §. de condi. & demon.

L E X XXV.

1 Dies fideicommissi vniuersalis quando cedat.

Quidam ita in testamento. T rãslatio fidei cõmissi i dubio

inteltr, si primo fideicommissi restõ facta non fuerit. h. d. Primò pon-

nitur thema, & qd. Secundò vna rñsio. Tertiò, illa rñsio in dubiũ

reuocatur. Quarto, illa rñsio in totam corrigitur & noua ponitur. Secunda ibi, respondi. Tertia ibi, sed an ea. Quarta ibi Marcellus.

1 ¶ ¶ Pro declaratione quæro, quãdo cedit dies fideicommissi vniuersali

lis? Gl. rñdet hic, q̄ a die aditæ hæreditatis, vt hic in gl. super verbo, adeatur. & gl. seq. Idē tenet gl. s. de reg. Caton. l. iij. Dy. s. adim. leg. l. iij. §. j. Iac. de Are. §. q̄ a die mortis, sicut in legatis & fideicommissis singularib. q̄ examinaui in l. cū filio. s. de leg. 1. Opp. s. de adim. leg. l. iij. §. j. vbi in dubio ad impediendā translationē sufficit diem fidei commissi cessisse. Gl. hic, super verb. prima quaq; die, ponit duas lec. fm secundā dicere vñ, q̄ hic intelligatur fm illā, si prius decesserit, q̄ dies fideicommissi cesserit, & tunc ad finē huius. §. l. in vers. Marcel. lus. Rñde dum dicit, si non iam puer hoc accepit, subaudi verē, vel iuris fictione, ita q̄ actionē hēbat p̄ eo petendo. Cū ergo die ceden te fideicommissi actionē hēbat: ergo, &c. Et ita sentit Dy. Ia. de Are. & Old. §. quia hæc expositio eit directē §̄ text. Dicunt ergo q̄ lex §̄ria debet intelligi in puero minore, cui a die cedēte legati, fit mo ra re ipsa. l. in minorum. C. in quib. cau. n̄ integ. restit. nō est neces. hic loquitur in maiore, & hanc teneo. Opp. de d. l. iij. §. j. vlt. respō. vbi ad impediendā translationem sufficit q̄ dies cesserit. Sol. ibi lo quitur in legato singulari, de cuius natura est vt trāseat recta via in legatarium, ideo sufficit diem legati cessisse: hic in fideicommissio vniuersali, de cuius natura est, vt restituatur per hæredem, & ideo verba intelliguntur in dubio si prius quid ei acciderit quā restituatur. Et circa hæc plenē distingue, vt distinxī in l. §̄ria. Opp. q̄ fi deicommissario decedente ante restōnem transmittat ad hæredes suos, l. cogi. §. idem Merianus. s. eo. & no. in l. apud Iulianum. §. fin. s. eo. Sol. Hic ante fideicommissum fuit translatum in alium, sub illa conditione, si decederet antequam restituat: ibi secus.

1 *Seruus hæres, licet hæreditas quæratu domino, tñ remanet heres nomine.*

§. Si seruo. Valet fideicommissum p̄ qd̄ dñs rogatur restituere seruo instituto. h. d. Op. s. de leg. j. l. cum filio. Soluit gl. q̄ ibi Trebellianū habet locum quo ad omnia remedia. præterquam quo ad deductionem quartæ, quia non est hæres: sed dominus est rogatus, d. l. cum filio. † Not. q̄ sicut filius remanet hæ res nomine, licet hæreditas quæratu patri: ita seruus, fm hanc glo. quam tenui in l. cum filio. licet quidam contra, vt ibi dixi.

1 *Seruus subiectus restitutioni, quando manumitti possit.*

2 *Hæres manumittēs seruum restitutioni subiectū, qñ teneat ad æstimationē.*

3 *Hæres quando præsumatur ignorare contenta in testamento.*

§. Si qui filium. Seruo qui subiacet restōni cum vniuersitate, pōt libertas in testō relinqui, & fi deicommissario æstimatio eius debetur. h. d. † Primo not. q̄ seruo qui subiacet restitutioni potest dari libertas. † Secundo no. q̄ il le qui dat libertatem tali seruo, siue ignorās, siue sciens, tenetur ad æstimationē. † Terriō. no. q̄ hæreditas delata tali seruo, venit in fi deicommiss. Ad primū opp. j. qui & a qui l. hæres. Gl. sol. pluribus modis, quæ solutiones nō sunt necessariæ ad l. illam. sed illa sol. est vera, q̄ ibi seruus qui erat relictus, erat hæredis, ideo p̄t dari ei liber tas, sed æstimatio rei debetur, & sic p̄cordat. † Secūdo opp. ad idē. j. qui & a q̄b. l. gñaliter. §. fi. Gl. dicit, solue vt mō. dixi in alto §̄rio: quia ibi inter viuos, hic in testō. Quod quantū ad illā. l. nō valet q̄ ibi dicit, nullā libertatē, &c. & sic nec inter viuos, nec in testō. Sol. ergo, dicit, gl. in l. seruu qui sub p̄ditione. j. de manumif. videlicet, q̄ ibi seruus specialiter fuerat legatus: hic sub vniuersitate. quod tenet Iac. de Are. in d. l. seruum. † Opp. q̄ huic seruo non possit dari libertas, l. fi. §. sed quia. C. cōmunia de leg. Sol. gl. q̄ ibi purē, vel in diem certum erat relictus: hic sub conditione, & hæc vera. Sed §̄ hoc opp. de eadem l. fi. §. sed quia. in fi. vbi prohibetur alienatio re rum quæ subiacent restitutioni sub conditione. Sol. Ibi non dicit de manumissione, sed de cæteris alienationibus. Alij dicunt, q̄ hic. §. hodie corrigitur: & hanc tenet gl. in d. l. seruum. j. de manumif. Mod. vt Iac. de Rauē. & Cy. tenent quod hic. §. non fit correctus. Nec obst. l. fi. §. sin aut sub p̄ditione. C. c. com. de leg. quia ibi phibe tur inter viuos alienatio rei, q̄ subiacet restōni, hic loquitur de ma numissione, q̄ fit in vltima voluntate. Et sic est duplex fauor, liber tatis, & vltimæ voluntatis. Hoc ēt ponit gl. hic in solutione quadā p̄cedentiū §̄riorū. † Distingue ergo sic, an seruus qui subiacet restōni possit manumitti, aut erat seruus hæredis, & pōt manumitti, sed debetur æstimatio, vt. s. qui & a quib. l. hæres p̄p̄riū. & l. si quis inquilinos. §. j. s. de leg. 1. Si verō fuerat testōris, & tūc, aut relictus erat sp̄aliter & non p̄t manumitti. l. seruu de manumif. & l. gñaliter. in fi. qui & a quib. Si verō erat relictus sub vniuersitate, tunc, aut pu rē, vel in diē certū. & non p̄t manumitti. l. fi. §. sed quia. C. cōm. de leg. Aut sub p̄ditione & tūc, aut manumittit in vltima voluntate, & p̄t: sed æstimatio debetur, vt hic. Aut inter viuos, & nō p̄t manumit ti, sicut nec cæterę res alienari, d. l. fi. §. sin aut sub p̄dōne. C. cōmu. de leg. Illistū casibus in quib. alię res p̄nt alienari, vt puta vsq; ad le gitimā, fm ea quæ habuissis in l. Marcellus. §. res. s. e. vel si alienatio fieret ab ignorante. l. fi. s. de leg. 2. tunc ēt valeret manumissio mul to magis. † Opp. s. de leg. 2. l. h. Sol. ibi loquitur in ignorāte quo ca su nihil esset speciale in libertate. Opp. de actio. & oblig. l. is qui ex stipulatu. Sol. Ibi in seruo qui subiacet restitutioni ex p̄ctu: hic in a eo qui subiacet restitutioni ex vltima voluntate, vt no. per gl. in d. l. seruum de manumif. Venio ad fm̄ d̄ctum. hic dicitur, q̄ tenet

ad æstimationē siue sciens, siue ignorans, §̄ de p̄d. inde. l. in summa §. pe. Solu. quod speciale est hic in hærede, cui nō permittitur igno rare p̄tenta in testō, qd̄ no. Similē glo. habetis. s. de lib. leg. l. cū h̄s. Tetigi in l. cetera. §. fi. s. de leg. 1. examinaui plenē in l. qui Romæ. §. duo fratres. j. de ver. ob. Nam istud est verum in his quæ ex testō dependent: in alijs secus. l. qui alterius. j. de reg. iur. Item in his quæ ex testō dependent, non est verum simpliciter, vt dixi in d. §. duo fratres. Opp. q̄ si ignorauerit non excusetur, vt j. de do. cau. mor. l. si is cui. Gl. Sol. & benē. Opp. s. de interro. act. l. de ætate. §. ex causa Sol. vt in gl. Opp. instit. de act. §. si quis agens. Sol. vt in glo. de quo per Dy. in c. non debet aliquis. de reg. iur. lib. 6.

ADDITIO.

2 Barb. §̄ Secundum. Et vide Bar. in l. eius qui, supra si cert. pet.

L. X. XXVI.

1 *Syndicus ciuitatis qualiter debet constitui.*

Omnibus. Ciuitatibus, quæ non sunt hostes Imperij, pōt fideicommissum relinqui, & agere poterunt per suos syndicos. h. d. Innuit q̄ quædam ciuitates non sunt sub impe rio. Contra ad l. Rhod. de iac. l. de precatio. Sol. intelligo sub impe rio omnes sunt de iure, de facto non. Sunt tamē quædā quæ etiam sub imperio de iure non sunt, vt ciuitates donatæ ecclesiæ. Tener enim ecclesia q̄ talis donatio valuit. † Quæro qualiter constituatur syndicus a ciuitate? Glo. notabiliter dicit, vel fiat per adunantiā gñalē totius populi, vel p̄ p̄ciliū, seu ordinē p̄ quē regit ciuitas. Vel fortē alijs qui est syndicus ex. l. vel ex p̄suetudine sicut est hic. Nā vnus ex iudicibus capitanei, eo ipso quod est Iudex illius tribunalis est syndicus ciuitatis. Vide gl. & no. dixi in l. ij. C. de decu. lib. 10.

L. X. XXVII.

Ita tamen.

1 *Fructus p̄cepti, negligentia nō petētis, non restituunt̄ et ab hærede coactō.*

2 *Hæreditate iacente, quæ sita veniunt in restitutionem.*

3 *Fructus qui non percipiuntur iudicio testatoris, quando veniant in restituti onem, & in quartam imputentur.*

§. Si seruum. Quæ sita per seruū post aditā hæreditatē ab hærede coactō, non veniunt in restitutionem, sed in quartam. h. d. † Not. q̄ fructus p̄cepti negligentia non petentis, non restituuntur etiā ab hærede coactō. Item. no. q̄ quæ sita iacente hæreditate, veniunt in restitutionem. Opp. j. prox. §. Sol. vt ibi videbitis. Nam fidei commissarius qui coegit adire, imputet sibi, si non coegit restituere. Opp. s. eo. l. quidā §. fi. vbi hæreditas quæ sita seruo, venit in restitutionem. Gl. dicit, q̄ hic h̄rditas fuit quæ sita hæredi, ibi non. Hæc sol. non placet. Innuit. n. q̄ plus teneatur hæres qui non h̄t, q̄ ille qui habet. Vnde Iac. de Are. dicit, q̄ hic tpe quo hæres fuit coactus adire non cesserat dies hæreditatis relictæ seruo, sed cessit postea tpe quo fidei commissarius erat negligēs. Sed in l. §̄ria est quid imputetur hæredi: quia factō ip sius fidei commissarius priuatur hæreditate relictæ seruo. † Op. fru ctus, qui non percipiuntur iudicio testatoris, non veniunt in resti tutionē, nec imputant̄ in quartā. l. mulier. §. si hæres. s. eo. hic d̄ §̄ riū in fructib. perceptis iacente hæreditate. Solu. dic q̄ in hoc ver. sed si quid, ponitur casus omissus p̄ gl. in l. fidei commissaria. s. e. Nā isti fructus non sunt percepti iudicio testatoris, nec negligentia nō petentis, nec mora non restituentis: tñ veniunt in restitutionē cū distinctione: aut adiuit coactē, & restituit, vt hic, aliās non restituere t, d. l. mulier. §. si hæres. & tractatur per doct. C. eo. l. iubemus.

1 *Commodum quis non debet consequi ex eo quod est nixus impugnare.*

2 *Substitutione ex pupillari, quod quis capit, qñ veniat in fideicommissum.*

3 *Substitutus pupillo & grauatus de restituendo, quando cogatur adire.*

§. Qui suspectam. Qui cadit coactus cōmodū ex hæ reditate p̄sequi nō debet, h. d. Pri mō, ponit r̄lam. Secundo, illam per exempla declarat. Secunda ibi, & ideo. † No. q̄ ex eo non debet quis p̄modū p̄sequi q̄ nixus est impugnare, vt hic, & extra de re. iur. c. ex eo non debet. lib. 6. Quod debet intelligi, vt eatenus non p̄sequat̄ præmiū, quatenus non po tuit p̄sequi, impugnatione sua existente vera. Facit. s. de his qui. vt in d. l. post legatū. in prin. & quod ibi dixi. † No. diligēter, qd̄ illud q̄ quis habet ex substōne pupillari, nō venit in fideicommissum, nisi coactus aduerit: qd̄ qualiter debeat intelligi. j. dicā incōtinenti. Op. d̄ hic, si h̄t cohæredē p̄t retinere pupilli h̄rditatē. Contra de l. sed si plures. §. filio. de vulg. & pup. Gl. dicit, intelligo, q̄ habeat co hæredē aliū q̄ pupillū, & sic possumus hic ponere in pupillo exhæ redato. Vel dic quantū ad mām huius. §. nō curo h̄at cohæredē fi liū, vel exneum, sed §̄rium loquitur quo ad separationē bonorū: de quo plenē notatur in l. quidam elogio. C. de iur. delib. dixi plenē in l. fi. s. de acq. hære. Op. s. prox. Sol. vt hic in 1. gl. quia cōmodum p̄t p̄sequi, qui adit coactē ex negligentia non petentis. † Quæro, vtrū illud q̄ quis capit ex substitutione pupillari veniat in fidei cō missum. Hic vñ casus q̄ non, nisi aduerit coactē. In contrarium vi detur dicendum, sicut in legatis. l. qui fundum. §. qui filios. ad l. fal. Sol. Qñq; quis rogauit de restituendo purē, & substituit sub condi Bart. super Secunda Infor. T 2 tione

tione: q̄a oīs substitutio pupillaris est p̄dōnalis: tūc fm ordinē intel- lectus, primo grauauit: q̄a incōtinenti: secūdo p̄uidit substituēdo ī p̄dōnis euentū, iō nō venit in fideicōmissum, nisi adiuisset coacte, vt hic, nec atredō ordinē scripturæ, cū de ordine intellectus appa- reat. l. cū p̄. §. fidei tug. §. de leg. 2. Si verō primo p̄uidit substituēdo, deinde grauauit fm ordinē intell̄s tū, vel fm ordinē scripturæ

- a & intell̄s, tūc veniret in fideicōmissum, d. l. qui fundū. §. q̄ filios.
3 & arg. j. e. l. Scæuola. i. fi. & q̄ ibi dicā. ¶ Quæro, qd si iste nolit adi- re h̄ditatē pupillare, de qua restituēda non fuit grauatus, an possit cogi? Dico q̄ sic in casib. in q̄b. necesse haberet adire, si spontē adiu- iisset put no. in d. l. quidam elogio & dixi in d. l. fi. §. de acqui. h̄r.

ADDITIO.

- a ¶ In fideicommissum. Vide Bal. confi. 64. 3. lib.
1 Existētia sui h̄redis, quando obliget filium.
2 Existētia sui h̄redis non confirmat legata, nec fideicōmissa particularia.

§. Si pater. Existētia sui h̄redis operat̄ p̄firmationē fidei- cōmissi, vt p̄ restōnē trāscant actiōnes, h. d. Op. po. §. e. l. recusare. §. meminisse. Sol. si fideicōmissarius vult, qd̄ sius h̄res cogatur, se immiscere cogetur, vt in Titio, si nō curat nō est necesse, vt hic. Dices tu, si non expedit, quare cogitur? Dicit gl. & be- nē, pp̄ faciliores probationes. Itē opp. nonne restituēdo vr̄ se im- miscere? Gl. sol. & benē. ¶ Extra gl. opp. existētia sui h̄redis non obligat filium. l. j. C. si vt se ab h̄re. absti. & l. nā nec emācipatus. de le. 1. & §. de acqui. h̄r. l. necessarijs. So. ¶ Existētia sui h̄redis non obligat filium. Fallit ī fideicōmissario vniuersali. Ratio: quia extra- neus ad hoc p̄t cogi ēt si repudiauit. Vnde cum per beneficiū absti- nendi æquiparet̄ extraneo. d. l. nā nec emācipatus, nō grauāt filius, sed remanet obligatus: fm hoc: ergo existētia sui h̄dis nō p̄firma- ret legata, & fideicōmissa particularia: q̄a illi nō p̄nt cogere h̄dē, vt. §. eo. l. nā qd̄. §. nō oīs. Tetigi ad Syl. l. j. §. si p̄. Probat. j. vt ī pos- le. l. j. in fi. Fallit fauore libertatis. l. cū quasi. §. sed & si qs. ff. de fidei- cō. lib. dixi plenē in l. si filius qui patri de vulg. & pup. Opp. fm hoc actiōnes quæ erant inutiles penes filium, efficiuntur vtilēs fidei- cōmissario: §. l. traditio. de acq. re. do. Solu. Illud ideo: quia causa pp̄ q̄ erat inutilis penes filium, cessat in persona fideicommissarij. Simi- le in l. si. in prin. C. de iure do. & l. cum is, qui. j. de fideiussō.

ADDITIO.

- a Pom. ¶ Si p̄. Et vide Ange. in l. ij. de condi. instituit. & in l. si filius qui patri. §. de vulgari & pupillari, & ibi Ioan. de Imo. qui ponit omnes effectus iuitatis.

§. A patre. Propter fidei. relictu in secundis tabulis, cogi- tur quis adire ex primis, demum mortuo pupil- lo. Item: p̄firmatis secundis tabulis, omnes cogentur adire, & resti- tuere, h. d. Et primum habes in l. ij. §. interdum. de vul. & pu. fm in lapud Iulianum §. idem Iulianus. §. eo. Opp. hic dicitur, q̄ rogatus sub p̄dōne non p̄t cogi adire. Contra in lapud Iulia. §. Antistia. §. e. Gl. dicit fateor, q̄ h̄c ratio non est bona. Tu dic, si aliquis est insti- tutus purē, & rogatus sub p̄ditione, potest interim cogi adire & re- stituere, vt in Titio: sed hic est institutus sub p̄ditione. Fuit. n. rogat̄ in secundis tabulis, hoc est in substitutione pupillari, & omnis sub- stitutio est p̄ditionalis institutio, meritō interim nō p̄t cogi adire. l. sed & si alios. §. eo. ita dicit Iac. de Are. & benē. ¶ Quæro, hic cogi- tur adire paternā, & pupillare restituere: sed an paternā cogatur re- stituere, de qua non fuit rogatus? Vr̄ q̄ sic. lapud Iulia. §. j. §. e. intel- ligendo q̄ ibi succeditur ex tacita vulgari, & sic succeditur patri, & ideo restituitur: sed ibi loquitur in pupillo instituto, cuius portio repudiata venit in restitutionem: quia ēt si adijisset, in restitutionē veniret: hic loquitur in pupillo ex h̄dato, puto q̄ ēt illā cogatur re- stituere, arg. §. eo. qui suspectam vbi pupillarem cogitur restituere de qua non erat rogatus: ita hic, paternam, de qua nō est rogatus.

- 1 Tertius potest opponere exceptionem, quam conuentus non potest.
2 Fideicommissarius si agit fideicommissaria hereditatis petitione, & con- uentus non possideat, tunc filius superueniens impedit executionem.
3 Testamento irritato ex causa prateritionis, vel exhæredationis, vbi non irritatur nisi institutio, an hares cogatur adire. Testamento rupo fideicommissum vniuersale conseruatur per auth. ex cā.

§. Quoties. Si filius petit p̄ta. h̄res institutus non p̄t com- pelli adire, & restituere. h. dicit. Opp. j. de leg. p̄ast. l. i. Sol. intellige hoc nisi esset fideicommissum relictu alteri de p̄iunctis personis. Opp. si dubitatur de viribus testamenti, nō impeditur quin h̄res cogat̄, vt. §. eo. l. j. & l. ille à quo. §. si de testō. supra eo. Sol. h̄res ipse institutus non p̄t opponere de virib. testa- menti, nullo alio opponente: sed hic comparebat filius qui oppo- nebat. ita soluit gl. Ex quo no. ¶ q̄ tertius veniēs opponit exceptio- nē, quā p̄uentus non potest opponere. Facit. l. idemque. §. ḡnalter. supra man. & sol. ma. l. Titia. & quod ibi dixi, & j. rem ra. hab. l. pro- curator ad exhibendum. §. j. Sed q̄ hoc opp. cognitio de coactione h̄redis est summaria, l. ille à quo. §. j. supra eo. sed h̄c q̄, quod fi- lius est p̄teritus, hanc cognitionem no imdedit, l. ij. C. de edi. di. Adri. tol. R. n. dicas, q̄ filius dicebat hodie constar, hodie agatur, vt no. in l. Titia. Facit. l. si is à quo. in princ. vt in posses. lega. Vel dic q̄

hic filius iam acceperat bonorū possessionē p̄tab. & sic erat noto- rium testm̄ iam esse recissum. Et hoc innuit text. hic dum dicit, ac- cepit, in p̄terito, licet glo. vltima in fi. huius §. hoc non patiat̄, sed dicit, quod adhuc pendebat lis super bonorum possessione p̄ tab. Possumus ergo dicere, q̄ hic non intentabatur officium iudi- cis quo h̄res compellitur adire, & restituere: sed agebatur actiōne ex testamento, vt restituat, & hoc innuit tex. ibi, ad restituendū h̄- reditatem, & c. & in fi. ad restitutionem quidem, & c. de coactione verō, vt adeat, nullam facit mentionem. Sed tūc opp. illud iudiciū quo petitur irritari testm̄ per p̄tab. non deberet impedire fideicō- missarium agentem, si esset paratus p̄stare cautionem secundū formam. l. fi. C. de pe. h̄r. q̄ quidam fatentur, & sic esset correctus iste §. per illam l. fi. Vel dic, q̄ ibi loquitur q̄ agit̄ petitione h̄re- ditatis, quod est iudicium vniuersale, hic verō agebatur actiōne ex testamento. Puto etiam, ¶ q̄ si ageretur fideicōmissaria hereditatis, petitione, filius superueniens impediret executionem q̄ bona nō possidebantur per quētum. & ita possēt intelligi hic. Et de hoc per Inn. de testi. c. veniens ad sedem. de re iudic. c. cum super. in secun- da gl. dixi in l. à diuo. §. si super. j. de re iudica. & de petitiō. h̄re. l. pen. & de rei vendic. l. is à quo fundus petitur erat. ¶ Quærit gl. quid iuris hodie irritato testō ex cā p̄teritionis, vel exhæredationis, vbi non irritatur nisi institutio, an h̄res possit cogi adire. Anteq̄ ad q̄. r̄ndeam. no. gl. quæ innuit, quod rupto testō p̄seruatur fidei- commissum vniuersale, per auth. ex causā. C. de libe. p̄t. Dicit. n. quod sola institutio vitatur. Hoc vr̄ tenere Dy. Mart. Syl. tenet p̄- rium per rationem satis debilem, nam fideicommissarius vniuer- salis, & h̄res equiparantur. supra quod cum eo. l. si filius. sed insti- tutio h̄redis vitatur. ergo, & c. Iac. de Are. & Old. sequendo cum tenent p̄rium, & adducunt hunc text. Nam per auth. ex cā. vitata institutione, cetera firma permanent. Sed fideicōmissum vniuer- sale p̄tinetur appellatione ceterorum, vt hic, ergo, & c. pro hoc vr̄ tex. in l. si seruum. §. j. supra si quis omis. cau. testa. & ibi dixi. Gl. hoc idem sentit, C. de fideicom. l. eam q̄. Nunc redo ad quæst. an h̄res cogatur adire? Mar. q̄ non. gl. q̄ sic, filio differente agere. Declara, si est p̄teritus filius suus, vel emancipatus, non inserta causa, te- stm̄ est ipso iure nullum, vt dixi ī l. filio p̄terito. de iniust. testam. ideo non potest cogi adire. Idem si essent exhæredati ex non legiti- ma causa: & licet conseruetur testm̄, seu fideicōmissum per auth. ex causā, non t̄n petitur actiōne ex testamento, sed conditione ex illa lege, fm Dyn. cuius p̄rium tenui in d. l. filio. scilicet, q̄ petatur actiōne ex testamento, non t̄n cogatur h̄res adire: quia non debe- tur ab eo: sed à venientibus ab intestato. Si verō filius esset exhære- datus, inserta causa legitima, tūc procederet dictum gl. q̄ interim donec filius taceret, possēt cogi adire: secus si ageret.

ADDITIONES.

- a Io. Fr. Ru. ¶ C. Veniens. Adde Pau. de Ca. in l. pen. ubi idem tenet.
b ¶ Fideicommissum. Adde ut per Pet. de Anch. confi. 144. & 202. & Ang. p̄. r̄ 3.

§. Marcellus, planē non est. Gl. ponit hic ca- sum, dic, vt in ea quam vide.

§. Qui ex Trebelliano. Remedia Trebelliani ha- bent locū post restōnē: se- cus anteq̄ restituat̄ h̄ditas, hoc dicit. Quæro, an hoc sit verū si- ue conueniatur h̄res pro legatis, siue pro debitis. Dic vt not. per glo. in l. j. in fi. §. eo. & l. Marcellus. in prin. & ibi dixi.

§. Trebellianum. Qū testator rogat de h̄ditate sua, vel eius parte, locum habet Trebel- lianum: secus si de h̄reditate alterius, licet si spontē nō adiret, cogeretur restituere. h. d. Quæro, an cogatur adire, & restituere h̄- reditatem Titianā, Gl. dicit, q̄ si perceperit tot fructus ex h̄redita- te testatoris rogantis, q̄ æquiualeant Titianę, q̄ cogitur restituere, vt. supra de leg. 2. l. cum pater §. Titio. Dicit etiam gl. q̄ si testator voluit totam h̄reditatem restituī, tota restituetur, nulla quarta re- tenta, per. l. si debitor. supra ad l. Falci. Sed certē illud q̄ in l. si debi- tor dicitur, verum est, q̄ testator tenebatur h̄redi: quia tunc debi- tum compensatur cum Fal. sed ista casus non est hic: quia non erat debitū à defuncto. Et sic h̄c gl. vr̄ q̄ l. pater filii. in prin. §. ad l. Fal. fm Iac. de Are. ¶ Vltimō gl. assignat arg. §. §. ad l. Fal. l. quod de bo- nis. §. cum fideicommissum. Dic, q̄ concordat secundum secundā casus positionem. l. p̄supposito, q̄ p̄cedens gl. sit vera.

§. Si ex Trebelliano. Fideicōmissario q̄ h̄redē da- tur actio p̄ rebus indebitē re- tentis. h. d. ¶ Quæro, quo iure retinebat h̄res h̄c p̄rdia? Dic vt in glo. Quæro, an debitū nāle h̄res teneatur per se exigere? Dic vt in gl. Quæro, id quod debetur defuncto ab h̄rede, qua actiōne ab eo repetitur? Gl. ponit plures opin. quālibet potest esse vera.

§. Marcellus, hoc idem. Inter h̄redem & fidei- commissarium partis. competit familiæ exciscundæ iudicium. h. d. Quæro, quod iudiciū erit istud? Respond. vtile. vt in glo.

- 1 Testm̄, an hodie irritet̄ si fideicommissum vniuersale relinquat̄ filio p̄terito, §. Qui

§. Qui rogatus. Hæres cogit adire, licet fideicommissum non possit alio remedio esse pultum. h. d. ¶ Vide, qd filius dñ pteritus licet relicta sit sibi hñditas p fideicommissum, & p̄t petere p̄ta. Et sic vñ casus q̄ gl. q̄ est. C. de inoff. testa. l. scimus. §. cū aut. quæ dicit, qd et hodie si filio pterito relinquatur fideicommissum vniuersale non irritatur testm. † Satis. n. est iure institutionis, cū fideicommissarius vniuersalis habeatur, vt hæres, quod dictum videtur contra hanc. l. vñ dixi in §. quoties. §. ea. l.

ADDITIO.

Barb. ¶ Qui rogatus. Et no. sing. istū tex. fm. d. Io. nō sufficere de iure isto habere legitimam iure fideicommissi: imo expediebat habere iure institutionis.

§. Si Patronus. Patronus pōt cogi adire & restituere an p̄nitentiā. h. d. Op. hic innuit qd patronus institutus potest grauari in debita portione. Contra. §. de leg. 2. l. cum patronus. So. Hic erat fideicommissum relicto p̄iunctis personis quæ olim poterant grauari. l. iij. §. de condi. & demon. licet hodie corrigatur, vt ibi no. Opp. qd non possit p̄nitere, vt §. eo. l. nam quod. §. qui compulsus. Solu. Hic loquitur ante coactionem, sed post non potest p̄nitere, vt in contrario. Oppo. C. de repu. h. l. sicut Sol. Hic dicit suspectam, non tamen repudiavit.

§. Si Præceptis. Per coactionē perdit quis p̄legata, nisi essent sibi relicta sub p̄ditione, si hæres non erit, hoc dicit. Op. ea quæ quis habiturus esset, si hæres non esset, non perdit per coactionem, vt. §. ea. l. §. qui suspectam. sed prælegata haberet etiam si repudiaret. l. qui filiabus in fi. §. de leg. 1. ergo & c. Sol. Intelligas hic de prælegatis quæ perderet repudiando, vt hic no. & in d. l. qui filiabus in fi. & l. filio cum l. seq. §. de leg. 1.

§. Hæres ex asse. Hæres grauatus vltra vires hæreditarias, illud qd deest supplet ex fructibus iudicio testatoris perceptis, & ex eo qd vltra quartā est, & residuū sibi retinet: qd si fructus non sufficiunt, oibus pro rata fit diminutio. h. d. Primò, ponit thema. Secundò quatuor qōnes ex themate. Tertiò, rñsiones. Secunda ibi, quæro. Tertia ibi, rñdi. & gl. hic ponit casum optimè, & in oibus tribus qōnibus perfectè rñdet, sed illi inquantū agatur q̄ legatarios non est rñsum. ¶ Dñ. n. qñ fructus non faciunt dimidiā, legatarij pueniunt ex stipione: sed textus nō dicit inquantū. ¶ Quæro ergo inquantū pueniant. Rñdet secunda gl. mag. in prin. & benè. Dic vt in ea. ¶ Op. & vt q̄ computatio gl. non sit bona quia fm hoc, ea quæ percipiunt ex fructibus, non profunt legatarijs qd vñ q̄. l. qui quadringenta. §. fi. §. ad l. Fal. pp qd lac. de Arc. dicit qd non est ista bona p̄putatio. Tu dic, p gl. optimè p̄putat. Nam debes scire qd qñ legata relinquunt vltra vires hæreditarias, fit duplex detractio, vna qñ minus est in p̄tmonio q̄ legatum, alia fit per l. Fal. vt l. in quãtitate. §. fi. & l. i. post missionē. §. ad l. Fal. nunc fructus percepti medio tpe faciunt videri minus relictu per fideicommissum, & sic p̄dest legatario, vt non fiat illa detractio, quasi fuerit relictu vltra vires p̄tmonij. Op. & vt q̄ ista p̄putatio non debet fieri hoc mō, sed illud videat esse in fideicommissio quod supererat, deductis legatis, vt l. qui quadringenta. §. e. Sol. Dic, qd fuerunt legata nominatim ab hærede relicta, & ideo it computatio fm quod hic dñ, & in l. Marcellus. in prin. §. e. Opp. hic dñ q̄ petitur à legatarijs, vt def fideicommissario, q̄ fideicommissarius à legatarijs, non defalcet, vt. §. eo. l. j. §. denique. & l. lex fal. §. nonnunq. §. ad ad l. fal. So. Hic legata non erant relicta à fideicommissario, sed ab hærede. Opp. dñ hic, qd fructus sibi p̄putat in quartā, & restituit quod est vltra. Contra. §. e. l. in fideicommissariā. Sol. dicit gl. istud iō quia minuit hæres fideicommissum. Dices tu, in quo diminuit? Rñ. soluendo relicta, & ideo supplet ex fructibus. Rñ. quia qñ testator grauatur aliq̄ vltra vires hæreditarias, vult qd suppleatur ex fructibus. l. filius fa. §. apud Marcellū. supra de le. 1. & supra ea. l. §. Trebellianū. ver. qd si Mæuius. Opp. ex gl dñ hic, qd quartā sibi retinet de rebus, & dimidiā supplet ex fructibus. Contra, quia quartā debet sibi ex fructibus retinere & dimidiā in reb. restituere. l. mulier. §. si hæres. & §. seq. & in l. in fideicommissariā. supra e. la. de Arc. & Old. sequendo eū dicit. qd est in p̄tate hñdis qd suppleat dimidietatē de fructibus, vel retineat quartā de fructibus. Et hoc probant per hanc legē. Sed hoc vñ q̄ l. qd de bonis. §. fructus. supra ad l. fal. & l. Paulus. 2. rñ. eo. tit. Et hoc innuit. d. l. fideicommissariā. nec iste tex. facit in p̄rium. Nam in qō. benè ponebatur, qd hæres volebat sibi retinere quartā in rebus, & dimidiā supplere ex fructibus: sed hoc in rñsione nō ponitur. Dicit. n. totū restituendū, nec declarat, an in fructibus, an in ipsiis rebus: sed putarē hoc dirimendū arbitrio iudicis, vt. supra de leg. 1. l. non amplius. §. fi. cū l. seq. pro quo facit, qd inter fideicommissariū & hæredem cōpetit iudiciū famillie ercif. vt. supra e. l. Marcellus. vnde ex officio iudicis deudentis, videbit in quo debet dari dimidiā, & in quo quartā retineri. Opp. hic legata relicta fuerūt purè, fideicommissum sub p̄dōne, tñ p̄tribuunt quo ad detractiōne falcidiæ, q̄, q̄a tota quartā debet detrahi ex fideicommissio. l. pen. §. j. supra ad l. fal. Sol. Qñque totum fideicommissum est p̄ditionale, & legata pura, & tunc loquitur lex p̄ria. Qñque fideicommissum est purum, & legata pura, vel vtrunq̄ p̄ditionale, & tunc fit p̄tributio omniū.

l. qui quadringenta. & l. Marcellus. supra eo. Qñque fideicommissum est pro parte purum: pro parte p̄ditionale, & legata pura, & tunc similiter fit contributio, vt hac. l. dixi in l. Marcellus. supra eo.

§. Qui seruos. Hic est duplex lra fm primā deficit, seruos in tex. fm istā glo. ponit casum, vide eā, & breuiter. h. d. Si seruo relinquit libertas & hñditas p̄riu seruorū detrahit. h. d. Hæc lect. non est bona: quia qñ seruo relinquit libertas, & aliud pecuniarū relicto, tunc de relicto pecuniario detrahitur falcidia, et de pretio seruorum. l. planē. §. ad l. fal. est ergo alia lra in qua est, seruos, & fm istā ponitur casus in gl. secundo mō, vide eā. Hæc lect. reprobatur per Dy. quia qñ quis rogatur manumittere seruum, non p̄t cogi adire per eum. l. cogi. §. si seruo. §. e. & no. §. ead. gl. dic ergo, retenta hac secunda positione, qd quis fuit rogatus manumittere seruos suos, & eis restituere hñditatē deducto p̄tio seruorū, vnde hoc fuit exp̄sum, & pone qd hñs adiuit sp̄tē, vel aliter propter pretium seruorum, si hæreditas non esset soluendo, quis pateretur damnus: sed qñ hæreditas est soluendo, tunc damnus pati non debet, vt hic. ¶ Quærit gl. vtrum hæres institutus, rogatus de restituendo seruo, possit cogi adire? Gl. distinguit, quod examinabo latius. j. eo. l. non est cogendus. & l. si res aliena. in fi.

L E X XXVIII.

- 1 Fideicommissarius de legaris particularibus ab hærede relictis, an detrahat Falcidiam, remissive.
- 2 Actio de fideicommissario in fideicommissarium, an transeat ipso iure.
- 3 Fideicommissarius primus si restituit secundo fideicommissario, an ius fideicommissariæ hæreditatis remaneat apud primum quod non. Cessionarius primus si cedit secundo, apud primum nihil remanet. Emphyteuta si facit alium emphyteutam apud eum nihil remanet.
- 4 Solui potest illi qui cessit actionē, qñ apud eū aliquid remanet: secus si nihil.
- 5 Bonorum possessor de iure pratorio si restituit hæreditatem ex Trebelliano, an apud eum remaneat quid hæreditarium.
- 6 Iura vtilia, quando directa non sunt penes aliquem, efficiuntur directa.

Ex asse. Si vn⁹ ex fideicommissarijs hñdē cogit adire, & restituere totū, fruct⁹ iudicio testōris p̄ceptos, suo fideicommissario nō restituit, secus i eo qd iure accrescēdi lucrāt. Itē ab eo quartā nō detrahit. h. d. ¶ Quæro, qd est rō diuersitatis inter primū casum & fm? Rñ. Primus loquit in fructibus, qui in iudicio testōris p̄cipiunt, & iudicio testōris lucrāt hñs, & sic erit lucrū p̄sonæ. Sed casus loquit in iure accrescēdi, qd magis accrescit rei q̄ p̄sonæ, vt de acq. hæ. l. si totā. & de vsufr. l. si Titio. Tertius casus loquit in falcidia, qd voluntatē defuncti detrahit, iō fideicommissarius à fideicommissario nō deducit, cū volūtas testōris non fuerit, & p̄tās iuris nō hñt locū, nisi in hñde. ¶ Venio ad gl. opp. §. e. l. j. §. inde Neratius. Sol. vt in gl. & bñ. ¶ Quæro, vtrū de legatis particularis relictis ab hñde, fideicommissarius detrahat falcidiā? dic vt in gl. & dixi in d. §. inde Neratius. ¶ Quæro vtrū à fideicommissario in fideicommissariū trāseat actio ipso iure? dic, vt in gl. ¶ Quæro fideicommissarius primus fideicommissario sc̄do restituit: an apud fideicommissariū primū remaneat ius fideicommissariæ hæditatis? Gl. qd nō. Hugo q̄, inter alia q̄ gl. dicit, est, qd eū qui hñs est de iure ciuili, Senatusconsultū non p̄t facere desinere esse hñdē: qd nō est verū: quia senatusconsultū est de iure ciuili, iō p̄t facere eū desinere esse hñdē, qui est de iure ciuili: sed i hoc tractatu, iō non fecit: quia noluit. Voluit. n. qd solū viles trāsferent. opinio tñ gl. vera est, vt l. j. §. de illo. §. eo. & C. eo. l. pe. Pro hoc facit illud qd dñ, qd si primus cessionarius cessit sc̄do apud eū nihil remanet. l. emptor. C. de hæ. vel act. vñ. & per Gul. in Spe. ti. de cess. ac. Et in sibi dicit gl. qd si primus emphyteuta facit aliū emphyteutā, qd apud eū nihil remanet, vt. l. fin. C. de iure emphy. Facit quod no. in l. j. in gl. fi. C. vti poss. & hoc est vtile scire. ¶ Nā id, qd dñ in l. iij. C. de nouat. f. qd illi qui cessit actionem, p̄t solui, est verū qñ apud eum qui cessit remanent directæ, sed qñ apud eum qui cessit nihil remanet, quod est qñ solum viles habebat, tunc ei non poterit solui: quia nihil apud eum remanet. ¶ Quæro, bonorū possessor de iure pratorio hæreditatē restituit ex Trebelliano, an apud eū remanet ius hæreditariū? Gl. qd sic. Pro huius declaratione debes scire, qd in hæreditate est vnum ins vñ hæreditariū, & hoc est apud bonorū possessorē vtile. Sunt etiam iura particularia, vt actiones hæreditariæ, competunt aduersus debitores hæreditatis, & ista competunt bonorum possessori directo, vt notatur in l. j. §. de bonorū poss. hæ. pet. Cū ergo directæ sint penes bonorū poss. restituendo, viles trāsferunt, & apud eū remanēt directæ, & in hoc bñ diceret gl. Sed gl. qrit de ipso iure hæreditario vñ. Quærit. n. an remaneat hæres, tunc est dubium: quia si hæres est, tunc est hæres vtiliter, & fideicommissarius est hæres vtiliter, ergo duo sunt hæredes in solidū, eodē mō. Possumus dicere qd nō eodē modo, sed vnus est heres vtiliter de iure p̄torio, alius vtiliter ex senatusconsulto. Vel aliter dico, qd bonorum possessor qñq; habet ius hæditariū directū, qñq; vtile tñ. Exēplū qñ aliquis est hæres de iure ciuili, vt filius, vel alius, & prator illum iam existentē hæredē excludit, vt per q̄tab. vel bñficiū restitutionis in integrū, vel alio p̄toris remedio, tunc, quia primus remanet hæres, iste bonorū possessor erit tñ vtiliter. Sed qñ prator vo-

cat aliquē ad successionē, nec est aliq̄ hāres de iure civili, vt quos vocat per vnde cognati, vel vnde legitimi, vel p̄ bonorū possessio- nē fm̄ tab. & similia, puto q̄ hēt ius hēditariū directū. Probo, Natu- ralis possessio q̄n̄ civilis non est apud aliquē, statim efficit civilis. l. clā possidere. §. si. & l. seq. de acq. pos. Ita iura vtilia, q̄n̄ directā nō sunt penes aliquē, efficiunt directā, l. puberē. C. de iure deli. p̄ hoc facit. l. illud in prin. cū sua gl. de bo. pos. Ita. Præterea iura dnt̄ q̄ bo. po. hēt iura, ac si esset hīs: sed hīs haberet illa directā: ergo, &c. Inst. de bo. pos. §. quos aut̄ & s. de bo. pos. hāre. pe. l. ij. & j. de bo. po. l. ij.

L E X XXIX

- 1 Confirmatū si non pōt confirmari, agitur ex confirmate, nō ex cōfirmato.
- 2 Sententia iudicis appellationum si cōfirmat primam sententiam, agitur ex ipsa sententia confirmante.
- 3 Confirmatio generalis non trahitur ad illud, quod est specialiter cassatum.

Si quis priore. Si p̄firmatū nō p̄t p̄firmari, agit ex p̄firmate, nō ex p̄firmato. h. d. Op. C. de hā. in sti. l. quoties. Sol. ibi erāt alij vlr̄ instituti. Ad hoc opp. in auth. vt cū de appe. cog. §. aliud. vbi ēt q̄n̄ aliquis institutus vlr̄, hāres institutus ex re certa habetur loco hāredis. Dicit gl. no. illud verum quan- tum ad excludendā querelā. Doct. aliter intelligunt in d. l. quoties. C. de hāre. insti. ¶ **Quæro**, qua actione petantur relicta in primo te- stō: Gl. dicit ex testō secundo, non ex primo: quia nemo pōt dece- dere duob. p̄ditis testis: vides ergo, quia primū testū, nō p̄t p̄firma- ri vt testū, iō nō agitur ex p̄firmato: sed ex p̄firmate. ¶ **Si** dicas in sn̄ia p̄firmata per iudicē appellationū, non. n. sup̄ eodē p̄nt̄ esse duæ sn̄iæ validæ, vt. C. q̄n̄ puo. nō est neces. l. j. iō agit ex p̄firmate nō ex p̄firmato, de hoc dixi in l. legitima. s. de pactis. intellige pur̄ not. in l. fin. j. de re iudi. ¶ **Quærit** gl. d. f. i. si nō aliqd̄ sp̄aliter, & c. qd̄ vult dicere, dic vt in gl. ex qua t̄ not. q̄ p̄firmatio ḡn̄alis non porrigitur ad illud quod est specialiter cassatum. Posses ēt exponere hunc tex. vt dicas, si non aliquid specialiter, & c. hoc est, nisi testator dixerit q̄ instituit, cum ex re certa, ita q̄ plus petere non posset, tunc. n. testū non valeret, vt dixi plenē in l. quoties. §. si duo. de hē. inst. dic vt ibi.

C O N C O R D I A

¶ **Si quis priore.** Pro p̄cordia, aduerte q̄ Alex. in l. quoties. C. de hā. insti. Alle. Bar. tenentē in l. quoties. §. si duo. ff. de hā. insti. q̄ ius accrescendi possit per te stat̄ rē prohiberi. Contrariū t̄n̄ allegat tenere in p̄. inci. Matheolus Gratioli. Voluit t̄n̄ allegare Alex. p̄. Bar. qd̄ incipit Petrus Maioli. & in hac. l. si q̄s prio- re. in si. per hunc tex. ubi doct. & pro utraq; opi. alle. Alex. hic p̄cor. Tu dic si b̄n̄ p̄sideretur Bar. ubi tenet institutū in re certa hēre ius accrescēdi, intelligi debet, ubi non phibetur expresse, & ita loquit̄ in d. l. si quis. in d. l. quoties. & in l. ex fa- cto. la. i. ff. de hā. insti. & in d. p̄. Sed ibi adhuc non loquit̄ in proprijs teris: q̄a quæritur de vigore illorū uerborū, d̄nam usufructuariā, à marito prolatorum in testō, institutis vlr̄ pauperib. Christi, &c. Sed si exp̄se uetuerit, nullibi dicit Bar- to. qd̄ non possit, & ita loquit̄ d. §. si duo. & in d. l. si quis & melius q̄ alibi uoluit itā suā p̄cordiā in suo p̄. i. §. 6. incip. Titus fecit testū, de quo non fuit memor Alex. in d. l. quoties. C. de hā. insti. & in alio. nu. 177. inci. Matheolus Gratioli, quod fortē uoluit allegare Alex. ubi. s. si tamen inconsideratē fuerit posita con- cordantia ad p̄alleg. confi. Bar. celeritati adscribas.

L E X XXX.

Adire & restituere quo iure quis cogatur.

Silegatus. Etiā tpelegationis cogit̄ quis adire hāreditatē, & restituere. h. d. Quæro, t̄ quo iure quis cogit̄ adire, & restituere. Dicit gl. q̄ officio iudicis. vide eā & no. i. eo. qd̄ dicit, q̄ cogitur adire officio iudicis nō est dubium. Simile no. in l. non est cogendū in si. j. e. & in l. ij. de fideic. hā. pe. sed illud quod gl. subaudit, q̄ restituere cogat̄ officio iudicis, hēt dubiū, nā alibi di- cit gl. q̄ restitutio fit actione ex testō. l. restituta. §. j. j. e. & l. sine scri- ptura. C. e. & per Dy. tangit̄ in l. quia poterat. s. e. Tu distingue, q̄n̄- que quis adit spontē, tunc actione ex testō cogit̄ restituere directā, vel vtili, ita loquunt̄ dictā gl. Q̄n̄q; quis dicit hāreditatē suspectā, & tunc totum iudicis officio expeditur, scilicet, vt cogatur adire & restituere, vt dicit tex. in l. quia poterat. s. eo. expressius instit. eo. §. sed quia, hoc etiam tenet Cyn. in d. l. & sine scriptura. C. eo.

§. Si quis bona. Fideicōmissum, vniuersale est, si aliquis cogit̄ restituere bona vlr̄, vel indefinitē. h. d. Opp. q̄ relitū bonorū non sit vniuersale. s. de leg. 1. l. non am- plius. §. si. cū. l. seq. sol. vt plenē dixi in l. si quis seruū. §. si. s. de leg. 2. Opp. meorū appellatione non p̄tinentur, nisi ea, quorum quis hēt dominium l. quintus §. ij. j. de aur. & arg. leg. Sol. vt ibi plenē dixi.

§. Si filio. Non valet restitutio facta, nisi p̄sentiente, vel ratū habente eo, in cuius potestate est fideicom. h. d.

§. Multum. Hūc. §. & sequentē prosequere, vt habes in gl.

L E X XXXI.

§. Si cui purē. Seruus q̄ p̄ aditionē habilitat̄ ad recipien- dā hēditatē, p̄t cogere hēdē adire: secus si p̄ aditionē non habilitaretur. h. d. cum sequenti §. Ex prædictis appa- ret ratio eorū quæ hic dicuntur.

§. Si sub conditione. Hāres cogitur parere condi- tioni potestatiuæ sine eius dā no, & adire: secus si conditio esset casualis. h. d. & distingue, vt dixi in l. recusare. §. fin. cum l. sequenti. s. eod.

L E X XXXII.

- 1 Geminatio verborum denotat mentem testatoris.
- 2 Rei appellatio est magis generalis, quàm pecunia.
- 3 Patrimonium, quando est diminutum, quando suppleatur ex fructibus.

Ballista. Si fideicōmissum relinquatur sub nomine gemina- to, & sub nomine appellatiuo, pecuniæ, in restonē veniunt fructus iudicio testōris p̄cepti: secus si sub nomine simpli- ci: dēt t̄n̄ i fideicōmissum ex eis suppleri, si fuerit diminutū. h. d. cū. l. seq. & est solennis lex, nec alibi reperit̄. Op. de. l. seq. Vera sol. est, q̄ hic testator grauauit per nomina geminata quātacunq; in l. seq. scribit, t̄per verbū, q̄ta, vñ pp̄ geminationē^a verborū p̄sumit mēs a testatoris, q̄ voluit oīa restitui. Oppon. j. eo. l. hāeres mei & s. de leg. 3. l. his verbis. Sol. hic vsus est nomine pecuniæ, cum geminatō nomine, quātacunque, ibi verò dixit qd̄ quicquid ad te peruenit. Sed dices tu, nonne, quicquid, est dictio geminata, sicut dictio, quā tacunque. Rñ. ibi quicquid, fuit prolātū simplr̄, ideo resoluitur, q̄ c quid. i. illud qd̄. iō non est dictio geminata: hic verò fuit dictio, quā tacunq; pecunia. Si verò neutraliter dixisset, quātuncunq; ad te per- uenit, fructus non venirent: quia resolveretur in illud, q̄tum qd̄ ad te peruenit, & hoc notat Iuriscōsultus hic dū dicit. Rñ. ex his ver- bis quæ proponis. i. pecunia. Non. n. hoc faceret dictio geminata si ne hac dictione, pecunia: nec dictio pecunia, sine dictione quanta- cunque. ¶ **Quæro**, quid si dixerit, quantacunq; res. Rñ. idem, nam rei appellatio magis generalis est quàm pecuniæ. l. rei appellatio. de verb. signi. & l. j. in fin. si certum petatur. ¶ **Quærit** gl. quid de vsu- ris? Et dicit idem quod in fructibus. Tu dic, vt dicam in l. postulan- te. §. j. j. eo. Oppon. ad l. scribit Celsus. s. prox. Solue, vt ibi Oppon. j. eo. l. deducta §. qui post. vbi fructus percepti non suppleat id, qd̄ est diminutum Sol. ibi loquitur in diminutione quæ cōtingit pro- pter vsuras: ideo suppletur, quod fructus cum distinctione lucrāt, vt ibi: sicut vsuras, cum distinctione lucratur, vt ibi patet. Oppon. 3. eo. l. in fideicommissariam & l. mulier. §. si hāres. vbi fructus t̄ vl- tra quartam lucratur. Sol. illud verum, quando patrimoniū non est diminutum, si verò est diminutum, tūc ex fructibus suppletur, vt hic, quod tene menti: quia singulare est, facit. l. postulante. in fi- ne. infra eodem. fallit in liberis primi gradus. l. iubemus. C. eo. Ha- bes ergo, q̄ fructus perceptos iudicio testatoris hāres lucratur: si ta- men diminuit hāreditatem ex detractioe quartæ: illud suppletur ex fructibus. l. in fideicommissariam. s. e. Fallit in liberis primi gra- dus. l. iubemus. C. eo. Item si diminuitur fideicommissum propter dotem, suppletur ex fructibus, etiam in liberis primi gradus. l. mu- lier. §. cum proponeretur. supra e. Item si hāreditas minuitur pro- pter legata, suppletur ex fructibus. l. ita t̄n̄. §. hāres ex affe. s. eo. qd̄ dic vt ibi. Item si hēditas minuitur ex casib. fortuitis, ex fructibus. supple- tur, vt hic, fallit in liberis primi gradus, vt hic, q̄ oīa diligēt̄ no.

A D D I T I O N E S.

- a * Geminatōne. Adde de uerborum geminatorū quæ scribit Iac. in l. ij. §. præ- tor ait. per illum text. ff. qui sari. d. cog. PTT.
- b * Gradus. Adde Ale. in l. in fideicommissariam. col. 3. uer. Item pro ampliatio. supra eodem. PANCIR.

L E X XXXIII.

Actor si non probat id quod est causa sue intentionis, succumbit.

Eum qui. Succumbit actor si non pbat id quod est causa suæ intentionis. h. d. Opp. j. de bo. pos. fm̄ tab. l. qui ex liberis. in prin. & s. ad. l. Fal. l. pater filiam. §. si. & l. qui duos. in prin. de reb. du. glo. dat plures solutiones. Dic, q̄ ibi loquitur in substōne directā: hic verò in fideicommissaria. Ratio, quia in dire- cta hēditate vbi quis debet inuenire hāreditatē primi, ideo v̄ vter que substitutus, quod non est in fideicōmissaria, vt per gl. declarāt in d. l. qui duos. Sol. gl. aliter, q̄ hoc est fauore matris quæ est in me- dio. & hanc tenet Dy. in d. l. qui duos. Et ex hoc sequeretur, q̄ si m̄ nō esset in medio, ambobus videretur substitutus, qd̄ v̄ colligi ex significatione verborū: quia dixit ei qui nouissimus decesserit: sed quilibet decessit nouissimus postq̄ alius post eum non decessit. l. ex duob. s. de vul. & pup. Sed certē licet quilibet decessat nouissimus, non v̄ substitutus vtrique, quia ista dictio quilibet, q̄n̄ ponit distri- butiuē, requirit vnū t̄n̄, & si plures simul p̄currunt, dispō vitiatur. l. si fuerit. s. de re. du. Vñ p̄cedēs so. verior v̄, t̄n̄ sp̄ in hoc dubitauit.

L E X XXXV.

Cum hāres. Curator furiosū p̄t agnoscere bon. pos. fm̄ ta. & hēditatē restituere h. d. No. vnū ex ca- sib. in qb. necessaria est bon. pos. fm̄ tab. Ita dicit Iac. de A. re. hic, & Pe. & Cy. l. certū. C. vñ legi. Quærit gl. an ista bo. possessio tribuat ius. Et ponit op. de qua i. l. j. de bo. po. ifan. & fur. dela. Tñ q̄q̄ d sit, q̄n̄ furiosus iſtitutus nō est rogatus de restituēdo, & agnoscit bo. pos. siue dicam^a q̄ tribuat i^o, siue nō, decessēs nō trāsmittit ad hēdē l. si. §. rali. & §. seq. C. de cur. fur. & t̄n̄ transmittit in fideicō. vt hic.

A D D I T I O.

- a And. Bar. ¶ Cum hāres. Et no. sing. casum q̄ tabulæ extraneæ confirmantur, ut fideicōmissum utile, uide Bar. j. eo. l. ex facto. & ibi Io. de Imo. s. de uul. g. & pup.

L E X XXXVI.

- 1 Instantia cepta per heredem de nouo non transit in cessionarium.
- 2 Compromittere non est lata culpa.

Cum hereditas. Per Trebellianū nō tenet hīs i oblo nib. p eū dētis, iō dēt ei p fideicom-
 a missariū de indēnitate caueri. h. d. Op. qd^a instātia iudicij trāseunt
 in fideicommissariū, & hīs tutus est p Trebellianū. l. j. in prin. s. e. Sol.
 ibi loquit de instantia cepta p defunctū, q̄ est hēditaria, & sic trāsit
 p Trebellianū, & hīs est tutus ope exceptionis: hic est instātia cepta
 p heredē, q̄ nō est hēditaria, & sic nō trāsit ad fideicommissariū, & sic
 1 est necesse hēdi caueri de indēnitate. ¶ Ex quo dixi b̄ semel in qō.
 b de f. cto. cū qdā cessisset oīa iura, & actiones, q̄ habebat vt hīs, q̄ in
 cessionariū nō trāsbat instātia cepta de nouo p hēdē. ¶ Op. s. e. l. j.
 s. i. Sol. hēd. exceptionē q̄ creditores hēditarios, nō q̄ eos cū qb. ip-
 se dixit, q̄ nō dnt hēditarij, iō est necesse qd̄ ei caueat, vt hic. Facit. l.
 si hīs pecuniā. j. e. & j. de fideiul. l. hīs a debitore i prin. ¶ Op. ad fi
 deicommissariū n̄ trāseat dānū ex promissio. l. si dicitū. s. si promisse
 rō. s. de euc. So. aliud in empore & vēditore Rō, q̄a ibi venit leuis
 culpa: aliud in hēde & fideicommissario, vbi nō tenet nisi de lata tū.
 2 l. mulier. s. sed. n. s. e. Ex hoc apparet qd̄ promittere nō ē lata cul-
 c pa, q̄a tūc i putaret hēdi, nec ei caueret de indēnitate. Sed q̄ hoc opp.
 eo ipso, q̄ quis promittit decipit. l. si minor 25. annis filiofa. s. j. de
 mino. ergo est lata culpa. Sol. huius est, vt patet ex his quæ ibi dixi.

ADDITIOES.

- a Pom. ¶ Op. quod. Ita dicas in fscum tex. est sing. in l. si cum dotē. s. si. s. sol. mar. & quomodo quis dicatur subire iudicium per alium, uide Bar. in l. j. s. eo. & in l. si eum hominem. ff. de fideiul. & uide text. ualde not. in l. Titius. s. de procur.
- b Bar. ¶ Dixi. Et uide Bar. in l. si eū hominem. ff. de fideiul. Bald. in l. per diuersas. C. man. An autem relegatus poterit cedere. uide tex. q̄ sic. in l. de pollicitationibus. ff. de polli. secundum Bal. in l. per diuersas.
- c Barb. ¶ Apparet. Et uide Bal. i addi. Spe. de arb. & ar. qd̄ licet minor promittat, nō v̄ latus, q̄a promissum q̄ parat dētui, nisi inceperit litigare corā arbi tro. ¶ Et ad dicta Bar. hic. Dic. q̄ si nō sit lata: est tū leuis, l. m. Aret. conf. s. 8.

L E X XXXVII. PANC.

- 1 Facta restitutione in vna re, quando videatur facta in omnibus.
- 2 Procuratori simplici potest actio cedit sicut & fideicommissum restitui.

Restituta. No. bñ istos casus, q̄ restitutio fit re, v̄ verbis. Itē fit tradēdo, v̄ patiēdo. ¶ Quærit gl. vtrū pos-
 1 sit peti restitutio vnus rei? Dic q̄ sic, & bñ. ¶ Secūdo q̄rit, vtrū facta
 restitutio in vna re, videat f. cta i oib. rebus? Et t3 q̄ sic, & bñ. Cō-
 tra hoc v̄ l. iij. in prin. & qd̄ ibi no. de acq. po. So. qdā est trālatio
 iuris. q̄ fit p hēdē in fideicommissariū, & tūc facta restitutione in vna
 re v̄ in oib. esse facta, vt hic. Quædā est trālatio possessionis, tūc fa-
 cta restitutione in vna re, nō v̄ facta in alijs, nisi apphendant. vt i q̄-
 rio. l. cū hēdes. de acq. pos. Ita dicit Dyn. in c. 1. in 3. q. de reg. iu. l. i. 6.
 ¶ Quæro, d̄ hic, q̄ p̄t restitui alij, vtrū hoc sit verū simplr? Rñ. Itelli-
 ge de pcuratore simplici nō in rē suā. l. si mulier. s. ex assē. ff. de iure
 2 dot. dicit l. qui ita. s. j. j. e. Et ex hoc dnt doc. nostri q̄ simplici pcuratori p̄t cedi actio, sicut fideicommissum restitui, vt hac. l. cum si.
 ¶ Quæro, d̄ hic, hac mente, an ista mens in dubio p̄sumatur? Rñ. sic, in eo, q̄ sciebat se teneri, vt. C. de acqui. pos. l. ij. & quod ibi no.

ADDITIO.

- a ¶ Restituta, ad materiā huius l. Adde q̄ procur. pōt restituere hēditatē. Spe. ti. de test. act. uer. Itē q̄ritur. & an pupillus possit restituere tutori eo auctore: Bar. in l. j. s. Itē quæsitum. supra hoc ti. & Dic. q̄ pōt fideicommissum restitui per tutorem uel curatorem. Bar. & Bal. in l. pen. C. hoc ti. PVT.
- 1 Tutor non potest cedere actionem pupilli.
- 2 Verbum succedat, trahitur ad fideicommissum.

§. Pupillus. Op. C. qui admittit. ad bo. pos. l. bonorū. So. di-
 cas idē hic, qd̄ ibi q̄a iudex p̄t supplere defectū
 tutoris. Op. de d. l. bonorū. Gl. dicit, tria sunt, hēditas, & istā nō pōt
 q̄rere solus tutor. Itē est bon. pos. & in ista q̄ dā dnt idē qd̄ in hēdita-
 te, alij secus. Dic vt dixi in l. i. p̄uberi. de tu. & cur. dat. ab his. l. tutor.
 j. de bon. pos. Tertiu est, Trebellianica restitutio, de qua dic vt hac.
 1 l. i. v̄ltimo no. q̄ tutor nō p̄t cedere actionē pupilli, qd̄ dic, vt. l. no
 2 uare. de noua. f. No. ex. j. proximi. l. non. n. q̄ verbū succedat, trahitur
 ad fideicommissum. Nā restitutio successio est. Facit tex. in c. Ray.
 & c. Rainal. e. de testa. Dixi plenē in l. Centurio. de vulg. & pupil.

L E X XL.

Quamuis. Etiā actiones p̄torix trāserunt p Trebellianū
 p hēdes, & p eos qui in ius hēdū succedunt. h. d.

§. Nihil interest. Non curatur qualis sit persona pro-
 curatoris ad negotia. h. d.

Quia perinde. L E X XLII.

§. Restituta. Quæro quid in iure patronatus ecclesiarū?
 Rñ. idem arg. j. de ope. lib. l. si operarū. quod
 not. per doc. in l. monumenta. C. de lega. v̄ltimo vide gl. & signa, q̄
 ponit casus in qb. remanet aliqd̄ p̄nes hēredē, restitutione facta.

ADDITIO.

- a ¶ Ecclesiarū. Adde Alex. in l. centurio. nu. 44. supra de Bulg. PVT.

L E X XLIII.

- 1 Compulsio & restitutio sunt iudicis officio, non iure actionis.

Papinianus tractat. Qd̄ iure accrescēdi acgrif ad fi-
 deicommissariū p̄tinet. h. d. Ad
 qōnē q̄ facit tex. vtrū sit op^o noua restitutione. Rñ. gl. qd̄ nō, & bñ.
 Op. s. de v̄suf. accr. l. interdū. Sol. Aliud in v̄suf. aliud i p̄prie-
 tate, q̄a v̄suf. accrescit personæ, p̄prias reb. ¶ Et hoc, qd̄ il-
 lud, quod venit iure accrescēdi restituat, dixi in l. Marcellus. s. qdā.
 1 s. e. ¶ v̄ltimo iste tex. facit, qd̄ p̄ulsio, & restitutio fiat iure actio-
 nis ibi alia actione, & c. Et ita alle. gl. in l. non est cogendus. j. e. Veri-
 tas, est q̄ sit officio iudicis, dixi in l. si legatus. in princ. s. eodem. &
 hoc nomen actionis, largē ponitur. l. actionis verbo. de verbo. sig.

L E X XLIII.

- 1 Statutum de debitore carcerando habet locum in eius herede.

Postulante. Ad id, ad qd̄ poterat p̄pelli defunctus p̄t p̄pel-
 li hīs defuncti, l3 verbis legis nō exp̄t matur.
 h. d. Op. s. e. l. apud. s. vtrū. Sol. Ibi decessit sine hērede, hic cū hēdē.
 & sic p̄cordat cū v̄ltimo r̄sō huius prin. ¶ Quærit gl. an in hēredē
 1 trāseant actiones ipso iure: dic vt in ea. ¶ v̄ltimo t̄ facit iste tex. di-
 cit statutū. q̄ debitor debet carcerari pro debito qui de hērede de-
 a bitoris. Rñ. vt hic, q̄ idē, licet in statuto nulla fiat mētio hēredis.

ADDITIO.

- a ¶ Debitoris. Adde quid si sit statutū q̄ debitor p̄ pecunia exacta possit capi, & eius hāres, an si hāres sit minor, capi possit? Rom. conf. 120. in quantū aut Ale. tangit an stāte statuto q̄ debitor possit capi ed requisitionē creditoris, an pos- sit capi absque citatione, & an ad instantiā cessionarij uide Rom. s. i. 42. adde Alex. in p̄s. 18. in 5. uol. ¶ Et contra Decil. Bar. hic uide Aret. & Soc. post alios. in l. qui Romæ. s. Augerius. ut. not. de uer. obl. PANCIR.
- Io. Fra. Ru. ¶ Adde Bar. Soci. in cōs. 122. inci. in p̄senti p̄sultatione, ubi litat dictum Bar. hic, qd̄ statutū loquitur per hoc nomen uerbale debitor, uel in rem, puta, pro debito, secus si loquitur in personam: puta, de eo qui contraxit.

- 1 Actiones quasita ex prouisione defuncti veniunt in restitutionem, etiam in liberis primi gradus.
- 2 Liberi primi gradus non tenentur supplere fideicommissum ex fructibus.
- 3 Fructus qui percipiuntur mora non restituentis, veniunt infideicommissum etiam in liberis primi gradus.
- 4 Fideicommissarius haeretur loco heredis.

§. Sed & in huiusmodi. Actiones q̄ q̄runt ex p-
 uisione defuncti, veniunt
 in restōnē. h. d. primo, ponit duas q. & opi. q̄rentis. Secundo, ponit
 vnā r̄nsionē p̄ alia q̄. Tertio determinat. Quarto, r̄ndet vni qōnē q̄
 i q̄riū possit fieri. Secūda ibi r̄ndi. Tertia ibi, sed q̄a. Quarta ibi, sed
 1 cū hēditarios. ¶ No. q̄ actiones q̄sita ex prouisione defuncti ve-
 niunt in restōnē ē r̄i liberis primi gradus: qd̄ no. loquit. n. hic de filia.
 2 ¶ Secūdo no. t̄ qd̄ liberi primi grad^o nō tenent supplere fideicom-
 missum ex fructibus. vt hic. ibi, sed q̄a nō vt hāres & c. dixi i lita. s. ex
 3 assē. s. e. ¶ Tertio no. t̄ q̄ fructus qui p̄cipiunt mora nō restituentis,
 4 veniunt in fideicommissum, ē r̄i liberis primi gradus, vt hic. ¶ Quæ-
 rō no. q̄ fideicommissarius loco hēredis h̄, vt. s. qd̄ cū eo. l. fil. s. j.
 & Inst. qd̄ cū eo. s. j. & d̄ fideic. h̄. s. restituta. ¶ v̄ltimo not. d̄ r̄iam
 q̄ facit Iurisconsultus inter fructus qui percipiuntur ex prouisio-
 ne defuncti, & eos qui percipiuntur opera, & diligentia hēredis.

L E X XLV.

Qui totam. Qui quartā retinere non vult p̄sultus facit, si
 adit coactē, q̄ si spontē. adiret. Op. ē r̄ qn̄ adit
 sponte transferuntur actiones per Treb. l. j. s. j. s. e. Respon. possit
 esse q̄ post aditionem ante restitutionem, fideicommissarius dece-
 deret sine hērede, aliās nollit sibi restitui, & sic adicus remaneret.
 implicitus oneribus hēreditarijs, quod non est si adit coactē, vt. s.
 l. proximi. & l. apud Iulianū. s. vtrū. & s. Antistia. supra e. quod no.

L E X XLVI.

- 1 Charitas defuncti facit non conditionē, quod erat condō in p̄sona alterius.

Seius. Tps certæ ætatis, ex p̄sumpta volūtate defuncti, p̄p cha-
 ritate p̄sonæ, facit diē nō qd̄nē. Itē fideicommissario an
 restōnē postq̄ dies cessit mortuo, fideicommissū ad hēredē trāsit.
 h. d. Op. s. de leg. 1. l. si cui. s. j. i prin. Sol. dnt qdā, hic reliqt purē, po-
 stea diē p̄stationis p̄tulit: hoc est q̄ hūc tex. In vna. n. & eadē orōne
 1 rogauit de restituēdo in tps certæ ætatis. Dic ergo, t̄ q̄ istud ē ex p̄-
 sumpta volūtate defuncti p̄p charitatē p̄sonæ, cui debebat fieri re-
 stitutio, q̄a filio suo, dixi plenē in d. l. si cui. Sed posito, q̄ prima sol.
 esset vera, ad ipsam opp. de qd̄. & dem. l. quib. dieb. s. ij. Sol. ibi fuit
 adiecta dies incerta, hic certa. ¶ Quærit gl. vtrū hāres istius fidei-
 commissarij petet statim an expectabit tps quo ille peruēnisset ad il-
 lā æratē: Gl. quod expectabit. Pe. aliter, vt refert Cyn. in lex his. C.
 quando di. leg. ced. pro quo facit. j. eo. l. à filia. s. fi. & quod ibi dicā.

L E X XLVII.

Si heredi. Solutum occasione debiti naturalis, restituitur si
 deicommissario. h. d.

L E X XLVIII.

Paulus. In reb. subtractis p̄ fideicommissariū p̄dit fideicom-
 missi petitionē. h. d. Cōcordat. C. de legi. l. à dubiū. Et sic
 ecouerso i reb. subtractis hīs p̄dit bñficiū quartæ, vt. s. ad legē Fal-
 ci. bñficio. Opp. j. quorum lega. l. j. s. rediguntur. Dic. vt in glo.
 Bart. super Secunda infor. T 4 L E X

LEX XLIX.

- 1 *Heres ante restitutionem quando possit conueniri.*
- 2 *Actio utilis aduersus eum qui ea tenetur, perpetuatur facta restitutione contra eum qui tenetur directa.*
- 3 *Remedia. l. vt perfectius. C. de anna. xce. non habent locum in herede non habente domicilium.*
- 4 *Heres quando cogatur iudicium suscipere vsque ad litem contestationem, quando vsque ad sententiam, & quando vsque ad satisfactionem.*

Cum hereditas. Qui aliam non cogitur suscipere iudicium, cogitur tunc, quando actiones sunt tunc

1 *pore peritura. h. d. Op. qd hris indistincte an restonem possit pueniri. l. ita tn. §. q ex Treb. s. e. sol. vna lec. est, qd hic inteltr an restone. & tunc debet intelligi altero de duobus modis, s. qd hris coactus adiuit, tunc. n. het exceptione ante restone. l. postulante. in prin. s. e. nisi actiones eent tpe peritura, vt hic. Vel itellige in hrde, qui aduit sponte. & paratus est incotinenti restituere: tuc. n. het exceptione, nisi actiones eent tpe peritura, vt hic. & fm hoc tex. qd dicit, cum hrditas ex Tre. senatusc. restituit. i. est in actu restituendi de pximo. Secundo mo pt intelligi post restone facta, & tunc ob. Triu, qa hares no pt pueniri, sed det litari, nisi actiones eent tpe peritura, ut hic. Ex quib. trib. lec. collige distinctione breuē & notabile p te. Et ex ista vltima not. q diligēter, q facta ptestatione q eū q tenet directa, ppetuat actio q eū qui tenet vtili. Nā hic facta q haredē ptestatione, ppetuat actio q fideic. Facit. C. de duo. re. l. fi. & de sol. l. cū quis. §. si quis p reo. & qd ibi dixi. ¶ Op. q non sit necessariū istud remediū, cū possit ppetuari actio per remedia. l. vt pfectius. C. de ann. ex ce. Rñ. fateor nisi ponas fideicommissariū esse sine domicilio. Dicit gl. no. qd remedia d. l. vt pfectius. non hnt locū in haredē nō habente domiciliū. ¶ Opp. dñ hic, q cogitur hares suscipere, q. j. de exce. l. si p. sol. hic cogit iudiciū, ibi subsidiū. ¶ Op. j. de bon. pos. fm tab. l. xquissimū. Sol. vt in gl. ¶ Quæro, an hares cogatur iudiciū suscipere vsque ad lit. pte. tñ, an vsq; ad sniam, an vsq; ad satisfactio nem? In gl. sunt opin. Tu dic, q hic puenit hris ex necessitate, ne res pereat. Aut ergo actori est psultū p li. pte. & tunc sufficit ptestatio. Aut nō est psultū, quia fortē est actio q ptestatione nō ppetuat, vt actio de dolo, & tuc oportet qd suscipiat vsq; ad sniam. l. sed & si re stituat. §. sed & si dies & ibi. no. s. de iu. Si verō p sniam nō psultur actori, vt qa res erat peritura, pone. n. qd dēbat mihi dare seruū, cui erat relicta hrditas, & ē periculū ne moriat an pdōnē. tuc cogit suscipere vsq; ad satisfactio nē. arg. l. apud Iulia. §. Antistia. & l. ille a q §. j. s. e. & qd no. in d. §. sed & si dies. Et fm hoc nō pt pati hares dā nū, qa nō cogitur ad satisfactio nē, nisi rerū, q sunt in hrditate, in q bus periculū imminet, p qb. postea fideicommiss. cōueniri poterit.*

ADDITIO

1 *Pom. ¶ Lect. est. Et sic si hris adijt & incotinenti vult restituere nō cogit subire iudiciū, nisi actio esset tpe peritura, nā tunc multa sunt spalia, & vide Bar. in l. Sæius & Augerius. ff. ad l. Fal. & in l. more. ff. de fer. & Angel. in l. cum hi. §. de transacione. ff. de transac. & in l. j. ff. de peti. hzre.*

LEX L.

- 1 *Pater rogatus restituere filio si dissipat, quando cogat restituere ipsi filio.*
- 2 *Hæc lex, an hodie sit correcta, quod non.*
- 3 *Filius, etiam in his in quibus patri non queritur vsusfructus, non testat.*
- 4 *Alimenta debent moderari respectu valoris patrimonij.*

Imperator. Pater dissipans fideicommissum cogitur filio existenti in pte restituere, et ante pdonis euentum. h. d. Op. qd quod et qn non dissipat, cogatur pater filio in pte restituere. vt. s. e. l. cogi. §. si pater. Sol. ibi et dissipat nolendo adire hereditate, vt ibi dixi, licet gl. aliter ibi sentiat. Op. in auth. de nupt. §. & hæc sancita. C. de bon. quæ lib. l. fi. sol. gl. qd hic loquitur qn p est in dolo, ibi qn est in culpa. Tu dic, q siue p sit in dolo, siue in culpa, idem est, probatur. C. de sen. pas. l. fi. facit quod not. per gl. s. fo. ma. l. ij. ver. quod si in patris. in gl. quæ inci. morte vel emancipatione: vbi æquiparat patrem effici pauperē, & mori. Non ob. Triu, quia ibi loquitur qn p dissipat tali mo, qd filio pt esse psultū, vt vendendo immobilia quæ filius poterit vendicare, secus si dissipat taliter qd filio non possit esse psultū: quod tene mēti, quia quotidianū.

1 *Op. s. e. l. vbi purē. So. hic p dissipat ibi non. ¶ Quæro, an hæc lex hodie sit correcta, cū inter patrem & filium valeant hodie cautiones in aduentitijs. l. iubemus. §. in supradictis. C. eo. dixi plenē in l. si quis pro eo. §. j. de fidei. ul. Et vñ, q sic. Nam ideo, quia cautiones non poterant habere locum deuentū est ad istud remediū. vt hic dicit rex. Puto, q non sit correcta per d. l. fi. C. de sen. pass. Nec ob. qd possunt interponi cautiones, quia non debet filius se committere fragilitati cautionum. l. cogi. §. si pater. ver. idem quærit. s. eod.*

2 *¶ Facit ista lex ad q. an filius possit testari in his, in quibus patri nō queritur vsusfructus? Et videtur q sic, quia in his æquiparatur filio militi. Sed hoc intelligas, quantum ad agendū, & defendendū, non quo ad testandum, vt. C. qui testa. fac. pos. l. fi. not. s. eo. l. j. §. in filij. & l. q in pte. s. de testa. Vltimō dicit q Jac. de Are, q leges q dicunt, qd alimenta quæ debent moderari, fm facultatem patrimonij, vt. s. vbi pupil. educa. debe. l. ius alimentorum, debent intelligi*

d respectu fructuum, non respectu valoris, d vt hac. l. in fin. & d. l. fin. & d. l. ius alimentorum. in princip.

ADDITIONES.

- a ¶ Dissipans. Adde an patri dissipanti auferat administratio. Bal. confi. 75. §. li.
- b ¶ Vtusfructus. Adde Alex. in l. j. §. hoc autem. in gl. in uer. testari. s. eo. PANC.
- c Pom. ¶ Vltimō d. cit. Et ita refert hic Ang. una cum Bal. consuluisse apud Aretium. An autem cogatur uendere ut ex pretio alatur, si fructus nō sufficiunt, dic q non, nisi esset futurus dñs. Text. est fm Ang. in l. j. §. si mulier. j. de uent. in pos. mitten. & uide eū hic, & in l. j. ff. de peti. hzr. & ibi no. gl. mirabilē secundū eum.
- d ¶ Valoris. Adde Rom. confi. 189. & confi. 5 10. in fin.

LEX LI.

Cum heres. Deductio legatorum non intellr de legatis in ualidis. Item dos prælegata deducitur vt debitum, nec impeditur Trebellianicæ quartæ deductio. h. d. Opp. qd debitum compensetur cum quarta, vt. s. ad l. Falc. l. si debitor. Sol. ibi testator hoc expresse dixit, hic non.

LEX LII.

Sires aliena. Heres non cogitur restituere quod ad eū puenit, non vt ad heredem h. d. Op. quod istud legatum rei alienæ valet, vt saltem possit peti astō. l. cnm rem alienam. C. de lega. Sol. Illud verum qn res aliena legatur a nō dño: sed hic licet ab initio fuerit relicta a nō dño, tñ quia dño successit legatario nō debetur, quia deuenit ad eum casum, a quo incipere nō potest, hoc est q. l. planē vbi. §. si duobus. vlt. respon. s. de leg. 1. vbi sufficit in persona primi legatarij valuisse legatum. Ad istam. l. rñ. deo, quod non debet restituere res, sed actio personalis quæ ppetebat p legato q hrdem primi testatoris bñ tranlit, nec est qui repugnet.

1 *Seruus, an possit cogere heredem adire.*

§. Seruus. Si ab vno debetur hereditas, ab alio libertas, non est locus coactioni, secus si ab eodem vtrunq; debetur, siue ab initio, siue ex post facto per accidens. h. d. Opp. quod non sit necesse qd manumittat, cū statim cū relinquit hrditas sit liber. s. de neces. seruis hær. inst. l. quidā. §. j. Solue, ibi qn hereditas relinquitur directo, hic per fideic. Op. qd er seruo remanente in seruitute pt relinqui, vt. d. l. quidā. §. illo videlicet. sol. pt relinqui non vt hares cogatur ei dare, sed hortatur. Op. qd seruus nullo casu possit cogere heredē, vt. s. eo. l. cogi. §. si seruo. Sol. ibi loquitur in seruo haredis, hic in seruo hareditario. Pro q huius declaratione doc. in l. iij. C. de fideic. lib. ponit vnā distinctionē multū imperfectā. Tu distingue sic, vtrum seruus possit cogere heredē adire. Dic, aut relinquitur hereditas, & libertas seruo haredis, aut seruo testatoris, aut seruo extranei. Primo casu non pt cogi adire. l. cogi. §. si seruo. s. e. Secūdo casu, aut ab vno, & ab eodē detur hrditas & libertas, aut ab vno hrditas & ab alio libertas. Primo casu, aut vtrūque debetur purē, & pt cogi adire, vt hic: siue ab initio debeatur ab vno, siue ex post facto per accidēs, vt hic patet. Si verō vnū purē, aliud sub pdō ne, tunc aut libertas purē, hereditas sub pdōne, & pt cogi adire, vt. s. e. l. si cui, in prin. Aut econuerso hereditas purē, libertas sub pdō ne, & non pt cogi, vt. d. l. si cui. s. eo. §. j. si vero a diuersis, vt si debetur ab vno libertas, ab alio hereditas, tunc, aut debet libertas ab vno herede, ab alio hrditas, & non est locus coactioni, vt hac. l. in prin. Si verō libertas debetur ab vno legatario, hereditas ab herede, tuc, aut plures erant haredes instituti, & non est locus coactioni, vt. j. e. l. non est cogendus. Aut erat institutus vnus tñ, & est locus coactioni. vt. s. e. l. apud. §. Antistia. & no. per gl. s. e. l. cogi. §. si seruo. Si verō a plurib. debetur libertas, & ab vno ex his hrditas, tunc est locus coactioni, qa illi vni adeunt libertas ppetit. l. testō. de manu. testa. Et hoc vult dicere tex. hic, ibi cū dicit ab oibus & c. nec ē necessaria gl. q exponit ab oibus, i. ab aliquo oium. Tertio casu, qn relinquitur seruo alieno, an quis cogatur restituere? Gl. in l. ita tñ. §. si. s. e. vñ tenere q sit locus coactioni. Istæ leges vñ innuere q, & not. in hac. l. in vltima gl. in fi. ibi dum dicit: loquitur in seruo hreditario, non haredis, vel exnei. Dic ergo, Aut dñs paratus est vendere, ita qd per additionē seruus habitari potest ab herede ad recipiendū restonem, & est locus coactioni. Aut non est paratus, & nō est locus coactioni, ar. l. deberi. C. de fideic. lib. & l. si cui purē. in prin. & §. j. s. e. An aut possit heres cogi restituere? Dico, qd i oib. casib. in qb. pt cogi adire, pt cogi restituere p easdē leges. In casib. verō, in qb. non pt cogi adire, si adeat sponte, & per additionē seruus psequit libertatē, pt cogi restituere, vt. s. e. l. cogi. §. si seruo. Item si quoquo mo seruo libertas obuenerit, vt no. in l. non est cogendus. in gl. super verb. pdeat. j. e. Op. q sit dña quo iure quis sit debitor, vtrū ex psona sua, vel alterius, vt. j. e. l. si patroni. §. qui fideicō. & de sol. l. & magis. & de ino. test. l. nihil. §. si. Dic, qd ibi ex diuersitate psonarū vñ iuriū inducit diuersitas rōnum, & p qns diuersi effectus: hic secus.

LEX LIII.

1 *Officio iudicis quis cogitur adire, & restituere.*

Non est cogendus. Hic innuit, qd si seruus an restonē decederet, hris remanet iplicitus. Cōtra. s. e. l. postulāte. in prin. So. ibi in liberto, hic i seruo. Sed hoc vñ q. l. apud. §. vtrū. & §. Antistia. s. e. So. lbi i seruo, qui cogebatur

gebat ex uoluntate defuncti: hoc nō. Op. hic dī, q̄ si legatarius de-
dit uiuo testōre, legatū remanet apud hīdem cū onere suo. §. C. de
cad. tol. §. i. primo. Soluūt q̄ dā, q̄ hoc spāle fauore libertatis. Et hic
multū se inuoluit gl. pe. & vltima hui⁹. l. Dic, q̄ in p̄ nō scripto est
verum, q̄ est spāle in libertate: ut hic, sed in caduco, uel quasi, rema-
net cū onere suo, tā de iure antiquo, quam de nouo, ut. §. de leg. 2. l.
Celsus p̄. in fi. & C. de cad. tol. §. in primo. & §. p̄ secundo. ¶ Quæ-
ro. † quo iure quis cogatur adire, & restituere: Gl. dicit officio iudi-
cis: quod declarauit in l. si legatus. in princ. §. eo. Alij dicunt q̄ iure
actionis, per l. Papin. supra eo. sed ibi respondi.

LEX LIIII.

- 1 Rogatus restituere, in casu huius. l. an fructus in restitutione ueniant.
- 2 Hæres si aliqua alienauit, & aliqua emit, an empti in casu huius legis, ue-
niant in restitutionem.
- 3 Exp̄sa attribuit illi p̄rimonio, cuius cōtemplatione apparere potest facta.
- 4 Trebellianum, an habeat locum, quando quis rogatus est restituere quicquid
hereditate superfuerit.

Titiusrogatus est. Rogatus restituere q̄ ex hīditate
superfuerit, pōt bona fide dimi-
nuere. Item in dubio exp̄sa ab utroq; p̄rimonio intelligit facta p̄
rata. h. d. Primo, ponit unū dictū. Scđo, illud pbat p̄ auctoritatem.
Tertio, illud cōmēdat, & aliā auctoritatē adducit. Quarto, dicit cau-
tionē p̄stādā. Scđa ibi, diuus aūt. Tertia ibi, q̄ mihi. Quarta ibi, p̄
hmōi. Op. C. eo. auth. §. cū rogatus. Sol. Fateor q̄ hoc est hodie im-
mutatū. Nā fideicōmissio sic relicta, tenet rogatus reseruare fidei-
cōmissario quartā: & tres partes pōt diminuere. uel alienare. † Quæ-
ro vtrū hoc casu ueniāt fructus in restitutionem. Gl. distinguit, aut
fuit rogatus restituere q̄ superest ex hīditate, & fructus nō ueniūt
in restitutionē. l. deducta. §. pe. §. eo. secus si fuerit dictū, quicquid su-
perest ex bonis. l. in fideicōmissi. §. nonnunq̄ in princ. de vsur. Rō.
qa q̄n dī q̄cqd superest ex hīditate, fructus postea percepti nō sunt
hīditatis. l. in fideicōmissaria, vers. quoties. §. e. Sed q̄n dixi, q̄ super
est ex bonis, secus: quia fructus ex bonis sunt. Nō. n. desinunt esse
bona p̄ aditionē, sed desinūt esse hīditas. ¶ Quæro quid si aliqua
alienauit, & aliqua emit. Respon. ut l. Imperator. §. fina. cū sequen-
tibus supra de leg. 2. & ibi dixi. Contra prædictā tā facit. §. eo. l. hæ-
redes mei. in princ. sed dic ut ibi dixi. ¶ Venio ad ver. diuus. opp. §.
de neg. gest. l. Nefennius. ubi prohibet eligi hæc media uia. Sol. hic
ex utraq; parte erat par rō: ibi ex una parte erat rō q̄ p̄pōderabat, iō
illi patrimonio magis attribuit. Et per hoc dīc. q̄ si hoc possit ap-
parere q̄ exp̄sa est facta magis rēplatione unī patrimonij, quā al-
terius, illi attribuet, arg. l. hinc q̄rit. §. pen. de pecul. Facit q̄ no. p̄ do.
Il. j. circa fi. C. de bo. ma. ¶ Venio ad ver. q̄ mihi. Opp. q̄ nō sit cre-
dendū exēplis, ut C. de sentē. l. nemo. So. hic erat exēplū Principis.
q̄ licet, ibi alterius. ¶ Venio ad ultimā partē. opp. C. eo. auth. §. cū
rogatus. sol. fateor, q̄ hodie aliter satisfat, quā olim. ¶ Quæro q̄ cir-
ca istā. l. utrū Trebellianū senatusconsultū hēat locū in fideicom-
missio relicta per ista uerba, quicquid ex hīditate superfuerit, & c.
Tex. vī q̄ nō. §. e. l. cogi. §. & ḡnāliter. cū seq. Hodie, vī, q̄ deberet
hīe locū Trebellian. p̄ aut. §. cū rogatus cū hodie de necessitate de-
bet reseruari quarta. Vel dic q̄ et de iure antiquo hēt locū Trebel-
lian. Aliud. n. est dicere, rogo restituas q̄ quid sup̄fuerit tempore
mortis q̄ intelligitur si quid superfuerit non deperditum, uel alie-
natum. Aliud est dicere, quicquid superfuerit deductis oneribus hæ-
reditarijs, tūc vī rogatus de restituenda certa re, & Trebellianicæ
locus nō est, d. §. & generaliter. ¶ Vltimo no. q̄ per istas cautiones
prætorias non debetur plus, sed cautius.

LEX LV.

- 1 Fideicommissarius per Trebellianum non consequitur quod non transit ad
hæredem hæredis. & num. 2.
- 2 Operę obsequiales, uel incerta non transeunt in hæredem extraneum.
Quæ nō transeunt in hīdem extraneū, nō transeunt in fideicommissarium.
- 3 Feuda non ueniunt in restitutionem fideicommissi.
- 4 Possessiones emphyteuticę principis, ecclesię uel priuatorum, nō transeūt
ad extraneos hæredes, & in fideicommissum non ueniunt.

Si patroni. Quod † ad hīdē hīdis nō transit, nō trāsferitur
in fideicōmissariū, per Treb. h. d. No. q̄ dixi in
summario. Scđo no. q̄ in his, q̄ nō transferuntur per restitutionē
hæres non submouetur exceptione. Op. q̄ operę transeant ad ex-
traneum hæredem l. a duobus. §. de ope. lib. Sol. † intelligas hoc de
operis obsequialibus, uel de incertis quæ ad extraneum non tran-
seunt, fm̄ distinctionem positam in l. si non fortem. §. libertus. de p̄
di. inde. Et ex ista gl. iuncta cum tex. habes, quod ea, quæ nō tran-
seunt ad hæredem extraneum, nec transeunt in fideicommissariū.
Pro hoc. §. de vulg. & pup. l. qui liberis. §. hæc uerba. Contra hanc
gl. facit, quia fideicommissarius ponitur in locum primi hæredis,
ut. §. & l. qui quadringenta. & l. postulante. §. si. Sed rōde, q̄ ponitur
in locū hæredis primi, secundario tā nō principaliter, sicut hīs hæ-
redis, testōris est hīs. ¶ Vltimo q̄ Dy. iducit ad q̄ utrū feuda, & pos-
siones emphyteuticę ueniant in restitutionē fideicommissi:
Et hoc tota die de facto occurrit, & in feudo dicit Dyn. simpliciter

q̄ non uenit in restitutionē, quia nō hī iure hæreditario, sed magis
bñficio dñi. ut in vsib. seu. an agna. uel fil. repudi. hīd. c. vnico. Cōtra
hoc vī gl. in litem uidendū. §. si. §. de peti. hæ. ad quam non rñdet
Dyn. Dic, quod debet intelligi, q̄ feuda petebant ab eo possessore
qui non habebat ius detinēdi, merito ueniunt in petitionem hære-
ditatis, sicut alia in quibus defunctus ius nō habebat. l. & non tantū
de peti. hæred. secus si peteretur hæreditas a filio uel ab alio, qui in
feudum succederet, ut hic in possessionibus † uero emphyteutica-
rijs vī quod non ueniant in restitutionem, ut. C. defun. patri. l. ius
emphyteutici. lib. 11. §. rīū credit Dy. per l. hæredes. C. de omni agro
deser. itē quia pōt legari particulariter. l. apud Iulia. §. hæres, alias est
sub. l. Iulianus. & l. si domus. §. fin. §. de leg. j. & §. de cen. l. cum pos-
sesso. in prin. & de verb. sig. l. in conuentionibus. Istud dictum Dy.
intelligo uerū in rebus emphyteuticis Reipublicæ. ut in possessio-
nibus tributarijs, quæ transeunt ad omnes hæredes & p̄nt legari, ut
in dictis legibus sed in rebus emphyteuticis ecclesiæ uel priuati, uel
principis, secus est. Non. n. transeunt ad extraneos hæredes, d ut hæ-
redes, sed ex beneficio domini concedentis transeunt ad liberos,
merito nō ueniunt in restitutionem sicut nec operę libertorum,
ut hic, & §. de oper. lib. l. ut iurisiurandi. §. si liberi. & ibi dixi. Proba-
tur in d. Lius emphyteutici. C. de fun. pa. lib. 11. Tangit Spe. in ti. de
emphyt. §. nunc aliqua dixi plenē in d. §. si liberi.

ADDITIONES.

- a Barb. ¶ Ea quæ. Vide Bal. in l. liberi. C. de oper. lib.
- b ¶ Emphyteuticæ. Adde Bal. confi. 226. lib. 2. Et an computetur filio in legiti-
mam per eundem, confi. 404. eo. li. Pau. de Cast. confi. 350.
- c Poma. ¶ Potest & uide Bal. in l. cum uirum. C. de fideicom.
- d Pom. ¶ Hæredes. Vide Alex. confi. 23. in j. uol. & confi. 189. in 2. uol. in quib. est
sibi contrarius, & confi. 11. in 2. dub. in 3. uol. & confi. 103. in 2. du. Adde quæ pō
sui in Letiam sol. mat.

§. Imperator. Non habet ius cogendi hæredem, qui ha-
bet libertatem in diem. h. d. Dic, ut plenē
in l. non est cogendus. supra eo.

- 1 Fideicommissarius primus non potest cogere hæredem adire, sine secundo,
si apud eum non sit remansura quota hæreditatis.
- 2 Relictum libertatis & pecuniarum, non sufficit ad cogendum hæredem.
- 3 Fideicommissarius secundus potest cogere hæredem, primo repudiante.

§. Qui fideicommissariam. Fideicōmissari⁹
licet cogat here-
dem, a secundo fideicommissario quartam nō detrahit. Item fidei-
commissarius primus non pōt cogere sine secundo, nisi apud eū
quarta sit remansura. Item hīs coactus nullū cōmodū sentit, q̄ ha-
biturus non esset si non adisset, h. d. & est difficilis. §. Diuide, quia
tres q̄stiones psequitur per ordinē. Scđa ibi, fm̄ q̄. Tertia ibi, sed
nec illud. Itē prima subdiuiditur, quia primo ponit dictū. Scđo rñ-
det uni obiectioni in §. rīū. Tertio, rñdet alij obiectioni. Scđa ibi
nec ad rem. Tertia ibi, nec est §. rīū. ¶ Et dictū primū est tale, q̄n fi-
deicommissarius primus restituit scđo, hēt locū Treb. quo ad oīa,
p̄terq̄ quo ad quartā deductionē, licet hīdē primū adire coegerit.
Prima obiectio est talis. Vī q̄ fideicōmissarius scđs habeat fideicō-
missum bñficio primi, qui cogit hīdē adire. Nā si non coegisset,
fideicōmissum fm̄ nō ualere. Ad q̄ rñdetur, q̄ hoc nō hēt locum
primi beneficio: nā posito q̄ primus desiderasset hæreditatē adire
per se, tā hæreditatis aditio est tantæ efficaciz, q̄ p̄firmat oīa relicta
in testō. l. nā q̄. §. qui compulsus. §. e. Vnde fideicōmissarius secun-
dus magis hoc psequit ex uirtute aditionis, q̄ p̄firmat oīa, quæ ex fa-
cto primi fideicōmissarij. ¶ Tertij dictū, hoc est scđa obiectio est
talis fideicōmissarius q̄n hæres coactus sibi restituit, detrahit quar-
tam a legatarijs, ut. §. eo. l. j. §. inde Neratius. ergo & hic vī posse de-
trahere. Ad q̄ rñdetur q̄ illud loquit in legatis & fideicommissis
singularibus ab hærede relicto, unde ex persona hæredis detrahit,
hic uero non detrahit a fideicommissario secundo, cui erat relicta
a fideicommissario primo. ¶ Venio ad scđam partē principalē, &
hæc subdiuiditur in tres. Primo ponit unū dictū. Scđo, illud decla-
rat. Tertio circa illud ponit tres q̄ones per ordinē. Secunda ibi uti-
que si confestim. Tertia ibi nec ad rem. ¶ Not. q̄ fideicommissa-
rius primus non pōt cogere hæredem adire sine secundo, si apud
eum non sit remansura quota hæreditatis. ¶ Secundo no. q̄ quod re-
lictū libertatis & pecuniarū nō sufficit ad cogendū hīdē. ¶ Tertio,
not. q̄ fideicōmissarius secundus, pōt cogere hīdē primo repudian-
te, probat. §. eo. l. cogi. §. si ego. ¶ Vltimo no. quod siue quarta sit
remansura iudicio testatoris, siue præter iudicium, scilicet ex alio
accidenti, ut propter coactionem hæredis, habet ius agendi, ut hic,
in ver. quid ergo sequitur.

- 1 Casus, in quo hæres penitendo potest recuperare beneficium quarta pro li-
mitatione l. nam quod. §. qui compulsus.
- 2 Hæres coactus restituere conditione fideicommissi pendente, potest penite-
re, & recuperare beneficium quarta.
- 3 Insistutus purē, & rogatus purē, an possit penitere, remisiuē.

§. Sed nec illud. Subdiuidit in quinque ptes, qa. Primo
ponit unū dictū. Scđo, rōnem dicti.
Tertio format unā qōnē circa p̄dicta. Quarto, format aliam. Quinta
to poni

to, ponit unū gñale. Scda ibi, cur. n. Tertia ibi, q̄ fortius. Quarta ibi nec ignoro. Quinta ibi, iō. Op. dñ hic i ver. q̄ fortius, q̄ hñs fuit coactus pēdēte p̄dōne. §. s. e. l. sed & si alio. §. fi. Sol. Dicit gl. q̄ hic fuit turpis p̄dō. q̄ reprobāt. Vel dic q̄ fuit coact⁹ adire de scō. hāc uera est in se. tñ diuinare est. Dic ergo, q̄ hic erat p̄dō p̄tatiua. Et sm hoc hñs unū casū in quo hñs penitēdo p̄t recuperare bñficiū quartæ. & sic fallit r̄a. l. nā q̄. §. q̄ cōpulsus. §. e. & sm oēs p̄dictas so. loq̄ in hñ de instituto sub p̄dōne. Legit̄ aliomō, q̄ loquat̄ in hñ de instituto pure, & rogato sub p̄dōne, & hoc vñ gl. residere. Ex quo not. † aliud, q̄ pēdēte p̄dōne fideic. p̄t hñs coactus penitere, & recuperare beneficium quartæ, & alia sibi delata ex testō. In eo uero, q̄ institutus est pure, & rogatus pure, an possit penitere? dic ut. §. e. l. nā q̄. §. q̄ cōpulsus, & l. ita tñ. §. si patronus. Ad si. op. quia p̄legata capiunt̄ et hāc reditāte non adita §. de leg. j. l. qui filiab. §. fi. Sol. intellige in casibus in quibus non caperent, hāc reditāte non adita, ut ibi no. & in l. filio cum l. seq. cod. tit.

§. Cui titiana. Fideicommissarius potest restituere fidei commissum debitum a defuncto.

Sententia nullitatis testamenti lata contra heredem, omnibus praeiudicat, contra legatarium, uel fideicommissarium non.

§. Actiones. Actiones, q̄ trāsferunt̄ ex treb. si fideic. declat̄ ref̄ in debitu, p̄petere desinūt, nisi et̄ euincēs ad illud fideic. teneret. h. d. Legit̄ duob. modis principl̄, sm primā lec. loq̄ de actionib. hñditarijs, q̄ trāsferunt̄ p̄ Treb. & hoc variat̄ quatuor, vel gnq; modis. Scdo mō principl̄ legit̄ in actione, quæ cōpetit ad petēdā restōnē, & hāc fuit lect̄. §. posita in fi. gl. Pone ergo casū p̄rio sm lect̄. antiquorū positā in prin. Istā primā lect̄. rep̄hēdit Dy. q̄ a fideic. relictu ab instituto. repetitū intell̄r a substituto. l. j. §. de leg. j. & l. cū p̄. §. ab instituto. §. de leg. 2. Sed possit r̄nderi, q̄ hic loq̄t̄ qñ certū est testōrē nō uoluisse repetere. Itē rep̄hendit alia rōne, q̄ a fideic. p̄fert̄ substituto vulgari. l. scā. §. Iulia. j. e. ubi loq̄tur et̄ qñ testōr uoluit repetere a substituto. Vnde hāc lec. nō est bona. Quare Gui. legit̄ scdo mō, q̄ dic ut in gl. q̄ dānat lec. Hugo. trib. modis. Ad primā r̄ndet Hugo, & bñ ad scdam nō r̄ndet, q̄ est q̄ a filio p̄terito nō pōt relinq̄ fideic. l. ij. supra de leg. 3. Sed respondeo, quod non potest relinq̄ ab eo noīatim, sed p̄t relinq̄ gñalr, et̄ a uenietib. ab intestato, & tūc tenebit̄ et̄ p̄teritus, ut dixi in d. l. ij. Tertia rō, q̄ fit §. Hugo. est talis q̄ a snā nō facit ius. l. ij. de exce. rei iud. Sed ad istā r̄ndet Hugo notabilr, si bñ intelligat̄. † Aut snā nullitatis testi fertur §. legatariū, seu fideic. agētē, & nō p̄iudicat alijs, ut in p̄rio. Aut fertur §. hñdē. q̄ est principalis p̄dictor, & oib. p̄iudicat casus est hic. Istā tenui. in d. l. ij. Sed §. hāc lect̄. est, q̄ a sm hāc nunq̄ trāsuerūt̄ actiones in fideic. Rñ. fateor, licet uisā sint trāsire prima facie. Nā q̄ de virib. testi reseruat̄, ut. §. e. l. ille a quo. §. i. Et hoc uoluit hic dicere tex. q̄ uideāt̄ur trāsire actiones ad tps. i. quo ad doceatur de virib. testi. Tñ Io. huius timore legit̄ tertio mō, ut in gl. i. uerbo actiones, q̄ lec. gl. rep̄hēdit ibi, sed nec hec positio, & bñ vnde Dy. legit̄ quarto mō. si in fratre p̄terito turpi p̄ona instituta, & illo casu rupto testō p̄ relā, q̄ hēt̄ frater l. frēs. C. de inof. test. fideic. erit nullū, nisi sit repetitū ab intestato, & sic sm eū. l. Tria. §. de inof. test. nō hēt̄ locū in q̄rela intrētata p̄ frēm, q̄ tene menti. Tu pone aīr casū, q̄ fuit institutus minor, & nō fuit grauatus fideic. & sibi datus fuit substitutus, & ab eo fideic. relictu minor repudiavit substitut⁹ adiuit, incipit minor agere, & petere restōne in integrū pēdēte isto iudicio substitutus fideic. suo restituit, & minor in restōne obtinuit: certe actiones desinūt p̄petere fideic. nisi minor eū cens ad fideic. teneretur, & hāc est principalis lect̄. Secūdo principaliter legit̄ur sm Ro. in actione, q̄ competit pro repetenda restitutione, q̄ gl. non placet, Tene ergo uel lec. Hugo. uel ultimam.

L E X L V I.

Fideicommissarius quando dicatur legitimus contradictor.

Filiam Hñs dēt̄ mitti in pos. §. sit de restituēdo grauatus, & alienationes factæ p̄ fideic. p̄firmantur, restōne secuta. h. d. ¶ Quæro q̄ iure filia hñs instituta petebat se mitti in possessionē: Gl. dic. q̄ p̄terd̄ctū quorū bonorū, uel ex p̄stō. Iustinia. C. de edic. di. Adr. tol. l. fi. Ex hoc vñ, † q̄ fideic. vñs nō sit l̄timus p̄dictor, ut hic patet p̄riū huius no. in l. fi. C. de edi. di. Adr. tol. Dic ergo, aut fideic. vñs nō possidet, & non est l̄timus p̄dictor quominus hñs mittatur in possessionē, ut hic aut possidet, & tūc si qdē uitiose & idē q̄ non est l̄timus p̄dictor. Ita et̄ p̄t intelligi hic, put hāc filia agebat interdieto quorū bonorū §. ip̄m fideic. Si uero possidebat sine uitio. tunc si quidē est paratus, qui dicit de fideic. incontinētī pbare, esset l̄timus p̄dictor. Ita dēt̄ intelligi q̄ no. in d. l. fi. & gl. hoc sentit, si uero non esset paratus incontinenti probare, non esset l̄timus p̄dictor, ut hic in tex. ¶ Ad secundam partē gl. signat̄ p̄riū hic. j. quorum leg. l. j. §. q̄ ait. & no. in rub. c. tit. Dic, q̄ ibi uolūtas fuit accommodata in tpe competētī. & non durauit: hic uero durauit. Et de hoc qualiter ex rati habitatione superuenienti p̄firmetur uēditio, uel alienatio p̄cedens dixi in l. cū uir. infra de vñca.

A D D I T I O.

Contradictor. Adde Dec. i. l. fi. col. 2. C. de edic. di. Adr. tol. ubi q̄ regant̄ ut fi.

deicōmissarius dicat̄ l̄timus p̄dictor. Cast. pl. 133. col. 3. uer. circa tertiu in antiq. Dec. pl. 467. & qñ q̄ dicat̄ possidere sine uitio: Iaf. in l. nō dub. u. C. de legi. & qñ sit legitimus contradictor, Dec. consi. 424. nu. 18. P V T.

L E X L V I I.

Hæredes. Grauatus restituere q̄cqd puenit, non vñ grauatus de fructib. h. d. Op. §. de vñ. l. in fideicommissi. §. nonnunq̄. & q̄ no. §. eo. l. Titius rogatus in prin. Sol. Aliud est, quē grauari ad restōnē q̄cqd supererit ex bonis, & tūc ueniunt fructus, ut i p̄rio. Aliud est quē grauari restituere q̄cqd peruenerit ex hñditate, quo casu fructus nō ueniūt, ut hic. Rō, q̄ primo casu p̄suprio rerū permittit bona fide. d. l. Titius. & bona fides exigit, ut prius p̄sumet̄ de fructib. q̄ de substantia rerū. l. Imperator. in fi. §. e. & l. magis puto. §. nō p̄sim. §. de reb. eo. Et ideo per illa uerba vñ testōr sc̄sistē et̄ de fructib. q̄ rō hic cessat. Præterea, ibi minus grauatur a testōre, iō onerat̄ a lege in fructibus, hic in plus grauatur, iō in fructib. exoneratur. Opp. de l. balista. §. eod. Sol. ut ibi dixi.

- 1 Fideicommissum relictum a duobus cum expressione nominis collectiui, debetur, et si in persona ultimi tñ conditio extiterit, si persona non superest qua ex presumptione uoluntate defuncti excludat.
- 2 Moriens scdo vñ rogatus de restituēdo id, qd iure fideicommissi habuit a p̄rio.
- 3 Pluralitas quando resoluatur in plures singularitates.
- 4 Statuto stante quod extantibus masculis feminae non succedant, si extant neptis, & nepos ex filio nepos excludit neptem.
- 5 Substitutio si est facta plurib. an sit necesse q̄ uerificetur conditio in persona omnium.

§. Cum ita. Fideic. relictu a duob. cū exp̄siōe nominis collectiui debet, et si in p̄sona ultimi tñ conditio extiterit si p̄sona nō superest, q̄ fideic. ex p̄sumpta uolūtate defuncti excludat. h. d. Not. q̄ dixi in summario. Scdo not. † q̄ scdo moriens vñ rogatus de restituēdo, id q̄ iure fideicommissi habuit a p̄rio, ut patet in fi. §. ibi, q̄ totū hñe uoluit & c. Ad hoc opp. §. ad l. Fal. l. Titia. Sol. hic primo reliquit fideic. scdo, grauauit, ibi, econuerso. Itē hic usus est uerbis gñalib. dixit. n. oēm hñditatē meā, & c. facit q̄ dixi in l. Marcellus. §. qdā. §. e. & q̄ dicā. j. e. l. Sc̄uola. Opp. & vñ, qd̄ primus moriens trāsmiserit ius fideicommissi ad suos filios. l. j. C. de his qui ante aper. tab. Sol. Dicit gl. ibi in instōne pura: hic in substitutione p̄ditionali, cuius ius ad hñdes et̄ suos non trāsmittit. Ca sus est hic. Opp. & intro mām, & vñ, q̄ requiratur q̄ p̄ditio existat in persona utriusq; ut. C. de impub. & ali. sub. l. pen. Sol. Dicit gl. ibi in substitutione pupillari, hic in fideicommissaria. Hāc tenet Dy. hic & in l. pater filia. §. fi. §. ad l. Fal. Gl. tangit et̄ in l. p̄ria. Rō huius solu. est q̄ a in fideicommissaria vñ testōr cuiuslibet fidē per se elegisse, q̄ rō cessat in directa. ¶ Istā rō non placet. Pro cuius t̄ euidētia scias, q̄ una pluralitas tūc resoluitur in plures singularitates, qñ respiciunt diuersos effectus. l. falsa. §. fi. §. de cond. & dem. & ibi dixi, sed qñ est fideicommissaria substō, nō resoluitur in p̄tes singularitates, & uerificatur in p̄sona cuiuslibet q̄ respicit diuersos effectus, qñ cuiuslibet fidē vñ elegisse, sm Dy. ut dixi. Sed ista eadē rō est in substōne pupillari facta plurib. pupillis. Per eam. n. cuiuslibet pupillariter succedit in sua hñditate, & sic respicit diuersos effectus, & diuersas hñditates. Et sic q̄tū ad casū. l. pe. ista nō ē bona sol. sed q̄tū ad substōnē vulgare p̄t ē bona sol. ut j. dicā. Vñ gl. in l. p̄ria soluit aīr uidelicet, q̄ ibi in liberis: hic non. Qd̄ non placet q̄ & hic in liberis loq̄t̄. Vñ soluit gl. tertio mō hic, & bñ. Nā ibi p̄dō extitit in p̄sona primi moriētis, vñ remanebat alius filius testōris, q̄ ex p̄sumpta uolūtate defuncti excludit exneū substitutū. l. cū acutissimi. C. de fideic. & l. cū auus. §. de cond. & dem. Sed hic extitit p̄ditio in p̄sona ultimi moriētis, vñ nō superest alius, q̄ ex p̄sumpta uolūtate defuncti substitutū excludat, merito substitutus admittit. Istā sol. p̄ batur ad l̄ram in l. si is q̄ ducēra. §. itē si p̄. §. de reb. dub. & reperio Dy. in p̄silijs sic tenuisse, & in consilio quod incipit, testator post multa legata, & alia, sic dixit. Et aduerte quod requiritur, quod non

A D D I T I O N E S.

- a Poma. ¶ Cū ita. Et uide Bar. in p̄. inci. hō. Accurfoli. & in p̄. 51. inci. do. Nicolaus. ubi p̄soluit sm istū. §. & Lu. Ro. in p̄. 129. alle. Bar. hic, & Bar. in p̄. 171. inci. p̄ inuestigada. ¶ Et p̄ intellec. huius §. uide Rui. consi. 67. nu. 9. nu. 12. 121. nu. 4. lib. 3. Soc. iun. consi. 181. lib. 2. Abb. consi. 58. lib. 2. P V T.
- b ¶ Trāsmittit. Bal. consi. 224. 3. lib.
- c ¶ Dy. tenuisse. Adde q̄ idē tenet Car. pl. 60. inci. Quagliotus, ubi uoluit q̄ si testator instituto filio pupillo, & uētre uxoris sitr, si masculus eet, si uero femina p̄ sua bñdictione hēat cētū, subiciat, & si oēs filii mei decedāt an l̄timā etatē uolo q̄ a oīa bona mea deueniāt in Franciscū de agnatione, & eius filios dūtaxat masculos, p̄tingatq; pupillū cū tutoris autho. adire hñditatē, & posthumū nasci, moriq; pupillū an l̄timā etatē, q̄ substitutus admittet, non filia testatoris, q̄ a apparet de eius exp̄sa uolūtate masculos p̄ponēdo filiz feminaz, solū illā institūdo in p̄tē & sic nō sumus in casu dubij, ut i d. l. pe. nec p̄sona, q̄ superest, p̄t excludere substitutū ex p̄supra mēte testōris, & eadē sol. seq̄ Ab. pl. 58. in 2. li. Pau. de Ca. pl. 236. inc. dubō uertit, ubi dicit q̄ turū nō est recedere ab opi. Bar. in iudicādo licet aliqñ timuerit: uide pl. 355. ubi dicit Bar. hic malē locutū, quia ubi facta est substō sine exp̄sione nominis collectiui, uult ipse q̄ substitutus admittatur ad partem p̄cedentiū licet supersint filij testatoris. Et ita cōsuluit, tamen alle. consi. 236. sequitur Bar. hic, & in l. quidā testō. §. de uulga. & pup. & uide Bal. consi. 390. & 324. lib. j. & 97. 2. lib. & consi. 82. & 114. lib. j.

superfit persona, quæ ex voluntate defuncti substitutū excludat. Nam si esset eiusdem gradus cuius est substitutus, admitteret substitutus, ut hic patet. Supererat. n. nepos ex primo filio defuncto, & neptis, quæ erat substituta, & sic erat eiusdem gradus, & tñ neptis admit-
 titur. ¶ Et per hoc dico in terminis huius. Si in locis ubi sunt statu-
 ta, quæ filie & neptis foemina non succedat ex tantibus masculis, quæ
 talis neptis non admitteretur, cū superest nepos ex filio masculino, qui
 ex præsumpta uoluntate defuncti, sicut statuta ciuitatis, neptes excludit
 per ea quæ dicta sunt. ¶ Op. C. de impu. & ali. subst. l. quis ubi requiritur quod
 addo existat in persona utriusque, sicut quod ibi gl. intelligit. & ita sentit in l.
 hoc articulo. de her. ist. & l. falsa. §. si. de pd. & dem. So. ibi loquitur in
 substitutione vulgari, hic in fideicommissaria. Et potest esse ratio, quia uul-
 garis substituto respicit unum effectum, scilicet uoluntatem testatoris, ideo facta
 cōiter pluribus non resoluitur in plures singularitates: hic in fidei-
 commissaria, quæ respicit diuersos effectus, ut ibi dixi. Vel uerius dic, quod
 ratio est, quia substitutio vulgaris locū hēret aditā hereditatē, & sic eo
 tpe, quo est locus iuri accrescendi inter hēdes, uñ nisi addo existat in
 persona utriusque, sicut quod uerba sonant, non uocatur substitutus, Vñ. n. il-
 li plēs simul iūcti, unū corpus, ut. C. de cad. tol. l. vnic. §. his ita. ver.
 hæc ita tā variē. Cū nā uerborū & propria significatio requiritur quod in
 persona utriusque existat addo substitutionis ab hac non receditur. Est
 n. alius cui potest dari ius accrescendi ex præsumpta uoluntate defuncti.
 Sed substitutio pupillaris, & est fideicommissaria hēret locū post aditā
 hereditatē, & post emolumentū quæsitū: & sic cessat ius accrescendi. l.
 j. in fi. de usufr. accresc. & iō si in unius persona existat addo, est locus
 fideicommissio. ¶ Non. n. est alius, cui possit accrescere ex præsumpta uo-
 luntate defuncti. Item est locus substitutioni pupillari, nisi sit per-
 sona, quæ ex præsumpta uoluntate defuncti substitutū excludat, ut dixi.
 Et hoc esse uerū patebit ex solutione sequentis. ¶ Iij. ¶ Opp. de usufr.
 leg. l. codicillis. in prin. ubi est in fideicommissaria requiritur, quod in
 persona utriusque existat addo. Sol. ibi loquitur in usufructu & habita-
 tione in quibus est post emolumentū quæsitū, est locus iuri accrescen-
 di. l. in fi. de usufr. accresc. merito donec aliquis superest, non extat
 additio fideicommissi. Est. n. cui possit accrescere. Idē dicerem quocū-
 que casu hoc contingeret, ut ius accrescendi remaneret forte ex præ-
 sumpta uoluntate defuncti, uel alio quouis modo. ¶ ¶ Ut liqueat
 mā, dic cū quiritur, an requiritur quod additio substitutionis existat in per-
 sona utriusque, uel non, aut substitutio est facta a pluribus separatim
 aut simul. Primo casu in cuiuscūque persona existat additio, locus est
 substitutioni, ut de iniust. testa. l. pe. & ad l. Fal. l. pater filii. §. fin. sicut
 bona l. ec. Scdo casu quod sit pluribus simul aut sit simpliciter, uel per copulā
 aut cū adiectione nominis collectiui. Primo casu, aut loquitur in
 substitutione vulgari, aut pupillari, aut fideicommissaria aut in com-
 pendiosa. Si in uulgari, requiritur quod in utriusque persona existat ad-
 ditio, ut. C. de impu. & ali. subst. l. quis. & ita intelligit ibi gl. & no. in
 l. hoc articulo. de her. insti. & l. falsa. in fi. de pd. & dem. Rō. s. patet.
 Si uero loquitur in pupillari, tūc dico idē, quod in fideicommissaria, quia
 respicit diuersos effectus, & quia fertur in tps, in quo non est locus
 iuri accrescendi, ut dixi. s. Si uero loquimur in fideicommissaria di-
 co quod ratio est quod in cuiuscūque persona extiterit addo, locus est substitutio
 ni. l. Lucius §. Caio. j. eo. & s. de leg. 2. l. fin. §. filii. Fallit si presumatur
 testatorē aliud uoluisse, ex eo quod nā relictū, uel uoluntate defuncti in-
 ter eos, quibus est facta substitutio, est locus iuri accrescendi, ut in
 usufr. & habitatione, ut. s. de usufr. leg. l. codicillis. in prin. & ibi di-
 xi. Itē fallit si superest aliqua persona quæ ex præsumpta uoluntate defuncti
 excludat fideicommissariū uel substitutum, ut l. si is qui. §. itē si p. de
 reb. dub. & C. de fideicom. l. cum acutissim. & de insti. & substi. l.
 generaliter. §. fina. & hic est casus in d. l. pen. C. de impub. & ali. substi.
 l. & no. hic in fi. gl. Quod intellige ut s. dixi. Si uero loquimur in
 substitutione compendiosa, quæ continet uulgarem, & fideicommissaria-
 m, & est pupillarem quæque, sicut ea quæ no. in l. precibus. C. de im-
 pub. per gl. & doc. & ego dixi in l. Centurio. s. de uulg. tunc si suc-
 ceditur ex uulgari, dic ut ibi dictum est. Et si succeditur ex pupilla-
 ri, & fideicommissaria, dic ut dictum est. s. in pupillari & fideicom-
 missaria. Si uero substitutio fuit facta cum adiectione nominis collecti-
 ui, quia dixit testator, si ambo uel oēs, uel si uterque, utriusque, &c. &
 tunc, aut quæris secundum propriam significationem uocabuli, &
 sic substitutus excluditur, nisi in persona oīum conditio extiterit,
 ut hoc. §. in princ. Aut secundum interpretationem, quæ ex defun-
 cti menta colligitur, & tunc aut superest aliquis de liberis, qui sub-
 stitutus ex præsumpta uoluntate defuncti excludat, & substitutus
 excluditur. l. pen. in princ. C. de impub. & ali. substi. Si uero nul-
 lus superest, qui eum excludat: sed illi qui super sunt in eodem,
 uel pari gradu cum eo, tunc substitutus admittitur. Casus est hic
 in §. isto.

ADDITIONES.

a ¶ Fideicommissio. Hanc sequitur Ang. consi. 109.

b ¶ Conditio. Adde Ale. lib. 5. parerg. c. 7.

c Pom. ¶ Superest. Hoc limita ut p. Alex. in l. p. C. de impub. ver. in materia huius
 fideicommissi, uide Alex. p. 26. in 1. uol. & consi. 92. in 3. uol. Ioā. de Ana. consi. 22.

d Statutū quod priores oēs possit aliqd. facere, uel septē ex eis, qualiter intelligat.

PANCIR.

§. Peto. Fideicommissum relictū pluribus uel uni ex eis, intelligit
 primis deficientibus. & in personas, inter quas est affectio
 ordinata ordo scripturæ inspicit. h. d. Primū pbat hic, & l. si fundū
 sub addone. §. his uerbis. s. de leg. j. Et hoc facit ad q. ¶ dicit statutū, quod
 Priores possint aliqd. facere oēs, uel septē ex eis. Nā uñ quod septē ex
 eis pnt, demum alijs deficientibus. ut hic & d. §. his uerbis. In triū uñ ca-
 sus in c. cū plēs de offi. dele. lib. 6. Dic ergo, quā aliqd. pmitit plibus
 quæque; apponit clā, quod si aliq. noluerit, uel non potuerit, expediat per
 alios, tūc non potest per alios ueniri ad actū, nisi primo pset de aliorū
 impotētia, uel uoluntate extra de offic. deleg. c. prudētia. Quæque; ap-
 ponitur clā, quod possit expediri per oēs uel per aliquē ex eis, nec adieci-
 tur, si noluerit, uel non potuerit: tūc aut talis dispō respicit cōmo-
 dū eorū, ad quos refertur, & subintellr. si aliq. noluerit, uel si non po-
 tuerit d. §. his uerbis. Aut non respicit modū eorū, sed grauamen
 ut in pluribus iudicib. delegatis, & pluribus arbitrijs, & tūc pnt alij, et
 non requisitis primis poccupare, d. c. cū plēs, de offi. delag. li. 6. Et per
 hoc in q. pposita concludo, Aut illud quod committitur Prioribus, uel septē
 ex eis, respicit eorū modū, & debet intelligi alijs nolentibus, uel non
 ualentibus adesse. Aut respicit eorum commodum, & tūc possunt
 etiam septem ex eis alijs irrequisitis. De secundo, scilicet de ordine
 scripturæ uidiſtis in l. cum pater. §. pe. supra de leg. 2.

ADDITIONES.

a Pom. ¶ Apponit. Et uide Bar. in l. j. s. de offic. p. sul. & uide Bal. in l. no. ambigif.
 ff. de leg. ubi alleg. istud dictū Bar. & uide Io. de Imo. in c. in prudētia de offic. de
 leg. post alios. ubi aliter loquitur quam Bar. hic Abb. in consi. 128. alias. 9.

LEX LVIII.

Deducta. Debitum ab hærede per aditionem confusum,
 in actionem ex testamento deuoluitur. h. d.

§. Cum hæreditas. Exigere a gbuldā non facit hēdē
 teneri de periculo aliorum, h. d.

§. Qui post tempus. Obuentiones post mortē ex iu-
 dicio testatoris puenientes, si p
 hēdes exacte non fuerint, ueniunt in fideicommissum, alssecus, hoc di-
 cit. & hic. §. est gl. l. postulante. supra eodem, ubi not. per glo.

§. Numis acceptis. Gl. ponit casū. Oppō. datū cā ad-
 ditionis splendæ non imputat in
 quartā. l. id aut. & l. quod aut. s. ad legem Fal. Sed hic dē, acceptis centū
 & sic cū sint ablatiui absoluti resoluuntur in addone. l. a testore. de pd.
 & dem. Sol. Dico, quod imputatur in quartā Trebellianicā, ut hic, non in
 Falc. ut ibi. Rōne dixi in l. in quartā. s. ad l. Fal. & hoc put intelligit
 acceptis numis a fideicommissario, ut gl. ponit casū. Possumus et di-
 cere, quod testor dixit simpliciter, acceptis numis, quod intellr de hēditate,
 & sic triū non obstat l. cū p. in prin. s. de leg. 2. & sicut hoc, quod hic seq-
 tur in lra. tanq. si ex bonis, & c. expositiue ponitur, non similitudina-
 riē, & hoc innuit tex. in ver. quippe. ¶ Scdo opp. ad tertiū dictū dē
 hic, quod solū p parte hēditatis computatur in quartā. Contra. s. ad l. Fal.
 l. Nefennius. ubi quæda cohēde pcepit cōputat in Fal. Sol. sicut lac.
 de Ar. debet intelligi, quod hic erat rogatus de restituendo alteri quod
 cohēdi suo, a quo recipit, uel a quo deducit als cōputat in quartā
 ut in triū. Licet gl. ponendo casum innuat hic, quod sit rogatus de re-
 stituendo cohēdi. ¶ Opp. ad fi. quod sit cōpensatio speciei ad q. titatē, quod
 l. si conuenerit. in prin. de pign. actio. Gl. magna in fi. dicit quod cōpen-
 satio genus cū gñe, uult dicere hēs rogatus de restituendo hēditatē
 rogatus dē de restituendo partē suā, & sic quotā: hēs, cui restituitur
 uult deducere Falc. suā, & sic quartā. Cū ergo utrunque debitū cō-
 sistat in quota, sit cōpensatio. l. j. §. pen. si pars. hære. pta. Et hoc p-
 cedit, si pponis hēdē rogatum de restituendo cohæredi: sed ponē-
 do, ut dicit Iaco. de Ar. quod sit rogatus de restituendo alteri, tunc il-
 lud non procederet: sed deberet in ver. cum autem, casus ponit aſt
 quā ponatur per gl. sicut dictū est. s. quā hæres retinet prædium, cō-
 putatur sibi in quartā solum, quod de iure hæreditario capit. Et prædi-
 cta sunt uera, quā prædium est minoris ualoris, quam sit quarta, quæ
 retineri debet. Sed quæritur, quid si prædium, quod retinetur est
 maioris, ualoris quam portio hæreditatis quæ retineri debet? Rñ.
 Iurisconsultus idem, quod in superfluo prædiorum, hoc est in eo quod
 non capitur iure hæreditario interuenit Falc. hoc est detrahatur a
 fideicommissario quantum ad Falcid. deest: concurrentem enim
 pecuniam compensari placuit, hoc est quā pecunia deducitur, illa
 tota in Falcid. computatur, ut. s. dictum est. Ita intelligit Ia. de Ar.
 Ex hoc ergo. §. no. i. quod pecunia tota ex portione unius potest in-
 telligi esse deducta. Secundo, quod in corpore secus. Tertio quod licet il-
 lud, quod iure hæreditario non habetur in Trebellianicam compu-
 tetur, tñ quā aliquid datur duplici iure partim iure hæreditario, par-
 tim a cohærede non computatur in Trebellianicam, nisi id quod
 habetur iure hæreditario. Ratio ponitur in l. in quartam. supra ad
 l. Falcidiam.

§. Hæreditatem. Partus ancillarū, & foetus pecorum
 qui ponuntur in locum mortuorū,
 non sunt in fructu, uel in redditu. h. d.

§. Ante diem. Fructus percepti iudicio testatoris impu-
 rantur in quartā: secus in his qui percipi
 potuissent

potuissent a diligentissimo patrisfamilias. h. d.

§. Quod ex hæreditate. Rogatus restituere qd supererit ex hæreditate, non tenet ad fructus, nec ad luendas res bona fide pignoras, hoc dicit. De materia ista plene dicitur. Titius rogatus. §. eod. tit.

L E X L I X.

- 1 Obligatio naturalis quando tollatur additione.
- 2 Actio hypothecaria, an extinguatur per successione.

Obligatio civilis & naturalis, an sit hypothecaria.

a Debitor. Additio, q fit coactè nãlẽ oblonẽ nõ perimit. Itẽ dnũm rei pignorate q puenit ad creditorẽ irreuoabilr, nõ pimit hypothecariã, h. d. ¶ Opp. dẽ, q sublata est principalis, & remanet hypothecaria. Huiusmodi timore sũt hic tres sol. Vna, q nõ est sublata nãlis, cui accedit hypothecaria. Alij dnũt, q in totũ est sublata hypothecaria. Alij dnũt q in totũ est sublata nãlis, & civilis. Ad p̄riũ dicit, q tũc tollat accessoria sublata principali, qn principalis tollit ex æqrate: secus si per rigore, sicut hic: qã tollit per p̄sionẽ: vel forte: qã principalis debitor sine h̄rde decessit. l. si sine h̄rede. §. de adm. tut. & l. Stichũ aut Pamphilũ. j. de solu. & hanc ponũt doc. C. de luitio. pig. l. intelligere. Alij dnũt, q civilis, & nãlis tollitur, sed suscitatur civilis seu hypothecaria utilis: hoc declarabo statim. ¶ Opp. C. de vsur. l. eos. So. ibi est eadẽ æqtas in tollenda accessoria. q est in tollenda principali. ¶ Quæro, tan additione tollat nãlis obfo. Et v̄ q sic, ut hic, ibi, sublata, & c. & de lib. leg. l. si id q. In p̄riũ v̄ tex. hic, ibi, remanet ergo pp̄ pignus, naturalis obfo. Rn. qnque quis adit sponte, & tunc per additionẽ tollitur oĩs obligatio. l. si id q. de lib. leg. & l. in oĩbus. de so. Qnq; adit coactè, & tunc tollitur civilis & naturalis remanet, casus est hic. Rõ, quia talis aditio non h̄t p̄sensum verũ, sed coactũ. Facit. §. de condi. inde. l. Iul. in princ. Ad id q hic d̄ in prin. sublata naturali, & c. r̄deo, arguẽdo dicit, nõ determinando. ¶ Quæro, tũtrũ per successione extingatur hypothecaria actio: Gl. hic v̄ velle q tollatur civilis & remaneat naturalis, ut hic in gl. circa mediũ. Secũdũ istã gl. in hypothecaria est obfo civilis, & naturalis, idẽ tenet. in l. si tibi. §. de pignore. §. de pac. Doc. d̄ic p̄. Nam obligatio pig. est in r̄e, ut. C. de pig. l. pignoris. sed iura realia non distinguuntur in civilẽ & naturalẽ oblonẽ, imo nõ p̄supponunt oblonẽ, ut Insti. de ac. §. j. & hoc tenet Iac. Bu. Sustinendo gl. possumus dicere, q naturalis obfo d̄, hoc est, de iure gentium. l. Stichum. §. naturalis. j. de sol. Sicut ergo persona p̄t esse obligata de iure gentium, & sic naturaliter: item de iure civili, & sic civiliter: ita pignus p̄t esse obligatũ de æqrate, de iure gentiũ, & d̄ nãlis obligatio de iure ḡtiũ. Item de iure civili, & d̄icẽt pignus civiliter obligatũ, tũ quantũ est in proposito, puto q naturalis integra manet, & civilis, quã inducit actionẽ nedũ retentionẽ, ut dicit tex. & sic non remanet sola naturalis, quia illã actionẽ nõ produceret. ¶ Opp. qn dnũm rei peruenit ad creditorẽ obfo extinguit. l. neq; pignus. de reg. iur. & l. ex sextante. §. Latinus. de exce. rei iud. So. qn dnũm peruenit ad creditorẽ irreuoabiliter, tũc hypothecaria p̄fectẽ & irreuoabiliter, extinguitur, ut in p̄rio, sed qn uenit reuoabiliter dnũt, tunc hypothecaria nõ extinguitur, ut p̄bat in tex. in d. §. Latinus. & doc. tangunt in l. pen. C. de his qui in prio. cre. l. lo. suc. & C. si antiquior cred. l. j. Prædicta uera, in eo cui adit coactè: ille uero qui adit sponte, debet sibi deducere q ei debebatur a defuncto antequam restituat, ut. j. de sol. l. Stichum aut Pamphilũ. §. aditio. cũ gl. in uerbo, retinet. & l. irritum. & l. in imponenda. C. ad l. Fal. & infra prox. §.

A D D I T I O.

- a Barb. ¶ Debitor. Et uide Lu. Ro. in consi. 272. quomodo alleg. istum tex. ut nõ perdat actio hypothecæ, uel pignoris per additionem hæreditatis.
- 1 Actio non acquiritur ascendentibus ex linea materna per descendentes.
- 2 Fideicom. in restõnẽ nõ uenit, q quis h̄t ex sententia erronea. simile. nu. 3.

§. Ea quæ. Ascendentib. fex linea materna per descendentes actio non acquiritur. Item t̄ quod quis habet ex erronea inia, in restõnẽ nõ uenit. h. d. Op. §. so. ma. l. Gaius. Sol. spãle ibi fauore matrimonij. De hoc per doc. in l. ij. C. de p̄hẽ. & p̄mit. stip. dixi p̄ene in l. q. d̄. j. de verb. obl. ¶ Vltimo no. t̄ quod illud, quod peruenit ad hæredem, non ut ad hæredem, non uenit in fideic. Facit quod dixi. in l. si patroni. in prin. supra eo.

L E X L X.

- 1 Fideicomisũ relictũ p̄ono, nullo iure est debitũ ultra legitimã portionẽ.

Patronus. Restõne facta fideic. inualidi actiones non transeunt ex Treb. h. d. Op. C. ad l. Fal. l. error. Solu. q hæc fin illã d̄t intelligi. Pro cuius t̄ declaratione quæro, an fideicom. relictum patrono naturaliter debitũ? Rõdeo nullo iure debitũ est ultra legitimã portionem: & ideo quocunq; errore solum repetitur. l. si patronus. j. de don. & sic nõ habet locum distinctio. l. error. C. ad l. Fal. Aliud enim est infalcidia, aliud in debita patrono, ut probat tex. in l. si patronus. infra de dona.

L E X L X I.

Paulus. Sive quota sit in fideicommissio, sive in solutione, locus est Treb. h. d. Pro declaratione legis, sciendũ est

q rogatus de restituendo tantam pecuniam, quanta est astõ talis rei, p̄t soluere pecuniam, quã est in oblonẽ, uel et ipsã r̄. l. si uero. §. si. §. so. matr. & §. de leg. j. l. si fundũ per fideicom. Rectẽ ergo dicit Iuriscõ. quod testator sensit non solum de quantitatẽ, sed etiam de unica, quia potest hæres unicam soluere, licet non possit cogi. Merito est locus Trebellianicẽ. Hic est uerus intellectus quic quid gl. d. cat.

L E X L X I I.

- 1 Dos data, siue promissa per patrem filia, non cadit in fideicommissum.
- 2 Dos data uel promissa per matrem uenit in fideicommissum.
- 3 Dotandi officium non pertinet ad matrem.
- 4 Filius de bonis restitutioni subiectis dotat filiam, si aliud non habet.
- 5 Filius grauatus de restituendo si illam non dotauit in uita, sed in testamento ei dotem reliquit, an hoc relictum minuat fideicommissum.
- 6 Mulier, an possit per fideicommissum grauari in dote, remissiuẽ.

a A filia. Dos t̄ data siue promissa per patrem filia, in fideicõ. non cadit. h. d. Quæro, hic loquitur quando pater dotauit filiam, quid si ipsa filia se dotauit? Gl. idem, ut. §. eo. l. mulier. §. cum proponeretur. ¶ Quæro qd si mater dotauit filia suã? Respon. gl. non est idem, quia non est officium matris dotare filia quod signa. Et hanc opin. tenet Pet. in auth. res quæ. C. commu. de leg. Filius uero masculus possit dotare filiam suã de rebus, quæ subiacent restitutioni, si aliud non haberet, qn officium eius est dotare, ut in d. auth. res quæ. ¶ Quæro de q. b. emergente de facto, pone, filius grauatus de restituendo non dotauit filiam suã uiuens sed in testamento ei dotem reliquit: an hoc relictum minuat fideicom. Respon. si relictum est factum congruẽ, sm quod conuenit qualitati personæ, minuit fideic. sicut si eam uiuens dotasset. Probo per l. mulier. §. p. §. eo. ubi dicitur tex. ac si quod superuississet, rogata esset restituere & sic nunquam uidetur fuisse in fideic. illud qd fuit necessarium pro dote filia. Pro quo facit, quia pater ad hoc tenetur saltem officio iudicis, ergo habetur aris alieni loco. Creditor enim dicitur etiam qui officio iudicis exigere potest. l. creditor. de verb. sign. ergo fideicõ. minuit, ut hic ibi, aris alieni, & c. Præterea, si res quæ subiacent restitutioni, possunt alienari in causam dotis inter uiuos, multo magis in ultimis uolunt. q ex fauorabilior alienatio. ut no. in l. quidam ita. §. si quis filium. §. eo. Hæc lex facit ad q. an mulier possit grauari in dote per fideicommissum, hanc ponit Cy. C. de rei vxõ. act. §. uideamus. dixi. §. de leg. 2. l. si. §. filia. d̄icam, in l. Lucius. §. maritus. infra eo. tit.

A D D I T I O N E S.

- a Poma. ¶ A filia. Declara ut per Alex. consi. 38. uol. 4. Fel. in c. quo ad consultationem. de re iud.
- a Barb. ¶ De q. & uide Bal. in l. cũ uirũ. C. de fideic. consi. 72. 2. lib. & consi. 118. e. lib. & consi. 101. j. lib. Et an filia possit grauari in dote, uide eadẽ p̄. 25. eo. lib.
- 1 Index, qui statuit terminum ad comparandum intra tres dies, in primo die comparuit citatus, potest incontinenti procedere ad ulteriora.

§. Alumno. Si dilatio apponitur gratia fideicommissarij, cessante causa dilationis cessat dilatio. hoc dicit. Oppo. C. a quando di. le. ced. l. ex his. Solu. ibi non cessabat causa dilationis quia tempus fuit appositum fauore grauati, hic fauore eius cui debebat fieri restitutio. Contra hoc oppo. de glo. quæ est in l. Sæius Saturninus. supra eo. Sol. Pet. in d. l. ex his uerbis. reprehendit illam glo. pro qua reprehensione uidetur casus hic: Si uelles sustinere, posses dicere, quod hic erat nudus minister: sed ibi erat hæres, qui sentiebat commodium, arg. l. Publius. de condi. & demon. infra tit. j. Firmio. §. cum ab hæredibus & quod ibi dicam. Vltimo facit t̄ hic. §. ad q. iudex b̄ statuit terminum ad comparandum hinc ad tres dies, comparuisti incontinenti: utrum iudex intra illos tres dies possit procedere ad ulteriora? Videtur, quod non, quia durat dilatio prima. l. siue pars. C. de dila. In contrarium, quia finita causa dilationis, quæ dabatur ad ueniendum, & ideo statim cum uenit, finita est dilatio, ut hic: & supra de acqui. hære. l. si quis hæres ita. & hoc est uerum.

A D D I T I O N E S.

- a Ale. ¶ Op. C. Vide Bar. l. liberto. §. Largius. de an. le. & quod ibi dixi post Im. in l. Paulus. & in l. publius hic alle. atq; d̄ per Ro. in l. in illa. de uerb. obl. Item potest induci ad q. testator in testamento dixit, uolo q Berta uxor mea, habeat mille de bonis in gaudimentum, toto tempore uitæ suæ, donec honestẽ uixerit, & donec ad secunda uota non transtulerit & post eius mortem dicta bona transeat in Titium Berta transtulit ad secunda uota, an incontinenti Titius debeat habere illa mille. Bar. in repe. auth. hoc locum. C. si secun. nup. decidit quod sic, alle. l. si ita quando di. leg. ced. & l. mulier. in prin. §. eo. adde q si causa, pp̄ quam est data dilatio, est nulla, similiter dilatio. l. cum pater. §. curatoris. de leg. 2. & ibi no. per gl. & Bar. quo uero ad q. tacitã uide Io. And. in addi. ad Spe. in ti. de sec. nu. & Pau. de Ca. §. eo. l. mulier ubi dicit de facto se plures habuisse. Bal. consi. 402. inci. proponitur quod Manfredinus. 4. lib.
- b Index. Adde Fel. in c. quoad consultationem. col. ult. uer. decima con. di. extra de re iud.

P V T E V S.

L E X L X I I I.

Facta. Per restitutionem uerbalem transeunt omnia in fideicommissarium. h. d.

§. Si is, qui. Si fideicommissum deducatur in stipulatione, & restituatur, transeunt actiones per Treb. secus si litis aestimatio si soluta. h. d.

- 1 Snta, uel renunciatio post restitutiōē pcedens, fideicommissario nō praiudicat.
2 Cessio quando fit, an sufficiat sententia debitoris.
3 Cessione facta, si cedens abit contra debitorem, an debitor possit opponere.
4 Pactum, & transactio cedentis, an noceat cessionario.
5 Confessio cedentis quando noceat cessionario.
6 Cedens qui solum habebat utilem, an praiudicet cessionario in illis casibus, in quibus praiudicaret si haberet directam.
7 Solutio facta cedenti quando noceat cessionario.

§. Si Hæres. Snta uel renunciatio post restitutionē pcedēs fideicommissario nō piudicat. h. d. Op. q̄ hīs

post restitutionē nō potuit p̄cēnari. l. hæc aut̄ satisfactio. §. si. tit. j. Sol. ut in gl. Op. s. e. l. si p̄oni. §. si. Sol. Ibi restitutio fuit facta post litē p̄stata cū h̄de. ¶ Op. C. de euic. l. emptori. & de h̄. vend. l. emptori. So. factū emptoris p̄t p̄dēse ei, qui hēt iura ab eo. l. filiā fratri bus. s. eo. nō nocere. ut h̄c. Sūt expeditæ gl. Extra gl. op. fortiter. & v̄ q̄ hæc lex sit p̄ casum. l. si. s. de transac. Sol. ibi ille cum quo transēgit, ignorabat uenditionē factā, hic intelligi dēt q̄ sciebat litigator: & illud est no. Opp. ad illud q̄ dixi, tu dicis q̄ hic loquit̄ q̄ sciebat: p̄ quia non sufficit simplex sc̄ia, sed requirit̄ q̄ altero de tribus

modis sc̄iat, qui ponūtur in l. iij. C. de noua. Posses dicere, q̄ ibi loquitur in alia cessione, seu delegatione: hic in restitutione q̄ fit per Treb. Ita nō est vera p. d. l. si. s. de transa. vbi æquiparāt̄ h̄ditatis uenditio, cessio, & restitutio ex Treb. Gl. uariant. in l. si. s. de trans. & in d. l. iij. Vna dicit, q̄ sufficit simplex sc̄ia: alia dicit, q̄ nō sufficit. l. nomē. C. q̄ res pig. ob. pos. Alia gl. uariat in seipsa. l. si cū emptore.

2 s. de pac. lac. de Are. ¶ dicit, & melius q̄ aliquis alius in hoc, q̄ q̄nq; fit cessio ad p̄modū cedētis, & eius periculo, & quicquid exigitur in eius utilitatē uertit̄, & isto casu nō sufficit simplex sc̄ia: sed requirit̄ q̄ sciat altero de trib. mod. C. de noua. l. iij. Ita p̄t intelligi gl. in l. nomen. C. q̄ res pig. ob. pos. sed si fit ad cōmodū cessionarij, & eius periculo, sufficit simplex sc̄ia, ut. s. de transac. l. si. & casus est hic. Prædicta potes tibi ipsi per modū distinctionis sumere. ¶ Quæ

d ro, q̄ post factā cessionē cedēs agit p̄ debitore, an debitor p̄t oppo nere istā exceptionē, nō potes me p̄uenire q̄ alteri ius cessisti: & sic alius hēt uti lē: q̄ tuæ directæ p̄fert? lac. de Are. dixit eo mō quo dixi. s. Aut cessio est facta ad cōmodū cessionarij, & eius periculo, hoc casu p̄t opponere exceptionē incōtinētī, q̄ alius qui habet uilē, p̄t p̄ferri directæ. Ita intelligit l. in causā in fi. & l. si procura tor in rē luā dato. de proc. Si uero periculo cedentis, & nō p̄t op ponere, nisi alterū de tribus interueniat, positis. C. de noua. l. iij. h. d. fm lac. de Are. in l. j. §. j. circa prin. s. eo. vbi est casus. Sed Old. sibi hoc appropriauit. Et fm p̄dicta debet intelligi. l. si p̄uenit in prin. de pig. act. & l. si p̄. §. j. de iure dot. ¶ Quæro, utrū pactum & trā factio cedentis noceat cessionario? Gl. mouet in l. si cum emptore. s. de pac. Tu solve distinguendo circa hanc quæst. prout colligitur

3 ex his, q̄ dixi de sc̄ia & cessione. ¶ Quæro utrū p̄fessio cedentis no ceat cessionario. Hanc q̄ tangit Dyn. in l. seruū. §. j. s. de leg. j. & ibi retigi & hic ēt Dy. format, & v̄ q̄ debeat nocere d. l. seruū. §. j. l. j. & l. si actor. s. de procu. ubi potes dicere, q̄ ueniat principalis, & sic non noceret p̄fessio principalis. illa l. si actor nihil releuaret. In p̄ riu v̄ l. si partē. §. j. s. quēadmo. ser. amit. lac. de Are. ut refert Cy. in l. si. C. de procu. refert. se ad distinctionem p̄dictā. Aut. n. cessio fit cedentis periculo. l. si mandato. in fi. s. mand. & tunc p̄fessio nocet. ut. s. de procu. l. si actor. Si uero fit ad commodū cessionarij, tunc non piudicat. d. l. si partē. & hoc addita distinctione sc̄ie, & ignorā

6 tiæ litigantis. ¶ Quæro, pone, q̄ ille, qui cessit habet solum utilem unde apud eum nihil remansit: an piudicet cessionario, in illis ca sibus, in quibus piudicaret, si h̄ret directas? Et v̄ q̄ in nullo p̄aiu cet, ut j. l. proximi. in prin. p̄iuncto eo q̄ dixi in l. ex affe. s. e. Quid dicemus? Dico q̄ praiudicat cessionario, sicut factū procuratoris reuocati praiudicat dño, si ad notitiā nō peruenit, ut. s. de procu. l. si procuratorē & l. j. C. de satisfando. Prædicta uera præterquam in illis casibus, in quibus dixi, q̄ simplex sc̄ia non sufficiebat, sed re quiritur alterum de tribus modis positis. C. de noua. l. iij. quia quic quid faciebat dñs, faciebat uirtute directæ, q̄ erat apud eum, hic nul lum ius remanserat, & ideo scit q̄ soluit ei qui nullū ius hēt, idcirco sufficit simplex sc̄ia. ¶ Quæro, tutrum solutio facta cedenti noceat cessionario? Rñ. q̄n apud cedentem remanet directā, idem q̄ dixi. s. in transa. snta, pacto, & sibus. l. si. de transa. sed q̄n apud cedentē nullę remanent, tunc, aut accepit bona fide animo gerendi nego cium cessionarij, & liberaretur soluens ignorans, aliās nō, sed h̄ret p̄ditionē indebiti, q̄ cedendo liberaretur. Ita debet intelligi. j. l. p. xi. & l. qui hominem. §. si Titium. j. de sol. & l. cum quis. j. eo. ti.

7

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Quod hæres. Adde Bal. post Bar. in l. i. C. de inoff. rest. in l. i. in uer. quæro quid si procu. C. quando prouo.
b Alex. ¶ Modis. An sufficiat sola sc̄ia, & no. in l. iij. C. de noua. & de his oib. uide

in Spe. de ces. ac. §. j. itē ad d. l. iij. uide Bar. & doc. in l. ex affe. in prin. s. eo. & istis adde Bal. plene. in l. i. uer. q̄nto q̄ro. cū seq. de acti. & obl. & Bar. in d. l. nomen. & ibi Bal. sed quō dēt fieri dicta denūciatio, uide Bar. no. in l. j. in princ. in 1. q. de op. no. nu. 2. Et ad Bar. hic uide Io. Crot. i. l. i. in prin. nu. 90. j. de op. no. nu. PAN. c Alex. ¶ Periculo. Collige ex l. uenditor. s. de h̄re. uel actio. uen. adde. quod opi. Ia. de Are. sequitur Ro. conf. 102.

d Ale. ¶ Quæro. Vide Bal. in l. i. in uer. quæro quid si procurator. C. quando pro uo. Bar. in d. l. si cum emptore. de istis omnibus. in l. i. uer. 5. cum. seq. de act. & ob. & in d. l. iij. de noua. tenet contra Bar.

e Pom. ¶ Cessione. Vide Cu. p̄. 4. t. Ro. p̄. 1. 02. ubi dicit q̄ opi. Ia. de Are. ē cois.

f Ale. ¶ Vtrū. Quid si cedens liberat debitore, an noceat cessionario? uide Bal. in rub. C. quæ in frau. cre. in prin. & de pacto, & de p̄fessione, uide per Cy. in l. ser uū filii. §. i. de leg. i. & tenet q̄ sic, p̄terquā in casib. positis. in l. iij. C. de noua. adde latē Pau. de Ca. hic, qui dicit Bar. p̄fule loq. Et an debitor liberetur omisso ces sionario, soluēdo cedētī, uide Bal. p̄. 3. 03. i. l. i. Ang. p̄. 258. Pau. de Caf. conf. 83

§. Si quis maiorem. Pro eo quod indebite restituit, respectu quotę, nō trāseūt actio nes secus si respectu rei certę. h. d.

§. Si hæres ante. Quod pendente dilatione per h̄dita riū seruū acquiritur, in restitutionem nō uenit, sicut nec alij fructus iudicio testatoris percepti. h. d.

§. Rescripto. Licet fideicommissarius pecuniam, quam debet dare, tardius soluat, ad usuras non te netur, quia fructus recuperat. h. d.

- 1 Conditio turpis q̄n de iure civili remittitur, tunc iura civili adiri p̄t hare ditas, si de iure prætorio petitur bonorum possessio secundum tabul. Casus in quo etiam hodie requiritur bonorum possessio secundum tab.
2 Conditiones quę, & quando hæredi remittantur.
3 Protestatio tantum operatur, quantum si actus, super quo interponitur, uere intercessisset.
4 Aditio hereditatis inducitur quando aliquis dicit, uolo esse hæres, secus si dicat. uolo adire.
5 Accursius est honestum nomen.

§. Si sub conditione. Conditioni potestatiuę, ho neste, facili, & transitorie h̄ res cogitur parere inhonesta, difficilis, uel perpetua ei remittitur. h. d. Primo loquitur in instituto sub conditione potestatiua, hone sta, & facili. Secundo in instituto sub conditione turpi inhonesta, & difficili. Secunda ibi si uero turpis. Ista secunda subdiuiditur, quia primo ponit quid iuris sit de rigore. Secunda ponit quid iu ris sit de æquitate prætoria. Secunda ibi si in damna. Item secunda subdiuiditur, quia patrimoniu diminiuitur in dando. Secundo, in condi tione turpi. Tertio, in p̄ditione, q̄ hēt difficultatē, quia est perpe tua, non transitoria. Sc̄da ibi, q̄ si conditio. Tertia ibi si uero nomi nis. Ex qua diuisione apparet clarius iste §. In tex. ibi uisum est, dic, si iniquū de rigore per rōnē quę sequitur. ¶ Opp. & v̄, q̄ iste §. si bi p̄dicat. Nā primo dicit, q̄ conditio turpis sibi nō remittitur: in §. q̄ si p̄ditio. d. f. riu. Sol. Primo loquitur de rigore, secundo de æq rate p̄toria. Sed p̄ hoc oppo. quia ēt de rigore iuris civilis conditio impossibilis remittitur, ut. s. de cond. inst. l. j. Sol. Quidā intelligunt oēs leges, q̄ dñt conditionē impossibilē remitti, s. de iure p̄torio, & sic nunq̄ ex tali testō poterit adiri h̄ditas: sed erit necessē deueniri ad bonorū possessionē fm tab. ut hic. ¶ Ego aliter dico. Nā quædā sunt conditiones turpes, q̄ de iure civili remittuntur. Quædā repu tātur turpes solū de iure p̄torio, ut p̄ditio iurifurandi, ut probatur. s. de cond. inst. l. cōditiones. in prin. l. in illis quæ à iure civili remit tuntur poterit adiri h̄ditas de iure civili, in his quæ solū à p̄tore, erit necessē peti possessionē bonorū fm tab. hic est casus, & sic est vnus de casibus, in q̄bus ēt hodie est necessaria bonorum possessio fm tab. ut ponunt doc. in l. certū. C. unde legi. ¶ Opp. q̄ conditio, difficilis non remittatur l. cum hæres. §. j. j. de statulib. Difficultas. n. non excusat l. p̄tinuus. §. illud de verb. obl. Sol. conditio difficilis non remittitur ad cōmodū eius, cui est imposita, ut in p̄rio, sed ad cōmodū fideicommissarij sic, ut hic: q̄ est no. ¶ Opp. quia hic remit tit̄ conditio ēt facilis, ut conditio de ferendo noīe honesto, q̄ fieri nō debet, ut hoc §. in prin. Rñdeo, p̄ditio nominis ferendi d̄ h̄re difficultatē, pro eo q̄ est perpetua, non momentanea, ut ascendere Capitoliū, ideo remittitur, non in fauorem eius, cui est imposita sed in fauorem tertij, ut possit peti bonorum possessio fm tab. non adiri h̄ditas de iure civili, ut hic. Ratio istarum sol. est, quia in con ditionibus potestatiuis, si aliquis impeditur per alium, p̄ditio h̄ p̄ ipta l. iure civili. & l. in testō. s. de p̄di. & dem. sed hic p̄ factū h̄ dis, cui p̄dō erat imposita, uidebat̄ impediri iplēmetum p̄dōnis ad dānū fideicommissarij: unde de æquitate p̄toris q̄tū ad fideicommissa riū p̄ditio h̄ p̄ impleta, nō quo ad ipsum h̄dē. ¶ Ex p̄dictis habe distinguere, aut p̄ditio appolita h̄di est ¶ casualis, aut potestatiua. Si casualis, dic ut in l. sed & si alio. s. eo. Si potestatiua, tunc, aut tur pis, aut honesta. Si turpis remittitur, si honesta, aut facilis. aut diffici lis. Si facilis, & tunc, aut est momentanea, & cogit eā implere, ut ascē dere Capitoliū, ut hic in prin. Si perpetua, ut ferre nomen honestū & illa remittit̄, si eā iplere nō uult, ut hoc §. in fi. Si uero est difficilis.

aut difficultas consistit in dādo, & tūc, q̄ difficultatē succurrit, q̄a fidei-
 cōmissarius cogit dare, ut hoc §. ver. si in dāda. Si in faciēdo, & illa
 remittit ad modū fidei cōmissarij, ut hic, nō h̄dis, ut dictum est.
 ¶ Quāro, qd̄ vult dicere tex. ver. q̄ si dō, ibi, iubēdus est, &c. R̄n-
 deo, dicit gl. q̄ alterū de duob. cogit h̄eres facere: vel p̄testari, q̄ q̄
 tū in se est vult esse h̄rs: uel h̄et petere bonorū possessionē fm̄ ta.
 3 & sic notat̄ ex primo, q̄a tū valet p̄testario, q̄tū oparet, si uero in-
 tercessisset ille act̄ sup̄ quo interponit, ut C. de his q̄ p̄ me, iudi. nō
 app. l. si. de ope. no. nūn. l. de pupillo §. si q̄ ipsi p̄tori. Ita dicit Old.
 4 Et est rō in l. s. alle. q̄a cū p̄ p̄testatē nō stet, lex supplet. Itē notā ex
 hac eadē gl. q̄ si q̄s dicat, uolo h̄rs esse, inducitur aditio, secus si dicat,
 uolo adire arg. eius q̄ no. i. l. serui electioe. §. de leg. j. & de acq. h̄er.
 l. gerit. v̄ q̄ alius sit intellectus huius tex. dicit, q̄ p̄tor p̄ditionē re-
 mittit alterū de duob. faciat p̄tor uel q̄ faciat edictū sp̄ale, p̄ q̄ trāf-
 ferat actiones in fidei cōmissariū, uel q̄ iubeat h̄rē petere bonorū
 possessionem fm̄ tab. ex edictō ḡnali, & h̄ditatē restituere ex Tre-
 belliano. Similis mod̄, q̄ lex permittat iudici facere edictū sp̄ale,
 5 h̄r in l. si finita §. eleganter de dam. infe. ¶ Ultimo nota, q̄ nomen
 Accursus, est honestum nomen, quia accurrit, & succurrit cōtra
 tenebras iuris, quia gentes consuerunt, &c. ut in glo.

§. Si cum suspecta. Si h̄rs adiuit coactus, fidei cōmis-
 sarij detrahit Falcidiā de relictis
 ab h̄rede, non de relictis a se. h. d. Dic̄ plenē ut s. eo. l. j. §. denique.

§. Si titius. Quatenus defalcāt a primo fidei cōmissario, cate-
 nus defalcāt ipse a suo legatario. h. d. Circa mān
 gl. distinguit hic & plenius in l. Plautius. de p̄di. & demō. ut ibi dixi.

§. Iulianus. Fidei cōmissarius p̄fert substituto vulgariter.
 h. d. fm̄ primā lec. q̄ est magis notabilis. alia lec.
 sunt clarā. Opp. s. e. l. si patroni §. si. secūdū primam lec. dic̄ ut ibi.

ADDITIO.

1 Iulianus. Vide Bar. in l. j. de uulg. & pup. in 4. q. p̄r. i. uer. itē dubitat, qd̄ si ille.
 2 Statutum, quod testamentum infinetur intra tres menses, aliā non ua-
 leat, non p̄iudicat fidei cōmissario.

§. Si quis bonorum. Si institutus passus est labi tēpus
 agnoscendā bonorū possessio-
 nis, fidei cōmissario, succurrit, ut restituat, & agnoscere cogatur. h.
 1 d. Nota t̄ casum quotidianū, in hac ciuitate Perussij, ubi est statutū
 q̄ si quis nō insinuauerit testm̄ intra tres menses, nō ualeat, q̄ hoc
 a fidei cōm. nō noceat, imo ad eius petitionem tempus restituatur
 & cogatur adire & restituere.

ADDITIO.

2 Ale. ¶ Restituet, uide no. in l. si. s. de reb. eo. Istud tenet hic Ang. l. sed Imo. istud
 multū restringit, qm̄ fidei cōmissarius fuisset impeditus insinuare, uel nō, & seq̄
 hoc Bal. in l. j. circa prin. C. q̄ res iudi. nō noc. licet nō alle. Bar. hic, nec, istū tex.
 & uide q̄. Bal. in materia in l. j. C. de iure do. sed an insinuatio facta p̄ unū, profit
 alteri, uide Bar. p̄ illū tex. in simili in l. si. §. simili. C. de iur. deli. adde q̄ no. Bar. in
 simili in l. si res in si. §. quib. mo. pig. uel hypo. sol. Bal. in l. consulta. in ulci. quāst.
 C. de testa. per Bar. in l. is potest & ibi per Roma. s. de acquir. h̄redi.

§. Admonendi. Ad petitionē unius serui fidei cōmis-
 sarij cogit institutus adire. & restituere
 h̄reditatem etiam quā soluendo non erat. h. d.

LEX LXIII.

Si eius. Nāles ob̄lones totaliter trāseūt in fidei cōmissarium,
 iō respectu h̄dis totaliter d̄r̄ indebitū. h. d. Opp. & v̄
 q̄ post restōnē apud h̄rē remaneāt directā l. j. §. j. s. eo. Soluit gl. q̄
 illud uerū est, qm̄ erat ob̄lo ciuiliis & nālis: secus si nālis tū tūc. n̄
 nihil remanet apud h̄rē, q̄a nālis nō diuiditur in directā & utīl̄. li-
 cet p̄riū no. in l. si alienus. s. de leg. 2. sed h̄ac uerior. q̄ est nota. Op-
 po. C. si. aduer. sol. l. j. & s. de p̄di. inde. l. interdum. Gl. intrat hic opi.
 quas plene examina, ut dixi in d. l. interdum. de condi. indeb.

§. Si necessarij. Etiā necessarij h̄des coguntur parere cō-
 ditioni, & adire, & restituere. h. d.

§. Si quis. H̄rs h̄dis decedētis añ restōnē cogitur restituere,
 & quatenus res extant, transibunt actiones. h. d.

§. Si patronus. Patronus potest grauare liberos liberti,
 etiam in debita portione. h. d.

LEX LXV.

1 Ratio quae sit quod in restitutione Trebelliani non requiritur consensus ser-
 ui, & in hereditatis aditione & b. n. p. s. sic.

Seruo. H̄ditatis restitutio fit seruo dño uolente, uel ratū ha-
 bēte, uel ēt dño, licet in h̄ditate debeat p̄cedere iussus,
 & sequi aditio serui, & in bonorū possessione serui uolūtas requi-
 ratur. h. d. Quā est rō, q̄ in h̄ditatis aditione requiritur q̄ p̄cedat
 iussus, in bonorū possessione & Trebel. restitutione, secus? R̄n deo
 a quia aditio obligat quem, sicut uotum, qui modus obligandi non
 cadit in eum, qui est in alterius potestate l. si quis rem §. uoto. j. de
 polli. quā rō cessat in Trebel. restitutione, & bonorum possessio-
 ne, ut plenē dixi in l. qui in aliena. in prin. de acq. h̄er. ¶ Quāro, t̄ q̄
 1 est rō, q̄ in Trebel. restitutione nō requirit̄ consensus serui, in h̄ditatis
 aditione, & bonorū possessione sic? R̄n deo, iura q̄rendi nō q̄runt
 nobis p̄ eos, q̄ sunt in n̄ra ptate: sed iura q̄sita p̄sequēdi, & actiones
 sic l. pretia rerum §. j. s. ad legem falc. sed polle adire h̄reditatem,

vel posse petere bonorum possessionem non est ius quaesitum,
 sed est ius quaerendi & petere restitutionem est ius persequendi iā
 quaesitum, est. n. nobis quaesita actio ex testamento, ad hoc ut plene
 dixi in l. is potest. de acqui. h̄er.

ADDITIO.

1 Aditio Adde Aret. in l. qui in aliena. in princ. ff. de acq. h̄ere. Dec. in l. i. in si. C.
 qui admitti. PANCIR.

§. Si testator. H̄eres rogatus restituere sub p̄dōne, q̄ remit-
 titur, uel quā per cautionem Mutianam im-
 pletur, cogitur adire & restituere. h. d.

1 Sententia lata à iudice per gratiam, quando retractetur per beneficium
 restitutionis in integrum.

§. Cum praetor. S̄t̄t̄ licet iniuste parēdū est p̄ eius
 auctoritatē. h. d. Opp. s. de iuri. om. iu.
 l. si per errorē. Sol. l. bi fuit error in iurisdictione, hic in iure, uel fa-
 cto. Ad hoc opp. C. qm̄ puo. nō est ne l. ii. & l. qui testō. de excus. tu.
 Sol. l. bi fuit expressus error in sn̄a, hic nō. Opp. q̄ text. sibi p̄dicat:
 dicit. n. cā cognita, & per errorē. Solue, ut in gl. Opp. C. qm̄ puo. nō
 est ne l. uenales. Sol. l. bi sn̄a fuit data p̄rio, hic per errorē, uel p̄cib.
 Opp. s. de iud. l. si p̄tor §. Marcellus. Gl. dicit, fateor q̄ qm̄ sn̄a gra-
 tiose fert, p̄t̄ peti restō in integ. quod no. Sed aduertē q̄a tūc hoc
 est uerū qm̄ falsā p̄bationes fuerunt p̄ductā, quo casu diuingitur
 1 vtrū t̄ sn̄a fuerit lata i p̄sentē uel in absentem, 2 ut d. §. Marcellus. ut
 a plene dixi in l. diuus. de re iud. & l. si quis obrepserit. de falsis. Sed si
 nullis falsisue probationib. p̄ductis, uel si iudex per grām daret sen-
 b tētiā iniquā, tūc nō daret restō, quia potuit appellare, & iudex er-
 rorem corrigere l. j. de appel. & sic non potest ignorantiam p̄r-
 tendere, quia illa non est iusta cā dandi restōnem. Est. n. lata culpa
 ut no. in l. liberorum §. notatur. de his qui no. in fa. & restitutio nō
 datur, nisi ex iusta causa, ut s. ex quib. cau. maio. l. j. in prin.

ADDITIOES.

2 Ale. ¶ Absentem. Idem dixit Bar. in l. i. C. de sen. aduer. si. la. li. 10. per Imo. in l.
 diuus. de re iud. Quid aut̄ in sn̄a lata metu, an sit nulla ipso iure, uide no. Bald. in
 l. decernimus. C. de sacros. ecc. ad si. & l. j. per illam gl. C. de sen. ex breui. rec.

2 Ale. ¶ Potuit. Idē tenet Bar. in d. l. diuus, in i. col. de re iud. sed Cy. & Bal. in l.
 i. C. de condi. indeb. tenet p̄ opi. Bar. q̄ licet potuerit appellare, tūc d̄r̄ restō. & ui-
 de Bar. in l. si is ad quem de re iud. & Bal. in l. i. in i. col. C. quō & qm̄ iudex. & di-
 cit q̄ qm̄ sn̄a fuit lata dolo, uel lata culpa, q̄ p̄t̄ perpendi ex actione, q̄ nō solū
 p̄t̄ appellari sed ēt restō in integrū peti. & de hoc dicit esse hic gl. quā, sequitur
 Gul. & Cy. in l. pe. de iure iud. uide Bal. in l. sub sp̄. C. de re iud. & adde Bal. in l. i. C.
 si ex fal. instru. & in d. Luenales. & habes ibi, q̄ si est lata per latam culpam, uel p̄
 inimicitias capitales, q̄ datur restitutio, & licet Barto. hic uelit q̄ qm̄ iudex per
 gratiam pronunciauit non restituitur L̄sus, dic̄ q̄ fallit in fisco. Gl. est, quam
 ita intelligit Bar. in l. i. C. de sen. aduer. si. la. li. 10.

§. Si pupillo. Pupillo cū auctoritate tutoris, uel soli tuto-
 ri, si est infans potest restitui h̄ditas, & mu-
 tus nihil intelligens infanti aq̄ paratur. h. d. Nota q̄ infanti q̄ritur
 h̄ditas per tutorē. No. ēr, q̄ mutus nihil intelligens, aq̄ paratur
 a infanti. 2 De quo uidebitis. j. de bon. pos. in fan. dela. l. j. & ij.

ADDITIO.

2 Ale. ¶ Infanti. uide Bar. in l. j. in prin. s. de uer. obl. & alle. Bal. in l. i. C. de sacros.
 ecc. ubi aliter intelligit. Adde q̄ Pau. de Cast. hic intelligit de pupillo sex anno-
 rum, & q̄ in infante duorum annorum non potest procedere.

§. Si singulae. Qui ad petitionē fidei cōmissarij alij res sin-
 gulas restituit h̄ditatē restituere v̄r̄. h. d. Op.
 p̄curatori in rē suā nō p̄t̄ restitui h̄ditas, ut. s. de iur. do. l. si mu-
 lier §. ex asse. Dy. dicit, solue, ut j. l. proximi §. j. sed ibi nihil de hoc d̄r̄.
 Alij d̄nt̄ intellige hic p̄cessisse restōnē uerbalē: q̄ licet sit uerū in se
 t̄n nō est de m̄re l̄r̄a: q̄ dicit q̄ per hanc traditionē intelligit̄ resti-
 tuta h̄ditas. Dic̄ ergo q̄ hic res istē fuerūt traditae me p̄t̄e, v̄n̄ mi-
 hi restitute v̄r̄. de acq. poss. l. q̄ meo §. si uenditorē. Vel uerius, ex
 eo q̄ iussu meo paruit h̄rs, v̄r̄ h̄eres statim restituere mihi fidei cō-
 missario h̄reditatē, tradendo illas res, nec v̄r̄ facta restitutio pro-
 curatori in rē suam, cui traditē sunt res singulares, imo directo v̄r̄
 facta restitutio mihi fidei cōmissario. Facit. s. eo. l. restituta.

LEX LXVI.

Quita. Aditio coacta implet conditionem. h. d.

1 Procurator, qui habet mandatum, si non constat de mandato, cauet de rato,
 2 Procuratori potest fieri restitutio fidei commissi.
 3 V̄sus fructus queritur mihi per procuratorem directo.

§. Etiam. H̄rs nō cogit adire ad petitionē p̄curatoris, de
 cui? m̄dato dubitat: sed si sp̄ote adiuit, cogit resti-
 1 tuere. h. d. fm̄ sc̄dam diuisionē gl. ¶ Opp. t̄ q̄ h̄t̄ mandatū nō cauet
 de rato l. nō solū §. q̄ alieno. s. de p̄c. Soluit qd̄a, q̄ hic est casus spe-
 cialis, in quo cauet, ēt si p̄stet de m̄dato. Simile in l. de pupillo. §. q̄
 b p̄curatorio. de ope. no. nun. Alij q̄ hic cauet de rato, si non constet
 2 de mandato. Et hoc tenui b̄ in d. §. qui procuratorio. ¶ Oppo. t̄ q̄

ADDITIOES.

2 Ale. ¶ Etiam. Ad intellectum huius §. adde Bar. i. l. filiusfamilias. j. de dona. ubi
 uoluit q̄ in casu huius §. requiratur speciale mandatum propter grauitatem p̄r-
 iudicii. quod no. uide tamen quod ibi dixi.
 b Ale. ¶ Hoc tenui. Vide Bar. in l. si stipulatus fuerim illud in si. de uerb. oblig.

pcuratori nō possit restitui, ut s. de iu. do. l. si mulier. §. ex affe. Sol. hic in pcuratore simplici, ibi in pcuratore in rē suā. Similē glo. hēs in l. apud Iulia. §. vtrū. s. eo. & l. restituta in gl. super uerbo, tua uolūtate. & l. quis. in fi. s. eo. Rō apparet in tex. in d. §. ex affe. q̄a non fit restō fm q̄ testator disponit, uel fm uerba senatuscōsulti, q̄ loquūtur q̄n restō fit fideic. Opp. s. de acq. hær. l. p pcuratorē. aliās incipit Pau. Gl. soluit & bñ opp. per liberā psonā nō q̄rit nobis actio, ut. C. p quas pfo. nobis acq. l. j. & l. possessio. §. & si possessio. de acq. pos. ergo pcuratori restitui nō pōt, q̄a p eū dño nō q̄rit. Solu. hic spāle, ut ipsi dño directo q̄rat hoc est. q̄a nō pōt primo q̄ri pcuratori, & de psona pcuratoris acq̄ri dño, seu trālire in dām. uide gl. & no. diligēter. ¶ No. ergo q̄ p pcurator stipulatur p me vsumfr. nō queritur sibi nec p eū ceditur mihi, quia ius vsus fructus cedi nō pōt, sed dño queritur directo. Et idē in omnib. a quæ procuratori acquiri non possunt, quod intellige secundum quod dixi supra.

ADDITIO.
 a Alex. ¶ Omnibus. Idem tenet Bar. in l. qui bona. §. si alieno. j. de dam. infre.
 a §. Si dānum. Aetiones q̄ nō fuerūt in bonis tpe mortis defuncti, p Treb. nō transeunt. h. d. De hoc dicam in l. si hæres pecuniam. j. eo. quod tene menti.

ADDITIO.
 a Ale. ¶ Si dānū. Et adde q̄ in liberatoris semp transit in dām, saltē utilis. Et sine cessione, licet in obfōne fecus. tex. est no. in l. rescriptū. §. si. & ibi not. de pac.
 §. Si legatus. Exceptio cōhærēs personæ hæredis non trāsit in ndeicommissarium. h. d.
 §. An vbi. Fideicō. conuenitur ubi habet domicilium, vel vbi est maior pars hæreditatis. h. d.

LEX LXVII.
 1 Filio non licet se immiscere causa fraudandorum creditorum. Hæreditatem adire cogitur, qui cogitur pati actionem.
 2 Interdictum fraudatorium quid sit.

Si postulante. Qui cogit hēditatē adire, cogit actiones hēditarias pati. Itē p aditionē factā a suo vel exneo q̄s icidit in iterdictū fraudatoriū. h. d. In gl. sup. ver. veditis. i. fi. Dic. & hoc cū fili⁹ adiuit quo casu loq̄ iste ver. q̄a bonis & c. vsq; ad fi. ¶ No. q̄ p̄sic ut exneo, ita filio suo, nō licet se imiscere cā fraudatorū creditorū. ¶ No. q̄ q̄ cogit hēditatē adire, cogit actionē pati. ¶ Op. s. e. l. postulate. in prin. Solu. vtrūq; remediū pōt hēre locū, & istud, & illud. ¶ Quæro q̄d sit istud interdictū fraudatoriū: Gl. dicit q̄ de hoc fit mētio hic, & i. l. si pupilli debitor. i. prin. j. de sol. De hoc et fit mētio p lo. in arbore act. Fecit. n. huic interdictō cellulā p se. facit et mētionē gl. in l. j. sup. ver. iubebit. C. si vend. pig. ag. Dic. q̄ illud iterdictū, de quo hic fit mētio, est idem q̄ æditū de his q̄ i fraudē creditorū. Loq̄. n. q̄n debitores fraudāt creditores circa res suas q̄sitas, vel q̄redas: sed illd iterdictū fraudatoriū, de quo fit mētio in l. si pupilli. est interdictū per se. Loquitur. n. q̄n debitores committunt fraudem circa res alienas, ut ibi dixi.

§. Si donationis. Non pōt p hēdē restitui fideic. plus quā possit a defuncto capere. h. d. Rō dubitandi erat q̄a fideicommissarius vī hē ab hærede, non a defuncto. Et sic uidebatur totum posse capere, quod remouet hæc lex.
ADDITIO.
 a Ale. ¶ Si donationis. Singularis est iste text. fm Bal. in l. eam quam. C. de fideic.

LEX LXVIII.
 1 Fideicommissarius habetur loco hæredis.

Sihæres. Fideic. vte valet, hēditate existēte non soluendo: secus in fideic. singulari. h. d. ¶ Not. tex. ibi hēdis vice fungi, & fideic. habetur loco hæredis. Facit supra eo. l. postulant. §. si. & l. si filius. supra quod cum eo. Scias tamē, quod etiam q̄ bona non sunt soluendo, hæres hodie si non faceret inuentarium, cogetur complere legata per auth. sed cum testator. C. ad l. falc. q̄d intellige ut dixi in l. in ratione. §. quod vulgo. s. ad l. falc.

§. Si totam. Qui in restituendo quartam non detrahit, nō præsumitur errasse, nisi probetur. h. d. ¶ Opp. C. ad l. falc. l. error. Sol. hæc debet intelligi secundum illam, si q̄ repetitur probato errore facti. Op. q̄ error præsumatur, ut s. de proba. l. cum de indebito. §. j. & ibi not. & C. de iuris & facti igno. l. si post diuisionem. Gl. hic nihil dicit. Dico, q̄ error facti, qui hic requiritur, non potest cadere, nisi præsupponatur aliqua scientia, seu aliqua credulitas, ut quia credebatur hēditatem nō soluendo, ideo non putabat esse locum deductioni quartæ: & sic cū ad istam ignorantiam deductionis quartæ, requiratur positio alicuius facti, illud non præsumitur, nisi probe ur, ita loquitur hic, sed contrarium loquitur quando ex sola simplici ignorantia inducebatur error, que ignorantia præsumitur.

LEX LXIX.
De euictione. Hæres institutus non cauet de euictione sed sibi cauetur a fideicom. h. d. Dic ut dicam. infra eo. l. hæres percepto.

LEX LXX.
 1 Vtilis & directa, an possit competere uni & eidem.

Sihæres. In eū. q̄ hēt directas, nō trāseūt utiles. h. d. Quid ergo iportat restō scā hēdi? Rñ. q̄ obstaculū exceptionis ppetētis q̄ hēdē p Treb. tollat. Itē vtilis, q̄ erat apud fideicō. extinguitur. Ita tenēt doc. C. ex quib. cau. ma. l. fi. Facit q̄ no. p Dy. Inst. de acti. §. rursus. Ex p̄dictis habes q̄ vtilis actio & directa nō pōt cōpetere uni & eidē sed q̄ j. de sol. l. si duo. & q̄ not. s. de pecu. l. nō solū. in prin. vbi distinguit, an pcurator in rē iuā intēret vtilē, vel directā. Sol. Vtilis & directa nō pnt cōpetere eidē per se, & suo noīe, ut hic. Et rō, quia utilis datur ex æquitate. l. j. de acti. & obl. & ibi no. quæ æquitas cessat in eo qui habet directas: sed bñ pōt quis habere utiles suo nomine, directas nomine alieno ut in cōtrario.

ADDITIO.
 a Ale. ¶ Et eidē. Quis nō pōt habere utiles & directas suo nomine, & ideo facit, quid iuris si cedēs successit cessionario, uel eū an extinguat utilis, uel directa, de quo uide Bal. in l. i. C. de act. & obl. in 8. & 10. q.

§. Sihæres. Pro dāno dato ab hēdē añ restōnē tenet actioe ex testō, post restōnē actione legis Aquil. h. d.
§. Si temporalis. Negligētia hēdis nocet fideicom. h. d. ¶ Op. s. e. l. scā. §. pe. Sol. ibi fuit hēs negligēs in acq̄redo hēditatē: hic circa acquisitionem singularem.

LEX LXXI.
 1 Ista uerba: puto mihi expedire, quando inducant aditionem.
Omnes. Hæres nō obstāte tpe ad deliberādū cogit statim adire: sed ex effectu deliberatiōes apparebit, an pos sit deducere quartā h. d. ¶ No. q̄ post tempus datū ad deliberandum, ista uerba puto mihi, expedire, & similia inducūt aditionem. Ad idē. s. e. l. sed & si alio in prin. Secus si tempus ad deliberandum non præcessisset, ut dixi plene in l. gerit. s. de acquir. hær.

ADDITIO.
 a Ale. ¶ Vt dixi. Bal. i. l. si. §. cū igit. C. de iur. deli. dicit, q̄ ste tex non probat hoc.

Hæres. Si hēdi restituētī, fundus retentus euincat, actio ei de euictione dat. h. d. Op. s. de leg. 2. l. cū p̄. §. euictis. Dic cit gl. q̄ hic hē loco quartæ q̄ est onerosa faitē p pte, ibi q̄n est simplex legatū. No. hāc sol. q̄ illud q̄ dī in §. euictis nō hēt locū q̄n perceptiones hnt onus. Qd licet fortē sit uerū in se, tñ q̄tū ad p̄positū nō pcedit sol. q̄a q̄n hēs pcepit certā rē, in nulla p̄sentit onus. l. j. §. si hēs. & no. in l. j. §. si. s. eo. Vñ alij dnt, q̄ hic loq̄ in fideic. q̄ sentit cōmodū ab hēdē: ibi in hēdē, q̄ cōmodū nō hēt a legatario. Tu dic q̄ hic loq̄ t in hēdē, cui quarta est delata ex dispōne legis nō defuncti: unde euictō fundo, q̄ loco quartæ dabatur, tibi succurrit. Cōtrariū loquitur in eo qui habet exceptionem tñ ex dispositione defuncti. Op. de l. cum alienam rem. C. de leg. Solue ut in glo.

ADDITIO.
 a Ale. ¶ Sol. ut in gl. Quam etiam sequitur hic Ro.

LEX LXXIII.
 1 Cessione, an facta contra principalem, uideatur facta contra fideiussorem.

Sihæres. Aetiones q̄ ppetunt hēdi ex sua p̄uisione, nō trāferunt, facta restōne p Treb. sed noua cessione op̄ est. h. d. Op. s. de peti. hær. l. item ueniunt in prin. & §. j. Sol. dicit gl. intelligo hāc fm illā, ut distinguat, an foenerauit noīe p̄prio, an hēditario. Hoc non placet. Ita. n. actiones non trācūt, q̄a non fue rū in hēditate tpe mortis, et si noīe hēditario p̄xisset, ut patet hic i scdō rñ, & s. eo. l. qui ita. §. si dānū. Non ob. lex q̄ria, q̄a afr assumit hēditas hic: afr in tit. de pet. hær. Nā ibi inspicitur qualis est hēditas, tpe quō restituitur, ideo a fructib. hēditas augetur: sed hic inspicit hēditas, qualis est tpe mortis. d. §. si dānū, ideo a fructib. hēditas non augetur, ut s. e. l. in fideic. Vel dic q̄ uerū est indistinctē q̄ actiōes non transeunt per Treb. Sed an sint cedendæ fideic. vel non, dēt ad hiberi dicta distinctio, an p̄xerit nomine proprio, an hēditario: & sic loquitur ista gl. ¶ Opp. j. de fideiul. l. hēres. Gl. dat multas solu. tene primam, quod actiones transeunt cessione facta, non ipso iure, ut hic. ¶ Opp. de consti. pecu. l. si post. Soluit glo. optime. l. q̄ ibi transeunt facta cessione. b Oppo. de pactis. l. si tibi. §. cum possessor. Gl. hic & ibi ponit multas solu. Illa vera, quod ibi loquitur in possessore, qui nullum ius habet in hæreditate: hic in eo, qui uerus erat hēres, & hēt ius, licet alteri restituere teneretur, ut ibi dixi. ¶ Quæro, utrum facta cessione contra principalem, uideatur facta cessione contra fideiussorem, & pignora, ipso iure? Text. hic uidetur q̄ nō. Ad idē. j. de fideiul. l. hēres a debitore, in princ. & s. de hēred. vel act. uen. l. emptori. In q̄rium. C. de act. & obl. l. si in solutum. & l. sequē. & d. l. emptori. q̄ tenet Azo in summa. C. de here. vend. circa fi. Rñ. rñ facta cessione p̄ principalem transeunt actiones contra

ADDITIOES.
 a Ale. ¶ Non augetur. Adde tñ q̄ ius accipiendi, bene transibit sine cessione, tex. est no. in l. sicut. §. j. §. quib. mod. pig. uel hypo. solu. & no. hic Imo. in fi. post glo. licet prædictum tex. non alleget.
 b Ale. ¶ Cessione. Vtrū celsio facta p̄ principalem extēdat ipso iure p̄ fideiussores, & pignora, & sic an cessat principali, uideat celsio hypotheca, bñ. facit ad no. per Bar. in l. fideiussor obligari. de fideiussor. & no. in l. hēs in prin. de fideiussor. hic all. & dixi in d. l. si fideiussor. p Bal. in l. i. uer. q̄ro testator legauit mihi centum adde quod no. per Iac. de Are. Bal. & Imo. in l. dotalem. cum seq. sol. matr.

fideiussores, & pignora, ut dictis legib. Fallit hic, & in d.l. hfs. j. de fi deiussorib. Rō. q̄a hic loquit de translatione actionū, q̄ fit per Tre bellianū, sed Trebel. nō extenditur ad actiones et accessorias post mortē defuncti q̄ sitas. Sifr fallit in l. emptori. C. de har. vendi. quia ibi hfs vendidit hrditatem, in qua non continentur actiones pro uisione hfdis quæ sita. Quæro, an cessione facta q̄ unū ex duobus reis uideatur facta contra alium? Dic ut l. qui duos. s. de leg. 2.

ADDITIO.

a Ale. ¶ Dic ut, l. uide Bar. in l. non quocunque. s. qui Caiam. de leg. 1.

L E X LXXIIII.

Qui filium. Qui iubet aliquē nō facere testm̄, vř rogare de hrditate restituenda hfdibus uenientibus ab intestato. h. d. Tenē menti istum casum, quia pulcher est.

ADDITIO.

a Qui filiam. Et facit gl. no. & ibi Bar. in l. Lucius. la. 2. s. de hær. insti.

1 Annus ceptus favore filij habetur pro completo.

2 Grauat de restituendo cum filius deceaserit tenetur restituere, etiam si decessit cum filijs.

3 Arguere de uerbis legis ad uerba testatoris licet.

1 **§. Sabinus.** ¶ Favore filij annus ceptus hř pro cōpleto. h. d. Opp. de pdi. & dem. l. nō putabā. Solu. Fallit hic favore filij, q̄ dic plene ut dixi. s. de leg. j. l. si cui. Opp. q̄n filius grauat restituere post mortē, intelligit si deceaserit sine liberis. ut. s. de pd. & dem. l. cū auus. & l. cū acutissimi. C. de fideic. Sed hic iste nli^o deceaserat cū liberis ergo nō debet restitui fideicōmissū honorate.

a Rñ. q̄n filius grauat^r restituere post mortē, intellr si deceaserit si ne liberis, ut in p̄rio, secus si aliquis grauat de restituēdo cū fili^o deceaserit, tūc. n. nō inest illa pdō, ut hic q̄ tene menti. Dixi in d. l. cū auus. ¶ Ultimo ¶ nota q̄uo arguit de uerbis legis ad uerba testōris. Simile in l. si fuerit ita. j. de ma. te. & C. de uerb. sig. l. cum quidā.

ADDITIO.

a ¶ Grauat. Adde pro hac solutione Soc. in l. cum Anus. nu. 5. 8. de cond. & dem ubi limitat hunc tex.

PANCIR.

L E X LXXV.

Epistolam. Defectus causæ de futuro facit legatū defice- re. h. d. Et gl. hic ponit casum. Oppo. falsa cā nō uitiat legatū, ut. s. de pd. & dem. l. cū tale §. falsum. So. hic fideicō missū erat magnū, ideo p̄sumitur q̄ nō reliquisset, si falsā cām sci uisset fm quosdā. Tu dic, q̄ ibi loquit in cā de p̄terito, hic in cā de futuro, q̄ nō est ppriē cā, sed magis rō, q̄ adeo adheret legato q̄ si est falsa, p̄mit legatū, ut. s. de leg. 2. l. cū p̄. §. dulcissimi. Possēt et dici, q̄ cū ista sit cā de futuro, dicatur pdō. Facit. s. de le. j. l. Stichū, q̄ meus erit. & s. de le. 2. l. Imperator. Quæro in q̄tū tenetur Corne lius? Gl. dicit, ad duas uncias: sed la. de Arc. dicit, q̄ cū portio Sēpro nij restituti ad ipsum restitutū p̄fectē p̄inet, & ēt medietas portio nis matris, Cornelius debet releuari in trib. vncijs. l. cū p̄. §. cū exi- stimaret. s. de leg. 2. Hoc innuit iste rex. dum dicit, pro rata.

ADDITIO.

a Ale. ¶ Legatū Bar. hic refert, & sequitur Ro. in confi. incip. omnipotentis Dei, &c. in p̄senti consultatione eo quia mihi dubitatissima, in secundo dubio.

§. Mulier. In dubio q̄n q̄s rogat restituere ei, a quo accepit est intelligēdū post mortē suā. h. d. Oppo. s. cod. l. ubi purē. Sol. Ibi ille, cui debebat fieri restitutio, erat in p̄tate alterius, iō subintelligitur tps sui iuris: hic erat sui iuris. ¶ Oppo. si dies nō apponit, fideicōmissum est purū ut. s. de pdi. & dem. l. j. Sol. hic subintelligitur tps mortis, q̄a aliās oīno fideicōmissū esset inutile, si illud q̄ ate recipio, incōtinēti tibi deberē reddere. l. qui sic. j. de sol. Sed si aliud tps esset limitatū, illi stare, ut. s. eo. l. si hærēs institutus. & ad l. fal. l. si a me. & sic intellexi. l. cū filio. s. de leg. j. ut ibi dixi.

L E X LXXVI.

1 Substitutio directa facta in codicillis trahitur in fideicommissum, etiam si fratres sunt in medio.

2 Verba directa quando trahantur ad fideicommissum.

3 Tacita substitutio quo uenit ex interpretatione, quando admittatur contra matrem uel fratrem defuncti.

4 Vulgaris tacita qua continetur in expressa pupillari, non ualet ultra tempora pubertatis.

5 Quis quando est simul, & eodem tēpore grauat^r & honoratus, an illud quod iure fideicommissi percepit ueniat in restitutione.

a **Sceuola respondit.** ¶ Substitutio directa facta i co- dicillis trahit ad fideic. et si sūt fratres in medio. h. d. ¶ Oppo. uerba directa nō trahunt ad fideicō- missum. l. Ceturio. & l. uerbis. s. de vul. & pup. Sol. Ibi q̄n ab initio p̄nt iure directo ualere: sed si nō p̄nt. uel rōne uolūtatis, quia in co- dicillis uel rōne p̄sonæ, cui nō pōt directo substitui, tūc trahuntur ad fideicōmissum, ut hic, & no. in d. l. uerbis ciuilibus. Iac. de Arc. dicit, q̄ nunquā directa trahunt ad fideicōmissum, ut in p̄rijs. Non obstat hęc lex, quia fuit hic uerbū, substituo, q̄ est cōe: ideo trahit ad fideicōmissū l. cū q̄s. §. Scia. s. de le. 3. Puto glo. uerū dicere. & hic est tex. exp̄ssus p̄ ea ponit. n. q̄ substitutio de rigore iuris non ualet. quia directa: sed ex benignitate trahit ad fideicommissum: sed fm cū esset de rigore. Pro hoc. s. co. l. ex facto. in prin. & l. filius. §.

1 **Sceuola respondit.** ¶ Substitutio directa facta i co- dicillis trahit ad fideic. et si sūt fratres in medio. h. d. ¶ Oppo. uerba directa nō trahunt ad fideicō- missum. l. Ceturio. & l. uerbis. s. de vul. & pup. Sol. Ibi q̄n ab initio p̄nt iure directo ualere: sed si nō p̄nt. uel rōne uolūtatis, quia in co- dicillis uel rōne p̄sonæ, cui nō pōt directo substitui, tūc trahuntur ad fideicōmissum, ut hic, & no. in d. l. uerbis ciuilibus. Iac. de Arc. dicit, q̄ nunquā directa trahunt ad fideicōmissum, ut in p̄rijs. Non obstat hęc lex, quia fuit hic uerbū, substituo, q̄ est cōe: ideo trahit ad fideicōmissū l. cū q̄s. §. Scia. s. de le. 3. Puto glo. uerū dicere. & hic est tex. exp̄ssus p̄ ea ponit. n. q̄ substitutio de rigore iuris non ualet. quia directa: sed ex benignitate trahit ad fideicommissum: sed fm cū esset de rigore. Pro hoc. s. co. l. ex facto. in prin. & l. filius. §.

2 **Verba directa quando trahantur ad fideicommissum.**

3 **Tacita substitutio quo uenit ex interpretatione, quando admittatur contra matrem uel fratrem defuncti.**

4 **Vulgaris tacita qua continetur in expressa pupillari, non ualet ultra tempora pubertatis.**

5 **Quis quando est simul, & eodem tēpore grauat^r & honoratus, an illud quod iure fideicommissi percepit ueniat in restitutione.**

a **Sceuola respondit.** ¶ Substitutio directa facta i co- dicillis trahit ad fideic. et si sūt fratres in medio. h. d. ¶ Oppo. uerba directa nō trahunt ad fideicō- missum. l. Ceturio. & l. uerbis. s. de vul. & pup. Sol. Ibi q̄n ab initio p̄nt iure directo ualere: sed si nō p̄nt. uel rōne uolūtatis, quia in co- dicillis uel rōne p̄sonæ, cui nō pōt directo substitui, tūc trahuntur ad fideicōmissum, ut hic, & no. in d. l. uerbis ciuilibus. Iac. de Arc. dicit, q̄ nunquā directa trahunt ad fideicōmissum, ut in p̄rijs. Non obstat hęc lex, quia fuit hic uerbū, substituo, q̄ est cōe: ideo trahit ad fideicōmissū l. cū q̄s. §. Scia. s. de le. 3. Puto glo. uerū dicere. & hic est tex. exp̄ssus p̄ ea ponit. n. q̄ substitutio de rigore iuris non ualet. quia directa: sed ex benignitate trahit ad fideicommissum: sed fm cū esset de rigore. Pro hoc. s. co. l. ex facto. in prin. & l. filius. §.

ADDITIO.

a Ale. ¶ Legatū Bar. hic refert, & sequitur Ro. in confi. incip. omnipotentis Dei, &c. in p̄senti consultatione eo quia mihi dubitatissima, in secundo dubio.

ut quis. s. de leg. j. & per Cy. in l. p̄cibus. C. de impub. & alijs substit. & ibi tangit hęc opi. Iac. de Arc. ¶ Oppo. q̄n mater est in medio, ta cita substitutio, q̄ uenit ex interpretatione, nō admittit q̄ eā. d. l. p̄cib. & l. fi. C. de inst. & subst. eodē mō non trahit q̄ fratē filij defuncti, ut t3 Gul. in d. l. p̄cib. & ego dixi in l. ij. s. de vul. & pup. sed hic frater erat in medio, ergo &c. Solu. Q̄n substitutio facta à testōre ualet in vnū casum nō porrigit ad aliū ex legis interpretatione favore matris uel fratris, ut in p̄rijs: sed q̄n substitutio esset als oīno, nulla tūc ad- mittit interpretatio, & ualet eo mō quo ualere pōt, et si mater uel frater fuerit in medio, & ex hoc ledant, ut hic. ¶ Quæro q̄to tpe ua let illud fideicōmissū? Dy. e. no. dicit, q̄ usq; ad tpa pubertatis durat postea euanescit. l. si Titio §. fi. cū l. seq. s. de le. j. & ibi dixi. Et p hoc Doc. t̄dnt, q̄ tacita uulgaris, q̄ p̄tinet in exp̄ssa pupillari, nō ualet ul- tra tpa pubertatis. l. q̄ hēbat. de vulg. & pu. subst. de hoc p̄ doc. in d. l. p̄cib. dixi in l. j. s. de vul. & pu. dic ut ibi. ¶ Venio ad ver. q̄ si inui- cē, q̄ro de eius intellu? Gl. ponit q̄ plures substituti pupillo fuerūt i- uicē substituti, q̄ substō vř facta in eo, q̄ substituti p̄cipiēt iure fidei cōmissi & uno substitutorū mortuo, alijs debet totū. Vel potes po nere, q̄ duo frēs, de qb. dixerat fuerāt inuicē substituti, & ultimo decessēs fuit rogatus restituere alteri. Nā nō solū in eo q̄ habuit iu re instōnis, sed et in eo q̄ habuit iure fideicōmissi a p̄rio decessēte, vř grauat^r de restituēdo. Et vř casus illi^o q̄st. q̄ feci in l. Marcellus. §. qdā. s. e. q̄n q̄s est simul eodē tpe honorat^r & grauat^r: an illud q̄ iure fideicōmissi p̄cipit, ueniat in fideicōmissū? Pro hoc facit. s. e. l. & hdes mei. §. cū ita licet ibi fuerūt uerba sp̄alia. Facit l. Lucius §. tres hdes. j. eo. licet ibi fuerūt uerbāḡalia. Pro hoc l. si Titius. s. de le. 3. sūpto argumēto a p̄rio sēsū. ¶ Hoc p̄bat rōne. Certū est q̄ or- do intellus attēdit magis q̄ ordo scripturæ. l. cū p̄ §. fidei tuæ. s. de le. 2. & l. nō. n. de sol. & ibi p̄ Dy. Vñ pone, instituit q̄s tres filios, & rogauit ut si q̄s eorū deceaserit sine liberis, deueniat de uno in aliū certē ordine scripturæ attēto, sit & eisdē uerbis q̄ libet est grauat^r & honoratus. Nā in eo q̄ alij grauant de restituēdo sibi est honora tus: in eo q̄ ipse grauat de restituēdo alijs est grauat^r: tñ in ordine intellus pri^o honorat, & sibi relinquit, q̄ grauet. Nā testōr intellexit hoc ordine, ut primo moriēs restituat duob. sup̄uiuentib. sc̄do mo riēs restituat tertio sup̄uiuenti, & sic iste sc̄ds fuit p̄rio honoratus, sc̄do grauat^r i ordine intellus, merito q̄ accepit iure fideicōmissi a primo, uenit in fideicōmissum, q̄ ipse dēdit sc̄do. Cōtra p̄dicta fa- cit. l. p̄ §. quindecim. s. de leg. 3. sed ibi fuit nominatim grauat^r de parte sua^e ideo quod habet ab alijs in fideicommissum non uenit.

ADDITIONES.

a ¶ Sceuola respondit. Limita hęc legē, ut per Ang. in l. hrditas. C. de his quib. ut indig in l. illud §. tractari. s. de iure codi. & ad materiā huius legis adde, q̄ clau- sula codicillaris operabitur, q̄ si aliqua uerba directa apposita in testō aliquo tē pore nō p̄nt ualere ut directa ualebunt ut fideicommissaria. Vnde si testator in stituerit filiū pupillū, & dixerit si filius meus deceaserit sine liberis talē instituo uel talis hfs esto, & cōtingat filium mori in pupillari ætate, substitutio illa si de- ceaserit, erit fideicommissaria p̄ dictā cām codicillare. Nā exponit, si. i. quate nus. i. super, uel pro ea re, uel pro eo tpe quoties, &c. arg. l. Stichū qui meus erit de leg. 1. & uide Bar. in l. j. in 9. q̄. s. de iure codi. sic debet limitari quicquid no. Bar. in l. Ceturio. de uulg. & pu. ita tenuit Ant. disputādo, ut refert in c. Raynu- tius. de testa. Et pro hoc bñ facit. l. si frater. C. de fideic. & gl. insti. de pup. substi. §. mafculo. Bar. in l. i. in 16. q̄. s. de iure codicillo. Mathe. in sing 48. & Imo. in l. uerbis. de uul. & pu. ubi hoc ponit Bal. & Ang. et in l. in pupillari e. ti. & Ang. in l. de iur. codicil. & dixi aliquid in d. l. uerbis. sed Pau. de Ca. in l. precib. C. de im pub. & alijs subst. dicit q̄ licet Ang. & Ful. idē ibi teneāt, tñ unū facit dubiū fm eū quia ista lex cum simi. loquitur q̄n uerba directe, plata in codicillis, si fuissent plata, in testō, ualuisent iure directo, aliās secus, ne maioris efficaciz sint codi- cilli, quā testm̄. Sed in casu nostro substitutio per uerba directa in testō, nō extē dit ultra tpa pupillaris ætatis, imo in totū expirat fm opi. gl. in d. l. Ceturio. cū p̄cor. ergo &c. dicit tñ q̄ in iudicādo, & p̄suledo nō recederet a cōi. Tu rñde q̄ dictū arg. non obst. q̄a uidemus q̄ seruo alieno in testō directa libertas dari nō pōt nec trahit ad fideicōmissum. l. si seruus legatus. §. si seruus. & ibi no. de leg. 3. & tñ si data fuerit in codicillis, directa trahitur ad fideicōmissū l. ii. §. i. in fi. & ibi ita sentit glo. fi. & ibi expresse Iac. de Arc. & Ang. s. de iure codicil. Præterea cā codicillaris, facit q̄ testator vř uelle testm̄ ualere iure fideicōmissi. l. fi. C. de codicil. ideo nō sunt maioris efficaciz codicilli, q̄ testm̄, quia nō est dubiū, q̄ te- stator et in testō ualido, iure testamenti potuisset disponere, q̄ uolebat institu- tionem factam per uerba directa ualere iure fideicommissi, acū essent facta per uerba obliqua, adde Pau. de Ca. confi. 133. & 256.

b Ale. ¶ Ad fideic. Et eod. modo intelligit Bal. in l. nō codicillum. C. de testa.

c Ale. Dy. Adde Bar. in l. si frater. C. de fideic. Io. And. in c. fi. p̄. de testa. in 6. in no- uella. per Cy. in d. l. p̄cibus. in fi. adde Bal. confi. 23. 4. lib. 3. Aret. inst. de uulg. in prin. vlt. no. seu in prin. glo. i.

d Ale. Sensu. Parū facit ut ibi per Bar. licet gl. ibi hoc uelit. Adde q̄ cū Bar. hic in fi. transit Pau. de Ca. hic, Ro. p̄. 18. & Pau. de Ca. j. eo. l. Lucius. ¶ Et uide Bar. in l. Marcellus. §. quidam liberis. nu. 10. supra eo.

e ¶ Parte sua. Adde Alex. in l. Marcellus. §. qdā liberis col. vlt. uer. item inquantū Bar. hic concludit supra eo.

PANCIR.

L E X LXXVII.

1 **Conditio si habuerit liberos, quō differat ab illa si deceaserit sine liberis.**

Hæredibus. Conditio de educandis, liberis non requi- rit liberos mortis tempore superfore. h. d.

1 ¶ Oppo. s. e. l. ex facto §. si quis. Sol. Conditio, si si deceaserit sine libe- ris, intelligitur, quod requiritur, quod tēpore mortis liberi super- uiuant,

uiuunt, vt in p̄traria, quia illa verba, sine liberis, determinat uerbū decesserit. vñ tēpus mortis inspicitur. Sed qñ dico, si liberos educauerit. vel si liberos habuerit, tūc sufficit q̄ eos habuerit, in uita, licet nō tēpore mortis, q̄a quocūq; tēpore hęc p̄ditio uerificat, ut hic & l. fi. C. de indi. vidu. tol. & l. cū uir. & solemus. de condi. & demō.

- 1 Verba, si decesserit sine liberis dñt intelligi de his, quos rogatus h̄re potest.
- 2 Habere filios naturales, magis abhorretur in fœminis, quam in masculis.
- 3 Filius naturalis facit deficere fideicom. quando extat statutum quod succedat ab intest.
- 4 P̄r si instituto filio in sacris existenti et grauato si decesserit sine filijs, de q̄bus intelligatur. & quid si dixerit, si decesserit sine filijs ex suo corpore.

§. Titius. Verba, si decesserit sine liberis, debēt intelligi de his, quos rogatus habere pōt. h. d. ¶ Op. s. eo. l. ex facto. §. si qs rogatus. & C. de instit. & subst. l. generaliter. §. si. Glo. dat tres sol. & quālibet magis singularē. Primo p̄ria loquūt in masculo, hic ī fœmina cui nālis soboles succedit, nisi m̄ sit illustris. Hoc v̄ mihi, q̄ nō sit p̄gruū uolūtati testōris, b̄ q̄ principaliter inspicit, d. §. si qs. Nā tñ fœminis magis ē horrēdū h̄re filios nāles, q̄ ī masculis, q̄ fm mores nostros. Tñ gl. t̄ facit ad q. statutū est hic, q̄ filij nāles succedat ab intestō. Certe tales nāles faciēt deficere p̄dōnē fideicom̄is si, q̄a sunt tales q̄ tanq̄ legitimi succedunt, ut hic, fm hęc glo. Scđo sol. gl. q̄ hoc iō, q̄a p̄ idēq; testator talē filiā tali p̄iūctiōe copulauit: hęc satis est bona. Vel dic. q̄ hoc ideo, q̄a hęc furiosa nō poterat h̄re maritū. Vñ de necessitate illa uerba intelligūtur si decesserit sine liberis nālib. hęc est bona, & no. Facit ad q. t̄ P̄r instituit filiū in sacris ordinib. p̄stitutū, & adiecit, si decesserit sine liberis, bona deueniāt in talē, q̄ritur de intellectu istorū uerborū, an intelligātur si decesserit sine liberis, s̄ spurij, cū legitimos h̄re nō possit. Rñ deo q̄ dēnt intelligi de filijs legitimis, tñ quos h̄re pōt, s. de ecclia, ut in aut. de san. epif. §. sed & hoc p̄fenti. Sed quid si adiecerit, si decesserit sine liberis ex suo corpore descēdētibus? Rñ deo q̄ istud fideicom̄issum est nullū. d̄ Sicut. n. fideicom̄issum relicū a muliere si non nupserit, est nullū, q̄a p̄ hoc v̄ ei indicere uiduitatē, q̄ nō nubat: & si nubat. īponit penā fideicom̄issi, iō nō ualet. l. quoties. s. de p̄di. & dem. Ita hic v̄ filiū in sacris ordinib. constitutū inuitare ut fornicaret, & si non facit grauāt eū fideicom̄isso, merito fideicom̄issum est nullū. Non ob. hęc lex, quia hic loquitur in filia furiosa, in qua peccatum non cadebat, cum non haberet intellectū:

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Titius. An casus huius. §. uerificetur in filiis adoptiuis, cogitabis per l. fideicommissum. s. de condi. & dem. & no. glo. & Barto. in l. si quis posthumos. in prin. de lib. & posth.
- b Ale. ¶ Testatoris facit tex. in l. hac parte. & in l. si spurius. j. vñ cog. & quod no. Bal. in l. generaliter. C. de inst. & subst. & quod legitur, & no. in l. si qua illustris. C. ad Orfi. & uide Imo. in d. §. si quis rogatus.
- c Ale. ¶ Ecclesia. Ecclesia d̄r filius legitimus. Adde q̄ no. in auth. nisi rogati. C. ad Treb. & Bar. in auth. si qua mulier. C. de sac. san. ecc. & qualiter monasterium habeat loco filij, licet cōiter dicat q̄ sic, limita, ut p̄ Bal. in c. i. de eo q̄ arm. bel. deposuit. & p̄ Bar. hic tenet Ang. in l. si quis posthumos. de lib. & posth. in prin. uide ibi per Imo. & Bal. in l. generaliter. §. i. C. de insti. & substi. & uide Bal. in c. j. §. naturales si de seu. fuer. contro. ¶ Et ad id quod no. Bar. hic: Dic q̄ contrariū tenet Coraf. Miscel. li. i. c. 7. Rip. in l. ex facto. §. si quis rogatus nu. 18. s. eo. Dec. in c. in p̄sentia. nu. 38. de proba.
- d Ale. ¶ Est nullū. Adde no. per Bar. in l. liberorum. de uerb. sig. per Bal. in l. Deo nobis. in prin. C. de epif. & cle. & no. doc. in d. auth. nisi rogati. & hic. Adde Abb. in c. in p̄sentia. de proba. ubi transit cum Bart.

L. E. X. LXXVIII.

Lucius. P̄r aliq̄ grauari de bonis adinuicem cōicandis. h. d. ¶ Quæro p̄ qua parte āerūt cōia. Rñ de æqualiter. l. si. §. Lucius. s. de le. 2. Nec obstat. j. ea. l. §. filiā. ut ibi uidebitis. Facit ad q. testator rogauit filios suos, vt diuiderēt æqualiter: quid importēt hęc uerba? dixi in l. cum pater. §. dulcissimis. supra de le. 2.

ADDITIONES.

- a Poma. ¶ Parte. Vide Bar. confi. 168.
- §. Meuia. Nudi executores testamētōrū, de his q̄ nō sunt ad pias causas, q̄ h̄des actionē nō habēt. h. d. ¶ Op. C. de epi. & cle. l. nulli. & l. si qs. & l. alio. s. de ali. leg. Sol. ibi sp̄ale est in relictis ad pias causas. dixi plene in l. si qs̄ a Titio. s. de le. 2. ¶ Op. de an. leg. l. Quintus in fi. Rñ deo, licet isti meri executores non habeant actionem ut hic: p̄nt tamē officium iudicis implorare, ut ibi

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Oppo. C. hic est tex. q̄ in testamento potest dari curator h̄reditati, & cum ad hoc alle. Bal. in l. j. C. de fen.
- 1 Controversiam non moueri qualiter intelligatur.
- 2 Questionem non facere, & non facere controversiam, an sit idem.
- 3 Legatum factum monacho cum hoc, quod si Abbas eum molestat, deueniat in talem, an Abbate molestante, sit locus fideicommissio.
- §. Tres h̄redes. Portio in qua est institutus seruus, p̄ fideicom̄issū manumissus, ei debetur iure directo, nō p̄ fideic. Itē q̄ de iure fideicom̄issi p̄cipit, uenit ī fi deicom̄issū p̄ gñ alia uerba relicū. h. d. Op. s. eod. l. cogi. §. si seruo.
- 1 Sol. hic addit sp̄otē, aliās cogi nō potuisset, ut ī p̄rio. ¶ Quæro, t̄ d̄r hic, si mouerit p̄trouersia, quō intelligat, p̄trouersia moueri? Gl. dicit

de iure uel de facto, in iudicio, uel ex: q̄ no. Facit. s. de pe. her. l. diuus pius. in prin. & C. de trāf. l. si qs maior. In p̄riū. j. rem rāā hab. l. amplius nō peri. & ibi dixi plene. ¶ Quæro q̄ d̄ si aliq̄s relinqt monacho ut Abbas ei nō faciat q̄onē, sed si faciat, deueniat in talē? Dicit gl. q̄ eo ipso q̄ Abbas molestat, est locus fideicom̄isso. Innuigl. 1 ¶ q̄ idē sit dicere, nō facere q̄onē, & nō facere p̄trouersia. q̄ no. Facit p̄ no. in l. q̄ fidē. s. de trāf. In p̄riū facit. C. finiu regūd. l. iij. & 4. & q̄ ibi no. s. q̄ uerbū q̄o, req̄rit litis p̄testationē. Dic ut dixi ī d. l. am plus. rē ra. hab. Itē dicit gl. t̄ q̄ Abbate molestatē, locus est fideicom̄isso, licet q̄ dā p̄. Certe q̄ d̄nt p̄riū, vñr dicere melius. Nam illa p̄ditio, vt Abbas nō faciat q̄onē, videtur turpis. Est n. p̄ rām b̄ monachorū q̄ uult q̄ monachus nihil habeat, ut extra de statu. monac. c. cū ad monasterium. iō non ualet tale grauamen appositū Abbati. Sed si esset tale relicū, q̄ ualeret in monacho, ut si relinqueretur p̄ alimentis, q̄ p̄nt relinqui ēt seruo, ut. s. de le. 1. l. seruo alieno. §. r. & de his q̄ pro non scriptis. l. iij. & l. legatū. de capi. di. tūc forte p̄cederet dictū gl. p̄ p̄dita uidetur facere q̄ dixi, in l. si alienum. in prin. de h̄re. insti. sed non ob. si bene inspicatur.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ H̄redes. Gl. dicit Quando dicatur controuersia mota, adde Bal. in l. ij. C. de trāf. & in l. causas. eo. rñ. adde Car. p̄f. 25. & de uerbo reuerti, posito in tex. uide Pau. de Ca. hic. Ale. in confi. 77. col. 5. & ibi q̄ molestare, & p̄trouersia mouere æquipollēt. ¶ Adde q̄ talis promissio seu prohibitio facta comprehendit tam molestiam iuris: quā in facta. Io. de Im. hic & uide quæ scribit Bar. in l. p̄fa mil. testō. ff. de h̄. insti. Ale. p̄f. 138. li. 2. 195. co. fi. li. 6. Barb. p̄f. 52. co. 8. li. i. PVT.
- b Alex. ¶ Rām. Adde Barb. in aut. excipiūt. C. de bo. q̄ lib. & Bal. in l. j. C. de his q̄ pen. no. bñ faciūt no. in auth. ingressi. C. de sacro. ec. & dicit Bal. in auth. licet te stator. de epif. cle. ibi esse tex. contra hanc gl. uide ibi. Et hęc gl. dicit esse no. in l. fi. in uerbo. pen. quæro. de actio. empti. Adde Abb. confi. 44. 2. lib.

§. Pater. Portio deficiens accrescit p̄ portionib. h̄reditarijs, pro quibus est facta substitutio. h. d.

- 1 Fideicō. relicū fratrib. sub noie appellatio, pro h̄ditaria portione debet.
- 2 Fratris appellatione soror continetur.

§. Meuia. Fideicom̄issū relicū fratribus sub noie appellatio p̄ h̄reditaria portione debet. h. d. No. q̄ dixi in sumuario, ex quo patet q̄ siue relinquitur sub noibus appellatiuis significatibus h̄reditatē, ut h̄redibus tuis: siue sub alijs significatibus fraternitatē, uel aliquid aliud, semper debetur, p̄ portionibus h̄reditarijs, quod est singulare, ut hic, dixi in l. turpia. §. 2. fi. s. de le. r. ¶ Ultimo dicit gl. no. appellatione fratris contineri sororem, quod facit ad quæst. quam dicam in l. fi. infra cod.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Sororē. Hic dicitur q̄ appone fratris uenit soror. sed Pet. de Anc. in c. canonum statuta. post medium. in ver. dicto. de filijs, & nepotibus &c. extra de consti. dicit q̄ Tud non procedit ubi continetur odium.

§. Titia. Si fundus pignorat dolo, vel lata culpa h̄dis alie natur, fideicom̄issario h̄res tenetur. h. d.

- 1 Vnus si ex duob. q̄ se monasterio obtulerūt, cū hoc q̄ post eorū mortē bona in monasteriū deueniāt, moriat, an monasterium habebit bona, remissive.
- 2 Emphyteutis ex duobus unus decessit, an bona ad dñm reuertant remissi.

§. Caio. Siduo post mortē eorū restituere rogant uno mortuo, statim p̄ parte p̄petit fideicom̄issi petitiō. h. d. & est no. casus. Idē s. de le. 2. l. fi. §. filiū & filiā. Op. s. de usuf. le. l. codi. ¶ Inducit ad t̄q. duo obtulerūt se monasterio, ut monasteriū h̄eat bona post mortē eorū, unus decessit, an statim dēt h̄re bona illius uel dēt expectari mors alteri? De hoc per Dy. & p̄ Cy. in l. pe. C. de impu. & ali. subst. ¶ Quæro, duo, sunt emphyteute, vnus decessit, an bona reuertantur ad dñm, an ad aliū? Dy. rāgit hic, & in l. codicillis. ī prin. de usuf. le. Cy. ī l. unica. C. qñ nō pe. par. & dixi plene in l. si mihi & Titio. de uerb. obli.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ No. casus. uide Bal. in l. j. C. de condi. infer.
- 1 Verba enunciatua commemoratiua alicuius modi p̄cedentis ad illum restringuntur, & quando disponant.
- 2 Dos mulieris licet non ueniat in fideicommissum generale quando ipsa grauatur tamen quando alium grauatur, uenit.

§. Filiam. Verba enunciatua commemoratiua alicuius modi p̄cedētis restringunt ad illū. Itē in fideicom̄issū v̄le relicū p̄ mulierē, ueniūt, res dotales. h. d. ¶ Op. bona dēnt cōicari, ut. s. ea. l. ī p̄ri. Gl. dicit q̄ nō fuit hoc exp̄sū. q̄ cōicaret. Sed hoc v̄ p̄ tex. ibi, uniuersam substātiā eis cōicasse. Rñd. hic fuerunt uerba enunciatua, nō dispositua. Sed q̄ hoc, q̄a ēt uerba enunciatua inducunt dispositionē, lex hac scriptura. j. de do. Sol. hic fuerūt uerba enunciatua propter aliud emissā, s. in modū cāx, ibi dispositua. ¶ Cōtra hoc opp. q̄a uerba enunciatua in modū cāx plata, inducūt dispositionē, ut l. pe. j. de col. bo. in l. si focer. §. Lucius. solu. ma. Sol. hic uerba fuerūt plata ad certū modū, quasi dicat cōicauit eis bona, id est cōiter reliquit fm modū certū. s. scriptū: iō ad illū modū restringunt. Ita dicebat Old. ¶ Vlt. no. q̄ licet dos non ueniat in fideic. qñ mulier ipsa grauatur, tñ qñ ipsa grauatur aliū, dos ipsius mulieris uenit, sicut cætera bona: facit q̄ dicā. j. ea. l. §. maritus

- 1 Paria sunt ab initio p̄ ptes relinquere, uel relicū simp̄l̄r p̄ ptes modificare. Bar. super ij. Infor. V Index

2 *Iudex quando sententia condemnat in certum, uidelicet in, decem pro tali delicto decem pro tali &c. dicuntur plures sententiae.*
 3 *Aduersatiue aut, uero, sed & similes, an inducant coniunctionem.*
 a **§. Quæ habebat.** Paria, sunt ab initio p partes relin
 1 quere, vel relictū simplr p ptes mo-
 2 dificare. h. d. No. q dixi in summario, ga est quotidianus casus. Fa-
 cit ad id, q tota die faciūt assessores in snijs suis pdenatorijs. Dnt.
 n. qñ aliquē ex pluribns delictis cōdenant. Talem pdenamus in unā,
 & primo ponunt totā quātitatē, deinde subiūgūt p tali delicto tm
 b & p tali tm. Nā p inde est, ac si ab initio eēt ples sniā, ut hic, & l.
 3 ædiles. §. fi. cū gl. ibi posita. de ædi. edi. Quæro in l. re p iūcti. Vtrū p
 p iūctionē aduersatiuā, vt aut, uero, sed, inducat p iūctio. Hic vī tex.
 q nō cōtrariū determino. Sufficit. n. q plures p iūgant in una orō-
 ne, nec curo cū quali p iūctione uel sine p iūctione. ut ibi dixi. Ad
 hūc tex. rñdeo, q fuerūt positæ ptes separæt, iō nō sunt p iūcti re.
 Itē fuerūt positi in diuersis orationibus. ideo nō sunt p iūcti uerbis.

ADDITIONES

a Ale. ¶ Habebat. Et de isto tex. uide Bal. in l. j. in 9. q. C. quando non pet. par.
 b Ale. ¶ Tantum. No. ad statutum q banniti usq; ad certam summam &c. & uide
 Bart. in l. ubi fideiusor. de solu. Rom. post alios in l. scire debemus in princip.
 ff. de uerb. oblig.

P V T E V S.

§. hæres. Fideicommissarius detrahit, quatenus sibi detractū
 h. d. De quo dic plene in l. facta. §. si Titius. §. eo. & §.
 ad l. fal. l. penales. §. fin. & de condi. & dem. l. Plautius. & ibi plenius.

a **§. Hæredum.** Si dilatio adijciatur in fauorē fideicō. fru-
 ctus interim pcepti ueniūt in restōne. h. d.
 No. illū modū loquendi ex reditu paupertatis &c. ex paupertate. n. cū
 sit mera priuatio, non colligūtur fructus, sed cōis intellectus est, ex
 paupertate, hoc est, ex tali modico seu modicitate. Opp. C. cōmu.
 de lega. l. fi. §. sed quia. Soluit gl. q hic non reliquit quo ad proprie-
 tatē sed quo ad usum, hoc non est uerū: quia si quis relinqueret ser-
 uos ad usum, vī relinquere pprietatē. l. donationis. §. spēs. j. de do.
 & l. spēs. §. de auro & arg. leg. Dicendū est ergo, q hic alienatio nō
 ualuit. Op. q fructus nō ueniāt in restitutionē. §. eo. l. in fideicom-
 missariā. Quidā dnt, q testator hic dixit, quicquid, &c. q est p l. hē-
 des. in prin. §. eo. dic ergo, q hoc iō, quia dilatio fuit apposita fauo-
 re fideicōmissarij: facit. §. de usu. l. in fideicōmissi. §. cum Pollidius.
 & l. si ita. relictum. §. i. §. de le. 2. Op. supra de ali. leg. l. Lucius. Solu.
 eodem modo, quia hic fuit dilatio apposita fauore fideic.

ADDITIONES

a ¶ Hæredum uide Bal. in rub. C. de uerb. sig.
 1 *Alienari prohibita non ueniunt in fideicommissum uniuersale.*
 2 *Exceptio licet firmet regulam, non tamen illam ampliat.*
 1 **§. Pluribus.** Prohibita alienari nō ueniunt a fideicommissum
 2 sum vīe. h. d. Op. q plegata ueniāt in fideicommissum relictum per hæc uerba vīa. l. cū uirum. C. de fideic. Solu.
 Hic, fallit quia testator prohibuit illas perceptiones alienari fauore
 liberorū: q apparet ex eo q dixit, q qui uita superesset, solidos fun-
 dos hret, vñ illas perceptiones spāliter alij reliquissē vī: vñ in fidei-
 commissum vīe non ueniunt. Op. exceptio confirmat rām in ca-
 sibus non exceptuatis, ut. §. de iureiu. l. fi. in fi. sed hic testōr excepit
 æs alienū, s. uiginti legata ergo totū aliud vī uelle restituī. Sol. dice-
 bat Old. fateor, q exceptio confirmat rām, non tm eam ampliat,
 ut porrigatur ad casus, ad quos primo non porrigebatur. Facit su-
 pra de usufru. lega. l. generali. §. uxori.

ADDITIONES

a Ale. ¶ Non. ueniunt. Not. ad limi. l. cum uirum. C. de fideicom.
 1 *Dos prælegata non cadit in fideicommissum, nisi specialiter sit dictum, & quarta ad dotem sufficiat.*
*Clausula q legata restituatur, non porrigitur ad debita prælegata nisi pba-
 tur restatorem sic sensisse.*
 2 *Dos quando ueniat in substitutionē uulgarē, & quando in fideicommissariā.*

1 **§. Maritus.** Dos plegata non cadit in fideicommissum, nisi
 spāliter sit dictū, & quarta ad dotē sufficiat. h.
 d. No. q hæc uerba, q legata restituant, nō porriguntur ad debita
 plegata, nisi pbetur testatorē sic sensisse. Facit. §. eo. l. deducta. q in
 tellige si apparet esse debitū per alias pbationes ex testū alias esset
 idē q de alijs legatis, licet vt debitū plegaretur. l. qui uxori. in prin.
 §. de aur. & ar. le. Op. ad fi. quia fm hoc testator pot phibere Fal. §. l.
 q de bonis. §. i. §. ad. l. fal. Sol. hoc mō, q quarta pputet in debitum,
 poterat olim prohiberi, & erat olim casus spālīs, hodie est de iure
 2 cōi, ut auth. sed cū testator. C. ad l. fal. ¶ Quæro, p substituit filia,
 a si decesserit sine liberis, an in hoc fideicommissum ueniat dos? Dy. tan-
 git i l. a filia, in princ. §. eo. & ibi dixi me dicturū hic. Tetigi et in l.
 fi. §. filie. §. de le. 2. Cy. ponit in l. unicus. §. uideamus. C. de rei ux. &
 act. & ibi recitat distinctionē. Mar. Sill. qui dicit, aut qris an dos ue-
 niat in substitutionē uulgarē: & dico q sic: quia est in pte filia adi-
 re hæreditatē uel nō. l. iā dubitari. de hære. insti. sed hoc procederet
 qñ p in testamēto filia dotauit sed si eā dotauit inter uiuos, tūc ca-
 pit dotē iure suo, non hæreditario. l. p filiam. §. ad l. fal. Si uero q-
 ris: an dos ueniat in substitutionem fideic. & tūc, aut vīr substituit,

& non uenit dos in fideicommissum, nisi appereat testōrem aliud
 sensisse. d. l. a filia. §. eo. & C. cō. de leg. auth. res q. & §. ad l. fal. l. p fi-
 liū in prin. Si uero p eā expse rogauit de restituenda dote, tūc aut
 filia habet aliās tm de bonis patris, q sufficit ad legitimā, & pōt gra-
 uari in dote. l. fi. §. filia. §. de le. 2. Aut non hēt tm, q sufficiat ad legi-
 timā, & grauari non pōt. l. qñ in priorib. & l. qñ nouella. C. de in-
 offi. test. Ita dnt ipsi, p qua distinctione habetis casum in pnti. §.
 & hoc qñ fideicommissum relinquit per patrē a filia: secus si relin-
 quitur per filiam ab alio sibi hærede instituto, quia tunc dos uenit
 in fideicommissum, sicut cetera bona filia, ut. §. ea. l. §. filiam.

ADDITIONES

a Ale. ¶ Dos? An filia possit grauari in dote p fideicommissum, uide Bal. in l. cū ui-
 rū. C. de fideic. & in auth. res q hic all. Adde, an filia possit in dote grauari. Io.
 And. in addi. ad Spe. de infr. edi. §. ut aut. in addi. inci. sed incidit alia q. Bal. in l.
 quoniam nouella. C. de inoffi. test. & confi. 64. 3. li. & 125. 2. lib.

1 *Instantia cepta cum heredem, restitutione facta contra ipsum, & eius hē-
 redem durat.*

1 **§. Rogatus.** Instātia cepta t cū hærede, facta restitutione.
 durat p ipsum, & hēredē eius. h. d. Op. §. eo. l. j.
 §. i. Sol. Instātia iudicij cepta cū defuncto, trāsit in fideicommissariū,
 ut ibi: secus i ea, que cepta fuit cū hærede, & sic nō fuit hæreditaria,
 ut hic, & §. eod. l. cū hæreditas. Ad hoc op. §. fami. erc. l. in iudicio.
 Gl. non sol. dic: ibi loquit in iudicio reali, q trāsit ad successorē sin-
 gularē, in quē facta est alienatio necessaria: hic uero in iudicio per-
 sonali. Et plene dixi in l. si eum hominem. de fideiuf.

1 *Res non restitute de nouo reperte debent restituī nisi prima restitutio per
 modum transactionis fuerit celebrata.*

2 *Remediū l. ij. C. de res. uend. i. non habet locum in contractu transactionis.*

3 *Deceptio ultra dimidiam, qualiter probetur.*

3 *Lesio quando petitur reductio ad arbitrium boni uiri, qualiter probetur.*

1 **§. Hæres.** Res de nouo repertæ nō restitutæ, debēt restituī,
 nisi prima restitutio p modū trāsfactionis fuerit ce-
 lebrata. h. d. Opp. §. de trāf. l. q cū tutorib. §. qui per fallaciā. Sol. In
 lige hic qñ hēs non fuit in dolo: ibi sic. Op. de trāf. l. iij. §. i. ubi reper-
 tis codicillis, uita trāf. Sol. dicit gl. & bñ, q hic fuerunt reper-
 ta alia instātia ibi codicilli. Ratio patet in l. de his de trāf. & l. j. §. i.
 2 quē ad. test. aper. Sed p hoc op. q quia hic est deceptus ultra dimidiā
 iusti p rj, ut patet ex tex. iō debet rescindi per l. ij. C. de rescin. vend.
 & l. si quis cū alr. de uer. ob. Dy. in d. l. si quis cū alr. dicit, q in qtu
 a transactionis non hnt locū a dicte leges, per hunc. §. Gl. hic, & Pe. q
 3 sequit eā. C. de rescin. uend. l. ij. dicit q ad cognoscēdū, utrū in trā-
 factione quis sit deceptus ultra dimidiā iusti p rj, non debet estimari
 id q in ueritate debet: sed id, q ualebat ille dubius litis euetus, q
 placet. Per hoc no. practica, qñ petit arbitramētū reduci ad arbi-
 trarium boni uiri q arbitramētum est trāf. ut in auth. ut dif.
 iud. §. i. & ibi no. q tunc non sufficit probare, q re uera mihi mul-
 tum plus debebat, q arbitrator condēnauerit: sed q dubius euetus
 illius litis multo plus ualebat, quam arbitrator condēnauerit, ut
 b dixi in l. b societatem. §. arbitratorum. supra pro soc.

ADDITIONES

a Ale. ¶ Locū. utrum. l. ij. C. de resc. uen. habeat locum in trāsfactione, adde Bal. in
 l. ordo. C. de execu. rei iud. & p Im. hic nec et habet locum in pacto, secundum
 Bal. in l. j. C. de pac. & istam gl. alle. Bal. in l. fi. §. i. in prin. C. eo. de quo. habetur
 per Imo. in c. Quintauallis. de iureiur.

b Ale. ¶ Vt dixi in l. adde Bar. in l. si quis cum aliter. de uerb. obl. & in l. ij. C. de re-
 scin. uend. & tex. in l. cum hæreditate. de acqui. hæred. & nō in d. §. arbitratorum.

LEX LXXIX.

Si pupillus. Etiā post restōnē pōt fideicommissarius fidei-
 cōmissū dimittere, pp partē hæredis q incipit
 de nouo uacare. h. d. In tex. ibi, aut a toto discedat, dic ut isto casu,
 quo a toto discedit, aut oimō. & vt sequit. in tex. ibi, nō pnt, dic, q a
 nō expedit, fm lac. de Arc. In tex. ibi, suscipere, dic, & tūc nō serua-
 bit supfluū pupillo. l. q si minor. §. Scauola. §. de min. Ibi plus, dic
 q debeat creditorib. facta uēditione p eos, q est, qñ fideicommissari-
 ſi uult. q. d. i his duob hēlectionē fm lac. de Arc. & c. ¶ Op. hic dī,
 q fuit hēs postea abstinet. Contraria. C. de repu. hæ. l. sicut. So. Hu-
 ius timore Ro. posuit casum uno mō, sed truffa est: sed dic q absti-
 net p restōnē. ¶ Op. q fideicommissarius nō pōt repudiare p restō-
 nē. l. postulate. in prin. §. eo. Sol. Hic pp partē de nouo aduenientē.
 Simile est i l. cū hrditate. §. de acq. hr. ¶ Ex gl. op. qñ portio deficit
 p restōnē, nō dē abstineri a toto rōne partis. l. si minor. §. de acq. hr.
 Sol. Ibi in cohde q hē iure suo: hic in fideicommissario, ad quē pri-
 net ex aditiōe filij hrditas. Op. si minor fuit abstētus, ulterius aliqd
 hē nō dē de illa hrditate. l. j. C. si ut se ab hæ. absti. Sol. itelligas hoc
 q supfluū referuat pupillo per restōnē de nouo impetrādā, ut l. &
 si sine. §. restitutus de mino. Sed op. quia postq bona sunt uendita
 non pōt restituī minor. l. q si minor. §. Scauola. de minor. Solū. il-
 lud uerū, qñ bona essent uendita p substitutū: secus qñ per credito-
 res, ut hic fm lac. de Arc. & ita apostillauit tex. q opi. vī q quandam
 gl. paruā. sup. uēdenda, q dicit, l. a fideicommissario, & iō Gul. de
 Cu. i d. §. Scauola. distinguit, qñ bona sunt uendita per substitutū.
 Aut hoc fuit sine magna industria sui, q a q libet homo cōis hoc fe-
 cisset,

cisset, & restitueretur pupillus ad supfluu, ur hic. Aut substitutus euasit a creditorib. cum magna industria, quia non sic fecisset quilibet tunc pupillus non restitueretur. §. Sequola. Ex predictis ergo collige, quoniam pupillus se abstinere & bona uadit ad fideicommissum, aut in totum repudiat. Primo casu, aut nihil superest uenditis bonis, aut aliquid superest. Si nihil, non est dubium si aliquid, tunc aut hoc processit ex magna industria fideicommissaria, aut non. Secundo casu principali, quando repudiat in totum, tunc est similiter distinguendum, aut nihil superest, aut superest aliquid, ut patet ex predictis.

LEX LXXX.

Matrem. Veditio facta cum interuerti fideicommissum non imputat heredi, in eo quod sibi defunctus debet. h. d. Op. tali heredi rogato per haec uerba, licet consumere, ut. §. eo. l. Titius rogatus. Sol. glo. quod hic consumpsit ultra dodrantem, quod non licet. C. eod. auth. §. roga. Haec sol. uera est secundum iura noua: secundum haec iura dic, quod hic mala fide consumpsit causa interuerti fideicommissum, merito, compensatur cum debito.

LEX LXXXI.

- 1 *Dilecti in substitutione, uidentur & dilecti in fideicommissio, nisi ratio sermonis, uel praesumpta uoluntas aliud induceret.*
- 2 *Testator, si filijs masculis uniuersaliter instituit, filiam in re certa instituit & subiecit, si quis eorum decesserit sine liberis, portio deueniat in superuientes, uno filio masculino decedente, quando filia cum alijs admittatur.*
- 3 *Participium, superuientes, si reperitur abbreviatum, qualiter intelligatur.*

Julius phabus. Fideicommissum limitat secundum nomen praecedentis substitutionis, nisi ex uoluntate defuncti aliud praesumat ex natura sermonis, uel alia coniectura. h. d. No. huc fi.

- 1 *ad id quod saepe occurrit, quod de nomine unius non dicitur, nisi pars. ¶ Opp. quia pro ut dilexit eos in substitutione, ita uel dilexisset in fideicommissio. l. Lucius. §. pro pueru. §. e. ¶ Item illud fideicommissum uel non uel conferri ad Polyeratē, de quo spalius prouiderat. l. cohedi. §. quod praesent. §. de uul. & pu. Sol. Fateor triu. nisi ratio sermonis, uel alia praesumpta uoluntas aliud induceret, ut fuit hic. Nam uerba pluralis numeri, scilicet, uel eisdem necessitate comprehendunt duos fratres iustitias, ut tex. dicit. ¶ Iuxta hoc quod quoniam mihi occurrente de facto. Testator instituit filios masculos heredes uel filiam instituit in certa quantitate: demum subiecit, quod si quis eorum decesserit sine liberis, portio eius deueniret in superuientes: quod si, an uno ex filijs masculis mortuo, filia admittatur ad fideicommissum? ¶ Vt quod sic, ut hic, & §. eo. l. Lucius. §. Meua. & l. Lucius. §. quod sit. §. de le. 3. & de pac. l. tres fratres. Continetur. n. appone filiorum, nisi aliud appareat. Dixi quod in themate, proposito aliud appareat de mente testatoris. Nam cum masculos praedilexisset in institutione, instituit de eos uel, praesumptum est eos praedilexisset in fideicommissio, ut. l. Lucius. §. pro. §. eo. C. de fideic. aut. hoc amplius. & de imp. & alijs sub. l. j. quod est uerum, si ratio recti sermonis hoc patitur. quia instituit tres uel quatuor filios, uel uel tres, ex quo possunt nasci plures. Nam tunc uno decedente illud participium, superuientes, potest verificari in masculis, uno decedente. Sed si instituit tantum duos filios, tunc quia uno moriente illud participium, superuientes, non verificatur in filio remanente, tunc de necessitate comprehendet filia, licet ex re certa instituta per haec. l. ¶ Sed quod, quod si reperit scriptum abbreviate, ut deueniat in superuientes, ita quod potest dicere in superuientes, & superuientes, qualiter intelligitur? R. primo debemus aduertere, an hoc possit ex praecedentibus uel sequentibus colligi, ut sic sit pluralis, uel singularis numeri, secundum quod requirit ueragrammatica. l. Plautius. §. de aur. & ar. le. quod si non appareat, praesumptum est testorem sic locutum, ut eos, quos in institutione praedilexit, & in uel uniuersum partem erit etiam in fideicommissio. supra de uul. & pup. l. coharedi. §. qui discretas.*

CONCORDIA.

¶ Defuncti. Pro concordia aduerte, quod Bar. alle. uelle in hac. l. fi. quod pluralis locutio non possit de necessitate uerificari in numero duorum. Contrarius allegat. in l. j. ff. de proc. Tu dic coadunatis uerbis ipse Bar. ta in d. l. j. quam in hac. l. fi. sic dici potest prima opi. uera, ut hac. l. fi. si ratio recti sermonis hoc patitur, & secundum subiectam materiam. Nam in d. l. j. id pluralis locutio uerificatur in singulari, quia illa pluralitas comprehendit et singularitates, ut in simili in l. j. §. homines. ff. u. bo. rap. quia non praesertim illa pluralitas in uniuerso, ut oia in uniuerso comprehendat, sed est apta comprehendere, & omnia in uniuerso, & omnes particularitates in indiuiduo, cum illud indiuiduum non abnegetur. Istam sol. probat tex. in l. non est sine liberis. ff. de uerb. sig. in l. iij. §. haec uerba. ff. de lib. ho. exhi. secundum mentem legislatoris, ideo non dicitur contrarius.

ADDITIONES.

- a Pom. ¶ Phabus. Et uide Bar. in consi. inci. Ang. macie. pro hac. l. fi. ¶ Et pro in tellec. Adde Rui. consi. 159. nu. 9. no. 10. 166. nu. 6. li. 2. & qualiter procedat haec lex & in quibus terminis loquatur Soc. Iun. consi. 126. li. 1. PVT.
- b Ale. Coniectura. Adde tex. in l. qui quartam. §. si. secundum intellectum Barto. de legat. 1.
- c Ale. induceret. Aliter soluit Dy. in regula, generi per speciem. de reg. iur. in 6.
- d ¶ Quod. Adde Rui. consi. 143. nu. 3. 11. Dec. consi. 270. l. as. consi. 9. li. 3. Bar. in l. Lucius col. ul. §. de uul. Soc. Iun. consi. 58. li. 2. & pro opi. Bar. hic & in d. l. Lucius uel de Rui. §. fi. 136. nu. 16. li. 2. licet in primum fac. quod idem ponit §. 157. nu. 2. li. j. PVT.
- e Ale. ueliter. No. quod sicut testator in institutione uel filios praedilexisset, ita & in fideicommissio. Adde no. p. Bar. in l. Lucius. in uel. sed quod iuxta haec de pulchra quaest. & ibi per Imo. in uel. ite adde inquantum tangit & c. & in uel. seq. de uul. & pupil. & Bar. in consi. inci. Ang. & uide quod dixi post. Imo. in l. coharedi. §. qui discretas

de uul. & pup. Ladde in terminis. Pet. de Ancha. consil. 66. subtiliter. & Pau. de Cast. consil. 458. uiso testamento.

TITVLVS II. Quando dies leg. cedat.

LEX PRIMA.

Mortuo patre. Vide per te ipsum.

LEX II.

Si pure sit. Legatum seruitutis personalis cedit ab adita hereditate. h. d. Hic loquitur in trib. seruitutibus & c. Quaro, quid in alijs seruitutibus. Gl. dicit idem: sed in §. in nouissimo. C. de cad. tol. expressius dicit, idem in alijs seruitutibus et realibus & si sic intelligeres non esset uerum, quia in realibus cessat ratio, quod hic ponitur. debet ergo intelligi idem in alijs, l. personalibus. Et h. d. Cyn. in d. §. in nouissimo. Alij uolunt sustinere glo. dicentes, quod seruitutes reales non traesunt ad haeredes, sed sequuntur fundum, & sic heret locum ratio hic posita: sed certe illa persona tunc nullo modo uel inspicenda. Sufficit. n. quod res sit tpe mortis, quia requiritur secundum rationem praedictam: sed uerius est personam inspicendam. & si maxime de ser. leg. & transit ad haeredes, sicut & res cui accedit, id puto quod cedat tpe mortis. ¶ Vltimo gl. hic dicit. post multa uerba, quod dies legatorum dicitur cedere quo ad transmissionem, de quo dicam. j. e. l. v. Secundo, quo ad oblationem. Tertio quo ad petitionem. Quarto quo ad dominij translationem. De quolibet istorum esset uidentum, dic ut. C. de cad. tol. §. cum igitur. per Cy.

ADDITIONES.

- a Barb. ¶ Si pure sit. Et no. ex hac. l. quod legatum habitationis non uendit sibi locum nisi adita hereditate. & uide Bal. in §. libertatibus in l. unica. C. de cad. tol. ubi no. loquitur.
- b Pom. ¶ Vltimo gl. Sed in contractu. si est conditionalis, obligatio trahitur retro, non autem in legatis. Vide gl. ff. secundum Bal. in d. §. cum igitur.

LEX III.

Sicum haeres. Si legatum confertur in mortem heredis, est conditionale: secus si in mortem legatarij. h. d. Ratio patet in gl.

LEX V.

Si post. Primo dicit legatum transmitti ad haeredem post cessionem diei. Secundo dicit, quoniam dies cedat quo ad transmissionem, Et circa haec ex hac. l. & alijs distingue. Aut legatum est unum, aut plura. Primo casu, aut est purum, aut in die, aut sub conditione. Primo casu cedit a tpe mortis regulariter. Fallit in seruitutibus personalibus, & in oibus, quod ad haeredem non traesunt eadem ratione, ut. §. eo. l. ij. & iij. Item fallit in legato relicto seruo, cui est relicta libertas, ut. §. e. l. h. d. §. fi. & l. seq. Item est in legato facto seruo legato. l. cum legato. j. e. & text. & gl. declant. C. de ca. tol. §. in nouissimo. Si in die, aut incertum aut certum. Primo casu, aut de necessitate eueniet in uita legatarij, ut dies mortis ipsius, & idem quod in die certa. Aut legatarius potest ante decedere, & idem quod in conditionali, ut. §. l. pxi. cum si. Si dies certa, tunc, si in his quod essent pura, cederet ab adita hereditate, tunc cedit adueniente die, ut hic in 2. r. Si uero de conditionali, tunc, aut est conditio impossibilis, uel turpis, & h. p. pura, ut hic. uel. sed si ea. cum si. quod plene dixi de cond. instit. l. j. Si honesta, tunc, aut casualis, & cedit a die existens conditionis, ut hic. Aut potestatiua uel pura, & distingue per quae stat ut hic, in uel. Item si qua. & plenius dixi de cond. & dem. l. in testamento. Et hoc si erat conditio, quod tacite non inerat. Aut nihilominus est expressa, & tunc, aut uenit ex ipso testamento, aut extrinsecus, ut. j. eod. l. quod pure. & plene dixi in l. conditiones extrinsecus. de cond. & dem. Si uero sunt plura legata, tunc aut plura copulatiua, aut disiunctiua. Primo casu, cum sunt plura. l. ij. & seq. §. de le. 2. cuiuslibet dies cedit secundum suam naturam, ut hic. Secundo casu, cum sit unum, semel dies cedit. Quod dicit, ut. §. e. l. si uisus fructus. & l. cum ita. in prin. & l. cum illud in prin. Secundo casu distingue. aut sine praefinitione temporis, aut cum praefinitione, ut dicam in l. cum sine praefinitione. in fra. c. Caetera dic, ut in gl.

LEX VI.

Quod pure. Condicio tacita ex testamento procedens, impedit diem legatorum cedere: secus si extrinsecus ueniat. h. d.

LEX VII.

Haereditas aditio. Aditio hereditatis non differt diei cessionem, sed petitionem qualitercunque differt. h. d. Op. de l. in conditionibus. §. de condi. & dem. Sol. Non impedit transmissionem, nisi testator aliud uelit. Scdo op. quod cum illa conditio sit de necessitate, testator non potest eam remittere. l. nemo potest. §. de le. j. Sol. aditio hereditatis inest de necessitate, quia nisi hereditas adeat ex testamento, nihil debet quantumcumque; testator hoc uellet: sed diei cessio non inest de necessitate, ideo potest testator facere quando cedat uel non.

LEX IX.

Si habitatio. Ibi si ante aditam, sed si postea, dic ut l. fi. C. de usufru.

LEX XII.

Nec semel. In tex. ibi, sed & si quotannis. Iste est bonus casus, & no. Item no. Idem est dicere quotannis, quod singulis annis.

§. Si in habitatione Relictū annum respectu certę necessitatis, debet tpe necessitatis, h. d. Dixi in l. qui hoc anno. j. de verb. ob. vide gl. q̄ inci. quia tūc agere incipit, & istam gl. examinaui in l. vl. supra. de lib. agno.

ADDITIO.

Ale. ¶ Si in habitatione. Vide apost. I. in l. cum sine præfinitione. infra eo.

§. Nouissime. No. nō esse differentiā inter istas excep. verborum, licet quidam contra. C. eo. l. j.

LEX XIII.

Huius modi. Condicio omnino exitura, si dubitatur an uiuo, uel mortuo legatario existat impedit diem legati cedere. h. d. Op. de l. Iulianus, s. de cōdi. ind. Sol. ut in gl. Tu dic q̄ ibi in p̄ctibus, hic in vltimis uoluntatib. q̄ qd̄ ibi, & hic nō. rō est, q̄ a si certū esset in vltimis uoluntatib. p̄ditionem exiturā, sed incertū an in uita, vel non, impediret diem legati cedere. l. si cū h̄s. s. eo. in p̄ctib. verō spes p̄ditionalis obligationis transiit ad h̄dē, vt insti. de ver. ob. §. ex p̄donali. & ita. an in uita, vel post mortē existat, non curatur: q̄a non impedit rē stipulationis cedere. Op. de pericu. & com. rei uendi. l. necessario. §. si ita. Rñ. eo. mō, ibi in p̄ctibus, hic in vltimis uoluntatib. ¶ Op. de l. si pupillus. §. qui sub p̄ditione. j. de noua. Eodē mō rñdē ibi in p̄ctibus, hic in vltimis uoluntatib. An autem statim deat. dic ut ibi. l. o. tñ circa hoc, dedit unā solutionem, cuius materiam examinaui in d. l. Iulianus. s. de p̄di. in de. ¶ Extra gl. op. & v̄ quod tale legatum transeat ad h̄redē si p̄ditio deficit: licet hoc post mortem appareat, cum in uita uerū fuisset illud non debere fieri, ut. j. de manu. test. l. Neratius. Solue ut dicam. j. eo. l. cum sine præfinitione. in prin.

LEX XIII.

Si usufructus aut decem. Si legatum cuius dies cessit ab adita hæreditate, & aliud legatū cuius dies cedit à tpe mortis, alternatiuè relinquit. q̄rū ad electionē, utrūq; tēpus inspiciit, quātū ad trāsmiſſionē, qd̄libet p̄ te naturā suā retinet. h. d. Ibi spectādū, quo ad electionē legatario p̄cedendā. No. ex fi. q̄ q̄ relinquit alternatiuè legatū purē, & legatum p̄ditionale, non impedit p̄ vnū, quin cedat dies alterius. Op. j. e. l. cū illud. in prin. Sol. vt ibi dicam, quia est difficile p̄riū. Op. de l. cū sine p̄finitione. 2. respon. j. e. Sol. hic sunt duo legata, vnū purē, & aliud conditionale, sed in l. contraria, est tantum vnū legatum conditionale.

Tantum est dicere, ut filio soluat, quantum quod patrinon queratur usufructus.

§. si ita quis. Quæro isto casu quis petat? Et dicit gl. q̄ filius. Sed dicit Dy. q̄ hoc procedit s̄m iura hodierna, s̄m q̄ pōt habere propria, extra castrensē vel quasi. Secundū iura ista nō reperitur, q̄ pōt habere p̄priū, extra castrensia, nisi in casu. l. cogi. §. si p̄. & l. Imperator. s. ti. 1. & l. i. dotē. Vnde oportet dicere, q̄ testator dicendo ista uerba, vt ipsi filio soluat, v̄ testator uelle in tps̄ existentię sui iuris differre, arg. l. vbi pure. s. ti. 1. argu. l. fideicommissa. §. si filio. s. de le. 3. Item no. hic, q̄ si testator, vel ali quis relinqt, vel donat filio, vel vt ipsi filio soluat tantum importat quantum dicere, ne ad patrem perueniat usufructus, s̄m auth. excipitur. C. de bo. quæ lib. & in aut. vt liceat matri. & auar. in prin. & hoc uide in isto. §. cum glo.

LEX XV.

Si ita. Nō refert quid ex æquipollentib. fiat. h. d. Op. de l. si. C. de his qui ve. æta. impe. Solue ut plene dixi in l. Gallus. §. & quid si tantum. supra de li. & posth.

LEX XVI.

Cum ita. Op. de l. illud. s. de opt. le. Rñdē, ibi in utraq; parte alternatiuæ erat legatum pure, hic secus. Opp. vltorius. s. e. l. si usufructus. ver. argumentū. Rñ. ibi erat talis conditio q̄ moriente legatario implebatur, vel deficiebat, & iō concordat cum ista. Sed q̄ hoc facit in utraq; parte alternatiue, hic est legatum, cuius dies cedit a tempore mortis: & istud, q̄ dicit quod ex Pāphila natū erit tacite inest conditio q̄ non impedit trāsmiſſionem legati. l. j. in fi. s. de p̄d. & de. & j. e. l. cum illud. §. fin. Quid uelit dicere iste tex. dicam in l. cum illud. infra eo.

§. Cum seruo legato. Dies usufructus legati seruo hæreditario demum post aditam utriusque hæreditatem cedit. h. d.

LEX XVII.

Regula Catoniana est regula iuris.

Cum legato. Dies legati relictū seruo legato cedit ab adita hæreditate. Itē ad legata q̄ cedunt ab adita hæreditate r̄a Catoniana nō p̄tinet. h. d. §. No. q̄ regula Catoniana est regula iuris licet Io. And. j. sup rub. de reg. iu. li. 6. dixi de regu. iur. l. j. Opp. Inst. de leg. §. an seruo. Rñ. ibi loquitur ecōuerso, q̄n p̄ est institutus, & filio relinquitur: hic q̄n institutus est filius, & patri re-

linquitur. Rōnē diuersitatis dixi in l. à filio. & l. q̄situm. s. de lega. 1. ¶ Quæro quō potuit manumitti? & dic, ut in glo. & no. q̄ fidei dominus manumittit, quod intellige si postea sequitur aditio: aliās secus, arg. infra de castre. pec. l. hæreditatem. §. filius. vel vt cesset omnis dubitatio, dic seruum pro pretio accepisse libertatem, ut supra ad Silla. l. si quis in graui. §. utrum.

LEX XIX.

Cū sine præfinitione. Cum legatū incipit à p̄cedēti dispositione, sequēs, l. q̄ transfunditur, statim mora commissa, petetur: si incipit à p̄cedēti conditione, legatario interim moriēte, nihil ad hæredē trāsmittit. h. d. Opp. j. eo. l. si penū. Solu. q̄ hic dicit, statim intelligas mora cōmissa. Oppo. hic v̄ dici, q̄ penus est in obligatione. j. de act. & obli. l. obligationem fere. §. si. Sol. Dic, ut dixi in l. j. §. item si ita. s. ad le. Fal. Opp. de l. si usufructus. in prin. s. eo. Sol. Dic ut ibi dixi Opp. & v̄ q̄ ad hæredē trāsmittit, quia hic est relictum sub conditione quadam negatiua: sed moriente legatario, tunc est certum q̄ retro ipse non dedit. l. Neratius. j. de manu. testa. ergo v̄, q̄ ad legatariū trāsmittat. Rñ. conditio negatiua, si nō dederis, si potestatiua est, resoluitur, id est, cū cōstabit te dare nō posse de iure uel de facto. l. ita stipularus. j. de verb. oblig. sed hic non est certū, nisi post mortē legatarij, nō an: & iō ad hæredē nō trāsmittitur: lex uerō p̄ria loquitur in p̄ditionib. casualibus. Vel dic ēt in casuali procedere p̄ p̄ ḡnalitatē. l. hmōi. s. eo. Ad p̄riū rñdeo, q̄nq; p̄ditionē casualē nō posse existere, est certū in rerū natura, p̄ia si m̄: er est uacua uētre: certū est in rerū natura non posse nasci posthumū, & tūc procedit. l. Neratius. Q̄nq; in rerū natura non est certum, quia mulier est p̄gnans, v̄n pōt partus nasci, & non nasci, & solus Deus scit: & tunc si non nascitur, non d̄t q̄ retro fuit impleta conditio, vt probatur. s. de acqui. hære. l. cū quidam. §. q̄ d̄. ver. si. q̄ si ipse. sed in hac. l. cū sine. & in l. huiusmodi. s. eo. non fuit certum in rerum natura conditionem impleri posse uiuo legatario, ideo decedens non trāsmittit, secus si poneremus fuisse certum.

ADDITIO.

Alex. ¶ Mulier est. Imol. uidetur dicere contrariū in l. si filius hæres. de li. & post.

§. Cum ab eo mihi. Op. de l. si penum. infra eo. dic, ut ibi dicam.

LEX XX.

1 Legatum annuum, an dicatur unum, uel plura.
2 Testator si legat corbem frumenti annuatim usque ad decem annos, hæres potest pro tempore soluere.

Si cum præfinitione. Ista est no. lex. & sing. & determinatio quasi omniū legū de hac materia loquentiū, & iō est tenenda menti. & h. d. Legatum annuum cum p̄finitione t̄pis relictū in dubio si fit cā alimentorū, dicuntur plura legata, aliās unum, cuius dies cedit à tempore mortis. In tex. ibi hæredis gratia. quod fecisse uiderit in dubio, cum certi t̄pis p̄finitione extra cām alimentorum. Dy. Op. de l. in singulos annos. s. de ann. leg. & l. cū i. annos. s. de ann. le. Soluit Dy. & tene menti, ¶ Aut certū est illud q̄ testator uoluit, uel facere plura legata, uel unum, & tunc statim certo. l. nec semel. ver. sed & si quotannis. s. eod. Aut est dubium, & tunc, aut testator relinquit legatū annuū sine p̄finitione t̄pis, & sunt plura legata, p̄ primo anno purū p̄ sequentib. conditionale. l. cū in annos. s. de an. leg. Aut cum p̄finitione t̄pis, & tunc, aut in alimentis, & sunt plura legata, ut hic. Aut pro alio, & est vnū, ut hic, & l. filium. in fi. j. eod. Facit si testator ¶ unā corbē grani reliquit annuatim vsq; ad decē annos, an hæres potest pro toto tpe soluere: V̄ q̄ sic, b̄ quia ista dilatio est hæres dis ut hic: & ideo potest soluere quando uult totum, l. cum tempus. j. de reg. iu. & l. stipulatio ista. §. inter certam infra de uerb. obl. & l. si statuliberi. §. statuliber. in fra de stat. libe.

ADDITIONES.

a Ale. ¶ Si cum præfinitione. Et istud facit, an relictum alimentorum in cām pauertatis debeat solum instante necessitate, an uero semp, de quo per Bald. in auth. ingressi. de fac. san. ec. facit quod habetur in l. pe. §. 1. de an. leg. & uide Im. in vlt. q. in l. qui hoc anno. de uerb. obl.

b Ale. ¶ V̄ q̄ sic. An in legato annuo possit fieri solutio p̄ pluribus annis Bal. p̄tra in l. in annalibus. C. de leg. facit quod no. Bar. in l. eum qui de an. leg. Io. Fr. Ru. ¶ Adde Bal. in l. plures apochis. s. de fid. instr. ubi tenet contra Bar. & Ia. in l. ij. q. 22. C. de iure emphy.

LEX XXII.

Si titio cum. Dicitio si, facit principaliter p̄donē secundario tēpus, dicitio cū, facit principaliter tēpus scđario p̄ditionē. h. d. Et uide gl. in verb. scriptura, q̄ dicit, cum anno rum. 14. erit de qua scriptura facit mentionem. supra incidenter.

ADDITIO.

a Bar. ¶ Si titio cū. Et uide l. si decē. ff. de uerb. obl. & l. Seius Saturninus ad Tre. Ale. ¶ Habetur in l. centesimis. §. fin. de uerb. obl. & facit quod no. Bal. in l. qui promissit. de condi. indebi.

LEX XXIII.

Si penum hæres. Legatū primum purum, in sequens legatum transfunditur, demum post moram

morā hæredis ab hærede legatarij transmittitur, transfusione non facta. h. d. Op. valde subitit, & difficulter de l. cū sine 2. rñ. s. co. ubi dñ, q̄ legatū non transmittitur. Sol. ibi incipit a præcedenti p̄dōne & penus non fuit in legato, iō non transmittit. Opp. de l. q̄ pure. s. e. & l. aliqñ. s. de cond. & de. & l. legatū sub p̄dōne. s. de p̄d. & de. ubi dñ q̄ legatū purū ademptū sub p̄dōne, v̄ sub p̄ria p̄dōne datū, & de cedens legatarius non transmittit. Cū ergo fuerit purū, & sub p̄dōne ademptū. ergo v̄ sub p̄ria p̄dōne datū: ergo non dēt trāsmittere. Dicit Dy. p̄ria loquunt qñ est ademptū sub quadam p̄dōne casuali q̄ non implet moriēte legatario. Ista aut, de qua loquitur hic, non desinit moriente legatario posse impleri, iō cedit dies, & transmittitur ad hærede. Videamus ergo, an istud sit aliquod dicere. Et istud v̄ primo p̄. l. cū sine præfinitione. s. e. ubi p̄plet p̄dō moriente legatario, & tñ nō transmittit, q̄ deberet sicut hic uolunt doc. di cere, ibi est p̄dō dandi, q̄ pōt impleri vltimo v̄re spū: vñ cū illa p̄dō tñ post mortē extitit, merito ad hrdē non transmittit: sed in lege ista non est p̄dō ista in dādo, sed magis, q̄ respicit factū legatarij, si si interpellauerit. Vnde añ vltimū uitæ spūm desinit posse interpellari, ergo transmittit. Sed istud nō v̄ bñ dictū, q̄ actus interpellationis pōt fieri p̄ aliū. l. si qs soloni. in fi. s. de usu. ergo vltimo uitæ spū pōt explicari. l. vl. s. de p̄d. insti. & l. Arethusa. s. de sta. ho. Ergo v̄, q̄ hic tñ post mortē extiterit p̄dō. So. licet exneus possit interpellare, ut ibi: non tñ ut exneo. sed ut ipsi legatario soluat sed ipsi in puncto mortis existenti non pōt solui, & sic hæres non pōt esse in mora, & sic in vita legatarij constat q̄ centū dēri non pñt. Præterea, posito q̄ in puncto mortis h̄s interpellatur, adhuc post interpellationē hrs h̄r illud modicū tps, de quo dñ in l. q̄ dicimus. j. de sol. Et sic p̄stat, q̄ in vita legatarij centū dēri non pñt: sed legatū fundi purū fuit adēptū sub p̄dōne si centū deberi ceperint, vt dicit tex. ergo sub p̄ria condōne fuit datū, si centū deberi non ceperint, sed in vita legatarij constat q̄ non pñt incipere deberi, ergo & c. Sed qñ inceperunt a p̄cedenti condōne. l. si penū non dederis, centū dato intelligitur, l. si dare posse desieris: sed in vita legatarij hæres non desinit posse dare, iō non trāsmitit legatarius decedēs. Op. qñ dispōnē p̄cedentē h̄t condō, ius implendi conditionē trāsfit ad hærede. l. diē. s. i. s. de arb. Tenent doc. in l. pe. C. de cōd. infēr. Sed hic habet præcedentē dispōnem, ergo v̄, q̄ transeat ad hrdē, & sic hæres legatarij pōt interpellare. Solu. Dic, q̄ trāsfit ad hærede eius, qui debet implere condōnē, non ad hæredes eius in cuius p̄sona debet impleri, arg. l. cū ita. & q̄ ibi dixi. s. de cōd. & dem. vel aliter ius implendi p̄dōnē tranfit ad hærede. Dic illud in p̄dōtib. hoc in vltimis uoluntatib. semp tñ dubitauit de illis. Facit quod dixi in l. si cui fundus. & l. à testōre. s. de p̄d. & de. & in l. si sub diuersis. s. j. e. ti.

L E X XXV.

Cum illud aut. In legatis alternatiuis vnū est legatū & si una pars est condōnalis legatario interim decedente, nihil ad hærede transmittit. h. d. Ibi, non facit. & sic semel cedit dies, & non pluries, ut supra e. l. si v̄sfructus. in prin. & l. cum in annos. & l. seq. Jac. de Are. Op. supra de l. proximi. & ea. l. si usufructus. 2. rñ. Sol. quidam, q̄ ad hærede non v̄ trāsferri, illud q̄ est relictum sub condōne, aliud sic. Gl. non stat in hoc, p̄ l. cū ita supra e. Quare rñdebimus? Dic, q̄ ibi deficit p̄dō unius legatarij moriente. Nō ob. supra l. pxi. quia ibi non fuit legatū alternatiue. Præterea, ibi condō primi legatarij, uiuente legatario, extitit. De istis clarus sum sed dubiū facit. d. l. cum ita. Nam ibi in vtraq. parte alternatiue est tale legatum, cuius dies cedit à tempore mortis. Nā hoc legatum quo ad Pamphila nata erit, cedit a tpe mortis, ut j. s. proximi. Quare ergo si alternatiue ponatur, non cedit dies à tpe mortis? Sol. Dicamus q̄ non cedit ibi dies quo ad petitiōnē. Vel aliter, ut sentit gl. q̄ ibi in qualibet parte alternatiue est trāsmissibile per se, si separatim ponitur: sed si iungitur per istam alternatiōnē, seu per ista verba alternatiua, tunc quia est dubiū duplex, si quid nascatur, & quid eligat: iō nullum ad hærede trāsmittit añquā sit electioni locus. Vel aliter possumus dicere, q̄ legatū alternatiuū habet in se tacitam condōnē, si potuerit electio celebrari, ut pbat hæc lex in prin. & d. l. cū ita. Ista aut p̄dō, si potuerit celebrari, venit ex testō non extrinsecus, merito impedit. l. q̄ pure. supra eo. Circa istud legatum alternatiue relictum, uide icet unū pure, aliud sub condōne, distingo. Aut conditio extitit uiuo legatario, & non est dubium q̄ transmittit, vt supra eo. l. cum ita i. prin. à p̄rio sensū. Aut non extitit, sed deficit, & idē, ut d. l. cum ita. Aut n̄ deficit neq; extitit, in uita sed in puncto mortis, & idē d. l. si usufructus. s. eo. Aut ē post mortē pendet, & decedens non transmittit, ut hic Op. de l. si quis seruū. s. si ita. supra de le. 2. Sol. plura sunt legata quo ad plurium rerum nominationem, unum quo ad solutionem, & ideo unam cessionem diei debemus inspicere

§. Hæres meus. Conditio tacita, quæ inest ex natura rei legatæ trāsmissionē nō ipedit. h. d. Op. s. de act. & obl. l. pupillus. Solue, ut plene solet dici in l. pupillus. j. de reg. iu. & l. j. infra de noua. Opp. de l. quod pure supra e. & l. aliqdo. supra de condi. & demon. Solu. Hoc uenit ex natura rei legatæ

non ex ipso testamento. Dixi in l. conditiones extrinsecus. supra de cond. & demon.

L E X XXVI.

Firmio Heliodoro. Op. s. de ui. tri. & ole. lega. l. cū certus. Sol. dicit gl. ibi apparet aliud ex mente testatoris, quia ibi reliquit fructus, qui nascuntur: hic pecuniam redigendā ex fructib. Præterea, ibi dixi, ex fructibus, qui nascuntur ideo, ibi fuit p̄ modū cuiusdā conditionis: hic uero simpliciter quinquaginta reliquit ex reditu: Op. de l. si debitor. s. i. s. de p̄h. emp. De hoc plene per doc. in l. si quis argentum. C. de do. tetigi. in l. quidā testō. s. de le. 1. & l. inter stipulatē. s. sacra. j. de uer. ob.

- 1 Tempus certæ ætatis adiectum cā legatarij: diem, non cōditionem inducit.
- 2 Alitō non datur legatarijs contra merum executores, & quando detur.

§. Cum ab hæredibus. † I p̄s certæ ætatis adiectū cā legatarij diem, non cōditionem inducit. hoc primo. Itē p̄ merū executorē legatarijs non datur actio. h. d. s. iste. In tex. ibi, sortē, & interim apud quendā tertium à testatore electum in depositū retineri uoluit, vt patet ex inferioribus. Ibi intra incipit rñdere. Opp. ad primum dictum, v̄ quod faciant conditionē ista uerba vt l. si Titio. in princ. s. cod. dic vt dixi in l. si cui. s. de le. 1. Op. de l. si res. C. ad exi. vbi v̄, q̄ depositarius possit conueniri. Dicit gl. fateor, q̄ merus executor actione ex testō conueniri non pōt, sed conueniri pōt actione depositi, si fuit depositū, vt redat alumno. Ite passus est pulcherrimus, & j. statim reuocabo in dubium. Op. & v̄, q̄ intra diem possit repeti. l. j. s. pe. s. depo. Gl. quæ est hic, rñdet q̄ hic non erat simplex depositarius: sed debet h̄re commodum medi j tps. Op. ad istum. s. de l. à filia. s. fi. supra ti. j. & l. codicillis. s. Stichō. de an. leg. Solu. ibi erat merus executor. Dēbat. n. dare certas vsuras, quas percipiebat, & si maiores percepisset, maiores tenetur reddere, sicut diximus in l. Lucius. s. hærede. supra ti. j. hic uero iste depositarius debet habere aliqđ cōmodum, & illud q̄ lucraretur vltra vsuras trientes. Op. q̄ si istud est uerum q̄ debet habere aliqđ commodum, non est nudus minister, arg. l. si quis Titio supra de le. 2. Si non erat nudus minister, tenebatur actione ex testō, l. si à plurib. supra de le. 1. Dico, q̄ iste depositarius sentiebat commodum b ex p̄ctu depositi, cum hærede celebrato non q̄ agnouerit iudicium defuncti, nec q̄ petierit, sed hæres iuit ad depositarium, & sic pacti fuerunt: aliās non video qualiter teneatur act. ex testō. Vel dic, q̄ testator hic uoluit pecuniā per hærede deponi cuidā. sub illo pacto, q̄ post certam ætatem restitueret, & interim solueret vsuras, & sic uoluit p̄ctu de positi celebrari certa, forma ut hic innuit gl. paruula: sed in l. à filia. s. fin. fuit merus executor. Iussit. n. simplr accipere pecuniam, & vsuras præstari: non dixit per eum qui accipiebat, vel per alium eius cura, & diligentia: & ideo ibi fuit executor, hic depositarius certo pacto & ideo celebrato p̄ctu depositi, non potest conueniri actio ex testō, sed actione depositi. ut dixi in simili. supra de le. j. l. si fideiusor. s. fi. Op. dñ hic, q̄ talis depositarius cauet. Cōtra supra si cui plus quā per l. fal. l. diuus. Sol. Hic sentiebat cōmodum à defuncto vt ibi dixi. ¶ Quæro, vtrum executor conueniri possit à legatarijs: & gl. v̄ dicere q̄ non. Tu breuiter dic aut est executor non merus, sed qui sentit aliquid commodum ex testō, & tūc iste tenet li p̄modū agnouit. l. si à plurib. in prin. supra de le. 1. & l. Imperator. in prin. & s. j. s. de le. 2. Non ob. iste. s. quia dic, ut ibi dixi. Aut est merus executor, & dicit Dy. Aut est ad pias causas, & potest conueniri, vt exequatur, sicut potest agere. l. nulli. & ibi gl. C. de epi. & cle. Aut non est ad pias causas, & tunc, aut quæris an possit conueniri actione ex testō, & non potest, ut hic. Aut alia actione, & tunc potest, ut actione ex deposito, vel rei uend. vel ex stipulatione, si intercesserit, ut hic in gl. uel act. neg. gest. ut nō. do. in l. id quod pauperibus. C. de epi. & cler. Si uero inceperit agnoscere, tunc officio iudicis potest ueniri ut exequatur. l. iij. s. 1. supra de arb. & l. Quintus. supra de ann. leg. An autem possit agi & cogi ad acceptandum? Gl. & Dy. nō. supra de leg. 2. l. j. & ibi dixi. Doc. dicunt in l. id quod pauperibus. C. de epi. & cle.

A D D I T I O N E S.

- a Aje. ¶ Ex testō. Vide in d. l. si quis Titio. & Barto. in l. j. eo. tit. & quod ibi dixi.
- b Alex. ¶ Commodum. Adde ad hoc tex. in l. cum filio. in fi. secundum lec. Bar. & ibi post medium. de lega. 1.

§. Pater. † Tene menti istum. s. de quo dicā. i. l. qui hoc anno. j. de uer. obl. ¶ Vltorius. nō. istud quod dicit gl. q̄ do relinquatur dictus, vel uestitus, debet intelligi eo tempore quo incipit agere. Tu dic aliter, ut dixi. supra de lib. agno. l. si.

A D D I T I O.

- a Ale. ¶ Pater. Per Bar. in l. si cui in prin. de le. j. adde tex. in l. si cum p̄finit one & ibi Bar. supra eo. & in l. si legatarius. s. fi. de leg. 3.

L E X XXVII.

Filiusfamil. ex parte. Cōdō adiecta instōni n̄ v̄ legato præcedenti adiect. h. d. Bar. super ij. Infor. V 3 OPP.

Op. | conditio adiecta institutioni vř repetita in legato. l. duos. s. de condi. & dem. l. cum seruus. s. de condi. insti. Sol. & ista est vera: hic primo legauit, & postea adiecit conditionem. Et uide gl. quę incipit a patre, & c. signa glos. & dixi plenę in l. auia. supra de condi. & demon. ¶ Quęro an institutus pro parte debeat interim habere totum, vel partem. Et dic plene, ut dixi in l. planę ubi. §. si cõiunctim. supra de le. 1.

§. Menstruos. Legatũ menstruũ relictuũ seruis, debetur a tẽpore competentis libertatis. h. d. iste. §. LEX XXVIII.

Si fundus instructus. Si fundus instructus relinqř, dies legati cedentis inspiciť. d. h. Ibi, deberi. hęc declara per ea q̄ no. in l. pe. s. de fundo instructo. LEX XXIX.

Rogo quandoque. No. istum casum sin. cum dicitur. quandoq; dabo tibi, intelligitur cum primum commode potero. ADDITIO.

Ale. ¶ Rogo qñq;. Sing. iste tex. est. promitto qñque dare intelligitur quam primum potero. Et ita ipsum no. alle. & intelligit Im. in l. cum pater. §. rogo. de le. 2. ubi uidetur tex. contra istum. iuncta. l. seruo. infra de manu. test. LEX XXX.

Quod pupille. Condicio nuptiarum nõ impletur ex nuptijs inualidis. h. d. ADDITIO.

Ale. ¶ Pupillę. Et istam legem cum gl. allego in l. conditiones quę extrinsecus. de condi. & dem. Adde no. per Imo. in l. ab omnibus. §. cum quidam. de lega. 1. & in d. l. qui filiabus. LEX XXXI.

Vxori ex parte. Istã habeo pro no. l. h. d. fm gl. Cõditio si hřs non erit moriente institutio purificatur. Op. primo, & vř q̄ ista inuestigatio, an conditio uideatur extitisse, uel non sit superflua, cũ ista conditio, si hřs nõ erit, nõ suspędat q̄a inest tacite. l. g. filiab. §. si. & l. seq. s. de le. 1. sed si legatũ ponis relictuũ a substitutio, vt hęc litera innuit, nõ impedit dię legati cedere. ut. s. e. l. j. & l. hřdis. §. pe. Rñ. q̄ conditio q̄ tacite inest, nõ impedit transmissionem nisi ex ptãte legatarij pendeat. l. filio. s. de leg. 1. & l. miles. §. 1. s. de le. 2. dixi in l. conditiones extrinsecus. Op. ¶ q̄ post mortę sit impleta. l. fin. de condi. inst. cum põt vltimo uitę spiritu esse hřs. Gl. dicit, hoc non fateor cum non habeat, velle, nec nolle vltimo uitę spiritu. Sed nõne istud vř q̄ gl. l. filio. s. de leg. 1. & l. miles. §. pro parte, s. de leg. 2. Sed ibi dicã in l. miles. §. pro parte. ADDITIO.

Op. ¶ No. q̄ adiri non potest hęc hereditas vltimo uitę spiritu. Adde Bal. in l. fi. in prin. in ult. col. C. de bo: quę lib. & Imo. in l. fi. supra de condi. insti.

TITVLVS TERTIVS. Vt legatorum seu fideicommissi. nomine cauea. & c. LEX PRIM A.

Legatorum nomine.

§. Si cui ita sit legatum. Legatũ repetitum. bis tã tũ debetur & pro ipso legatario ab hřde, vel hřdis legatario nõ cauetur. h. d. Istũ. §. habes in l. fideicommissa. §. si quis decę. s. de le. 3. Op. de l. eum. in prin. supra de ser. urb. pd. & l. si ita stipulatus a Seio. j. de fideiuss. Plenę de isto brocardo dic ut i. l. si finita. i. pri de dñ. infe. p Dy. & ibi dixi, & per Cy. in l. j. in 1. opp. C. de sen. q̄ pro eo q̄ interest. Op. de l. veluti. supra de eden. Sol. ibi hoc ideo, quia ex tali repetitione non grauat. hic grauaretur: & iõ rursus, hic semel tantum, intelligitur, & non quoties opportunum fuerit, ut ibi dicitur, quod no. ADDITIONES.

a Poma. ¶ Ita sit legatum. Et uide Bar. in l. fideicommissa. §. si quis decem. supra de leg. 3. Ang. in l. si finita, de dam. infec.

b Ale. ¶ Vt ibi dicitur. Et idem tenet Bar. per istum tex. in d. §. si autem utraque in l. propterandum. C. de iudicijs.

§. Si quis sub conditione. Si una actio in alterius locum succedit, eius naturam assumit. h. d. iste. §. ADDITIO.

a Ale. ¶ Cõdõne. Vide Bar. in l. nõ solu. in prin. in §. morte de ope. no. nũ. ¶ In l. i. §. hęc actio si quis test. l. esse & limita hoc dictum ut per Im. in l. iij. §. Cato. nu. 38. 161. ubi Are. nu. 29. de uerb. obli. PANCIR.

- 1 **Vsusfructus pecunię si relinquatur, dominium ipsius non transit incontinẽti.** Libellus quãdo petiť ususfructus certarum rerũ, qualiter concipiatur.
- 2 **In casu huius.** §. quando legatario, & quando heredi sit cauendum.
- 3 **Legatarius partis conditione pendente, an interim possideat totum.** Vsusfructus citius accrescit quã proprietas.
- 4 **Condicio indebiti, quando detur contra tutum exceptione doli.**

§. Si decem quę in arca. Primo, logĩ qñ pprietas & ususfructus legati

sunt pure. Secũdo, qñ sub conditione. Itẽ prima diuidit in tres partes: quia primo dicit quid põt petere quilibet ipso iure. Secũdo in quantũ obstat exceptio de æquitate. Tertio quid iuris qñ proprietatẽ legatarius possidet. Secunda ibi sed cũ decę. Tertia ibi, plane si decem. Item secunda pars principalis diuiditur in duas. Primo qd iuris sit pendente condõne. Secũdo quid iuris sit existente condõne. Secũda ibi, sed si omiserit. ¶ Dř hic, q̄ iste legatarius debet decem petere, imo vř q̄ quinq; tĩm. Nã qñ relinquatur vsusfructus pecunię ipsa pprietas debetur usufructuario, ut. s. de usufr. ea. re. quę usu consu. per totũ tit. Si transit pprietas, ergo sequitur, q̄ tanq̄ re coniuncti in eadem pprietas quilibet petat partẽ. l. si plurib. s. de le. 1. Sed dic, ipso iure non transit pprietas ex testõ, quia non est legata: sed quadam necessitate debet dari: iõ legatarius, in quem transit dominium ipso iure, tunc & ipse põt tota decem petere. Et sic no. hic, ¶ q̄ si relinquatur vsuf. pecunię, q̄ dominum pecunię non transit incontinenti. Tu dic, q̄ legatario usufructus debetur pprietas ẽt, vt in isto. §. ibi, & quinq; usumfructum, petiturũ ẽstat. Et sic no. libellum, q̄ petas fructum illarum rerum nõ illas res. Veruntamen credere q̄ vterq; libellus procederet, tã iste, peto vsum fructũ illarũ rerũ, quia tunc importat necessitatẽ quandã, seu proprietatẽ: Idem si petere ista decem, vt usumfructũ ex eis picipiã, & ẽt isto casu procederet libellus. l. si tibi decem milia. s. de usufr. ear. rerũ, quę usu consu. vbi vř hoc probari. Dř hic, q̄ cauetur hęc heredi. Contra, imo vř, q̄ debet caueri non hęc heredi: sed legatario proprietatis. l. si cui plus quã per le. Falci. & l. si tibi decę milia. s. de usufr. ea. re. quę usu consu. Rñ. q̄ ipse legatarius possideret, sibi ipsi esset cauẽdum. ut hic 2. rñ. Idẽ si pcurrerent hęc heres & legatarius, & quilibet velit sibi cauere legatarius pãferť. ut in q̄rijs. Aut hęc tĩm cõcurrit, legatarius non, tunc hęc heredi tĩm põt caueri. ut hic. Venio ad ver. plane. & op. q̄ ille qui non est grauatus, non põt pueniri, l. epistolam in prin. s. ti. 2. Sed legatarius proprietatis non est grauatus, ergo ipse conueniri non põt. Dicit gl. fallit, quia hic est speciale, nã in effectũ vř grauatus. ¶ Venio ad sequẽs rñsum in ver. sed si sub conditione, vbi dicit, q̄ interim possidet totum. Contra. l. si dño. & l. plane ubi. §. si coniunctim. s. de le. 1. vbi legatarius pendente condõne, non petit nisi partem. Rñ. ibi loquitur in legato proprietatis: hic vero loquitur in legato vsusfructus. Idẽ in lidem est. §. si mihi. s. de usufr. accre. Et est rõ, quia vsufr. accrescit citius, quã pprietas ut dixi in d. §. si coniunctim. Sed dices, hic est unus legatarius proprietatis & alius vsusfructus, Et licet verum sit, tñ coniunctio inter eos est in vsufructu, non in pprietas. l. si alij. s. de usufr. leg. & lidẽ neratius. §. 1. de usufr. accre. Dř hic, q̄ si est ignorans, hęc tenetur actione in factũ, q̄ s. de usufr. ear. re. quę usu consu. l. hoc fenatus consultum. §. 1. Sol. ut gl. & hęc bona esse põt. Dř hic in tertio responso huius. §. quod hęc heres habet actionem contra legatarium. quęro quam? Quidam dicunt actionem ex testõ quidam dicunt, & melius, conditionẽ indebiti: Sed contra istud opp. quomodo habet condi. inde. cum erat tutus exceptione doli, & sic non repetit. l. qui exceptionẽ. s. de cõd. ind. Sol. ut. no. in d. l. qui exceptio nem. uel melius in l. qui se debere. supra de condi. ob causam. ADDITIO.

a Pom. ¶ Et sic no. hic. Vide Ale. in l. j. ff. de le. 1 & ibi per Ale. **§. Si ad fiscum.** Fiscus est semper diues, & ideo nõ fatif dat. h. d. Quęro, an saltem nuda cautione habeat promittere fiscus? Dico, q̄ non licet secus sit in alia republica, ut in ciuitate quę nuda cautione debet pmittere. l. si quando infra eo. & ibi no. & bene.

§. Qui minorem. Pro ea parte, qua alicui hęc hereditas diminuitur ipso iure uel in effectũ: sine culpa sua liberatur ab obligatione, quę ex hac stipulatione descendit. h. Op. & vř q̄ hřs non deberet exonerari. l. cum hęc hereditas in fi. s. ad Treb. Sol. speciale est in ista cautione, quę assumit sibi uires actiones ex testamento. ut supra. ead. l. §. si quis sub conditione Continua. ergo. §. si ci qui.

L E X II. **Nec si forte.** No. istum casum, quod quantumcunque pater sit coniuncta persona, ei non potest solui, ut dixi in l. tertia supra solu. mat. **L E X III.**

- 1 **Differentia quę sit inter contraria, & diuersa.**
- 2 **Et qualiter practicanda sit hęc lex.**

1 Sed & ipsis qui sunt. Quęro, quę sit in differẽtia ter q̄ria, & diuersa? Dic ut i gl. ¶ Ex gl. dř hic, q̄ ipsis, q̄ sunt in potestate cauẽdũ est: q̄ro, quomõ ipsi seruo poterit caueri, ut seruo acquirat? Possumus dicere probabiliter q̄ ipsi seruo caueatur, & sibi acquirat actione ex hac stipulatione, quę habet nam actionis ex testõ, vt. j. eo. l. j. §. si quis sub condõne. & ideo cauetur ei, cum acquiratur actione ex testõ als secũ l. si filius. j. de verb. ob. & l. pe. j. de stip. ser. Vel ař & probabiliter, cauet dño pro seruo, ut ipsi seruo in euentum conditionis acquirat. quod est mirabile, arg. pro hoc l. filiusfami. §. diuus. in fin. s. de le. j.

leg. j. Dñ hic, eisdem psonis, &c. & sic iidem fideiuffores debent esse apud utrosq; ¶ Quæro, quæ erit practica? Dico, qd examinentur fideiuffores, an sint idonei, vel non ad unius petitionem. l. arbitro. q. satisfda. co. & ille, cui debet dari etiam citetur, & tunc cogitur illum accipere, argu. l. j. §. cum dicitur. §. si cui plus, quã per leg. Fal. Vel aliter, pater debet interesse pro se, & nomine filij.

L E X V.

1 Fundus si est uenditus pretio declarando arbitrio Titij, si uendens bannitur, & bona publicentur, Titio postea declarante, non tenet declaratio.

2 Hæreditas ab omnibus repudiata non dicitur hæreditas sed bona uacantia.

Postquam heres.

Ista est tota notabil. lex. Et istud prin. est multũ notandum. h. d. Si 2-

do stipulõis existat tpe, quo non est persona principalis, verè, vel in interpretatiuè, stipulatio nõ 2mittitur, & fideiuffores nõ tenent. h. d. In tex. ibi neq; ius. i. hæreditas, q̄ personã representat. Opp. de l. Stichũ aut Pamphilum. circa fi. prin. j. de sol. & l. si sine hærede. §. de adm. tut. & l. hætenus. §. de consti. pe. Rñ. ibi loquitur in obligatione iam contracta perfectè, quæ potest durare extincta persona: hic uero loquimur in obligatione 2henda. Sed contra istud opp. j. eo. l. si à te. Sol. ibi non erat persona uerè, sed fidei, s. hæreditas, q̄ representat personã, hic non est hæreditas q̄ representat personam. Et habes gl. in l. j. §. idẽ Pomponius. §. de po. quæ gl. declarat istud principium. Dixi in l. fideiuffor obligari. §. fi. j. de fideiuff. ¶ Quæro, dixi qd donec est hæreditas, põt obligari. quid si aliquis est deportatus, & bona sunt publicata, unde post deportationem extitit conditio obligationis, an fiscus dicatur representare personã defuncti, adeo quod existentia conditionis faciat stipulationem committi? Et dico quod non, l. quoties. in fi. j. de noua. ¶ Et consuluit in quadam

1 qd. Titius vendidit Seio fundũ pretio constituendo arbitrio tertij, iste uendens tanquam rebellis, & proditor, fuit exbannitus, & bona publicata, ipso existente in rebellionem, arbitrator est arbitrat' pretium: Dixi quod ista conditio existens eo tempore, quo declarauit, & bona erant publicata, non ualet. l. quoties in fin. j. de noua.

2 ¶ Dñ hic t quod hæreditas iacens representat personam defuncti: sed quæro quid si est repudiata ab omnibus, nec agnati, nec cognati, uolunt nec fiscus, an facta repudiatione ab omnibus dicatur esse hæreditas. Et donec aliquis potest adire, sine dubio est hæreditas, quia est ius succedendi, &c. l. hæreditas. j. de verb. sign. Sed quando ab oibus est repudiata, dico qd non dñ hæreditas, quia non est ius succedendi in uniuersum ius, & ideo non est hæreditas, sed bona uacantia. l. j. §. an bona. & §. diuus. & l. non possunt. j. de iure fisci. & l. iij. §. eadem constitutio. j. de fideicom. liberta.

3 ¶ Dñ hic t quod hæreditas iacens representat personam defuncti: sed quæro quid si est repudiata ab omnibus, nec agnati, nec cognati, uolunt nec fiscus, an facta repudiatione ab omnibus dicatur esse hæreditas. Et donec aliquis potest adire, sine dubio est hæreditas, quia est ius succedendi, &c. l. hæreditas. j. de verb. sign. Sed quando ab oibus est repudiata, dico qd non dñ hæreditas, quia non est ius succedendi in uniuersum ius, & ideo non est hæreditas, sed bona uacantia. l. j. §. an bona. & §. diuus. & l. non possunt. j. de iure fisci. & l. iij. §. eadem constitutio. j. de fideicom. liberta.

A D D I T I O N E S.

a Ale. ¶ Quæstione, De hac habetur per Baldum, in l. fi. de contrah. emp. C. & ibi tenet contra Bar. ¶ Et uide Bar. in l. si quis arbitratũ per q. de uerb. ob. P A N.

b Ale. ¶ Vacantia. An & qñ dicatur hñditas, & qñ bona uacantia, uide qd no. Bar. in rub. §. de acq. hære. & in l. bona infra de bon. poss. & adde Barto. in l. fideiuffor obligari. §. fi. in fi. de fideiuf.

1 Appellatione pendente, an possunt fieri, quæ possent pendente iudicio principali: intellige si fieri possunt per iudicem appellationis. nu. 2.

3 differentia inter edictũ, & rescriptũ.

4 Sequester pro re sequestrata qua actiõs conueniri possit.

a §. Imperator marcus. ¶ Iste est no. §. Diuidit i pt. quinq; Primo, ponit rescriptũ Imperatoris. Secundo, rñde vni obiectioni. Tertio rñdet alteri obiectioni. Quarto suã rñsionẽ pbat p simile. Quinto iuxta p dicta format duas qõnes. Secũda ibi, recte. Tertia ibi, cũ alia. Quarta ibi, sicuti. Quinta ibi, possessio aut. Gl. ponit dupliciter casũ hic. & primus casus est no. & bonus in se, tñ fm casum prosequor i uer. recte. Opp. ad rescriptũ Principis, appellatione pẽdẽte, nihil debet nouari. l. j. j. nihil no. ap. pen. sed fm hoc rescriptũ aliquid innouat

b appellatione pẽdẽte: ergo male rñdet b iurifconsultus, & dicit, re cte statuit Imperator. Ad 2riũ rñdet, t qd non debet appellatione pẽdẽte aliqd innouari: uerũ est nisi illud, qd possent fieri pendente iudicio principali: sed si pẽderet iudiciũ principale, tunc possent cautio peti. ¶ In tex. ibi. moraretur. i. si dies sententiæ fm petitionẽ ferẽdã moraret. i. differretur, fm lac. de Are. licet gl. afr exponat, & pbat. j. eo. §. ver. cũ alia sit edicti. ¶ Item opp. 2 rescriptũ Principis, quã vñ superfluum, cũ sufficiat edictũ prætoris de præstanda cautione & de mittendo in possessionẽ. Rñ. Papinianus, non est uerum, cũ alia sit edicti p̄ditio. &c. Circa fi. §. in tex. deponenda, apud seqstrũ vt. s. dictũ est in edicto de collationib. Ibi, iurisdicctio, s. p̄toris, q̄ est, ut si sibi non caueat, mittatur qs in possessionẽ per quã nõ fit possessor, ut. j. ti. i. l. is cui. in princ. & j. ex quib. cau. in possessio. eatur. l. cũ legati. sed p rescriptũ fit possessor, vt. s. in prin. §. p̄. lac. de Are.

c ¶ Venio ad 2ria gl. q̄ tendũt ad expositionẽ. Opp. j. ti. j. l. si is à quo in prin. Soluit gl. hic in fi. prima gl. quã hic differebat, ibi nõ. ¶ Op. de l. j. C. de phibi. sequestra. Sol. spãle est hic. ¶ Op. & vñ quod non sit bona similitudo edicti de collatiõẽ ad hoc rescriptũ. imo diuersitas, ut in uer. sicuti. & uer. possessio, Gl. dicit fateor, qd est diuer-

d fitas, ut in gl. ¶ Opp. d nihil nou. t̄ appellatio. pendente. l. j. sol. hic

2 nihil põt innouari, nisi ea quæ pñt fieri pendẽte cã principali: hoc aut qd dixi intelligo si pñt fieri. i. per iudicẽ appellationis, nõ per iudicẽ causæ principalis, cũ cã deuoluta sit ad superiorẽ. l. i. in fi. nihil no. appellatione pendente. ipse põt quicquid iudex causæ principa-

3 lis. ¶ Op. & vñ, quod istud rescriptum sit superfluum per edictum prætoris. Tex. q̄ est hic, ponit duas dñas. Sunt, & aliæ dñæ iter rescriptũ & edictũ. Prã ẽ qd rescriptũ hẽt locũ tñ post latã primã snãm in cã appõnis: edictũ hẽt locũ pẽdente cã principali. l. j. §. non solũ. §. eo. t̄ uie pendente cã appellationis, vt hoc. §. in fi. siue nulla causa pendente, vt apparet per multas leges huius tituli. Est alia dñia quã per rescriptum efficitur possessor, vt in prin. §. sed per edictum nõ efficitur possessor, sed est in possessione. l. is cui. j. tit. p̄ximo. Est & alia dñia, quia missus in possessionẽ per rescriptũ non restituit possessionẽ, nisi prius sibi satisfiat, vel feratur sententia 2 eum. Missus aut in possessionẽ ex edicto, debet exire, si sibi satisfiat, ut. j. eo. l. si legatarij aduersus, & j. ti. i. l. si pecunię. in fi. ¶ Quæro dñ, hic, qd sequester exercet utilem actionem, qd bene not. Sed an pro illa re possit conueniri: Credo quod non possit conueniri ab illis, ad quõrum petitionẽ est facta sequestratio actione sibi competenti, quia ipsi inter se agunt, & unus dicitur sustinere partes actionis, & alter rei. l. unica. C. de prohib. sequestrati. & ibi per doctores. & probatur in l. interesse. infra de acquiren. posses. Sed ab extraneo potest conueniri tanquam curator datus bonis. l. penulti. infra de Carbo. & l. i. in prin. infra de cur. bo. dan.

A D D I T I O N E S.

a Ale. ¶ Marcus. uide Bar. in l. qui bona. §. si quis opus. j. de dam. infe. in l. a diuo. §. si super. de re iudi. & Bal. in l. consensu. C. quomodo & quando iudex.

b Barb. ¶ Rñdet. Et no. limi. ad tit. nihil nouari appellatio. pẽden. nisi id poterat fieri pendente appellatione. Idem dic si per tertium innouari, quia tunc põt. tex. sing. est coniuncta gl. in l. creditor in prin. §. man. & uide Bal. in l. si quis filio. §. si autem omnes. supra de iniust. testa. & ibi Io. de Imo. Ang. in l. furti. supra de infra. Bal. in ufi. feu. in c. i. §. sancimus.

c Ale. ¶ Principali. Pendencia appellationis non impedit fieri, quæ fieri pñt pendente cã principali. Item non impedit quẽ mitti in possessionem suã, pbat hic & in c. i. & 2. ut li. pen. & in c. nõ solũ. de appell. in 6. & in l. si quis filio exhæredato. §. irritum. & §. eius qui. §. de iniu. test. qd no. ad ea quæ habentur in l. chirographis. §. fi. de adm. tut. probatur etiam in l. creditor iussus de appel. & in l. si quis iussu. & ibi Bal. C. de reb. credi.

d Ale. ¶ Opp. qñ quid possit innouari app. pen. adde Bal. & Imo. in l. si quis filio exhæredato. §. si autẽ. de iniu. test. dixi post Bar. in l. j. C. de bon. pos. contratab.

1 Petens in libello centum prout constat instrumento talis notarij, an de tali instrumento debeat facere copiam ante litis contestationem.

a §. Si dies. ¶ Legatario nõ debet caueri, nisi scripturam testamenti ostẽdat. h. d. Formo unam b qd. ¶ Petis à me

b cẽrũ in libello, & dicis de hoc, prout constat manu talis notarij publico instrumento, quæro utrũ de isto instrumento debeat fieri copia parti ante lit. contest? Et hic text. vñ qd sic, & Inno. hoc uidetur

c tenere extra. de proba. c. i. & meo doctrina c est ista. Qandoq; in libello fit mentio de instrumento, taliter qd aduersarius non reddidit dubius de narratis per actore: uerbi gratia dico. Tu uendidisti talẽ periam terræ, & de hoc constat manu talis notarij: ista mea assertio, non reddit aduersarium incertũ in his quæ narro, quia apertè dico, & per relationem ad instrumentũ, non plus, nec aliter dico, nisi narro: de hoc añ li. contest. non debet fieri copia, c. z. extra de di

la. Qñq; põt fieri mentio taliter, qd dubius redderis, ut si dicã. Uendidisti talẽ rẽ ut constat manu talis notarij. Certe cum in hoc casu nõ narres certũ, iõ dico sic in isto. Qñq; reus est talis. ad quẽ non spectabat ante dictũ instrumentũ, & tunc nõ debet fieri editio ante lit. cõtest. Qñq; talis est, ad quẽ spectabat dictũ instrumentũ, & tũc dẽt fieri editio, cũ apud eũ debet esse. l. ij. §. de eden. Ad legẽ istam rñdeo, quod est quædam editio, q̄ fit ad deliberandũ, an uelit cedere, uel contendere, de qua loquitur l. j. in prin. §. de eden. & ista non debent fieri. Sed si petatur exhibitio ad probandum, tunc debet fieri copia & editio, ut hic, & dixi in d. l. j. de eden.

A D D I T I O N E S.

a Ale. ¶ Si dies. Hunc text. alle. no. Bal. in l. iij. in prin. C. de lega.

b Pom. ¶ Vnam. Et facit. l. si quis inficiatus. ff. de posi. & uide Inn. pro ista doctrina in c. i. de prob. Bal. in l. fi. C. de preci. imp. offe.

c Ale. ¶ Doctrina. Vide Bal. in l. j. §. edi. ff. de eden. & in l. edita. C. de edẽd. & uide Ange. in d. l. j. §. edenda sunt omnia. & in d. l. edita. in uer. post hoc dicamus.

L E X V I I.

Filio uel seruo. Vides quã remittitur à lege satisfactio, debet cauere sub hypotheca suarũ rerũ Op. §. l. proximi. Sol. Ibi in republica, q̄ nunq̄ satisfactio debuit, iõ non põt dici qd remittat. Op. C. ad Treb. l. iubemus. Gl. sol. qd iubemus nõ habet locũ extra suos terminos, ut ibi in fi. Op. j. co. l. fin. soluit gl. qd hic remittit lex, ibi hõ: & ideo mitius agitur cũ lege, quã cũ hoie. & uide gl. & signa, q̄ incipit. f. nude. in fi. Sed ista rõ gl. p̄clude ret 2rium, quã si mitius agitur cum lege quã cum hoie, honorabilius dẽt interpretari, & nullo mō cauet quã fit remissio a lege, & sic

In contrarium vñ concludere? Rñ. secundum Iac. de Are. sic in l. 3. tia, debet saltem nuda cautione cauere, non cum fideiussorib. ut ibi hoc est verum, quādo à lege vel ab homine remittitur satisfactio, sed si cautio remittitur, tunc nullō modo debet cauere, ut in auth. de resti. §. si idem sentit Iac. de Are. infra eo. l. fi.

L E X X I I.

Licet ut non petatur. Si cautio de facto petatur & ditio non petendæ cautionis deficere non dñ. h. d. Diuiditur in tres partes. Primo, ponit dictū. Secūdo illationē ex dicto. Tertio, rōnem illationis. Scda ibi, & iō. Tertia ibi, q̄a postq̄. Op. & vñ, q̄ ista n̄ sit p̄dō, sed modus, qui sit per ut. l. j. C. de his q̄ sub mō. & l. demonstratio. in fi. s. de p̄di. & de mōn. & hic fuit factū per ut. gl. rñdet, q̄ iste modus conditioni æq̄ paratur, ut dixi aliās non est natura dictionis, vt, inducere modū, nisi natura orōnis, cui adijcitur, hoc uoluerit. Si ergo illud adijcitur legato per dictionē vt, q̄ ueniat explicādū anteq̄ quis p̄sequatur legatū, non est modus, sed p̄dō. l. cū tale. §. i. s. de p̄d. & dem. ubi text. De dictione, ne, q̄ resoluitur. i. vt non: dixi in l. quib. dieb. §. Terminus. e. ti. & in l. cū p̄. §. Titio. s. de le. 2. sed hoc añ uenit explicādū: ergo, & c. ¶ Op. dñ hic, q̄ petendo de facto non vñ cadere à fideiōmissio. ¶ C. de trans. in l. ubi. & l. siue apud acta. Sol. Dico, q̄ istud nō petere, intelligitur in vltimis uoluntatib. q̄ iure non petat: in p̄tibus secus, ut uidistis in l. Mutianæ. s. de cond. & dem. & ideo si testator uerba adiecisset q̄ non petat de iure, uel de facto, esset legatum condōnale, & deberet p̄stare cautionē Mutianā. l. mulier. in prin. & ibi sentit gl. s. de p̄d. insti. ¶ Dicit hic in tertia parte, quia postq̄ remittit talē condōne, & c. ¶ quia conditio ibi non remittitur: sed cautio, quia condō est ualida, & sic uidet ob stare. l. i. j. C. eo. Sol. glo. & exponit p̄dōnē. i. cautionē quæ in illa p̄dōne p̄tinet uel añ ut gl. & tene quis, & utraq; pōt esse uera. ¶ Sed ¶ utraq; opi. op. & habes fm gl. b̄ istā q̄ uerba, plata per modum p̄dōnis inducunt dispōnem, & uide gl. quæ incipit. i. cautionem ibi, qui. n. dicit, & c. Sed nō ne istud est ¶ l. si quis sub condōne. s. si quis omis. cau. testa. & l. ex facto ē agitātū. s. de hær. insti. & l. Titia cum testamento. s. de le. 2. dixi in l. ex hac scriptura. j. de do. Sol. Videt hic, q̄ sit sp̄ale, q̄ quocunq; iudicio possit remitti. l. i. j. C. e. ex p̄suis. in l. auia. in fi. s. de p̄d. & dem. Rō huius, est quia ista cautio non petitur iure actionis, uel obsonis, sed petitur off. iud. nobili. l. v. j. de uerb. obl. & l. j. de p̄. stip. & insti. de diui. stip. per totū. & off. iud. nōn p̄supponit obsonem l. qui per collusionē. §. p̄tij sorte. s. de acti. emp. Modo ad p̄positum, quocunq; iudicio testatoris pōt fieri ne ista cautio petatur, & iō celsat æquitas p̄toris. Idē potes dicere, si testator iubet non petere hæredem, restōnē in integ. ex persona defuncti: uel non petere cautionem dāni infecti: uel aliquid aliud q̄ off. iu. mero expediatur, tunc credo q̄ non possit de iure petere, ut hic argu. aliās aut ubi iure actionis possit peti, & testator remittit, tūc ope excep. tollitur. l. q̄ mihi. s. de lib. leg. ¶ Quæro, de q̄one notabili. Dñ hic, q̄ petendo cautionē non vñ p̄dō defecta, quæro de qua petitione intelligitur? Et gl. intelligit, q̄ siue in iudicio, siue extra. Istud vñ ¶ l. si feruus pluriū. §. i. s. de leg. 1. ubi qñ in iure obtinuit per sn̄am, nō pōt dicere iniustē iudicatū per sententiā, sed iustē. l. stipulatio ista. in prin. j. de uerb. ob. & ibi no. Sol. intelligo, q̄ hic peruenit ad suū hæredem de uoluntate defuncti, & hærede uolente fuit cautio ista p̄stata. l. auia. in fi. de cond. & dem. vbi nōn debet p̄stari per inuitum sed per uoluntarium potest. Sed si hærede opponente, tunc obstaret contrarium. Opp. C. eo. l. pe. Solue, ut in glo.

A D D I T I O N E S.

- a Ale. ¶ Videtur. Vide ultra hunc tex. & ibi per Dy. Raph. & Imo. in l. si ita legatum sit Titio. de cond. & dem.
- b Ale. ¶ Habes fm gl. Adde no. per Im. in l. cum tale. §. i. de cond. & dem. per illū tex. cum gl. ibi, & in l. auia. per illum tex. eo. tit.

L E X X I I I.

Ei quoq; legatorum. Qui p̄t conueniri ex edicto si quis omisā causa testamēti, ad hanc cautionem tenetur. h. d.

L E X X I I I I.

Hæc stipulatio.

§. Diuus. Varijs cautionib. non est utendum, nec debent interponi cautiones, q̄ non releuant. h. d. Op. ad p̄ri. de le. 2. §. plane. de uul. & pup. & lege. ita tñ. §. a p̄re. s. ad treb. Sol. ut i gl. Op. de leg. 1. §. si impuberi. j. de colla. bon. Glo. nō soluit. Solu. Dy. q̄ hic non est sollicitus de hæreditate uiuentis: sed de hæreditate mortui. Opp. de l. si pupilli. §. i. de neg. gest. ubi utimur superuacuis cautionib. Solut. Hæc cautio hic est superuacua, quia nōn pōt committi: ibi uero dñ superuacua quia alia actio competit. Cū igitur possit comitti, ibi merito potest interponi: hic non potest committi: merito ergo non potest interponi.

L E X X V.

Etiam de p̄senti. Opp. de l. si debitori. s. de iudi. Gl. non soluit Old. soluit q̄ d. l.

si debitori. loquitur qñ debitum est purum, & liquidū iudici per p̄fessionem partis: hic aut licet legatum sit purū, tñ h̄rs, diffitebatur, nec dicebat, hodie constat, hodie agatur, fm l. si is à quo. j. tit. j. sed petebat libellum, vñ cum ordinarie procedat debet habere longū tractatum, ideo p̄statur cautio. l. postquā. §. Imperator. supra eo. & ibi gl. secundum casus positionem uidetur sic intelligere.

A D D I T I O.

- a Ale. ¶ P̄senti. Et hic est gl. q̄ hoc edictum habet locum in dona. cau. mor. quā Ray. hic dicit esse singu.
- Barb. ¶ Et tene menti hunc tex. licet creditor pure non poterit agere cōtra debitorem sed, ad debitum. l. si mulier. s. de cond. ob cau. cum si. tamen fallit in ultima uoluntate, ut hic, quod est notatu dignum.

L E X X V I I.

Si ab uno ex heredibus. Opp. ex supuenienti casu non augetur obligatio fideiussorū. l. Lucius. §. Paulus. j. ad munic. Gl. i. quæ dicit, f. simpliciter. sol. contrarium, & sequens gl. format. Et ista est materia. l. centum Capuz. s. de eo quod certo loc. & l. quæro supra loc.

A D D I T I O N E S.

- a Pom. ¶ Si ab uno. Vide Rom. sing. 135.
- b Ale. ¶ Hæredibus. Adde tex. in l. diuersum in prin. quorum leg.

L E X X V I I I.

- 1 Satisfactio si est remissa, non remittitur nuda cautio.
- 2 Pater in casu huius l. non est legitimus administrator filie.
- 3 In casu huius l. qualiter consulatur huic fideicommissario.

Quæ filium. Ista est no. lex & h. d. Satisfactio remissa non pōt peti, et si hæres dilapidet. Item q̄ petit q̄ restitutus est ex interuallo, non repellit excep. dolo facis, & c. h. d. In tex. ibi, ¶ non p̄pellendū cauere per satisfactioē, sed nuda cautione cauet, ut in auth. de resti. §. si. nisi cautionem remisisset ut ibi dicit in fi. §. ibi, esse h̄rdi. Nec ob. l. dolo facit. j. de exce. do. quia hic res petita non erat restituenda statim, sed post r̄ps. Iaco. de Aret. & Old. opponunt. ¶ eo. l. filio. ubi saltem nuda cautione dēt cauere. Gl. soluit, ¶ q̄ hic de auo, ibi de p̄re, nihil est dicere. Gl. dat aliā sol. q̄ ista concordat cum illa. Iac. de Are. tenet q̄ hic debet cauere nuda cautione: quia testator remissa satisfactioe exigit cautionem & tunc remissa satisfactioe, non est remissa cautio, arg. in auth. de resti. §. si. nisi esset remissa cautio, ut ibi no. Gl. tñ. añ in d. l. filio, uidetur intelligere, vt ibi dixi. Contra istam opi. Iac. de Are. uidet text. in eo, q̄ dicit cauere, sed ipse exponit. f. cū fideiussorib. Vel pōt intelligi, q̄ illa auth. in fi. habeat locū in alijs personis, q̄ in istis, tā cōiunctis, quia eo ipso q̄ remittit satisfactio, & cautio sit remissa: sed opi. Iac. de Are. plus placet. ¶ Quæro. ¶ an iste pater sit legitimus administrator huius filie? Et gl. dicit, q̄ sic, sed ista glo. referendo se ad text. non est uera, quia ista filia non erat in p̄ate, cū fecit testū, iō non est l̄timus administrator, q̄ aliās esset, l. si. C. de bo. quæ lib. ¶ Quærit glo. quær consulatur huic fideicommissario? ¶ Dic vt in gl. istud q̄ dicit gl. q̄ cogetur statim restituere esset ¶ ver. Idem q̄ si uult, quia obstaret excep. dolo facit. Non ob. l. imperator. quia ibi loquitur in p̄re, cuius bona debent ire ad filium, iō. si añ restituit, non vñ magnū qd. l. scripto. in fi. j. vnde lib. iō teneatis istā opin. gl. hic.

A D D I T I O N E S.

- a Ale. ¶ Opponunt. not. limitationem ad regulam, dolo facis, uide Bar. in l. si donaturus. §. i. de p̄d. cau. da. & Bar. in l. si ita stipulatus. de uerb. obl. in pe. q. forma ta per ipsum extra gl. circa fi. & Bar. latē in l. si focer. §. Lucius. sol. mat.
- b Pom. ¶ Gl. soluit. Et no. q̄ licet pater dilapidet bona, non tenetur restituere in terim. secundum Bar. licet dicat glo. sed tex. quando pater dilapidat bona, sua nihil dicit de bonis restituendis.

§. Tutor qui. Istam materiā examinaui in l. si. supra quādo ex facto tuto.

TITVLVS IIII.

Vt in possess. lega. seu fideicom. seruan. cau. esse liceat.

Dicitur est supra, ut lega. nomi. caue. verum, quia quandoque non cauctur, & quis mittitur in possessionem, ideo hic ponitur ista rubrica ut in possessione legato.

L E X P R I M A.

- 1 Tempus quandoque est modus tollendæ obligationis.

I quis cum. Cautio, quæ non debet p̄stari, p̄stata scienter non condicitur, sed per ignorantiam facti condicitur quo ad plenā liberationē: & p̄ ignorantia iuris p̄dicit, quo ad liberationē fideiussorū tantū, quibus et exceptio p̄petit. h. d. no. p̄ri. & est subtile. In tex. ibi satisfactio pōt etiam cōdicere quo ad liberationem fideiussorum, & suā Dy. & glo. ¶ In tex. ibi, condici posse, quo ad liberationem fideiussorū, non ipsius h̄redis. Dyn. hic dicitur quod cautio, quæ non debet p̄stari, p̄stata condicitur. contra legem cum emptor & lege dā ni. §. emptor. infra, de damno infecto. Solut. ut Dyn. plene in l. si p̄atro

patronus infra. de do. & quidam hic hnt. Op. de l. qui erat. s. fa. etc. So. Ibi p mittit stiplo ad id, ad q q s tenebit. l. ad interesse, nō ad duplum: in proposito ista stiplo, qn per errorem iuris cauit, tūc quo ad fideiussores condicit, qā in nullo tenet. Et istā tenet Dyn. in d. l. si patronus. Et fm hoc habes casum, q quis pōt p dicitere liberatio nē fideiussoris, non suam liberationē, & est nouus modus agēdi. l. petere ut alius liberet, & uide tex. in prin. Et puto, q istā liberationem condicat suo noīe, non fideiussorum noīe. Simile in l. idemq; s. si cui. s. mā. ubi ago. actione mādati, ut liberet aliū: qā mea interest. Op. dī hic, q fideiussores sunt tūc exceptione, s. l. si q s post q. j. de fidei. sol. gl. ubi fideiussit pro eo, qui nullo mō tenebat, & uide gl. q inc. imo vī, & c. Et istud nō vī uerum, quia l. si quis post q. loq̄ qn est tpe liberatus, & sic nālis remanet. l. oblonum ferē. §. placet. j. de ac. & obl. & ibi no. ergo p̄t accedere fideiussor. l. fideiussor. §. 2. de fidei. Sol. fm Dy. licet remaneat nālr obligatus, tamē nullius est effectus, h. d. Dyn. in l. si. infra rem ra. ha. & Cy. in l. cum quis. de iu. & fac. ignoran. Vel oportet ponere, t q tempus est modus obligatiōnis tollendæ quandoque, ut dixi in l. fin. infra rem ra. ha. dixi in d. l. si quis postquam.

§. Non exigit prætor. No. q ut mittat quis in possessionem, non requiritur mora p̄uenti, sed ut cesset mora eius, qui conuenit. Scđo not. q nō dēt offerri cautio. Op. de l. optimā. C. de q̄h. & q̄mit. stip. sol. ibi hēt dīē, q̄ interpellat p̄hoīe. Itē op. de l. 2. C. de iur. emph. sol. ibi tacitē inest dies, qui interpellat pro hoīe. Op. de l. stiplo ista. §. j. de ope. no. nun. sol. ibi uolebat se ab obseruantia præcedentis denunciatio nis subtrahere: quare dēt se offerre, ut offertur ad purgationē morē præcedentis iam inducētē. l. illud. de peri. & como. rei uēd. hic autem nulla obligatio præcedebat. Oldr.

1 Procurator actoris quare non cauet, nisi dubitetur de mandato, reus uero semper.

§. Si debitori. No. casus est. Ex isto tex. t̄ sumunt, rationē doc. quē est rō, q̄ procurator rei cauet indistinctē, procurator actoris non, nisi cum dubium est de mandato. Et est ratio, qā reus est cautus ex parte sua, quia defendit illud quod habet: & sic est sibi cautum: sed actor perit illud quod non habet, ideo non est sibi cautum, & debet ei cauere. Et hoc sumitur ex isto textu.

§. Et cui. Glo. quærit quomodo erat debitum? Et dic ut glo. & tene quamuis.

1 Existencia sui heredis non confirmat legata, nisi fauore libertatis.
2 Existencia sui heredis confirmat fideicommissum uniuersale.

§. Tunc ante aditam. No. t̄ q̄ existētia sui h̄dis nō p̄firmat legata. Fallit in libertate l. sciēdū. j. de manu. test. & l. cū quali. §. sed si q s. j. d̄ fidei. li. 2. Itē p̄firmat fidei cōmissum uniuersale, ut l. ita tñ. §. si p̄. s. ad Tre. & quid operetur existētia, dicam in l. si filius qui patri. de uul. & pu.

ADDITIO.

a Ale. aditam. Vide Bar. in l. 3. supra de cond. indeb. & in l. Iulianus uerum. de con di. indeb.

LEX III.

- 1 Cautio, de qua hic, præstator officio iudicis.*
- 2 Offerre statim se probaturum intelligitur arbitrio iudicis.*
- 3 Index qualiter arbitretur tempus statuendum ei, qui se offert statim probaturum.*
- 4 Hæres qui dicit se non teneri cauere, & incontinenti uelle probare, & dū super hoc cognoscitur, apparet legatum deberi purē, legatum præstabit.*
- 5 Iuramentum est summaria probatio, etiam quo ad missionem in possessionē ex primo decreto.*

Si is a quo. Istud est notabile prin. In cāis summarijs excep tio, q̄ req̄rit altiorē indaginē, admittit, si exci piens paratus est incōtinētī pbare. h. d. Op. de l. j. s. e. So. Ibi h̄s nō dicebat, hodie p̄stat, hodie agat, ut hic dicebat. ¶ Primō, t̄ d̄ hic, q̄ ille a quo satisfari petit, offert cognitionē: q̄ro, quo iure? Et gl. dicit officio iudicis, & bñ. Dedi tibi tex. il. §. j. d̄ ver. ob. & j. de p̄. stip. l. j. & inst. de diui. stip. p̄ rotū, l. gl. dubitet in l. in glino. j. de dā. infe. 2 ¶ Quæro, t̄ quare dēt inteli q̄ offert se p̄baturū statim, ut dicit tex. hodie p̄stat, hodie agamus, & sic ea. die vī q̄ possēt: alibi vī, q̄ itra duos mēses, qn d̄, statim, ut l. l. i fraudē. §. fiscalib. j. de iu. fi. no. in l. ul. C. de p̄p̄. p̄fuenit dici in §. in bonē fidei. Inst. de ac. hic gl. intelli git intra breue tps iudicis arbitrio, & uide gl. in uer. hodie, q̄ incipit legatarius, & c. Gl. uerū dicit. b̄ Sed quare t̄ debet iudex arbitrari? & est tex. hic singularissimus, q̄ si de fidei cōmissio pōt p̄stare intra il lud breue tps, intra q̄ fit examinatio, an fideiussores sint idonei, uel intra q̄ debet peti iurari de calūnia: tūc si pōt de cautione p̄stare intra illud modicum tps: & sic ego formare exceptionē meā: & sic per istum tex. dico, q̄ non debeo cauere, quia fuit ademptū lega tū: & hic offero me probaturum intra tps, intra qd̄ penderet cog nitio summaria, sup̄ hac cautione, et hac exceptione nō opposita & iste est tex. hic, q̄ fit breue tps arbitrandū a iudice. Et sic debet in telligi id q̄ uisidistis in l. ille a quo. §. si testō. s. ad Treb. & no. in l. 2.

4 C. de edi. ui. Adr. Tol. ¶ Quæro, cū cognoscitur super hac excep tione, & apparet legatū deberi purē: utrū h̄s q̄ obtu it istā excep tionē, d̄ ad istud legatū p̄dēnari? Gl. dicit hic, q̄ sic, & uide gl. quæ incipit, l. qui fideiussores, & c. q̄ tenet, q̄ si i ista summaria cognitio ne sup̄ exceptione habita, apparet legatū deberi, tunc debet p̄stari. Sed nōne illud ē s. l. a diuo. §. si sup̄ reb. j. de re iud. ubi d̄, q̄ istud q̄ in ista summaria cognitione p̄nunciat, nō parat plenū p̄iudiciū b̄ substitinendo gl. istud est ideo, qā h̄s ad hoc se vī astringere dū dicit, hodie p̄stat, hodie agamus & ideo ip̄stat sibi, qā poterat istā cognitionē effugere sine incōmō, satisfationē p̄stado, sed in l. p̄ria non est quid sibi imputet, cū illā summaria cognitionē nō poterat effugere, sine magno p̄iudicio sui: & tex. h̄s qui ponit hāc rōnem in l. j. in fi. j. ne uis fiat ei. ¶ D̄ hic q̄ cognoscit summarim, q̄ro qua liter fiet? Dicit gl. p̄ iur̄m. uide gl. quē incipit, sufficit ergo iurare, & sic iur̄m est summaria probatio: & est tex. in l. thesaurus. s. ad exhi ben. & hoc est uerū tñ sup̄ illo capitulo, an p̄ calūniā petatur, uel nō: & i hoc ē sufficiens p̄bō p̄ iur̄m. Sed an legatū debeatur uel nō, debet p̄bari p̄ inst̄m, uel p̄ testes. l. post q̄. §. si dies. s. tit. p̄xi. Sed qn h̄s eēt p̄tmax, tūc fortē eēt uerū, q̄tūm ad missionē in possess. ex primo decreto, q̄ esset sufficiens probō per iur̄m, ut in auth. de ex hibent. & intro. reis. §. suspecto. & per doc. in l. cū p̄ponas. C. de bo nis auth. iud. possi. Dixi plenē in l. si finita. §. Iulianus. de dam. infec.

ADDITIO NES.

- a Ale. ¶ Si is a quo. Quando res dicatur requirere altiorē indaginē, adde Bar. in extrau. ad reprimēdū. in uerb. summarior. & Bal. in l. si ex falsis. C. de trāfa. vī tene re q̄ relinquatur arbitrio iudicis, sed certē ibi tenet idem, quod hic etiam.*
- b Ale. ¶ Verum dicit. Adde q̄ no. Bar. in l. 4. §. p̄demnatum. de re iud. & quod no. Bar. in l. j. de glan. legen. sed Bal. in l. 3. §. ibidē. s. ad exhib. tenet p̄riū, dicens, q̄ istud statutū debet intelligi intra triduū. l. si. C. de iud. Alle. Arc. j. q. j. in sum. Bal. i l. si. de ord. cogni. in materia execu. Inīē, de qua per Bar. in d. §. p̄denatū. ubi tenet q̄ relinquit arbitrio iudicis. Et adde Bal. in d. l. i. C. de edi. di. Adr. tol. ubi dicit q̄ arbitrio iudicis relinquit, & ē uerū. sed iudex debet arbitrari mō tradito hic p̄ Bar. & bñ. & uide Bal. in d. §. ibidē. & in l. j. C. e. Ang. in l. ille a quo. §. si de testō. ad trebel. dicit, q̄ ubi cūq; exceptio, quē proponit, liquidari p̄t intra tps de liberandi mature qualem sententiam ferre debeat, ibi illa exceptio nō d̄ requirere altiorē indaginem. alle. quæ habentur hic, & uide quæ dixi. s. prox. Card. & Imo. in c. cū in iure. de offi. deleg. transeunt simpliciter cum Bar. in d. §. con demnatum.*
- c Poma. tempus. Vide Ale. conf. 106. in ij. dub. in 2. uol. p̄. 100. in fi. in 4. uo. Fel. in c. ueniens uer. 6. dub. de test. Ro. conf. 76. conf. 204.*
- d Ale. probatio. Vide Bar. in l. j. in prin. s. quē adm. test. ape. p̄ Bar. in extrauag. ad reprimēdū uer. summarie. & Bar. in l. j. C. e. & de hac gl. facit mentionem Cy. ibi*

- 1 Mulier, quæ accepit uirum pauperem, habet remedium, si constante.*
- 2 Debitor ut tanq̄ suspectus capiat, suspicio debet causari post contractum.*

§. Si semel. Op. d̄ hic, q̄ q̄ semel recepit fideiussorē malū imputat sibi: s. l. si cū dotē. §. si mulier. s. fol. ma. So. Hic sciēter recepit, & dic in l. 3. j. de fidei. & l. inter cās. §. abesse. s. mā. Op. de l. sciēdū. b̄. §. pe. s. q̄ fat. co. Sol. & tene mēti, q̄ hic pui sio hoīs petit, & iō restaurabitur: ibi p̄uisio l. Inducitur ad q. p̄ Dy. 1 Mulier t̄ accepit i uirū quēdā pauperē hoīem, & dedit sibi dotē, mō uult petere restōnē dotis fm formā l. si p̄stare. i pri. s. fo. ma. & l. ubi. C. de iu. do. Et dicit Dy. q̄ nō p̄t, qā ip̄stat sibi mulier q̄ accepit, & hoc tenet Hy. in d. l. si p̄stare. in prin. & hoc tenuit Cy. Ray. & omnes. Sed hoc ego nō teneo in repetitione d. l. si p̄stare. & ē rō, qā si expresse uoluisset mulier renunciare illi a principio, exp̄sse, non potuisset. l. de die. & l. sequēti. de pactis dotalib. ideo nec tacite pōt. 2 Et per hāc. l. t̄ dico, quod si aliquis uult facere aliquem capi tanquā suspectum ex forma statuti, uel p̄suetudinis, q̄ si causa suspicionis suberat tempore quo cum eo contraxit, nō potest capi: secus si po stea superuenit, ut hic. Facit. j. de priui. cred. l. si creditores.

ADDITIO NES.

- a Ale. ¶ Si semel. Vide Bar. in l. p̄torie. la 2. de p̄toria stipulatio.*
- b Ale. ¶ Op. de l. sciēdū. Vide Bar. in l. j. de fidei. & Ang. in l. si ab arbitro. q̄ fati. co.*
- c Ale. superuenit. Pro suspicione fugę q̄ requirat suspicio post p̄ctum superuenit: se talis, adde Bar. p̄ illū tex. in l. si. C. de spō. & Ang. in l. nemo carcerē. j. de exa tri. lib. x. & latius p̄ Ang. in l. si ab arbitro. s. qui. fati. co. & qd̄ no. Bar. in l. si cre ditor. de pri. cre. & p̄ hoc dicebat. in d. l. si ab arbitro. reuocari practica aduocato rū q̄ faciūt quē capi pro suspecto, & nō faciūt fidem iudici saltē per duos testes q̄ tpe p̄ctē oblonis iste debitor fuisset locuples, & idoneus, & q̄ postea mutauit p̄donē i peius, ip̄ illū tex. de quo ibi p̄ eū in d. l. nemo carcerē, & postea q̄ cre ditor iuret ipsum debitore h̄re suspectū de fuga, fm Ang. i d. l. si ab arbitro. aliās non tenet captura, adde tñ fm Ang. & Im. p̄ illū tex. in l. qui bona. §. qui dāni. de dā. inf. q̄ si quis iurauit quē esse suspectū, & fugitiuū, ut p̄sequatur familiam pro capiēdo illū, nō debet idistinctē index ei credere, imo iudex habet inuestigare p̄iecturas, & uerifamilia, facit q̄ no. i l. si. C. de ferijs. fm Im. ubi uide Bar. i l. p̄sen taneū. C. quo & qn. iu. & Bar. i l. ait p̄tor. §. si d̄bitore. t̄ his q̄ i frau. cre. sed q̄ suf ficiat iur̄m ad p̄badū quē suspectū, tenet Im. in l. i. prin. fo. ma. ad q̄ uide quod no. Ang. in l. si plusorio. de ap. in prin. & q̄ dixi ēt post Bar. in l. si qn. C. vñ uī. & no. Bal. post gl. ibi & i l. apertissimi. C. de iud. & uide Bal. i l. q̄ cuit idi. C. de p̄d. ob turp. cau. & i l. si q s curiali. C. de epi. & cle. ubi sing. loq̄. Et facit qd̄ no. Bal. & Im. in l. 2. fo. ma. in prin. & adde q̄ dixi in l. ait p̄ter. §. si d̄bitore. j. q̄ in frau. cred. Istis adde Bar. i l. p̄sentaneū, quo, & qn̄ index. & Bal. in l. creditor. si cer. pe. & q̄ no. gl. & Bal. in simili. i l. pe. C. de pig. ac. ubi pp̄ suspiciōne l. 3. p̄pria. autho ritate igredi, & c. add̄ tñ ad icellm̄ dictorū p̄ Bar. hic, q̄ licet tpe p̄ctus q s icepe rit dilapidare, nō tñ taliter q̄ subesset timor, si postea fortius ceperit dilapidare tamen*

tamen poterit capi, ut suspectus secundum Bal. in l. si pro ea. in prin. C. man. ubi etiam dicit quod omnis dilapidatio non facit quem suspectum, & adde quod rone modici debiti non potest quis iudicari suspectus secundum Bal. in auth. sed iam necesse. C. de do. ante nup. Adde Ro. conf. 241. & 230.

L E X V.

1 Missione facta causa legatorum, an possit perueniri ad secundum decretum.

1 Is cui legatorum. Dicitur hic, quod si missus in possessionem ex primo decreto, non potest ut dominus possidere. Contra in l. 2. §. j. si ex nox. cau. aga. & l. si finita. §. postea aut. j. de da. inf. Sol. ut gl. & tenet quod potest perueniri ex missione facta causa legatorum, ad secundum decretum. Contra gl. habes in l. si finita. §. Iulianus. j. de da. inf. in gl. ma. Dy. ibi in additione sua vult dicere, quod potest perueniri ad secundum decretum, quando esset legatum purum, & purificatum ut hic: secus si non esset purum, ut in gl. tria. Sed puto, ex vigore missionis facte, ut caueat, nomine legatorum non potest perueniri ad secundum decretum, ut hic est tex. & gl. h. d. in d. l. Iulianus. Ratione est, quia per primum decretum iam est persecutus quod petit. Petit enim ipse non legatum, sed petit sibi cauere: sed possessionem illam habet uice cautionis. l. postquam. §. Imperator. s. ti. j. & l. si finita. §. si quis dani. j. de da. inf. Ista gl. potest intelligi, si petitum esset legatum actione ex testamento, & haeres eius cotumax, est facta missio ex primo decreto: tunc quia per primum non est sibi consultum, peruenit ad secundum, ut l. j. & l. Fulcinus. j. ex q. cau. in possessione eam. Dixi plenam in d. §. Iulianus. Queritur, quid in creditore, an missus repellat damnum? Et dico, quod non. l. si finita. §. si quis aut. j. de damno inf. & h. d. gl. Queritur, quod si percipiet fructus: & dicit gl. dicit, ut j. §. q. legatorum. ut ibi dicem.

A D D I T I O.

2 Ale. Queritur Legatorum. Vide Bar. in l. iubere. supra de iurisd. omn. iud. & dicit ut dixi ibi in l. si finita. §. Iulianus. de damn. infec.

2 Si alius damni. Ratione huius. §. est quia qui est missus in possessionem, debet habere curam bonorum. l. praetor. j. de bo. auth. iud. pos. & l. si finita. §. si quis dani. j. de dam. inf. & j. ca. l. §. qui legatorum. sed cauere alij de da. inf. est cura, & custodia rei, ideo si cauet recuperat ab eo, cuius est ipsa res.

A D D I T I O.

2 Ale. Queritur Si alius damni. Ad hunc. §. uide. l. si finita. §. si plures. de damno infecto.

1 An et quando uno in possessionem missus, ceteri uideantur missi.

1 Si plures legatarij. Istud quod dicitur hic, est nouum dicitur, & non est hodie correctum. Et queritur, quod est ratio huius. l. inter creditores, & legatarios? Et gl. queritur est in l. cu. unus. j. de bo. auth. iud. pos. dicit, quod legatarij ueniunt ex causa lucratua: creditores ex causa onerosa. Hoc est t. Dy. in l. si finita. §. si plures. j. de da. inf. Facit, quod non. per eum. in c. qui prior. de re. iu. lib. 6. Non uideo, quod quare possit procedere: quia uideo, quod l. cu. unus. j. de bo. aut. iud. pos. & C. de bo. auth. iud. pos. l. vl. & l. q. aut. §. sciendum. j. q. in frau. cre. & in quolibet creditore generaliter dicit, quod uno creditore missus in possessionem, omnes uentur missi. nec habeo l. q. distinguat causam lucratiuam, ab onerosa. Nec obstat ista lex, quia quibus: quod petit aliquid officio iudicis ut hic, & tunc non est creditoris: ideo uno missus, alij quod similiter per officium iudicis uenirent, non uiderentur missi: quia antequam ad iudicium ueniant, non habent aliquid iuris. l. cu. postulassent. j. de da. inf. & sic est hic, quod uno legatario missus, quod ueniret officio iudicis, non uentur alij missi. Idem in damno infecto. l. si finita. §. si plures. j. de dam. inf. secus si ueniret iure oblationis, quia tunc uno missus, omnes uidentur missi. Nec curo si ex causa onerosa, uel lucratua, quia etiam legatarij sunt creditores. l. j. C. de bo. aut. iud. pos. Et hoc, quod dico, probatur ex tex. l. cu. unus. ubi dicitur in tex. quod praetor nihil noui, & c. plenam dixi in d. l. cum unus, & c. simile est l. si finita. §. si plures. j. de da. inf. Op. de re. iu. q. prior est tempore potior est iure.

2 Qui prior. Idem & simile est l. si finita. §. si plures. j. de da. inf. Op. de re. iu. q. prior est tempore potior est iure. Sol. Huius prioris timore Dy. distinguit in l. priuilegia. j. de pri. cre. & in c. q. prior ex de re. iu. lib. 6. & per gl. in l. si, & iure. s. q. pot. in pig. hab. & dicitur, ut ibi dicitur, & dixi in d. §. si plures. & in d. l. cu. unus. Gl. format priorum. & non soluit, uide gl. q. incipit, quia eiusdem sunt, & c. in fi. Dicuntur hic est certum de mente legis, ibi non, & non. per Dy. in l. nec. n. j. de iolo.

A D D I T I O.

2 Bar. Queritur Op. de hoc. Brocardum, qui prior est in tempore, potior est in iure, adde quod habet locum etiam in querendis tex. est in l. cum oportet. in fi. C. de bo. qua. li. & uide Bal. in l. hac editali. §. ij. C. de secnd. nup.

1 Legatarius. An hec tpa an habeat tacitam hypothecam & quod perferat creditoribus.

1 Postquam rei seruanda. Op. C. com. de le. l. i. ubi habet hypothecam a tempore mortis, ergo perferat creditori postea missio. l. eos. C. qui po. in pi. hab. Gl. fatet priorum, quod hodie perferat, & sic tenet gl. quia secundum ista tpa, legatarius non habet tacitam hypothecam: quod est per tex. in l. creditoribus. j. de sepa. Preterea, posito quod legatarij habent tacitam hypothecam, creditores non, adhuc ista gl. non dicit uerum. Nam legata debent esse alieno deducto. d. l. creditoribus. & l. si uniuersae. C. de le. & l. j. §. si quis. §. ad Tre. Cy. in l. ij. C. q. bo. in pig. hab. sustinet gl. ista, quod uerum est, quod creditores praefert legatariis si haereditas non est soluendo legatariis, & creditoribus. Sed si haereditas est soluendo legatariis, & creditoribus, tunc praefertur legatarius in re legata, quia creditor debet prius per hanc agere. l. sciimus. §. si uero creditores. C. de iu. deli. & bene dicit.

A D D I T I O.

2 Pom. posito. Et de hoc est casus in d. l. creditoribus. & uide Bal. in l. j. C. ut in pal. leg. & Ang. ff. de iud. l. quod legatur. Bal. in l. j. C. eod. 1 Sententia lata contra unum, non potest mandari executioni contra alium qui habet rem, quam ille dolo desit possidere. 2 Pactum de ingrediendo rem propria autoritate, non exercetur contra singularem successorem, sine aliqua causa cognitione.

1 Qui in possessionem legatorum. Notandum quod missus in possessionem mittitur in bonis hereditariis, & c. Op. j. ca. l. §. Imperator. So. quoniam mittitur ex edicto, loquitur hic: sed quoniam mittitur ex rescripto loquitur in bonis hereditariis, ut ibi dicitur per tex. istum Et similes dicitur doc. ultramontano. & Cy. cum eis, quod sententia lata per unum potest mandari executioni per alium, qui habet rem, quam ille dolo desit possidere, & casus uult hic. Istud uult probari. j. e. l. si legatorum. & l. fi. C. eo. & l. certa. & per Cyn. C. de aliena. iud. mutan. cau. fact. l. j. in 8. q. Sed istud dictum, est per casum expressum in l. j. §. necessario. §. si uen. no. mulier in pos. mit. Pro hoc est tex. Inst. de actio. §. ite si quis in fraude, & C. & ff. per totum, quod in fraude creditorum, ubi non potest agi per eum, qui possidet res creditorum alienatas, nisi prius agatur reuocatoria. Nec obstat ista lex: quia est speciale fauore legatorum & fideicommissorum hoc non habet locum in alijs. Queritur Vltimo iste tex. probat unam meam opi. quod posui in l. si creditores. C. de pign. & dico ibi, quod per pactum de ingrediendo propria autoritate licet possit contra principalem creditorem ingredi sine aliqua causa cognitione: tamen per singularem successorem debeat adhiberi aliquis causa cognitione. Et pro hoc iste. §. cum gl. quae incipit, ut infra e. l. fi.

A D D I T I O.

2 Alex. Queritur Mandari. Sed Bal. in l. pe. C. de his quae in frau. cre. limitat questio. Bar. uide licet ubi sola possessio translata fuisset. Et uide Rom. conf. 246. Bart. in l. a diuo pio. §. si super rebus. ff. de re iud. P V T E V S.

1 Missio potest fieri in bonis quae ad debitorem pertinent iure directi dominij, uel utilis, uel quasi. 2 Differentia, an sit inter res, quae pertinent iure dominij ad debitorem, & alias, in modo interponendi decretum. 3 Bona reperta apud debitorem presumuntur sua, & ideo dicenti non esse debitoris, incumbit onus probandi.

1 Bonorum. No. existit tex. quod potest fieri missio in bonis quae ad debitorem pertinent iure dominij directi uel utilis, uel quasi: secus si nullo iure detinet. ut i. dic. §. si deposita. 2 Queritur, utrum in modo interponendi decretum sit differentia inter res, quae pertinent de iure dominij, & alia. Ratione. quod tunc est in interpositione primi decreti: nulla uult differentia, ut hic: sed in interpositione secundi decreti, eo casu quo habet locum, est differentia: quia in reb. quae possident iure dominij, praetor iubet eum esse damnum: sed in alijs quae non possident iure dominij, praetor interponit decretum hoc modo, statuo, uel decerno tibi, ut utaris illo iure in talib. reb. quo debitor utebatur, & istam formam dat Iurisc. in l. si finita. §. si de uectigalib. de da. inf. Queritur Formo unam quod fin. si deposita. Venit ille, qui deposuit, & dicit, non potuit fieri missio in hac re, quia est mea: cui incumbit probatio? Glo. habes in l. ob maritorum. C. ne uxor pro ma. & l. j. C. de priu. fisci. quod quae sunt reperta apud debitorem, praesumuntur sua.

A D D I T I O.

2 Ale. Queritur Sua. Adde quod idem tenet Bar. in l. a diuo. §. si super re. de re iu. & in l. q. da. in suo de pd. inst. & Bal. in auth. & qui. de bo. auth. iud. po. & Bal. in l. et. C. de exce. rei. iud. & est gl. in l. ij. C. ne uxor. pro mari. & ibi tenent idem Cy. Bald. & Saly.

1 Si ex duobus. Tene menti istum casum, quoniam est facta missio in parte rei communis, quod alius in cuius partem non est facta missio, potest satisfacere, & administratio rei recipere. Gl. signat tria, & non soluit, uide gl. q. incipit, consilium, & c. in fi. Sol. istud ideo, quia in stipulone deducitur operis destructio, quae est indiuidua: hic deducit legati solutio, quae est diuidua, eadem ratione cautionis praestatio, quae eius naturam sequitur, ut supra ti. j. l. j. §. si quis sub conditione. lac. de Arc. & Oldr.

1 Imperator. Iste est bonus. Queritur, a quo tempore incipit currere tempus sex mensium? Et gl. dicit quod a tempore quo fuit petita cautio. Ista lect. gl. est uera in se, & quo ad text. non tamen satisfacit perfecte, & ideo queritur, quid si non potuit peti cautio: quia fuit remissa, ut supra ti. j. Ratione. quod tex. est in l. certa. C. eo. quod curre re incipit a die, qua fuit petatum debitum. Vltimus istud quod dicit, quod a die petite satisfactionis, non uult uerum: quia licet satisfactionem petam, non est haeres in mora praestandi legatum. Et ad hoc, ut fiat missio, requiritur mora haeredis. Respon. & fateor oppositum, quod licet sit petita cautio, non sufficeret, nisi haeres fuisset in mora non praestandi legatum, si dies legati non cessisset, non haberet locum istud rescriptum, & gl. sentit hic. Habes ergo probare sex menses elapsos a die petite, uel debite cautionis. Item quod cessit dies legati. Item quod haeres fuit in mora praestandi legatum. Queritur Et cum hoc sit, quod secundum ista tpa non teneantur soluere de suo legatario. l. si uniuersae. C. de leg. & l. j. §. si is qui quadringenta. §. ad Treb. queritur, quomodo hic sit missio in possessionem bonorum hereditum? Ratione, quod secundum ista tempora non tenetur ultra uires hereditarias, tamen praesens

missio

missio in bonis h̄dis, & facit, ut soluat vsq; ad vires h̄ditarias. l. in quantitate. in fi. & l. si post missionem. s̄. ad l. Falc.

§. Cessatum. Non p̄t dici cessatum si non est persona quæ interpellat. Simile est in l. cū quidam §. si pupillo. s̄. de usur. Op. de l. j. §. nō exigit. s̄. e. So. Aliud in missio ne q̄ fit ex rescripto, & aliud in missione quæ fit ex edicto. Vide gl. quæ format tria, & non soluit, & uide eā. q̄ incipit, h̄ditas iacēs. Ad l. operis. r̄n. ibi loquit in nunciatione, q̄ fit rei, non p̄sonæ: hic uero in nunciatione, quæ requirit moram, quæ mora in casib. nostri. §. legitimè contrahi non p̄t. l. si ex legati cā. j. de uer. ob. Ad l. fin. de nau. feno. r̄n. q̄ ibi loquitur in p̄na, quæ ex t̄ctu defuncti descen dit, & ideo iacente h̄reditate cōmittitur, ut j. de uer. ob. l. ad diem. hic aut̄ ex rescripto non fit missio in bonis h̄reditarijs, nisi ex mo ra ipsius non soluentis, quæ non potest committi iacente h̄redita te, cum per additionem incipiat deberi, ut supra e. l. j. §. fin. l. & si ne mo. de reg. iur. Oldra.

ADDITIO.

- Alex. ¶ Cessatum. Facit ad no. per Ant. de Ro. in l. iij. §. p̄tor. de dam. infe.
- 1 Prignoratitia quod habet locum pro pignore p̄torio sicut pro conuentio nali, & in ea habet locum dolus, & lata culpa, non leuis. nu. 3.
- 2 Fructus pignoris conuentionalis, sicut prius computantur in usuram quā in sortem ita & in p̄torio pignore.
- 4 Missione facta in possessionē legatorum, non peruenit ad secundū decretū.

§. Quæri. poterit. Iste est bonus. §. & no. ¶ q̄ pigno ratitia habet locum pro pignore p̄ torio, sicut pro conuentionali. ¶ no. q̄ sicut in pignore conuentionali si u ctus p̄putantur prius in usurā q̄ in fortē, sic & i p̄torio. Itē uidet̄ hic q̄ pignoratitia h̄t locū p̄ p̄torio, sicut pro conuentionali, & dixi uo bis, & Ia. de Are. all. in l. vtiq; j. de dā. Itē. t̄n vñ scias, q̄ i ista pigno ratitia venit dolus & lata culpa, nō leuis. l. p̄tor. §. est p̄terea. j. de bo. auth. iud. polsi. & l. si finita. §. si qs dāni. j. de dam. infe. ¶ Vlti mo uidetur hic casus, pro opi. t̄ quā tenui. s̄. in prin. j. Dy. q̄ in pos sensione legatorum facta missione, non p̄t perueniri ad s̄m decre tum: quia non potest plus permitti, nisi frui t̄tūm, ut hic, quod no.

ADDITIOES.

- Alex. ¶ poterit. Et istum tex. all. Bar. in l. d finita. §. Iulianus. in ver. quæro ut rum missus ex primo decreto faciat fructus suos de dam. infe. Et ad istum tex. ui de Bal. in aut. & qui. C. de bo. auct. iud. pol. & iste tex. est unicus. Adde Bal. cōf. 34. li. j. & ibi, an ualeat statutum q̄ lucretur? & an minor pati debeat tale dānum?
- 1 Ale. n̄. Sed an pro pignore p̄torio competat hypothecaria, uide Imo. in l. si q̄ missum. §. fi. de dam. infect. & ibi uide Roma.
- 1 Sequestratione rerum facta, quæ seruando seruari non possunt, res uendi tur, & pretium retinetur.
- 2 Frumento percepto ex fundo alieno per plura tempora p̄terita, an per cipiens teneatur ad æstimationem per tempora, uel sufficiat quod reddat frumentum.
- 3 Decreto ex primore capta, si non habet quis ubi teneat, potest illam alteri dare, ut teneat.
- 4 Differentia quando fit missio in possessionem ex edicto, & quando fit ex rescripto.
- 5 Creditor missus in possessionē equiparatur missio in possessionē ex edicto.

§. Qui legatorum Seruandorū. Iste est bo nus. §. a & op. de l. in uenditione. §. j. de bo. auth. iud. pol. R̄n. hic loquit in legatarijs, ibi, in creditorib. Vel aliter ibi loquit q̄n ille, q̄ quem est facta missio, nolebat colere, sed alteri colēdum locare: hic per se uult colere, & ideo ad eum pertinet cultura, nisi fuerit facta missio ex rescripto. ¶ Primo no. b̄ ad illud, q̄n fit sequestratio rerū, q̄ seruari non p̄nt debent vendi, & pretium retineri in sequestro, ar. hu ius litere, & tex. habes i. l. i. C. de agr. & cens. li. 11. & l. si. j. de re quir. re. ¶ j. Secundo no. si aliquis percepit frumētū ex fundo tuo, per plura tpa p̄terita, an tenetur tibi ad restitutionē fructū, uel suf ficit q̄ reddat æstimationem, per tpa. Hæc lex v̄r uelle q̄ teneat ad æstimationem: quia nō potuit seruari. Dixi tibi in l. diuortio. §. ob donationes. s̄. fo. ma. ubi v̄r casus, & Cy. v̄r uelle in l. j. s̄. de pig. ac. te ne menti istud q̄ d̄r hic, & uide gl. super uerbo, nulla domus. q̄ in cipit, sua uel testatoris, & no. tex. t̄ cum gl. q̄ q̄n capitur in tenetā ex primo decreto aliquid, & tu nō habes ubi teneas, permittitur tibi alij dare, ut teneat, secus si habeas ubi teneas, arg. huius gl. ¶ Quæ ro, quot differentia sint inter missionē ex edicto, & rescripto? Gl. ponit duas d̄rias, & multæ sunt d̄ria. Ex edicto fit missio ab initio, et ante aditam h̄ditatē. l. j. §. si. s̄. eo. ex rescripto post aditam h̄di tatem, & sex menses, vt in ver. cessatum. Item edictum non requirit moram h̄dis. l. j. §. non exigitur. s̄. eo. rescriptum sic, ut in §. cessatū & §. satisfactionis. Item per edictū fit missio in bonis h̄ditarijs, ut §. qui in possessionem. s̄. ea. l. per rescriptum i bonis h̄dum, & ut in §. qui prior. & §. Imperator. Item inter edictū, & rescriptū est d̄ria in cultura. ut hoc. §. Item est alia d̄ria: quia missus ex edicto, de posses sione, p̄stita sibi satisfactione, recedit, ut s̄. n. j. l. si legatarij aduer sus. sed missus ex rescripto nō recedit, nisi itegre sibi satisfiat, ut j.

e. l. si pecuniæ. §. fi. & ibi dicam. Ex istis dictis, & ex uerbis, quæ dixi in uer. sex aut̄ menses. habes colligere practicam rescripti. ¶ Vlti rius quæro, si creditor est missus in pos. an equiparet̄ missio in pos sionē ex edicto? B̄r, si creditor mittit i pos. q̄ debitor nō defende rit, tūc ægparat̄ legatario missio i possessionē ex edicto. l. si finita. §. si qs at. j. d̄ dā. inf. Si uerò ē missus i possessionē: quia nō soluit, tūc æg parat̄ legatario missio ex rescripto, l. si pecuniæ. j. e. & ibi uidebitis.

ADDITIOES.

- a Ale. ¶ Bonus. §. Istum tex. in uer. colligere. all. no. Bal. in auth. ei qui. C. de bon. auth. iud. polsi. q̄ res mobilis debet esse apud missum ex primo decreto, uel seq̄ strari, si est suspectus, & per Bar. in l. si finita. §. si quis autem. ff. de dam. infe.
- b Barb. ¶ Primo no. Et uide Bar. in l. si oleum. supra de dolo.
- c Alex. ¶ Videtur uelle. Et uide Bar. in l. si finita. §. si quis aut. de dam. infec.

§. In possessionem missus. Iste est bonus casus Op. q̄ post. lit. cont. nō p̄t p̄ti cautio. l. Pōponius. §. ratihibitionis. s̄. de p̄c. R̄n. illud q̄ d̄r in l. Pomponius. §. ratihibitionis. habet locū in cautionib. q̄ p̄stantur a procuratore, & ideo non petūtur: quia v̄r eius persona approbata: sed lex ista loquitur in alijs cautionib. quæ ab ipso prin cipali p̄stant, non a procuratore. Itē cautio ista non p̄stat occa sione litis, sed debebat, nulla lite pendente. l. et. j. e. & sic pendente lite, & pendente appellatione p̄t peti. l. postq̄. §. Imperator. s̄. tit. j.

ADDITIO.

- a Ale. ¶ Missus. Istum tex. alle. Bar. in l. j. in 6. q. s̄. de iurisd. om. iud. in l. si finita. §. Iulianus. de dam. infe.

§. Missus in possessionem. Quæro, utrum iu dex possit dare li centiam missio in possessionem, q̄ possit ingredi sua autoritate? Hic v̄r tex. q̄ nō. Gl. v̄r q̄ sic in l. meminerint. C. uñ ui. & ibi Cy. & gl. in l. iuste. j. de acq. pos. & ibi Ia. de Are. & Ol. & ibi dixi. Nec ob. iste. §. q̄ uerum est, q̄ tua autoritate non potes ingredi si inuenis resistentes: quia illa resistentia debet fieri per officiales: secus si tibi non resistit: quia tūc p̄t dari licentia, ut tua autoritate ingrediaris.

- 1 Decretum primum sicut interponitur in nomine debitoris, sic & in officio iudicis.
- 2 Practica interponendi primum decretum in nomine debitoris.

§. Si Titio purè. Iste est difficilis. §. & h. d. in summa. Si legatarius, a quo relictu est fideicom missum nō cauet fideicommissario suo, fit missio in ea, re, uel iure q̄ h̄t pro legato, uel eius occasione. h. d. ¶ No. q̄ sicut p̄t primū de cretū interponi i noie debitoris, & sic in iudicijs off̄o p̄t interponi. Op. & v̄r, q̄ iste fideicommissarius debet agere q̄ h̄dē directo, nō q̄ legatariū, vt §. pro sc̄do. C. de cad. tol. & l. si ab e. s̄. de vsuf. leg. Sol Ibi loquit q̄n legatū deficit, & apud h̄dem remāsit, hic nō deficit Op. de l. si quis seruū. §. certam. s̄. de le. ij. fo. Ibi loquit q̄n legatario primo, nulla culpa poterat imputari. Quæro, q̄n fit missio in pos sionē in noie debitoris? Scitis q̄ pignus p̄toriu non p̄hit, nisi fiat 2 missio realis. l. non est mirū. s̄. de pig. act. t̄ q̄o in noie debitoris p̄t fieri missio, cū est impossibilis, ut gl. in l. si. in pr̄. j. de do. Practicā ponit gl. i. l. j. C. de p̄o. pig. hoc est uerum, q̄n pignus p̄torium est, sed si pars ipsa principalis uellet cedere, tūc cessio h̄ret uim traditio nis: quia illud q̄ operatur in corporalibus traditio, illud operatur cessio in nominibus debitorum, ut gl. in l. vl. C. q̄n fiscus uel priua.

ADDITIO.

- a Ale. Quæro q̄n. No. q̄ q̄n fit missio in noie debitoris, adde Bal. in l. ij. C. q̄n fi scus, uel priua. & Bar. in d. l. pen. & per Bar. in d. l. à diuo. §. sic quoque. de re iudic

LEX VI.

Si pecuniæ numeratæ.

- 1 Missione facta in possessionem ab ea non receditur, nisi prius soluatur.

§. Qui fideicommissi. Not. q̄ non receditur de possessione, nisi prius soluatur, ut hic, & l. his consequenter. in fi. s̄. fami. ercif. & l. eū q. j. de pri. cre. & l. ij. circa prin. j. p̄ h̄rede. ¶ Op. s̄. ti. j. l. si legatarij aduer sus. & C. de bo. auth. iud. pol. auth. ei q. & l. si finita. §. seq. j. de dā. infe. R̄n. tex. iste in fi. No. q̄ tūc receditur a possessione, q̄n fit illud quod si factum fuisset ab initio possessio non fuisset data. Vnde si quidem missio in possessionem est facta: quia non soluitur, nec re ceditur nisi soluatur, ut hic, si missio est facta: quia non satisfiat, sta tim cum satisfiat, receditur. l. si legatarij aduersus. s̄. tit. j. si missio est

ADDITIO.

Ale. ¶ Qui fideicō. Iste tex. non est alibi s̄m Bar. in l. consentaneum. C. quomō & quando iudi. uide per Bar. in l. si finita. §. Iulianus. de dā. infect. dixi post Bar. in l. eum qui. de priui. credi. & ipsum sing. limita, ut per Ang. in l. si finita. §. item uideamns. de dam. infect. & ibi dixi post Bar. & ideo dicit Bal. no. in l. ignorare. C. de resti. mili. quod contra p̄sentem contemnentem soluere, potest procedi ad primum, & secundum decretum. Et ideo in executione sententiæ missus nō recedit, nisi sibi soluatur secundum Bar. in l. properandum. §. finautem reus. C. de iud. Et istis adde Bar. in auth. ei qui. de bon. aut. iudi. pol. & uide Bar. in l. neque impuberes. s̄. de in ius uocand.

est facta: quia est contumax in non ueniendo, statim cū uenit, receditur, ut in dicta authen. ei qui. Idē uidetur uelle quēdam decisio Papæ in c. ex parte. extra. de uerb. signi.

ADDITIO.

1 Ale. ¶ Idem uidetur uelle. Idem tenet Bar. in l. properandum. §. sin autem reus. §. gl. ibi, & idem Bal. & doc. uide Ang. in consi. 222. & adde Bar. in l. si debitor. §. si antiphona. supra. de pigno.

LEX VII.

Cū uenter. Gl. Quærit de ratione. Dic qd est speciale ratione uentris: aliz sunt truffæ.

LEX VIII.

Si legatorum. Hanc. l. examinaui, ut uidistis in l. is cui. §. qui in possessionem. supra eodem.

LEX IX.

Etiam si condemnatus. Quæro qualiter potest de fiderare? Dic quod ex rescripto, uel ex edicto quocūque mō uult, uel iudicis officio, ut j. de re. iud. l. diuo. §. si super rebus.

LEX XII.

Municipio. Guli. de Cu. allegat istam legem in l. nulli. §. qd cuiusque uni. & est qd, an qn decuriones creant syndicum, sit necessaria auctoritas p̄dis, uel superioris: Et dicit ipse qd non. Dixi in lactor. j. rem ra. hab. Ista. l. v̄ facere j, sed bene respiciendo, non facit: quia non loquitur de decreto in constituendo syndicum, sed de decreto de mittendo in possessionem.

LEX XIII.

1 Casus in quo missus in possessionem ex primo decreto, lucratur fructus. 2 Vxor an sit alenda a tempore mortis uiri.

1 Quæ legaturum. ¶ Not. casum singularē, qd lucratur fructus missus in possessionem ex primo decreto. Quæro qd in filio, & p̄nepote? & dicit gl. qd nō est eadē rō, cū mulieres sunt obsegoris uirē. ¶ Quærit gl. qd si sint alię mulieres? Et dic, ut gl. & tene primā, qd eadē rō sit in alijs mulierib.

2 Ultimo. ¶ gl. dicit qd ista lex est in ar. j. uxorem, an sit alenda a tempore mortis uiri. Dic de ista q̄stione, ut dixi in l. diuortio. §. sol. ma.

LEX XV.

1 Pactum ingrediendi fundum propria auctoritate, exercetur contra ecclesiam ad quam res peruenit.

1 Interdum. ¶ Ista lex fortē non est alibi, & no. eā. Egot formabo vnā quæstionem in l. si creditores. C. de pig. Habco ptātem ingrediēdi mea auctoritate in talem fundū: uel domū. quæro si ille fundus, uel domus efficitur ecclesię, an illa potestas ingrediēdi transeat in ecclesiam? Inn. ponit in c. verum. extra. de foro cōpe. & dicit, qd non. Host. dicit contra, & in hoc residet Io. An. & ego in l. si creditores. tenui opi. Host. j. Inn. & allego. l. si quis curialis. C. de epif. & cle. In contrarium facit ista lex. Sed breuiter aliud est rem effici ecclesię, aliud est rē effici religiosam: quia non omnis locus, quē habet ecclesia, est religiosus: quia si est religiosus. tunc non transiret illa licentia ingrediēdi, ut hic.

ADDITIO.

1 Ale. ¶ Interdum. Facit ad hoc. l. fin. ff. de litig.

LIBER XXXVII.

TITVLVS PRIMVS.

De bonorum possessionibus.

¶ Gl. continuat istam rubricam ad præcedentia. Dic ut in gl.

LEX PRIMA.

Bonorum. In hac lege, cum sequenti Iurisconsultus ponit effectum bonorum possessionis agnitę, quem effectum probat duabus rationibus.

LEX II.

1 Bonorum possessor, quando habeat directum dominium. & quando utile. 2 Bonorum possessor, licet habeat uicem hæredis, non tamen est uere hæres. 3 Hæreditas quæ defertur alicui ex constitutione alicuius inferioris à Principe, non efficitur ille hæres iure directo, sed habet bonorum possessionem. Statutum conditum ab inferiori à Principe, an dicatur ius prætorium.

In omnibus. Ibi, hñr, & ideo sicut per aditionem hñditatis quærantur omnia ista, ita per bono. possessionem agnitam, & admissam. Cōtra hanc. l. op. dñ hic, qd appellacione bonorum continentur q̄moda, & incōmoda. j. in l. mulier. §. de iure do. So. ut dicā. j. l. proximi. ¶ Item dñ hic qd bono. posses

sio omnia tribuit. Contra, agnitio sola nō tribuit oīa, ut j. de acq. a pos. l. cum hñdes. & l. facta. in prin. §. ad Treb. & ibi no. Sol. ¶ qd hic in commodis, quæ sunt iuris, secus in his quæ plurimum facti hñt, ut possessio, ut in j. rō. No. qd ista est regula generalis, qd ubicunq; ex dispōne legis, uel hominis transferuntur aliqua bona ipso iure, nunq̄ tñ transfertur possessio sine apprehensione: hoc hñs hic in bonorum pos. Idem in hñde extraneo. l. cum hñdes. in prin. j. de acq. pos. Idem in hærede suo, ut no. in l. cum miles. §. ex quib. causis maiores. licet j. rium notetur & malē in l. in suis. de li. & posth. Idem in fisco, in quē transferuntur bona vacantia, ut no. in l. sicut. j. quod cuiusq; uniuers. §. si. Idem in ecclesia in quā transferuntur bona conuerfi, ut tenent doc. in auth. si qua mulier. Inn. in c. in p̄tia. de probatio. Idē in occupatione uniuersali. l. si ad optauro. j. de præc. & sic ab istis talib. nunq̄ petent iudicium possessorium, ni si probent de apprehensione. Tertio opp. qd bonorum poss. non tribuat ius, ut in possessione Carbon. & uentris nomine, ut ad Carbon. l. j. per totam. l. & in tit. si mulier uentris nomine, per totum So. gl. ut in ea habes. Item op. dñ hic, qd bonorum j. possessio nō tribuit dominium directum, sed utile, ut utiles actiones. l. si sine. §. sed qd Papinianus. §. de mino. Duæ glo. hic positæ, & una in l. j. alia in ij. fatentur j. rium. Dy. v̄ limitare istas gl. sic. qd sunt uerē qn dñiū directum, uel actiones directę sunt apud alium: q̄a tñ tñ utiles transeunt, ut ibi: sed qn directę nō sunt apud aliū, tunc bonorum possessor habet dominium directum. Rō: qd ex persona hñdis non debet imitari qdō obligationis. l. 2. §. ex his. j. d. uer. ob. Aduertatis, istud dictū Dy. non est uerum: quia j. casum. l. pe. §. si. C. ad Tre. ubi dicitur qd dñiū, uel actiones directę, nō sunt apud alium, ut qn aliq; sine hñde decedit, & tñ utiles trāseūt, ut ibi dñ. Aduerte, si apud aliū non sunt directę, uel directū dñiū, tñ esse speratur, uel possibile est esse, ut qn de iure ciuili aliquis filio emancipato præfert, uel alteri cognato, tunc ista gl. dicit ueritatem: quia ad impedimētum ne bonorum possessiones quærātur directę, sufficit spe qd possent esse apud alium, ut l. si duob. §. si. & ibi no. §. de le. j. & l. cum quidā. §. qd dñ. de acqui. hæ. Si uerō non sunt apud alium, nec esse speratur tunc dñiū directum est apud bonorum possessorē, & tunc uerū dicit Dy. Si uerō apud neminē est directum dñiū, tunc res est uacans, & in nullius bonis est, & sic per occupationē, dñiū sit occupantis de iure gentium. Sed in actionibus est maius dubium. Sed dicerem idem in actionib. hñditarijs, ut directę sint penes bonorū possessorum. Rō: quia prætor non pōt facere hñdē directę. §. quos aut. Insti. de bon. pos. sed benē pōt transferre in alium unam directam actionem, & directū dñiū, ut l. p̄tor. in prin. j. de dāno. inf. & facit qd no. in l. j. & ij. §. de bon. pos. hæ. petiti. Quicquid autem sit, siue dicamus actiones esse directas. siue utiles, semper tamen gl. dicit qd sunt ciuiles, sed ex extensione prætoris, ut notatur in d. l. j. b & 2. supra de bonorum possessoria hæreditatis petitiō. ¶ Item hic dñ. j. qd bonorum possessorum sustinent uicem hñdum. Contra. Inst. c. §. quos autem. dicit gl. supra de bo. pos. hæ. peti. l. j. Fateor, quod habent uicem hæredum, non tamē fierent uerē hæredes: quia prætores hoc facere non possunt, ut dicit. §. quos autem. & bene dicit: c quod no. Quare ex hoc dico, quod si aliqua hæreditas defertur 3 ex constitutione alicuius prædis uel inferioris à Principe, ut Ducis, uel Marchionis, tunc omnes istæ hæreditates non possunt deferri, ut fiant aliqui hæredes directō, sed iure bonorum posses. & sic oportet quod agnoscat coram iudice. Item perit spatio centum dierum, uel anni, sed hæreditates, quæ deferruntur ex forma statuti, uel Principis auctoritate, benē deferruntur iure directo.

ADDITIONES.

a Ale. ¶ Sol. Vide Bar. Ang. & doct in Lex asse. de hære. insti. b Barb. ¶ Itē. Et pro hoc uide glo. in c. j. si de inuesti. lis ora. inter do. & uasal. in uer. obseruatur, & Io. An. in ti. de instru. edi. in §. porro. & in addi. quæ incip. hæc subscriptio. Istud dictum Bar. hic, in l. j. de uer. ob. in l. si. de pe. & in l. omnes populi. in j. q. prin. de insti. & iur. & in l. j. §. i. pro emptore. intelligas qd habeat uim iuris prætorij, & durat anno actio, quæ ex eorum statuto oritur, si eorum officium erat annale, & similiter per sex menses, si per semestre erant officiales sex dñi: sed si offiū eorū esset ad eorū uitā, uel ad beneficiū, ut ē offiū episcopi, uel marchionis, tunc tale statutum diceretur ius ciuile, & actio, seu conditio ex eēt perpetua, sicut si nascere ex statuto populi, ut probatur inst. de ppe. & tē. ac. circa prin. & facit. l. sufficit de cond. inde. & c. si gratiosē. de refer. in 6. & facit qd not. Bar. in l. de pupillo. §. si qd ipsi prætori. de ope. no. nun. fm aliquos. Adde qd constitutio episcopi appellatur ius prætorium, ita etiam tenet Bal. in l. id qd pauperib. de epif. & cle. & in l. siue pars. C. de dila. sed Bal. in l. recepticia. de const. pec. tenet contra Bar. hic, & dicta Bar. hic, sequitur Bald. in rub. C. qui adimit. in 6. quæstione. c Barb. ex hoc. Et uide. Bar. in l. §. §. fatis. ff. de uer. ob. Bal. in rub. C. e. tamen contra tenet in l. 2. de const. pec. & uide Bal. in l. certum. C. unde cog. & in l. id quod pauperib. C. de epif. cleri. Bar. in l. si. ff. de p̄nis. & in l. 2. §. si. ff. pro emp. mod. in rub. C. qui adimit. & uide quæ ibi dixi.

LEX III.

1 Bonorum appellatio, an contineat commoda, & incommoda. 2 Bonorum possessio, quando sit nomen iuris, & quando facti. 3 Hæreditas est successio in uniuersum ius, quod defectus habuit.

Hæredita

- 4 *Hæreditas postquam est adita, desinit esse hæreditas,*
 5 *Agnita bonorum possessione per unde liberi, si alius uult agnoscere per unde agnati, & probare me non filium, an admittatur.*

Bona. Iurisc. volēs diffinire, qd sit bonorū possessio, an oīa uult ostendere signationē huius uerbi bonorū, & huius uerbi possessio, q̄ sunt simul ut p̄posita. Primò, ponit expōnem vsq; ad §. inuito. Et sic habet tres partes, ut in eo patet. Scda ibi, h̄ditatis aut̄. Tertia ibi, bonorū. D̄ hic q̄t̄ appellatio bonorū p̄tinet ad modā & incōmodā. q̄ in l. mulier. s̄. de iu. do. So. dicit gl. s̄. eo. l. j. Aliud cū profert̄ à p̄h̄rib. aliud cū profert̄ à l. & satis bñ dicit. Sed q̄ hoc op. q̄a ēt q̄n profert̄ ab hoīe sit idē, s̄. q̄ p̄tineat modā, & incōmodā. l. cogi. in prin. ad Tre. So. illa appellatio bonorū, p̄t̄ profert̄ trib. mod. ab hoīe, ut à p̄h̄rib. & tūc loquit̄. l. mulier. vel à testatore. & tūc loquit̄. l. cogi. s̄. ad Trebe. & q̄ dixi in l. j. s̄. de le. j. & videbitis in l. si quis seruum. in §. si. & l. seq. s̄. de le. 2. & facit. l. vl. de usufr. leg. Q̄nq; profert̄ a Principe cōcedente bñficium, & tūc dicit, ut l. p̄iceps. de ver. sig. & p̄ Dy. & p̄ doc. Sed op. licet appellatio bonorū p̄tineat modā & incōmodā, non est tñ ex propria significatione. l. propriē. j. de ver. sig. tñ hic d̄r̄. So. Ibi, p̄prie bona appellabānt. Si respicis tex. ipse soluit seipsum: q̄a cū dicit, hoc in loco, expone, hoc est, in hac p̄positione, cū dico bon. pos. secus si app̄lo bonorū simp̄r̄ p̄fert̄, ut ibi. ¶ Itē op. d̄r̄ hic q̄t̄ si nihil corporale ē in h̄ditate, d̄r̄ petita bono. pos. Contra, incorporalia nō p̄nt possideri. l. seruus. §. incorporales. de acq. re. dom. So. ¶ Aliud ē dicere bono. pos. ut sit vna pars, & est nomen iuris, ut hic, & l. h̄ditatis appel. de ver. sig. Aliud est dicere bono. pos. vel rei, ut sint duæ partes, & tūc est nomen facti, & non cadit in incorporalib. ¶ Venio ad tertiam partem, & op. j. de ver. sig. l. nihil aliud est h̄ditas. ubi vñr̄ esse idē, h̄ditas, & bono. pos. Dicit gl. bono. pos. est ius, s̄. p̄torium, & hoc tenet Cy. C. vñ leg. l. ceriū. in j. q. sed hoc est pessime dictū: q̄a ē q̄ tex. l. j. & l. rub. j. ut ex leg. senatusve p̄sul. & c. ubi bonorū possessio d̄r̄t̄ ex l. civili. Vñ dico, q̄ hic d̄r̄ ius persequendi, s̄. civile & p̄torium. Non ob̄t. l. p̄ria. quia ibi d̄r̄, q̄ est successio, nō d̄r̄ ius succedendi. Præterea, ibi succedit̄ propria voluntate, quasi solo aīo quis efficiat̄ hæres: non aut̄ dicit̄ persequendi, sed bonorū pos. est ius persequendi, & sic oportet q̄ petat̄ a iudice, uel hodie agnoscat̄ coram iudice, ut j. ead. l. §. a municipib. & hoc uult dicere tex. ¶ Itē opp. q̄ h̄ditatē nō profequamur p̄ bonorum possessionē. Non enim q̄s agit̄ per bonorum possessionē, sed petit per bono. pos. her. pe. Dicit gl. bono. pos. non est ius, quo persequimur, quasi cā sit immediata, q̄ in iudicium deducit̄, sed est ius p̄ qd̄ persequimur. Ita dicit gl. Præterea hic d̄r̄ in tex. retinendi, & sic nō loquit̄ de iure quo quis agit̄: quia cum h̄ret̄ possessionē nō possit̄ agere: quia possidētī, & c. l. j. §. interdictum. j. uti possi. Itud q̄ gl. dicit, licet in se sit satis uerū tñ huic l̄r̄ nō vñr̄ p̄gruere: q̄a Iurisc. nō intēdit̄ oñdere. q̄ sit ius p̄ qd̄ persequimur, ideo dicit, q̄ tex. optime loquit̄ur. Nā scitis, q̄ q̄ habet bono. pos. edictalē, habet necessē petere eam confirmari a iudice, ut j. ea. l. §. si cā cognita. Vñ ista bono. possessio, est ius p̄sequendi, ut p̄firmetur a iudice, uel ut hodie agnoscat̄ coram iudice. Sed ad id quod dicit, retinendi, & c. & possessori non est propositū remediū petendi, uerū est actio realis. d. l. j. §. interdū. sed alias actioes p̄t̄ h̄re, ut ibi d̄r̄. Vel illud est uerū ad petēdū possessionē corporalē, sed hic loquit̄ur in petitione possessionis iuris incorporalis, in quo datur possessori uendicatio. l. & si forte. §. i. s̄. si serui. uend. ¶ Quæro ergo pro prædictorum declaratione, quid est hæreditas? Rñ. nihil aliud ē q̄ successio ī uniuersum ius, q̄ defunctus habuit. Istud itelligit̄ de quadā successione, q̄ facit ius statim homine mortuo. Ipsū enim patrimonium representat̄ persona defuncti, & in eius locum succedit, ut de acq. rer. dom. l. hæreditas in multis. & j. de fideiul. l. mortuo. & ista successio uocatur hæreditas: ad hanc hæreditatem consequendam habemus beneficium iuris civilis, p̄ additionē hæreditatis, & istud ius succedendi, nobis competit anteq̄ ad nos perueniat h̄ditas. l. p̄tia rerū. s̄. ad l. Fal. & sic est aliud ab hæreditate. Si enim intelligeretur q̄ ius succedendi nobis copetens sit hæreditas: sequeret̄ q̄ nobis p̄peteret, anteq̄ p̄peteret, qd̄ ē repugnantia d. l. pretia rerū. Et illud ius adeundi quid sit, dixi. s̄. de acq. h̄r. l. is p̄t̄. Itē ad acquirendum dictam hæreditatem, quæ est successio, & c. p̄t̄ nobis bñficium iuris p̄torij, s̄. bo. pos. que qd̄ sit d̄r̄ hic. Postq̄ enim hæreditas est adita, uel bo. pos. agnita, desinit̄ eē hæreditas, & confunditur cū patrimonio adeuntis. l. sed si plures. §. filio. s̄. de uulg. & pupil. & ubicunq; post additionem appellat̄ h̄ditas, est impropria locutio. Vnde in tit. de pet. h̄r. dum dicimus petere hæreditatem, intelligit̄. i. declarari nos esse hæredes. l. licet. de pet. h̄r. & sic tria sunt, s̄. hæreditas, & ius acquirendi eā, quod sit p̄ additionem, uel bo. pos. Item ius petendi, q̄ sit per petitionem hæreditatis. ¶ Quærit gl. in uerb. ius p̄sequendi: ego agnoui bono. pos. unde liberi, alius uult agnoscere bono. pos. unde agnati, probando se agnatum, & probando me non filium, an audiar? Dicit gl. q̄ sic. Ista gl. uidetur q̄. l. j. in fi. cum. l. seq. s̄. de lib. agno. ubi si semel est iudicatum, utrum sit liber, uel non, de cetero non potest moueri quæstio. Dicit gl. uerum est, si lis non esset mota contra princ-

palem contradictorem, cuius principaliter interest, aliās si eēt lata sententia contra eum cuius principaliter interest, tūc perpetuo p̄iudicaret, ut ibi. Vel dic. q̄ hic loquit̄, quando probationes fuerūt factę summarie, & sic non p̄iudicat̄ in alio iudicio. l. si quis a liberis. §. si vel parens. s̄. de libe. agno. & l. a diuo. §. si super reb. j. de re iud. ¶ Quæro, an quis sit uocandus, quādo petitur bono. pos. uidebit̄ tis. infra. ca. l. §. si causa cognita.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Comoda. Quid continetur appellatione bonorum. sed quid contineat̄ appel. facultatum, dicit quod comoda, & incommoda, nec intelliguntur deducto ære alieno. Ita dixit Bar. in l. si constante. in prin. s̄. de iu. do. & de eorum appel. in p̄tib. & ultimis uoluntatib. uide no. Bal. in l. liberti. de oper. liber. & Bal. in l. 2. & ibi Cy. C. ad l. Iuliam de vi. & Bar. in l. si. s̄. de usufruc. leg. Adde quid cōtineantur appellatione bonorum. Bal. conf. 30.
 b Ale. ¶ Venio. Vide Bal. in rub. s̄. de ope. no. nun.
 c ¶ Dicitur. Adde Ale. in Rub. nu. 4. ubi Dec. nu. 12. C. qui admit. PANCIR.
 d Ale. ¶ Ex lege. No. quod bono. pos. ista non est ius p̄torium, sed civile: quia lex civilis interdum defert bono. pos. contrarium tamen sentit etiam gl. in rub. C. q̄ admi. & ibi Bal. in q. nona.
 e Ale. ¶ Quis agit. Collige hic, q̄ bonorum possessio non est actio. Adde clarius Bal. in rub. C. qui admi. in 2. q. & gl. hic. & ibi etiam, an sit officium iudicis, per Bal. ibi, & ibi etiam, an sit iuris uel facti.
 f ¶ Optime. Vide de hac expositione Dec. in Rub. in 3. par. glo. nu. 10. C. qui admit.

PANCIR.

- 1 *Dispositio huius. §. habet locum etiam in bonorum possessione edictali.*
 2 *Bonorum possessio per seruum, uel filium non acquiritur inuito*

§. Inuito. Op. gl. imo vñr̄, q̄ sic. Nam bonorum possessores habentur uice hæredum, ut s̄. e. l. ij. sed hæredes coguntur inuito, ut §. sui. Insti. de hære. quali. & dif. Dicit gl. fallit ibi in §. sui. Item fallit in l. recusare. §. j. & l. cogi. & l. quia poterat. s̄. ad Treb. Op. infra prox. §. uer. sed & si nemo. Sol. bonorum possessio decretalis nō defertur inuito, sed bonorū possessio edictalis benè defertur inuito, ut ibi. Io. fuit in alia opi. q̄ bo. pos. edictalis & decretalis sit una, & eadē. Sic ut ergo una p̄t̄ repudiari, ita & alia. Prima opi. q̄ hic. §. nō habeat locū in edictali bonorum possessio. cōiter te netur, & sic opi. Ioan. hic non vñr̄ vera, quam reprobat Cy. in l. certum. in prin. in 4. q. C. unde legi. ¶ Quæro, utrum per seruum uel filium bonorum possessio possit̄ acquiri inuito? videtur quod sic l. seruus uetate. de ver. obl. & l. etiam inuitis. de acq. re. do. Gl. tenet p̄rium in h̄ditatibus, uel bonorum possessionib. in quibus est dubium, an sint locupletes, uel nō: sed in contrarijs loquitur de acquisitione aliarum rerum, quam acquisitionem certum est professe.

- 1 *Collegium, corpus, & societas differunt.*
 2 *Bonorum possessio ex testamento defertur ciuitatibus superiorem recognoscentibus.*
Ciuitates, quæ superiorem non recognoscunt, habent fiscum, & bona, ut uacantia queruntur sibi.
Hæreditas ab intestato defertur ciuitatibus, & municipibus habentibus libertum.
 3 *Differentia inter bonorum possessionem agnitam, & illam quæ competit ex prætoris edicto.*
Bonorum possessio est duplex, una edictalis, alia decretalis.

§. A municipibus. Quæro, q̄ quæ differentia sit inter societatem, collegiū, & corpus? Gl. dicit bene, ut in ea. habes, & habetis etiam in l. j. de colle. il. i. & l. j. in prin. s̄. quod cuiusq; vni. no. ¶ Quæro, quis est iste alius qui potest agere nomine uniuersitatis? Dic ut in gl. & bñ. ¶ Quæro, q̄ sunt istę bono. pos. q̄ possunt deferri istis ciuitatibus, & similibus? dicit gl. ex testamento, & c. uide gl. quæ incipit, ut syndicus. ibi, & dicit q̄ municipio, & c. Sed aduerte, ista gl. dicit, q̄ ciuitates nō possunt habere bono. pos. nisi ex testō: quia quando bona sunt uacantia, debentur fisco, nō ciuitati. l. j. & ibi no. C. de bo. ua. Et hoc puto uerū in ciuitatib. quæ Principē recognoscūt. Sed si ciuitas Principē nō recognoscit, tūc ipsa est camera sui ipsius. l. apud hostes. j. de capti. & postli. re. & sic sibi bona uacantia quærent. & ita de facto seruať. Itē q̄ glo. dicit, q̄ ciuitates, & municipia non p̄nt h̄re, nisi ex testō, est uerum nisi habeat̄ libertum, cuius h̄ditas ab intestato eis p̄t̄ quæri. l. intestato. §. si municipes. j. de su. & leg. & l. j. de li. uniuers.
 3 ¶ Quæro, q̄ quæ est d̄ria inter possessionē agnitā, & illam quæ competit ex prætoris edicto? Dicit gl. quia agnita est decretalis: sed illa, edictalis. l. j. §. decretalis. infra de succes. edict. Sed quidam dicunt q̄ edictalis, & decretalis, sunt una & eadē. Doc. tenent q̄ sit duplex, vna edictalis, ex qua competit ius petendi decretalem: alia decretalis, ex qua h̄r̄ bo. pos. hæreditatis petitiō, ut habetis in l. 2. s̄. de pos. hære. pet. & no. C. eo. l. j. circa prin. sed si esset una & eadē, sequeret̄ q̄ statim quis posset agere bono. pos. hære. petitione: tñ sine effectu, q̄ obstat̄ exceptio, q̄ falsum est: q̄a ante ipsam agnitā nullum ius competit

ADDITIONES.

- a ¶ Quæro quæ. An sit differentia inter bono. pos. edictalem, uel decretalem, ad l. Bal. in l. si. C. unde legi. in prin. in pe. q. ¶ Dec. in Rub. nu. 17. ad fi. C. q̄ admi.

competit fm Ia. de Are. ut refert Cy. in l. fi. in q. 4. C. unde legit. Et hoc prout exponimus p̄toris edicto, scilicet mortui. Itē posuimus intelligere, q̄ hic ponat alius casus. Dictum est, q̄ pro illis uniuersitatibus persona legitima p̄t petere bo. pos. sed si persona legitima nō petit, tūc iudex d̄ dare ex offō suo, & supplebit defectum istius administratoris, sicut supplet defectū tutoris i p̄sona minoris. l. bonorum. in fi. C. eo. & l. si infanti. in fi. C. de iure deli. q̄ tene menti.

§. Dari. Df̄ hic a p̄rio sensu, qd̄ si filiusfa. intestatus decedit, nō habet locū bo. pos. hoc est correctū: q̄a filiusfa. habet hodie h̄dem t̄a de iure Codicis. l. q̄ scitis. C. de bonis quā lib. quā de iure Authenticorū per auth. de h̄dib. ad intestato. §. j.

- 1 Bonorum possessio per alium acquiri potest, non hereditas.
- 2 Hereditas quare non queritur per procuratorem, bonorum possessio sic.
- 3 Bonorum possessio acquiritur per procuratorem generalem.

§. Acquirere. Vides q̄ bon. pos. non agnita non transmittitur. Item t̄a per alium, q̄ per memetipsum p̄t peti. Df̄ hic, q̄ bo. pos. nō agnita nō transmittit: §. j. de p̄tab. l. illud. §. si quis. & §. q̄ maxime. Gl. in verbo, nō transeat. soluit, & bñ. Simile i l. scriptus. j. de Carb. edi. & luētre. & qd̄ ibi nō. s̄. de acq. h̄ar. ¶ Op. de l. Pantoni. s̄. de acq. h̄ar. Sol. gl. & bñ. Item

b op. de succed. edicto. l. j. §. quib. gl. rñ. optime. Df̄ hic in prima pte,

1 qd̄ t̄ bon. pos. p̄t quari per alium. §. in l. per procuratorē. a. s̄. Paulus. s̄. de acq. h̄ar. So. aliud in h̄ditate, aliud in bonorum pos. & est rō diuersitatis: q̄a bon. pos. nitit̄ æquitate p̄tōria. l. sed cum patro no. §. bonorum. j. e. & instit. eo. §. quos aut. & ideo: q̄a æquitas naturalis hic magis p̄sideratur, admittitur rati habitio ex post facto: sed h̄ereditatis aditio est de iure ciuili magis rigoroso, ideo non sufficit rati habitio ex post facto. Ista rō cōcludit ad illud, quare in h̄ditate d̄ p̄cedere iussus: sed in bon. possessione sufficit rati habitio,

c ut no. in l. j. C. e. tit. Sed quare per t̄ procuratorē non quærat h̄ditas, sed bon. sic: Rñ. gl. hic, & in p̄call. l. per procuratorē. & s̄. ad

2 Treb. l. qui ita. §. j. quia aditio h̄ditatis fit solo aīo, sed bon. pos. nō constituitur solo aīo, sed requiritur factum. Doc. reprehēdūt hoc quia non est uerum, cum statim, constituto procuratore ad aduendū, nō videar adire: sed cū p̄curator adhibet, uideor adire. Et ibi est rō q̄a illa actio ē magis solēnis, & hoc iō patet: q̄a in p̄curatore Cēsar̄is est sp̄ale. l. j. in fi. s̄. de of. p̄c. Cēsar̄is. ergo in alijs est ius cōe in

3 p̄rium. ut no. p̄ doc. C. e. l. j. ¶ Quæro, t̄vtrū requirit sp̄ale mādatū? Quidā q̄ nō, & hoc, reprehendit. gl. Alij q̄ sic. Prima uera, ut infra. eo. l. seruus. ubi sine mandato quæritur, ergo multo magis cum mā

d dato generali.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Acquirere. Istum tex. limita non habere locum in impubere, p̄ tex. & ibi Bar. in l. p̄. j. e. & in l. seruus. j. e. & dum dicitur hic quod requirit rati habitio, uide. j. e. l. seruus. in prin. & q̄ ibi dixi. Item dum dicitur q̄ bon. pos. non trāsmittitur ad h̄eres, uide Bal. post alios in l. emancipata. C. qui admit.
- b Barb. ¶ Item opp. Et an bon. pos. poterit peti per procuratorem generalē. Io. tenet q̄ non, & Rap. in d. l. per procuratorem, & eos sequit̄ Lu. ibi. Tu uide gl. si distinguentem, quam nemo eorum alleg. in l. si maritus. C. mādati. & ibi Bal.
- c Poma. ¶ Sed quare. Adde qd̄ ista rō dānatur per Rap. in d. l. per procuratorē.
- d Ale. ¶ Generali. An sufficiat generale mandatū ad petendam bon. pos. adde Cy. & ibi gl. & Bal. in l. si maritus. C. manda. Contrarium tenet Im. post doct. in l. per procuratorem. de acq. h̄ere.

- 1 Bonorum possessio hodie agnoscitur coram iudice, & non requiritur eius decretum. Bonorum possessio, quæ appellabatur decretalis, hodie dicitur iudicialis.
- 2 Bonorum possessio, quæ tribuit ius, & decernitur causa cognita, non conceditur, nisi per habentem merum, uel mixtum imperium. Bonorum possessio hodie agnoscitur coram quocunque magistratu.
- 3 Libellus hodie non requiritur, quando agnoscitur bonorum possessio, nisi appareat legitimus contradictor.
- 4 Citatio partis non requiritur, quando agnoscitur bonorum possessio, nisi appareat legitimus contradictor, & nu. 7.
- 5 Seruus multis casibus potest esse in iudicio.
- 6 Citatio partis requiritur in consecutione inuentarij.
- 7 Agnitio sola, an sufficiat in bonorum possessione contratabulas, ut testamētum rumpatur, quod sic.
- 8 Citatio partis requiritur, quando datur bon. pos. ex edicto diui Adriani.
- 9 Aduersarius, quando est certus, nominatim citatur, alijs sufficit generale proclama.

§. Si causa. Op. de l. ij. §. dies. & §. in bonorum. j. q̄ ord. in bo. pos. ser. Sol. Bonorū pos. q̄ tribuit ius, datur summarie. ¶ Itē opp. v̄ q̄ non sit necessariū iudicis decretū. s̄. eo. l. fin. & instit. e. §. fi. C. de cura. furio. l. fi. §. ij. Sol. Fateor, t̄ qd̄ hodie non est necessariū iudicis decretum, sed sufficit sola agnitio coram iudice, & ideo bon. pos. quæ olim appellabatur decretalis, d̄t hodie uocari iudicialis, ut no. s̄. ea. l. §. a municipib. & C. e. l. fi. & p̄ Azo. in summa huius tit. ¶ Op. gl. inst. de liber. §. multis. Sol. Ibi in

- 1 n̄a n̄umissione, aliud in isto decreto. ¶ Quæro, b̄per quem iudicem possunt dari istæ bon. possessiones? Breuiter t̄ istæ bonorum poss.

quæ ius tribuunt, & cā cognita decernūtur, sunt mixti imperij, & ideo per iudicem delegatum, uel per alium non habētem mixtum imperiū, hoc non posset cōcedi. l. cognitio. §. ut possessio bonorū. s̄. de offi. eius, cui man. est iuris. & l. nec quicq̄. §. j. s̄. de offi. p̄cōsul. & leg. Agnitio, quæ fit hodie, p̄t fieri corā quolibet magistratu,

3 ut insti. eo. §. fi. & C. eo. l. fi. Secundo q̄ro, utrum in postulatione bonorum possessionis, requiratur libellus? Gl. in l. 2. §. dies. j. quis or. in bo. pos. ser. dicit, q̄ in his q̄ cā cognita tribuuntur, requiritur libellus: i alijs secus. Sed hodie sufficit, q̄ pars agnoscat sine libello:

d q̄a nihil petit à iudice, uel à parte. ¶ Tertiū q̄ro, utrum pars t̄ debeat citari fm ista iura, uel hodie fm t̄pa hodierna, fm q̄ fit agnitio sola? V̄ q̄ sic, q̄a dies bon. pos. sunt utiles, d. l. 2. §. dies. j. quis or. in bo. pos. ser. sed utiles dies dicuntur, q̄n̄ est copia iudicis, & aduerfarij, vt l. j. de diuer. & t̄p̄. p̄scr. & sic debet esse aduerfarius: sed rñ,

c qd̄ uerū est in casu in quo aduerfarius debet requiri, alijs sufficit copia iudicis. Ita no. hic, & l. 2. in prin. quis or. in bo. pos. ser. Præterea df̄ hic, cā cognita, ergo debet intelligi parte p̄sente, uel cita

ta. l. in causā. §. cā cognita. s̄. de mino. sed illud est uerū in his, quæ parant magnum præiudicium aduerfario, sed ista bon. pos. nō tribuit aduerfario præiudicium in p̄prietate, nec in possessione: quia q̄n̄cūq̄; ueniēs legitimus p̄dictor, p̄sert̄, si probabit se potiorē, ut no. s̄. ea. l. ver. bon. sed gl. dicit: quia seruus p̄t petere bon. po.

ut j. e. l. seruus. ergo fit parte non citata: quia seruus non p̄t esse in iudicio. Præterea bon. pos. datur h̄ditate non adita. l. illud. in prin. j. de bon. poss. p̄tab. ergo nemo est qui citari possit. Patet ergo, q̄

pars non debet citari. Idem tenet Iac. de Are. & Cy. C. eo. l. ultima. & etiam v̄ mihi, q̄ in l. j. tangat. Rof. in ti. de bon. pos. in fi. in titu. de bo. pos. contratab. determinat cōtrarium, q̄ pars debeat citari, & hoc per istum tex. qui dicit, causa cognita. Præterea gl. in d. l. 2. §.

dies. tenet, q̄ debeat dari libellus. Si enim aduerfarius non esset, ad quid daretur libellus? non uideo. Ad id quod dicit, q̄ seruus non p̄t esse in iudicio, & tamen potest petere, & sic non in forma iudicij. Respon. immo t̄ quando que seruus petit, in forma iudicij: quia

5 in multis casibus seruus potest esse in iudicio, ut in momentanea possessione & in alijs casibus nota. in l. uix certis. supra de iudic. ita respondet Rof. Ad id quod dicitur, quod h̄ereditate non adita potest dari bon. pos. quis ergo citabitur? Dicit Rof. q̄ h̄eres insti

6 tutus, qui habet ius succedendi. pro hoc l. j. §. pen. supra de uen. in sp̄i. & l. in concedendo. de aqua plu. arcen. Pro hoc facit, quia in p̄fectione inuentarij citat̄ pars. l. scimus. §. si aut̄ dubius. C. de iure delib. ergo. & C. ad idē facit. C. si min. se ab h̄d. absti. authen. si oēs

7 Quid dicemus? t̄ Pro mō nō recederem a gl. n̄fa: quia tex. est in fi. princip. j. eodem. l. seruus. ubi nemine petente potest dari bonorū

8 possel. ergo non est in forma iudicij. Tamen concedo, quod si apparet

ADDITIONES.

- a Barb. ¶ Causa. Et Bal. in c. delictus. de off. dele. all. istam gl. & p̄ ea uide ibi tex.
- b Alex. ¶ Quæro. Adde gl. & Bar. in l. j. s̄. de iuris. omn. iud.
- c Alex. ¶ Quæro. Vtrum in postulatione bonorum possessionis requiratur libellus, uide Bal. in fi. l. j. C. si de momenta. pos. sue. appe. & uide q̄ no. Imo. in l. filio p̄terito. de iniust. rup. & Bar. hic. Et an debeat specificari ex quo capite agnoscit bonorum pos. uide Bal. in rub. C. qui admit. & adde Bar. post Cy. in l. fi. in 3. q. C. unde legi. & per ea quæ habentur in l. in causā. §. cā. ff. de mino. dicit Bal. in l. Pōponius. de p̄c. q̄ ubi aliqd̄ fit cū p̄ntia pris. uel ea citata, p̄sumit fieri cā cognita.
- d Poma. ¶ Quæro. Et uide Bal. in rub. C. qui admit.
- e Ale. ¶ Requiri. An citatio partis requiratur, & uide Bal. in rub. C. q̄ admit. in 3. q. & Bal. in l. j. in 3. 4. & 5. opp. e. tit. & ibi, an ubi non sit contradictor, requiratur citatio, & an obstent feræ, & in l. fi. e. ti. quid autem in bon. pos. ex Carbo. edi. ui de Bal. in l. fi. C. unde lib.

f Ale. ¶ A gl. nostra. Et per istam gl. & quæ hic dicunt, dicebant Bal. & doct. in l. sed si hac. §. p̄tor ait. de in ius uoc. q̄ licet in petitione ueniē de qua ibi, requiratur cāz cognitio, t̄n̄ potest concedi parte non citata: quia est actus extraiudicialis, nec ibi de magno præiudicio tractatur. Nec obstat, q̄ ibi requiratur causæ cognitio. d. §. p̄tor ait. quia potest r̄deri. ut hic per Bar. adde quod dicebat Bal. in l. ea quæ. C. quomodo & quando iudex. q̄ in quibusdam casib. requiritur citatio, ut in his, quæ sunt p̄ambula citationum, sicut est impetratio ueniē. Itē q̄n̄ petitur pos. bo. ut hic. Item in dandis apostolis. l. eos. C. de appe. Item q̄n̄ p̄tor aperit edictum omnib. tam tacitis, quam non. l. cum unus. j. de bo. auth. iud.

pos. adde Bal. in rub. C. qui admit. bene facit quod no. Bar. in l. ait p̄tor. §. si de bitorem. j. quæ in frau. cred. Item allegatur ista gl. q̄ in officio iudi. non requiritur citatio, quod est uerum in iurisdicōne uoluntaria, quæ non tangeret ius par

9 tis, alijs secus. Item secus in iurisdicōne contentiosa. Et uide Bal. post Bart. in l. j. quorum bon. C. & quod d̄r in inquisitione, iuxta ea quæ scripsi in l. 2. §. si publi

co. j. de adul. & uide quæ dixi post Bar. in l. 2. de re iud. & in alijs quæ expediunt officio iudicis, an requiratur citatio? Dic q̄ si tractatur de præiudicio, q̄ sic per id quod no. Bal. post Bar. in auth. si quis in aliquo. C. de eden. & per Inn. in c. hu

10 milis. de ma. & obe. & quod dixi in l. de uno. quog. de re iud. Et si petatur instrumentum insinuari, an requiratur citatio? uide Bal. in l. j. in fi. C. de lit. cont. & l. fi. §. illud. C. eo. & sic no. hic gl. & doc. q̄ ubi non est contradictor, non requiritur citatio, & idem Inn. in c. fi. de p̄sump. & Bal. in l. non dubium. C. de le. sed Bar. in l. de atate. supra de mino. dicit q̄ tunc debet fieri proclama generale: sed cum

Cy. in l. fi. C. qui admit. concordant etiam Bal. in l. ij. C. de his quæ ue. æta. impe. & Bar. in l. fi. C. de edicto diui in q. an in mis. in pos. requiratur citatio? & Bal. in l. gesta. in uer. sed pone. C. de re iudi. Et hanc gl. alle. no. Bal. in l. fi. in fi. C. qui. res

iud. non uocet.

pareret legitimus dicitur, tunc deberet dari libellus, & deberet pcedere negotium solenniter. Ita intelligo gl. in d. l. ij. §. dies. ar. l. n. C. de edic. diui Adr. toll. Non ob. qd dicitur causa cognita: quia intel ligo quo ad iudicis informationē, utrum sit filius, uel alius talis qui debeat admitti, uel non. Sed hodie certum est, qd non requiritur partis citatio sine dubio, ut insti. eo. §. fi. & C. e. l. h. Nam cum eo d dicente possit agnoscere, ergo non est citandus. ¶ Sed an hęc agni tio sufficiat in bon. pos. ¶ Tab. ut testm rumpatur? Et quidam dicūt qd triplex est actus, scilicet agnitio, & hęc fit corā iudice, scilicet formam d. l. fi. C. e. Alius actus est, quod testm rescinditur, & istud fit dato libel lo sicut in querela. C. de coll. l. ut liberis. & s. de inoffic. testam. l. fi. lio. tñ hic non exiguntur probationes ita plene, propter sequēs iu diciū, quod speratur. Tertius actus est in quo agit bonorū pos. hęc petitione, uel interdicto quorum bonorum. l. j. quorum bonorū. Mihi autem uidetur, qd ex sola agnitione facta coram iudice, si sibi ius competebat, testamētum rumpatur. Ita tenet expresse gl. C. de cura. fu. l. fi. §. 2. ubi vñ tex. tñ hoc uenit examinandū postea in inter dicto quorum bonorum summarie. ut C. quo. bo. l. j. & ibi no. uel b in petitione hřditatis plenē. Et hoc vñ uelle gl. b in l. si seruus. j. de bon. pos. fm tabu. & probatur in l. filium. §. si quis. de leg. prestan. & 9 quod ibi dixi. ¶ Quæro, quid in bon. pos. quæ datur ex edicto di ui Adri. toll. utrum sit citanda pars: rñ. qd sic, pars quæ possit lædi, per l. nam ita diuus. ff. de adoptio. & l. hęc autem. §. j. quib. ex cau. in pos. ea. & l. de unoquoque. de re iudic. cum similib. Non ob. qd hic not. quia ista bo. pos. de qua hic loquitur non parit præiudiciū in proprietate, neq; in possessione. In possessione nō: quia per hoc rerum possessio non adipiscitur, ut s. e. l. j. In proprietate non: quia uenit iterum examinandum in bon. pos. hęc. peti. utrū sit filius uel cognatus. Ita no. supra ea. l. uer. bonorum. & hoc uidet sentire Cy. 10 C. de edicto diui Adria. tol. l. ulti. ¶ Sed qualiter citabuntur aduer sarij? Respon. si est certus aduersarius, nominatim debet citari. l. j. §. pe. supra de uen. inspi. alias sufficeret, qd fieret generale proclama ut in auth. si omnes. C. si min. se ab hęc. abst. & l. si eo tempore. C. de remis. pig.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Sed an, &c. Adde Bal. in l. j. C. quorū bonorum, & in l. i. supra de iur. om. iud.
- b Ale. ¶ Velle gl. Adde Bar. in l. j. in fi. C. si de momē. pos. & Bal. in l. fi. unde legi. sed an qui obtinuit contratab. habeat necesse petere bonorum possessio. unde li beri, uide per Imo. in l. si filius qui in potestate. de liber. & posth.
- 1 Accrescendi ius inter coniunctos coniunctione legali, habet locum in suc cessoribus uniuersalibus, non in particularibus.

§. In bonorum. In bonorum possessionib. locum ha bet ius accrescēdi. Itē portio deficiens accrescit ei, qui suā agnouit sine noua agnitione, si eodem iure suc cedebant: scilicet si diuerso. h. d. vsq; ad. f. sed cum patrono. §. bono rū. j. c. In tex. ibi. ius esse accrescēdi, sine noua petitione, seu agni tione, ut sequitur. No. tex. ceteri, & c. ga est no. De materia huius. §. habes. C. qñ nō peten. par. per Pe. de Bel. Op. primò extra gl. inter coniunctos coniunctione legali nō est locus iuri accrescēdi. l. & Pro culo. s. de leg. ij. So. ¶ Verū est in particularib. in proprietate, ut ibi, sed i uniuersalib. successorib. est locus iuri accrescēdi, ut hic, siue suc datur ex testō. l. seruus cōis ab extero, & ibi bona gl. s. de acq. hęc. siue succedat qd testm, ut p bo. pos. ¶ Tab. l. si duob. in prī. j. de ¶ Tab. siue ab intestato, ut hic, & C. quando non pe. par. per totum: siue succedatur de iure ciuili, ut j. de suis & legi. l. si ex plurib.

L E X VI.

- 1 Bonorum possessio ex testamento, & unde liberi ab intestato, ex post facto concurrere possunt.
- 2 Accrescendi ius non habet locum inter hęc. & legatarios post emolu mentum quæsitum, nisi in usufructu, nisi quando aliquis peteret restitu tionem ut abstineret.
- 3 Accrescendi ius non impeditur per existentiam sui hęc. dis.

Sed cum patrono. Dñ hic, qd scripto repudiāte, pa tronus pōt totum petere, quæ ro quo iure peti? Per ¶ Tab. non: quia non competit, nisi ad certā partem: per secundum tab. non: quia non est scriptus. Gl. rñ. tribus mod. Primo, qd petit per unde legitimi. l. ij. in fi. & l. 3. unde legi. & inst. de liber. suc. §. multis. Hęc so. non est uera: quia ¶ Tab. & ex tes tamento, & bo. poss. ex testamento, & ab intestato, non possunt c currere. l. j. §. j. infra si tab. test. nul. extra. sed hic concurrerent bon. poss. ex testamento, & unde legi. & ab intestato, ergo, & c. sol. ¶ Ve rum est, quod ab initio non possunt concurrere, sed ex post facto sic, arg. l. circa supra de inoffi. test. Vel melius dico, qd datur bono. poss. unde legi. in totum ab intestato, & illa bonorum poss. contra tab. conuerteretur in unde legi. Hęc probatur in l. si libertus præte rito. in prin. infra de bon. lib. & l. 2. §. si sub conditione infra de bo norum pos. secundum tab. & hoc puto uerius. Alij dicunt quod pa tronus intentabit bon. poss. secundum tabul. quia in locū repudiā tis successit. Hoc non placet: quia non succedit in locum repudian tis, ut ueniat iure illius, sed iure suo, ut no. s. e. l. 3. §. acq. rere. in fol. ¶ rī j. l. j. §. quib. j. de suc. edi. Alij dñt, qd ueniat per vñ leg. bon. posse.

a non placet: quia cum habet ordinariā, s. unde legitimi. non debet uenire per extraordinariā, ut l. in prouinciali. de ope. no. nū. & sic tene primam, qd ueniat per unde legitimi in totū. Ista opi. retenta vñ qd ista lex non procedat. Aut enim dicis qd institutus nunquam adiuit & tunc patrono nunq competit ¶ Tab. l. illud. j. de ¶ Tabu. & l. et. §. ut pñonus. j. de bo. libe. sed tex. dicit ¶ rīū. aut dicis qd hęc adi uit, & tñ nō potuit repudiare, sed tex. dicit ¶ rīū. quare malē. Hu ius timore gl. dicit qd hęc. adiuit, sed abstinuit per restitutionem 2 in integrū & potest esse bona sol. Et ex ipsa no. ¶ qd licet post emo lumentum quæsitum non sit locus iuri accrescēdi inter hęc. rēdes, & legatarios, nisi in usufructu. l. j. circa si. de usufr. accres. hoc ē uerū, nisi aliquis petat restitutionem, ut abstineret, ut hic: expressius in l. ex ¶ rīū. cū sua gl. j. de re iudi. Alij dicunt qd hic fuit institutus filius liberti, qd nunq se imiscuit, tñ existentia sui hęc. rēdis operatur, ut cō 3 petant ¶ ta. l. si ex modica. §. si filius. j. de bo. li. Ex quo no. ¶ qd ius ac crescēdi nō impeditur per existentiam sui hęc. rēdis. Tertij dñt, qd unus ex hęc. rēdis. adiuit, qui postea renunciauit bñficio alterius ab stinētis se. l. cum hęc. rēditate. s. de acq. hęc. & ista etiā pōt esse bona.

ADDITIONES.

- a ¶ Ordinariam. Adde qd nō placet Alex. in l. fi. num. 7. C. communia. de leg. ubi Dec. PANCIR.
- a §. Bonorum. ¶ Op. qd ista lex non sit necessaria habentibus ius legitimum: quia eo ipso quod petūt bo norum pos. uidentur se gerere pro hęc. rēde. l. puberem. C. de iure delib. Solue, ut in gl. hic, & ibi. Quæro, dicitur hic, quod legum tuē darum, & c. Gl. ponit plura exempla: sed nos ponemus. ut ex legib. & sena. bonorum posses. datur. ubi est rub.

ADDITIONES.

- a Ale. Bonorum. Quando succedens per bonorum poss. dicatur succedere contra uel præter uoluntatem defuncti, uide Bal. in rub. C. qui admit. in ul. q. Sed utrū agnoscens bonorum poss. uideatur adire uide Bal. in rub. C. e. in 7. q.
- 1 Instrumentum, in quo dicitur, promisit dare centum, & illa centum posita sunt per notam importantem centum, exequitur.

§. Notis. Iste. §. ¶ facit in arg. si in instrumento continet, p misit dare centum florenos, qd non debet mādari executioni, ut hic. Ad hoc optime. C. de testa. auth. qd sine. & l. 2. §. pe. C. de uete. iu. enu. & in confirmatione digestorum. in cip. Tanta circa nos. circa si. §. tandem. In ¶ rīum est calus. s. de hęc. rēdis. inst. l. quoties. §. sed & si quis pro cētū. So. Quædā sunt signa incōsueta, & ex illis nō dat bon. pos. ut hic. Quædā sunt signa uilitata, ut p cen tum, unum. C. & tunc sufficit, ut in ¶ rīo. Fallit in d. auth. qd sine. C. de testa. ubi de rigore Imperator non uult, qd scribatur per notas.

L E X VII.

Seruus. Dicitur hic, qd seruus potest petere bonorū pos. quæ ro utrum dicatur de bon. pos. delata dño uel seruo? Dicit gl. de utraq; ut in ea pater. ¶ Quæro, utrum alij quam dño, possit dari possessio bonorū? Gl. qd sic, & bñ. Si enim absenti, & nō petenti potest dari, multo magis potest dari seruo petenti. ¶ Que ro, qualiter debet esse certus? Dicit gl. ut iudex, non ut priuatus, ar. l. lillitas. §. ueritas. s. de off. pñsidis & ideo ē cautela, quod hoc po natur in actis, qd iudex sciens ipsum seruum sic decernit. Pro hoc tex. in l. hęc. autem. j. qui ex cau. in pos. ea. Dicitur hic, qd bonorū possessio potest dari absenti, & non petenti, an quærat in continen ti: uidetur qd nō, nisi sequatur bñ rati habitio. ut s. e. l. 3. §. acquirere. In contrarium quod incontinenti, si iudex uoluit. j. cod. l. pen. sed ibi loquitur in minore, ut ibi dicam.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Qualiter. No. qd iudex debet esse certus, ut possit agnosci bon. possessio coram eo. & uide no. Bal. in rub. C. qui admit.
- b Ale. ¶ Sequatur. Et idem tenet Bar. in l. 4. §. hoc autē de dam. infē. & dum dicitur hic, quod non acquiritur bono. possessio petita pro absente, nisi secuta rati habitio, uide Bal. aliter loquentem in rub. C. qui admit. in 6. qu est.

§. Impubes. Quærit gl. quid de adulto, dic ut habet in §. l.

- 1 Scientia patris an noceat filio in bonorum possessione, & sibi.
- 2 Scientia filij nocet sibi uel patri.
- 3 Scientia patris uel tutoris, an noceat pupillo.

§. Dies. Iste. §. hēt duas lec. una qd habeas hic, fit: alia, qd habeas scit. Ad lec. prout est, scit, primo de eo qd dicit de pa tre. Op. qd scientia pñis non nocet filio. ut j. ti. ij. l. j. §. j. & j. qd or. in bo. pos. fer. l. circa. & l. cum filio. Sol. gl. duob. mo. uno modo, qd ce dit dies ad commodum filij, ut possit adire, non quantum ad incō modum. Hoc qd dicit de tutore dubitatur. Dñt. n. quidam, qd scientia tutoris nocet pupillo. Ratio est: ga qd patrem nō pōt hři regres sus, sed qd tutorem sic. Hanc rōnem tangit gl. in l. si infanti. §. si ue ro. C. de iu. deli. sed doc. idem tenent in tutore quod in pñe, ut cedat quo ad qmodū, non quo ad incōmodum. ita Dyn. tenet hc, & Cy. C. e. l. bonorū. in 2. q. quod maximē iuuatur hodie, pl. ul. in fin. 1 C. in quib. ca. in inte. resti. nō est neces. & ē in l. j. e. ti. ¶ Quæro, hic dñ qd scientia patris non nocet filio. utrum scientia pñis noceat ip si patri

a si p̄ri: Videte, si nos quærimus fm̄ ista tpa fm̄ q̄ quicquid querebat filius, q̄rebat patri. puto q̄ p̄ris scientia sibi noceat, non filio, ut l. is qui h̄s. §. si. cum sua. gl. §. de acq. h̄r. Si uerò quærimus fm̄ noua iura introducta p̄ l. fi. C. de bo. q̄ li. tūc p̄r nō pōt acq̄rere sibi pleno iure, nisi filio repudiare, & iō an̄ repudiationem filij, t̄ps non curret patri, vt. C. e. l. vi. ¶ Sed q̄ro, † utrū sciētia filij noceat ipsi filio? Rñ. si loquimur fm̄ ista tpa, fm̄ q̄ filius nō poterat agnoscere sine p̄re, bo. pos. tūc scientia filij nō nocet sibi, nisi sicut noceret p̄ri: sed p̄ri nō nocet fm̄ distinctionē positā in l. fi. in prin. j. q̄s or. in bon. pos. fer. Si uerò loquimur fm̄ iura hodierna, fm̄ q̄ filius pōt petere, et q̄dicēte p̄re. l. vi. C. de bo. q̄ li. tūc sc̄ia filij nocet sibi & p̄ri, vt no. C. e. l. j. j. q̄s or. bo. pos. fer. l. vlr. licet lac. de Bel. dicat q̄riū. Dicit enim q̄ sicut exp̄ssa repudiatio filij nō nocet patri. l. fi. C. de bon. q̄ li. ita nec tacita. Doc. dñt q̄rium in l. j. C. e. p̄ h̄c rōnem. Sicut. n. fm̄ anti qua tpa, fm̄ q̄ filius minus iuris habebat: q̄a oīa quærebat p̄ri, sc̄ia filij patri nocebat, multo magis hodie, ubi plus iuris h̄z. Nō obstat q̄ per repudiationem nō p̄iudicat p̄ri: q̄a secus est in repudiatione expressa, aliud in tacita, q̄ sit ex tpe. Simile in l. sed si inter te, & me. §. de ser. vrba. prædio. ¶ Ista faciunt q̄d q̄ scientia patris & tutoris p̄dest ad q̄modum pupilli, ut dixi, ergo idem erit hic. Dixi in l. q̄ duos §. de reb. dub. Prædicta uera in repudiatione tacita ex transcurso tēporis: sed in expressa dicemus. j. l. proximi.

ADDITIONES.

- a * Patri, Adde Alex. in l. j. nu. 7. C. qui admit.
- b * Hodierna. Adde Ale. in l. j. no. ubi Dec. C. qui admit. Bar. in l. is qui h̄res. §. si. nu. 6. ubi Are. 3. col. de acq. h̄r. PANCIR.

LEX VIII

- 1 Tutor, an solus possit repudiare bonorum possessionem pupillo delatā.
- 2 Repudiatio expressa patris, uel filij, an noceat patri uel filio.
- 3 Repudiatio domini nocet seruo: Abbas repudiat hereditatem delatam monacho.

Tutor. ^a Op. gl. de l. si ad pupillū. §. de auth. tut. Duæ sunt sol. in gl. Vna est q̄ solus tutor non pōt, sed consentiente pupillo sic, arg. l. potuit. C. de iure. delib. melius in l. j. §. tutor. de succes. edi. Alia solō. est Azo. & est no. q̄ solus tutor nō pōt. ut hic sed tñ potest p̄sentientib. amicis, & iudice. Quid dicemus? Ista opi. Azo. pōt esse uera, rectē intelligendo: q̄a ista repudiatio v̄ q̄dā alienatio b̄stius iuris quæsitū pupillo, i. sicut in alienatione rerū requirit iudicis autoritas & tutoris, ita in hac repudiatione requirit iudicis autoritas & tutoris. l. magis puto. §. fundum. §. de reb. e. Et si dicis q̄ ibi loquitur in fundo legato, qui transit recta uia in pupillū. Rñ. q̄ licet bonorū pos. nō trāseat ipso iure, ut §. eo. l. j. & ibi de hoc, tñ istud ius iudicatur mobile, vel imobile, fm̄ id cui adijecit. l. j. & 2. C. si aduer. trāfac. & l. si ad soluēdū. C. de p̄d. mi. & no. per Dy. in l. p̄t pupillus. §. de auth. tu. Quod aut̄ dicit Azo. q̄ requirat amicorū req̄sitio, intelligitur fm̄ l. magis puto. §. non passim. §. de re. e. & q̄a anteq̄ fiat aditio, uel repudiatio interrogabūtur p̄sanguinei, & amici, an hoc expediat pupillo, uel nō, ut ibi d̄r. ¶ Opp. d̄r hic, q̄ tutor pōt petere, non repudiare. Contra, ille qui potest acquirere, potest repudiare. l. qui pōt. j. de reg. iur. & l. is pōt. §. de acq. h̄r. Sol. dicit gl. illa regula fallit in his administratorib. quia non uidentur tutores, cum pupillum spoliatur. Gl. ista dicit bene. Sed dic clarius: q̄a quod d̄r in l. qui pōt. est uerum in eo, qui suo nomine pōt acquirere: q̄a ille pōt repudiare, nisi ætas sit impedimento: sed ille qui h̄z acquire re nomine aliorū, nō pōt repudiare, ut hic. De hoc uide quod no. **c** C. e. ri. l. bonorū in 2. op. ¶ Quæro utrum expressa repudiatio filij noceat patri, uel repudiatio patris noceat filio? Habetis tex. in l. is qui. §. si. §. de acq. h̄r. ubi dicitur, quod non nocet, & hoc fm̄ h̄c iura, sed hodie plus: quia unius repudiatio aliis proficit: q̄a si unus repudiat, alius habet. l. fi. C. de bo. quæ li. ¶ Quæro utrum repudiatio dñi noceat seruo, uel econuerso? Tex. q̄ sic in l. legatū. §. de leg. j. Pro hoc etiam. j. de succes. edi. l. j. §. per seruum. ¶ Ex hoc etiam **d** concludetur, q̄ h̄reditatem delatam monacho, poterit Abbas repudiare: **e** non autem monachus, æquiparando monachum seruo, ut no. in l. cum h̄redes. §. si. j. de acq. pos.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Tutor. uide Bal. in rub. C. q̄ admi. in 6. quæst.
- b ¶ Alienatio. Repudiatio est alienatio, & in ea requirit decretū iudicis, & autoritas tutoris, & uide. Bal. in l. pupillorum. C. de repu. h̄r. & tex. in l. 3. §. si quid minor. §. de min. Sed utrum cum decreto iudicis possit solus tutor repudiare, v̄ sic, si impubes non pōt p̄sentire, ut quia est infans, uel n̄ eius uoluntas necessaria: quia si requiritur in aditione, d. l. potuit. multo magis in repudiatione, & p̄ hoc habes maximam limitationem ad l. j. §. tutor. de suc. edi. & hanc. l. & istis ad de oīno. Bal. in l. bonorū. in 3. q. C. qui admi. adde quid si tutor repudiavit, & aliq̄ adiuuit, & fructus lōgo tempore percepit, deinde apparet q̄ tutor repudiare nō potuit, an h̄s qui adiuuit, teneat ad fructus, & si soluit creditorib. an possit retinere in restitutione hereditatis? uide Rom. conf. 149.
- c Ale. ¶ Vtrum uide Bar. i. l. j. C. q̄ admi. & §. l. pxi. §. si. ad fi. & ibi Bal.
- d Pom. ¶ Concludet. Adde q̄ ista op. est cōis p̄ Ale. in l. legatū. de leg. j.
- e Ale. ¶ Repudiare. Abbas repudiare pōt h̄ditatem delatā monacho, uide Bal. i. l. ex repudiatione. C. de fidei. in l. j. in x. q. C. q̄ admi. & in l. j. iuris. §. j. de pac. & q̄d ibi scripsi post eū. & in l. bonorū. in 5. q. C. admi. & in l. pen. C. de repu. h̄r. & Can. in c. in p̄ntia. de pb. & Cy. in l. Deo nobis. de epi. & cle. & Bal. in l. is qui

h̄res. §. si. de acq. h̄red. & ista opi. uidetur uerior, quia monachus non habet uelle, neq; nolle. c. si religiosus de elect. in 6. & uide no. per Bal. in l. fi. in prin. de bon. quæ li. Adde Ang. conf. 80. & 91. * Ale. in l. i. nu. 24. §. de uul. PANCIR.

LEX X.

- 1 Peritorium copiam si quis se non habuisse dicit, an ei uel aduersario incumbit onus probandi. Periti p̄sumuntur esse in loco insigni: ubi habetur, quod est, ubi merum, uel mixtum imperium exercetur.
- 2 Locus insignis quis dicatur.
- 3 Sciens consanguineum proximorem defuncti, p̄sumitur scire hereditatem sibi esse delatam.
- 4 Credens consilio alterius, si per se scire non debet, excusatur. Assessor non tenetur sequi consilium alterius.

In bonorum. Diuiditur in tres partes. Primò, ponit diatum in genere. Secundò, ponit exemplū in bo. pos. ex testō. Tertio, in bo. pos. ab intest. Secunda ibi, & ideo. Tertia ibi, satis est enim. No. ibi, copia, & c. Op. & v̄, q̄d ista distinctio potuerit, uel nō potuerit consulere peritiores, nō debeat fieri. l. r̄a. §. sed iuris. §. de iur. & facti igno. Dicit glo. q̄ h̄c distinctio fit q̄n tractamus de lucro, als secus, ut ī q̄rio. Idem dicit Dy. in c. iuris ignorantia. de reg. iur. li. 6. & et no. in q̄rio. ¶ Dicitur hic, † copiamq; eorum, quæro, quis debet probare, an ego, aduersarium habuisse copiam, an ipse aduersarius, se nō habuisse copiam? Videte, nos habemus tex. dicētem q̄ in ciuitatib. & locis insignib. ut si est castrum nobile, est p̄sumptio, q̄ ibi sit copia peritorū. ut est tex. in c. statutum, extra de rescri. l. 6. ¶ Sed tunc quæro, † quis dicatur locus insignis? Rñ. tex. dicit, ubicunq; est p̄munantia, uel castrum, q̄ habeat forum iudiciorum, & habeat merum & mixtū imperiū, d̄r locus insignis ut l. si duas. §. decet aut̄. §. de excu. tut. Et per hoc debet intelligi, q̄d aliq̄ dixi uobis, q̄ imputatur alicui cur non misit procuratorē: q̄d debet intelligi, si inueniebat procuratorē sufficientem. l. idemq;. in fi. prin. §. pro so. Vtrum aut̄ debeat reperiri, & an p̄sumatur sufficiens, ex qualitate loci p̄sumitur, uel nō. **3** distinguendū, ut §. dixi tene mēti. ¶ Vltimo h̄c flex facit ad id q̄d dixi uobis in l. qui duos. §. de r. b. dub. q̄ eo ipso, q̄d quis scit proximorem consanguineum, & illum defunctum, de cuius successione tractatur, p̄sumitur scire sibi esse h̄ditatem delatam. ¶ Item **4** facit, q̄ q̄ consuluit peritorem, & eius consilio facit: debet ei credere: non dicas debet, quod importat necessitatem: quia alterius p̄siliū quis non tenetur sequi. l. Tirium & Mæuiū. in prin. de admit. tu. Sed dic, q̄ debet credere sic. **b** ut si credidit, habeat iustam cām credēdi, & iō si errauit, habet iustā cām erroris, ut ē tex. hic: q̄ tene mēti. & hoc ī p̄sonis, q̄ nō dēnt scire p̄ se. Pro hoc. tex. hic, & l. r̄a. §. sed iuris. §. d̄ iur. & fac. igno. Nā si unus assessor petit p̄siliū ab alio, certe credendo p̄ illius, non habet iustā cām ignorantie, quia per se debet scire, & ideo imperitia sibi imputat. l. imperitia. j. de re. iur.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ In bonorum. Dicitur hic quis dicatur locus insignis, & uide Inn. in c. statutum. de rescri. in 6. in uer. ciuitatib. Et Bal. in l. iuris. C. qui admit. & ibi h̄r et quis debet probare, & uide Bar. in l. idem quæ. pro socio. & Bar. in l. si ab hostib. §. si. fol. matr. Adde, Are. in c. intelleximus. de iudi.
- b Ale. ¶ Credere sic. Et ideo dicit Pe. de Anc. in cle. ne Ro. de elec. in prin. q̄ h̄s pro se opi doc. excusat ab expensis, quasi habeat iustā cām litigandi: nā doc. h̄ntes autoritatem a iure interpretandi p̄stōnes, & iura, hoc h̄nt, q̄ eorū autoritates sunt probabiles, & in scriptis redigendæ, ut no. de postu. pla. c. j. & C. de p̄fes. qui in urbe Cōstanti. l. j. lib. 12. & hic adde Bal. in l. iuris. C. q̄ admi. ibi tñ l̄t istam q̄nēm, & dicit per hanc. l. Bal. q̄ notarius q̄ debet facere testm̄ fm̄ p̄ sapientis, si apposuit non apponenda de p̄s. sapientis non tenetur de falso: quia excusatur credendo sapienti, & illud quod §. dixi fm̄ Pet. de Anc. limitat Ant. in c. finē de do. & contu. nisi opi. doc. essent p̄ cōm opin. uide quæ dixi post Imo. in l. fi. de re iud. & no. Imo. in l. qui ante Calēdas. de uer. ob. & q̄ non excuset iudex, si credat alteri imperito, tenet Bal. in l. si uenerit. de re iud. cū p̄cor. & ibi dixi post Im. Adde q̄ confi. doc. excusat ab expensis, Pe. de Anc. conf. 124. * Ad dicta aut̄. Bar. hic. uide Cast. in l. filius fam. ff. de iud. PVTEVS.

LEX XII.

Nō est ambigēdū. Op. imo quilibet admittit cum fisco ultimo ueniat, ut C. d̄ cad. tol. l. unica. §. pe. Sol. ut in gl. ¶ Sed q̄ro quare, magis dicis de istis, q̄ de alijs? Rñ. q̄a iste personæ uidebātur admitti iure quodā sp̄ali, & iō facilius uidebant excludi. l. eius militis. §. militia. §. de test. mili. **a** ¶ Vltimo gl. q̄rit utrū inter fiscū & rēpub. sit d̄ria? Et dicit q̄ non, & de hac q̄nē ponūt doc. in l. Respublica. C. ex qui. cau. ma. & tāgi tur in rub. C. de iure. fisc. li. x. & in auth. de h̄re. & Fal. in prin. Sed melius quā per alium ponitur per Gul. C. communia de suc. l. j.

ADDITIONES.

- a * Fiscum. Adde q̄ respublica Rom. habet priuilegia quæ habet fiscus, secus in alia, Bar. in l. si is qui. ff. de iure fisci. Quid de alia repub. Bald. in l. rempublicam. C. ex qui. cau. maior. PVT.
- §. Vbicunq;** Op. de l. j. §. & sui. d̄ q̄tab. & l. sed cū patrono. §. j. §. e. gl. soluit, & bene, & e. modo. fol. Inst. eo. ti. in prin. Vel clarius, quia q̄n aliquis prohibetur de iure ciuili in odium ipsius, tunc non admittitur, ut hic. Sed & si prohibet p̄tor pp̄ aliquod delictum, tunc potest admitti de iure p̄torio. Ita no. Dy. in c. cum quid una uia. de regul. iur. li. 6.

LEX XIII.

Edicto. No. ex hac l. quæ sit cã capitalis. Simile in l. si uero. §. qui p rei qualitate. §. q fatit. co. & in l. ij. de pu. iu.

LEX XIII.

- 1 Agnoscere bonorum possessionem videtur quis, quando est certus de uiribus testamenti, & illud dicit falsum. Certus quando quis possit esse, testamentum esse falsum: quando dicitur falsum factu alieno.
2 Proponens querelam inofficiosa, in dubio non vñ pponere animo adeundi.
3 Certus de testamento, si proponit nullitatem testamenti, videtur adire.

Cum quidam. Qui dicit testm f falsum, vñ bon. pos. agnoscere, si de testamenti uiribus certus erat. h. d. no. lex. Opp. extra gl. dicitur hic, q fortè erat certus acufationis. Contra, qñ testm dicitur falsum factu alieno non possum esse certus. l. cum falsum. §. de acq. hæ. Sol. Oportet te intelligere sic, q proferebatur testm factum certa die: ego sum certus q istud testm est falsum: quia tota illa die fui Romæ cum testore. Ista est rñsio A ccursij in simili in l. Pantonius. §. rei. §. de acq. hæ. ¶ Secundo opponitur extra glo. de l. quemadmodum. s. de inoff. test. ubi agedo de inofficiosa, non vñ agnoscere hrditatem. & de l. Antistius. & quod ibi per Dy. s. de acqui. hæ. Sol. ¶ Aduerte qñ est certum, quo animo quis proponit querelam, uel actionem falsi, uel nullitatis, tunc stamus certo, ut in legib. ¶ rñs. Si uerò est dubium, quid tenendum? Dic q in querela in officio i in dubio vñ proponere animo nõ adeundi. l. Antistius. & d. l. quemadmodum. Et hoc puto uerum. Ratio: quia tunc cum querelam propono, si uellem tunc adire, non possem ab intestato: quia tunc testm durat. l. quando. de acq. hæ. & l. antequam. C. cõia de succes. ideo nõ propono, ut adeam, sed ut parem mihi uiam adeundi. Pro hoc quod no. in l. j. §. sed si parendi. §. de pdi. ob cau. & l. iam dubitari. de hæ. insti. Sed qñ ppono querelam falsi, tunc si sum certus de uiribus testi, quod est falsum, incontinenti possem adire, si uellem. l. cum falsum. s. de acq. hæ. & incontinenti possem pponere bo. pos. ut hic, iõ pponendo uideor agnoscere, ut hic, ar. l. iam dubitari, & ibi no. de hæ. insti. Si uerò non sum certus de uiribus testi, tunc idem quod in qre la inofficiosa: quia non uideor proponere aõ adeundi, arg. l. quemadmodum. de inoff. test. & l. Antistius. ¶ alleg. In iure uero t dicendi nullum, dico idẽ quod in cã falsi: quia si quidẽ cã nullitatis redit me certũ, tunc statim possum adire, nec est necesse q petã annullari à iudice: q a ius annullat. l. q sub pdõne. §. fi. §. de pdi. insti. & iõ cũ ppono nullitatem, uideor adire. l. suus. §. de acq. hæ. Si uerò sum incertus de nullitate, tũc idẽ quod in qrela inofficiosa, ut dixi in querela falsi: qa non sum certus de uiribus testi, & sic non possem adire. l. sed & si de sua. de acq. hæ. Opp. ad allegata in gl. q pro uidendo in uno, nõ uideor uidere in alio. l. si seruus. j. u. bo. rap. & no. s. de alic. iud. mut. cau. fac. l. item. in princ. Dixi in l. si seruus. ¶ Sed op. q imputetur hic, cur simul & semel oēs non proposuit, sicut dicimus in tutore, cui imputatur, si oēs excusationes non pposuit simul. l. scire. §. scire. §. de excu. tu. & inst. excu. tut. §. qui ait. Sol. ut in gl. & idẽ puto hodie, cũ pponendo excusationẽ sufficiat, ut uideatur agnoscere, ut hac l. hic loquitur qñ fuerunt ppositę intra tps, intra quod pnt proponi. ¶ Quæro, quid si fuerunt ppositę post? Hic sunt duæ gl. q vñr sibi ¶ rñs, & est prima gl. & ultima. Sed ueritas est, q prima gl. loquitur qñ de uiribus testi erat incertus, iõ tps non currit, sed secunda gl. loquitur, qñ erat certus de uiribus testi, iõ si intra tempora non proposuit, sibi imputatur, & tempus currit.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Cum quidam. Vide Bal. in l. j. C. de iure delibe.
b Alex. ¶ Querelam. Adde Bar. in l. posthumus. §. fi. §. de inof. testa. & vide l. iij. & ibi no. per Bal. C. de repu. hæ. per Imol. in l. filio præterito. de iniust. rup.

LEX XV.

Paulus. Not. tex. ibi, nisi is qui, &c. Opp. q per matrem acquiratur dominium filio. l. die spõsaliorum. §. de pos. si. ergo & bo. poss. Glo. sol. sed non placet. quare dic q dominium acquiratur filio, uerum est, rati habitione secuta, & ita hic esset. Itẽ opp. ad finem hic innuit, q impuberi quæritur incontinenti, si iudex uult. Contra. §. eo. l. iij. §. acquirere. Solu. Credo hoc uerum in a impubere in cuius persona potest iudex officium tutoris assumere. l. bonorum. C. e. tit. sed in impubere maiore, non credo q quæzatur sine rati habitione, ut l. ¶ rñs, & ita intelligo. l. seruus. §. eo. tit.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ In impubere. Not. q si aliquis agnoscit bon. poss. pro pupillo sine mandato, sibi quæritur ante rati habitionem, & hic erit casus in quo hodie erit necessaria bon. poss. pro quo uide quod dixi post Bar. in l. certum. C. unde leg. & not. Bald. in rubri. C. qui admit. in 6. q.

LEX XVI.

Quoties. In tex. ibi ceperit, s. post rati habitionem. Opp. de l. si quis alicui. §. de acq. hæ. Sol. Hic habuit ratũ antequam in furorem incideret, & hoc quod dicit ratum habuisse, intelligo de iure: quia ualet rati habitione.

TITVLVS SECVNDVS.

Si tabulæ testamenti extabunt.

¶ Circa Rubricam, gl. quærit tres qõnes. Primo in quo differt iste titulus à titulo, si tab. test. nullæ extabunt. Secundo, quæ sunt cõia, & in quib. ueniunt bono. poss. fm. & ¶ rñs. Tertiõ, q sunt illa, & in quib. differt bon. poss. ¶ rñs. à bon. poss. fm tabu. Dic ut in gl.

LEX VNICA.

- 1 Scriptum proprie non dicitur, quod sensu percipitur. Testis, qui reddit rationem per uerbum credit, non probat.
2 Instrumentum si à principio producitur non cancellatum, nec uitiatum, si postea apparet uitiatum, non nocet.
3 Hereditas de iure ciuili adiri potest, & legatum debetur licet testamentum sit inconsulte deletum.

Aeredi. No. t q non potest dici proprie scriptum, quod sensu non percipitur, sed oculis debet uideri. Simile in l. j. circa prin. §. de his quæ in test. delẽ. quod facit addictum testis, qui reddit rõnem per uerbum credit: quia non ualet, sed debet t dicere: quia uidit, uel audiuit, uel per alium quem sensum corporeum. Facit. l. qui testõ. in fi. §. de testa. & per Inn. in c. cum cãm. extra. de testi. Secundo t no. q sufficit instrum. & licet postea reperiat uitiatum, non nocet, ut hic: & ideo si reperiat in libro notarij, talis producit instrum non cancellatum, nec uitiatum, si postea reperiat cancellatum, non nocet, b quia sufficit fidem imponi chartulæ in initio, ut C. de fide instr. l. ulti. quod tene menti. Opp. q si deletum est testm, non detur bo. pos. l. nram. C. de test. ubi no. q sufficit testm extare tpe mortis. Sol. Hic inconsulto fuit deletum, ibi uerò, consulto, ut plene no. in l. j. de his quæ in test. delẽ. Item op. de l. j. §. sed si legi. & §. j. §. de his q in test. delẽ. So. hic quantum ad bo. pos. fm tab. sed quatum ad legata, uel ad hrditatem non procederet hæ lex, quia licet testm sit inconsulte deletum, legata t debentur, & adiri põt hrditas de iure ciuili. no. in l. j. §. sed pũlõ. §. de his quæ in testa. delẽ. Vltimo uide gl. quæ incipit, i. ex præsumptione, ibi arg. §. de eo d. l. fi. Sol. ista pcordat. Item ibi. l. errore, sed hic fuit nomen hrdis scriptum, ibi fuit ommissum, hæres esto, uel ibi, quantum ad additionem de iure ciuili, hic quantum ad bo. pos. ut §. dixi: sed prima plus placet.

ADDITIONES.

- a Barba. ¶ Secundo no. Et uide Bal. in l. certum, propè prin. unde legit.
b Alex. ¶ Nocet. Si reperitur in lib. notarij, talis produxit instrumentum, non cancellatum, non nocet. Et uide Bal. in l. si unus, in fi. & l. nostram. C. de testa. & in l. gesta. in fi. de re iudi.

TITVLVS TERTIVS.

De bonorum possessione furioso infanti, muto, surdo, cæco, competenti,

¶ Dixit de bon. pos. in genere, sed quia est tractaturus, de bo. poss. in specie, quæ datur quinque personis hic enumeratis, de primis duabus dicitur in l. j. de alijs dicitur in l. fi.

LEX PRIMA.

- 1 Curator furiosi agnoscit bonorum possessionem a furiosi commodum.
2 Substitutus admittitur, quando institutus differt adire, nec contra eum potest subueniri.
3 Bono. possessio, quæ defertur infanti est iuris, & transmittitur.
4 Bono. possessio delata furioso est facti, donec est in furore, & non transmittitur, nisi esset rogatus de restituendo, quia tunc est iuris.
5 Bono. possessio agnita per tutorem, quare est, q quæritur infanti irreuocabiliter, non sic furioso, per curatorem.
6 Infans, & furiosus quo ad restitutionem, saltem ex clausule generali, æqui parantur.

Furioso. Primò, ponit edictum. Secundo, rñdet tacitæ obiectioni. Tertiõ format unam aliam quæstionem & eam determinat. Secunda ibi nec si curator. Tertia ibi, quid ergo si curator. Ratio primi dicti est, q furioso non cedit tẽpus, quia non potest agnoscere. Item substituto non currit donec excludatur institutus. Et ad hanc rationem oppon. hic Iurisconsultus in secunda parte legis ¶ Oppo. & uidetur t quod curator furiosi non possit agnoscere bono. possess. ut j. de succes. edic. l. j. §. furiosi. Dicit gl. q ad commodum furiosi potest, ut habeat fructus, non tñ quo ad incommodum. Item opp. quod Bart. super ij. Infor. X quãndiu

§. Hec aut clausula. Hic incipit exponere de m. Op. p posthumi nati rumpat ipso iure. l. posthumorū. de iu. te. & l. posthuma. de li. & post. So. Pnt uenire p. r. s. fr. l. 3 de iu. ci. pnt dicere nullū testm, & rō est, ut no. C. e. l. ij.

§. Si ex tribus. Facit partem ille, qui speratur admitti ad partem. h. d.

§. Et sui. Op. ad uer. sed adoptiui. Contra. s. ca. l. in prin. Sol. post emancipationem nō hēt pta. qd. desijt esse ex li beris, vt hic. secus si non esset emancipatus. ut ibi, sed quid si non esset adoptiuis? Respon. fortē tunc admitteretur, vt j. prox. §.

ADDITIO.

- 1 Barb. ¶ Et sui. Et pro gl. hic, vide Lu. Ro. cōf. 33. ubi dicit qd filius naturalis legitimatus pta. testm patris, & ita litat hanc gl. quā inci. licet alius naturalis.
- 2 Restitutio, quia fit a senatu, uel principe, reputatur impossibilis.
- 3 Mors civilis, quando equiparetur naturali, remissiuē.
- 4 Statuto stante, qd filia extantibus fratribus non succedat, si extet frater in capax an impediatur ipsam filiam. Masculus de ordine fratrum minorum, fēminam non impedit succedere, uigore statuti de super existētia masculorum.
- 5 Statuto stante de super existētia liberorum, si super sit frater ex latere patris tantum, & soror ex utroq; parente, cum matre, an talis frater excludat sororem, & matrem.
- 6 Filius exclusus ex dispositione statuti, an impedit fēminam succedere stante predicto statuto, remissiuē.
- 7 Masculus exclusus pacto, stante dicto statuto, an excludat fēminam.
- 8 Masculus, qui non succedit, quia non uult, non prauidicat fēminā.
- 9 Filia exclusa quousq; masculus superuixerit, an censeat exclusa ppetud.
- 10 Fisco applicatur, quod deportati capiunt, & an sit omnino non capax.

§. Qui habebat filium. Filius nō capax^b sicut mortuus nō obft. sequen tib. in gradu. h. d. no. §. Not. tex. ibi, deportatos &c. Op. & vī qd ille, qui non est capax, nocet sequētib. ut s. ca. l. §. si ex trib. So. ibi loq̄ in eo qui licet nō sit capax, tñ sperat esse p p (pē postliminij: hic uerō loq̄tur de eo, in quo nulla spes est. Sed qd hoc op. nonne hic pōt esse spes qd in integrū restituatur p Principē? ergo dēt nocere. Sed ista spes, qd hē de iure s. ali, nō dēt attēdi. l. iij. post prin. j. de fideic. l. i. & ibi no. tex. Sed spes eius qd est de iure cōi, sic. Vī dic. restō. ¶ fit a solo Principe, uel senatu. l. j. §. de qua. s. de postul. iō tanq̄ multum difficile seu quasi imple non dēt attēdi. l. apud Iulianū. §. n. als sub. l. idē Iulianus. s. de le. j. & ibi no. Vel tertio restō in integrū nō trahitur retro, postliminiū uerō retrahitur: iō unū attenditur, aliud nō, ut no. in l. Gallus. §. & quid si tñ, in fi. gl. de lib. & posth. Op. dēt hic, qd isti hē tanq̄ mortui. Contra, imo ¶ mors civilis non equiparatur nali. l. ex ea parte. §. in insulā. de uer. ob. & l. cū p. §. hē dīratē. s. de leg. ij. fo. ut in qualibet earū. not. & per Dy. in l. si cū dotē. s. fo. ma. & post Cy. C. de epif. & cle. l. Deo nobis. & quod plenē dixij. s. de li. & per l. Galus. §. & qd si tñ. ¶ Extragl. p declaratione pono duo statuta, qd cōsueuerunt esse cōiter per Italiam. Vnum est qd fēmina non succedat extantib. filiis masculis ex eo. pte. Aliud statutum est qd soror nō succedat fratri, extantib. alijs fratrib. ex eo. pte.

¶ Quarto, quid si extet aliquis frater uel filius, qui oīno nō est capax, an impediatur ipsam filiam, uel sororem succedere? Hic vī text. qd non, ut j. de bo. li. l. i. necem. §. si deportatus. cum si. & hoc puto uerum, licet in trinum faciat. C. de na. lib. auth. licet. sed soluā. j. pxi. q. Et per hoc iā de fco p̄sultus rñdi, qd si superest filius qui sit de ordinē fratrum minorū, filia succedere non impedit, qd talis filius nullo mō est capax, hē dītat. c. exiui. de uer. sig. in cle. ¶ Quarto scđō, pone qd talis filius, uel frater nō est oīno incapax, sed tñ in proposito impeditur succedere ex psona alterius. Verbi. g. c. decedit unus reli cto fratre ex pte tñ, & relicta mfe, & sorore ex utroq; parente, & hoc casu ille frater tñ non pōt succedere, quia p̄fertur ei mfe. ut in auth. defuncto. C. ad Tertul. ¶ Dubitatur, an soror ex utroq; parēte, cū mfe possit succedere? Vī qd nō p p statutu quod dicit, Extantib. fratrib. non succedat soror, sed tunc extant, ergo, &c. Pro hoc vī. C. de na. lib. aut. licet. In trinum uī, qd frater dēt succedere in illa dimidia, in qua dēt succedere soror cū ex eius persona soror excludatur. l. aequissimū. j. ad Tertul. l. ij. §. obijcitur, eo. tit. Eō uī, qd ipsa soror succedat, frater excluso, p p mfe. l. ij. §. si sit cōsanguinea. j. ad Tertul. Quid dicemus: hic est dubium, & anteq̄ ueniam ad determinationē pro solone dictarū legū, dicas. Qñ ille qui est remotior me, excludit eū, qui excludit me: dīc, qñq; ille remotior succedit in locum eius, quem excludit, & tūc ipse succedit, & ego excludor. l. equissimū. & l. ij. §. obijcitur. j. ad Tertul. Nam ibi auus excludit p̄rem, & succedit in locum p̄ris. i. filij, quo ad eum: merito excludit m̄rem, sicut p̄ ipse: qñq; non succedit in locū eius, & tūc, aut ille, quē ille remotior excludit, excludit me. iō qd hēt potentius ius in successione, & tunc ego nō excludor, sed potero ad successione uocari iure meo, p̄inde ac si ille exclusus nō esset in rerū nā. l. ij. §. si sit cōsanguinea. j. ad Tertul. Aut non excludit me, iō, sed quia deficit qdō, qua uocabar ad successione, & tūc non potero admitti, t in auth. licet. C. de na. lib. ibi. n. excluditur nalis filius p p iugē uō iō,

quia iunx habeat potentius ius in successione sed iō, qd lex uocari uoluit & nālem sub ea qdōne, si iunx nō esset: iō non attenditur utrū illa iunx succedat, uel non, ut ibi. Nunc ad propositu, uidentū est ergo, quo iure frater excludat sororē, uetante statuto, eā succedere. Bī, isti ablatiui absoluti resoluuntur in qdōnē. l. a testōre. s. de qd. & dem. & de usur. l. euctis. tñ in casu pposito faciunt dispōnē: & eā inducunt, ut frater succedat, & soror p̄feratur, qd ius fauore hoc est statutum. l. seruo legato. §. si testōr. s. de leg. j. & l. fideiō missa §. interdū. & §. cū esset. s. de leg. 3. & sic excluditur soror a fratre tanq̄ hñte potentius ius, iō fratre excluso a mfe, soror amittit. l. ij. §. si sit cōsanguinea. j. ad Tertul. & similē text. habemus Insti. ad Tertul. §. sed eum. ¶ Tertio q̄ro h pone ¶ qd filius non succedit: quia expulsius est a dispōne defuncti: quia est ex hē datus a p̄re, uel a fratre p̄teritus, turpi persona non instituta, utrum impediatur filiā, & sororem? Bī dico text. esse. j. de iun. cum emancip. liber. eius. l. j. §. si p̄. & ibi de hoc dicā. ¶ Quarto q̄ritur, quid si iste filius ¶ uel frater nō succedit exclusus pacto: quia habuit aliquid, & promisit cum iūro nō uenire qd hē dītatē p̄nam, uel exclusus testō: quia institutus in certa q̄titate? Rñ. ex eo qd filius p p hoc aliquid habuit, perinde facit partem alijs, & alios excludit, ac si totaliter succederet. l. j. §. aduersarius. j. si quid in frau. pat. Quod est uerum: quia facit partē in computatione līmā, & alios impedit succedere tanq̄ existētes, s̄m formam statu. p̄dictorum, tñ p̄teritus ipse nō rumpet ¶ testm, quia nō debet institui. ut hoc. §. ¶ Quinto q̄ro, si filius, uel frater nō succedit, quia non uult: utrum impediatur filiam, uel sororem? Vī qd sic per tex. cum gl. s. de leg. j. l. filius. §. cum quis. In trinum vī. j. ad Tertul. l. ij. §. sed si sint sui. Rñ. si non uult succedere, non obstat sorori. Non ob. quod no. in d. §. cum quis, quia ibi filij non impediēbant alios, quia haberent potētius ius in successione, sed quia qdōnem alterius faciebant deficere. Sed in q. nfa filius filia, & frater sorori obstant, quia hñt ius potentius in successione, ideo, &c. vt s. dixi. ¶ Sexto q̄ro, quid si est talis persona, quae excluditur, sed non perpetuō: Verbi gratia, dicit statutum, qd filia fēmina non succedat, quousq; superuixerit masculus & sic non perpetuō filius filiam excludit, sed donec uiuit: q̄ro, quid iuris habebit filia? Dicam fortē. j. ad Tertul. l. fi. & ibi dicam. & uide circa p̄dicta, qd dicam. j. ad Tertul. l. ij. §. si tene menti. ¶ Ultimo iste §. facit qd gl. qd est. C. de hē. inst. l. j. vbi no. qd deportati capiunt, sed fisco applicatur: hic vī esse tex. in trinum. & in l. i. necem. §. si deportatus. de bono. lib. Quidam rñdent, qd hic loquitur de successione ab intestato, seu qd testamentum, secus in successione ex testamento, uel s̄m uoluntatem. Contrarium est uerum, qd deportatus oīno sit nō capax, ut j. eo. l. iij. §. liberi. cum glo. & est glo. Insti. de leg. §. legari. In cōtrarium facit fortiter. l. si deportati. s. de leg. 3. sed ibi dicam.

ADDITIOES.

- a ¶ Filium. Et arg. huius. §. uolentis qd deportatus habeatur pro mortuo idem est in exheredato. pro hoc Bald. in l. dotis. in fi. de iure. dot. decidit no. quzst.
- b ¶ Non capax. Vide Bal. in l. qui se patris in 5. vol. C. unde liberi.
- c Alex. ¶ Quid. Omnino incapax habetur pro mortuo, & sic an excludatur filia, quae prohibita est succedere extantibus masculis, habetur per Guil. & Bald. in auth. nouissima. C. de inofficio. testa. & aliquid per Imo. in l. planē. §. si duobus. de lega. j. & nota etiam Bal. in repe. l. pater filium. in fine. & Imo. in l. planē. §. si conuētum, & omnes tenent cum Bart. hic bene facit quod no. Bal. in l. ij. §. sed si sint j. ad Tertulian. per illum textum, & Bar. in l. filius familias. §. cum quis. de leg. j. in fine. & idem tenet expresse Bal. in authen. ingressi. ad fi. C. de sacrosan. eccl. & ideo dicit Bal. in l. si quis. §. talem. de sec. nu. qd si primogenitus ex consuetudine succedebat, & ipse est inhabilis, uel renuntiavit, admittitur secundo genitus, & hic adde Bal. in lege maximum. C. de lib. p̄tate. Sed quid si esset frater clericus, utrum repellat sororem stante dicto statuto? Bal. qd sic, in lege cunctos populos. C. de sum. trin. & adde qd Bal. in cons. incipien. in Christi nomine, statuto cauetur, qd filia teneatur seruare testm patris uiuentibus masculis, &c. quo statuto stante, scriptus est masculus hēres universalis, stantibus quinque filiabus, debitorum an dicta filia faciant dicto filio partem in legitima, & dicit qd si filia habent aliquid quod imputetur de iure in legitimam, ut dotem profectā a patre, & tunc faciūt filio partem, imo etiam admittuntur ad partem, & ad dotem, quae succedit loco legitime. l. qm nouella. C. de inofficio. testa. Aut non hñt aliquid, quod imputetur in legitimam, uel excluduntur a statuto, etiam nihil habentes, tunc non faciunt partem, secundum unam opinionem in l. j. §. si. de cōrrata. ut si dicat statutum, dotata a matre non succedat patri in aliquo, & ideo masculus ille, tunc habebit illam legitimam qualem haberet si illa filia non esset nata, nō autem habebit illud iure accrescendi, & ita concludit. Cogita tñ, quia fertur, consultum fuisset contra, secundum communem opin. & forte uerius per Ang. & Imo. in l. plane. §. si duobus. de leg. j. & ibi Alex. adde an filia excluda a statuto extantibus masculis excludatur per clericum. Bal. consi. 30. lib. 3. Et an filia exclusa a statuto, faciat partem in legitimam fratri, uide Ang. consi. 298. Pau. de Cast. consi. 252. & uide consi. alleg. per Alex. 156. lib. 2.
- d Alex. ¶ Est capax. Paria sunt filium nō extare, & esse incapax. l. si post mortem. §. liberi infra eodem & in lex factō. §. ex factō s. ad Treb. & Ang. & Imo. in l. Lucius. s. de hē. insti.
- e Alex. ¶ Verbi gratia. Vide Bal. in l. si quis filium. C. de inoffi. testa. in fin. quzst. & in l. ij. §. si. j. ad Tertul.
- f ¶ Dubiū. Adde Soc. in l. col. 49. uer. infertur & tertio ante nu. 45. de vul. PAN.
- g Ale. Voluit. Et adde Bal. in l. si q. C. ad Tre. & in d. l. illā. C. de col. & in d. l. si qd filia. ad fi. de inof. test. & Io. An. no. in rub. C. de suc. ab intestato, in addi. Spe. & Bal. in l. si defunctus. C. de suis & legitim. & Ang. in consi. 291. inci. statu. Bono. Bar. super ij. Infor. X 2 Alex.

Alex. ¶ Quæro. Vide Bal. in l. fratres. in fi. C. de inoffi. testa.
i Alex. ¶ Pacto. An impediatur foeminam succedere, & an sciat partem alijs quo ad l. timam? & de hoc et vide Bal. in l. j. in 6. q. C. qn non pet. par. adde et Bal. in l. pacta. in uer. sed nunquid. C. de col. Adde Bal. confi. 244. lib. 3.
K Ale. ¶ Nô rumperet. Idem tenet Bal. in d. l. filio pterito. de iniu. testa. & Imo.
l Alex. ¶ Quæro. De hac q. vide per Bar. in l. j. sed si sint. j. ad Tertu. & Ro. in Lapud Iulianum. s. ad Treb.

§. Si & pater. Vos videtis, qd si pater & filius sint deportati, & restituti, pferatur filius, & eodē mō si sint dānati in metallū. ¶ Op. Si pater & filius sint deportati, ergo testm̄ est nullū, & sic bo. pos. qta. non pōt ppetere, vt j. eo. l. quod vulgō. Huius timore gl. ponit duob. mo. casum, non curo. ¶ Df hic, quod dā natus in metallum, & restitutus admittitur. Contra hoc opp. de eo quod habuistis in l. intercidit. in fi. s. de qd. & de. ubi v̄ tex. in qriū. Videte, in hēditatib. & alijs lucris uenientib. ex testō, & fm defuncti uoluntate, est aduertendum, quaf̄ ille, qui uocatur ad hēditatē, uel ad aliud lucrū, fiat seruus, nā si fiat seruus hoīs, tunc pp hoc nullo tpe irritatur testm̄: iō si ad libertatē reuertitur, admittitur. l. ex facto. §. Iulianus. in fi. s. de uul. & pu. iuncta. l. si p̄. s. de her. inst. Si uerō efficiatur seruus penæ, tunc restitutus non admittitur ad illud lucrū, cū alius hō esse uideatur d. l. intercidit. a Ad lucrum uerō ex dispōne legis, pter, uel q̄ uoluntatē disponentis, tunc isti semper uocantur iure agnationis, uel cognatiōis, uel alterius pximitatis, & iō si efficiatur seruus, & postea reuertitur ad libertatē, est aduertendū utrū reuertat ex cā, p q̄ restituant iura pximitatis, ut i integrū rest. & tunc ad successione admittit, ut hic. Rō est, quia iura pximitatis recuperat. Sed si reuertatur ad libertatē ex cā, per quam iura pximitatis nō recuperaret, ut p manumissionē, uel indulgentiā, tunc non succedit, quia iura pximitatis nō recuperat. Hoc pbatur Inst. de capi. di. §. quod aut. & j. vñ cog. l. is qui. & j. ad Ter. l. filij. §. filius. & l. iij. §. j. e. ubi text. facit istā distōnē, & hoc uoluit dicere gl. hic in l. idemq; est, & c. Contra p̄dicta op. tu dicis. qd manumissione nō recuperant iura cognationis. Contra Inst. de ser. cog. p totū. Dicit gl. qd p manumissionē pnt iura cognationis de nouo qri, nō autem antiqua recuperari, uide gl. q̄ incipit, uel pone, q̄ est, in l. idemq;.

ADDITIO.

a Barba. ¶ Vt d. l. intercidit. Et not. ad d. l. intercidit. uide Bal. in c. sciscitatus. de rescrip. ubi dicit, qd in l. intercidit. interuenit restitutio.

LEX III.

Non tantum. Glo. quærit, quid de natis ex filia? Dicit gl. qd non admittentur, quia præteritio, habetur pro exheredatione, & ideo non datur contratab. j. eo. l. l. lud. §. ad testamenta. C. de suis & legi. l. fina.

1 Nepos ex fratre mortuo, cōcurrit cū patrio in successione de iure p̄torio.
2 Dicitio autem: pro certē,

§. Si duos. Si aliquis ex liberis adoptetur, durāte adoptione succedit, put adoptatus est: ea finita, succedit p- ut naturalis est. h. d. cū duob. §§. seq. In tex. ibi, posse eū solum. op. d̄ hic quod filius succedit solus nepote excluso. Contra, filius, & nepos ex alio filio, admittuntur æquā ad successione, vt Inst. de her. q̄ ab intest. §. cum filius. & in auth. ut fra. fi. §. j. & sic est de iure ciuili: ergo idē in bo. pos. qta. ut s. e. l. j. & ij. Rñ. Huius timore legit iste. §. duo. mo. Primo, ut quod dicit, melius est aut, & c. corrigatur pp aduer fatiūā aut: ut sic indistinctē filius nepoti pferatur. Ad q̄ria rñ detur sic, qd ibi loquitur de liberis, qui sunt in ptate: qui ueniunt ad q̄ta. hic uerō loquitur de his, qui in ptate non sunt. Secundū istam gl. esset unum mirabile ualde, quod in successione de iure p̄torio, nepos ex fratre mortuo, nō pcurrat. Casus est. j. si ta. te. nul. exta. l. j. §. si quis, & j. de p̄iung. cū emanc. lib. l. j. §. si p̄. & §. liberos. & §. si quis ex nepotib. Nec obst. iste. §. quia distictio huius. §. non corripitur, sed firma remanet: & illa dicitio aduer fatiūā aut, expenitur p̄ certē. Et hoc tenet gl. Insti. de her. quæ ab intest. §. cum filius. & in l. j. §. si quis. j. si ta. te. nul. exta. hoc tenet Dy. in l. Gallus. §. & quid si tantum. s. de libe. & posthu. Ita debetis intelligere.

- 1 Filius ducens uxorem ignominiosam: exheredari non potest hodie.
2 Nepos, ex delicto patris non potest ab auo exheredari.
3 Successorium edictum, an habeat locum in querela inofficiosi, remissiuè.
4 Scholaris, qui ex forma statuti tractari debet, ut ciuis, non perdit priuilegium, quod habebat.
5 Ignobilis, & uilis quando dicitur, dicitur cum dedecore.

§. Si emancipatus filius, vxore. Hic est bonus: & not. §. Nepos pōt uenire q̄ testm̄ aui, non obstante, qd filius fuerit iustē exheredatus, uel iustē potuerit exheredari. h. d. ¶ Iste. §. diuiditur in quatuor partes. Primò, ponit aliud dcm̄. Secundò, rñdet tacitæ obiectiōni Tertio, ponit aliud dcm̄. Quarto, assignat rationem. Secūda ibi, non. n. Tertia ibi, nam & fi. Quarta ibi, nec. n. In uer. non. n. gl. ponit duob. mo. casum, sed ponas casum fm̄ primū modum, quia est. magis not. ¶ No. tex. ibi nec. n. minus, & c. Op. dicitur hic, quod filius pōt exheredari, quia uxore ignominiosam duxit. b Cōtra, quia ista non est de causis ingratitudinis positus in corpore, ut cū de app. cogn. §. cās. Sol. pcedo, quod hodie non est ltima cā. ¶ Itē op.

2 ¶ qd filius ex delicto p̄ris possit grauari. l. q̄squis. C. ad l. Iul. ma. Qui dam hoc pcedunt, qd nepos pp delictum p̄ris possit exheredari: hic loquitur qn nepos non fuit exheredatus, sed q̄rium est ueritas. arg. l. diuo Marco. C. de q̄st. & quod ibi no. Facit. l. Paulus. j. de bo. liber. & l. diui fratres. de iure p̄ro. ¶ Item opp. de seipso ad seipsum, quia in prin. d̄, & uenit p̄ q̄ta. iste nepos. in fi. d̄ qd p̄ q̄relā in off. test. Rñ. duo. mo. Vno mō, qd dicit in fi. de inofficioso, intelligas. i. de q̄ta. Similē expositionē facit gl. in l. p̄ filiu. s. de inof. test. Alio mō dic, qd principiū loquitur, qn nepos fuit p̄teritus, finis, qn fuit exheredatus. Vel alr, & fortē melius, dic qd totus. §. loq̄t. qn nepos fuit p̄teritus, sed in prin. fuit p̄teritus post mortē p̄ris, & sic debebat institui, qa nemo eū pcedebat, sed finis loquitur, qn fuit p̄teritus uiuo p̄re, & sic non dēbat institui: iō nō hēt q̄ta. sed q̄relā. l. p̄ filiu. s. de inof. test. intelligendo ibi put in text. iacet, & examinaui plenē in l. in suis. s. de lib. & posth. ¶ Vlt. finis huius. §. allegatur p̄ Dy. utrū ¶ successoriū edictū hēat locū in q̄rela inofficiosi test. & hic v̄ tex. qd sic in fi. De ista q. habetis in l. si his, in prin. s. de inof. test. & l. si quis filium. & ibi per Cy. C. eo. & et̄ ex de reg. iu. c. non dēt li. 6. per Dy. tagitur p̄ gl. s. de lib. & posth. l. si q̄s posthumos. §. j. Ego dixi ibi, & in l. in suis. No. tex. d̄ ibi nō. n. per rescissionē, & c. Facit. n. e ad multas q. dicit statutū, qd scholares ¶ tractentur, vt ciues, in oib. sed qd si scholaris als habebat aliq̄d priuilegiū ultra ciues, an pdat illud priuilegiū? Certē non, quia illud statutū est inductū ad rescissionē obstaculi, qd esse posset, ne ille esset ciuis. Itē pōt ad multa facere, tene menti. Df hic, ut ¶ dedecori sit. Vos habetis gl. in l. si arrogatus. §. m̄rimonij. de ma. vin. ubi gl. dicit qd eo casu non sine dedecore ducitur, qn nō iure ducitur. Sed credo qd cū dedecore ducitur, qn ducitur ignobilis, & uilis, uel alia uulgaris, ut hic, & l. j. C. de natu. libe. licet auth. ibi posita, uideatur uelle id quod uult illa gl. tene menti.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Si emancipatus. Per gl. Dy. & Bar. in l. Gallus. §. & qd si tm̄. de li. & post. Et pro intellec. huius. §. uide Aret. in Lin suis. col. 4. de lib. & posth. PANC.
b Alex. ¶ Duxit. Sed quæ dicantur ignominiosæ personæ, uide in l. iij. C. de nup. & Bar. in l. si rogatur. j. de ma. vin. & Bar. in d. l. iij.
c Posthumos. Adde ibi Alex. & Aret. in l. in suis, col. 2. de li. & posthu. in Rub. C. de succe. edic. PANCIR.
d Ale. ¶ No. tex. Adde Bal. in l. si Rufinus. C. de test. mi. & quod no. Bar. in l. ij. in fi. uerbis. C. de iur. fil. li. 10. & Bal. in auth. habita. C. ne fil. p̄ parte. & adde qd cōcessum iure sp̄ali, non excludit bñficiū iuris cōis. Et ita Bar. in l. fi. C. de sacro. san. eccl. ubi assignat rōnē de qua ibi, sed utrū p̄ illud priuilegiū possit sibi que niri tanq̄ ciuis? dic qd non. fm̄ Guid. de Suza. in l. q̄ fauore. C. de le. uide ibi Bal. Quid aut si statuto cauetur, qd nobiles acrius puniant, & per statutū aliquis popularis est factus de nobilib. an talis erit acriter puniendus ut nobilis? Dic qd sic, fm̄ Bal. in l. ij. C. de iur. fil. & qd ipse no. in l. j. C. de dig. li. 12. no. Ro. in l. si quis in graui. §. de his. ad Sila. & cū Bar. hic transit Bal. in l. ea lege. C. de q̄di. ob cau. uide de tñ qd no. Bal. in auth. sed oīno. C. ne vxor p̄ marito in uer. Vñ do tibi hanc p̄clusionem, & pro Bar. facit tex. in l. receptitia. C. de p̄st. pe. & ibi Bal. ubi dicit qd per priuilegium noniter p̄cessum, non tollitur antiquum. Et hic adde Ang. in l. diuus. in fi. de test. mi. & expressius in l. si certarū. §. miles. e. ti. & intellige vt de clarat Pa. de Ca. quē oīno uide in l. si duo. de acq. hæ. per Ro. in l. adoptiuum. §. p̄onum. s. de in ius vo. Et uide Bar. in l. si cum dotē. §. trāsgrediamur. sol. ma. & adde Ro. in l. si exheredatus. §. j. ad Sil. & pondera tex. in l. municeps. in prin. j. ad municip. & uide Ang. & Imo. in l. talē. §. j. ad h̄r. inst. Et ad doctrinā Bart. hic, uide Ale. in p̄si. 32. in 5. vo. Adde si an quis impetret, ut doctorei certo mō, dein de se subijciat examini publico non seruato priuilegio, & reprobetur, an possit redire ad priuilegium. Bald. confi. 328. lib. 4. ¶ Ead. dicta autem Bart. hic uide Alex. & Rui. in l. j. de leg. j.
e Pom. ¶ Facit. n. Vide Cu. p̄l. 17. Ro. p̄l. 95. Ale. l. j. i. j. no. de le. j. & l. si Rufinus. C. de testa. mil. Pau. de Ca. in l. falsa. s. de q̄di. & dem. Bal. in l. ij. C. de p̄sti. pecu.

§. Si emancipatus filius præteritus. Aduer- te, sicut ille qui non adit hæreditatem, perdit ius successione, ita si efficiatur non capax ante petitam bo. pos. h. d. Opp. j. unde lib. l. fi. Sol. ibi dedit se ad arrogandum post petitam bo. pos. hic ante. ¶ Itē opp. j. eo. l. si post mortem. Sol. ibi fuit institutus & per alium fuit commissum edictum, hic fuit præteritus, & assignat glo. duas rationes, & quælibet potest esse bona. ¶ Item opp. glo. j. ad Tertul. in l. j. §. proinde. & l. tutela & s. de cap. dimi. Gl. soluit.

§. Si quis filio. Datus in adoptionē alicui de familia, non repellitur a q̄ta. si eū alius pcedat. h. d. Contra hoc op. s. e. l. si emancipatus. §. si. ubi durāte adoptione, qd nō uenit ad q̄ta. p̄ris nalis. Verū est, qd hic loquitur qn est datus in adoptionem alicui, qui est in familia, secus si extraneo. Et de isto filio dato in adoptionem distinguemus plenē. j. eo. l. si in adoptionem.

§. Si pater. Hic hēmus, qd licet mutetur familia factō p̄ris, nihilominus filius hēt q̄ta. secus si per adoptionem iptius filij mutetur familia, ut s. §. si emancipatus. ¶ Df hic, qd iste filius habet q̄ta. q̄ testm̄ p̄ris, qui est in familia arrogatoris. Cōtra, si iste p̄ decessit in familia arrogatoris, ergo nō ualuit testm̄, ut s. de adop. l. si p̄. si nō ualuit testm̄, ergo non datur q̄ta. Sol. hic loquitur, qn iste p̄ qui dedit se ad arrogandum, post mortem p̄ris arrogatoris decessit. Vnde licet post mortem p̄ris arrogatoris decesserit, tñ in familia arrogatoris decedere, ut j. e. l. utrum. licet Azo uideatur aliter tenere. j. eo. l. si ex duob. §. fin. sed malē dicit

Deportatus potest institui.

§. Liberi. Dicitur hic, liberi, qui institui non possunt, quare, qui sunt isti? Dicitur gl. de portati. l. j. C. de hęc. inst. & hęc. effici & alij, qui in gl. numerantur. Et sic habes, quod deportatus non potest institui. Contrarium non in l. j. C. de hęc. inst. ubi dicitur, quod potest institui: sed fiscus postea illam hereditatem habet. Sed ista gl. est uerior. Dixi. s. eo. l. j. §. qui habebat filium. Item dicitur hic, quod in spectatur tempus mortis. Contra imo tria tempora. l. si alienum. §. in extraneis. s. de hęc. inst. & Inst. de hęc. quali. & diff. §. in extraneis. Sol. dicit gl. loquitur in filio suo in quo tempus mortis, & aditionis est unum, & idem. Vel melius, ibi loquitur in filiis institutis: hic in filiis preteritis, qui ante decesserunt institui, tempus mortis tamen inspicitur, ita dicit gl. & bene.

§. Si quis ex liberis. Vos habuistis expedita usque huc, illa uerba, liberos, siue naturales, & c. posita. s. e. l. j. nunc incipit exponere uerba, si neque instituti & c. Opp. & uidetur, quod in casu nostri. §. non habet locum id, quod hic dicitur. Aut non fuit institutus filius sub conditione casuali, & statim testum est nullum. l. suus. s. de hęc. insti. Aut sub conditione potestatiua: quae potest impleri ultimo uirtute spiritus, & imputer sibi, si eam non impleuit, d. l. suus. §. pen. & fi. Sol. Huius timore dicunt quidam, quod principium. §. loquitur in suo. finis in emancipato. Vel dic, totus. §. loquitur in emancipato: qui non dicit nullum testum, si instituat sub conditione casuali: quod procedit secundum formam huius. §. & seq.

ADDITIONO.

Alex. Ex liberis. Hic est una gl. sing. uer. committat edictum, de qua uide Bald. in l. si defunctus. in fi. C. de suis, & legi. & per Bart. in l. si post mortem. §. fi. j. eo.

Missus in possessionem ex aliqua causa, si missio fuit utilis, potest ex alia causa peti, quod confirmetur.

Detentus in carcere ex causa iniusta, an possit ex iniusta ibi recommendari, remissive.

Si sub ea conditione. Op. quod institutus non habeat potestatem ut s. e. l. j. Sol. ibi in instituto pure, hic in instituto sub conditione, in quo distinguit, ut hic. Item op. & uer. quod pendente conditione non possit peti bon. poss. secundum formam tabulae, sicut non potest adiri de iure civili. l. is qui. de acq. hęc. qm non potest peti. bo. pos. nisi eo casu, quo potest adiri hereditas de iure civili. ut s. de bon. pos. l. non est. §. fi. Sol. Glo. Ibi loquitur de alio impedimento, quam conditionis, & bene dicit. Vlti. uide gl. q. inci. idem si est in parte arg. de cur. bon. dan. l. j. Sed hic alio casu loquitur secundum Dy. Item uide gl. in uer. pot. q. in ci. quid si institutus, in fi. ibi sol. ut ibi, sed ibi nihil dicit de hac. l. unde dicit, quod hic petitio bon. poss. secundum formam tabulae, fuit inutilis. ut j. de bon. poss. secundum formam tabulae. l. ij. §. si sub conditione. & idem in alia potest queri ut hic: ibi autem prima conditio fuit inutilis, unde non queritur in alia utile: ita dicit. b. u. d. l. ite uide gl. in uer. accepisset. q. inci. ut j. de secundum formam tabulae. ibi. sed, nunquid, & c. Rn. sic, ut plene non. in d. l. ij. §. si sub conditione. Vlti. haec lex facit ad q. Ego sum missus in possessionem ex aliqua causa, petitur possessio reuocari, & ego peto mihi ex alia causa confirmari, quod hoc possit facere, ut hic, ver. & si forte. & d. l. ij. §. si sub conditione. j. de bon. pos. secundum formam tabulae. & hoc si prima immissio fuit utilis: secus si fuit inutilis, ut patet ex solone precedentis trij. Item facit ad q. q. disputati hic, si aliquis est detentus in carceribus, ex aliqua causa iniusta, an possit ibi confirmari, & recommendari ex aliqua causa iusta, antequam extrahatur inde ex illa causa iniusta. De hoc disputat uiam q. quae incipit, Lopus.

ADDITIONES.

Conditione. Adde non. in l. Lucius. s. de condi. & dem.

Alex. Missus. uide in §. quadrupli. Inlti. de actio. per Mod. & q. et si prima fuit inutilis, possit peti confirmari, uide Bart. in l. ij. in 4. q. prin. s. de pig. uide Bald. & Ang. in l. j. C. de carbo. edic. & adde Bald. in l. fi. §. fi. quod metus causa. ubi dicit, tenuta nulla non potest confirmari, adde Alex. in l. si finita. §. Iulianus. ubi aliter loquitur, tamen ibi posui contra suam op. Ro. Bal. & Pet. de Anc. in consilijs, & Et uide eundem Alex. & Dec. in l. j. C. de Carb. edic.

LEX III.

Querela inofficiosa quare non datur, nisi hereditate adita, sed bo. pos. contratab. sic.

Bo. pos. contratab. q. datur pro nono, quare requirit aditionem, sed ea q. filio, non.

Bon. poss. contratab. an reducat rem ad causam intestati, uel non.

Acnoscendi bon. poss. contratab. practica.

Illud. Op. de l. Papinianus. s. si conditioni. s. de inoff. test. ubi querela non datur: nisi adita hereditate. Sol. Aliud in querela, aliud in potestatem. Et ratio potest esse duplex, quia potestatem datur eo modo, quo iure civili uocaretur ad dicendum nullum, & ideo praetor remouet obstaculum emancipationis. habuistis. s. l. proximi. §. si emancipatus. ibi, non. n. p. rescissionem, & c. sed testum incontinenti post mortem annullatur, & idem potestatem incontinenti potest opponi. Et hoc est quod dicitur, quod in potestatem. q. ratur de iure patris & filij tamen: non de uiribus testamenti. l. filio. §. j. de inoff. test. hic autem potest discuti, an sit pater, & ille filius nemine existente herede, sed in querela agitur de uiribus. tetti. d. l. filio. idem requiritur, quod hereditas sit adita, ut sit persona qui defendat testum. Dices tu, hoc non uerum, quia hic dicitur, quod potestatem. datur potestatem, & sic agitur de uiribus testamenti in potestatem. Sed expone potestatem. i. sufficit esse ipsum testum, licet non sit aduersarius. Pro hoc facit quod non. s. ti. 3. l. ij. §. si causa cognita, ubi ista bon. pos. datur et non citato aduersario, idem non requiritur quod hereditas sit adita, sed secus in querela inofficiosa testamenti, quae illa requirit aduersarium quem detur, quia datur in forma iudi-

cij. Item op. de l. q. vulgo. j. c. ubi si testum est nullum, non datur potestatem. Sol. ibi loquitur, quod testum est nullum ex alia causa, quae ob omissionem aditionem, idem non datur bon. pos. potestatem. Item op. instituti expectant preteritos. l. ij. §. expectandi. j. de secun. tab. male ergo dicitur tex. quod hereditate adita possit dari potestatem. cum illi non potuerint adire. Sol. ut in gl. Sed potestatem hanc sol. j. ea. l. in fi. Gl. non soluit, sed hic, quod ibi erat duplex impedimentum, quia expectabatur potestatem. & impedimentum erat de iure civili: hic unum tamen. Quare, quod est ratio diuersitatis in pro nono, quod bon. pos. q. ei datur, requirit aditionem hereditatis, sed ea q. datur filio, non? Rn. bo. pos. quae datur pro nono non irritat testum in totum, sed aufert partem. l. sed cum pro nono. s. ti. 3. & in l. j. de bo. li. merito cum auferat partem, detur dari potestatem a quo aufert: secus in ea q. datur filio, quae rumpit testum in totum, idem sufficit dari potestatem. Quare gl. vtrum bo. pos. potestatem. reducat rem ad causam intestati, uel non. Gl. distinguit, aut fuit proposita ante aditam hereditatem, & reducat ad causam intestati, aut post, & tunc non. Idem non. C. de col. l. pen. Mar. Sili. ut refert Cy. s. de col. l. filiae dotem. dicitur, & bene, quod quod bon. pos. potestatem. ponitur ante aditam hereditatem non reducat rem ad causam intestati: quia adhuc heredes potest adire. Sed si timore bon. pos. potestatem. non adit, reducat ad causam intestati, quia quod non adit, est pro bon. poss. propositam, & hoc credo uoluisse dicere gl. Ex hoc principio habes qualiter debet fieri agnitio in bon. poss. potestatem. dici. n. debet quod talis fecit testum, in quo me preterijt, & alium fecit heredem, & quod testator erat meus pater, & ego sum filius suus legitimus: quare propono bon. pos. potestatem. testum, ut hic, & l. filio. §. fi. s. de inoff. test. & sic per talem agnitionem solam erit ruptum testum, ut non. in l. fi. §. 2. C. de cur. fur. sed olim expectabatur decretum, ut dixi in l. ij. §. si causa. s. de bo. poss.

ADDITIONES.

Alex. Illud. Adde non. j. eo. in l. filium. in prin. in uer. cum exhereditatio. cum Bar. ratione concordat Bald. in l. scimus. in §. illud. C. de inoff. testa.

Pris. Adde quod haec ratio non placet Alex. in l. j. C. de bo. pos. s. t. & no. Doc. inst. de inoff. test. in gl. uer. agere possunt in prin. ubi Ang. & por. & ibi dixi. PANCIR.

Alex. Testum. No. q. per solam agnitionem querelae, non rumpitur testum, secus in bon. poss. contratab. & de ratione uide in l. fi. C. unde legi.

Pro nono, Adde quod non placet Dec. in l. j. col. pe. C. de bo. pos. contratab. PANCIR.

Ale. Quare gl. An bo. pos. potestatem. reducat rem ad causam intestati, adde Bald. auctoritate loquentem in l. fi. C. unde legi. & ibi uer. velle, quod si filius in parte sit preteritus, dicit uerum. illud autem pro nono non est pro bon. pos. contratab. sed eo quod cum non sit seruata forma data a lege, testum est ipso iure nullum, & res est in causa intestati. l. i. in fi. j. si tabu. test. nullae extabunt, idem omnia iura probantia quod pro bon. pos. potestatem. res non reducat ad causam intestati, loquunt, & intelligunt in filio emancipato preterito. l. is qui. uer. sed si unus, & c. cu. uer. seq. de leg. p. t. & uide Bar. in l. si duo. §. i. eo. ti. Nec obstat illis opi. Bar. in l. posthumo. de potestatem. ubi dicit quod filius in parte potestatem. tabulas approbat testum, quia est falsa, ut ibi pro oes, & in emancipato, quod et bon. pos. non reducat rem ad causam intestati, patet etiam in l. si ex duob. in prin. j. eo.

§. Si quis filium. Quare gl. utrum in potestatem. habeat locum successorium edictum: gl. dicit & bene quod sic. l. si is, qui. de inoff. test. facit. s. eo. l. ij. §. si emancipatus.

ADDITIONO.

Ale. Si quis filium. Per Ang. & Imo. in l. si quis posthumos. §. i. de lib. & posth.

Vbi Alex. col. 2. Aret. in l. in suis in fi. col. pen. de lib. & posth.

Beneficium contratabulandi non datur contra testamentum feminarum.

Ad testamenta. Dicitur hic, quae suos, & c. Ista ratio non uerum bona. Nam filio emancipato datur bon. pos. potestatem. ut s. e. l. j. §. & sui. & p. totum istum tit. patet quod emancipatus non est suus. Dicitur gl. non habent, id est, habere non possunt, uel non habent talē, qui habeat potestatem. truffa est. Quare gl. dicit. Ratio est, quae praeteritio minima habetur pro exheredatione sed exheredato non datur potestatem. ut s. ea. l. in prin. ergo, & c. Sed tex. hic idem uult. Nam praetor uult remouere obstaculum emancipationis, ut illi, qui de iure civili possunt dicere nullum, si non sunt emancipati: illi si sunt emancipati, uenient per potestatem. ut s. eo. l. ij. §. si emancipatus. Sed femina non potest habere filium suum, qui dicat nullum: ergo beneficium praetoris ad testamenta feminarum non porrigitur.

ADDITIONO.

Alex. Exheredatione. Praeteritio materna habetur pro exheredatione. De ratione uide in l. iiii. C. de inoff. test. q. ibi Bald. dicit, quod hoc hodie corrigitur, ut in §. exheredatos. in auth. de hęc. & fal. ad quod uide Bart. in auth. ex ca. de lib. p. t. & in l. in suis de lib. & posth. in l. pater filium. de inoff. test. & quod non. gl. & Bart. in l. i. in prin. j. si quis a par. fue. ma. & Bald. in d. auth. ex causa. in 3. q. C. de lib. p. t. & in l. in suis in lect. de lib. & posth.

Bonorum possessio non agnita, quando transmittatur.

Filius quare potest emancipationem non potest adire.

Emancipatus de iure civili quo ad successionem ab intestato est incognitus.

Legis in alternatiua, ut tollatur contrarietas alterius legis, sufficit unam partem esse ueram.

§. Si quis eum. Institutus filius beneficio praeteriti nati, uel nascituri, potest petere contratab. & eo casu decedens ante eam petitam, transmittit. h. d. Op. pendente conditione, an ualeat institutio, debet dari secundum tabulas, non potestatem. s. l. proximi. §. pen. & l. ij. §. si sub conditione. j. de secundum tabu. Sed hic donec est dubium, an nascatur posthumus, pender, an ualeat institutio, ergo, & c. Solu. praedicta loquuntur in conditione, quae non praesumitur deficiat. Bart. super ij. Infor. X 3 cere

cere, sed hic psumitur posthumum potius nasciturum, q non . tene menti. Item op. & v. quod donec alij expectantur, non possit dari tra. l. si filius. §. cu filius. j. de bo. liber. Sol. ibi, q a expectantur priores in gradu; hic uero non expectantur hi, qui sunt pares in gradu.

1 ¶ Item op. t ad l. seq. de. l. 3. §. acquirere. s. de bon. pos. ubi bon. pos. non agnita non transmittitur. So. Fallit hic, qn quis differt petere possessione bon. pp posthumum. Item fallit in alijs casib. hic no. p gl. signa ea & examina, ut l. uetre. de acq. har. ¶ Quærit gl. q est rō, t q filius post emancipatione non pot adire? Rō est, quia nascente posthumo testm est nullum, & sic dubitatur de uirib. testm, & sic nō pot adire, & hæc est uera. Alia est rō data per glo. quia aditio est de iure ciuili, fm quod filius emancipatus non est cognitus. Ista ratio nō est uera, quia in successione ab intestato est incognitus de iure ciuili; sed in successione ex testamento emancipatus est cognitus, sicut quilibet extraneus, ut j. eo. tit. l. si ex duob. in princ. Dicitur. j. proxima, l. sed & si decesserit. dabitur fm tab. uel ttab. modo quæro, istius alternatiuæ, q pars est uera? Rñ. ultima pars est uera, ut s. p xi. licet alij dixerint t: quod intellige, si is decesserit, & hñs eius uelit uenire pendente dubio, an alius nascatur, tñc. n. uenit per ttab. sed si iam esset certum esse natum, tunc idem. Si uero esset certum ipsum non debere nasci, tunc per fm tab. ueniret, & hoc uult alter natiua huius. l. nō. n. possit dari ttab. cum sit certū de uiribus testm. ¶ Sed quare hoc casu non occurrit fm tabu. cū bon. pos. ttab. q spe ratur cum sit eiusdē gradus? Dic ut dixi in l. æquissimum. §. j. de se cun. tab. Et sic no. fm gl. t q in alternatiua legis, ut tollatur t̄rietas alterius legis, sufficit unā partem esse uerā, ut hic. Simile in l. ubicū que. j. de fideiuf. Dixi in l. si is qui. §. utrum. s. de reb. dub.

L E X VIII.

Non putauit. Vsq; huic exposuit uerba posita. s. eo. l. j. quæ dnt liberos, siue naturales, &c. & illa uerba. si neq; instituti, &c. hic incipit exponere sequentia uerba ibi posita, scilicet, neq; exheredati sunt.

§. Aliqua. Quærit gl. hic dñ, q a primo gradu fuit exheredatus, a secundo præteritus, quid econtra? a primo fuit præteritus, a secundo exheredatus: utrum possit peti t̄tabulas? Videtur q sic. l. posthumos. de lib. & posth. & l. nam & si. de inoff. test. pro hoc, quia etiam datur hæreditate non adita, ut s. eo. l. illud. & sic habebit t̄tab. nō querelam, quæ datur, qn omne auxilium de ficit. ut Inst. de inoff. testa. §. tam autem. & l. maximum uitium. C. de lib. præte. In contrarium q non. de leg. præst. l. filium. in prin. gl. rñdet, q ibi loquitur qn institutus accepit contrata. ut quia habet ibi contrata. iure bo. pos. fm tab. Truffa est, sed de hoc quidem est casus. j. ea. l. §. a primo. Sed etiam opp. ut ibi dicam.

- 1 Ritè, & rectè quid significant.
- 2 Exbannitus, qui potest impunè occidi, intelligitur de ritè condemnato.
- 3 Instrumentum, quod debet executioni mandari, intelligitur de ritè factò.
- 4 Statutum puniens cedentem actionem nobili, intelligitur de ritè facta.

§. Non quæuis. Tene t̄ menti hic, quid significat ritè, & rectè. Simile in l. ij. de inoff. test. tene mēti. Iste. §. facit ad multa. Exbannitus, t̄ qui potest impunè occidi debet intelligi de ritè p̄demnato, quod dic ut l. pen. s. de adul. & l. iij. §. p̄demnatum. de re iud. Item instm publicum debet t̄ executioni mandari, uerum est, si est ritè factum, ut hic. Itē facit, t̄ si dicat statutum, si aliqui s̄ cesserit actionem nobili, puniatur in centum, debet intelligi de cessione ritè facta. Tene menti.

A D D I T I O N E S.

- a ¶ Quæuis. Et uide Sali. in l. si quis pro redēptione. C. de do. ubi dixit, q si iuro non uenire contra contractum, & contractus fuit nullus, q proprie loquendo uideo uenire contra contractum, & uide Lu. Ro. in consi. 47. incip. inspectis. s. consultis. ubi dicit q non possunt imponi repræfalia, si fua est nulla, uide ibi Lud. Ro. in consi. 76. an de contractu nullo debeat solui gabella.
- Poma. ¶ Vide istam huius. l. q uerba intelligantur cū effectu; consuluit Ang. cō fi. 62. inci. super p̄dicto themate. Facit quod uoluit Bal. in l. ij. C. de episc. aud. & quod dicit Bal. in l. si. sin. aut. C. cō. de le. & uide Ale. in l. iij. §. cōdemnatū. ff. de re iudi. In t̄rium facit quod Are. tenet consi. 18. inci. uisa diligenter, & discussa consultatione, quod no. Bar. in l. j. C. de pet. bon. sub. lib. 10. & quod no. Io. And. in c. j. de cler. coniu. post gl. uide Alex. consi. 118. uerfi. & si dicatur. & consi. 166. in 2. uol. & gl. in l. ex consensu. in gl. ma. in ult. q. C. de repu. & Old. ibi ponit in simili consi. 60. Vide Alex. consi. 101. uol. 4. Rom. cōfi. 42. Fel. in c. quæ in ecclesiastiarum. uer. tertius casus. & uer. quintus casus, de consi. & in c. ueniens. uer. & pro ista decisione. Bar. consi. 32. in j. uol. consi. 42. eo. uol. Ant. de Bu. consi. 18. in ult. col. Ro. consi. 78. & consi. 104. & consi. 194. & cōfi. 234. in 2. dub. facit quod uoluit in l. filium. §. si quis contra tabulas. in simi. ff. de leg. præstan.
- b Alex. ¶ Cōdemnato. Vide Bar. in l. lecta. s. si cer. pe. Bal. in l. iij. in prin. s. de lib. & posthu. Ang. in l. j. in prin. s. de edil. edict. & in l. ij. s. de inoff. testa. & Anto. in proq. decre. & Bar. in l. iust. in prin. de acquir. poss. & quod dicit hic Bar. de ritè bannito, uide per Bal. in l. j. in uer. & per prædicta. C. si a nō compe. iud. Bar. in extraua. ad reprimendum in uer. per accusationem. & in d. s. condemnatum. & iō dicit Bal. in l. j. q aut, per illum tex. de offi. præfec. urb. q si officialis tene tur ex forma ista recipere oēs accusationes cōes, intelligitur de acc. ritè. fac. & si statutum facit mentionē de procuratore uel mandato, intelligitur de solēni, fm Bal. in l. si p̄dium. C. de edil. act. Vide Bar. in l. filii. §. si quis. j. tit. j. & l. diuus. de test. mil. & Bal. in l. j. §. j. quod quisq; iur. adde quæ posui in d. §. p̄demnatum.

§. A primo gradu. Hic est casus q. glo. s. eo. l. §. ali qua tabularum. uides ergo, q ut competat bo. po. contrat. i. sufficit, q possibile fuit bon. po. peti, uel hæreditatem adiri post mortem defuncti. Contra, si præteritus est a primo, & exheredatus a secundo, nunquam potest adiri a primo. l. iij. in fi. s. de lib. & posth. Sol. l. ibi loquitur in filio suo præterito, qui dicit nullum ipso iure, hic in emācipato. Vel sic, licet non possit adiri de iure ciuili, tñ potest peti bo. pos. fm tab. filio approbante. l. si lio, de iniust. test. Quæro, contra quem dabitur bo. pos. contratab. Quidam dicunt contra institutos in secundo gradu, uel melius dabitur contra ipsum testm, ut no. s. eo. l. illud. ideo nō est necesse q quærat contra quem detur ista, ita dicit gl.

A D D I T I O.

- a Ale. De iure ciuili. Vide Io. de Imo. in l. filius qui in præte. in 5. op. de li. & posth. & uide Pa. de Ca. in d. l. iij. §. si. e. ti. pro intellectu huius. §. post Bar. ibi, & Ang. & Imol. in l. nam & si sub conditione. in fin. de iniust. test. & quod ibi dixi. & per Rap. in repe. l. si filius qui in potestate. de libe. & posthu.
- 1 Instrumentum pro se scribere, licet quis prohibeatur, tamen contra se nō.
- 2 Scribit si aliquis se tutorem, uel fideicommissarium in testamento, ualet.
- 3 Testator, an possit scribere, & publicare testamentum sua manu, & ualet. remissiuè.

§. Si quis sua manu. Not. tex. ibi quia senatus hoc, &c. No. ergo t̄ quod licet aliq prohibeatur scribere instm pro se, tñ pot scribere t̄ se. Et t̄ iō si ali quis scribit se tutorem in testō, uel fideicommissarium, q sunt onus, ualet, nec habet excusationē, ut l. uxori. §. j. de fal. ¶ Quærit gl. an iste, qui scripsit se exheredatum, possit agere querela inof. test. Gl. dicit. q non, ut in ea habes. Sed in t̄rium alle. gl. l. j. s. de his quib. ut indig. Ad quam legem rñ. ut ibi not. & l. decreto. s. de susp. tu. & ibi per Dyn. Item in t̄rium. l. si qn. in fi. C. de inoffi. testa. sed dic ut ibi plenè no. per Cyn. ¶ Quæro, utrum testator sua manu possit scribere testm, & publicare, ut ualet? De hoc dicam in l. seruus. s. de testa. ubi gl. tangit. Dixi in l. ij. de stipul. seruo.

A D D I T I O.

- a Poma. ¶ Manu. Extende istum tex. Procedere etiam in eo, qui consensit petere, ut non habeat postea bon. pos. fm tab. Ita Alex. in l. posthumo. C. eo. ti. & in l. si quis posthumos. §. si filium. in ult. col. ff. de lib. & posthu.
- 1 Exheredatio facta extraneo, quando ualet, remissiuè. Extraneus quis dicatur quo ad hoc.

§. Si quis emancipatū. Op. gl. & uñ, qd exhereditatio in exneo non potuerit fieri. l. quidā cū filium. j. de uer. ob. Sol. una est, q cedatur t̄riū, q ab initio non ualet, un p̄ arrogationē postea factā non p̄firmatur. Vel afr. hic loquitur in exneo, qui tpe exheredationis erat arrogatus, postea fuit emancipatus, postea iterū fuit arrogatus: unde exhereditatio prius facta non nocet. De hoc, an t̄ exhereditatio facta de exneo ualet ab initio, dicā in l. p̄familias testō. s. de hæ. inst. & ibi dixi, & hñtis unā gl. satis notabilē sup uerbo, exneos, quō intelligatur exneus t̄tū ad istam exheredationem, in l. j. C. de impo. lucra. descrip. lib. 10.

A D D I T I O.

- a Alex. ¶ Non nocet. Hoc vñ uerum: & est no. probatur et in l. si filius fm. miles. in prin. de testa. mil. ubi præteritio militis, quæ pro exheredatione hñ. l. sicut certi. cum l. seq. C. de testa. mili. potest tñ irritari, si præteritus fuit filius: qui patri exheredatus non erat, nec esse poterat suus, si postea efficiatur.

§. In adoptionem. Op. dñ hic, q ita demum habet t̄ta. si est institutus. Contra in l. j. §. is quoq; j. de cōlla. bon. Sol. Dicit gl. ibi est institutus sicut hic. Sed t̄, ergo non habet collatio locum, de qua ibi dicitur. Sol. Dicit gl. ibi de rigore, secus de æquitate. Vel ibi fuit adoptatus ab auo materno, hic ab alio, ut uidistis. s. eo. l. iij. §. si quis filium. declarabo in §. is quoq; Quæro, utrum filius adoptiuus hanc bon. pos. quærat patri adoptiuo? Rñ. aut agnouit fm tab. quia fuit institutus, & tñc patri adoptiuo quærit, licet non cum effectu, ut j. eo. l. si post mortem. §. si in adoptionem. Sed si agnouisset t̄ tab. tunc quæsiuisset patri adoptiuo in effectu, fm hæc iura, fm quæ quicquid habet, patri adoptiuo quærit, ut uidistis in d. §. si in adoptionem.

§. Non est nouum. No. tex. ibi, p̄toris. n. propositū, &c. Opp. gl. de l. si ex duobus. §. sed illud. j. eo. & l. filium. §. ad eum. j. ti. j. Gl. soluit optimè.

L E X I X.

Vtrum. De intellectu huius. l. habuistis. s. eo. l. iij. §. si pater.

L E X X.

§. Si post mortem.

§. Si in adoptionem. Not. hic, q iussus patris adoptiuji excusat filium, adeo q licet agnouerit testamentum, tamen potest uenire per contratab. Ratio, ut sibi quærat potius, quā patri. Ita dicit text. Ideo dicit Azo in summa huius tit. q ista lex hodie corrigitur, quia cum hodie q̄ratur sibi quo ad p̄prietatē, nō hēt t̄ta. nā ista lex loquitur fm hæc iura, fm q̄ filius oia q̄rebat patri, & in totum q̄rebat: sed hodie non, nisi quo ad usum fructum. Ita dicit Azo in summa huius tit. vltimo

ultimò uide gl. quæ incipit, commissio, in fi. Sol. Ibi non debuit pa- rere pater, cum esset illicitum: hic debuit, cum esset licitum.

- 1 Beneficio, quod habeo à te, quando possum uti te inuito.
- 2 Reus quando possit dilationi ei data in criminalibus renuntiare: ad hoc ne actor illa utatur.
- 3 Maritus miles non cogitur vocare uxorem dominam.

Practica huius legis.

§. Hi, qui propter. Beneficio mihi cōpetenti ex iure al- terius possum uti q̄ aliu illo inuito. h. d. Et est notabilis. §. & menti tenendus. Oppo. ad hanc. l. de. l. non nunq̄ j. ti. j. & l. is qui. §. sed si solus. Gl. q̄ est hic, & quidam alij doc. dnt, q̄ non curat utrū alij petat, vel non q̄tum ad hoc: quia ipsi pnt petere, sed hoc erit sine effectu, quia perinde oib. legata p̄stabuntur, ac si bo. pos. q̄tab. petita nō esset, vt legib. q̄rijs. Vide, quod hoc sit sine effectu, non est verum, nā licet legata p̄stet oib. in h̄ditatem habeat, prout habiturus erat ab intestato, non inspecta portione, in qua institutus erat. s. eo. l. nō putauit. in fi. & j. ti. j. l. filium. §. sed & si portio, & ideo dicere, q̄ sit sine effectu, nō est uerum: imo est cum effectu. Ad p̄trarium r̄nsio est ista fm Ia. de Arc. q̄tum ad h̄di- tatem p̄nam, q̄ datur filijs quasi debita. l. fi. C. de codi. admittitur, licet p̄teriti negligant: sed q̄tum ad lucrum legatorum alijs relicto r̄u ut lucentur ea, & in hoc eis non prodest, vt legib. q̄rijs. Contra hanc. l. op. de. l. filio p̄terito. s. de iniust. test. vbi p̄terito omittente, testm̄ remanet ualidū. So. Dnt quidā, aliud in iure dicendi nullum, aliud in q̄tab. Illud iudicio meo est falsum: qa eo iure, eoq; ordine dat q̄tab. quo d̄ nullū, vt s. e. l. j. post prin. & j. l. p̄xima. in fi. Quid dicemus: Et ante q̄ declarē, oportet videre quātr per p̄teritum com- mittitur edictum instituto. Gl. dicit eo ipso, quod filius est p̄teri- tus, quia committit instituto edictum. ita nō. hic. Sed alibi b̄ est glo. q̄ dicit, tunc d̄ committi edictum per p̄teritum, q̄n ipse incipit pe- tere q̄tab. non tñ prosequitur vsq; ad fi. ita nō. s. eo. l. iij. §. si quis ex liberis. in gl. sup. ver. cōmittat. q̄ incipit. i. aperiatur. Et illa est nō. gl. c̄ Sed q̄ est uerior? Dy. tenet istā gl. hic positā, & Azo idē in summa huius ti. & Ro. s̄fr. hoc tit. Alia opi. placet mihi multum per casum dictā. l. filio. de iniust. tenendo illā opi. q̄ est in l. iij. §. si quis. ex tunc, apparet r̄n. ad l. filio, quia ibi filius p̄teritus nunq̄ aliquid dixit, sed potius testm̄ approbauit: hic uerò incipit venire per q̄tab. licet de- stiterit, unde iam est q̄situm ius alteri. Pro hoc et multum facit. j. ad Carb. l. si impubes §. fi. & quod ibi uidebitis. Si uerò teneremus aliā opi. illā q̄ est hic. tūc ad d. l. filio r̄n. quod id, quod ibi d̄, q̄ uo- lūtas testōris deberet teneri ex bono, & æquo, est uerum q̄tum ad legatum, non q̄tum ad h̄dis institutionem, alijs uolētib. dicere nul- lum, beneficio p̄teritis: sed p̄cedens opi. mihi plus placet. Secundū hoc habes idem iuris esse in iure dicendi nullum quod est in bono rum poss. q̄tab. & iure quasi dicendi nullum quæsitum ex persona p̄- teriti, possum enim uti eo inuito, sicut hic d̄ q̄ta. q̄n ista beneficia eo iure eodemq; ordine deferuntur, ut dcm̄ est. ¶ Hoc p̄missio, p̄- cedo, & op. d̄ hic, quod possum uti iure quod habeo ex persona al- terius, eo inuito. Contra in l. si iudex circumuento. s. de minori. Sol. duob. modis. ibi loquitur de iure, quod quis habet iure spali: hic de iur. cōi. fm Dy. Vel dic, b̄nficio, quod habeo ab alio, possum uti eo inuito, q̄ alterum, ut hic non aut q̄ eum à quo habeo, ut l. q̄ria. & l. amicissimos. §. fi. s. de excu. tuto. & l. j. in fi. l. seq. j. de ope. nō. nun. fm Ia. de Arc. ¶ Vltorius, ut liqueat ista materia distinguo aliquā- tum alr, & latius q̄ lac. de Arc. utrum b̄nficio, quod habeo à te, possum uti, te inuito. Aut habeo à te ipso iure, aliquo facto tuo: si ipso iure, aut uolo uti q̄ te, & non possum. l. amicissimos. in fi. s. de excu. tu. q̄ alios sic, ut ibi. & p̄batur in d. l. j. in fi. cum l. seq. j. de ope. nō. nun. Secundo casu, q̄n habeo aliquo facto tuo, tūc, aut quis cer- tar de lucro captando, quia quæritur lucrum, & hoc b̄nficio non possum uti te inuito. l. nonnunq̄. j. ti. j. Aut certat de uitando dam- no propriē, uel quasi damno, ut de h̄ditate p̄na, & tunc, aut istud b̄nficiū competeat: de iure spali, aut de iure cōi. Si de iure spali, eo non possum uti te inuito. l. si iudex circumuento. s. de minorib. Si de iure cōi, possum uti te inuito, ut hic, & l. ex persona. de fide- iusso. & l. exceptiones. 2. j. de exce. ¶ Per hoc p̄nt determinari plu- res q̄ōnes, percipue una. Vos scitis, quod in criminalibus, dantur plu- res dilationes, tam reo, q̄ actori, tñ actor intra dilationem datā reo, pōt uti probationib. suis. l. petendā. C. de temp. in integrum restit. d̄ quid si reus uult renunciare. d̄ suę dilationi, ut actor non possit uti, an pōt? Hic v̄r, quod non & Cy. tangit in d. l. petendā. Sed ueritas est, si dilatio fuit iā data facto rei petentis, tunc siue reus uult uti il- la dilatio, siue nō, actor pōt eadē dilatio uti, reo inuito, ut hic, nisi dilatio fuerit habita b̄nficio restitutionis in integrum, per d. l. si iudex circumuento. sed si dilatio nunq̄ à reo fuisset petita, tunc non esset aperta uia actori ad aliquid p̄bandum intra dilationē, uel ad illam petendam. Ita et intelligo hic, qd̄ aperiatur edictum ita de- mum, si p̄teritus incipit petere. ¶ Itē facit ad j. q. utrū maritus miles tenca: ur uxorem suam uocare d̄nam? Certē cum uxor h̄eat istud b̄nficiū à uiro, certē non pōt uti hoc b̄nficio q̄ uirum, licet q̄ alios sic. l. amicissimos. in fi. s. de excu. tuto. & per ea quæ. s. dixi.

¶ Quæro t̄ practiam huius legis? Rñ. si nōs intelligimus esse amif- sum edictū per aliū, eo ipso q̄ p̄teritus est, tunc si ille b̄nficio al- terius uult uti, debet petere q̄ tab. beneficio alterius p̄teritis: sed si intelligimus q̄missum edictū ita demū, si p̄teritus incipiat petere: tunc practica duplex pōt esse, vel q̄ isti alij iterū petant de nouo q̄ ta. beneficio p̄teriti, qui iam aperuit edictū, & hoc satis innuit hic tex. qui loquitur q̄ prosequatur bo. poss. iam intentatam à p̄terito, tanq̄ eorū interfit h̄c ad finem perducit. l. defuncto. j. de pub. iudi. & habemus casum ex de ele. c. q̄stitutionē. in Clem. Et hoc est ve- rū fm ista tpa: sed hodie secus, quia sola agnitio sufficit, & perinde est, ac si esset decreta. l. bonorum. C. qui admi. ad bon. poss.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Hi qui pp. Istum. §. si. limita vt per Ang. in l. ita tamen. §. qui rogatus. s. ad Treb. per illum tex. prout habetur in l. filiusfam.
- b Barba. ¶ Sed alibi. An aut committatur hoc edictum pro pretio incōpetenti, vide do. meum ponētē fm. l. iij. Fran. de Ramp. in repe. l. filio p̄terito. p. pe. fi. s. de iniust. test. & vide Bal. in l. fi. C. de fideicom. li. ubi allegat istum tex. q̄ l. posthumus. §. si quis ex his, non habet locum in q̄ tab. alle. istum. §. pe. sed Fede. & Lud. Ro. in l. si vnus de uer. ob. damnant doctrinam Bar. & alle. q̄ uoluit In- no. in c. in nostra de procura. non tamen ibi respondent ad istum tex.
- c Alex. ¶ Notab. gl. Sed Cy. & Bald. in l. posthumo. C. eo. uir tenere opi. glo. hic. fortius dnt, l. q̄ filius p̄teritus non pōt approbare testm̄ in p̄iudicium eorū quib. est aperta uia, ut per Imo. in d. l. filio p̄terito. per Bal. in l. si defunctus in fi. C. de su. & legi. adde q̄ idem consuluit Ro. consi. 24.
- d Alex. ¶ Renunciare. Reperio Bar. in l. si arrogator. s. de adoptio. in quibusdam lect. vbi dixit, q̄ illa. l. si arrogator. inducebatur ad decisionem qd̄. actori fuit da- ra dilatio, in qua nihil probauit, postea fuit data reo dilatio: uult actor proba- re, reus ad hoc ut non probet, renuntiat dilationi sibi datæ, an possit? & allegat. l. si post mortem. §. fi. de contrata. & ibi per. Dy. & vide quæ no. doct. in l. j. C. de adop. & Bart. in d. l. si arrogator. ad fi.
- e Alex. ¶ Reo inuito. Contrarium tenet Bart. in d. l. petendā. & in d. l. si iudex. & Et vide eundem in l. si arrogator. j. lect. col. vl. & 2. lec. col. 7. s. de adop. & in l. pen. C. de temp. in integ. rest. vbi Cy. Bal. & Castr. P V T E V S.
- f ¶ Item facit. Hoc pondera, quia text. in l. uxorem. de leg. 3. & in l. Titia. §. qui mariti. de ann. leg. & in l. medico. §. uxori. de aur. & arg. leg. probant contra. dixi. in c. fi. de ordi. cog.
- g Alex. ¶ Maritus. Vide Bar. in l. donationes. C. de don. inter uirum, & uxorem.

L E X X I.

Si in adoptionem. Pro declaratione istorum dato- rū in adoptionem distingue, aut est datus in adoptionē p̄ q̄ cuius testm̄ uult quis venire, aut est da- tus in adoptionem filius, qui uult venire q̄ testm̄. Primo casu, ado- ptio nihil nocet uenientibus per q̄tab. vt s. eo. l. iij. §. si pater. Secū- do casu distingue, aut quis fuit datus in adoptionem in uita eius, q̄ cuius testm̄ uult uenire, aut post mortem. Primo casu, aut fuit datus alicui, qui erat ex his, qui sunt in eadem familia, & non nocet ado- ptio. l. iij. §. si quis filio. s. eo. A ut fuit datus in adoptionē extraneo, & tunc, aut adoptio durauit usq; ad mortem p̄ris naturalis, aut fuit finita ante. Si fuit finita, non nocet adoptio. l. si emancipatus. §. fi. s. eo. Si uerò durauit, tūc, aut fuit institutus, aut p̄teritus. Si in filius, tunc pōt habere q̄. alio committente edictum. l. non putauit. §. in adoptionem. & §. seq. s. e. quod intellige si fuit institutus purē, aut sub qd̄ōne, quæ extitit. secus si deficit qd̄ō, vel nō iure fuerit institu- tus, vt hic. Item p̄dicta uera, si fuerit datus in adoptionē filius na- turalis: secus in adoptiuo, vt d. l. non putauit. §. in adoptionem. in fi. Si uerò fuerit p̄teritus, tunc non datur ei q̄ta. bon. pos. q̄ testm̄ p̄ris naturalis, ut s. eo. l. si emancipatus. §. fin. & l. utrum. & in fi. de h̄f. q̄ ab intest. §. ea. ¶ Secundo casu, q̄n se dedit in adoptionē post mor- tem, aut post petitam q̄ta. bo. pos. & nō nocet sibi adoptio. j. unde lib. l. si aut ante, & tunc si quidem erat p̄teritus, sibi nocet l. iij. §. si emācipatus. s. eo. si uerò erat institutus, sibi non nocet adoptio. vt s. eo. l. proximi. in prin. P̄dicta uera, q̄n uult uenire ad bo. poss. con- tratab. patris, uel aui naturalis. Si uerò uult uenire ad contratab. pa- tris, uel aui adoptiu, dic ut s. eo. l. j. §. j.

§. Exemplo. Op. j. l. cū emancipatus. §. fi. So. Ibi unus ex nepotib. fuit adoptatus loco filij, hic secus. L E X X I I.

Si ex duobus. In tex. ibi f̄ri, l. soli, nō patris. Hic h̄es de m̄a q̄iunctiois legalis, de qua dico plenē in l. re q̄iuncti. circa fi. de le. 3. Et sic habes hic q̄ q̄iunctio legalis fit duob. mo. Primo, q̄ plures uocantur ad idē ex eadē dispōne, diuer- sã tñ rōne. Secundo, q̄ uocētur ad idem ex eadē dispōne, & eadem rōne. Qñ ergo deficit una portio, h̄z ius accrescēdi potētius ille, q̄ uocat ex eadē dispōne & ex eadē rōne, q̄ ille q̄ uocat ex eadē dispō- ne diuersa tñ rōne, ut hic. Nā nepotes inuicē uocantur cū f̄rib. p̄ris ex eadē dispōne, sed nepotes sibi inuicē uocantur una rōne, & f̄res alia rōne, iō nepotes sibi inuicem accrescunt, non fratribus patris.

- 1 Testamentum secundum, in quo filius est p̄teritus, si in eo sunt scripti ue- nientes ab intestato, rumpit testamentum.
- 2 Lex hac consultiissima. §. pen. an habeat locum quando sequens est imperfe- ctum ratione p̄teritionis.
- 3 Testm̄, in quo filius est p̄teritus, si in eo sunt instituti uenientes ab inte- stato, ualet interim de iure civili, donec filius dicat nullum.

4 Testamentum quando deficit ratione omiffæ solennitatis, licet non dicatur proprie testamentum, sed ultima voluntas, tamen datur contra tabulas.
 5 Testm̄ imperfectū rōne p̄teritionis, an habeat locū inter liberos, remiffiue.
§. Si prius. Per secundum t̄ testm̄ in quo filius est p̄teritus, si in eo sunt scripti venientes ab intestato, rumpitur primum. h. d. & est multum singularis, & notabilis casus, nec ipsum scio alibi. ¶ Quæro ante oīa, q̄ est rō, q̄ filius admittatur ad t̄tab. si in secundo sunt instituti venientes ab intestato, sed excludit, q̄n̄ in secundo non sunt instituti venientes ab intestato, licet sit imperfectū rōne solennitatis omiffæ: t̄n̄ est validum de iure ciuili, ob q̄d per secundum tollitur primum. l. hac consultissima. §. pe. C. de test. & l. ij. de iniur. test. Sed q̄n̄ sunt scripti alij, tunc p̄ fm̄ nō tollit primum. l. si filius. §. de lib. & post. & sic remanet validū primum testm̄, in quo filius est ex h̄ditatus: ergo non habet t̄tab. vt s. e. l. non putauit. in prin. Opp. illa distinctio vtrum in posteriori testō sint scripti venientes ab intestato, vel nō, fuit introducta à Iustiano. l. hac consultissima. §. pe. C. de test. ergo non est verisimile, q̄ ad illā. l. iuriscōsultus habuit respectum. So. Hoc fuit additū à p̄positorib. noui iuris. Vel dic q̄ de iure antiquo erat hoc, licet p̄ Iustinianū fuit renouatum & declaratū. Et q̄ sit de iure antiquo, p̄bat in l. ij. §. de iniur. testa. ¶ Secūdo opp. & v̄ t̄ q̄ l. hac consultissima. §. pe. non habet locum, q̄n̄ sequens est imperfectū rōne p̄teritionis. l. si filius qui in p̄tate. & ibi hoc p̄ gl. manifestè no. §. de lib. & posth. Sol. ibi fuit p̄teritus filius suus in p̄tate, qui dicit testm̄ ipso iure nullum: hic q̄n̄ fuit p̄teritus emancipatus. Hæc sol. non placet, quia q̄n̄ fuerunt p̄teriti emancipati, non habet locum ista distinctio, vtrū in secūdo fuerunt instituti venientes ab intestato, vel non, & fm̄ tollit primum, quia ex ipso secundo p̄t adiri h̄ditas de iure ci. & sic debemus intelligere in filio, qui est in potestate. Quare dic, quod ibi loquit q̄n̄ fuerunt instituti non venientes ab intestato. Et non obstat gl. ibi posita, quia malè dicit, & t̄ istū textū. Ex hoc no. aliud t̄ testm̄ in quo filius est p̄teritus, si in eo sunt instituti venientes ab intestato, valet interim de iure ciui. donec filius dicat nullum, p̄ istum tex. Si enim non esset possibile ex eo adiri, h̄ditatem de iure ci. primū testm̄ p̄ istud fm̄ non rumpere, d. l. si filius qui in p̄tate, & not. in l. cum in secundo. de iniur. test. & l. si q̄s eū. §. j. de vulg. & pup. Dices tu, istud v̄ t̄ casum. l. filio p̄terito. Nam ibi fuerunt instituti alij fratres, & sic p̄ximiores venientes ab intestato, & t̄n̄ ibi testm̄ nō valet de iure ciuili. Si teneamus, quod hoc fuit aditum à p̄positorib. noui iuris, habeo responsonem clarā, q̄ ibi respexit iura antiqua. Si verò intelligimus q̄ hoc erat de iure antiquo, p̄ solutione cogita. ¶ Vterius opp. d̄ hic, q̄ t̄ fm̄ testm̄ non det bon. posses. t̄ tab. Contra, fm̄ testm̄ imperfectum nō est testm̄, sed quædā voluntas, vt l. hac consultissima. §. pe. C. de testamētis. & sic nō datur t̄ tab. Sol. ¶ Q̄n̄ testm̄ deficit rōne omiffæ solennitatis, non p̄t dici proprie testamentū, sed q̄n̄ adsunt solennitates, licet facta sit p̄teritio, tūc est proprie testm̄: vel licet non sit proprie testm̄, t̄n̄ est vltima voluntas, t̄ quā dat t̄ tab. Quæro, qualiter intelligit, si in secundo sunt instituti venientes ab intestato: R̄n̄ intelligit de venientib. ab intestato, qui tenent primum locum in successione, vt hic dicit tex. Vos habetis t̄ in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. & auth. hoc inter liberos. q̄d testm̄ imperfectum, habet locū inter filios. Sed an intelligit de imperfecto rōne p̄teritionis? V̄ gl. sentire, q̄ sic. Contrariū v̄ tene te gl. §. de testa. l. si is qui, de quo dic vt ibi dixi.

CONCORDIA.

¶ Si prius, Pro concordia, aduerte q̄ inter doct. maxima dubitatio est, an ista. l. si ex duob. §. si prius. debeat intelligi in filio emancipato, an in suo. Et q̄ debeat intelligi in emancipato, voluit Bar. in l. si filius. ff. de lib. & posth. In hoc §. si prius, voluit quod debeat poni casus in suo. Tu dic, duo fuerunt intellectus, & Bar. in d. l. si filius. dicit, quod verior est intellectus, quod loquatur in emancipato; licet aliās senserit contrarium in hoc. §. si prius. quasi se declarando, & ponendo veriorē intellectum, & se corrigendo, si aliās senserit contrarium, quod potest colligi per illa verba quib. vtitur, dum dicit in d. l. si filius. & hic est verus intellectus ad illum. §. à quo in iudicando non esset recedendum. Adde ad materiam legis posthumo. C. de contratab. & ad l. filio p̄terito. ff. de iniur. rupto.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ P̄teritus. Iste. §. est difficilis. Bal. in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa.
- b ¶ Intestato. ¶ Adde Aret. in l. posthumo. col. ij. post ver. circa primum artic. C. de contratab. vbi Dec. ante nu. 12. PANCIR.
- c Alex. ¶ Secūdo opp. Et videtur Bar. sibi contrarius in l. filius qui, de libe. & posthu.

LEX XIII.

Cum emancipatus.

§. Qui duos. Op. & v̄ q̄d nepos datus in adoptionem institutus, habeat t̄ tab. vt l. non putauit. §. in adoptionem. s. e. R̄n̄. ibi loq̄t q̄n̄ datus in adoptionem primū gradū tenebat, & nemo eum p̄cedebat, hic aut p̄ eum p̄cedebat. Ita

no. s. e. l. nō putauit. §. vt aut. Itē op. q̄d iste nepos debeat p̄iungi p̄i p̄ edictū de p̄iugē. vt j. ea. l. §. si p̄i. Sol. ibi loq̄t de nepote in p̄tate recte: hic de dato in adoptionē. Itē opp. q̄d iufficiat semel edictum p̄missum esse, vt sic p̄teriti b̄n̄ficio nepos institutus habeat t̄tab. l. si post mortē. §. si. s. e. & l. nō putauit. §. in adoptionē. R̄n̄. t̄ria loquūt q̄n̄ aperit via alijs, qui sunt in eodem gradu, & habent æquale ius: se cus si eos alius p̄cedat, vel si sunt sequentes in gradu, vel ordine.

§. Si pater. No. ex isto tex. huius. §. sicut filius emancipatus p̄ edictū de p̄iugendis, p̄iungit nepotib. in potestate retentis: ita filius in adoptionem datus veniens per contratab. alio committente edictum, coniungitur cum suis h̄ijs, vt hic.

- 1 Statutū q̄ venientes ad habitandum in loco, habeant priuilegium, non comprehendit ciues originarios, non habitantes, & venientes ad habitandum.
- 2 Filius emancipatus, an iugatur in vna portione cum filio suo emancipato.

§. Si pater ex duobus. Not. tex. in fi. ibi, nō minus h̄re, quā, & c. Ad h̄c. §. in fi. oppo. q̄ nepotes non succedant cum h̄ijs in t̄tab. vt s. e. l. iij. §. j. Sol. dicunt quidam hic de rigore, ibi de æquitate. Sed certè hic loquitur de æquitate, dum dicit, æquius. Vel dic hic de equitate, ibi de rigore. Sed dic, q̄ est verum fm̄ distōnem istius. §. & hoc verum, n̄ si als iste nepos sit adoptatus in locū patris alterius nepotis. ¶ V̄ l. i. laco. de Are. & Old. inducūt hunc. §. ad q̄onem, dicit statutum, q̄ omnes venientes ad habitandum in ista ciuitate, habeant aliquod priuilegium: modo quæritur, an ciues originarij non habitantes, & venientes ad habitandum gaudeant illo priuilegio? Et v̄ q̄ sic, vt hic. Nam eodem iure vtitur nepos adoptatus, quo quilibet extraneus. Sed puto t̄rium, q̄a istis, qui possunt cogi ad munera, nō p̄t p̄cedi immunitas. l. ij. de iur. immu. Vos habetis t̄ hic duas gl. vnā super verbo, emancipauerit, aliam sup verbo cū filio suo, & innuūt istæ gl. iunctæ cum tex. q̄ filius emancipatus iungitur in vna portione cum filio suo emancipato. Istæ gl. sunt falsæ fm̄ Dy. q̄a q̄n̄ filius, & nepos sunt emancipati, nō p̄iungunt simul, sed filius p̄cedit nepotem, vt habuistis. s. ea. l. §. j. & l. si emancipatus. in prin. s. eo.

ADDITIONO.

- a ¶ Statutum. Adde q̄ contra Bar. hic, tenet Alb. de Ro. in prima parte statutorum q. 91. tamen opi. Bar. consulendo sequitur Alex. in consi. 34. in 5. uol.

LEX XIII.

Ex duobus. Si institutus adit h̄ditatem beneficio p̄teriti committentis editum, non p̄t per eum t̄tab. peti, vel eius portio augeri, sed legatum omnibus debet p̄itari. h. d. vsque ad. §. filius. ibi pos. bono. t̄tab. b̄n̄ficio emancipati p̄teriti. ¶ Op. d̄ hic, q̄ emancipatus institutus de iure ciuili, & c. p̄tra. no. in l. illud. in fi. s. eo. Sol. Gl. dicit ibi malè, & contra istum tex. vt ibi dixi. Item d̄ hic, q̄ qui adit h̄ditatem non potest adire p̄ t̄ta. t̄. s. eo. l. si post mortem. §. si in adoptionem. Sol. ibi adiuuit iussu alterius, ad alterius vtilitatem: hic sua spontē, & ad suam vtilitatem. ¶ Item opp. de l. nō putauit. §. si. s. eo. vbi oēs reducunt ad virilem. Sol. ibi non adiuuit, secus si adiuuit, quia tūc eius portio p̄t diminui, non augeri. ¶ Quærit gl. quot incōmoda p̄sequitur ille, qui adiuuit? dic vt in gl. Quæro vtrum indistinctè ille, qui habet h̄reditatem non possit petere contratab. Sol. Aut quis efficitur h̄res factō suo, & tunc, aut adit iussu alterius, & ad alterius vtilitatem, & non perdit contratab. l. si post mortem. §. si in adoptionem. s. eod. Aut adiuuit spontē & propter suam vtilitatem, & tunc perdit contratab. vt hic. & s. dixi.

§. Filius. Quæro dicitur hic, quod iste emancipatus habet t̄tratab. vtrum hoc sit verum, siue ante mortem patris naturalis, siue post sit emancipatus? Et dicit glo. quod sic. Allegat eandem. l. si emancipatus. §. si. Hæc gl. est falsa, & contra tex. l. si emancipatus. §. si. quā glo. alle. nam emancipatus post mortem non habet contratab. vt ibi. Nec curo vtrum pater adoptiuus viuat, vel non, vt s. eo. l. vtrum.

§. Item si filius. Iste ergo nepos habet t̄tab. p̄is & aui n̄alis, vt hic videtis. ¶ D̄ hic, mortuo adoptiuo, quæro, quid si viuent? Azo dicit idem. Vide gl. quæ incipit, idem & si viuent, & c. posses tu dicere contra. forte Azo dicit, idem si viueret, dum t̄n̄ exiuerit de potestate patris adoptiu. Vnde vt hoc non possit dicere, Hugo dicit, idem dicendum, quāuis sit in p̄tate p̄is adoptiu. Sed istæ glo. sunt falsæ, nam si p̄ adoptiuus viueret, & iste esset in p̄tate, non possit facere testm̄ istud. l. qui in p̄tate. s. de testam. & si testm̄ est nullum, non datur t̄tab. vt j. e. l. quod vulgō. Quare aliter dicit gl. & benè. s. eo. l. iij. §. si pater. illam tene. ¶ Vterius quæro circa hanc legem, d̄ hic, q̄ habet t̄tab. patris, & aui naturalis: quæro, vtrum hoc sit verum indistinctè, siue pater prius decesserit, siue auus. Glo. videtur dicere q̄a idem sit indistinctè, si pater prius decesserit, idem si decesserit prius auus, & postea pater eius, gl. dicit fortè idem, sed tunc veniret iste filius per successorium edictum l. si is qui, de inoffi. testa. Vult ergo gl. q̄ si moriatur prius pater, tunc nepos habet t̄ta. iure suo, & directè: sed si prius moriatur auus, tunc venit ad successionē aui per successorium edictū quasi pater eum p̄cedat. Ista gl. non est vera, nam

cum filius est in adoptiva familia, nepotē emancipatum nullo mō pcedit. ut. s. e. l. v. t. r. u. & s. s. prox. Gl. tñ vī tenere illud qđ hic, & ma le: ga dicit ibi, qđ debet intelligi de nepote instituto hærede, aliàs esset absonum. Sed illa gl. reprehendit p Dy. dicit enim ibi, & bñ, nā nō est absonū, si ponamus patrē in adoptiva familia, qđ nepos ex eo emācipatus, admittat ad successionē, ut hic dicit rex. & pbat. s. co. l. utrum. & l. si emancipatus. s. fi. s. e. Ita debetis intelligere.

ADDITIO.

2 Alex. ¶ Reprehenditur. Vide de hac gl. per Ang. & Imo. in l. si quis posthumos. s. j. de lib. & posth.

L E X X V.

Si præteritus. Tex. ibi, si nō pta. ista sunt verba exceptionis. ¶ Opp. duob. mo. Videtur qđ ille, qui opponit exceptionē doli, non approbat testm, qđ nihil ex testō psequitur, sed illud arguit: ideo non approbat testm. arg. j. de bo. lib. l. si uerò non habuit. uer. ceterū. Sol. Intelligo, qđ hic opposuit exceptionē doli uigore liberationis sibi in testō relicta: secus si opponeret exceptionē ex pacto cōpetētē, uel uenientē extrinsecus, non ex testō. ¶ Item opp. qđ qđ non possit opponere exceptionē doli aduersus hæredes patris. l. apud. s. libertum. j. de doli excep. Sol. hic opponitur exceptio doli ipsius filij, non doli cōmissum ab ipso patre, qđ tunc non possit. ¶ Tertio opp. dicitur hic, qđ ptab. pōt opponi in modum exceptionis, & ita decidit gl. Cōtra in l. exceptiones. in fi. j. de excep. ubi non pōt opponi exceptio restōnis, anteq̄ impetretur. Iac. de Are. uidetur intelligere hic, qđ istud est uerū, dum tñ possidens perat ptab. & postea excipitur, ut dicitur in l. exceptiones. in fi. & no. in l. nā postea. s. si minor. s. de iureiu. Videte, licet dicitur gl. & dictū Iac. de Are. circa ipsum satis sit uerū: aduerte tñ, qđ exceptio de qua hic loquitur, pōt opponi altero de trib. mo. Vno mō, qđ opponatur exceptio p̄iudicialis, nō pōtes agere, ne fiat p̄iudiciū petitioni h̄f dib. mouendā, impetrata bon. pos. ptab. & ita p̄t opponi anteq̄ impetretur bon. pos. pta. ut hic, & l. ii. j. de exce. rei iud. & l. si post litē. j. de exce. & l. si quis libertatē. s. de pet. hære. qđ tñ hodie est uerū fm determinationē. l. fi. C. de peti. hære. Secundo pōt opponi hoc modo. Nō pōtes agere p̄ me, qđ mihi p̄perit pta. & tunc pōt opponi duob. mod. Primo, qđ in ipsa exceptione impetret pta. dicens sic. Nō pōtes agere p̄ me, qđ p̄perit mihi pta. quas peto mihi decerni, & tunc ista exceptio habet uim exceptionis, & petitionis, & repellit agentē, ut hic, & l. Papinianus. s. si filius. s. de inoff. test. & idem putarem in restitutione in integ. si in ipsa exceptione impetraretur. Alio modo pōt opponi, non petendo ipsam decerni in ipsa exceptione, & tunc non pōt opponi, nisi prius intētetur ptab. Ita loquitur d. l. exceptiones. in fin. j. de excep. & l. nam postea. s. si minor. s. de iureiu. & l. nec non. s. exemplo, ex q. cau. ma. Ita debetis intelligere.

L E X X V I.

1 **Fideicommissum uniuersale si relinquatur filio, per hoc non dicitur institutus.** **Si emancipatus.** Vides ergo hic, qđ si p̄ est suspectus nō dat bo. pos. ptab. pro filio, & sic innuit, qđ si pater nō esset suspectus, daretur sibi pta. Ex hoc t̄ habes hic tex. qđ gl. q̄ est in l. scimus. s. repletionē. C. de inof. test. ubi tenet gl. qđ si fideicommissum ule relinquatur filio, est perinde ac si esset institutus. Istud est p̄ hunc tex. quia si esset institutus non haberet pta. ut. s. co. l. j. in prin. & sic fideicommissaria restitutio non habetur pro institutione, ut hic, & expressius in l. ita tñ. s. qui rogatus. s. ad Trebel.

ADDITIO.

a Io. Fran. Ru. ¶ Istud est contra. Vide Bar. contrarium sibi ipsi in eo, quod dicit hic, & in l. entre. s. de acq. hære.

L E X X V I I.

Si pater. Distingue circa hanc legem, ut dixi supra eo. l. si in adoptionem.

L E X X V I I I.

Si sub conditione. Op. de. l. etiam. s. de inof. test. Sol. l. dic ut ibi, & plene dixi in l. si post legatum. s. final. supra de his quibus ut indig. ubi uide, & tene menti.

L E X X I X.

a **Quod uulgò.** Glo. hic ponit casum, & bene, quem uide, & no.

ADDITIO.

a Quod uulgò. Et hoc fing. no. Imo. in l. si filius qui potestate. de lib. & posth.

L E X X X.

1 **Exhereditatio non secuta aditione, nihil ualet.**
2 **Bo. pos. contratabulas quod detur etiam hereditate non adita.**
3 **Querela potest intentari tam contra alium, quam contra scriptū heredem.**
4 **Bon. pos. contratabulas quare non requiratur aditionem querela sic.**

Filium. Ista lex est ita difficilis, sicut aliqua, qđ sit in Infortiatio, tñ difficultas est in tex. non in apparatu, nec in materia. Et diuidit hæc lex principaliter in quatuor partes. ¶ Primo, ponitur thema, & qđ, qualiter succedatur, qñ emancipatus est

præteritus, suus exhereditatus, & extraneus institutus. Secundo, determinatio ponitur prædictæ q. Tertio, ponitur alia q. utrū eo casu fiat collatio. Quarto, ponitur una q. quib. & a quo, eo casu legata præstentur. Secunda ibi, dixi. Tertia in s. uideamus. Quarta in s. legata. Secunda pars subdiuiditur in partes tres. Primo, ponitur qualiter succedatur inspecto rigore iuris ciuiliis, & inspecto rigore iuris prætorij. Secundo, qualiter succedatur de æquitate, qñ hereditas non est adita. Tertio, qualiter succedatur de æquitate, quādo hereditas est adita. Secunda ibi, sed cum exhereditatio. Tertia ibi, sed quēadmodū. Et ista secunda pars, breuiter hoc intendit: si suus est exhereditatus, emancipatus, præteritus, & extraneus institutus, siue adeatur hereditas, siue nō, uterque dimidiā aduocauit, licet unus. Emancipatus, per ptabulas, & alter ab intestato. h. d. No. text. ibi, sed cum exhereditatio, & c. No. t̄ qđ exhereditatio nihil ualet non secuta aditione, ut hic, & l. si patronus. s. ex testō. j. de bo. lib. ¶ Secundo no. t̄ ex hac lege, qđ pta. datur etiā hereditate non adita. Habuistis. s. e. l. illud. ¶ Tertio no. qđ querela potest intentari tam p̄ aliu, quā p̄ scriptum heredem, ut hic, in ulti. rñso. ¶ Opp. dicitur hic in prin. qđ hereditate adita filius exhereditatus excluditur: hic in fin. dicitur p̄rium, ergo male. Sol. excluditur in totum, s. a ptab. ut hic in prin. sed non excluditur a querela, ut hic in fi. ¶ Secundo opp. dicitur hic quod habet locum bo. pos. ptab. & ab intestato, quia suus ab intestato, & emancipatus per ptab. Contra. j. si tab. test. nul. ex. l. j. in prin. ubi ab intestato nō habet locū, donec habeat locum ptab. Sol. ptab. & ab intestato simul non hñt locum, uerum est, qñ pendet utrum fm tab. possit peti, sed qñ certum est qđ fm tab. non potest peti, tñ procederet ptab. & ab intestato, ut hic. Facit, quod dixi. s. e. l. illud. Tertio opp. dicitur hic, quod solus filius habebit ptab. tra. j. s. prox. ubi non habet nisi dimidiā. Dicit gl. quod hoc principium corrigitur statim. Gl. habuit bonum intellectu, sed potest dici, quod non corrigitur, quia uerum est quod filius solus habebit bo. pos. non tñ habebit solus totam hereditatē, ut dicitur j. Item dicitur hic, quod repudiatio prodest suo, ut sit heres in solidum: ptra. imo p parte, ut j. s. uideamus. & hic. Sol. in effe ctu non est hæres, nisi pro parte, ut in p̄trario: sed ipso iure ciuili est hæres in totū. ¶ Itē opp. hic dicitur, qđ testm est nullum p̄ hæreditatem non aditā, & petitur ptab. sed ptra. s. de iniust. test. l. nā & si. uer. rumpendo. Solu. Quantum ad ptra. sufficit tabulas esse, ex quibus possit adiri hereditas tpe mortis, ut. s. e. l. prox. unde licet postea irritetur, non tñ curatur. Sed dices tu, qđ est rō, qđ t̄ ptab. non requirit aditionē, Sed q̄rela sic? Rñdeo, ut dixi in l. illud. s. e. q. q. ptab. petitur ad similitudinē dicendi nullum, qđ pōt fieri ante aditā hereditatē. ¶ Dicitur hic, quod querela habet locū post petitiā bon. pos. ptab. tra. id qđ est ruptū nō pōt ulterius rūpi, ut dictū est. Rñ. licet sit ruptū p ptab. de iure p̄torio. non tñ est ruptū de iure ciuili: ideo pōt rūpi p querelā, ut hic, in fi. ¶ Item opp. quod querela dēt dari solum ptra heredem scriptum. l. j. & l. circa. s. de inof. test. sed hic datur ptra præteritum: ergo, & c. Sol. hic præteritus succedit in locum heredis scripti, qui totam hereditatem ab eo auocauit, ut s. eo. l. cum emancipatus. in prin. ideo potest ptra eum dari querela, sicut posset dari contra fideicommissarium uniuersalem. l. j. C. de inoff. testa.

1 Collatio non habet locum inter eos, qui diuerso iure succedunt.
2 Collatio non habet locum, quando emancipatus non facit iniuriam suo.

§. Videamus. Ista est tertia pars principalis, & subdiuiditur. Primo, ponitur qđ. Secundo ponuntur duæ rationes ad ostendendum, qđ collatio non habeat locum. Tertio, determinat collationem locum non habere, per aliam rationē nouam. Secunda ibi, emancipatus nā que. Tertia ibi, & uereor. Breuiter h. d. Inter eos, qui diuerso iure succedunt, non habet locum collatio. Item qñ emancipatus non facit iniuriam suo, non habet locū collatio. In uer. & hoc sit p̄ns ibi, illi, s. casui, qui sequitur. No. ex hoc s. duo. Primo, qđ inter eos, qui diuerso iure succedunt, non hñt locum collatio. Secundo t̄ no. qđ qñ emancipatus non facit iniuriam suo, non habet locum collatio. Opp. ad primum notabile, qđ collatio habet locum. l. si filius. j. de coll. bon. Gl. soluit plurib. mod. Veritas est, qđ ibi filius suus erat institutus, & adiuu de iure ciuili, sic emācipatus ueniēs p pta. sibi fecit iniuriā, qđ aliquid sibi abstulit ptra testatoris uoluntatē: licet ergo fm uerba prætoris, nō habeat locum collatio, tñ fm æquitatē s̄cuelæ positā in d. l. si filius. habet locū: sed hic nullam faciebat iniuriam filio exhereditato. Itē opp. C. eo. l. si emancipati. Sol. Ibi nullum fuit factum testm, hic sic. Vnde debet distingui, an per emancipatū alteri fiat iniuria, uel nō, ut hic.

§. Legata. Hæc est tertia pars. Legata pro dimidia præstat emancipatus coniunctis p̄ionis, ius nullo modo. h. d. in sumario.

§. Si quis. Iste s. legitur in gl. multis modis. Prima & secunda lec. reprobantur in gl. & bñ, quare ultimā lectu. tene. Tex. ibi in fi. exhereditatus nō esset, sed institutus, quia scriptis non

actione ex testō, sed pōne ex l. sed q̄ petant pōne ex. l. ē casum in corpe vñ sumit illa auth. dicit. n. tanq̄ nō rescisū obtineat testm̄ & sic, petiit actione ex testō, tanq̄ nō sit rescisū. Itē p̄ hoc facit qd̄ no. s. c. l. j. i. prin. ubi rescisso testō p̄ q̄ta. p̄stant legata actione ex te stō utili: & iō credo opi. Mar. Sil. eē ueriorē. & dico eē casum hic. Nā oib. p̄seruant legata. l. q̄ nō ueniūt q̄ta. i. d. auth. ex cā, legata fir- ma p̄manēt. s. his q̄ testm̄ nō impugnat, p̄ hoc. s. si qs omif. cā. test. l. si non solus. §. j. quas leges teneas menti, quia ipsas non allegat Mart. Sill.

1 Statutum, q̄ cedens actionem nobili cadat a iure suo, intelligitur de cessione utili, & ualida.

§. Si quis contratab. bonorum. Glo. Op. §. de p̄d. ind. i. sti. l. mulier. §. j. ubi sufficit testm̄ eē de facto, dic qd̄ ibi fiebat fm̄ uo luntatē testōris, hic epra. Itē ibi sufficit ad cōmodū, nō aut ad incō modū. Itē op. q̄tra hāc. l. & v̄ q̄ bo. pos. q̄trata. petita ab uno ēt de his q̄ nō deberēt admitti, debeat p̄desse oib. l. posthumus. §. si qs ex a his. s. de inof. test. Pōt dici, p̄ hic petijt q̄trat. nō tñ p̄duxit ad finē^a Vel melius, aliud i q̄trat. ubi petitio facta ab uno, q̄ nō dēret admit- ti nō p̄desse oib. sed aliud in q̄rela. Rō. q̄abo. po. q̄trata. nō petiit, nec b tribuit cū illa solēnitate, b qua petiit q̄rela. Hāc sol. ponit gl. in l. si i seruus. j. de bo. pos. fm̄ tab. ¶ Quæro, dicit statutū, q̄ si qs cesserit c actionē alicui nobili, cadat a iure suo: ponamus q̄ aliquis cessit qui d tex. q̄ non. d quod tene menti. Facit. s. ti. j. l. non purauit. §. nō que- e uis. & j. de uer. ob. l. continuus. §. antepe. quod tene menti. c

ADDITIO.

- a Alex. ¶ Ad finem. Cuius contrarium hic innuit iste tex. in prin. iuncto uer. non solum. nam ubi petitio huius bo. pos. habet effectum, petens perdit legatū, ut hic in uer. non solum. sed in prin. dicitur, q̄ si ille, cui non competebat bo. pos. eam petijt, & accepit, tñ non perdit legatum, ergo sequitur q̄ non habet effectum.
- b Ale. ¶ Solēnitate. Per Bal. i. l. si. ad fi. c. de fid. lib. & Ro. in l. si Titius. de uer. ob.
- c ¶ Statutum. Vide Ale. in l. j. §. j. uer. 3. eligiit. ff. qd̄ quisq̄, iu. §. Bar. in l. nō puta- uit. §. nō quæuis. s. tit. proximo Tiraq. de nobil. c. 37. nu. 104. PANCIR.
- d Ale. ¶ Quod nō. Qd̄ sc̄m̄ nō ualet, nō piudicat per hoc, q̄a non sufficit de scō fa cere q̄, ut qs icidat i penā, ut no. Bar. plene i l. ubi pactum. C. de trāf. & hic adde Bal. i. d. l. qd̄ ergo. §. cū aut. cū. ibi no. s. de isa. & q̄ no. Bal. i. l. j. §. si. q. q. l. q. iu. e
- * Tene menti. Adde Bauer. in §. emancipatos. inf. de exh̄r. lib. Bar. in l. iij. C. de epif. aud. PANCIR.

§. Si legata. Contra. j. ead. l. §. si. Solue, ut ibi incontinenti dicam.

- 1 Hereditas defertur honore pleniore, & nō solū est honor, sed ēt commodū.
- 2 Testamentum, in quo dicitur, relinquo filio meo centū iure instōnis, ualet.
- 3 Testator si relinquit filia centum, pro sua parte, & Falcidia, an uideatur relictū iure institutionis.

§. Sed & si portio. Hic est no. casus. No. tex. ibi, cum h̄ditatis, & c. Vides ergo, q̄ uerba quæ loquuntur de legatis & fideicōmissis trahuntur ad h̄ditatem, ut hic: & habemus tex. i. uerbis legis. de uer. signi. quod est utile ad

- 1 multa. Item no. ex hoc, q̄ h̄reditas defert pleniori honore. Nā auth. ut cū de app. cog. §. aliud. uoluit q̄ filius institueretur, & habe ret iure h̄reditario, ita dicit gl. Item dicunt doc. non solum est ho nor, sed cōmodū, quia alijs institutis v̄r nō adeuntibus, accrescit sibi. l. j. §. si ex fundo. s. de h̄r. inst. ideo iure institutionis debet h̄rē.
- 2 Sed pone, scriptum t̄ est, relinquo filio meo centū iure instōnis, an ualet? Dicebat quidam aduocatus q̄ non, quia nihil est dicere iure instōnis, nisi dicat & in his eum h̄dem instituo. Sed trūffa est quia t̄m̄ est dicere iure institutionis, quantū h̄redem instituo, ut hac. gl. & tex. in d. auth. ut cū. de app. cog. §. aliud. Itē si dico, instituo te, sufficit, licet non dicam h̄dem. l. ante fi. s. de h̄r. inst. ¶ Quæro di
- 3 cit t̄ testōr, relinquo filia meæ centū pro sua parte, & Falcidia, an a v̄r esse relictum iure institutionis, non dico^a nūc, cogitabit.

ADDITIO.

a Ale. ¶ Dico. Vide Bar. in auth. unde si parens. C. de inof. test. qui dicit qd̄ ur̄ reli ctum iure insti. & Bal. in l. humanitatis. C. de imp. & al. subst.

§. Adeum. De hoc. §. dicam. j. l. proximi.

- 1 Legatū q̄ h̄t de iure speciali, h̄t ius nō decrescēdi, licet nō ius accrescēdi.

§. Is autem, cui portio. Finis huius. §. q̄tradicit de uerbo ad uerbū. s. ea. l. §. si

- 1 legata. ubi portio liberorum non augef p̄ hoc, q̄ exneis nō p̄stant. Ad p̄rariū gl. dat plures sol. Vna sol. est ut dicamus, nō p̄desse iure accrescēdi, ut ibi: s. iure nō decrescēdi sic, ut hic. Alij dñt, q̄ h̄cerāt p̄iūcti, ibi disūcti. Sed istā reprobat gl. p̄ l. iij. §. l. & si p̄iūctim. s. c. Alij q̄ ibi fit q̄, sed nō soluit. Vlt. sol. ē q̄ hic legatū erat idiuiduū, ibi diuiduū. Teneas aliā ex duab. uel q̄ hic erāt legatarij re p̄iūcti: & iō p̄ius nō decrescēdi p̄desse qd̄ exneis nō datur: uel tene q̄ hic sit legatū idiuiduū, uel ex gl. dic, q̄ ibi præstantur legata ab eo qui ue nit p̄ q̄ta. & sic q̄ uolūtate defuncti, & sic dēt min^o grauari. Sed hic præstantur ab eo, cui seruatur portio ex uoluntate defuncti, & iō i plus pōt grauari: ibi secus. ¶ Ex prædictis no. t̄ q̄ ille, qui h̄t legatū de iure sp̄ali, h̄t ius nō decrescēdi, licet nō h̄at ius accrescēdi. Dixi

plene in l. re coniuncti. s. de leg. 3. itē opp. s. ti. j. l. si ex duob. §. sed il- lud. Dicit gl. præteritus, & institutus, ibi erant emancipati: hic Insti tutus erat in ptate. Nihil ualet, q̄ idē est ibi i instituto, qui est in ptā te, qd̄ est in emancipato d. l. ex duob. §. si is. Sed dic, q̄ ibi h̄redita- tem adiuit, hic non, sed bñficio prætoris est: ei portio conseruata.

L E X V I.

Saluius. Hi. quib. legatū, uel portio h̄ditatis p̄seruat, ultra ui rilē non admittunt. h. d. cū. l. seq. Volo, q̄ cogiteris utrū auth. ex cā. & ēt tex. in corpe vñ sumit, possit limitari, ut qd̄ di cit cætera firma p̄manēt. limitet^a hoc modo, dū tñ legatarij uel fi- deicōmissarij nō habeant plus q̄ h̄rs p̄teritus, uel exh̄datus, ut. s. c. l. filium. §. ad eū. quia testm̄ rumpit, p̄ hanc. l. Nam q̄ta. eo. iure, eo- que ordine dat quo testm̄ rūpit de iure ciuili, ut s. ti. j. l. j. post prin- cipium. & l. si in adoptionem. §. si. utrū hoc sit uerum, cogitabit.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Limitetur. Vide Bal. in l. j. C. de contratab. & Bal. in auth. ex cā. de lib. præte. tenet q̄ hæc lex sit correctæ per illam auth. in 4. op. primæ partis.

L E X V I I.

Virilis portio que madmodum.

§. Si quis ex liberis. Op. gl. & v̄ qd̄ non possit p̄serua ri utrūq̄, ut. j. e. l. bonorum pos- sessione. in fi. Gl. dat plures solutiones. Vna, q̄ hic loquit in his, qui p̄nt petere q̄tab. ibi nō. hæc nō est uera, q̄a pp̄ hoc essent deterioris p̄dōnis. Alij, qd̄ hic adiuit h̄ditatē, ibi nō. hæc nō ē uera, q̄a nec pp̄ hoc debet esse deterioris p̄dōnis. Quære gl. dicit, q̄ illa lex dēt intelli gi fm̄ istam, ut non debeat habere legata, sultra uirilem. ut hic.

§. Si adierit. Op. qd̄ libertates non competāt rupto testō l. Papinianus. §. si ex cā. de inoffi. test. Solu. ibi rumpit per querelam: hic per q̄tab. & sic remanet testm̄ ualidū de iu re ciuili. Item opp. de l. nullus. a j. de reg. iu. Sol. In præiudicium al- terius non potest quis uti iure suo, ut hic: sed si non præiudicat alijs tunc potest uti iure suo. ¶ Vltimo nota istum. §. ad materiā prote- stationis, ut dicit gl. de qua dic ut dixi in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. & l. non solum. §. morte. j. de no. ope. nun.

ADDITIO.

a Alex. ¶ De l. nullus. Ipsum allegat Bar. in l. non solum. §. morte. de ope. no. nun.

§. Cum autem. Dicitur hic, si plus sit relictū, quā sit uirilis, datur actio. Contra. s. ea. l. §. si quis. Gl. sol. tene menti, uer. non solum. q̄ ista uerba, centum relin- quo pro dote, intelliguntur siue relinquatur dos, siue aliquid aliud pro dote, ut hic dicitur.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Cum autem. Not. ad. l. j. de fideic.

L E X X.

Sed & si pro dote.

§. Si nurui. Quærit gl. in uerb. nullum est legatum, qñ dos non potest peti, non ualet legatum: sed an uale- bit, cū poterit peti? Dicit gl. q̄ lic arg. l. sub p̄dōne. j. de soloni. sed nōne istud v̄r q̄ regulam Catonianā, quæ impedit legata in uirilia cō firmari. l. j. §. de reg. Cato. Possumus dicere, q̄ legatum pro dote est p̄ditionale: ergo regula Catoniana non habet locum. l. j. §. de regu. Cato. Ista sol. non v̄r uera, quia ista est p̄ditio tacita, quæ non impe- dit quin sit locus regulæ Catonianæ. l. si optio. de opt. le. & no. in l. j. §. de regu. Cato. quare solue, quod hic erat legatum nullum: quia matrimonium p̄stabat, aduersus quem defectum testōr nō potuit prouidere, ideo regula Catoniana non habet locum, sicut qñ legatū est nullū ex persona eius, cui relinquatur, ut plene habuistis no. in l. j. §. de reg. Cat. ¶ Secundo quærit glo. qñ p̄stante matrimonio. dat actio? Dicit gl. qñ maritus est exh̄redatus. l. si p̄stante. §. j. §. sol. ma- tri. Sed uidete, licet uir sit exh̄redatus, tamen actio mulieri nō dar- tur. l. iij. in prin. s. de dot. præle. sed marito bene datur utilis actio fa mi. ercis. unde expositio glossæ non est bona. Quare dic, quod deē eo casu, quo socer uel hæredes uergunt ad inopiam, quo casu dat actio mulieri constante matrimonio, ut l. si constante. §. j. §. sol. ma. & ibi ita intellexi hunc. §.

- 1 Testōr substituit h̄r di suo uulgariter, si h̄rs nō erit talis h̄rs esto: institutus nō fuit h̄rs, sed trāsmisit ius deliberādi, h̄rs instituti præfertur substituto,
- 2 Bon. poss. cōtratabulas petita ab instituto & substituto, q̄ legata debeant.

§. Non omnia. Iste est difficilis. §. & ponit multos casus. Ea legata debentur ex hoc edicto, q̄ sunt relictā ab eo gradu, q̄ quem petita est bonorum possessio, si propter timorem bo. pos. q̄ta. nulla efficiantur: sed si alias de iure communi debebuntur etiam legata ab alio capite. h. d. usque ad l. nonnunquam. & diuiditur in duas partes. Primo, ponit duo dicta in genere obscure. Secundo, illa declarat per multos casus, usq; ad l. nonnunquam. Secunda ibi, ut ecce, duos gradus. ¶ In tex. ibi, præ standā sunt. Exemplum hoc patet in ultimo. rñ. huius. l. Sed exem- pla præcedentis dicti patent in omnib. alijs rñsis, & in l. seq. usq; ad l. nonnunquam. in uer. Iulianus. In tex. ibi, data sunt, quia q̄ gradū insti-

institutorū potuit peti *tabulas*, & si repudiauerint, vñr repudiasse timore p̄teriti, ergo, & c. s. eo. l. iij. in fi. cū l. seq. Item ibi, a sequenti, quasi nō relicta à primo gradu, q̄a instituti omiserūt p̄ mortē, nō timore p̄teriti, seu bon. pos. *ta*. In uer. q̄ si post mortē, ibi, relicta sint, quare nō sunt exclusi timore p̄teriti, sed morte p̄uenti. ¶ In p̄ xi. l. at ubi, ibi, data sunt, q̄a timore p̄teriti vñr repudiasse, & si adiuissent, substitutus excluderet. l. post aditā. C. de impub. & alijs substit. & iō legata relicta ab eo non debent, cum de iure cōi non deberentur *ta*. ¶ In seq. l. siue aut, ibi, non omiserint, sed decesserint, h̄rditate non adita, petita iam *ta*. per filium, fm Iac. de Are. ¶ Item in ea. l. ibi h̄rditatē. Nā cū timore p̄teriti institutus omisisset, ille q̄ petijt *ta*. succedit in locum eius, ut s. ti. j. l. cū emancipatus. in prin. iō h̄r perinde ac si institutus non adiuisset, quantū ad legata. *Quæro*, q̄ sit rō diuersitatis inter istos casus? Rñ. collige rōnes ex additio nib. quas dedi circa tex. Opp. ad uer. q̄ si neq; d̄r hic: q̄ si nullus superest, succeditur ab intestato. Contra sufficit tab. extare tpe mortis, ut possit peti bo. poss. *ta*. ut s. ti. j. l. q̄d uulgō. Sol. uerū est, si h̄rditas p̄t adiri, sed hic non potuit adiri, quia nec institutus, nec substitutus supererat: sed *ta*, licet nullus ex institutis superest, tñ transmittitur ad h̄redem suū. l. illud. in fi. s. ti. j. maxime hodie ius deliberā d̄i. l. cū antiquiorib. C. de iu. deli. Dicit gl. intelligo hoc, qñ superest aliquis ex institutis, seu substitutis, nec ad h̄des transit ius adeundi. Si. n. ius adeundi transiret, perinde est, ac si superessent, ut j. de reg. iu. l. in oib. s. non debeo. ¶ Ita dicit gl. quā no. ad q̄d. t̄ testōr substituit h̄redi suo uulgariter, si h̄res non erit, talis h̄res esto: institutus non fuit h̄res, sed transmittit ius deliberandi, per d. l. cum antiquiorib. uel est de casib. in quib. h̄reditas non adita transmittitur: q̄ro, q̄s p̄feratur, uel substitutus, uel h̄des illius instituti. ^a Ista gl. v̄r uelle, q̄ p̄feratur h̄des instituti, q̄d puto uerissimum: quia ista uerba, si non erit h̄s, subaudit lex, uel alium ministerio suo h̄redem non fecerit, ut l. paterfami. s. de h̄r. instit. Si ergo transmittit ius deliberandi, uel alio casu ius adeundi, facit alium h̄redem ministerio suo. Et ita determinauit in materia de uul. subst. & est meum dubium, & gl. hoc determinat. ¶ Opp. de fi. huius. l. ad prin. Gl. rñ d̄t & bñ. Debes intelligere quòd in fi. l. instituti omiserunt h̄reditatem p̄uenti morte, unde legata irritantur, non per *ta*. sed als de iure cōi, ideo non debentur, ut s. eo. l. iij. in fi. sed in prin. instituti omiserunt timore p̄teriti. Itē vñr à substituto semper deberi, quia legata relicta ab instituto vñr repetita à substituto, ut l. licet s. de leg. i. dicit gl. intellige quod erat casus, in quo illa repetitio non v̄r facta. ¶ *Quæro* quid in dubio, an substitutus v̄r repudiare timore p̄teriti, uel quia erat aliās repudiaturus? Dicit gl. v̄r repudiare timore p̄teriti, ut hac l. ita dicit gl. ¶ ¶ Vlti. Dy. pro declaratione distinguit, aut tpe mortis superuuiuit institutus, & substitutus, aut institutus tñ, aut substitutus tñ, aut neuter. Primo casu, qñ uterq; uiuit aut institutus est exclusus repudiatione, aut p̄dōnis defectu, aut alio casu. Si repudiatione, debent solū legata relicta ab instituto, ut hic, & l. at ubi, & l. siue aut. Aut est exclusus p̄dōnis defectu, & tunc, aut erat p̄dō casualis, & debent solū relicta ab substituto. Aut erat p̄dō p̄tatiua, & debent relicta ab instituto tñ, ut hic, & in l. item à substituto. j. e. Si uero est exclusus alio casu, ut puta, morte, tunc debent relicta à substituto tñ, ut hac l. sed & si pro dote. ult. rñ. Si uerò uiuit institutus tñ, tñc relicta tñ debent ab instituto, ut hac l. uer. ut ecce. si uiuit substitutus tñ, dēnt relicta à substituto, ut hic in uerfi. si uero nemo. *Quarto* casu, si neuter uiuit, tunc nulla legata debentur, quia ab intestato succedit, ut hic in uerfi. q̄ si neq; . Alia plura possent dici, quæ s. expediui in additionib.

ADDITIO.

^a Instituti. Adde Bar. in l. j. nu. 20. & ibi Doc. ff. de uul. PANCIR.

LEX XIII.

^a **Nonnunquam.** ^a Opp. de l. non putauit. s. fi. s. ti. j. ubi unus afficit lucro aliū. Solu. Non dēt afficere lucro legatorum, sed h̄reditatis sic, quia h̄reditas est quasi debita. l. fi. C. de codic.

ADDITIO.

^a Poma. ¶ Nonnunquam. Ad hanc legem uide Alex. in l. posthumo. uer. unum dicebat. C. de bo. pos. contrata. & Alex. conf. 36. uol. 4.

§. Si ab vno. Op. i gl. d̄r hic, melius, *ta*, imo est deterius, q̄a est melius, ut ille teneat, quem testōr grauā, ut uoluntas testatoris seruet. l. in p̄dōnib. j. de p̄d. & dem. Dicit gl. hoc ideo quia p̄ *ta*. fit detractio certæ partis: ideo non est æquū tēneri insolidū. Si. n. non fieret detractio, sed magis augmentū, tēneretur insolidū. Probatur, j. de colla. do. l. si filia fuerit, & l. fi. s. de le. 3. Item opp. j. co. l. nepos. Gl. soluit uno modo. & reprobat, quare solue ut ibi.

LEX XV.

ⁱ Testamentū, in quo filius est p̄teritus, etiam si non opponatur, est nullū. Emancipatus p̄teritus, an teneatur p̄stare legata,

Is, qui in potestate. Tex. ibi p̄stare, ēt exceptis p̄sonis, & est hæc lex difficilis in tex. Examinemus principium. dicit tex. quod suus p̄teritus rumpit p̄

ta. Opp. q̄d est nullū, nō p̄t rūpi. l. quod uulgō. s. ti. i. & s. de iniu. test. l. nā & si. uer. post defectū. Sed p̄teritione filij sui testm̄ est nullū ut Insti. de ex h̄r. lib. in prin. dicit gl. testm̄ est nullū. ¶ si filius uult dicere nullū, ut Inst. de ex h̄r. lib. in prin. sicut dicimus in l. sci. mus. s. repletionē. C. de inof. test. ubi repletio fit ipso iure, si petat. & idem in cōp̄satione, q̄a fit ipso iure, si tñ opponat ab hoīe. Ego dico, q̄d testm̄, in quo est filius p̄teritus, ēt si nō opponat, est nullum: non. n. est necesse q̄d annulletur, & petatur q̄d a iure annullēt. l. qui sub p̄dōne. s. fi. s. de p̄d. insti. Hoc est q̄ lex dicit, q̄d filius p̄teritus uenit directō ad petendum h̄reditatem, nec prius agit de nullitate, sed uenit incidenter ad opponendum. l. j. & ibi colligit. C. de ordi. cog. Coniūge tñ istā gl. & hoc tene mēti, quare ad *ta* dic q̄ est nullū de iure ciuili, non tñ de iure pratorio, ut no. in l. q̄d uulgō. s. ti. i. Vel dic quod est nullū, nisi p̄ filiū p̄firmet. l. filio p̄terito. s. de iniu. test. & ibi dixi plenius & petendo *ta*. v̄r approbare testm̄ de iure ciuili. l. posthumo. C. de bon. poss. *ta*. & quod ibi no. g. & doc. ¶ Venio ad fm rñsum. d̄r hic, q̄d emancipatus nō p̄stat legata. Contra. j. l. proximi. Dieit gl. q̄d hoc existimauerūt subaudi, & male. Alij uolentes sustinere istos, d̄t, hic loquitur in emancipato p̄terito, cui p̄ fecit iniuriā, vñ minus p̄t à patre grauari: sed ibi loquitur in emancipato instituto, q̄ h̄t patris uoluntatem, ideo p̄t plus grauari, ar. pro hoc sol. quod habetis hic in uer. q̄d ergo, & j. proximi. s. Videte, isti vñr uelle, quod emancipatus, qui p̄t petere *ta*. non teneatur ad legata. Hoc v̄r *ta* casum. l. q̄a aut. s. pe. sup. si q̄s omif. cā test. fm quod ibi intelligunt Dy. & Iac. de Are. Et ideo t̄ p̄ sustinendis oib. opi. possumus dicere sic, qñ suus est p̄teritus, aut loquimur in emancipato instituto, & dic ut l. si duo. j. co. Aut est p̄teritus emancipatus. ^a & tunc si q̄d emancipatus succedit p̄ *ta*. teneatur ad legata, ut d. l. q̄a aut. s. pe. Et hoc mō debet intelligi hic, fm lec. gl. quia isti male putabant, si intelligebant de emancipato ueniēte per *ta*. Aut emancipatus succedit ab intestato per unde liberi, quasi testō annullato per p̄teritionem filij sui, tñc ex hoc edicto legata non debentur. Ita p̄nt intelligi Iuriconsulti, qui hoc existimabant: sed bñ debebantur legata per edictum, si quis omif. cā. test. d. l. quia aut. s. pe. si quis omif. cau. test. & facit l. si filius. sup. eo. ti. Sed quō p̄t peti *ta*. si testm̄ est nullum per p̄teritionem sui? Dicam. j. l. proximi.

ADDITIO.

^a Ale. ¶ P̄teritus emancipatus. uide Ang. in l. j. C. de contrat.

ⁱ Legata quando debeantur cum testamētum irritatur ex cā p̄teritionis.

§. Sed si unus. Iste. s. est difficilis. Op. ad primum dictum d̄r hic, quod si ambo petierint bo. pos. *ta*. p̄stantur legata tñ p̄iunctis p̄sonis. Contra, imo ex p̄sona instituti debentur ab ipso instituto oib. l. filium. s. e. & l. ulti. s. fi. de leg. 3. Sol. pro portione. in qua institutus fuit, debentur legata oib. sed pro ea q̄ accreuit *ta*. debentur tñ p̄iunctis personis, ut dixi in l. fi. s. fi. s. de le. 3. & dixi. s. e. l. filium. Item op. d̄r hic in uer. sed si scriptis q̄d si scriptus adiuuit, & p̄teritus petijt *ta*. v̄r q̄d nō possit peti fm ta. donec expectatur, an possit ueniri per *ta*. l. æquissimum. post prin. j. de sec. tab. Sol. Hic dicit q̄d adiuuit h̄rditatē, l. de iure ciuili, nō p̄ bo. pos. ita no. s. ti. j. l. illud, & doc. in l. fi. C. de bo. pos. q̄rat. q̄d intellige ut dicā. j. l. proximi. ¶ Itē op. d̄r hic, q̄d scriptus h̄s adies ex institutio ne tenet ad legata p̄iunctis personis tñ. Cōtra. s. ti. j. l. si ex plurib. s. sed illud. & j. co. l. si duo. in fi. ubi tenet oib. Sol. una est, q̄ hic corrigitur. l. ex duob. s. sed illud. & illa corrigit per d. l. si duo. & ista est satis bona. Alia sol. est, q̄ hic loquit in suo, ibi in emancipato. Hoc est falsum, ut dixi in l. ex duob. Alij dicunt quod hic loquitur de scripto, cui seruat h̄rditas ex uigore istius edicti, & sic tenetur ad legata certis personis, ut s. e. l. filium. s. fi. Sed *ta* raria loquūtur in scripto, qui uenit per *ta*. Ista sol. tangitur in gl. quam tenet Dy. Ista sol. est uera in se, sed non p̄gruit huic legi, quæ hic loquitur de scripto, qui p̄t uenire p̄ *ta*. Alij soluunt aliter in gl. dicentes, q̄ id, q̄d de scripto, l. qui non adiuuit, sed petijt *ta*. beneficio p̄teriti. Ista opi. licet in se sit uera, non p̄gruit literē, quia tex. dicit, quod petere potuerūt: nō dicit, quod petierunt, quare tene primā opi. Vel d̄c, quod refertur eum. quorundam, quē ibi reprobatur. Item op. d̄r hic, quia non debet eum tueri in ea parte, in qua est institutus. Contra. s. ti. i. l. non putauit. s. fi. Sol. ibi loquitur, qñ omnes petierūt *ta*. hic autem institutus adiuuit. ¶ ¶ Et pro declaratione istorum casuum dic, aut quis p̄terijt emancipatum, uel emancipatos, quos solus habebat, & tunc sine dubio p̄stantur legata personis exceptis, ut patet per totum hunc titu. Aut quis p̄terijt suū, uel suos, quos solus habebat, & tunc non p̄stantur legata, siue dicant nullum, siue ueniant per *ta*. ut hac l. in prin. Aut p̄terijt, duos, unum suum, alium emancipatum, & tunc suus nemini debet legata. Emancipatus uero, aut uenit per *ta*. & tenetur ad legata exceptis personis. Aut uenit ab intesta. & tunc non tenetur ex hoc edicto, sed ex edicto, si quis omif. cau. test. ut dixi in prin. l. Aut unum p̄terijt, & alium instituit, & tunc, aut p̄terijt suum, & instituit emancipatum, & tunc suus non tenetur ad legata, sed emancipatus oib. ut j. e. l. si duo. Aut instituit suum, & emancipatum p̄terijt, & tunc

& tunc suus tenetur ad legata. Aut unum emancipatum p̄terijt, & alium instituit, tunc aut oēs ueniūt per p̄trata. tūc p̄stabitur legata exceptis p̄sonis tūc, ut hic, in uer. sed si unus. Aut institutus adiuit, & p̄teritus petijt per p̄trata. & tūc extraneus institutus p̄stabit legata oīb. fm ueram opi. ut s̄. de p̄trat. l. ex duob. & j. e. l. si duo. P̄teritus autē debet legata exceptis p̄sonis, ut hoc. §. uer. sed si scripto. Si uero unum p̄terijt, & alium exhæredauit, & tunc dic ut in l. filium. in prin. & §. si legata. §. eo. ti.

¹ Non sufficit legare pro dote, nisi uere ita sit.

² **§. Ei quæ dotem.** ² Op. de l. iij. C. de l. fal. cā adic. Solut. Dicunt qdā, hic non fuit expressa certa quātitas, ibi secus, Vel melius, qn̄ testm̄ irritatur p̄ p̄trat, oportet qd uere dos sit, q̄ ad dotem inuitatur tanq̄ ad es alienum: secus qn̄ nō irritat p̄ p̄trat. Ita dicit gl. tene mēti istū tex. nā. s̄. e. l. j. i. prin. d̄f, si legat̄ uxori p̄ dote: nā nō sufficit legari p̄ dote, nisi uere sit dos. & hoc facit ad multa, si d̄f in inst̄o, dedit p̄ mercantia, nō sufficit, nisi uerē sit mercantia. Itē ad statuta, si d̄f in statuto, q̄ quis dedit p̄ mercantiā, nisi uerē sit mercantia non habet locum statutum. ar. huius. §.

ADDITIO.

a Alex. §. Ei quæ dotem. Vide no. in l. j. C. de fal. cau.

² **§. Si extraneo.** ² Cōditio debet impleri in persona eius qui petijt contratabulas, h. d. iste tex.

ADDITIO.

a Alex. §. Si extraneo. In contrarium facit. l. qui hæredi. §. cū hæreditas. de p̄d. & dem. Sol. ut ibi habes in apostil. antiquorum. de iniust. testa.

LEX XVI.

§. Si duo. Ista est subtilis. l. Oppo. ad prin. §. l. proximi. 2. respō sō, ut ibi dixi.

¹ Testamentum, in quo filius est p̄teritus si in eo sunt instituti uenientes ab intestato, ualet de iure civili.

² Bon. possessio contrata. concurrat cum bon. poss. secundum tabulas, quando institutus & p̄teritus sunt in pari gradu, alias non.

§. Proinde. Iste. §. habet tres lect. Duob. mo. legitur in glo. Tertio mō fm Pe. alibi. D̄f hic oīb. legata p̄sta ri. §. sup. eo. l. is qui. §. de scripto. Sol. ut ibi. Item opp. j. de fm tab. l. si sub p̄dōne in fi. Sol. ut in gl. & bene. ¶ D̄f hic. p̄inde si p̄trata. non accepit, quæro, si non petijt bo. poss. p̄trata. qualiter successit? Dicit gl. adiuit de iure civili, uel petijt fm tab. ex instōne. Ista. j. lec. nō v̄ uera, q̄ testm̄, in quo est filius suus p̄teritus, est nullū de iure civili: & ideo non pōt adiri, vt. l. filio. sup. de iniust. tes. Item secunda v̄ peior, quia ubi habet locum bon. poss. p̄trata. non pōt h̄re locum fm tab. l. æquissimum. §. expectandi. j. de fm tab. ideo institutus nō pōt petere bon. poss. secundū tab. pp̄ p̄teritum. q̄ pōt uenire p̄ p̄trat. iō lac. de Are. tenet primam lec. sed non r̄ndet ad p̄trarium factū. Sed Pet. legit hanc legem, tertio mō dicēs, qd non adiuit de iure ci. nec secundum tab. petijt, q̄ non pōt, ut d̄f̄tū est, sed fuit portio reseruata per hunc ti. & l. filium. §. sed & si portio. sup. e. ita dicit Pe. & Cy. refert in l. j. C. de bo. poss. p̄trat. sed male, quia aliæ personæ q̄ bus p̄seruatur portio per hoc edictum, non p̄stant nisi p̄iunctis personis. l. filium. in fi. sup. e. sed hic d̄f, quod p̄stant omnib. ² quare tene lect. gl. siue dicamus j̄ ipsum adire de iure ciui. quia pōt, q̄ hic fuit institutus unus de uenientib. ab intestato, & sic tale testm̄ licet in eo sit filius p̄teritus de iure ci. ualet. l. si duob. §. si prius. supra. ti. i. & ibi dixi. Itē pōt peti secundū tab. q̄, j̄ qd d̄f: q̄ non h̄t locum, secundum tab. donec pōt intentari p̄tratab. est uerum qn̄ institutus non est in pari gradu cum p̄terito. l. æquissimum. §. i. de secundum tab. Sed si sunt in pari gradu, tunc nihil repugnat q̄ unus ueniat per secundum tab. & alius per p̄trat. & p̄nt p̄currere. l. sed cum patrono. in prin. sup. de bo. poss.

ADDITIOES.

a ² Omnibus. Adde Alex. in l. posthumus. nu. 3. 2. C. de bon. poss. p̄tra tab. PANC.

b Alex. §. Valet. Contrarium tenet Bar. in l. posthumo. de contrata. sed hoc limitat nisi par in gradu ipsi p̄terito, esset institutus, quia tunc tenet testm̄, et de iure civili, uel fm eum in d. l. si prius. idem si quicumque post filium successurus ab intestato esset institutus, sed utrunq; dictum uidetur falsum, & contra. l. posthumus. §. item, & c. & in l. filio. de iniust. test. ubi tantum reconualescit de iure p̄torio. si p̄teritus decedat uiuo testatore, uel post mortem testatoris approbet testamentum. & per Pau. de Ca. in l. si filius qui. in prin. de lib. & posthu. & uide Ale. in d. l. posthumo. nu. 14.

LEX XVII.

Si emancipato. Oppo. q̄ liberetur hæres p̄teritus. l. arbitrio. §. si. sup. de dolo. Glo. sol. q̄ hic hæres est in mora, uel fauor personarum hoc inducit, sed male dicit. quare dicit, q̄ hic hæres scriptus commisit dolum aduersus p̄teritum. Vnde propter odium p̄teriti interemit rem legatam, ideo tenetur p̄teritus tanquam sua culpa sit interempta. l. si merces. §. culpæ. sup. loca. & l. pe. in prin. supra sol. ma. sed si interemisset propter odium legatarij, tunc uidetur res interempta culpa legatarij, nec teneretur p̄teritus per easdem leges. Si uero non interemit rem legatam, propter odium alicuius, sed ipsius rei legatæ, ut quia

interemit seruum propter odium ipsius serui, tūc procedit distinctio gl. Aut hæres p̄teritus, fuit in mora, aut non: sed qn̄ non est in mora, tenetur cedere actionem j̄ hæredem scriptum. l. huic scripturæ. §. ad legem Aquil. Sed an occidens teneatur filio p̄terito. Dic ut in gl.

LEX XVIII.

Nepos. Opp. de l. nonnunquam. in fi. §. e. Gl. sol. ibi, & non bene: sed hic soluit, & bene, quia hic est quid impu- tetur nepoti, quia cum potuit uenire per contratab. noluit.

LEX XXII.

Bonorum. Opp. §. eo. l. iurilis. post prin. Gl. soluit ibi pluri- bus modis, sed tene illam, quæ ponitur hic, q̄ non habebit legata ultra uirilem.

LEX XXIII.

Hi quibus. Hic ponitur casus duob. mod. tene ultimum ca- sum, fm quem p̄iunctæ personæ nihil debent habere de seruis, quibus libertatem p̄stare debebant, quia testa- tor tale legatum non fecit propter eorum commodum, ut proba- tur. §. eo. l. iij. §. item.

LEX XXIII.

Interuenit. Opp. q̄ requiratur tempus testamenti, ut l. j. §. de reg. Catonia. Sol. Hic loquitur quando legatum deficit ratione personæ: secus si alias, ut ibi no. & l. iij. §. qn̄ autem. j. de iure fisci. Item opp. de reb. dub. l. si cognatis. ubi requi- ritur q̄ sit etiam tempore mortis. Dicunt quidam, q̄ hic forte re- quiritur, sed trussa est. Quare dicit, q̄ hic loquitur quando testamen- tum impugnatur per contratab. unde q̄ sit de liberis, non requiritur ex dispositione defuncti: sed ex dispositione iuris: sed ibi loquitur, quando requiritur q̄ sit de coniunctis ex dispositione defuncti.

¶ Item opp. Insti. de hære. insti. §. in extraneis. ubi tria tempora re- quiruntur. Dicunt quidam, q̄ hic forte requiruntur: sed dicit, quod ibi loquitur in hæreditate: hic in legatis. P̄terea, hic quando rum- pitur testamentum per contratab. ibi non, sed mere ibi ex disposi- tione defuncti succeditur.

LEX XXV.

Qui filium. Ibi, petere posse, s̄ beneficio p̄teriti.

§. Is cuius. Iste. §. esset satis facilis, nisi q̄ a gl. intricat ipsum. Dicitur hic, emancipatum filium p̄terijt. que- ro de quo filio emancipato loquitur? Dicit gl. primo de emancipa- to, s̄. patre istius nepotis, & secundum hoc Iurisconsultus hic non respondet quæstioni. hoc modo loquitur gl. super uerb. defuncti. quæ incipit non respondet. Gl. reprobat istam lect. quia si hoc esset uerum, p̄tor non tueretur nepotem per hoc edictum: sed de iure communi tueretur, quia nemo committeret edictum: quia pa- ter datus in adoptionem nō committit edictum. l. non putauit. §. in adoptionem. §. ti. j. Alij uolentes sustinere gl. quæ incipit, nō r̄ndet, legunt alio modo, q̄ iste nepos fuit institutus, & fuit p̄teritus a- lius filius, non pater ipsius. Et si dicis, non potest ei committi existē- ti in aliena familia, concedo q̄ pater eum p̄cedit: ergo erit tuen- dus uigore huius edicti super uerbo, emancipatum. & h. d. gl. quæ incipit. patrem, ibi, quia pater eum p̄cedit. & secundum hoc, illā gl. quæ incipit, non respondet. expone per patrem, i. propter patrē. Item in gl. p̄cedenti quæ incipit, patrem ibi. §. filius. dicit imo. l. cū emancipatus. §. i. & ibi no. Item ibi, secus constat esset in filio pri- mi gradus existente in adoptiua familia. alia lect. ponitur in gl. quæ est clara.

TITVLVS SEXTVS.

De collatione bonorum.

QVIA Illi, qui petunt contrata. tenentur conferre, ideo ponitur tit. de colla. bon. Quærit gl. rub. quid uult dicere Iurisconsultus, dū dicit, de collatione: dic ut in gl. & bene, alias aliter accipit pro colla- tione, s̄. quam faciunt plures bibentes. Item accipitur pro quadam ratiocinatione, quam faciunt aliqui super aliquo dubio. Item pro comparatione.

LEX PRIMA.

Hic titulus. Ista ratio, quam ponit tex. non v̄ uera: quia fm hoc etiam suus emā- cipato p̄ferret, §. l. si emancipati. C. e. & et emancipa- ti inter se, j̄ hanc l. §. si. ideo pro tollenda ista dubi- tatione gl. declarat, nam fm ista tempora quicquid filius quærebat, quærebat patri. l. placet. §. de acqui- hæ. l. j. j. si a pa. quis fu. ma. in glo. Illud uero, quod quærebat filius emancipatus, habebat sibi proprium: ergo iniquum erat, q̄ emanci- patus haberet partem bonorum paternorum, in quib. erat lucrum filij in potestate, nisi emācipatus conferret ea, quæ lucratus fuerat: & ita

& ita vult dicere iste tex. q̄ rō cessat si tractamus de collatione fienda ab emancipato alii emancipato. Itē cessat ēt si tractamus de collatione fienda a suo ipsi emancipato, q̄a suus oīa quēsiuit patri. Materiam collationis dicam. j. ti. j. l. pater filium.

§. Inter eos. Collatio fit inter eos, qui petunt tra. de iure cōi, siue de iure spāli, h. d. Opp. inter emancipatos non est locus collationi, ut. C. eo. l. si emancipati, & j. ea. l. §. si. Sol. intelligatis inter eos, sed non oēs, q̄a non p̄ferunt emancipati inter se. ¶ Item opp. de l. filium. §. uideamus. §. ti. ij. Sol. dat̄ his q̄ succedunt eodem iure, secus si diuerso iure succedunt. ¶ Item opp. C. eo. l. illam. ubi in succedentibus de iure ciuili habet locum collatio. Sol. Illud de iure nouo: nam olim non habebat locū, nisi in succedentibus de iure pratorio. dicam in d. l. p̄ filiū. Item uenio ad uer. plane. & quāro exemplum, dicit in gl. & bene.

- 1 Emancipatus ueniens per contratab. qualiter conferat suis.
- 2 Collatio habet locum quando quaritur ab intestato.
- 3 Argumentum de toto ad partem, an procedat, remissive.

§. Si ex dodrante. Emancipatus ueniens p̄ tra. p̄fert suo p̄ ea parte, quā sibi aufert, & si nihil aufert, collatio cessat, h. d. usque ad §. ibidem. & est difficilis. §. ¶ No. tex. in uer. totius. d̄r hic, q̄ p̄ ea parte p̄fert, p̄ qua parte aufert. ¶ imo plus p̄fert, quā auferat, ut j. ea. l. §. si. & j. l. pxi. §. si tres. & l. p̄tor. §. Iulianus. Huius timore sunt in gl. gnq; sol. & quālibet difficilis. Vna est, q̄ hic exponat̄, p̄fert, s̄oīa sua bona pro illo quadrante. Nō est bona, q̄a ista. l. esset imposta uerbis & nullū effectū h̄ret. Alia sol. est, q̄d leges tria intelligunt secundū istā, ut licet in illis dicat̄ centū, uel ducenta habebat, dic, s̄. p̄ferenda, sed habebat alia, quę non ueniebant p̄ferenda. Gl. reprehendit p̄ d. l. prator. §. Iulianus. & p̄ l. seq. §. si tres. Alia solutio est. Aut emancipatus succedit ab intestato & p̄fert oīa, ut ibi. Aut p̄ tabulas, & tunc p̄fert p̄ ea parte, q̄ aufert. Istā reprehendit gl. p̄ d. l. prator. §. Iulianus. j. eo. ti. G. o. ergo sol. ¶ quarto modo solenniter dicens. Aut filius solus est institutus & nullus alius, & tunc emancipatus semp̄ p̄fert totū, ut legib. trijs. Aut est institutus extraneus cū filio, & tunc p̄fert, pro ea parte, quā aufert suo, non pro ea parte, quā aufert extraneo. Sed v̄r, q̄d ista solu. non habeat rōnē in se, q̄a nihil ad factū, utrū filius solus fuerit institutus. Nā tunc emancipatus aufert solum dimidiam, & sic tunc p̄ dimidia deberet p̄ferre, ut hac l. & sic ista non v̄r uera solō. sed magis casuum uariatio. Cy. tangit. C. eo. tit. l. si emancipati. in fi. & nihil examinat: sed dic q̄ ista solu. est optima, & uerba istius gloss. & text. debent intelligi sic, pro ea parte, quam emancipatus aufert suo, de portione debita sibi emancipato, p̄ ea parte p̄fert: & si nihil aufert, nihil p̄fert, ut hic: si totam portionem sibi debitā a suo aufert, totum q̄d habet sibi p̄fert, ita loquūtur tria. Et si dicitis, imo non aufert suo, nisi dimidiā: ergo p̄ dimidia debet p̄ferri. Rn̄. dimidiā tñ aufert, s̄. h̄reditatis paternę, sed illa dimidia est totum q̄d sibi debet. iō totū q̄d h̄t, p̄fert. Ita loquunt̄ leges tria. Ad unū tñ aduerte, q̄d id q̄d hic d̄r, p̄fert p̄ quadrante, nō intelligas quod quadrante tñ suorū bonorū debet p̄ferre emancipatus: sed p̄fert dimidiā bonorū suorū. Sicut. n. aufert a filio suo dimidiam portionis sibi emancipato debitę, ita dimidiā bon. p̄fert, ut legib. trijs. De illa tñ dimidia collata dimidiata: ē retinebit emancipatus, aliā habebit suus, & sic quadrantē integrū habebit suus de bonis emancipati, & ista est ueritas. Alij, ut Hugo, soluunt hoc triū alio mō. Vide istā gl. magnam in fi. ibi. alij, ut Hug. ista sol. Hug. non est uera in se, teneatis p̄cedentē sol. quę est uerissima. ¶ Vterius q̄ro, dicitur hic, q̄ emancipatus aufert quadrantem filio suo. Sed an pōt plus auferre?

- 2 Dic ut in gl. ¶ Secundo q̄ro, an q̄n succedunt ab intestato, habeat locum collatio? Dicit gl. q̄ sic & bene. Nam cū emancipatus faciat iniuriam suo, q̄ de iure ciuili in totū succedere debet, merito habet locum collatio, sicut si ueniret p̄ tabulas. ¶ Vterius gl. q̄rit, an p̄ cedat arg. de toto ad partē. Et remittit ad no. in l. qui scit, §. de usuris. Dic melius in l. an pars. j. pro dereli. & ibi dixi.
- 3 Emancipatus si sit institutus, & suus prateritus, & ambo ueniant per contratab. an emancipatus conferat.

§. Vel maxime. Quāro q̄ est rō huius tex. D̄r quidā, q̄d p̄ fecit testm̄, & ex testō cessat collatio. l. j. C. eo. Hoc non placet gl. b̄ quia potuerunt legata relinquere in codicillis qui non impediunt collationem l. filiam. C. de colla. Ratio ergo est, quia emancipatus non afficit incōmodo suū, q̄ defuncti uoluntatem. ¶ Quarit gl. pone, q̄ emancipatus est institutus, & suus prateritus, & ambo ueniunt p̄ tab. an emancipatus p̄fert. Dicit gl. quod non, quia habet uoluntatem defuncti. Contra istas rōnes opp. gl. si istud est uerum, ergo ab intestato cessat collatio, q̄a ille, qui uenit ab intestato, habet tacitam defuncti uoluntatē, & sic non facit iniuriam suo. l. conficiuntur. §. de iure codi. Gl. mirabiliter soluit dicens, q̄ ille, qui succedit de iure pratorio, non habet tacitam defuncti uoluntatem, quam gl. signa. ¶ Non credo gl. istam uerum dicere, quia ita habet tacitam defuncti uoluntatem, qui succedit de iure pratorio, sicut qui succedit de iure ciuili. l. scripto. in fi. j. unde lib. Ad tria r̄n. sic. Dico q̄ q̄ succedit ab intestato de iure

- 1 Adoptiuus quando conferat, & habeat contratab.
- 2 Adoptiuus institutus si adiuit, & alius prateritus uenit per contratab. an sit locus collationi.
- 3 Emancipatio quando dicatur facta in fraudem.
- 1 Is quoque. Cum adoptiuus ad mittit ad tra. p̄ris naturalis, p̄ eius pro eodē p̄fert, nisi eum ante sine fraude emancipauerit. h. d. ¶ Op. d̄r hic, q̄d adoptiuus p̄fert. Cōtra, aut dicit adoptiuū non esse institutū, & tunc nō h̄t tra. l. nō putauit. & l. si post mortem. §. si in adoptionē. de tra. Aut ponis eū institutū, & tunc similiter non habet locū collatio, q̄a habet defuncti uoluntatem. ut. §. ea. l. §. uel maxime. Rn̄. utroq; casu pōt intelligi. Pr̄mo, quod non fuit institutus, sed fuit datus in adoptionē aut uel alicui ex eis, q̄ sunt in eadem familia, & sic habet tra. l. iij. §. si filio. §. de tra. ¶ Item potes intelligere, q̄d fuit datus in adoptionē p̄nti.

pratorio, habet tacitam uoluntatem defuncti, s̄. q̄d succedat cum isto onere, s̄. collationis, sed ille, qui succedit ex testō, habet expressam uoluntatem sine hoc onere, nisi expresse esset dictum de collatione. C. eo. l. j.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Vel maxime. De dictione maxime, uide Bar. in extran. ad reprimendum, in uer. maxime, & in l. si maxime. de ser. leg.
- b Pom. ¶ Placet gl. no. illā gl. pro qua uide Bal. in rub. C. qui admitti.
- c Ale. ¶ Signa. Secundum gl. mirabilem, quam hic reprobant Bar. & Imo. in l. si Titio. in §. Iulianus. de le. 2. & male. uide Bal. in ru. C. qui admit. in ult. q. & in l. non iustam. ad fi. C. ad tre. & uide gl. huic contrariam in l. sed cum patrono. §. 1. §. de bon. pos. concordat ut per Bal. in d. rub. ¶ Et uide Dec. in Rub. C. q̄n nō pet. par. 2. lec. nu. 7. PANC.

1 Collationis ius ad heredem, an transmittatur.

§. Ibidem. Ius p̄ferendi q̄ sitū transmittit ad h̄des: als̄ fecus. h. d. Pro declaratione q̄ro, d̄r hic bo. pos. ac cepta, q̄ro a quo debet accipi bo. pos. ut ius collationis q̄rat? Gl. dicit, a filio instituto, alio p̄mittente edictū. Alij d̄nt accipi ab emancipato p̄terito. Ista sequens opi. non est uera. nam licet emancipatus peteret tra. filius suus pōt adire ex testō, & cōmodo collationis esset priuatus, & sic non esset q̄ sitū ius collationis. l. si ex duob. §. j. §. de tra. quare tene primā opi. Et ex hoc sumit rō, quare in primo casu transmittit ius p̄ferēdi, s̄. q̄a defuncto erat q̄ sitū ius collationis, sed in secundo non transmittit, q̄a non erat q̄ sitū defuncto ius collationis. ¶ His p̄missis opp. ad fi. d̄r hic, q̄d ius collationis ad h̄des nō transmittit. opp. a diuisione, aut per defunctū fuit adita h̄ditas de iu. ciu. & bon. pos. fuit omissa de iure pratorio: & tūc frustra tractatur de collatione, q̄a ipsi defuncto nō fieret collatio. l. si ex duob. circa prin. §. de tra. aut nō fuit adita, & tunc nō trāsmittit, merito non tractat de collatione. l. iij. §. acq̄rere. §. de bo. pos. Si dicitis, q̄d transmittit h̄ditas: ergo eodē mō debebit esse apud h̄redē quō est apud defunctū, ut nō. in l. sed & si p̄ dote. §. pe. §. ti. j. hic d̄r triū, ergo & c. Sol. dico, q̄d h̄reditas nō adita trāsmittit ad h̄redē, ut hic q̄a est suus, & sic trāsmittit nō aditā ut hic. & l. ex militari. in fi. §. de test. mili. & l. apud hostes. C. de su. & leg. l. h̄ditatē. §. filius. de cast. pe. & dixi plene in l. si filius q̄ p̄ri. §. de uul. & pup. tñ licet h̄ditas sit trāsmissa, nō tñ est trāsmissa bo. pos. tra. iō h̄redi nō fit collatio. Sed si esset de casib. in quib. bo. pos. nō agnita trāsmittitur, ut nō. in l. sed & si decesserit, §. de tra. tabulas, tunc putarē, q̄d fieret collatio h̄di. sicut defuncto, p̄ id quod nō. in l. sed & si pro dote. §. pe. §. ti. i. ¶ Vlti. no. casum, in quo h̄ditas non adita trāsmittitur per suum.

§. Iubet. Iste. §. usq; ad. §. is quoq; tractat de mō p̄ferēdi. B̄r. h. d. Qui d̄t p̄ferre. cogit̄ satisficere cū fideiussorib. uel pignorib. de p̄ferendo: q̄d si recusat p̄ ptumaciā, denegant̄ sibi actiones, & si p̄ impotentia, dat̄ curator bonis, uel fiet collatio re ipsa, si certę sunt res p̄ferendę, aliās secus: uel fiet cōp̄satio alterius rei loco collationis dimissā. h. d. Op. C. de uer. sig. l. sancimus. Dicit gl. hic iō, q̄a a lege ex primit. Sed truffa est. Sed dic, q̄d uerbū, recte, hic positū, tollit triū, ut nō. in l. tria p̄ Cy. ut ibi. ¶ Itē opp. d̄r hic, q̄ cauet̄ pignorib. Contra. j. de p̄to. stip. l. p̄torię. Sol. pōt cauere cū pignorib. ut hic, sed non cogitur, ut ibi. quod examina ut ibi.

§. Si frater. Op. gl. d̄r hic, q̄d dat̄ curator bonis, si nō pōt satisficere, & sic est quādam sequestratio. Contra. j. l. j. C. de prohib. sequest. pecu. Sol. Illud regulare, istud speciale. Itē dicitur hic, q̄ offerendo cautionē recuperat bona, quāro ulque ad quod tempus potest offerre: Dicit gl. perpetuo.

§. Quamuis. V̄r hic in fine, q̄d fiat cōpensatio speciei ad speciem. Contra de l. si uenerit. de pig. act. Gl. v̄r fateri triū, nec dicit plus. Veritas est, q̄d pōt soluere duob. mo. Primo, ille, q̄ d̄t h̄re quorā partē bonorū uel h̄ditatis, nō d̄t debere h̄re sp̄m: sed magis quātitatē, uel aliquod genus. ut §. de le. 1. l. non amplius. §. si. & l. j. §. pe. §. si pars h̄re. pet. Cū ergo hinc inde debeat quantitas bonorū uel h̄reditatis, merito pōt fieri cōp̄satio, ut hic, & d. l. j. §. pe. §. si pars h̄re. pet. Vel melius, ista non est proprie cōpensatio, sed magis datio in solutum de partiū uoluntate. & ēt pratoris interuentu, s̄m formam. l. non amplius. §. si. cum. l. seq. §. de leg. 1.

- 1 Adoptiuus quando conferat, & habeat contratab.
- 2 Adoptiuus institutus si adiuit, & alius prateritus uenit per contratab. an sit locus collationi.
- 3 Emancipatio quando dicatur facta in fraudem.

§. Is quoque. Cum adoptiuus ad mittit ad tra. p̄ris naturalis, p̄ eius pro eodē p̄fert, nisi eum ante sine fraude emancipauerit. h. d. ¶ Op. d̄r hic, q̄d adoptiuus p̄fert. Cōtra, aut dicit adoptiuū non esse institutū, & tunc nō h̄t tra. l. nō putauit. & l. si post mortem. §. si in adoptionē. de tra. Aut ponis eū institutū, & tunc similiter non habet locū collatio, q̄a habet defuncti uoluntatem. ut. §. ea. l. §. uel maxime. Rn̄. utroq; casu pōt intelligi. Pr̄mo, quod non fuit institutus, sed fuit datus in adoptionē aut uel alicui ex eis, q̄ sunt in eadem familia, & sic habet tra. l. iij. §. si filio. §. de tra. ¶ Item potes intelligere, q̄d fuit datus in adoptionē p̄nti.

penitus extraneo, tunc admittitur ad tabulas: quia fuit institutus alio committente edictum. l. non putavit. §. in adoptione. §. de tra. & l. post mortem. Et si tu dicis, quod est locus collationi, quia hic fuit factum te sum, & sic habet defuncti voluntatem? R. n. quia eius portio non est aucta per tra. id est locus collationi. ita dicit gl. & bene. in hoc totus iste. §. loquitur in emancipato ueniente per tab. ¶ Sed quod, quid si iste datus in adoptionem institutus adiuit, alius praeteritus uenit per tra. an erit locus collationi? Certe de rigore iuris non, quia ueniunt diuerso iure, sed de equitate Schoulae uel aliud, ut j. e. l. si filius. quod dicitur ut ibi dicitur. Item dicitur hic, quod si filius est emancipatus bona fide, non conferret. Contra omnia quae quis habebat tempore mortis patris, ueniunt in collationem, ut j. e. l. §. emancipato. sed iste tempore mortis patris naturalis, non erat emancipatus a patre adoptiuo: ergo, & c. R. n. licet tempore mortis patris non esset emancipatus, tamen nihil habebat, quia omnia erant patris adoptiuui. Item dicitur hic, nisi sit factum fraude. Contra, fraus patris non dicitur filio nocere. l. eleganter. in prin. §. de dolo. & l. factum j. de reg. iu. Sol. Intellege, quod fuit factum hic a patre & ab ipso filio ut in fraude collationis emanciparet. ¶ Quod, quid in dubio, an uel emancipatio fieri in fraude? B. puto, quod nisi appareat alia causa, per quam emanciparet, si emancipatio fit post delatam bon. pos. puto quod in dubio presumatur fieri in fraude, ut extra. de renun. c. 2. lib. 6. & l. si in fi. j. de stip. seru. & l. summa cum ratione. in prin. §. de pec. & p. Dy. in c. pro possessore. de reg. iu. lib. 6.

- 1 Castrense peculium quare non conferatur.
- 2 Libri empti per patrem filio studente quando sint conferendi.
- 3 Scholares non habent castrense peculium, nec gaudent eodem privilegio quo magistri.
- 4 Filio pro dignitate, uel militia datum a patre, quod dicitur conferri. c. n. 6. & 11.
- 5 Filius si lucratur cum pecunia patris, an teneatur illud conferre.
- 6 Feudum & emphyteusis acquisitum per patrem filio, quando ueniat conferendum.
- 7 Filius si lucratur ex militia eidem emptam per patrem, tale lucrum, deducto onere persona, conferatur.
- 8 Pecunia data filio per patrem causa studij, an imputetur in quartam, uel ueniat conferenda.
- 9 Expensa facta per patrem in nuptijs, & uestimentis pro uxore filij, an expensa in nuptijs imputentur filio, & uestes in collatione ueniant.
- 10 Zona missa per uirum uxori, non dicitur donata, sed ad usum data ut bonestius incedat.
- 11 Datum per patrem filio, quando ueniat conferendum.
- 12 Pater si incepit expendere pro filio studente, patre mortuo, fratres non tenentur ad expensas, ut studium perficiat.

§. Nec castrense. Castrense peculium, uel quasi, & quod dignitatis filij nomine a patre datur, uel debetur, in collationem non uenit. h. d. ¶ Et habet tres partes, ut patet ex litera. Secunda ibi, sed an id. Tertia ibi, sed si adhuc. ¶ In prima parte dicitur, quod peculium castrense, uel quasi, non conferret. Contra, filius emancipatus non habet peculium. l. in. C. de inoff. test. ergo male hic ponit tractatus de collatione peculij. De filio. n. qui est in potestate, non potest log. quia ille non conferret, ut j. e. l. in fi. Sol. Intellegit hic peculium castrense, uel quasi, hoc est, id quod esset castrense, si esset in patre & sic improprie loquitur. ¶ Op. C. e. l. ultima. ubi est aduentitia non conferunt. Sol. Illud sibi iura hodierna: sed omnium omnia conferbant, excepto castrensi, uel quasi. ¶ Quod, quare est ratio, quod castrense peculium non conferret? Dicitur hic tex. quia hoc cauere potest omnibus. Sed dicitur, quod ratio est ista: id est emancipatus conferret suo, quia suus omnia quae datur, emancipatus querebat sibi ipsi, id est ne emergat inaequalitas, fit collatio, ut dixi. §. e. l. in prin. sed castrense, uel quasi, non: quia non quiritur patri, nec per suum, nec per emancipatum: ergo emancipatus non debet illud conferre, quia ratio inaequalitatis in tali peculio cessat. ¶ Vt etiam pro declaratione in hoc principio quod: patet tunc filio libros, quarit utrum isti libri ueniant conferendi fratribus. ¶ Istam questionem format gl. C. fa. erc. l. filia. & ibi uel tenere, quod non conferant, arg. illius. l. Ros. disputabat hac quae & tenuit contrarium pallas rationes, quae sunt. C. de coll. auth. ex test. l. quod simplex donatio ueniat in collationem. Ego uidi quaedam scripta antiqua Vber. de Bob. qui dicebat, quod de iure non ueniunt conferendi. Nam si pater donasset filio militem equos, & arma, non conferunt fratribus, tanquam castrensa, ut hic. Ea de ratione si donat aduocato, erit quasi castrense, ut C. de adu. diuer. iud. l. fori. militans. h. aduocati. l. aduocati. eo. ti. Et ita tenuit Dy. Idem tenet Cy. C. de coll. l. filia. licet maneat in sacris. mihi uel in hac questione aliter distinguendum. Quod, patet solum emit libros nomine filij, non tamen sibi tradidit, nec expressit se donare filio, tunc dicitur res sunt propriae patris, ut C. de castr. pec. l. j. in prin. lib. 12. Nam traditio requirit, ut uideat donare, ut C. si quis alteri uel sibi. l. ij. & C. de do. inter uir. & uxo. l. si filij. ubi tex. probat si bene inspiciat. Et isto casu non esset necessaria collatio sicut de alijs reb. quae sunt in collatione, sed fieret diuisio. Quodque patet emit nomine filij, & sibi tradidit: uel dixit, se sibi illos libros donare. Hic aduertit, si quidem ille filius erat id aduocatus uel doctor, tunc tanquam sit castrense peculium, non uenit in collationem, d. l. j. C. de castr. pec. l. r. n. & j. de castr. pec. l. castrense. Et hoc casu patet non potest

istam donationem reuocare, tanquam incotinenti ualida, nec ueniret in collationem ut in §. nostro. facit ad hoc l. filius. C. fa. erc. Sed si ille filius non erat aduocatus, uel doctor, sed scholaris, tunc si quidem contulerit studium ante patris mortem, & sic incipit quasi militare, tunc illi libri efficiunt tanquam castrense peculium, & confirmat donatio, arg. C. de dona. l. siue emancipatis. j. de dona. l. donationes. §. patet. & tunc similiter non ueniret in collationem, ut hac. l. cum si. Si uero patet est mortuus antequam contulerit studium, uel adipisceret militiam, tunc non potest dici quasi castrense peculium, quia qualitas personae hoc non patitur, quia non habet aliquam ex illis dignitatibus, quae ponuntur in l. si. C. de inoff. test. l. i. cet. n. reperiatur quod doctores patet habere peculium quasi castrense, & et aduocati, tamen in scholaribus hoc non reperit, nec debent gaudere eodem privilegio, quo magistri. l. j. C. de excu. arti. li. 10. Facit quod not. C. de iur. om. iud. l. si. Et isto casu debemus dicere, sicut de alia simplici donatione: quia si morte patris confirmatur, non uenit in collationem, ut dicitur legibus, & specialiter hoc fauore studentium, arg. l. q. patet. la. 2. §. fam. er. Contra id quod dixi, quod non gaudet eodem privilegio scholarum quo magistri, uel legatis. §. ornaticibus. §. de leg. 3. sed ibi dicam. Et sic uides, quod non est uerum, quod semper non ueniant conferendi tanquam castrense. ¶ Vlti. op. ad uer. sed ad id. Hic dicitur, quod datum a patre nomine dignitatis filij non conferatur. C. e. ti. l. illud. & de inoff. test. l. oimodo. §. imputari. Gl. quae est hic, nititur soluere duobus modis, & utroque bene. ¶ Primo, hic loquitur de dignitate, quod ad heredes non transit, ibi in ea quae ad heredes transit. Vel aliter, ista intelligit sibi illam, quod non conferret totum, sed quantum ualeat tempore mortis, deducto onere dignitatis. Pro declaratione uos debetis scire, quod circa hoc habemus plura iura, quae loquuntur de dignitate, uel militia quae emitur, uel relinquunt, id est sciendum. Quod militia seu dignitas mere ad personam refertur, ut talis est miles, talis est doctor, & de ista non loquitur hic: sed in l. j. de remili. & in toto ti. & j. de bo. poss. ex testa. mili. l. j. Quod refertur ad res, ad quas, uel super quibus aliquis militat. Et istud est quod dicimus. Aliquis habet duas, uel tres milicias, hoc est, duas praebendas uel alia quod exercitium, ex quo sumit lucrum, ut §. de leg. 2. l. Lucius. 1. & §. de leg. 3. l. fideicomissa. §. si seruo. & l. patronus. in prin. & l. pe. in fi. eo. ti. C. de inoff. test. l. omnimodo. §. imputari. & C. eo. ti. l. illud. & l. si. C. de pig. Ponam uobis exempla prout potest adaptari ad usum modernorum. Isto secundo modo sumendo loquitur materia nostra. Dico ergo, quod quaedam est militia, quae non potest uendi, nec ad heredem transmitti, ut puta, pater expendit, ut filius haberet praebendam ecclesiasticam, uel episcopatum: certe hoc in collationem non uenit, nec in quartam computatur, d. l. oimodo. §. imputari. & ita potest loqui hic tex. Pro hoc facit, quia uidet peculium quasi castrense. l. fac. san. & ibi tex. qui non corrigitur. C. de epi. & de. & arg. j. e. l. si impuberi. Idem si pater expedit in filio, ut eum faceret doctorem. Cum. n. dignitas non possit uendi, nec ad heredem transmitti, illa pecunia non uenit in collationem, ut hic. Et ratio potest esse duplex. Primo, quia

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Quod. Vide hic per Bar. & Bal. in l. omnimodo. §. j. C. de inoff. test. & in l. filiz. & in l. filium. C. fa. erc.
- b Barb. ¶ Sed dicit. Et uide Bar. in pl. inci. uiso in l. ubi Bar. loquitur de ista coll. & uide de istis libris Bal. in auth. ex test. C. de coll. & in l. donatione. C. e. & in l. cu. duob. §. si fratres pro soc. ubi singulariter limitat hanc eodem doctrina. nisi res uideret magna inaequalitas inter fratres, quia tunc deberet coiccare. Vide in apost. suis. Io. Fran. Rue. ¶ Adde in hac q. Ale. in l. si donatione. C. e. ti. & Ias. in l. filiz. licet. C. eo. ubi dicitur doctrina. Bar. hic teneri coiter, limitando aliquibus modis, & ibi quid de licentato.
- c Poma. ¶ Vt etiam. Vide Alex. conf. 142. in 2. uol. Raph. Cu. 28. ubi ponit quod est uestib. & conf. 40. in 2. uol. Ant. de But. conf. 39. in 4. dub. Rom. conf. 145.
- d Ale. ¶ Fratribus. An libri empti per patrem filio in studio, ueniant ad collationem, habetur per Bal. in l. j. §. sol. mat. Quid autem si pater legasset expensas factas in studio filio suo quid ueniat? uide Bar. in l. quib. §. j. de cond. & dem. & in q. Bar. hic, uide Io. An. in nouella. de sum. tri. in c. r. in uer. ea quae patri. ubi uidetur tenere quod ueniant conferendi, & ad hoc uide quae no. Bar. in l. quae dotis. §. sol. mat. & in l. si donatione. C. de coll. adde Bal. conf. 114. 1. lib. Rom. conf. 115. & conf. 478. Pau. de Ca. conf. 174. ¶ Et pro hac materia uide Barb. conf. 39. lib. 2. Bar. trac. de duob. fratr. nu. 15. Alex. in Auth. Quod locu. nu. 8. ubi Dec. nu. 7. C. de colla. Rip. in l. in quartam. nu. 168. ad l. fal. PANCIR.
- e Quandoque. Adde Alex. in l. si donatione. nu. 19. ubi Dec. nu. 40. post alios. C. de colla. PANCIR.
- f Alex. ¶ Si quidem. Ista limita in casu no. de quo per Bar. in l. Caio. in prin. §. de ali. leg. adde Bal. referentem Nic. de Mat. formaliter idem tenere in l. si donatione. C. de colla. & adde similiter quod omnia data ab ascendente pro arte adipiscenda intelliguntur animo donandi data, ut probatur in d. l. quae pater. §. fam. er. Ceterum enim pro alimentis datum l. Stichus liber. & ibi no. de leg. 3. ergo, uel donatum. l. alimenta. C. de ne. ge. & no. Pau. de Ca. in l. quae dotis. §. sol. ma.
- g Alex. ¶ Non reperitur. An scholares possint habere peculium quasi castrense, uide Ang. in l. j. §. sol. mat. qui inclinatur in contrarium, & ibi Imo. in l. si. & Bar. in l. si donatione. in fi. de colla.
- h Alex. ¶ Privilegio. An concessa doctoribus intelligantur concessa scholaribus, uide Bar. in l. j. §. sol. ma. adde Ab. in proq. decretalium. & ibi Fel.
- i ¶ Scire. Vide Bar. in d. l. omnimodo. §. 1. & in l. si donatione. in uer. & quia. C. de colla.

per collationem fit translatio in alium, sed ista, coherent perfo-
 na. non pnt in aliū trāsferri. Præterea, istæ dignitates nō vnr prin-
 cipaliter respicere modū pecuniariū, ergo cessat collatio, arg. l. pla-
 ne. 2. §. si. 3. de le. i. ¶ Quædā est militia, q̄ pōt uendi, nō tñ ad hñdes
 transmitti, pone casum in terminis. In ciuitate ista erat p̄suetudo,
 q̄ custodia carceris uenderetur, & iste custos accipiebat certā quā-
 titatem a quolibet carcerato, & illa militia poterat uendi alteri, nō
 ad hæredem transmitti. Item uidi uendi alicui baratariā, & ex hoc
 emptor lucratur certam quantitātē. Item pone, q̄ uenditur hic pō-
 dus Flor. Item uenditur statera, & ista militia pōt uendi fm̄ consue-
 tudinem ciuitatis, & talis militia p̄putatur in quartā, & uenit in col-
 lationem, hoc modo: non q̄ estimetur, quantū p̄stituit patri pro fi-
 lio, sed quanti illa militia uendi possit tpe mortis patris, deducto
 onere militia. l. omnimodo. in fi. C. de inof. test. & l. illud. C. eodē,
 & de hac et loquitur l. ult. C. de pig. usq; n. ad quantitātē oneris ista
 dignitas nō p̄fertur, ut hac lege fm̄ gl. Et hoc tene menti ad q̄onē,
 quam uidi de facto. ¶ Coniueuit esse q. si filius b̄ lucratur aliqd̄ cū
 pecunia paterna, an illud debeat p̄ferri cum fratrib. Gl. in l. cū oportet.
 in prin. in uerbo, ex eius. C. de bon. q̄ lib. dicit qd̄ sic, quasi sit p̄-
 fectitiū, & idem Spec. in ti. de iudicijs. §. sequitur. uer. ut aut. & inti.
 * de actore. §. i. uer. item cum agit. & oēs sic cōiter pertranscunt. Ego
 de facto p̄sului sic: Si quidem filius est lucratus cū pecunia paterna
 sine aliquo onere suo, uel sine opere suo & tunc est p̄fectitiū,
 & ita loquitur opi. prædictorum doc. Sed si lucratur cum pecunia
 paterna, & opere suo, tunc dic, q̄ illud lucrū, quod attribuitur pe-
 cuniæ tanq̄ profectitiū debeat cōicari. ita loquitur gl. cū oportet.
 sed id quod attribuitur p̄sonæ non cōicatur. q̄a est aduentitiū l.
 cum oportet. in prin. & Insti. p̄ quas p̄sonas no. acq. & cōis p̄suetu-
 do est, qd̄ medietas lucri detur p̄sonæ, aliæ pecuniæ. Ad hoc facit.
 C. pro soc. l. j. & ponitur ibi, & no. ¶ Quædam est ¶ alia militia, quæ
 pōt ad hñdes transmitti, non aut uendi. Exemplū in feudo, q̄ tran-
 smittitur ad hæredes filios, non aut pōt uendi. Isto casu v̄ dicendū
 idem, q̄ talis militia q̄sita à patre filio, uenit p̄ferenda, & p̄putatur in
 quartam. l. omnimodo. in fi. C. de inof. test. ubi tex. alternatiue loq-
 tur, si pōt uendi. uel ad hæredes transmitti. Et hoc ibi tenet Gul. de
 Cu. Quod et intelligo esse uerum, qn̄ pater quæsiuit feudum filio
 in uita ipsius patris, ita qd̄ filius incepisset habere illud feudū uiuo
 p̄fe, sed n̄ q̄siuisset sibi & filiis suis, & sic filij inciperēt habere post
 mortē patris, & tunc non p̄fert: q̄a q̄ post mortē patris, quærit, nō
 p̄fert, ut j. ea. l. ab ipso & j. l. proxi. uer. diuersum. Et eo. mō dico in
 emphyteusis reb. si pater acquirit emphyteusim cū pecunia sua,
 pro se & filiis suis, unde incepit esse filiorum post mortē patris, &
 nō uenit in collationē. Dices tu, Illud v̄ p̄tra. l. j. §. id quoq; j. e. ubi
 licet quærat post mortē patris, si tñ sit ex p̄tra. uenit in collatio-
 nē: secus si ex ultima uoluntate. Rñ. non credatis; q̄ ibi tex. uoluit
 facere istā rōne, sed uult dicere, q̄ si q̄ritur ex causa, q̄ fingit retro
 q̄sitiū in uita patris, ut ex p̄tra. uenit in collationē, ex quo fingit retro
 q̄sitiū, tunc p̄fert. Aut ex causa, qua sibi retro non fingit q̄sitiū, &
 tūc nō p̄fert. Sed emphyteusis non q̄ritur ex causa, q̄ retrorahitur,
 iō cessat collatio. Præterea, in emphyteusi est alia rō q̄ in feudo, q̄a
 in feudo est quoddam exercitiū p̄sonæ, qd̄ non est in emphyteu-
 si, ut j. dicam. Item est quædam alia militia, quæ pōt uendi, & ad hñ-
 dem transmitti. Pone exemplū in militijs quæ uendunt in ciuita-
 tib. ut militia carcerū uendit alicui pro se, & suis hñdib. Ista sine du-
 bio p̄putat in quartam, & in collationē uenit, d. l. oimō. in fi. C. de
 inof. test. & l. illud. C. eo. Et intelligas q̄ p̄fertur eo mō quo dixi, fa-
 cta estimatione eius, quod uolebat tpe mortis, onere deducto. De
 his tangit p̄ Gul. in d. l. oimō. ¶ Sed quæro, quid de eo, qd̄ filius lu-
 cratur in uita p̄ris ex reditu dictæ militia, an hoc p̄ferat? V̄ q̄ sic,
 q̄a illud lucrū pōt uēdi, & ad hñdē transmitti, arg. l. defuncta. §. de
 usufruc. Certe crederē q̄ illud, q̄ filius lucratur deducta estimatione
 oneris p̄sonæ suæ, q̄ tanq̄ profectitiū ueniat p̄ferendū, p̄ ea quæ di-
 xi. §. ¶ Quæro, hic loq̄tur de his quæ p̄ dat causa militia: pone t̄p̄
 p̄ dat pecuniam filio causa studij, an hoc imputabitur in quartam
 uel ueniat p̄ferendū, uel nō? Dices tu, de hoc est casus in l. quæ pater.
 §. fa. erc. ubi dicitur, q̄ nō. Et pro hoc est iste tex. q̄a est datū cā acq-
 rendæ dignitatis. B̄ puto hoc sic intelligendū, qn̄ apud patrē non
 erat aliqd̄, qd̄ esset p̄priū filij: sed si apud patrem esset pecunia, ca-
 strens peculij, uel quasi uel aduentitia, ut bona materna, existen-
 tia in pecunia, sed numerata tunc in dubio dēt intelligi illa pecunia
 ipsius filij, seu ipsi filio debita, missa. arg. l. Nescennius. §. de neg. gest.
 Præterea, p̄ est legitimus administrator aduentitiōrū, & ideo p̄su-
 mitur in l. post mortē. §. tutor. §. qn̄ ex facto tu. & ibi no. Nec ob. l.
 fi. C. de dot. p̄mis. q̄a illud in dote, & donatione p̄p̄ nuptias, q̄ onus
 pertinebat ad patrem, & ad hoc poterat cogi. l. qui liberos. §. de ri-
 tu nup. Sed ad istas expēsas p̄ cogi non poterat, iō in dubio p̄sumo
 de bonis filij. Et ad hoc facit, qd̄ no. in d. l. fi. C. de dot. p̄mi. & v̄ ca-
 sus expressus. §. de pet. hær. l. fi. qd̄ tene menti. ¶ ¶ Iterius quæro
 pone, q̄ pater p̄ filio accipiente uxorem fecit expēsas in nuptijs,
 & uestimentis, & ornamentis, & similibus: moritur pater, alter fra-

ter uult q̄ p̄ se fiant de cōi similes expēsas, uel q̄ illi panni. uel illa
 ornamenta ueniant in collationē, quid iuris? Dico circa primū de
 expēsis nuptiarū, q̄ alter frater debet facere de suo p̄prio, non de
 cōi, nisi a patre aliud dictū fuerit in testō. l. iij. §. fi. j. de mun. & ho.
 ubi gl. tangit hanc q. Circa fm̄, de uestib. §. & ornamentis, dic aut lo-
 quimur de uestib. uilib. & alijs illi dñe necessarijs ad usum quotidiana
 nū, & illæ non sunt p̄ferendæ, & sunt propriæ illius mulieris, & ab
 initio in illis tenuit donatio inter socerū & nūrum. l. ex annuo. in
 prin. §. de do. inter uir. & §. ad l. fal. l. si ususfructus. §. fi. cum sua gl. &
 l. peculij nascitur. §. de pec. Si loquimur de uestib. & alijs ornamen-
 tis p̄tiosis & festiuis, tunc talia qualia sunt, ueniunt in diuisionē, nā
 remanserūt soceri. l. mortis suæ cā. §. fi. §. de dona. inter uir. & ux. o.
 & §. de pec. l. id uestimentū. ubi v̄ p̄bari ista distinctio. Nec pōt di-
 ci, q̄ morte soceri donatio sit p̄firmata, q̄a nō fuerunt dictæ res do-
 nata, sed ad usum traditæ. d. l. mortis suæ cā. in fi. Et iō puto, q̄ li-
 cet ex usu cōi loquendi, q̄ est, qn̄ maritus desponsat uxorē, & mit-
 tit zonā cū bursa, dñ, talis donauit uxori suæ zonam: sed tñ dico q̄
 non proprie donat, sed magis ad usum dat, ut honestius ad eū acce-
 dat, d. l. mortis suæ cā. in fi. In proposita tñ qd̄. licet socer uoluerit
 donare, in morte non possit p̄firmari, p̄stare matrimonio. l. cū hic
 status. §. o. o. & §. seq. §. de do. inter uir. & ux. o. Facit ad p̄dicta. l. pe-
 §. j. sol. ma. & quod ibi dixi. ¶ Dñ hic, q̄ qn̄ p̄ dat cā dignitatis: q̄-
 ro, qd̄ si p̄ det filio suo, exceptis dictis causis, utrū hoc ueniat in col-
 lationē? Dic, qn̄q; p̄ dat filijs ob cām aliquā, ad q̄ p̄ tenebat, & pote-
 rat cogi, ut p̄p̄ dotē, & donōnē p̄p̄ nuptias, & istud sine dubio p̄fert,
 ut j. ti. proximo. & p̄tōrū, & C. e. l. filia. & l. illam. & multis legib. il-
 lius tit. Rō, q̄a cū pater ex quadā necessitate dat, v̄ uelle, qd̄ p̄ferat.
 Item quia filio pōt quæri hoc in uita patris. l. Pomponius Philadel-
 hus. §. fam. erc. & p̄ hoc p̄fert. Qn̄q; p̄ dat filio ex cā, militia, de qua
 dictum est. §. & istud s̄r uenit in collationem, fm̄ cum modū, quē
 habuisset. Rō, q̄a p̄ v̄ ad hoc teneri, ex quadam necessitate nature
 acgrere dignitatē filio, ut in auth. p̄ti. q̄ de dignitatib. Sed melior
 rō: q̄a hoc pōt q̄ri filio in uita patris, & ideo feuda & emphyteusis,
 in quib. nullum esset p̄sonæ exercitiū, uel quæ filio in uita p̄ris,
 nō quærent, non ueniret in collationē, sin ea quæ §. dixi. Tertio,
 dat qn̄q; p̄ filio, p̄p̄ merita filij p̄cedētia circa patrē, tunc gl. sunt p̄-
 rix. Quædam est. C. e. l. si donatione. quæ v̄ dicere, q̄ talis donatio
 tunc non ualet, & iudicetur de ea sicut de alia simplici donatione.
 Quædam est. C. de inof. test. auth. unde si parens. quæ dicit, q̄ statim
 ualet, & illa uera. Cum. n. dat p̄ filio p̄p̄ merita, p̄p̄ quæ tñ quilibet
 extraneus habuisset, tunc v̄ quære filius ex persona, seu opera
 sua, & est aduentitiū non profectitiū, quod hodie filio po-
 test quæri, & hoc nor. in dicta authenti. unde si parens. & hoc te-
 nent Guliel. & Iacob. Butriga. tamen non puto, q̄ sufficiat dici in
 instrumento: pater donauit filio propter p̄cedētia merita, nisi
 hoc

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Personæ. Expensā doctoratus facta per patrē non confertur. Adde Bal. in auth. ex testamento. C. de colla. Quid autem si pater dedit filio partem suam, & illam lufit, an teneatur iterum. Bal. q̄ sic in auth. si captiui. de epi. & cle. F. cit quod dicit in dote, in l. si constante. §. 2. sol. ma. & per Bal. in l. scimus. in prin. C. de inof. testa. ubi tenet contrarium, & in l. filia. C. fam. erc.
- b ¶ Si filius, &c. an quod filius lucratur de pecunia p̄ris ueniat conferendum? uide Bar. & Bal. in l. cum oportet. de bon. quæ lib. & Bal. in auth. ex testō. C. de col. & in l. certum. C. fam. erc. & in l. si patruus. C. comuni. utrius. & uide Bal. in l. omnimodo. §. j. C. de inof. test. & Bar. in d. l. certū, & in tract. de duob. fratri. adde Ro. consi. 43. & consi. 459. Ang. consi. 112.
- c ¶ Consului sic, Acquisitum ex pecunia paterna: an & quā conferatur? uide Bal. in l. cum oportet in prin. C. de bon. q̄ lib. ubi q̄ diuisio ista est rusticana dare dimidium pro pecunia, & dimidiū pro industria ad dicta auth. Bar. hic uer. sed si lucratur cum pecunia. Adde q̄ idem tenet Bar. in l. si tibi decē. §. si pactus ubi Ale. in fi. de pac. Bar. in l. illud ubi Alex. & Dec. in fi. C. de colla. PVT.
- d Alex. ¶ Patris. An feuda emphyteusi conferantur, uide Bal. in d. l. cum oportet. §. j. & j. e. §. & ad Bar. §. uer. & computatur in quartā. Adde Alex. in l. si patroni. col. 2. §. ad treb.
- e Alex. ¶ Quæro. An pecunia, quam dat pater filio causa studij, imputetur filio in quartam, adde Bal. in auth. ex testamento. C. de colla. & uide §. proxi. adde tamē q̄ si filius per p̄dictas expēsas renunciaffet hæreditati patris, licet renuncia- tio non teneat, tñ computaretur in legitimam, quia ita v̄ tacite actū, fm̄ Bal. in d. l. pacto. Cd. coll. & an teneat donō scā filio cā studij, uide Ang. l. j. §. fi. §. sol. ma.
- f Alex. ¶ Quæro expensæ factæ per patrē pro uxore filij in ornamentis, & alijs debeant imputari filio in eius portionem, per Bal. in d. l. oimō. §. j. Et cum Bar. transit Bal. in l. filia. C. fam. erc. & uide quæ dixi post Bar. in d. l. iij. §. fi. j. de mune. & ho. & Bal. in d. auth. ex testamento. & in l. si. §. fi. C. de bo. quæ lib. Quid autem si pater expendit in rebus aduentitijs peculij filij sui, in quo habet usumfru- ctum, an fratres poterunt expēsas imputare tempore diuisionis? uide Bar. trac. duorum fratrum. in uer. Quinto quæro pater, quem sequitur Bal. in l. filia. C. fam. erc. & in uer. quæro, pater. Quid si filius surripuit pecuniam patri, & lufit Item quid si pater obligauit se pro uno filio, an totum debet solui de parte il- lius filij.
- g Poma. ¶ De uestib. Vide per Fel. in c. iurauit. ad fi. de proba. Ant. Butr. consil. 37. ubi etiam tangit de 2. q. Bar. & uide Ro. consi. 146.
- h Poma. ¶ Dico. Adde q̄ hæredibus uiri restituitur, per Anch. consi. 18. inci. p̄- dicto dubio. Et dic, q̄ contrarium uult Ro. consi. 146. col. pe. uer. dicit et p̄ ad

hoc pbaret, arg. l. si forte, j. de castren. pecu. & l. is qui in pte. §. p. §. ti. j. & facit quod no. in d. l. si donatione. Qñq; dat pater occasione pdenationis factæ pro filio. De hoc dic ut dixi in l. Stichus. §. de pec. leg. Qñq; dat pater filio, ut habeat in peculium profectitiu: & tñc sine dubio debet pferri, quia remanet patris. l. certu. C. fami. erci. Qñq; dat pater filio simplr sine aliqua cā animo donādi, & hoc pstat. Isto casu, an simplex donatio ueniat cōferenda, uel non, sunt opi. in gl. in auth. ex testō. C. eo. ti. q. Dy. disputauit & eius disputa tionē refert Cy. in d. auth. ex testō. cuius relatione sum ptentus. Finaliter de iure dico tenēdū sic esse, Aut p̄ donat filio emācipato, & tñc talis donatio uenit in collationē. l. ut liberis. in fi. C. eo. Rō, quia in uita patris donatio ualet, & quāsitā fuit filio, & sic uenit in collationē. Nec dicat aliquis, qd id, quod pater dat filio in prēmium emācipationis, fm cōem usum loquēdi, dicatur ob causam datio, imo est donatio sine causa: quia magis filius patri, qui eū liberauit à patria potestate, debebat dare, quā pater filio. Si uero donat filio in potestate, donatio ab initio non ualet, per l. antepe. C. de dona. inter uirum & uxo. & C. de inoff. dot. l. ij. & tñc dic, si quidem talis donatio pfirmatur in uita patris, qā pater emancipauit filium, idē qā uenit in collationē eadē rōne, qua. §. arg. pro hoc. C. de colla. l. si emācipati. & j. de donat. l. donationes. §. p̄. iuncta. l. ut liberis. i. fi. C. eo. ti. Si uero pfirmatur donatio morte patris, tñc assumit uires legatorū. l. in donatione. C. ad l. falc. & incipit q̄ri filio post mortē, iō non uenit in collationē. l. à patre. & l. ea de mū. C. eo. & j. ea. l. §. si ab ipso. Fallit in tribus casibus. ¶ Primus, si emergeret inæqualitas, ut l. pen. §. fi. C. eo. tit. Secūdō, fallit si p̄ hoc expresse dixisset in donādo, arg. l. si qñ. §. & gñaliter. C. de inoff. testa. l. tē fallit si p̄ dedisset, ut haberet in peculiu p̄fectitiu, ut dixi §. & ista est det ermina tio, q̄ est de n. e. Dy. q̄ tene. Sed q̄ p̄dicta d̄ facit C. de colla. l. illud. §. pe. in eo quod dicit, donata à matre simplr nō uenire in collatio nē, nisi qñ emergeret inæqualitas: & tñ cōstat qd donatio facta à ma tre statim ualet: ergo id quod §. dictū est de filio emācipato: nō v̄ bene dictū. Rñ. aliud in filio emācipato, aliud in eo qui nunq̄ fuit, nec esse potuit in potestate. Rō est, qā de iure antiquo nō reperie batur qd tales successores deberent pcurrere, unde satis fecit lex, si eos grauaui cōferre data ob cām, & donationē simplicē in casu, si ne emergat inæqualitas: sed filius emācipatus de iure antiquo cōfe rebat oīa, iō indistincte grauaui in simplici donatione, d. l. ut liberis. & sic dēt determinari dicta distinctio, q̄ §. co. dixi. Licet autē dixe rim donationē simplicē factā emācipato debere pferri, nō tñ cōpu tat in quartā, nisi sit dictū, ut l. si qñ. §. & gñaliter. p hoc. d. l. illud. §. hæc aut. eo. ti. Qñq; pater dat filio simplr, nec apparet utrū aīo donādi, uel ut sit peculiu profectitiu, uel propter merita eius: tunc q̄ rit qd in dubio? Et hic est aduertendū. Aut p̄cesserunt merita filij, & pp̄ merita v̄ datū. l. si donatione. C. eo. Aut nō p̄cesserunt, ut hic. Dic aut pater noīe filij emit, & sibi tradidit, tñc p̄sumit animus donādi. l. filia. C. fam. erci. & l. ij. C. si quis alteri, uel sibi. & dixi §. in q. de libris. Aut tradidit tm̄, non autē emit nomine filij, & in dubio v̄ tradidisse, ut habeat in peculiu profectitiu. l. fin. §. de pe. leg. & l. quod fructuarius. j. de acq. re. do. nisi essent aliqua indicia, ex quib⁹ apparet p̄trariū, ut quia dedit filio eunti in castra. l. j. C. de castren. pecu. lib. 12. Qñq; emit noīe filij tm̄, nō tñ tradidit, tñc v̄ emisse, ut habeat in peculio p̄fectitiu. l. si. §. de pec. leg. Qñq; p̄ nō emit p̄ filio, nec tradidit sibi, sed fecit filiū recipere aliq̄ p̄missionē, tunc, an uideat fieri aīo donādi, dixi in lege si p̄. in princ. j. de donat. ¶ Ve nio ad uerū. sed si adhuc. Dī hic, qd id qd debet p̄ patrē, nō est onus illius filij tm̄, sed cōe. Quarto, Pater t̄ cepit expendere p̄ filio in studio, utrum patre mortuo debeat studium perfici de cōi, inuitis fratribus. V̄ qd sic, qā & munera cepta debent pfici de cōi, licet nō possint noua inchoari. l. si filia. aliās est si uni. §. idē scribit. C. fam. erci. & in hoc uerū. sed si adhuc. & no. p̄ gl. in l. & qui originē. §. fin. j. de mune. & hono. & j. ad muni. l. Lucius. §. idem rñdi. & ibi hoc v̄ tenere Dy. Pro hoc facit, qā h̄s mādatarij, tutoris, & socij, tenet expedire negotia cepta, l. h̄s socij §. pro socio. & de h̄. tut. l. j. & l. furti. §. si. §. de his q̄ noīa. infra. Contrariū credo salua reuerētia Dy. Nā factū patris inuariatū erga filiū, eatenus obligat h̄des, quatenus pater erat obligatus de necessitate, ut j. de mun. & hono. l. & si filiū. iuncta. l. honores. §. is q. j. de decu. Hoc mō decurionatus est ini tium ad alias dignitates, ut d. §. is q. tñ si p̄ cōsentit decurionatui, successores nō tenerent de alijs muneribus post mortē. l. & si filiū p̄allegata. & l. Lucius. §. idē rñdi. ad municip. ita in proposito, licet p̄ consentiat filio in initio studij, tñ quia pater non tenebat de ne cessitate p̄sequi, nō tenebunt h̄des. ¶ Præterea, hoc p̄bat expresse d. l. si filia. aliās l. si uni. §. idē scribit. Nam eatenus cohæres teneur, quatenus p̄ erat obligatus, & sic erat as alienū. Hoc ēt probat iste uerū. sed in gōne n̄ra p̄ nō poterat cogi ad prosecutionem studij: ergo, & c. ut sic sit eiūdem cōditionis hæres cuius erat defunctus, l. hæredē j. de re. iu. Præterea, aut dicis fratres teneri ratione obliga tionis transfusæ in eos, & hoc est falsum, ut dixi. Aut uigore dona tionis pfirmatæ, q̄ habet uim relicti. Hoc nō pōt dici, quia p̄ futu ro tpe nō est facta traditio. uel aliqd quod pro traditione habeat, &

sic nō pōt confirmari morte. l. Papinianus. §. de don. inter uirū & uxo. & quod no. in l. quod de suo. C. de dote ca. non nume. Fateor tñ qd si aliquod debitū occasione studij esset p̄ctū, dum tñ esset honeste & licite factum, qd fratres tenentur soluere de cōi, tanquam as alienum, per iura. §. alleg. & l. sed Iulianus. §. pe. §. ad Maced. Ita intellige materiam nostram pulchram, & subtilem.

ADDITIONES.

- a Alex ¶ Profectitiu. Et ad materiā huius §. circa iocalia data uxori uide Bar. in l. si ut certo. §. interdū. §. cōmo. adde limitando fm Pet. de Peru. in l. pe. §. j. sol. mat. Quid si p̄ctis sponsalibus de futuro, p̄ p̄rem, uel sponsum mittitur dona, & iocalia, puta cofanellum bursæ, & perlæ, demū cōtracto m̄rimonio cū carna li copula maritus decessit, qdā dñt qd est donatio, iō q̄runē mulieri. Nā donatio p̄sumitur, cū diēta iocalia mittit, & tradit mulieri, & idē si sponsum de futuro, uadit ad domum sponsæ de futuro, & subtrahit eam, donando sibi annulos, uideat donare. Itē cū dat aliqua cū benedicunt nuptiæ. l. cū te usq; ad l. cū ueterū. C. de dona. ante nup. & §. de dona. inter uirū & uxo. l. cū hic status. §. si sponsum. & ita consuluit ipse. & p̄ casu alleg. l. si p̄ctis. & l. si cū ante. C. de do. ante nup. ubi munera simplr data sponsæ, uident donata, nec distinguit an sint p̄ctiosa, uel nō, & si dicat, illæ leges loquuntur de donationibus q̄ ponuntur in illo tit. rñ. fm ipsum qd illæ loquunt de donatione uera, & ēt p̄sumpta, q̄ p̄sumit, nisi p̄riū p̄ beēt, ut in d. l. si cū ante. Quidā dñt qd ea q̄ mittunt non v̄n̄ donata, nisi sint parua, uel nisi sit p̄uetudo donādi, uel nisi sit magna nobilitas uiri, aliās sp̄cti. Alij dñt qd q̄ mittit sp̄ctus sponsæ nō v̄ donare, si sponsa sit ea relatura ad domū uiri, secus si p̄sumptura. j. de sur. l. eū q. §. pe. Nec ob. d. l. si cū ante, qā hic cōstabat qd aīo donādi tm̄ lex uult finalē eam intelligi, quā ēt sufficit momento extitisse. §. sol. ma. l. si. Itē qd sunt p̄ctiosa, & magni ualoris, nō intelligunt donari, ēt si nuncius utatur his uerbis, talis tuus sponsum h̄mōi munera tibi donat. Primū tñ plus placet fm Pet. p̄ p̄dicta, qd uult ut intelligat donatio, nisi consuetudo habeat qd nō inducat donatio. Vnde Perusj mulier desponsata p̄ uerba de futu ro, uel p̄nti, nō retinet, sed restituit h̄rdibus mariti ornamenta tradita p̄ mari tū uxori, qā v̄n̄ remanere i domo uiri. §. de au. & arg. leg. l. si uxori. ubi v̄ casus. Quid dices de arredio, qd portat uxor in domo uiri? V̄ v̄ remaneat in domo uxoris, nec v̄ uxor illud donare marito, ideo mortuo marito dēt restitui uxori, qā sicut ornāmēta, q̄ maritus dat uxori, mortuo marito reddunt ab uxore h̄rdi bus mariti sic econtra arrediū, qd dat uxor, dēt reddi uxori mortuo marito. Ita dicit dicere doct. in d. l. pe. §. j. ubi dicit qd Bart. hic & ibi dēt intelligi qd loquit si p̄stante m̄rimonio ista traditur uxori, & adde quod in ista materia p̄soluit Bar. & adde Bal. in l. filia. C. fami. erci. uerū. sequit uerba Bar. hic, & Bal. in d. l. cū te, de don. ante nup. & in auth. ex testō. C. de collat. adde bellissimē Ro. cōf. 146. & qd posui in d. l. in his. solu. mat. Quid autē si tradita nurui p̄ socerū fuerint pigno rata p̄ fratrem mariti, & pecunia in utilitatē cōem cōuerfa, si sunt tradita, an nu rus possit petere tradita. & quid si maritus pignoraui? Vide Rom. consi. 172.
- b Ale. ¶ Valet. Adde Bal. in l. quoniam nouella. C. de inoffi. test. ¶ Dec. In Auth. ex testō nu. 8. C. de colla.
- c Cōfirmat. Ad Dec. i. Auth. ex testō nu. 5. post. Ale. ibi. nu. 6. C. d̄ colla. PAN.
- d Prædicta. Adde Alex. in Auth. ex testamento. nu. 4. C. de colla. ubi Bar. nu. 8. Aret. in l. si emancipati col. pen. C. eo. tit. PAN CIR.
- e Alex. ¶ H̄des. Et cū Bar. trāst Bal. in l. oīmodo. §. imputari. de inoff. test. & in l. filia. C. fam. erci. ibi tñ dicit qd poterunt cogi fratres emere libros pro fratre suo, si de suo proprio non potest: proprietates tñ librorum erit fratrum, ut dixi in trac. de uobus fratribus. Et quid de expensa doctoratus, uide Bal. in l. si socie tatem uniuersorum. per illum tex. §. pro soc. in lect. antiqua.

§. Qui ab hostibus. Quod quis habet post mortem patris uere, uenit in collationē, si retro habitū fingitur h. d. Tex. ibi, non fuisset, quia fingitur retro habuisse tempore mortis patris, si captus non fuisset.

§. Si emancipato. Quod qd h̄t tpe mortis patris, uenit i collationē. secus in eo qd q̄rit post mortē p̄ris, h. d. cū §. seq. ¶ Op. §. de p̄d. & dem. l. h̄s me⁹. ubi dicit, cū moriet, intelligit cū est i actu moriēdi. Gl. q̄ icipit, alioquin. rñdet hic, & optimē. Ex hac sol. apparet qd gl. q̄ est i prin. pxi. §. si ab ipso. q̄ dicit loq̄ istum. §. in emācipato, & in suo. nō bñ dicit, qā loquit in suo: quia si intelligeremus in emācipato, tunc illa uerba, cū moriet, intelligerent. i. cū est i actu moriēdi, qā ista est pp̄ria signifi catio, nec p̄ hoc redderet legatū inutile, ut §. pxi. §. & ibi no. i fine.

1 Filius si est pro maleficio condemnatus, an de legitima debeat solui condemnatio.

2 Si impuberi. Quæ nō trāsmittitur ad h̄dē, nō p̄feruntur, h. d. Si qd uellet tractare mām de quar ta, qd debet arrogato, resolveret totā mām l. si arrogator. §. de adop. sed nō curo. Op. d̄ hic, qd nō dēt cauere de p̄ferēdo. Cōtra. §. ut leg. nō ca. l. hæc stiplo. & C. ad Trib. auth. j. cū rogatus. Rñdeo, ibi erat spes, qd h̄rditas dēret ex uigore fideicōmissi p̄cedētis, licet p̄donalis: & sic ibi uolūtas defuncti p̄cessit, sed hic nō ex uolūrate defuncti in ducit, sed a lege: iō pp̄rie spes nō d̄, iō cautio cessat. Facit ad hoc l. post emācipōnē. §. de libera. le. & qd ibi dixi. Itē op. j. l. pxi. §. id qd qd ubi iterim nō dēt. Dicit gl. aliud i legato, aliud i ista quarta. Nā ista quarta debet ut es alienū. ¶ Quæro, si p̄ b̄ reliq̄ aliqd huic filio, an impute-

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Si impuberi. Vide l. Papinianus. §. si quis impuberi. de inoff. testa. quod facit ad multa statuta.
- b Barb. ¶ Si p̄. Et no. qd de iure cōi p̄ inuitus nō tenet soluere legitimā filij pro pdenatione eius, & in hoc Sal. dicit hic, & facit istū tex. aureū, quod est bene no tandū pro contradicente, ut strictē intelligatur, quia est p̄tra regulas iuris cōis. Bar. super Secunda Infor.

imputet in quartā. Vt q̄ nō.l.creditorē. s̄. de leg. ij. Gl. determinat q̄riū, q̄a ita demū quarta debet, si non est ei relictū tū, q̄ sufficiat ad quartā, ut i d. l. si arrogator. ¶ Vltimo facit iste §. ad q. a filius est i q̄demnatus pro maleficio, an p̄r det̄ soluere q̄denationē de legitima, quē debetur filio in bonis patris: Hic v̄r tex. q̄ nō, q̄ain uita patris nō det̄ legitima separari. nec est eius spes uiuo patre, ut hic. An aut̄ filius habeat aliquod ius in bonis patris uiuo patre. dic ut dicit b Dy. s̄. de lib. agno. l. pe. in fi. & ibi dixi. Itē de illa q. vtrū pater b de legitima debeat soluere condemnationem, ponit Spe. in tit. de executionen. §. sequitur. uer. quid si filius. & ibi determinat, q̄ non.

ADDITIONES.

- a Poma. ¶ Ad q. Vide Alex cōfi. 44. in j. vol. Pan. cōfi. 43. in j. vol. & cōfi. 47. & cōfi. 65. i fi. eo. vol. Pau. de Cast. i auth. si qua mulier. C. de sacrosā. eccl. & i authē. nunc aut̄. C. de epif. & cler. Alex. cōfi. pe. i v. vol. Pan. cōfi. 41. i ij. vol. & cōfi. 116. eo. uol. Fed. i c. i p̄tia. de p̄ba. Ale. in l. q̄a poterat. uer. sed raro. ff. ad Tre.
- b Ale. ¶ Pater. An p̄r teneat̄ soluere cōdenationē filij de legitima & uide eūdē Bar. in simili. & in materia in l. Stichū. s̄. de pe. leg. & uide ad istā q. quā no. Bal. in l. si filius. in fi. C. de bo. profcr. & quē scripsi post. Ang. in l. si filio. fol. matr. & uide Bal. in l. omnimodo. §. j. C. de inoff. test. & quā dixi. in l. Stichus. de pec. leg.

§. Si is qui. Quod q̄rit post mortē, si retro q̄ritū fingit uenit in collationē. h. d. Opp. & v̄r q̄ castrense peculiū non ueniat in collationem, ut s̄. ea. l. §. nec castrense. Sol. Morte filij desijt esse castrense. l. si. C. de inoff. testa. ideo uenit in collationē. Quærit gl. quare hic fecit mentionem de substituto, & non r̄ndet, sed dic, q̄ facti accidentiam, non iuris ministerium denotauit.

§. Portiones. Contra s̄. ea. l. j. §. si ex dodrante. Solu. ut ibi plene dixi.

L E X II.

Cum emancipati. Gl. ponit casum duobus modis. Primo mō., in concepto in uita aui. Secundo modo. in concepto post mortē aui, & istam secundā tenet gl. & bene. ¶ Opp. & v̄r q̄ nepos iste non succedat auo. l. j. §. si quis autē proximus. j. vñ cog. Sol. Dicunt quidam, hic fuit conceptus in uita aui, nō est uera, quia tunc posset uenire ex persona sua, nec habet necesse uenire ex persona patris. Dic ergo, q̄ hic fuit cōceptus post mortem aui. Ad contrarium respon. q̄ uenit ex persona patris, non sua, quia est de casibus, in quibus bo. poss. non agnita transmittitur, ut no. s̄. ti. 2. l. sed & si decesserit. Et per hoc dicunt doct. q̄ licet nepos conceptus post mortem aui, non ueniat ad successionem aui ex persona sua, tñ quia ex æquitate tit. C. de his qui ante aper. tab. hæreditas patris non agnita transmittitur, tunc nepos succedit, ex persona patris sui mortui. Ita dicit Cy. unde lib. l. qui se patris & l. si quis filium. C. de inoff. test. & Dy. in l. Gallus. s̄. de lib. & posthu. in distinctione magna.

§. Illud. Dicit Dy. p̄ istū §. ego doceo, illū qui uenit p̄ tab. cōmittere magnā fraudē. s̄. promittat alicui suo amico magnā quantitātē pecuniæ, & ideo cum prius deducatur æs alienum, fraudabit in collatione, tamen hoc est contra conscientiam.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Fraudem. Cautela ut ueniens per contratab. possit fraudare, facit quod no. in l. hæreditarium. de bo. auth. iu. poss.

§. De illis. Hic nihil habetis.

§. Id quoque. Hic p̄nt esse duæ rōnes: una, q̄a si stiplo cōdōnalis fuisset interposita dum esset i p̄tate, iste filius emancipatus q̄reret patri inspecto initio, nō tpe existētis b q̄dōnis: secus i legato b. ut l. si filius. j. de uerb. obl. q̄ legata. j. de reg. iur. & est rō diuersitatis, ut ponit gl. in l. si uxor. C. de condi. infer. Sed ego assigno aliam rōnē, q̄a in q̄rtibus existentis q̄ditionis retro trahitur: secus in legatis, ut plene dico. in l. si filius. j. de uerb. oblig.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Quoque. Vide in l. si. j. eo.
- b Alex. ¶ Legato. Vide Bald. in l. ea demum. C. eo.
- 1 Actio iniuriarū, q̄n ad uindictā det̄, & q̄n ad rei p̄secutionē q̄s cognoscat.
- 2 Actio popularis dicitur dari ad uindictam.
- 3 Actio iniuriarū, & actio popularis trāsmittit̄ ad h̄des post litē cōtestatā.

§. Emancipatus. Quærit q̄ gl. ad qd cognoscā, utrum actio det̄ ad uindictā, uel ad rei p̄secutionem? Dic ut in gl. & optimē, & melius quā dicat Dy. in l. j. l. j. ui bo. rap. & Cy. in l. j. C. q̄n ciui. ac. cri. præiu. Dixi in d. l. j. §. j. j. ui bo. rap. ¶ Quærit gl. quid in popularibus actionibus? Glo. dicit b idem, b quia est eadem ratio, quia uidentur ibi dari ad uindictam. Vel dicit gl. secus, quia actio iniuriarum datur existenti in potestate. Sed certe actio popularis datur et̄ filio in potestate, sicut actio iniuriarū. l. in factū. j. de actio. & obli. Vñ dico idē in actione populari, q̄d in actione iniuriarū. ¶ Quæro c p̄ declaratione hui⁹ tex. ¶ utrū actio iniuriarū transmittat̄ ad h̄des? Rñ. q̄ actio iniuriarū ad h̄dem non transmittit̄. l. si eum. §. qui iniuriarū. s̄. si quis cau. Secus in actione furti, ergo cum ad hæredē nō trāsmittit̄, cessat collatio. ut s̄. l. pxi. §. si impuberi. Et eodē mō dic ut i populari. Sed unū est q̄a actio iniuriarū ad h̄dē trāsmittit̄ post litē cōtestatā, ut d. §. qui

iniuriarū. Itē actio popularis, & post litē cōtestatā est in bonis n̄ris, & trāsmittitur ad hæredem, & uenit p̄ferenda. l. si cui. s̄. de uerb. sig.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Emancipatus. Vide Bar. in l. prætor. §. j. j. de iniur. & est alia gl. in l. pro hærede. §. fi. in gl. fi. & ibi Imo. de acqui. hære.
- b Alex. ¶ Gl. dicit idem. Hanc gl. reputat. Bal. sing. in l. rei iud. §. j. sol. matr. & ibi Imo & ibi dixi post Bart.
- c Alex. ¶ Quæro. An actio iniuriarū trāsmittat̄ ad hæredē, & quid de alijs? uide per Bar. in l. j. §. pe. ff. de priui. deli. & Bal. in l. j. C. ne ex delic. defunc. an possit ce di uide no. Bal. in l. per diuerfas. in 16. q. C. mand. & Bar. in l. iniuriarū. de iniur.

§. Si tres. Opp. s̄. eo. l. j. §. si ex dodrante. Sol. ut ibi plene dixi.

§. Si emancipato. D̄r hic q̄ cōfert dimidia bonorum suorū. Cōtra imo totū q̄d h̄er, ut s̄. l. proximi. §. pe. Dicunt quidam q̄ hic p̄fert totū: & dic, q̄ hoc p̄tingit p̄p duas hæreditates. Et eodē modo r̄ndeo ad l. j. in fi. s̄. eo. Vide gl. in uer. p̄ferre debeat. quæ incipit. sic ergo, & sic confert, & sic quinquaginta, de quibus retinet sibi 25. & sic uirilē. Itē ibi, & sic fratri. suo cōferat quinquaginta, forma prædicta. Item ibi, ut det minus, quā quartam, ut quinquaginta etiam accipiat, & sic dimidiam.

§. Si duo fratres. No. q̄n alicui aufertur hereditas cōtēplatione alicuius. v̄r illi hæreditas cōferri, cuius contemplatione aufertur. ¶ Quem tex. adde ad q. quam feci de statuto, quod dicit, q̄ quod filia foemina non succedat extratribus agnatis, quia cum contemplatione agnatorum filia repellatur, uidetur illis agnatis hæreditas à statuto deferri, ut hic, quod tene menti, de qua q. dixi plene in l. ij. §. fi. j. ad Tert.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Aufertur. Sed pone, dicit statutum stantibus masculis filia nō succedat & extat filius, & nepos ex alio filio, an pars huius fratris applicabitur filio, uel nepoti? dic q̄ utriusq̄, secundum Bal. in l. j. C. de secun. nup. & uide de primo per Bar. in l. seruo legato. §. 2. & ibi dixi. de leg. j.

L E X III.

Prator. ¶ No. q̄ ius implendi q̄ditionem, nō transit ad hæredem ex dispositione legis, ut hic: q̄ tene menti. Idē v̄r in q̄rtibus ut plenissime dixi in l. i. decem cū petiero. j. de uerb. obli. in ultimis uoluntatibus nō est dubium. l. j. §. si autem. C. de ca. du. tol. & s̄. de condi. & demon. quasi per totum. Opp. gl. de l. si soror. C. eo. dicit gl. duplex. habet remedium, unum q̄ si possidet, remaneat apud eum, si non possidet, consulatur ei officio iudicis. Et bene dicit, licet de hoc sint op. in d. l. si soror. q̄ dic ut ibi per gl. & Cyn. Vide hic glo. in uer. remaneat. quæ incipit, si possideat, ibi, in l. si me in uacuum. dic ut ibi. & d. §. si a furioso. Sol. ut ibi in gl. Item ibi. §. habet. dic ut ibi per Dyn. Vel dic, q̄ hic ex neutra parte intelligitur conditio, ibi ex utraq̄. Vltimo no. q̄ de significatione huius uerbi remanere, qui potest habere significationem directam, ut si possideat, remaneat. ¶ Item significationem obliquam, ut si non possidet, petat sibi restitui, ut hic habes, & concor. C. de don. ante nup. l. si cum ante curiosus dicam in materia compendiosā.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Prator. Dixi post Imo. in d. l. si decem.

§. Quoties. De hoc quæst̄ emancipati inter se, & sui inter se hodie p̄ferant, dicam. j. de col. do. l. si p̄ filiū.

§. Emancipatus. Dicitur hic, q̄ est tutus ipso iure, cōtra imo stipulatio ualeat, licet obftet exceptio. l. qui sine. de condi. sine cau. dicunt quidam, q̄ est tutus ipso iure, s̄. exceptione, qua iure ciuili tuetur, & est bona sol. Per hoc apparet responsum: quæ est ratio, q̄ promissio ipso iure non ualeat. sed dominium ipso iure transit. Dicunt quidam, q̄ stipulatio est de iure ciuili, dominium de iure gentium, sed dic q̄ eodem modo ualeat stipulatio quo dñium tranlit: sed p̄tra agentem ex stipulatu datur exceptio, & contra retinentem dñium datur conditio.

L E X IIII.

Filium. No. q̄ dos profectitia nō dicitur esse in bonis patris, ut hic: q̄ tene menti. Quæro circa hanc l. utrū q̄ hic dicitur, non debet dos conferri, sit uerum, siue matrimonium sit solutum, siue extet. Rñ. matrimonio constante loquitur lex ista indubitanter, sed matrimonio soluto, & dote ad ipsum reuerfa, debet dos conferri, s̄m distinctionem, quam dicam, j. eo. l. dotem de dit. Sed si hoc est uerum, quare non confertur ista dos per cautionem, ut caueat de conferendo dotem, sicut confert alia debita conditionalia, ut s̄. eo. l. ij. §. id quoq̄; Rñ. quia expectare illam conditionem, q̄ filia præcedat patri, est triste. l. cum iale. in princ. & §. j. s̄. de condi. & demon. & ideo talis conditio non interponitur. Facit ad ista. l. inter stipulantem. §. sacram. j. de uerb. obli. & q̄ habuit. s̄. de contratab. l. illud. §. fi.

L E X V.

Si quis. Si nepos in p̄tate retētus ueniat ad successionem p̄ris emancipati, auus p̄ eo cogit cōferre, nisi eū bona h̄re eman-

emancipet. h. d. & est ista l. aliquantulum subtilis, precipue in casus possessione. Dicitur hic, quod filia non potest queri, quia succedit auctori ab intestato, cum fratre: quare, quid ad propositum: nonne fratre non emancipato neptis cum fratre succedebat aequaliter? R. n. an emancipationem succedebat aequaliter de iure priorio, sed de iure civili suus in totum succederet. Præterea, isto casu ista filia nata post emancipationem debet conferre omnia bona sua: nunc uero post emancipationem illius nepotis non conferret, quia emancipati inter se non preferunt. l. j. in fi. & l. prior. §. quoties. s. e. & in hoc potest emancipatio fratris istius nepoti. Dicitur hic, quod ista ratio non est in adoptiuo, & tamen est idem ius, nonne hoc est? l. illud. ad l. Ag. & l. Titio. de uerb. obl. ubi dicitur, quod ubi est eadem ratio, & idem ius. R. n. non est eadem sed maior, quia filio adoptiuo emancipato, nullo modo succedit per adoptiuum. Vide gl. q. incipit. imo maior. Itē uide gl. q. incipit nota quod ubi. Sol. patet supra proxime. Videte, non credo istam gl. quare incipit, imo maior, posse adaptari ad text. quia secundum hanc gl. esset dicendum, quod iste filius adoptiuus esset filius filij emancipati, de cuius successione minime queritur: sed si hoc esset post emancipationem, iura naturalia remaneret, & iste nepos succederet aequaliter cum filia nata post emancipationem. l. iij. §. 2. & §. 3. de tab. & hæc est uera, intelligendo proprie text. ut iacet in patre adoptiuo, sed uolendo sustinere gl. quod sit maior ratio, haberemus dicere, quod adoptiuus penitus extraneus in locum neptis ex filio emancipato: sed non credo quod iste text. haberet istum respectum, sed habuit respectum ad filium adoptiuum simpliciter, ut habuistis. s. eo. l. j. §. is quoque. Ad id quod dicitur, ubi est eadem ratio. Respondeo, quod est alia ratio, non huic contraria, sed diuersa, per quam debet esse idem ius, ut habuistis. s. eo. l. j. §. is quoque.

ADDITIONIO.

a Alex. ¶ Respon. Aliter solunt Bal. & Imo. in l. si cum dotem. in prin. solu. mat. LEX VI.

- 1 Auis tenetur dotare neptem, & officio iudicis cogitur. nu. 4.
- 2 Dos data per auum nepti, an ad ipsum, an ad patrem, & sic filium reuertat.
- 3 Auis maternus non cogitur dotare neptem.
- 5 Frater, an teneatur dotare sororem, remissive.

Dedit dotem. Si auis dat dotem, pro nepte ex filio, ius, quod habet auis in dote, succedit ille filio siue institutus siue ex hæredatu. s. h. d. Nota casum, quem tene meti, quia est e. r. te sic, siue sit institutus siue ex hæredatu: ut sequitur. Not. text. ibi, quippe off. in aui. Ex hac l. nota primo, quod dixi in sumario. Se cūdo no. ¶ quod auis cogit dotare neptem, ut hic, ibi, iō auis pp filium, & c. Et nota quod dicitur, & per cor. s. de in re uer. l. & ideo. §. fil. gl. dicat male. C. de dot. p. miss. l. ult. ¶ Dicitur hic, quod dos reuertit ad patrem non ad auum. Contra. C. de rei uxo. acti. §. uideamus. Sol. Hic decessit neptis post mortem aui: secus si eo uiuente, ut in priorio. Itē opp. s. de iur. dot. l. auis. In gl. sunt duæ solu. una, ibi de rigore, hic de æquitate. Et hoc uide per text. hic, dū dicitur occurrit æqtas. Alij dñt, quod hic, quod dotauit neptem pp filium, & sic cōtēplatione filij, ibi uero cōtēplatione neptis. Ita sol. in se satis est bona, tamen quod ad hanc legem non est bona, quia hæc lex loquitur in casu dubio. iō distingue ¶ tres casus. ¶ Quod auis dat dotem pro nepte cōtēplatione filij, & tunc a filio uide per text. ita, iō reuertit ad eum. l. p. fectitia. s. de iure doti. & s. de uul. g. & pup. substi. l. sed si plures. §. in arrogato. Aut dedit cōtēplatione neptis & loquitur l. auis. de iur. dot. Aut est dubium cuius cōtēplatione dedit, & presumit cōtēplatione filij, ut hic, & l. Quintus. §. si. de ann. leg. fm Ia. de Are. Itē dicitur hic, quod ¶ auis cogitur dotare neptem. Contra. s. de neg. gest. l. Nefennius. Sol. Ibi loquitur in aua, idē in aucto materno. Sicut n. mater. ita nec aua, uel auis maternus cogit dotare l. a filia. & ibi no. s. ad Treb. & ideo gl. in l. si. C. de dot. p. miss. male loquitur. Dicitur hic, quod non cogitur conferre: quid si matrimonium est solum tempore mortis aui, ut si ista dos debeat perferri filio a quo repetitur? Glo. distinguit, & bene. ¶ Sed quare, si auis non uult dotare, qualiter cōpelleretur? Respondeo, iudicis officio. Casus est in l. qui liberos. de ritu nup. ad cuius iudicis officium pertinebit taxare dotem, quanta dos debeat dari. l. p. fectitia. §. j. s. de iure do. An ¶ autem frater teneatur dotare sororem? Gl. est in l. cum plures. §. p. s. de admitt. tut. Facit l. qui filium. s. ubi pup. edu. & glo. in l. non omni. C. de admitt. tut. & ibi per doct. retigi. s. sol. matr. l. j.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Dotē. Pro concordia aduerte nunquid illud quod obuenit nepoti ab aucto censeatur aduentitium. allegatur quod sic in l. qui in aliena. §. interdū. ff. de acq. hæ. Idem sensu gl. & ibi Bar. in l. quæ sitū. ff. de leg. j. allegatur Bar. in l. Gallus. §. qd si is. ff. de lib. & posth. Sed Alex. in l. sed si. §. in arrogato. ff. de uul. & pup. alleg. Bar. tenere. Prius in auth. ex testō. C. de sec. nup. & in hac. l. dedit dotē. Tu dic, aut constat de mente aui relinquentis nepoti ex filio quod quaratur patri, & si cōtēplatione patris, & censeatur profectitium, & ita procedat secunda op. s. re. lara. Aut uero constat de mente aui, quod non uult quicquam queri filio eidemque patri: & tunc non quaritur cōtēplatione patris & dicatur aduentitium, & procedat prima op. Et bene, si uideatur Bar. non uidetur in aliquo discrepare. Adde consilium Bar. 131. incip. In Dei nomine amen.
- b Alex. ¶ Pro nepte. uide Bar. in consil. incip. in q. prædicta primo arguitur quod dicitur & c. no. tñ quod auis non tenetur dotare neptem ex filio, sed filius ipse fm Bal. fm. in auth. res quæ. C. de i. de leg. Quid autem in patruo, & alijs similibus, an obligati sint ad dotandum? Vide Ang. Imo. & doc. in l. j. s. sol. matr. Quid autem in filio, & filia, an teneantur dotare matrem, uide text. quod non, & ibi Ang. & lac. de

Are. in l. ij. C. de præscrip. long. temp. & Bald. in l. j. in fi. C. de inoff. do. Qui l. in aucto materno? uide gl. & Bar. in l. si. C. de dotis promiss. & Bar. hic. c. Ale. ¶ Nepte. Vide gl. & qd ibi dixi in l. qui in aliena. §. interdum. de acq. hæ. & Alex. in l. in quartam. nu. 27. ad l. Fal. PANCIR.

d Poma. ¶ Dubiū. Vide Bar. cōf. 127. Alex. in l. qui in aliena. §. interdum. post gl. ibi. ff. de acq. hæ. Alex. in l. iij. ff. ad l. falc. & consil. 7. in 3. uol. & consil. 36. in 2. dub. 1. uol. Ang. in consil. 78. inci. in Dei nomine, ad istud dubium.

LEX VII.

Sinepotes. Opp. j. tit. j. l. j. §. si sit nepos. Solu. ut ibi.

LEX VIII.

Nonnunquam. Circa ¶ hereditatem admittit uariatio usque ad annum circa hereditatem admittitur. ¶ Beneficium. l. si. C. de rep. hæ. an habeat locum in filio emancipato, remissive. ¶ Item habet locum in hereditate auita.

¶ Variatio usque ad annum circa hereditatem admittitur.
 ¶ Beneficium. l. si. C. de rep. hæ. an habeat locum in filio emancipato, remissive.
 ¶ Item habet locum in hereditate auita.

a ¶ Nonnunquam. ¶ Circa ¶ hereditatem admittit uariatio usque ad annum. h. d. & est bona lex. In tex. ibi, difficilior, q. d. si non petat bo. poss. intra annū. non admittitur post. Opp. dicit, quod admittit uariatio. ¶ C. de mō mul. l. fi. & j. de bo. lib. l. nā absurdū. Dicit gl. hoc speciale, quia hic tractat de hæreditate parentū. Tu dic, ut per Dy. extra. de reg. iu. c. mutare piliū, lib. 6. & per eundē s. rerū amotarū. l. de rebus. Itē opp. de leg. j. §. sed & si quidē per p. tumaciā. s. e. ubi perpetuo admittitur ad cauendū. Sol. Ibi agnouit bonorū possess. postea per p. tumaciā cessat cauere: hic uero ante agnitā bo. poss. recusauit tenere. ¶ Quare, an beneficium. l. ultimæ. C. de repu. hæ. habeat locum in filio emancipato. Gl. q. est ibi, uide dicere quod sic, per hunc text. Quidam Ultramontani dicunt prius, quod hic non repudiavit hereditatem, sed recusauit cauere. Ita dicit lac. de Are. dic ut dixi in l. si quis suus. s. de iure deli.

3 ¶ Item quare ¶ an beneficium. l. ulti. C. de repu. hæ. habeat locū in hereditate auita. Ego cōsului quod habeat locum. Primo habemus hic duas gl. Prima huius l. in fi. Alia est gl. 2. Pro hoc uide text. in l. iusta interpretatione. in fi. & l. appellatione parentis. j. de uerb. sign. & expressius in l. si quis suus. s. de iure deli. ubi tex. loquitur generaliter de quolibet suo. Tene ista bene menti.

ADDITIONIO.

a Ale. ¶ Nonnunq. Quā admittitur uariatio, per Bart. in l. de rebus. s. rerū amot. LEX X.

¶ Collatio, quando habeat locum inter succedentes diuerso iure.

1 ¶ Si filius. Ista est singularis lex, & bona. Videtis ergo, quod in his, qui succedunt diuerso iure habet locum collatio. Contra. s. de contratab. l. filium. §. & hoc sit p. sequens. Sol. Inspeco rigore uerborum non habet locum collatio in succedentibus diuerso iure. sed inspeco sensu interpretato secundum æquitatem Scauolæ, est locus collationi, quā per uenientem per cōtratab. minuitur portio instituti. Opp. j. tit. j. l. nec ipsa, ubi inter succedentes diuerso iure non fit collatio. Sol. Hic licet diuerso iure succedat, potuerunt tamen eodem iure succedere, si uoluissent, unde habetur perinde, ac si eodem iure successissent: ibi secus, ut ibi no. Præterea, hic loquitur quā per contratab. totum testamentum irritatur: ibi uero quā testamentum tantum pro parte irritatur, ut ibi uidebitis.

ADDITIONIO.

a Alex. ¶ Opp. j. Vide j. tit. j. in l. pater. in g. q. per Bar. LEX XI.

Paulus. Ista est bona lex. Opp. habetis hic quod adueniente conditione debiti, quod possidebas ex una causa, incipis possidere ex alia causa. Simile est in l. fundo. C. ad leg. Falc. & l. sub conditione. de sol. & gl. est. j. de acq. poss. l. iij. §. ex pluribus. ¶ Opp. quod de bitum, quantumcunque conditio existat, post mortem conferatur. l. ij. §. is quoque. s. eo. Gl. soluit 2 duobus modis, & ambæ sunt diuinationes, quare dic, quod lex contraria loquitur quando debetur sub quadam conditione simplici, quæ potest existere post mortem patris. & in uita: sed hic loquitur quando debetur sub conditione, quæ extat tantum post mortem, hoc expresso, & sic patri non potuit queri. l. fi. j. de stip. ser. & ideo cessat collatio.

ADDITIONIO.

a Alex. ¶ Glo. soluit. Vide Bar. in l. si filius. in princ. de uerb. oblig.

TITVLVS SECVNDVS.

De collatione dotis.

DICTVM est s. de collatione in genere, nunc dicitur de collatione dotis in specie.

LEX PRIMA.

- 1 Collatio dotis fit inter succedentes de iure civili etiam si non petatur.
- 2 Collatio dotis fuit introducta ab Imperatore.
- 3 Collatio bonorum fit officio iudicis.
- 4 Specialiter aliquid circa dotem constituitur ratio. Bar. super Secunda Infor.

Vamuis. Duo dicit in princ. Primo qd collatio dotis fit, et si non petat tab. sed inter succedentes de iure civili, quod in alijs casib. nō est. Secūdo no. qd collatio dotis est introducta ab Imperatore, alia est introducta ex edicto p̄toris. Tertio no. qd bonorū collatio fit p̄ offi. iudi. ibi. p̄tor. & in fi. ibi. p̄ arbitriū. famil. erci. hoc ē no. j. eo. l. fi. & C. eo. l. si soror. dicā. j. eo. l. p̄ filium. Quarto, quā t̄ fuit ratio constituendi aliquid circa dotem specialiter? Respond. quia p̄tor uocabat ad successionem emancipatos per contrata. uel ab intestato, grauauit eos onere collationis: sed filios in potestate retentos non grauauit onere collationis, quia nihil poterant habere iure isto, nisi castrenses, uel quasi quod in collatione nō uenit. Mō considerauit Imperator, qd etiam filius in potestate retentus, de iure isto potest habere proprium. s. dotem, ut s. fami. erc. l. Pomponius Philadelphus. ideo inter fratres ne emergat inæqualitas, intro duxit collationem dotis.

Nepotes, & pronepotes, an conferant patruis, & quid e contra.

§. Si sit nepos. Iste §. ponit qnq; casus usq; ad §. cū dos. & ponit ipsos, tā breuiter, qd impossibile est breui ponere: est subtilis §. uide gl. que incipit, hic agitur, & usq; ibi, sed v̄, ponit casum, ibi incipit signare p̄traria. Oppo. qd solis patruis, & patruorū filijs p̄ferat, ut s. ti. j. l. si nepotes. hic aut̄ d̄, qd p̄ferunt inter se t̄m, & sic p̄ primū, s̄m, & quintū r̄sum. Dicit gl. speciale est in dote. Cū. n. loco sui p̄ris est, qui nō p̄ferret fratribus: ut s. ti. j. l. filiu. ergo nec ipse p̄fert. Ista sol. possit procedere in dote, nō in alijs bonis neptis. Sed hic dicit p̄ferri dotē, & alia bona sua, ergo male, quia q̄tū ad alia bona, ista rō nō p̄cludit. Præterea si uerū est, qd iō isti nepotes nō p̄ferant patruis, qd p̄ eorū nō teneret p̄ferre, in cuius p̄ris locū succedūt nepotes, sequeret qd ubi sola neptis est, nō tenebit p̄ferre patruo, sicut nec p̄ eius tenet. Hoc aut̄ est qd istū tex. j. r̄n. quare male. Vñ prima sol. nō est uera, & leges, q̄ dicunt, qd nepotes succedunt in locū suorū parentū, intelligas in loco suorū: hoc est, in gradu suorū parentū, ut p̄inde succedat in locū pat̄rū suorū, ut t̄m habeat oēs nepotes, q̄tū p̄r habebat, ut s. ti. j. l. si nepotes. & C. de leg. h̄r. aut. cessante. & auth. post fratres, & auth. de h̄r. ab intest. §. si igit defunctus. uerū. his aut̄. & uer. hmōi uero. t̄m in ueritate isti nepotes ex persona sua succedunt, nō ex p̄sona p̄ris eorū, cui nō fuit delata h̄ritas, & nepotes p̄ferunt ex p̄sona sua. Vñ gl. dicit qd ibi ambo erāt emācipati, hic nepos erat in potestate retētus, cui soli fit iniuria: qd declara, qd si neptis ista nō succederet, ille nepos succederet & h̄ret dimidiā: p̄ istā ergo neptē nulla iniuria fit patruo, arg. ad hoc. l. j. §. j. & §. p̄. s. ti. j. & l. is. qui in p̄tate. 2. r̄n. o. s. de leg. p̄st. Et eodē mō dico in ultimo r̄sō, ubi sunt duæ neptes ex eodē p̄re, qd q̄libet p̄t dicere patruo, si nō succederē, tu istā dimidiā nō haberes, sed soror mea, iō nō fit collatio. Sed qn̄ est sola neptis, uel plures ex diuersis patribus, cessat ista rō, qd p̄ hoc fit patruo iniuria, iō fit collatio. Sed certe ista rō v̄ esse in plurib. nepotibus emācipatis: qd unus p̄t dicere, si nō succederē, alius h̄ret totū, ergo nō facio tibi iniuriā. Quare dicendum v̄, qd ultimū r̄sum huius §. intelligamus qn̄ erāt duæ neptes, quarū una nō poterat cogi ad collationē, quia nō erat dotata, vñ ex eius p̄sona in totū dene gat collatio, qd si ipsa succederet, in nullo fieret collatio: sed si ambæ essent dotatæ, tūc p̄ferrent patruo, sicut plures emācipati, qd q̄libet est talis p̄dōnis, qd cogit p̄ferre, vñ nullus p̄p aliū excusat. Facit ad p̄dicta. j. de p̄iungē. cū eman. lib. l. j. §. fi. & qd ibi dixi in solone p̄rij. Itē est qd. C. de coll. lillā. ubi neptis p̄fert patruo. Dñt qdā, ibi neptis nō habebat frat̄rē uel sororē. Alij, & meli⁹ dñt, ibi loquit in collatione dotis m̄ris ipsius, quare tenet p̄ferre illis p̄sonis, quibus m̄r tenebat p̄ferre: sed hic loquit in coll. dotis datæ ipsi nepti. Hanc sol. tenet doct. Dy. & Cyn. ibi licet gl. ibi afr dicat. ¶ Vltimo q̄ro, a quo ista neptis erat dotata? Dicit gl. a patre, uel ab alio, nō curo. Ita dicit gl. & bene, si ponimus pat̄rē, uel patruū, cui fit collatio, esse in potestate, qd ei fit collatio dotis p̄fectitiz, & aduētitiæ, ut j. ca. l. §. si sub p̄dōne. & C. eo. l. filiaz dotē. Sed si ponis p̄rem, & patruū emācipatos, tūc oportet ponere qd dos fuit p̄fecta a p̄re, uel ab auo, de cuius successione agit: aliās nō fiet collatio, d. l. filiaz dotē. §. fi. t̄m ho die oportet qd sit p̄fectitia, aliās secus, ut C. eo. l. fi. Quæro, qd de p̄ nepote? Rñ. idē qd in nepote, eadē rōne. & facit mentionē tex. C. eo. l. ut liberis. & iō circa collationē istorū nepotū cū patruis, dic, Aut q̄ris, an patruis cogant p̄ferre nepotibus, & certū est qd sic, ut hic, & lillā. C. eo. aut q̄ris, an nepotes cogantur p̄ferre patruis, & dic, aut est unus nepos, uel plures ex diuersis fratribus, & coguntur conferre, ut hic. Aut sunt plures nepotes ex eodē fratre: & tūc, aut q̄rit de dote uel de donatione data eorū p̄ri, uel matri defunctæ, & illā cogunt p̄ferre, d. lillā. Aut de dote, uel donatione data ipsis nepotibus, & tūc, aut oēs nepotes sunt talis p̄ditionis, qd possent cogi ad collationē, & tūc ipsi, tanq̄ unus esset, p̄ferre cogunt patruis. l. si nepotes. s. tit. j. Aut unus erat talis p̄ditionis, qd in eius p̄sona nō caderet onus faciendi collationē, & tūc propter eū nō p̄fertur patruis, sed p̄ferūt sibi inuicē, ut hic. Et qd dixi de patruis, idē in auunculis, ami

tis, & in m̄teris. lillā. C. de coll. Itē p̄dicta, nera, qn̄ nepotes ipsi succedūt auo. Secus si successissent primo patri eorū, qd tūc fieret collatio, s̄m qd pater eorū fecisset. l. si maritus. C. eo. Itē p̄dicta uera in dote, p̄fecta de bonis eius, de cuius h̄reditate agitur, d. l. ut liberis. C. eo. & ideo cū nepotes succedant auo, non debent conferre dotem habitam ab eorum patre, licet gl. dubitet in d. lillam.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Succedunt. Vide Bar. in l. qui superstitis. s. de acq. h̄r. ¶ Et in l. j. C. de lib. p̄r. in l. j. §. si sit filius. infra de coniung. cum emancip. PANCIR.
- b Alex. ¶ Excusatur. Adde Bal. in d. lillam.
- c Ale. ¶ De pronepote? An nepotes p̄ferat patruis, adde Bar. in l. si emācipati. C. eo.

§. Cum dos. Df hic, qd t̄m impēsā necessariā detrahunt: q̄ro qd in utilibus? Quidā dñt idē, qd utiles qn̄q; necessariā dicunt. l. j. & l. in totū. s. de impē. Cōtraria t̄m opi. plus placet, cū utiles impēsā debēt rep̄eti, & iō minus mulieri dēt fieri detractio: sicut dicimus in uiro existēte nō soluēdo. Vel meli⁹ erit in electione mulieris, ut si uult detrahere utiles impēsās, cōputet dotē cū augmento, quanto plus ualeat dos p̄p utiles impensās, in eo factas, sed si non detraheret impensās, tūc dēt computare t̄m dotem: non id, quod ultra ualeat, arg. pro hoc. j. e. l. si filia. quod no.

Dos aduentitia, an ueniat in collationem.

§. Si sub conditione. Dicit hic, qd siue p̄r, siue extraneus dotem promisit: & sic inuit, qd dos aduentitia uenit in collationem. Cōtra. C. eo. l. filiaz dotem. Solu. ¶ Aut tractamus de collatione fienda emancipatis, & tūc dicas, qd extraneus dedit contemplatione patris, & sic est profectitia. Aut tractamus de collatione fienda suis, & tūc proprie stat, sed hodie indistincte aduentitia non conferuntur, ut C. eo. l. si.

Collatio quot modis fit.

§. Filiam. ¶ Quæro quot modis fit collatio? Rñ. fit quatuor modis. Si qdē p̄r pro filia dedit dotē, tūc fit collatio re ipsa dotē p̄ferendo. l. filiaz. C. eo. & p̄ multas leges. & §. huius tit. Secūdo fit collatio, tanto minus accipiēdo de bonis paternis, quantum est dos. C. eo. l. dotis. Tertio fit cōicādo actionem, licet inanem forte, ut aut. quod locum. C. eo. & no. hanc legem. §. cum dos. Quarto fit collatio, qn̄ pater promisit, & nō dedit, tūc fit collatio liberando filium, hic est casus. & C. eo. l. j. & ibi not.

§. Si emancipatus. Quid si matrimoniū est solutum? Dic ut in l. dotem dedit. supra. ti. j. LEX II.

In adoptionem filia. Opp. facto testō non h̄t locum collatio. l. j. C. eo. sed fuit h̄res institutus: ergo collatio cessat. Quidā dicunt, quod fuit instituta ab extraneo, non a patre. Alij dicūt speciale in filia data in adoptionem. Sed ueritas est, quod hic fuit instituta a patre naturali, & alio committēte edictum, succedit per contratab. & eius portio est aucta. Pro hoc. j. l. proxima. & quod uidi istis. s. titu. j. l. cum emancipati. §. id quoque. Idem no. C. eo. tit. l. filium testamento.

LEX III.

Si filia fuerit. Df hic, qd habuit necesse petere p̄tab. Contra. imo potuit adire ex testō, ut l. ex duobus. §. sed illud. s. de p̄ta. Sol. est necesse. i. est utile, uel habuit necesse: si uult eodem iure cum p̄terito succedere. Itē oppo. qd non fiat collatio. l. filium. §. & hoc sit consequens. s. de cōtratab. Sol. Aliud est, cum institutus petit sibi fieri collationem a p̄terito, quod nō potest ut ibi. Aliud cū p̄teritus ab instituto, quod potest s̄m istius legis distinctionē: ita dicit gl. & potest bene dicere. Vel ibi quando succedunt diuerso iure: hic quando eodem.

LEX IIII.

Si pater. Opp. qd legatum cōpensetur in dotē. l. hmōi. §. cū pater. s. de leg. j. & l. filia legatorū. C. de leg. & ibi no. Sol. intellige ibi fuit legatū ad dotē, hic autem fuit legatum non cōtemplatione dotis, & sic non compensatur in dotem. Item oppo. si est p̄terita, oportet qd succedat per cōtratab. uel dicat nullum: ergo perdit legatum. l. post legatum. de his quibus ut indi. & l. filiu. §. omnibus. s. de leg. p̄stān. Solu. Intellige, qd uult esse contenta legato, & dote, nec uult succedere.

ADDITIONO.

- a Alex. ¶ Si pater. Vide Bar. in d. l. hmōi. §. cum pater. & qd ibi dixi. & licet solu. Bar. hic cōiter habeatur corrupta, tamen in lectu. antiquis reperitur prout hic correxi. ¶ Et uide Dec. in Auth. p̄terea ul. not. 6. limit. post. Aret. ibi 2. col. 1. limit. C. unde ui. & uxo. PANCIR.

LEX V.

Filius. Erronea successio non inducit collationē. h. d. Ex hac l. concluditur, qd si h̄c bono. j. poss. legitime fuerit petita, qd tenetur conferre dotem fratri, licet emancipato: sed certē hic tractat de collatione fienda fratri, qd est in potestate, & est h̄s scriptus. Et hoc habetis expressius in l. filiaz. dotem. in fi. C. eo. & habuistis. s. eo. l. j. §. si sub conditione. Dicam plene. j. eo. l. pater filium.

1 *Usura, qñ sunt loco interesse magis quã usurarum, et hodie sunt permisse.*
§. Filia. Opp. collatio petitur iudicis officio, ut s. e. l. j. in prin. uel ex stipulatione interposita de conferendo, de qua habuistis. s. tit. j. l. j. §. iubet. & l. si quis filium. §. si. & sic per auxiliũ stricti iuris agit, ideo nõ ueniũt usurã. l. uideamus. §. si actionẽ. s. de usur. Videte, rõ est ista. ^a Qui dẽt pferre, p cipit fructus ex hæredita-

a Alex. ¶ Ratio est ista. Vide Bal. in l. si foror. C. eo.

ADDITIO.
LEX VI.

- 1 Collatio est bonorum suorum communicatio.
- 2 Collatio quo iure, & quaratione fuerit introducta.
- 3 Emancipatus confert emancipato profectitia.
- 4 Sui qui non sunt, neque emancipati, an adinuicem conferant.
- 5 Emancipati suis non conferunt aduentitia.
- 6 Sui emancipatis qualiter conferant, & sui inter se.
- 7 Filij non conferunt extraneis.
- 8 Collatio inter non descendentes non habet locum.
- 9 Collatio petitur officio iudicis, uel actione est stipulatu, si fuit interposita stipulatio.
- 10 Collatio habet locum siue ex testamento, siue ab intestato succedatur, & agnitam bonorum possessionem, uel aditam hereditatem.
- 11 Collatio quomodo fiat.

a **Pater filium.** ^a Hic intendo tractare materiã collationis, q tractat glo. C. eo. tit. l. si emancipati. & ibi Cy. tractat ita male, q ex dictis suis nihil boni põt elicere. Si testm rũpit, p qrelã p parte, & pro parte nõ, cessat collatio: & si linter inter eos, q diuerso iure succedunt. h. d. No. tex. ibi, nã & libertates. & c. uides ergo, qd hic nõ est locus collationi in casu isto. Opp. & vñ q habeat locũ collatio, et testõ rescisso. p qrelã. ut. C. e. l. ut liberis. Dicit gl. q in hoc lex ista p illã corrigi: uel melius, ibi loquit qñ testm p qrelã i totũ rescindit, vñ oēs ab intestato eodẽ iure succedũt: hic aut testm p parte rescindit, & hoc uerius. An aut hodie fit corre-

b ctũ. j. dicã. Itẽ opp. b dicit hic, inter succedẽtes diuerso iure, nõ hẽt locũ collatio, q. s. tit. j. l. si filius. Sol. licet ibi succedant diuerso iure, rñ poterant succedere eodẽ iure, sed hic nõ poterãt succedere eodẽ iure, et si uellẽt. ¶ Pro declarãda mã collationis, primõ qro, qd sit collatio? Scdõ, quo iure sit introducta collatio, & qua rõne. Ter tiõ, iter quos, & de quibus rebus debeat fieri collatio. Quarto, quo iure petat collatio. Quintõ, qñ fiat. Sexto, qualr fiat. ¶ Ad primũ redeo, & gl. declarat s. ti. j. in rub. dicẽs, q collatio est bonorũ suorũ

c cõicatio? ¶ Quare dicit, bonorũ suorũ? Rñ. qd si essent bona pñis, magis uenirẽt diuidenda, quã cõicanda. l. filia. licet. C. eo. Itẽ dicit bona ppria, qd aliena nõ uenirẽt pferẽda. s. ti. j. l. pñor. §. emancipati. & l. ij. §. j. eo. tit. & C. eo. tit. l. ea demũ. ¶ Secũdo t principãr qro, quo iure, & qua rõne sit introducta collatio? Hic aduerte, qd hic qua si oĩa intelligetis, & reperio in hac mã sex, uel septẽ iura. Et primo fuit introducta p edictũ pñor, ut s. ti. j. l. j. in prin. & hoc habebat lo cũ iter eos q succedebãt, aut p ptab. uel ab intestato. l. filiu. §. & hoc sit pñs. s. de ptab. & l. j. §. j. tit. j. Secus si succedebãt diuerso iure, ut d. §. & hoc sit pñs. & hac lege. ¶ Rõ quare fuit introducta, est duplex.

Primõ, quia p emancipatũ fiebat iniuria suis, iõ pñor collationẽ in duxit, secus si suo nõ fieret iniuria. in d. l. j. §. j. pñ. & §. toties. Secũ da fuit rõ, qd qd qrebat filius in pñate retentus, qrebat patri: sed emãcipatus qrebat sibi ipsi, vñ uoluit pñor, qd perinde pferret filius emãcipatus, sicut si pñi acqsiuisset, si in pñate mãsisset, ut s. ti. j. l. ij. §. diuersum. & §. si duo. & iõ castrẽsia, & quasi, nõ pferunt, qd patri p nullũ acquirunt. ut s. ti. j. l. j. §. nec castrẽse. Itẽ rõ quare reqrebat, q eodẽ iure succederẽt, nõ diuerso, fuit ista. ^d Cum. n. p collationẽ ad unũ cumulũ deducãtur, nõ debẽt diuerso iure cẽferi. l. eũ q edes. de usuc. uel afr. qñ diuerso iure succedũt, tũc qlibet uocabit in solidũ, unus in solidũ de iure ciuili, & alius de iure pñorio, sed p pcursum fa ciunt sibi partes. d. l. filiu. per torã. Cũ ergo nullus faciat iniuriã alte ri, sed unus tñ aufert alteri quantũ ille sibi, & sic iniuria põt cõpẽ sari, iõ collatio cessat. Sed si ueniebãt diuerso iure, nõ tñ qlibet in solidũ, ut in casu huius. l. tũc cessat collatio pp testm, qd saltẽ p par te ualet ut apparebit hic in tex. & gl. Secũdũ ius apparet, ex quo est introducta collatio, qd est eqtas Sceuole. l. si fili. s. ti. j. Cũ. n. require bat p edictũ, qd eodẽ iure succederẽt, ut dixi, ptingebat iniquitas, q instituto, q uoluit adire ex testõ, nõ cõferebat, iõ Iuriscõ. Sceuola sua ægtrate induxit, ut si per emãcipatũ sit iniuria, instituto adẽuti, fiat collatio, ut ibi dñ, qd est uerũ, si poterãt eodẽ iure succedere, li cet nõ successerãt eodẽ iure, ut ibi secus si nõ poterãt eodẽ iure suc cedere, ut hic. ¶ Tertriũ ius fuit pstitutio diui Pij, de qua habetis. s. e. l. j. in prin. ex qua est introducta collatio dotis. Rõ fuit ista, pñor introduxit tñ collationẽ i emãcipatis, qd pferãt suis propter rõnẽ, qd sui tanqñ nihil hñtes, cũ qrant oĩa patri, nõ pñt pferre. Sed Impe

rator oĩa pñsiderans, qd sui pñt aliqd hñe fm ista tpa, ut dotẽ. iõ intro duxit, ut sui dotẽ pferãt. ut s. e. l. j. ¶ Quartũ ius fuit Leonis Impera toris, qui fecit pstitutionẽ. l. ut liberis. C. eo. ti. per q pstitutionẽ est introductum ultra iura antiquorũ, hæc lex. Nã iure antiquorũ nõ erat introducta collatio, nisi in descẽdentibus per lineã pñnã, ho die siue loquimur de descẽdentibus per lineã pñnam, siue p lineã mñnam, hẽt locũ collatio, d. l. ut liberis. Itẽ de iure antiquo in suis erat introducta collatio tñ in dote: sed per l. ut liberis. est introdu cta collatio donationis pp nuptias. Tertriõ ibi, in fi. dñ, qd emãcipa ti pferũt pfectitia, qd de iure antiquo nõ reperiebat, imo inter eos cessabat collatio, ut s. tit. j. l. j. in fi. & l. ij. §. si tres. & l. pñor. §. quoties. Rõ q mouit Imperatorẽ ibi, fuit æqualitas seruanda inter fratres, & tales personas, ut ibi dñ i tex. ibi, æquitatis, & c. Quintũ ius fuit in troductũ p Iustinianũ. C. eo. l. illã. per quã addit duo. Primo quia p Leonẽ. l. ut liberis. erat pñsum solũ de nepotibus, & pñepotibus inuicẽ succe. tẽribus: sed si succederẽt cũ materteris, uel auunculis, non erat pñsum, de quo ipse in illa. l. statuit, de patruis tñ, & ami tis erat pñsum de iure antiquo, ut s. e. l. j. §. si sit nepos. qd et ibi de clarãt. Secũdõ, qd de iure antiquo erat bñ declarãtũ de dote data p nepte. d. l. ut liberis. & §. si sit nepos. sed de dote data matri ipsius ne ptis, nihil erat dictũ, iõ hoc fuit introductũ p Iustinianũ. Rõ fuit, æqualitas seruãda inter tales successores, ut ibi pñ. Sextũ ius fuit eiũs dẽ Iustini. ni in l. ult. C. eo. Nã cũ de iure antiquo pfererãt aduẽ titia, ut s. l. j. §. si sub pñdõne. & C. eo. l. filia. Impator Iustinianus sta tuit hodie aduẽtitia nullo mõ pferri. Rõ fuit ista, cũ. n. de iure anti quo aduẽtitia patri qrerẽtur. l. placet. s. de acq. hære. & j. si a paren. qd sue. manumif. l. j. §. j. iõ æquũ fuit, ut fieret collatio oĩum q patri fuissent qñta, si in pñate mãsissent, ut s. ti. j. l. ij. §. si duo. Sed cum ho die aduẽtitia nõ qrant patri p tit. de bo. mat. & de bonis q liberis. iõ fuit statutũ, qd nõ pferant: qd est eadẽ rõ in eis, qd est in castrẽsi, uel quasi. l. j. §. nec castrẽse. s. ti. j. Sep. imũ ius fuit introductũ p Iustinia nũ. p auth. ex testõ. C. eo. & in corpore vñ sumit per quã introdu cit, qd ex testõ, & ab intesta. habeat locũ collatio, cũ ex testõ olim cessabat, ut hac. l. & C. eo. l. j. & s. eo. l. si filia. cũ sim. Et erat rõ olim, quia pñsiderabant legislatores, qd si testatores uoluissent aliquid dice re de collatione, dixissent in testõ, & tũc haberet locũ, ut j. l. proxi. Sed Iustinianus cogitãs qd testõr mortis cogitatione puentus, non põt oĩa dicere in testõ, iõ induxit qd ex testõ, & ab itestato habeat locũ collatio, nisi pñriũ dictũ fuerit in testõ. Rõ fuit, quia pñ vñ uel le, qd semp inter filios sit æqualitas. ¶ Tertriõ qro principãr inter quos habeat locũ collatio, & de qbus rebus, & declarabo p quinq; q. ¶ Primõ qro, t an emãcipati emãcipatis pferãt? Gl. in l. si emã cipati. C. eo. dicit qd nihil pferat emãcipatus emãcipato, p illã legẽ, & p l. j. in fi. s. ti. j. & l. pñor. §. quoties. cũ gl. in uer. his solis. eo. ti. & l. si. §. si tres. Sed gl. i. illius legis dicit pñrium, qd emãcipati emãci patis pferant profectitia. aleg. l. filia dotẽ. eo. ti. & illã opi. tenebat Accur. & Franc. eius filius, alia erat opi. Azo, uideicet, qd l. filia. ni hil ad ppositũ, quia ibi dñ, qd suus pferat emãcipato dotẽ pfectitiã, & merito hoc fuit statutũ, qd cũ emãcipatus pferat iua oĩa, merito sibi dẽt pferri dos pfectitia, ne emergat inæqualitas. Sed cũ inter pe nitus emãcipatos nulla sit facienda collatio, cessat iila rõ. Vñ illud uerbũ, multo magis, positum ibi in gl. nõ pcludit. Fateor tñ, qd opi. Accur. est uera, & l. filia. & oēs leges antiquẽ in hoc corrigant, ut l. ut liberis. in fi. eo. ti. & an illã legẽ uerũ dicebat Azo. sed post l. ut liberis. uerũ dicit Accur. Nõ ob. de pñgẽ. cũ emã. lib. l. j. §. pe. qd rñ de, ut ibi dicit. ¶ Secũdõ qro, qd de his q neq; sunt sui, neq; emã cipati, utrũ inuicẽ fiat collatio, & de qbus rebus? Gl. in l. si emãci panti. dicit simpñr esse idẽ qd in emãcipatis. Aduerte, aliquẽ nõ esse suũ, neq; emãcipatũ, põt ptingere duobus modis. Primo, qd nõ est suus, neq; emãcipatus, tñ esse potuit, ut nepos natus ex filio emãci pato, post emãcipationẽ, isti pferũt eodẽ modo sicut emãcipati. l. in nepotes. s. tit. j. cũ multis alijs legib. illius ti. Itẽ in dato in adoptio nẽ, & nato ex eo, ut s. eo. l. filia in adoptionẽ. & l. j. §. is quoq; s. tit. j. Quidã sunt q nec unqñ fuerũt sui, nec emancipati, nec esse potue rũt, vt descẽdẽtes p lineã foemineã, & istis de iure antiquo nõ fie bat collatio, hodie sic, p l. vt liberis. & inuicẽ pfectitiã pferẽt sicut emãcipati, vel retẽti in pñate, ut ibi dñ. Differũt tñ i collatione sim plicis donationis, vt dixi. s. ti. j. l. j. §. nec castrẽse. ¶ Itẽ qro, an nepo tes pferãt patruis, & eõ? Dic vt dixi. s. e. l. j. §. si sit nepos. ¶ Tertriõ qro, utrũ emãcipati pferãt suis: Et gl. i. d. l. si emãcipati. dicit qd oĩa pferũt, & uide gl. i. d. l. si emãcipati. & l. j. in fi. s. ti. j. & p oēs leges illi? ti. pcedentis. Tu uerõ dicãr. Si loquimur de iure antiquo, emãci panti suis conferunt oĩa, vel partẽ, fm distinctionem, quã dedi in l. j.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Pater filium. Ad hanc l. uide quod dixi post Bart. in l. filia dotem. C. eo.
- b Ale. ¶ Itõ op. Et uide septẽ no. regulas pñitas p Bal. in materia collationis i l. quoniam nouella. in prin. C. de inoff. testa. * Et cõtra Bar. hic tenet Dec. in l. si emancipati nu. 16. C. de colla.
- c * Cõicatio. Adde Dec. in rub. C. de colla. eo. tit. & hic omnia reassumit Bar. in l. si emancipati ubi doc. C. de colla. PANCIR.
- d * Ita. Adde Ale. in l. si emancipati. nu. 9. C. de colla. Bar. super Secunda Infor.

§. si ex dote. tit. j. Si q̄ri mus de iure hodierno, dico qđ sicut olim emancipati non p̄ferēbāt castrēse, uel quasi, ut l. j. §. nec castrēse. tit. j. ita hodie non p̄ferunt aduentitia. ut C. eo. l. ult. Rō. quia si in potestate māssisset, p̄ri nō q̄suisset^a & sic est eadem rō. quā in castrēsis, p̄terq̄ in fructibus, quos patri q̄suisset si in potestate mansisset, ideo illos fructus, uel quātū ex fructibus est lucratus, forte p̄fert si est eadē rō, q̄ olim erat: & hoc cōiter tenent doc. Ultra montani. & Cirramontani. ¶ Quarto q̄ro, utrū sui p̄ferant emācipatis, & q̄? R̄ndet gl. in l. si emancipati. C. eo. & dicit, qđ sui emancipatis p̄ferunt, sed nō oīa, quia nō nisi p̄fectitia. Aduerte, sui. n. p̄t hīc p̄fectitia diuersi generis, quādā ob cām, quādā sine causa: & q̄n ob cām, p̄t esse multā causā, quas plenē expediui. §. tit. j. l. j. §. nec castrēse. dic ut ibi, & eodē modo, quo p̄ferunt sui emācipatis, p̄ferūt sui inter se p̄ eadē legis. ¶ Sed posses opponere. Ego uideo ex p̄di ctis d̄iam inter suū, & emancipatū, nonne sublata est d̄ia p̄iā potestatis, & emācipationis? R̄nd. uerū est, quo ad successionē, secus quo ad collationē. Ita no. in d. l. si emācipati. Facit qđ no. in auth. ex cā. de lib. p̄re. ¶ Quinto q̄ro, an filij p̄ferāt extraneis nō descēdēribus? R̄nd. nō, casus est in l. p. C. cōia utriusq; iudi. & in d. l. si emācipati. in gl. in fi. ¶ Ultimo circa hoc q̄ro, an alij nō descendentes alicui suo p̄sanguineo inter se p̄ferant? R̄nd. collatio inter nō descēdentes nō est inducta iure, ideo cessat. Lillam. C. eo. & l. ult. C. cōia utriusq; iud. & doct. tenēt in d. l. si emācipati. ¶ Quarto q̄ro principaliter, quo iure petat collatio? R̄nd. uel iudicis officio, ut §. eo. l. j. in prin. & no. in l. si soror. C. eo. tit. & l. prox. uel actione ex stipulatu, si est interposita, ut §. l. prox. in fi. ¶ Quinto quēro principaliter, q̄n habet locū collatio? R̄nd. collatio habet locū, primo. siue succedatur ex testō hodie, uel ab intestato, ut C. eo. auth. ex testō. licet olim aliter esset, ut dixi §. in 2. q. principali. ideo puto, qđ ista iura, qđ distinguunt, utrum eodem, uel diuerso iure succedant, sint correctā: quia eorū ratio cessat, quia quocūq; iure succedant, hodie facta est ut §. de acq. her. l. qđ si dubitet. & §. de lib. & posthu. l. Gallus. §. si eius. in fi. Itē dico qđ collatio hēt locum post agnitam bon. pos. ut l. p̄tor. in prin. §. tit. j. uel post aditā h̄ditatē, ut hic patet. ¶ Sexto & ultimo puincipaliter q̄ro, quō fiat ista collatio? R̄nd. fiet, uel ca uēdo, uel p̄ferēdo re ipsā uel tāto minus accipiēdo, uel actionem cōferendo, uel liberando cohæredes, & hęc oīa probantur. §. tit. j. l. j. §. iubet. cum seq. usque ad §. id quoq; & quod dixi. §. eo. l. j. §. filiam.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Quæsuisset Nunquid fructus aduentitorū conferatur? adde Bal in au thē. ex testamento, in 9. & 14. q. C. de col. & cum Bar. etiam trāsit Ang. in l. si. C. eo. per illum text. à contrario sensu. & idem sensit Cy. in l. si emancipati. eo. titu.
- b Alex. ¶ Quæro. Adde tñ qđ ille qui nō succedit titulo vti, uel singulari, & h̄di tatē repudiat, nō tenet cōferre. l. ex causa. & ibi Bal. C. fam. erci. & j. eo. in l. fi.
- c ¶ Correcta. Adde Alex. in l. si emancipati. nu. 10. ubi Aret. col. 1. uer. tertio ad de post alios. C. de colla. PANCIR.

LEX VIII.

Pater nubenti. Verba enunciatia per modum p̄dōnis plata, exceptionē inducūt. h. d. ¶ No. ex lege ista qđ ex testō est locus collationi, si hoc iubet testōr. Secundo no. qđ dixi in casu, & examina, ut dixi. j. de dona. l. ex hac scriptura.

LEX IX.

Fuit quæstionis. Qui nō uult h̄reditatē, nō cogitur ad collationem. h. d. in summa.

ADDITIONO.

- a ¶ Fuit quæstionis. Vide Pau. de Ca. in Lillud in vlt. uerbis. C. de colla.

TITVLVS OCTAVVS.

De ventre in possess. mittendo, & curatore eius.

CONTINVATIO patet ex prin. l. j. Quærit gl. j. an hęc bo. poss. sit iuris, uel facti? Et dicit qđ est facti, non iuris: quia nudam detē tionem tribuit, arg. l. j. in fi. j. ex quib. cau. in poss. ea. & no. in l. si finita. in gl. magna. in §. Julianus. §. de dam. infec. Secundo quærit gl. quare non p̄mi. it de bo. poss. fm tab. cū per illam tribuatur ius, sicut per p̄tab. R̄nde, ut in gl. Tertio no. hic loquitur de ventre in pos. mit. & de cur. eius. De prima parte tractat. l. j. vsq; ad §. quoties. De secūda parte tractat. in §. quoties. vsq; ad fi. legis. Tertia in alijs legib. ponunt qđnes pertinentes cōiter ad totā rub. & ad totū tit.

LEX PRIM A.

Icuti. ¶ Opp. & v̄ qđ etiā titu. de p̄tab. provide rit circa nascituros, ut l. j. in prin. s. de con tratab. Solu. Ibi provide rit circa nascituros postq̄ tñ sunt nati: sed hic titulus provide rit dū est in ventre. Item opp. d̄ hic, vice p̄tab. Contra, imo hoc edi ctū hēt locū iure bo. pos. fm tab. & ēt ab intest. ut j. ca. l. §. si filius. & l. vbi cunque. & l. fi. Solu. quod dicit, iure bo. poss. contratab. debet exponi eo iure quo datur contratab. bo. pos. quod est vigore suæ iurisdictionis.

ADDITIONO.

- a Alex. ¶ Sicuti. Sed j. quantum tempus hęc misio petenda sit. vide Bald. in l. fi. in 7. col. in 4. quæst. C. unde legi.

1 Decretum iudicis est nullum, cum deficit ius ex parte petentis.

§. **Prægnantem.** Opp. j. ea. l. §. si filius. vbi sufficit, qđ pu taret p̄gnās. Solu. intellige & dic, qđ re quirir̄ qđ sit p̄gnans, ut no. j. ea. l. §. si ea. ¶ Ultimo collige ex §. isto. ¶ decretū iudicis est nullū, qñ ius deficit ex parte petentis, ut hic, & in l. j. §. hęc verba. j. ne vis fiat ei. & l. cum verō. §. subuentum. de fideicom. lib. dixi satis plenē in l. iustē. j. de acq. pos.

§. **Toties.** Quæro, qđ est ratio huius ver. Vos habuistis. §. in prin. legis, qđ mittit̄ i possessionē eo iure, quo datur p̄tab. sed ex h̄redato non dat̄ p̄tab. l. nō putauit. in princ. §. de p̄tab. ergo ex h̄redatus venter non admittetur. Itē fm dictum huius. §. habet istam rōnem: quia si aliquis esset qui cū p̄cederet, sine dubio non mitteretur in possessionem. l. cū emancipatus. §. j. de p̄tab. & vidistis. j. eo. l. vbi cunq;. Hoc p̄missio opp. dicit hic, si ex h̄redatus non est. Contra, venter non pōt ex h̄redari: quia nō pōt cōmittere cām ingratitudinis. l. si qs in suo. §. j. C. de inof. test. Sol. Concedo opp. quia nō pōt hodie ex h̄redari, ut ibi, no. §. de lib. & posthu. l. si posthumus. & l. maximū vitium. C. de lib. p̄at. vel ex h̄re. & sic venter ex h̄redatus mittit̄ in possessionē hodie. ¶ Itē d̄ hic, qđ inter suos h̄redes, & sic innuit, qđ natus ex emancipato nō mittit̄: j. ut j. ea. l. §. ēt ex emancipato. & §. si filius. in §. fi. R̄nd. qđ hic dicit, suum, dic hoc est primū locū tenentem in successione ex cā. Nō intelligas suū, i. in ptate. Prætor. n. vocat emancipatos, sicut suos. Itē opp. j. eo. l. fi. & l. vbi cunq; vbi mittitur in poss. venter, qđ non est pariturus suū. Sol. Intellige suos h̄redes, quocunq; mō. Vel melius, suos h̄redes, hoc est, liberos vocat eo iurē, quo ad p̄ta bu. bo. pos. sed alios vocat alio iure, hoc est ex virtute aliorum edi ctorum. Tene quam vis, non curo.

- 1 Exhereditatio facta sub conditione, quando valeat.
- 2 Masculinum prolatum à lege in odiosis concipit femininum.
- 3 Indefinita legis, etiā in odiosis equipollet vniuersali: secus si est prolata ab homine.
- 4 Posthumus hodie non potest exheredari.

§. **Sed & si incertum.** No. tex. ibi, æquius. n. & c. imo non est æquū de alieno largiri. l. si cū filius. in prin. j. de don. Sol. expone æquius. i. minus iniquē. ¶ Itē opp. d̄ hic, aliquo casu. Contra, imo semp admittitur. Cū. n. ex h̄redatio sit facta sub p̄dō ne, hō valet. l. iij. §. purē. §. de lib. & posthu. Sol. Ex h̄redatio facta sub p̄dōne, qđ hēt suspendere ex h̄redationē post natiuitatē nullo mō valet, sed hic post natiuitatē non suspendit, iō valet. Ista solutio nō v̄ vera: quia hic in fi. loquit̄ de posthumo sub p̄dōne ex h̄redato, quæ pōt suspendere. Dicit gl. intellige ex h̄redatum in defectū p̄di tionis potestatiuæ, aliās esset p̄ dictū. §. purē. Ista sol. non est vera: quia in defectū p̄dōnis potestatiuæ ex h̄redatio non est necessaria.

- 1 l. sius quoque. §. de h̄r. inst. Iō debes scire, & dicere sic. Aut p̄dō ex h̄redationis nullo mō pōt suspendere ex h̄redationē post natiuitatem posthumam, & valet, ut hic in vers. quare. Aut pōt suspen dere post natiuitatem, & tunc, aut est facta ex h̄redatio in defectū p̄dōnis potestatiuæ, & valet, ut hic no. Aut est facta in defectū p̄di tionis casualis: & tunc, si quidē p̄dō ex h̄redationis extitit ante natiuitatē posthumi, ita quod ex h̄redatio est purificata, & tunc valet: aliās secus. l. posthuma. & l. cū posthumus. §. de lib. & posthu. & quod ibi no. ¶ Itē opp. d̄ hic, qđ si filius nascatur non comprehen dit filiā. Et si dicis, vnum non comprehendit plures. Cōtra, masculinum cōprehendit femininū. l. j. j. de ver. sig. Sol. hic in ex h̄reda tione, quæ est odiosa. l. cū qdam. §. de lib. & posthu. & iō dicit ple runq;. j. de ver. sig. l. pronuntiatio. in princ. Doct. ¶ intelligunt hoc verū, qñ in casu odij profert̄ ab hōie. Secus si masculinum p̄fertur à lege in casu odij: quia tunc indistinctē comprehendit femininū. l. si quis id quod. §. de iur. com. iud. & no. in l. si quis in tantā. C. vñ vi. ¶ Itē d̄ hic, qui ex h̄redat filium, intelligit̄ ex h̄redare vñ tñ. j. in l. vtrū. §. de reb. dub. & l. si quis ita. §. j. §. de test. tut. Sol. Possumus dicere, qđ hic vñ expressit, sed in p̄rijs est locutus indefinite. Vel melius, ¶ hic tractamus de odio, vñ indefinita vniuersali nō æqui pollet, ut hic, & l. ij. §. de lib. & posthu. Et hoc est verū, qñ indefinita p̄fert ab hōie, sed qñ à lege, tunc æqpollet vñ: quia non est, rō quare magis referat̄ ad vñ quā ad aliud, imo plus, si lex loquit̄ in perso na vnius singularis, v̄ loqui vniuersaliter, & illa p̄sona videt adie ta gratia exempli, ut in prima constitutione Cod. in fi. ¶ Ultimo no. qđ hodie posthumus non potest ex h̄redari, ut dixi. §.

ADDITIONO.

- a I O. F. R. V. ¶ Singularis. De isto dicto vide Iaf. in Lex duobus, in princ. §. de vulga. & pupil. ubi alleg. pro no. & limit. ut ibi per eum, & in l. qui filiabus. §. j. §. de lega. j.

§. Si venter. Contra istum §. opp. quia imo venter debet mitti in possessionem: quia potest esse suus alii quo casu, s. repudiantibus institutis. Vnde ob. §. proximo. §. Sol. Dicit gl. illud dictum non extendendum, quod ad istum casum porrigatur. Tu dic. quoniamque considerato presenti statu, posthumus non est necessarius suus, tunc non datur ventri bono possessio, ut hic, licet posset accideret quod suus nascatur. Quoniamque considerato presenti statu, est dubium, & tunc semper venter in possessionem mittitur, ut §. §. proximi.

§. Rectissime. Opp. & solue, ut in glos.

§. Si filius. Opp. glo. de l. cum emancipatus. §. qui duos. §. de contratab. Sol. ut ibi, ideo nepos non habet contratab. quia est qui eum precedat.

1 Pace facta de occisione, uel uulnere, non tollitur accusatio, quae competit ad uindictam publicam.

a §. Si ea. Not. tex. in fin. qui & si non tamen parenti, &c. Dicitur hic, quod debet constare summam, an sit uxor. Contra imo debet constare plenè. §. eo. l. j. §. praequantem. Sol. dicit gl. quod debet constare plenè, quod sit uxor, de alijs questionibus summam: & quod in §. rario dicitur, intellige, quod sufficit constare summam. Item opp. de l. ubicunq; §. interdum. §. eo. ubi dicitur plenè cognoscendum. Sol. ut ibi uidebitis. ¶ Vltimo ex hoc. §. in fi. cum glo. no. quod quis nascitur magis Reip. quam parētibus. Et hoc inducitur ad q. b. ¶ quod si fiat pax de occisione, uel uulnere, quod per hoc potest tolli actio quae competit iniuriato: sed non accusatio, quae competit ad uindictam publicam, ut hic, & hoc probatur in l. ij. §. ad Syllan. & quod ibi not. Dyn.

ADDITIONES.

a Ale. ¶ Si ea. No. plene esse cognoscendum de matrimonio, & adde quod non sufficit probare, quem fuisse in possessione matrimonij fm Bald. in l. j. C. de ferijs. b Ale. ¶ Ad questio. An sufficit habere pacem de occisione, uel uulnere, uide Bar. in l. j. post princ. supra de iniurijs.

§. Quoties. Hic incipit Iurisconf. tractare de secunda parte rub. s. de cu. dan. bo. & uen.

§. Mulier. Dicitur hic, in hanc rem curator constituendus est quare, quis est curator, qui potest diminuere causa uestiendi uxorem &c. Dicit gl. Curator constitutus ventri, & bonis. Dicit gl. super uer. constituendus, uide gl. in l. curator. §. e. quae dicit melius. Nam curator ventris habet curam istam, ut praestet ventri necessaria ad uictum, sed ad curam curatoris bonorum est, ut faciat alia, quae sunt necessaria ad bona.

1 Sequestratione prohibita, an sit prohibita pernumeratio, & descriptio.

§. Eligitur. No. tex. ob signare non dicitur: sed tantum pernumerare, &c. No. ex hoc tex. multoties his mittitur in poss. ex edicto diui Adria. uel alio modo, & reseruat questio proprietatis certae ad petitionem contradicuri: poterunt pernumerari, & describi bona, ut postea facilius probetur quid contradicuri possit uendicare, arg. huius tex. quod tene meti. ¶ Item a no. ex hoc a tex. quod in illis casibus, in quibus est prohibita sequestratio, non tamen est prohibita pernumeratio, & descriptio, ut hic. Non obst. C. de iure fit. l. defensionis. lib. 10. quia ibi loquitur in descriptione, quae est idem, quod executio, uel in fiscum incorporatio. v. g. Ecclesiae faciunt impingi in rebus eorum aliquod signum, uel aliquam literam. ut talis res est talis ecclesiae. & ista talis descriptio est prohibita, ut ibi: sed pernumeratio, & descriptio, ut sciatur quot sunt res bene potest fieri, & est permessa, ut hic. & l. si quis post hac. C. de bo. dam. Facit ad praedicta quod habetis. §. proximi.

ADDITIONES.

a Ale. ¶ Item. Adde Bar. in l. imperatoris. §. fin. §. de appel. & in l. j. C. de prohib. seq. pecu. & quod no. Bar. in l. post contractum. in fi. §. de do. & in l. facultas. C. de iure fit. lib. 10. & Bal. in d. l. j. C. de prohi. seque. & ibi limita, nisi fieret descriptio cum iniuria, ut in descriptione supellestilium.

§. Item ait. Vide gl. super uerb. curatore, & sic uides, quod quoniam datur curator bonis, praeter omnes res praescribi, ut hic, & habuistis. §. pxi. §. Itē no. tex. & ibi, & inuentariū rerū faciēti, quod curator datus bonis dēt facere inuentariū, ut hic, & l. j. §. de cur. bo. dan.

L. X V.

Curator ventris alimenta.

Curator. Vide glo. quae incipit uel usura, & not. ipsam, licet aliud no. supra eo. l. j. §. si mulier. & ibi dixi.

L. X VI.

Extraneus. No. quod extraneus uenter mittitur in poss. uidebitis. §. e. l. proximi. & l. fi. quod not.

L. X VII.

Ubique. Intelligendo, s. quod quilibet posthumus & extraneus mittatur in poss. quod intellige, si non habet aliunde, unde se aliat, ut §. l. proxima.

1 Actionem praedictam, an sit dare, per quam dicat quis se pronuntiarum agnatum uel cognatum, uel ut pronuncietur aliquis suus frater.

§. Interdum. Iste §. non reperit alibi fm Dy. & est multum not. & est difficilis. Opp. §. eo. l. j. §. si ea. ubi, quoniam uenter mittitur in poss. sufficit summaria cognitio. Gl. dicit ibi, pete

bat mitti agnatus, non uenter pariturus suus. Non placet, quia ibi dicit, uenter, & sic tractatur de descendentes, qui succedunt ascendentes. Alij dnt, & hic loquitur, quoniam resistentes sunt de liberis, sed ibi loquitur, quoniam resistentes sunt extranei, uel nulli. Iste potest esse melior. Vel aliter, quoniam uenter est pariturus suus, si uult mitti in poss. ut in ea sit usque ad tps pubertatis, tunc debet adhiberi plena causa cognitio, ut hic. Si uero uult in ea permanere usquequo nascatur, tunc adhibetur summaria cognitio, ut ibi, & tunc nato posthumus, oportet quod petat se mitti in poss. ex Carbo. edicto, per tit. §. ad Car. ¶ Vltimo possum determinare questionem, quae dixi me dicturū hic in l. si ue contratab. §. fi. §. de lib. agno. an sit dare actionem praedictam, per quae dicat quis se pronuntiarum agnatum, uel cognatum esse, uel non. ut pronuntietur aliquis suus frater, uel non. Tex. in d. l. contratab. in fin. uidetur uelle, quod non habeat locum nisi in suo. Sed tex. hic facit in contrarium. Dicit. n. oēs controuersias, & sic uerū quod habeat istam confessoriam, uel negatoriam, per quam pronuncietur agnatus, uel cognatus, ut hic. Sed posses dicere, hanc praedictio status mouet incidenter: quia principaliter hic petitur haereditas, & quod agnationis, uel cognationis uenit incidenter. Sed in idem puto si questio agnationis uenit principaliter, ut §. de Carb. l. de bonis. §. ita demum. & in multis locis. Et hoc tenet Inn. in c. tuam. extra. de ord. cog. & Io. de Blon. insti. de ac. §. praedictales. licet istam. l. non alleget. Non ob. l. iij. §. fi. §. de lib. agn. quia fateor, quod non hnt locum illa senatusconsulta, uel actiones praedictales ex illis senatusc. sed tantum habent locum alia praedictales. Pro hoc facit quod habetis in l. non nudis. C. de proba. per gl. & doc. ubi dicitur, quod possum esse in quasi possessione fraternitatis & per consequens habeo petitorium: quia si comperit quasi possessorium, ergo petitorium.

L. X VIII.

Si ventris. Opp. de l. j. C. de fal. sol. dicit gl. uno modo, & maie: uel uerius, quoniamque accusatio de partu supposito, uel adulterio sit directo propter partum, & isto casu uocatur tutor, & isto casu differtur, ut hic. Quandoque sit ut mater puniatur tantum, & tunc non differtur. l. j. C. de fal. & ibi per Cy.

L. X IX.

Posthumus. Oppo. quod uenter debeat mitti tamen, quod pariturus est suus, non alius, ut §. eo. l. j. §. toties. Solu. Dnt. quidam, quod hic dnt ex oibus edicti partibus, hoc est, siue ex te fito, siue ab intestato, siue per unde liberi, siue per unde legitimi. dicit quod est suus. Hanc sol. non est uera. l. ubicunq; §. eo. & l. extraneo. §. eo. Quare dicit quod loquitur indistincte, in quolibet, quia si esset natus haberet bono poss. a pratore, ille mitteretur in poss. Non obst. l. j. §. toties. ut ibi dixi. Sed est differētia, quia uenter, qui est pariturus suus, debet indistincte alii, siue habeat alias, unde se aliat: siue non, ut l. curator. §. e. secus in eo, qui non est pariturus suus. d. l. extraneo. §. eo. Item est dntia in causa cognitione. Item quāto tpe duret possessio in uno, & quanto in alio. §. eo. l. ubicunq; §. j. ¶ Sed quare non habemus in l. iij. §. acquirere. §. de bo. poss. quod datur parte non citata, & est tex. in l. feruus. eo. tit. quoniam ergo requiritur plena cognitio, quandoque in danda ista possessione? Respon. ibi loquitur in poss. quae est iuris, nec facit praedictum in possessione, nec in proprietate, nec mittitur in poss. facti, hic est possessio facti & de facto quis mittitur in poss. ut possit diminuere. l. j. §. toties. & l. j. §. quibus. ex cau. in poss. eatur. & ideo requiritur causa cognitio.

TITVLVS NONVS.

De coniung. cum emancip. liber.

CONTINVATIO apparet ex principi. l. j. nam dictum est. §. de bon. poss. contratab. uerum, quia ad determinationem eorum, quae ibi sunt dicta, est factum istud edictum, ideo ponitur hic in rubr. de coniungendis cum emancipatis, liberis.

L. X P R I M A.

1 Hoc edictum fuit introductum, ut ius civile cum praetorio concordaretur. 2 Edictum de coniungend. cum emancip. li. octo requirit, & an bodie habeat locum: & sic iste tit. sit correctus. num. 3. 4 Argum. quod potest sumi ex legibus correctis.

I quis ex his. Primo ponit Iurisconf. mentem edicti. Secundo, illud exponit. Se cūda ibi, hoc edictum. Gl. magna ponit casum in prin. l. & quasi summat totum titu. Tex. ibi pertinebit, id est, uocentur per se directo: alia secus. ut §. eo. l. si nepos. ¶ Pro declaratione ¶ tex. quare, quae fuit ratio introducendi istud edictum? Rñ. causa concordandi ius civile cum iure praetorio, ut pbat. §. proximi. §. & gl. dicit apertius. ¶ Secdo quare dicit Iurisconf. suo noie? Rñ. quia secus, si per mediā psonā ad eos pertinet hereditas, ut §. e. l. Bar. super Secunda Infor. Y 4 in nepos

si nepos. ¶ Quæro, quare dixit de collatione? Respon. quia poterat esse discordia inter nepotes, & patruos. Nā poterant dicere patru, q̄ emancipatus debeat eis conferre. Itē nepotes poterunt dicere, q̄ emancipatus p̄ferret solū eis: q̄a solū eis facit iniuriā. ¶ Quærit gl. quot requirunt, ut habeat locū istud edictū? Dicit gl. q̄ octo, uide in gl. ¶ Ultimo q̄rit gl. q̄ utrū it̄ uedictū hodie locū habeat? Vt q̄ nō: q̄a sublata est d̄ria patriæ p̄tatis & emācipationis, ut in auth. de hære. ab intest. §. j. & iō cū solus filius ueniat ad successiōē de iure ciuili, & pratorio, ista p̄iunctio nō habebit locū. Ita dicit gl. hic, & idē no. gl. in uer. ueniēre. §. de lib. & posth. l. ult. & §. de inoff. test. l. cū proponas. in prin. & C. de suis. & leg. auth. in successiōe. & in auth. de hære. ab intest. §. j. & idē v̄r uelle Roff. in libellis suis, in tit. de bo. poss. p̄tratab. In p̄rium, q̄ iste tit. non sit hodie correctus, uide tur. quia tit. de hære. q̄ab intest. loquitur, q̄n nullū est p̄ditū testm̄. hic uero, q̄n est p̄ditū testm̄, sed irritat̄ per p̄tab. sed v̄r certissimum fm̄ multas gl. q̄ q̄n testm̄ est p̄ditū. & irritatur, nō sunt correctā iura antiqua, ut no. in l. Gallus. §. & qd̄ si tm̄. §. de lib. & posth. & l. si filius. §. de mino. & de lib. p̄te. auth. ex cā. & l. si emācipati. C. de colla. & Azo. in sum. huius tit. Præterea si bñ respicias totū tit. positū in auth. de hære. q̄ ab intest. loquit̄ tm̄, q̄n filius emācipatus succedit cū parētibus, cū fratribus, uel cū filijs, fratrū, uel alijs collateralibus. Nec unquā reperies ibi, q̄n cū sobole suamet ipse p̄currit. Si ergo nō mutat, quare stare p̄hibet. l. p̄cipimus. in fi. C. de app. & l. fancimus. C. de testa. q̄ legum correctio est uitāda, & c. & ita tenuit. Ia. de Are. & Cy. in d. auth. in successiōe. & multi moderni doct̄. Sed uidete, ueritas est ista, si qd̄ ab intesta succedit tit. iste est hodie correctus nō solū p̄ iura auth. sed p̄ iura Codicis. l. meminimus. C. de le. gi. hære. ubi dicit̄ filiū emācipatū succedere ad similitudinē suorū, nō obstāte sibi in aliquo emācipatione. Nec ibi fit distinctio, cū quo ipse ueniat ad successiōē. Idē dico, si aliqd̄ testm̄ est factū, qd̄ rescindat̄ in totū p̄ q̄relā, uel dicēdo nullū, ita q̄ res ad cām intestati deducat̄, & ab intestato succedat̄ eadē rōne. d. l. meminim̄. Sed si aliq̄s filius hēret necesse succedere p̄ p̄tab. qd̄ est q̄n omisso bñficio iuris ciuilis, de uolūtate uellet uenire p̄ p̄tab. uel p̄ aliqd̄ ius p̄torium, tūc dicerē istū tit. nō esse correctū, & in hoc dico Ia. de Are. bñ dicere, vñ nō est p̄prie iste tit. correctus, sed addit̄ noua forma succedēdi filio emācipato. & si ille eligit̄ illā, uenit in totū, sed si uenit per ius p̄torium, tūc p̄iungunt̄ cū filio suo, ut hic. Nō ob̄st. gl. p̄al. nā q̄n factū est aliqd̄ testm̄, q̄tū ad modū rū p̄di, remanet d̄ria emācipationis, & patriæ p̄tatis: quare emancipatus hēt petere necesse p̄tab. hodie, sicut olim. Sed postq̄ testm̄ est ruptū, q̄tū ad ius succedēdi non remanet d̄ria, nisi fm̄ eū modū, quē. s. dixi. Sed tenēdo istā gl. qd̄ est correctus iste tit. quare legit̄? Dic gl. q̄a i ea sunt bona ar. & aliās leges facit intelligibiliores. Ex t̄ hac gl. hēs. q̄ ex legibus correctis pōt sumi arg. Cōtra. C. de lat. li. tol. l. j. §. j. ubi falsi p̄na punit̄, qui leges correctas allegat. b̄ Sol. qd̄a sunt leges correcte in iuris corpe inclusa, & iste p̄nt allegari, ut i hac gl. hoc p̄batur in c. auctoritate. de cōces. p̄reb. in 6. c̄ Quædam non inclusa, & illæ non possunt allegari.

ADDITIONES.

- a Alex. ¶ Quærit gl. Vtrum iste tit. sit hodie correctus, per Imo. in d. l. si. de libe. & posthu. cum concor.
- b Alex. ¶ Alleg. Q̄n liceat alleg. ex legibus correctis, adde Bar. in l. fin. j. de fal. & in l. omnes populi. in fi. de iusti. & in Et adde Aret. in c. nouit. de iudi.
- c Alex. Los. ¶ In 6. dic ergo ex fide scripti exēplaris, aliæ sunt correctæ, & in corpore iuris nō clausæ, & de istis loquitur. l. contraria. de quo per Arch. plene in c. collatio. de offi. lega. in 6. & per Host. in summa. de offi. deleg. §. & in quo.

§. Iungitur. Opp. q̄ hodie datus in adoptionē non iungit̄ nepoti: q̄a per hoc de potestate nō exit, & sic remanet suus. l. cū in adoptiuis. §. oīa igitur. C. de adopt. Sol. Fateor q̄ hodie corrigitur, si datur in adoptionem extraneo, secus si auo.

§. Si pater. No. tex. in fi. ibi, nam ex hære. datus, & c. Opp. dicitur hic q̄n filius est ex hære. datus, nepos admittitur, & v̄r i iuuere, p̄ tūc nepotes nō iungant̄ patri ex hære. dato, & est uerū, ut s̄. hac l. i prin. Cōtra hoc op. §. de inoff. test. l. si pponas. Sol. ueritas est ista, q̄ ante platā q̄relā nō pōt iūgi nepos cū patre suo: quia p̄ p̄ ex hære. dationē excludit̄, sed post intentatā & platā q̄relā, iūgit̄ p̄ cū filio, p̄ d. l. si pponas. & hoc non ex uigore huius tit. sed ex clausula addita p̄ Iulianū, de qua habetis. j. e. l. qui duos. ¶ Item hic innuit, q̄ ex hære. datus h̄ p̄ mortuo, p̄ l. si patronus. §. ex testō. j. de bo. lib. Sol. intellige de ex hære. datione ualida: secus si est facta in ualida, ut q̄a nō est adita hære. ditas. l. filii. §. sed cū ex hære. datio. §. de contratab. uel aliās est in ualida: q̄a nō est facta rite. l. non putauit. §. nō quæuis. eo. tit. Opp. j. de bo. lib. l. si patronus. §. si quis. Sol. intellige hic de ex hære. datione mala mente, aliās secus ut ibi.

- 1 Querela datur illi, qui de necessitate non debet institui, si sit prateritus.
- 2 Statuto stante q̄ filia, uel mater non succedat patri, uel filio extantibus alijs filijs, uel fratribus, si extant, & iudicio testatoris succedere non possunt, an excludantur.
- 3 Ex hære. datus, quando habetur pro mortuo.
- 4 An ille, qui me impedit succedere, uel mecum concurrat, & iudicio testatoris excludit̄ à successiōe, me impedit succedere, uel mihi partē faciat.

§. Si pater in potestate. D̄ hic, si filius est ex hære. datus, nepos non admittit̄. Cōtra, mo admittit̄ ex p̄sona sua. l. iij. §. si emancipatus. in fi. §. s̄. de p̄tab. & l. si q̄s filii. C. de inoff. test. Sol. Dico, q̄ nepos nō admittit̄ ad p̄tab. ut hic, sed bñ pōt admitti ad q̄relā ex p̄sona sua: q̄a nō fuit institutus nec ex hære. datus. d. l. iij. §. si emācipatus. & d. l. si q̄s filium. Dices tu, hoc nō est uerū, nā solus ex hære. datus, uel habitus p̄ ex hære. dato, ut in p̄teritione m̄fna, uel materni generis, hēt q̄relā. l. j. & l. seq. §. de ioff. testa. sed iste nepos est p̄teritus ab auo p̄ino: ergo nō dēt h̄re q̄relā. Sed dico t̄ q̄ idit̄ in c̄tē dēt h̄re q̄relā. Ille. n. q̄ nō dēt institui de necessitate, si est p̄teritus, h̄r p̄ ex hære. dato ut d̄ i p̄teritione materna, uel materni generis. Sed hic nepos, quē p̄cedit filius, nō dēt institui. l. si q̄s filio ex hære. dato. i prin. §. de iniust. test. ideo eius p̄teritio h̄r p̄ ex hære. datione, sicut in p̄teritione materna, & p̄bat tex. a s̄. de inoff. testa. l. pater filii. a ubi p̄ h̄t q̄relā, nō tñ debebat institui, cū eū p̄cedebat gradus liberorū. & iō gl. q̄ ibi exponit q̄relā. i. p̄tab. nō bene exponit, & hoc patet q̄a tex. ibi dicit, testm̄ nō est factū ex cā pietatis, q̄ est cā q̄relā. l. j. & 2. §. de inoff. test. Nec ob̄st. l. si lio. §. j. eo. ti. q̄a ibi p̄ intentauit p̄tab. iniustē, cū sibi nullo mō cōpetebat: tū q̄a nō debebat institui: tū q̄a gradus liberorū p̄cedebat, & p̄batur ēt in d. l. iij. §. si emācipatus. in fi. & ibi dixi. §. de p̄tab. ¶ Quæro, b̄ ego p̄misi me dicturū hic q̄nē statuti, quod dicit, t̄ quod filia nō succedat patri extantibus filijs masculis, uel mater nō succedat filia extantibus alijs filijs masculis, qd̄ si est alius filius masculus, q̄ ex iudicio testatoris nō pōt succedere, ut q̄a ex hære. datus, an impedit matrē uel filiā succedere? & ista p̄misi me dicturū. in l. j. §. pe. §. de contratab. & iste est ualde difficilis passus, & uidetur, quod talis exclusus nō impediatur: q̄a h̄r p̄ mortuo, ut hic d̄ in tex. Et ut hoc perfecte uideamus, op. d̄r hic, quod ex hære. datus h̄r pro mortuo. Cōtra. §. de leg. j. l. filius. §. cū q̄s. & ibi gl. Dicit qd̄a, ut Ia. de Are. habetur pro mortuo quantum ad suum cōmodū: secus quantum ad cōmodū alienū, ut ibi. Hęc solutio nō placet: quia ēt ibi quātū ad cōmodū alienū habet̄ pro mortuo: unde hic nepotes habebūt totū, cū aliās essent habituri dimidiā. Dic ergo quod ibi ex hære. datus impediēbat aliū, faciens p̄ditionē dispositionis deficere, ex qua ille uolebat succedere, vñ nō attēditur, sit ex hære. datus, uel nō: quia sufficit q̄ sit filius, ut ibi, sed hic loquitur, q̄n ex hære. datus aliū impediēbat, q̄a concurrebat, si sequens cū eo succedebat: unde eo excluso per ex hære. dationē, nō impediatur alium succedere, ut hic. ¶ Itē opp. de isto. §. si pater. c̄ ubi filius ex hære. datus nocet nepoti, ergo ex hære. datus non habetur pro mortuo: q̄a tunc ueniret per p̄tab. nepos p̄teritus, uel diceret testm̄ nullū. Aduerte, ex hære. datio assumit effectū post aditā hære. d. l. filii. §. sed cum ex hære. datio. §. de p̄tratab. & tūc incipit haberi pro mortuo, cū est hære. ditas adita, & ex hære. datio p̄firmata. Si igitur nepos, qui est sequens in gradu, uult uenire p̄ quærelam, q̄ oritur post aditā hære. ditationem, & potest: quia pater ex hære. datus sibi non ob̄st. cū tūc post aditam hære. ditationē habeatur p̄ mortuo. Sed si filius uellet uenire per contratab. q̄ oritur ante aditā hære. ditationem. l. illud. in prin. §. de p̄tab. uel uellet dicere nullum, quod ius oritur ante aditam hære. ditationē, non pōt, cū illo tempore, quo ius debet oriri, non habeatur pater pro mortuo, ut in §. si pater. & l. si quis filio ex hære. dato. in princ. §. de iniust. testa. ¶ Ex hoc sequitur aliud, uos scitis, q̄ p̄tab. quæ datur patrono, orit̄ post aditam hære. ditationem. l. illud. §. de p̄tratab. modo filius liberti ex hære. datus nō impedit patronum, quin succedat per contratab. ut instit. de suc. lib. §. sed nostra. uerū. si uero testm̄: q̄a à tēpore quo oritur contratab. ille filius habetur pro mortuo. ¶ Itē. s̄. in uerū. sed & si patruus. ubi admittitur nepos, filio ex hære. dato habito pro mortuo. Et est ratio: quia uenit ex quodam iure ciuili sibi uere cōpetēti an aditam hære. ditationem: q̄m ipse erat in potestate, & p̄ emācipatus, & sic ei nullo modo ob̄st: sed si uellet uenire iure aliquo sibi quæsitō, ideo quia pater eius erat ex hære. datus, habet locum quod s̄. dixi. Ex hoc p̄cludo d̄ ad q̄nē, quam s̄. dixi, filia foemina non succedit extantibus masculis, masculus est ex hære. datus, impediatur ne succedere filiā foemina: Aduerte, si ex hære. dario esset annullata aliquo modo,

ADDITIONES.

- a L. Pater filium. Adde q̄ resp̄nditur ab Ale. in l. si quis posthumus. §. j. in fi. 2. col. & in l. in suis. nu. 10. de lib. & posthu. PANCIR.
- b Ale. ¶ Quæro. Hęc q̄. mouet Bal. in l. fratres. in fi. C. de inoff. test. Bal. in l. hmōi. §. Titio. & l. plane. §. si duobus. de leg. j. aliquid in auth. nouissima. C. de inoff. test. faciant no. per Bar. in l. j. §. quidā filii. de contratab. per eū in l. pater filium. de inoff. testa. in repe. in l. liberorum. de uerb. sign. & uide Bal. in l. j. in 6. q. C. q̄a non per. par. Pro hoc uide Bal. in l. in substitutionibus. de uulg. & pup. & de hac quaestione dic ut per Mod. in tract. statuto. quod extantibus masculis. in arti. 12. q. 6. De. Veritate huius q̄. & doctorum per Bar. hic uide Dec. p̄. 383. P V T.
- c Alex. ¶ Si pater. De isto §. si pater. adde Bal. in l. fratres. in fi. C. de inoff. testa. & uide Bar. in l. filius familias. §. cum quis. de leg. j. post princ.
- d Alex. ¶ Concludo. uide Ang. & Imo. in l. Gallus. §. & quid si tantum. in q̄. statuti. de lib. & posthu. Alex. l. i. col. 7. uer. circa secundum ubi Aret. nu. 21. Alex. in l. filia dotē. 2. col. uer. est bene dubium & ibi Dec. in fi. C. de colla. PANCIR.

do, tunc esset pinde, ac si nō esset facta, ut s. dixi circa tria glo. Sed si est exheredatus ritē, ita qd testm̄ non pōt rūpere, tunc si quidē filia uult succedere tanquā sua, non pōt: quia tpe mortis filius masculus cā pcedebat, ut hoc. §. si p̄. in prin. & l. si quis filio exheredato. in prin. q̄a non dēt institui. Sed si filia uellet uenire per q̄relam, q̄ oritur post aditā h̄reditatem, & sic eo tpe quo filius h̄t p̄ mortuo tunc posset succedere, prout dixi. s. de nepote. Contra p̄dicta opp. fortiter in auth. de nup. §. solutio in fi. ubi filius qui ingratitude commisit, nullo mō alij obst. Sol. ibi filius ingratus repellit à lege & sic tpe mortis reperitur exclusus, ideo alios nō excludit: sed hic excluditur p̄ factum hoīs, ut per exheredationem, q̄ habet locum post aditam h̄reditatem, ideo excludit eos, qui ueniunt post aditam h̄reditatem. Sed si ueniret aliquis ex iure, quod oritur ante aditam h̄reditatem, cui ipse filius obstabat, tunc filius impedit, ut dixi. Item huic legi opp. j. de assigna. libe. l. j. §. fin. ubi d̄r, q̄ testōr qui priuat aliquem portione sua pōt eam assignare c. i. uult, & ille priuatus facit partem alijs. R̄n. & aduerte ad hoc, q̄nque actus priuationis alicuius p̄cedit actum assignationis factæ alteri de eadem portione, qua ille est priuatus. Verbi gratia, exheredatur quis primo, ecce priuationis actus. Secundo, eius exheredati portio alteri assignatur, tunc h̄t locum ea, quæ s. dixi. Q̄nque actus assignationis factæ alteri, & actus priuationis alterius, est idē actus, tunc h̄t locum lex tria: quia testōr pōt assignare cui uult, & priuatus alijs facit partem. ¶ Ex hoc p̄cludo ad aliam q̄nē, dicit statutum, qd mater non succedat filio habenti fr̄. tres carnales ex patre: modo pone, qd unus filius decessit fratre p̄terito, extraneo, non turpi persona instituto, succedit ne mater? V̄r qd sic: quia frater non pōt succedere: quia est p̄teritus. Cōtrariū p̄ro, nā iste frater est priuatus successione, factō defuncti, & actus priuationis nō p̄cedit actum translationis in alterum, imo est idem, & ideo licuit defuncto auferri illi, & alij dare, & ille frater ita impedit m̄rem, sicut si haberet. l. j. §. 1. de assigna. libe. Faciunt hæc ad ea q̄ dixi ante, & dicā in l. h̄mōi. §. si p̄iūctum. s. de leg. 1. Cōtra p̄dicta v̄r fortiter. j. de bo. lib. l. si patronus testō. in prin. & inst. de suc. lib. §. sed n̄a. uer. si uero testm̄. ubi p̄teritus à matre, uel ab auo materno, uel à patre milite, habetur pro exheredato, & paternum non impedit, tū uides q̄ est unus & idem actus priuationis & trāslationis in alium, i. p̄teritio. R̄n. licet sit unus, & idem actus in subiecta figura uerborum tñ fm̄ ueritatem lex fingit exheredationem p̄cedere, unde fit cōtē actus priuationis p̄cedit. ut ibi pater: quia p̄teritio ibi h̄t pro exheredatione, nec remanet in finib. p̄teritionis. ¶ V̄t igit ista materia liqueat, qd ille, qui me impedit, uel mecum p̄currit iudicio testatoris, à successione excluditur, utrū me impediāt, uel mihi partē faciat, sic distingue. Aut ille impediēbat me: quia faciebat deficere p̄dōnem dispōnis ex qua debebam admitti; aut impediēbat me: quia ius succedendi habebat. ¶ Primo casu, et priuatus iudicio defuncti me impedit. l. filius. §. cum quis. & ibi no. s. de leg. 1. ¶ Secundo casu distingue. Aut actus translationis in alium, fit de portione, q̄ illi priuato debebatur, & actus priuationis est unus, & idem: aut actus priuationis p̄cedit. Primo casu, me impedit ille priuatus, sicut si priuatus non esset. l. j. §. si. j. de assign. lib. Secundo casu habes scire, q̄ ille actus priuationis assumit effectum demum h̄reditate adita. l. filium. §. sed cum exheredatio. s. de q̄tabu. ideo distingue. Aut ego habebam ius succedendi in solidum ab ipso initio, sed ille priuatus faciebat mihi partem per p̄cursum, & tunc priuatus mihi non obstat, ut in d. uer. sed & si patrius. Aut ab initio non habebā ius succedendi, uel in solidum non habebam, & tunc, aut uolo uenire ex aliquo iure qd h̄t originem à tpe mortis, uel ante aditā h̄reditatē, ut p̄ pos. q̄tab. q̄ datur liberis, uel dicendo, nullū, & non possum, ut hoc. §. si p̄. & l. si quis filio exheredato. in prin. s. de iniustu test. cōiuncta. l. illud. in prin. s. de q̄tab. Aut uolo uenire p̄ aliquod ius, qd h̄t originem tñ post aditā h̄reditatem, ut p̄ q̄tab. q̄ patrono datur, uel p̄ q̄relam, & possum, ut in §. sed nostra. Inst. de suc. lib. p̄iuncta. l. illud. in prin. s. de q̄tab. & p̄batur in l. si quis filiū. C. de inof. test. & s. de q̄tab. l. iij. §. si emancipatus. in fi. §. Et hoc uerum siue actus priuationis p̄cedat, uerē, siue fictē, ut inst. de suc. lib. §. sed nostra, uer. si uero testamentum. & l. si patronus testamento. in prin. j. de bon. libe. Ita debetis intelligere istam difficilem materiam.

ADDITIO.

¶ Poma. ¶ Concludo ad aliam. Et uide Bar. pro ista q. consi. inc. uiso testamento Minimi de sancto Quirico. & ita consuluit. ¶ Vide Alex. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ante nu. 17. ubi Are. post nu. 2. 1. de lib. & posth. PANCIR.

§. Liberos. Vide gl. quæ incipit. j. eo. §. ibi, in fi. Sol. ut in d. l. tutela. quia ibi in h̄reditate libertorum hic in genuorum.

§. Si pater ex duobus. Facit iste. §. ad id, quod dixi uobis in l. cum emancipatus. §. si. supra de contratab.

§. Illud. Vide gl. super uerb. illud non interest. quæ inci. quo ad hoc, ibi, sed argu. contra. Dic ut per Dylum in l. si proprietarius infra de dam. infec.

§. Inter ipsum. Primo, ponit unum dictum. Secundo, illud per tria exempla declarat.

§. Si quis ex nepotibus. Iste est notabilis. §. ad materiam iuris accrescēdi ex p̄iūctione legali. Facit. l. si duob. in prin. s. de q̄tab. Et hæc quæ p̄cedant, & qua rōne, dixi plenē in l. re p̄iuncti. s. de leg. 3. in materia coniunctionis legalis, teigi in d. l. si duob. in prin. s. de contratab.

1 Dictiones ex, propter, & de, quam uim habeant.

§. Emancipatus. Iurisc. usq; huc expediuit primā partem edicti, s. de p̄iungendis. hic incipit dicere de secunda, s. de collatione bonorū, q̄ inducitur per hūc ti. & durat usq; ad fi. l. Vides ergo, q̄ filius p̄fert tñ nepotib. ex eo retentis: sed quātum p̄ferat, sequitur in §. nūc uideamus. & est satis no. casus, & ibi debere p̄ferre, coniunge uer. eueniet. j. e. & postea redeas ad uer. nā & si alius. & in hoc uer. no. tex. ibi. hoc. n. non de bonis. j. nā tu habes d̄rias inter ex, & propter. l. iij. §. si seruus. & l. eo tpe. §. si. de pecu. l. j. §. ex incendio. de incend. rui. nau. cum simi. & l. nō dubium. C. de leg. Sed hic habes de dictione, de, melius quā alibi, & habes q̄ dicitio, de, denotat causam proximam, sed dicitio, propter, denotat causam remotam.

ADDITIO.

2 Alex. ¶ Ex, & propter. Et de dictione ex, & pp, & de dictione, de, uide text. q̄rium & ibi Bar. in l. si finita. §. 1. de dam. infec. & in l. non dubiū. & de dictione, de, notat Bal. in l. de pecoribus. C. ad l. Aquil. & per Bar. in d. §. ex incendio.

§. Si sit filius. Vos habetis hodie ita difficilem lectionē sicut habuistis hoc anno. Et hic. §. usq; ad finem. diuiditur in tres partes, ut patet ex litera. Op. uidetis hic, q̄ istis nepotib. quorū unus est emancipatus p̄fert. Cōtra, emancipatus emancipato non p̄fert. l. j. in fi. & l. p̄tor. §. quoties. s. de coll. bo. Sol. Dicit gl. huic nepoti emancipato non p̄ferri ex persona sua, sed ex persona p̄ris sui, in cuius locum succedit, qui p̄ p̄mortuus erat in potestate. Contra hæc sol. opp. de hoc tex. ibi, quāuis. hi minus: quia si p̄ superuieret, nihil essent nepotes habituū: sed hic dicit, minus. Sol. Expone minus. dicit gl. j. nihil. l. illud. §. si. de trib. Et quasi oēs hanc solutionem tenent. Sed mihi nō placet: quia qd dicit, q̄ nepos in l. locū p̄ris succedit, expone, id est, in gradu suū: nō intelligas, qd ex persona p̄ris fiat ei collatio, sed ex persona sua: quia ius collationis nō q̄situm non trāsit ad h̄dē. l. j. §. ibidē. s. de coll. bo. dixi in l. j. s. de coll. bo. §. si sit. Quare glo. alio mō soluit, quia hic loquitur de profectitijs, q̄ et emancipatus p̄feruntur. Hoc nō est uerū: quia nō reperimus, qd emancipatus emancipato p̄ferat p̄fectitia, fm̄ hæc iura: sed hodie sic. l. ut liberis. C. de colla. Dixi s. de colla. bo. l. pater filium. Sol. gl. tertio modo, & dicit hunc nepotē esse emancipatū à patre suo, non ab auo. Hæc sol. nō placet: quia quocunq; mō nepos nō sit in aui p̄tate, sufficit: quia cessat rō collationis. Pro hoc. l. emancipatus in prin. s. de q̄tab. Quid dicemus? Breuiter dico hic, q̄ huic nepoti emancipato p̄fert p̄ fratrē suū in p̄tate retentū: quia ambo unā personā repræsentant. l. si nepotes. s. de coll. bon. Vnde sufficit, q̄ unus sit in p̄tate, secus si diuersas personas repræsentaret: quia essent nepotes ex diuersis fratrib. l. j. §. si sit nepos. s. de col. do. & formatur hoc q̄rium. C. de colla. l. si emancipati. in j. gl. b. & male soluitur. ¶ Item opp. q̄ iste. §. nihil faciat ad tit. Gl. respon. q̄ faciat ad titu. quia tractat de collatione faciēda, ut uidistis. s. ca. l. in prin. & exinde occasione sumpta generalius tractatur.

ADDITIOES.

2 ¶ Persona sua. Adde Bar. in l. j. §. si sit. s. de colla. do. & in l. j. C. de lib. p̄ret. Aret. consi. 164. uer. pro ista conclusione. est opt. tex. ubi communiter Bar. ait improbari. & gl. j. sol. recipi. PANCIR.

b ¶ Glo. uide Bar. Des. & alios in d. l. si emancipati super gl. j. ibi.

§. Sed & si sint. Pone casum sic. Quidam habebat unum filium emancipatum, ex alio filio p̄mortuo duos nepotes emancipatos, ex uno istorum nepotum unum pronepotem in potestate, iste filius emancipatus cōfert bona sua, propter hunc pronepotem, qui erat in potestate, modo quæritur, utrum isti nepotes emancipati, de illis bonis collatis debeant aliquid habere? Respon. Iurisc. omnes isti nepotes, & pronepotes repræsentāt locum unius, tamen de bonis, quæ ipsis remanent ex collatione, dimidiam habebit alius nepos cum filio suo in potestate retento, qui est pronepos, quo ad auum. h. d. Iste est difficilis. §. In tex. ibi, partem de bonis collatis à filio emancipato uiuente. Op. & v̄r q̄ solus pronepos in potestate retentus debeat habere bona collata nam emancipato non fit collatio. Dicit gl. sol. ut s. prox. §. Tu dic, hic omnes isti nepotes, & pronepotes habentur loco unius, & ideo istis emancipatis propter personam pronepotis, qui est in potestate, fit collatio, ut supra prox. §. dixi.

§. Sed & si nepos sit. Gl. hic ponit casum, in uer. cōtinuat, & bene. Alia sunt clara.

LEX II.

1 Interpretante in lege dicta, in l. interpretata uidentur repetita.

2 Clausula, cum eadem conditione, intelligitur eisdem passis, & oneribus. Nihil.

Nihil. ¹ Ista est no. lex. & h. d. Clausula ꝛ adiecta in l. interpreta-
ta, videntur repetita in l. interpretante. h. d. Et hoc no. ad
multa. Facit ad hoc tex. in auth. de filiis añ do. inst. natis per totam
illam constitutionē. Et de hac materia qualiter dictum in uno ca-
pite, videatur in alio repetitum, dixi plenē in l. ꝑtor. §. eritq;. ꝛ. ui
^a bon. raptō. Item no. ² hæc uerba, quæ hic dicuntur cum eadem cō-
ditione, intelliguntur, id est, eisdem oneribus: ut ꝑstet legata filius,
² sicut pater. ꝛ Et hoc facit ad multa, si dicitur, talis recepit rem illa
conditione, quam habebat talis. Nam intelligitur eisdem ꝑctis, &
oneribus. quod no.

ADDITIO.

^a Alex. ꝛ Item no. uide Bal. in l. ea conditione. C. de rescin. uend. & in l. cum res.
& ibi Bal. C. de dona. & ad dicta hic per Bar. in prin. adde Fran. de Are. in c. no
uit. de iudi.

LEX III.

Qui duos filios. Ista lex est magnæ difficultatis in ca-
su, & paræ utilitatis, & primo ponit
tur thema, & duæ qōnes ex themate. Scđo, ponitur rñsio ad primā
qōnem. Tertio, rñsio ad secūdā. Secunda ibi, rñdi si filium. Ter-
tia ibi, qm̄ si ꝑ. Opp. ꝛ. ea. l. ult. Solu. ut ibi. ꝛ Quæro quæ fuit noua
clausula à Iuliano inducta. Rñ. hoc edictū: nā forte ꝑtor, qui hoc in-
trodūxit. fuit uocatus Iulianus, uel fortē Iulianus Iuriscō. introdu-
xit hoc magis quàm ꝑtor. Vel possumus dicere, q̄ noua clausula
fuit inducta à Iuliano, non à ꝑtore, quando filius iungitur
cum patre exheredato, ut habes in l. si proponas. in princ. §. de in-
offi. testam. non curo.

LEX V.

Si nepos. Iuriscōsultus exponit uerba posita. §. eod. l. j. quæ
dicunt suo nomine.

LEX VI.

Si quis filium. No. q̄ hoc edictum habet locum in nepo-
ribus legitimis & naturalibus. secus in legiti-
mis tantum, ut in adoptiuis, ut hic, & habuistis no. §. e. l. j. in prin.
in glo. magna.

LEX VII.

Si post emancipationem. Iuriscō. ponit hic pri-
mo unam qōnē, cui
non rñdet. Secundo, ponit aliam, cui rñdet. Tertio, aliam, cui rñ-
det: sed ad qōnem non solutam respondet gl. antepe. Secunda pars
incipit ibi, & proponamus. Tertia ibi, & cui. Aduertatis: quia est
ualde difficilis in hoc princ. Collige casum in tex. ibi, finge. n. & c.
ꝛ Quæro, dñ hic, q̄ nepoti est seruanda portio ex constitutione,
quæro quæ sit ista constitutio diui Pij? Dic est illa de qua fit men-
tio. §. eo. l. qui duos. sed fuit constitutio Antonini, nisi dicamus qđ
fuit idem diuus Pius, & Anton. Alij dicunt, quod ꝑseruatur ꝑ hoc
edictum, sed hoc est falsum: quia per hoc edictum nullo modo ad-
mittitur, nepos, qui nō est in potestate. Sed ueritas est qđ hic dñ ex
ꝑstitutione diui Pij, debet itelligi, id est ex edicto de leg. ꝑst. & ex
ꝑstitutione diui Pij, quæ est facta ad illud edictū & declarauit illud
edictū pertinere ad hñditates. l. filiū. §. sed & si portio. §. de leg. ꝑst.
ꝛ Hoc ꝑmissō, quæro in primo casu, quæ portio conseruabitur
huic nepoti: In gl. sunt plures solutiones. Prima est, quod conserue-
tur uirilis, hoc est, tertia: quia sunt duo filij. l. uirilis. in princ. supra
de leg. ꝑst. Hæc opinio non est uera: quia fm hoc habebit iste
filius, qui non est in familia plus quàm si esset in familia: tamē qui
dam uolentes sustinere, concedo ꝑrium, & dicunt, quod est ratio,
quia habet iure suo, non per ꝑtabulas. Alij hoc timentes dicunt,
quod conseruatur tantum, quantum hñet ex hoc edicto. l. quarta.
Alij idem, qđ conseruatur tantum, quantum haberet si esset in po-
testate. Sed prima est uera q̄ tertia debet conseruari, per l. duos. in
fi. §. eo. nisi diceres illam correctam, quod non est dicendum, & hoc
tenet Dyn. ꝛ Venio ad secundam partem, qm̄ duo erant nepotes,
quorum unus erat in potestate, alter non, quantum cōseruabitur,
utrum uirilis hoc est, quarta: uel fescuntia, id est octaua. Dicit gl. se-
scuntia, & hoc est uerum, sed tunc extra glo. dubitatur, & sunt uer-
ba Dy. quare supra proximi conseruatur uirilis, hic uero non? Rñdet
Dy. uirilis debet itelligi, quod istæ exceptæ personæ non habent
aliquid ultra, quàm habet unus, qui uenit per ꝑtab. l. uirilis. §. i. §.
de leg. ꝑst. sed in primo casu huius legis, si sibi ꝑseruatur uiri-
lis, non habet plus quàm hñet ille qui uenit per ꝑtabulas. sed hic si
conseruaretur ei quarta, haberet plus quā aliquis ex his, qui vocan-
tur ad contratab. ideo non seruatur quarta: sed conseruatur ei id,
quod haberet, si in potestate mansisset. Et quod haberet plus, si cō-
seruaretur quarta, quā haberet si esset in potestate, ꝑbat: filius emā-
cipatus cū nepote in potestate retento, habent dimidiā, quam ꝑ-
riuntur inuicem, & sic quilibet quartam. Si ergo iste filius, qui non
esset in potestate hñet quartam, ista quarta dñ detrahi tam à patruo,
quàm a filio, & nepote in potestate retento, ut ꝛ. in fine. & sic ne-
pos non existens in potestate, haberet quartam integram, & ne-
pos existēs in potestate, haberet quartam diminutam, & sic nepos
non retentus in potestate, haberet plus, quàm aliquis ex his, qui

ueniunt per contratab. quod esse non debet: ideo conseruatur
ei portio, quam haberet si in potestate remansisset. Ita dicit Dyn.
Prædicta puro uera, si ponamus in hac lege nepotem in potestate
retentum esse ꝑteritum, uel si ponamus eum esse substitutum, &
uellet uenire per edictum de coniun. omisso beneficio titi. de le-
gat. ꝑst. Sed si iste nepos in potestate retētus esset institutus,
& uellet uenire per edictum de legat. ꝑst. ubi sit portio con-
seruetur. tunc sibi, & alteri nepoti conseruaretur tertia, & sic quili-
bet haberet duas uncias. Ita debetis itelligere hanc materiam. Po-
test. n. eligere iste nepos in potestate retentus, beneficium illius edi-
cti de coniungen. & uenire per contratab. uel eligere beneficium
de legat. ꝑst. l. filium. §. omnibus. §. de legat. ꝑst.

TITVLVS DECIMVS.

De Carboniano edicto.

DICTVM est supra de bono. poss. ꝑtab. & de multis edictis fa-
ctis circa illud, sed quia edictum Carb. est factū circa edictū de ꝑtra-
tab. ideo sequitur ista rubr. Quærit gl. quare dicatur Carbonianum
edictū? Dicit gl. quia à Carboniano editum, ut in gl. habes, & bene.

LEX PRIMA.

Icui. Iuriscōsultus primo ponit edicti naturā, se-
cundo, incipit edictum exponere. Secūda ibi,
non tm̄ masculi, & c. Habetis hic tria, quæ principaliter
ponit edictum. Circa istud principiū sunt aliqua glo. q̄
recitant uerba Iuriscōsulti posita. ꝛ. eo. per totum tit. Sed primo
quæro, utrum, iste cui sit ꝑtrouersia, sit institutus, uel exheredatus.
Dic ut. ꝛ. ea. l. §. ꝑponius. Irē dicitur hic, ꝑtrouersia, an itelligatur
agendo? Dicit gl. qđ non, sed tm̄ excipiendo. Tu dic, idē est agēdo
sue excipiendo. ꝛ. e. l. iij. §. parui. qđ dic ut ibi, & plenius dicā. ꝛ. e. l.
iij. §. missum. ꝛ Dicitur hic, controuersia fiat, quid si sit inter libe-
ros, an hæc sufficit? Rñdet, sic, sed debet esse controuersia etiam de
bonis, ut ꝛ. eo. l. iij. §. quāuis. ꝛ Item dicitur hic causa cognita, qua-
liter itelligitur? Dic ut. ꝛ. eo. l. iij. §. cause. ꝛ Dicitur hic, q̄ aduer-
sarius mittitur in possessionem, si pupillus non satisfat, quæro, an sit
aliquis casus quo aduersarius mittitur si sibi pupillus cauet? Respō.
sic, si aduersarius est in pari gradu cum pupillo, l. sed & si is. ꝛ. eo.
Istam materiam de satisfactione, declara, ut in d. l. de bonis. §. qui
pupillo. ꝛ. eo. l. sed & si is.

§. Et generaliter. Op. q̄ iste uer. ibi ꝑdicat: q̄a primo
dicit, qđ datur scēminis hoc edictū,
& postea dicit qđ illi, qui non hñt contratab. repelluntur, sed in te-
stamentis scēminarum tantum non habet locum cōtratab. l. illud.
§. ad testamenta. §. de contratab. So. Intellige de scēminis descendē-
tibus ex uirili sexu. Item opp. q̄ instituti & uenientes ab intestato
ueniunt per Carbonianum, & non habent contratab. ut ꝛ. ea. l. §. ꝑ-
ponius. & l. si impubes. Sed hoc soluit glo. & bene.

¹ Patris assertio asserentis aliquem non esse filium, non nocet filio.

^a **§. Si quis.** ^a Hic declarat illud qđ dicit cōtrouersia fiat, sa quo
fit. Nam. §. in uer. & generaliter, declarauit illud uer-
bum, sicut sit controuersia. Not. text. ibi, cum & si testator. & c. ex
¹ quo ꝛ habes, quod licet pater dicat aliquem non esse suum filium,
non nocet filio, ut hic sicut nec dictum matris. l. imperator. §. mu-
lier. supra de proba.

ADDITIO.

^a Ale. ꝛ Si quis. De quo uide Bar. in l. filium. de his qui sunt sui uel alieni iuris.

¹ Carbonianum non habet locum si defunctus dicatur seruus.

§. Sed & si quis. Hic. §. respicit illud uerbum inter libe-
ros positum. §. ead. l. in prin. Not. text.
ibi nam uel magis: Item not. text. ibi, sed & ipse defunctus & c. Ex
¹ quo habes, q̄ ꝛ si defunctus dicatur esse seruus habet locum Car-
bonianum. Et uidetur mihi quod contra istum text. sit text. in l. li-
ber. C. de peti. hære. de quo dic, ut dicam. ꝛ. eo. l. iij. §. missum.

§. Pomponius. Not. ex hoc. §. ꝛ ei qui habet bonorum
possessionem secundum tabul. non da-
tur Carboniana. Secundo not. differentiam inter iam natum &
posthumum. Ratio differentie est ut in glo. dicitur, quod bene de-
claratur in l. secunda. C. de edic. diui Adria. tol. ꝛ Quæro, quid si et
ille sit filius institutus dubitatur, ut quia aduersarius negat esse illū,
quem testator instituit tanquam filium, an habeat locum Carbo-
niana? Respon. sic, ^a quia eadem est ratio, quæ est in posthumo. ut.
ꝛ. eo. l. iij. §. quamuis.

ADDITIO.

^a Alex. ꝛ Respon. sic Adde Bal. in l. j. C. eodem.

§. Idem

§. Idem ait. ^a Vide hic, q̄ si aliquis exheredat tanquā nō filius, exhereditatio nō ualet. Sed p̄tra, in l. iij. in prin. s. de liber. & posthu. dicit glo. exhereditatio nō ualet, s. si probet se filium, interim ualet. Certe satis potest sustineri, & sufficit q̄ probet se filium semiplene, ut, j. eo. l. iij. §. causā. quo probato datur Carboniana possessio, ut hic, quantum ad alia ualet exhereditatio, ut. l. iij. in prin. & ibi no. s. de libe. & posthum.

ADDITIO.

^a Alex. ¶ Idem ait. Adde Bal. in l. j. C. eo. & in d. l. iij.

§. Si quis filium. Hic incipit Iuriscōsultus declarare illa uerba, quae dicunt, quod controuersia differri debet in tēpus pubertatis, quid interest? Hic Iuriscōsultus rōdet, uides in lege nostra, quod si quidem sit contentio de bonis tantum, non habet locum Carboniana: secus si de bonis & statu: quia tunc sic. ¶ Quæro, si testator instituit filium nō ut filium, an testamentū ualet? Respond. sic: quia ualet exhereditatio sic facta, multo magis institutio. l. iij. in prin. s. de libe. & posthum. Hoc præmissis aduerte ad istum. §. quō iste filius dicebat se hæredem ab intestato, si institutio ualet? Fortē hoc erat: quia erat institutus ex unciā, unde s̄m iura antiqua non poterat agere ad supplementum sed poterat rūpere testm̄. l. cū quæritur. & l. omnimodo. C. de inoffic. testam. Vel dic, q̄ dicebat testamētum nullū, non tñ dicebat bene. Itē oppo. q̄ isti coheredes negant eū filium, uidetur q̄ nō habeat locū Carboniana: quia sit controuersia de statu tantū, nō de bonis: quia bona sunt sibi relicta tanq̄ extraneo, & cessat Carboniana, ut infra eo. l. iij. §. quāuis. Respō. imo faciebant cōtrouersiam de statu & de bonis dicentes non esse filiū & sibi relictum, tanquā filio, merito si non est filius, institutio non ualet. l. si p̄. & l. nec apud. C. de hære. instit. Vel fortē tenebant eū filiū, & dicebant relictu sibi factū esse perditū, ex eo quod testm̄ dixit nullū, tñ illa allegatio nō est bona, ut dicitur & probatur. s. de his quib. ut indi. l. post legatum. in prin. Item dicitur hic, q̄ si hæres contendit testamentū ualere, non habet locū Carboniana. Sed certe quatenus contendit ualere, non negat eū filiū, nec est cōtentio de bonis: quia si dicit testamentū ualere, etiam per consequens dicit se uelle dare relictu illi filio. Respon. licet concedat testamentum ualere, tñ dicit relictu illi filio non ualere, dicenti testamentum nullum. Vel aliter est contentio de bonis, nō de eo, quod filio est relictu, sed de eo, quod ultra petit, dicendo testamentum nullum, non tamen quæstio differitur: quia est quæstio de bonis tantum, non de statu.

§. Si mater. Iste §. habet quatuor partes. no. si status pupilli reuocatur in dubium, differitur quæstio status, sed si redarguitur mater, tunc secus, ut hic. ¶ Op. de primo responso ad s̄m. In primo quæstio differitur, in secundo non. Gl. soluit in primo dicto, q̄ fiebat quæstio matri. & puero simul, secundo matri tantum, hoc uidetur tenere lac. de Are. & Dyn. Vel aliter. in primo responso fiebat quæstio puero tantum, & non matri. in secundo responso matri tantum, & non puero. Ista est secunda lect. glo. & hoc uidetur tenere Roffred. in libellis suis super hoc ritu. Intellegit enim primum responsum, q̄ fiebat quæstio pupillo, & faciendo quæstionem pupillo, per quandam cōsequentiam fit matri. Et hoc uult dicere tex. in princip. dum dicit mater subiecti partus arguatur, & c. in secundo respon. mater principaliter accusatur. Ita dicit Rof. Videte, ista opi. non uidetur esse uera: quia antequam mater accusetur, & conuincatur nō potest ista quæstio moueri puero, ut. j. l. proxima. non ergo procedit dictum Rof. q̄ per quādam cōsequentiam fiat quæstio matri. Sustinendo Roff. dic q̄ ista exceptio, q̄ prius debeat fieri quæstio matri, non opponatur, & sic iudicium procedebat. l. j. & quod ibi no. C. de appellatio. & l. ij. C. cōi diuid. & q̄ ibi no. & l. si mancipium. s. de euic. Ita potest sustineri Roff. tamen diuiniatio est. Sed tenendo aliam opi. quā tenet Dy. & lac. de Are. remanet dubium. quomodo poterat simul, & semel fieri quæstio matri, & puero, cū accusatio matris sit quæstio criminalis, l. leg. Cornelia de fals. l. j. C. de fal. & quæstio pupilli sit ciuilis, & sic debent diuersos iudices habere. l. solemus. §. latrunculator. s. de iudic. Possimus dicere, q̄ contra matrem agebatur de falso ciuilitate, & petebatur pronuntiarī partum esse suppositum ciuilitate, si ad hoc requirebatur pupillus & eius administratores: unde simul & semel istud iudiciū agitabatur, merito debet differri, ut hic. Sed in secundo respon. mater criminaliter accusabatur, ideo status pupilli non tangebatur, & hoc innuit tex. hic. Nam in prin. tex. dicit mater arguatur, nec dicit quomodo, ciuilitate uel criminaliter, licet glo. dicat criminaliter, sed in secundo respon. dicit, rea postulatur, & sic accusabatur, ideo quæstio non debet differri. Contra, quia quæstio debet differri, quando mater sola postulat rea, ut infra e. l. iij. §. ibidem. Solu. hic loquitur quando mater erat maior 25. an. secus si minor, argum. d. §. ibidem. & quod no. infra. eo. l. si impubes. §. si mater. ¶ Reassume ergo sic omnia prædicta. Quandoque fit quæstio pupillo tantum, quandoque matri tantum, quādoque utriusque. Primo casu differitur causa status, ut hic in prin. s̄m unam lect. & per totum titu. istum. Secundo casu, non differitur, & hoc

in uersis. cum uero nisi sit minor, uel grauida, ut. j. dicitur. Tertio casu quando fit quæstio utriusque, qualiter procedat, ut. s. dixi. Aduerte, aut mater est minor, & differitur quæstio respectu utriusque, ut. j. eo. l. iij. §. ibidem. & q̄ no. j. eo. l. si impubes. §. si mater. Aut mater erat maior, & tunc respectu filij differitur, sed respectu matris differri non debet, arg. istius §. in uer. cum uero. Ita ut etiam intellegere Cy. in l. j. C. ad l. Corn. de fal. in secunda op. licet non ita plene dicat. ¶ Op. etiam q̄n mater sola arguitur per accusationem ut q̄ debeat differri quæstio status. l. si uentris. s. de uen. in pos. mit. Sol. Dicunt quidam, q̄ illa debent intelligi s̄m præcedentem distinctionem, q̄ ibi accusabatur mater de adulterio ad impediendum partū. Hæc sol. non procedit: quia si accusatio est criminalis nō potest simul & semel dirigi ꝑ matrem & partum: quia diuersa sunt iudicia, & debet à diuersis iudicibus agitari. Quare dic, q̄ ibi accusabatur mater sola, fiebat tñ præiudicium partui futuro: sed hic fiebat præiudicium partui iā nato. Et est ratio: sicut. n. cum mater est minor, quæstio differitur, ut. s. ita etiam q̄n est grauida debet differri, q̄n non potest ita sufficienter defendere. Item est ratio: quia magis fauemus partui nascituro quā iam nato. l. j. §. si ea. s. de uen. in pos. mit. Hoc uidetur tenere Roff. super isto. ti. Item dicitur hic in fi. q̄ sententia lata ꝑ matrem præiudicat partui. Contra. C. ad l. Corn. de fal. l. j. Sol. intellegit gl. q̄ iste uer. referatur ad primum casum, q̄n agebatur ꝑ matrem & pupillū simul, & sic sententia fuit lata ꝑ pupillum. Ita dicit gl. & bene. Alij dicunt, q̄ et q̄n sententia est lata ꝑ matrem, præiudicat filio ^a quo ad probationem. l. j. §. si cui. s. de uer. inspi. & q̄ no. in l. edictum. eo. ti. Videte, q̄ dicitur, q̄ factum matris præiudicat pupillo, uel filio, quo ad onus probationis, est uerum, q̄n est factū matris non obseruantis ea quae dicuntur in illo titulo de uentre inspi. non aut factū matris succubentis in causa, ut hic, & hoc puto uerum. Vel aliter, factum matris non nocet filio in causa principali. l. j. C. de fal. alijs sic. Sed non placet, quare tene primā sol. quā dedit: tangitur etiam per Cy. C. eo. l. j. in 2. q. Et faciunt prædicta ad q. quam disputauim, an sententia lata contra filium pro maleficio, sufficiat, ut fiat executio cōtra patrem? Dicit in disputatione mea, & plene scripsi in l. cum filius. j. de uerb. oblig.

ADDITIO.

^a Alex. Filio. Vide Anto. in c. pe. de resti. spol. & in c. causam. el. 2. qui filij sint legi.

L E X II.

ⁱ Actio ciuilis & criminalis, quando competit cōtra aliquem an sit necesse, q̄ prius agatur criminaliter, quā ciuilitate.

Licet Mulier. Donec uiuit aliquis ex participibus criminis, non potest agi ciuilitate de crimine ⁱ contra tertium. h. d. no. lex. † & sic habes, q̄ nō est in potestate mea, uelim agere ciuilitate. Contra. C. q̄n ciui. actio cri. præiud. l. j. Sol. Dicit lac. de Are. & bene, & multum nota. si contra criminolum ego uolo agere, possum eligere, an uelim agere ciuilitate, uel criminaliter. l. j. C. q̄n ciui. act. cri. præiud. ita dicit ipse. Adde, nisi in casu homicidij: quia per ciuilem actionem in una causa non debet præiudicari, Cornelia de sic. criminali. l. prætor edixit. §. j. de iniur. s̄m lec. lac. de Are. Si uero uolo agere criminaliter contra tertium nō possum agere ciuilitate contra tertium, ut hic, & l. j. C. ubi causae fideales, & refert Cy. latius in l. ultima. C. de fide instrum.

L E X III.

Carbonianum. In tex. ibi in s̄m tabul. id est in bonorum possessione s̄m tab. Dicitur hic, q̄ posthumo instituto, licet habeat s̄m tab. potest et habere locū hoc edictum. Sed quid si iam natus est institutus? Dicit gl. idem si hæc duo negentur. Sed glo. j. prox. §. facit differentiam inter posthumum, & iam natum, & idem ut ^a facere tex. s. eo. l. j. §. Pomponius. quid dicemus? Dico q̄ idem in posthumo: quia nego eum esse institutum, & quia nego istum esse illum, quē testator instituit, ut filium: non obstat. §. Pomponius. quia ibi denotat facti accidentiam: quia raro contingit illa contentio, q̄ testator errauit in corpore: sed si hoc contingeret, uerum diceret nostra gl. Dicitur hic: in fideicommissis & legato habet locum Carbonianū. qualiter intelligatur? Dicit gl. duobus modis. Tene primam, quae est uera.

ADDITIO.

^a Ale. ¶ Videtur. Vide Bar. in l. j. §. Pomponius. s. eo. & Bal. in l. j. C. eo.

§. Quamuis. Op. dicitur hic, quod scripto hæredi non datur Carboniana, contra. s. prox. Dicit glo. hic in iam nato, ibi in posthumo, uel etiam in iam nato esset idem, q̄n esset contentio de statu personae ut ibi dixi, & hic debet intelligi, q̄n de statu personae non est contentio, & ideo quia habet possessionem ordinariam, nō recurritur ad istam: ut l. quamuis. C. de edicto diui. Adria. tol. & l. j. & 2. quorum bonorum. Item opp. j. eo. l. de bonis. §. ita demum. Solue, ut ibi. ¶ Quæro, q̄n mouetur quæstio status tantum, an differatur quæstio bonorum? Respon. non, quia quando mouetur quæstio status tantum, non bonorum, ad quid differitur, cum non sint inuicem præiudiciales?

§. Pube-

§. Puberi. Nota q̄ decretum surreptitium non ualet. l. cum uero. §. subuentum. j. de fideic. liber. & l. magis puto. §. pe. §. de rebus eorum.

A D D I T I O.

- a Ale. ¶ Puberi. Et istum tex. alle. Bal. in l. j. ad finem. C. de curatore furio.
- 1 Exceptio, dolo facis, petere quod restitutus es, habet locum in possessorijs adipiscenda in alijs possessorijs non.
- 2 Procurator presumitur ille penes quem sunt instrumenta causae.
- 3 Semiplena probatio, quando sufficiat in causis summarijs.

§. Causa. Hic incipit exponere illa uerba, causa cognita, q̄ bis in edicto posita fuerunt. Opp. d̄r hic, q̄ debet cognosci summam. Contra. C. e. l. ij. Sol. Illa fm istam dēt intelligi, q̄ cognoscetur summam. Itē d̄r hic, q̄ summam cognoscit j. in l. iudices. C. de iud. Sol. Speciale est hic, ut plene not. in l. iij. §. ibidem. §. ad exhib. ¶ Itē op. d̄r hic q̄ potest opponi puero petenti

- 1 Carbonianā: tu non es filius. Contra ¶ in possessorijs non hēt locū regula, dolo facis: quia petis. l. si quis ad se fundū. C. ad l. Iulia. de ui. & plene no. in l. j. §. j. de ui & ui arma. Sol. in possessorijs recuperandae non habet locum regula illa, sed in possessorijs adipiscendae habet locum. de quo plene in l. dolo. j. de do. exce. & plene dixi in l. si focer. §. Lucius. §. sol. ma. ¶ Itē d̄r hic, q̄ cū est dubiū de mandato, admittitur cautio de rato: quāro qualiter intelligitur a dubiū de mandato? Dicunt quidā, q̄n ille ¶ qui dicit se procuratorem, hēt aliquid modicū, saltē q̄ faciat pro eo, q̄ mihi multū placet, & gl. est iuris Canonici quae dicit, q̄ si apud aliquē reperiūtur instrumenta causae, est praesumptio q̄ sit procurator, ut no. in c. j. de procu. & dixi in l. uigo. §. de adm. tut. & de hoc no. per doc. C. de proc. l. j. & l. non solum. §. qui alieno. §. de procu. ¶ Item no. hic q̄ in causis summarijs, sufficit ista probatio semiplena b̄ ita q̄ inducat p̄sumptionem, & hoc intellige in causis summarijs, in quib. p̄iudicium modicū parat. tunc n. sufficit summaria cognitio, q̄ p̄sumptionē implicat. Si n. parat magnū p̄iudiciū, tunc requirit plena cognitio, sed d̄r summaria, quia dant breuiores dilationes, & sic non ad probationē d̄r summaria, sed quia dant dilationes breuiores. Ita notat Dy. in l. j. §. fi. j. de p̄. stip. & ita dēt intelligi. c. saepe p̄tingit. de uer. sign. in c. mēn. Facit ad praedicta. j. prox. §. & quod dicitur ibi.

A D D I T I O N E S.

- a Ale. ¶ Intelligitur. Qualiter dicitur dubium de mandato. adde Bal. & Imo. in l. Maui. sol. mar. per gl. in c. coram. de offi. deleg. & in l. fi. de pac. conuen.
- b Ale. ¶ Semiplena. Adde Bar. in l. iudices. C. de iudic. & latius in l. j. §. fi. j. de p̄. to. stipu.
- 1 Practica materiae Carbo. & pro libello. nu. 3.
- 2 Mater in causis status, & ad statum pertinentib. pro pupillo testificatur.
- 3 Tutor quando pro pupillo testificatur.
- 4 Testes examinari & publicari ad aeternā rei memoriā, q̄n q̄s facere possit.
- 5 Infamis de facto non repellitur a testimonio, sed minus ei creditur.
- 6 Testis conditio quo ad testificandum quo tempore attendatur.
- 7 Testis qui tempore testamenti erat bonae conditionis, sed tempore redditi testimonij erat infamis, ut probet, q̄ tempus attendatur, remissive.
- 8 Testi deponenti de facto longinquo non ita creditur, sicut de propinquo.
- 9 Testes ad aeternam rei memoriā examinari possunt super eo quod facile potest tradi obliuioni.
- 10 Index qualiter pronuntiabit super Carbo. edicto, & c.

§. Duæ autem sunt causae. Nota tex. ibi finge esse testes, & c. Primo

- 1 quæro practicam ¶ huius materiae? R̄ideo ad hoc, ut beneficiū huius edicti cōpetat, oportet quod prius cōtrouersia status fiat, ut. j. eo. l. fi. Practica ergo erit ista, si possidet pupillus, tunc si alius agit ¶ eū dicens eū nō esse filium, & ipsum esse proximiorē p̄sanguineū, tunc pupillus excipiendo peteret se tuēdum in possessione, & quæstionē differri, ut. j. ea. l. §. missum. & l. j. C. eo. ti. fm unā lec. Si uero non possidet, tunc primo ipse debet petere agendo petitorio, uel possessorio, fm ea quæ dicā in §. missum. Et aduersarius dicit eum non esse filiū, omisso primo iudicio, dabit de nouo libellū & petit Carbonianā, & quæstionem status differri in t̄ps pubertatis, & erit forma libelli ista. Cū ego sim filius talis, & mihi inferatur q̄o status & bonorum, peto me poni in possessione ex Carboniano edicto & quæstionē status differri in t̄ps pubertatis. ita format Roff. Vel ut puto erit melius ut non petatur praecise, ut q̄o status differatur in tempus pubertatis: sed q̄ praetor cognoscat & pronuntiet differendam, uel non, prout utilius esse pupillo iudici uidebitur. hoc autem probatur per ea quæ. j. dicā. Op. dicitur hic, q̄ duæ sunt causae cognitionis una summaria, alia plenaria. Contra imo prima uidet plenaria. l. ubicunque. §. de uen. in pos. mitter. Sol. ibi est plenaria, non ideo, quia fit in iudicio, sed ideo quia uenit examinādū, an que stio status sit differenda, uel non in t̄pus pubertatis, unde hic tex. istum declarat. ¶ ¶ Quæro, quomodo mater admittitur ad testificandum pro pupillo? j. l. parentes. C. de testi. Sol. Speciale est in causa status, & in causis pertinentibus ad causam status. l. si arbiter. §. fi. aliās est in l. imperatores. §. de probat. Item dicitur hic, q̄ tutores, & c. Contra in l. si. §. de testibus ¶ ubi tutores qui agunt causam, nō

possunt esse testes in eadē causa. Sol. Possimus dicere, q̄ loquitur de alijs tutoribus, quā qui agant causam status. Vel dic speciale est in causa status & in causis pertinentibus ad causam status. Sed prima opinio plus placet. Item quæro, quomodo iudex dēt hic inuestigare a tutoribus, & a matre nōne hoc est ¶ pupillum? Si n. formatur libellus, ut dicit Roff. q̄ petatur q. status differri, quomodo admitteretur ¶ pupillum eorum testimonium. contra. l. lege Iulia. §. de testib. Dic q̄ forte petet aduersarius quæstionē differri in tempus pubertatis, non tutor, uel mater. Hoc nō pōt esse uerū: quia qui causam status infert, non potest petere, ut differatur, sed ille, cui inferatur, ut. j. eadem. l. §. diuus. quid dicemus? Respon. putarē libellum non esse formandum, ut tutor petat in libello praecise, causam status differri: sed petat cognosci, an debeat differri causa status, & petat pronuntari quod est utilius pupillo, ut. §. dixi. Pro hoc facit hic textus in fine uer. diuus. ibi, tutores eorū iudicio experiri uolunt, & sic non petunt dari dilationem, sed de hoc cognosci. Vel si uis dicere, quod petat differri praecise, dic q̄ iudex non debebat dare, nisi inquisitione facta prout hoc. §. dicitur. Non obstat textus, qui dicit, tutores experiri uolunt: quia ibi loquitur de alijs tutoribus, hic de his qui causam agunt. Sed praecedens opinio proxime dicta plus placet. ¶ In tex. ibi, insinuare, & c. Et sic nō perirent probationes, ut in auth. de testibus. §. & hic uero quia multoties, posita. C. de testib. auth. sed & si quis. Dicit gl. q̄ istae rationes posita in tex. non sint hodie sufficientes. uidete, si pupillus ¶ possidet, ista gl. dicit ueritatē, quia reo ad probandas suas rationes datur beneficium, ut possit producere, & petere examinari, & publicari ad aeternam rei memoriā, ut praallegatis iuribus, & hac gl. & l. ultima. C. de usu. pup. Si uero petit & non possidet, & sic sustinet partes actoris, tūc nō habet beneficium, ut possit petere examinari & publicari, sed pōt petere examinari t̄m, non publicari, cū timet de morte testiū, uel eorum absentia diuturna, ut in c. quoniā frequēter. extra. ut in lite non conte. & hoc, si potest incontinenti agere: secus si non p̄t agere incontinenti, ut quia hēt ius agendi cōditionale, tunc potest petere examinari & publicari ad aeternā rei memoriā. l. in l. Aquilia si deletū. & ibi plene solet dici. §. ad l. Aquilia. Vterius quæro, quomodo pōt dici, qd̄ propter temporis interuallum non habeat eandem fidem? Dicit gl. q̄ contingit duobus modis. Vno modo: quia efficiuntur infames de iure, uel de facto, & sic non habetur tāta fides: quia inspicitur tempus redditi testimonij. l. iij. §. de testib.
- 5 ¶ Circa hanc quæstionem ¶ quæro, utrum ¶ infamis de facto repellatur a ferendo testimonio? & uidetur tex. q̄ sic, in l. Cassius. §. de sena. sed gl. hic non dicit q̄ repellatur, sed minor fides adhibetur, & uerum dicit ista gl. quia minus creditur, & tunc in subsidiū creditur ei, & tunc cū tormentis, ut in auth. de testi. §. si uero ignoti. & supra de testibus. l. serui. & l. ob carmen. §. pen. Non obstat. l. Cassius. quia infames de facto repelluntur a dignitate, non a testimonio, ¶ Sed quæro, quo tempore dēt inspicere fides, & conditio testis, an tempore quo negotium geritur, uel tempore quo redditur testimonium? Dic quod tempore quo testimonium redditur, ut hic in tex. & in gl. In contrarium uidetur tex. §. de testibus. l. ad testium. §. j. & l. j. C. de testamentis. & ibi notatur. Gl. uolens soluerē istud contrarium: in legibus contrarijs uidetur dicere quod intelligatur de testibus, qui in iudicio non habent necesse assistere: quia sunt scripti in instrumento publico, uel aliās non est necesse q̄ de nouo deponant. ita no. in l. j. C. de testam. Licet hoc sit satis probabile: t̄n dic. Quandoque testis mutat conditionem sui culpa, ut quia propter delictum efficitur infamis, & tunc habet locū hac gl. quod inspicitur tempus redditi testimonij. Quandoque mutat conditionem absque sui culpa, ut quia credebatur se liberum tempore testamenti, postea detegitur seruus, & tunc inspicitur conditio testis tempore quo negotium geritur, ita loquitur. l. j. C. de testa. Ita tenet Azo in summa. de testa. ordi. circa finem. quod tene menti. Sed ¶ si testis tempore iuramenti erat bonae conditionis, & tempore redditi testimonij erat infamis, quod tempus inspicitur? Dixi in l. damni. §. Sabini. j. de damno infecto. ¶ Secundam ¶ solutionē dat gl. q̄ pōt hic contingere, s. q̄ testi non adhibeatur tanta fides, p̄pter temporis prolixitatem: quia non ita creditur testi de facto longinquo, sicut propinquo. Pro ista opi. facit in auth. hac cōst. in nouat const. Facit quod no. in l. census. j. de proba. & hoc uidetur tenere Spe. in ti. de positi. §. Sexto. uer. sed nūquid. quod intelligitur ut no. per gl. de uerb. sig. l. notionem. §. instrumentorum. Et ¶ praedicta faciūt, quod q̄n est negotium, quod de facili potest tradi obliuioni

A D D I T I O.

- a Alex. ¶ Vtrum. Vtrum infamis repellatur a testimonio, uide Bald. in c. primo an remo. debe. testes, qui pares esse desierunt. & Bar. in l. cunctos populos. C. de summa trinitate. Adde tamen quod semper facit saltem iudiciū, ut notat Bar. i. l. maritus, j. de quæstio. & uide no. in c. praeterea. de testi. cogen. & quod ibi per Imo. ibi alias non est necesse, quod de nouo deponat. Adde Bal. in c. j. an remo. de testib. qui pares esse desierunt. & Bar. in l. j. §. si seruus. De quæstio. & Bal. post Bar. & alios in l. j. de testibus.

10 nioni, ista causa est, q̄ testes, examinentur ad æternam rei memoriam, ne obliuiscant: hoc tangit gl. & bene in c. qm̄ frequenter. ex. ut lite non p̄te. ¶ Quæro, qualiter pronuntiabit iudex super isto edicto, cū simul & semel petat Carboniana possessio, & ut q̄ differatur in tps̄ pubertatis, uel differēda cognoscatur, & una est summaria & alia plenaria, quomodo una s̄cia determinant? Rñ. Illud quod hic dicitur de summaria cognitione, dēt intelligi quantū ad informationē iudicis per p̄sumptionē s̄ciā, in a. i. d. cognitio plenaria quantum ad informationē iudicis per ueritatem. Sed utraq; uno respectu p̄t dici summaria: quia in utraq; breues dabuntur dilationes, & ideo utraq; dēt summaria. ut dēt in c. lēpe. extra de uer. sig. in Cle. & ideo ambo ista capitula poterunt una s̄cia determinari, uel super una pronuntiabitur, & super alia quæ requirit plenam cognitionē, referuabitur. Lille a quo §. si testō. s̄. ad Treb. cum sint diuersa capitula, ergo super una potest pronuntiari, super alia referuari. Item §. supra de minor. quod dici consueuit. C. si aduer. rem iudi. l. ij. tene menti ista.

1 Accusata de adulterio, & absoluta non potest ab eodem, seu alio super eodem accusari, ab alio, & de alio sic.

§. Si mater. Op. quod matris absolutio profit partui. l. denū riasse. §. quaritur. j. de adu. Glo. non soluit. Sed hic, illud est uerū, qd̄ de eodē factō ageretur p̄ filiū de quo mater est absoluta: hic uero de alio factō agitur p̄ filiū. Vel aliter, quod ibi dēt, est speciale in adulterio propter sequens matrimonium, cui leges multum fauent: aliās secus. Hanc opinionem tenent doctores, & Cy. refert. C. ad legem Corne. de falsis. l. j. in secunda quæstione.

1 ¶ Quærit gl. utrum mater quæ semel obtinuit, possit iterum accusari de adulterio. Dicit gl. quod sic, non tñ de facili. l. si cui. §. iisdē. j. de accusatio. Quod intellige de eodem crimine, ab eodem, uel de alio, & ab eo, qui in primo fuit calumniatus: aliās nihil repugnat quod non possit accusari.

§. Si is, qui. Opp. dicitur hic s̄m diuersas literas, una enim negat, alia non negat. Sol. utraq; sustinetur, una nō negat, & ista est plana. Alia enim negat eum, & tunc dic, negat eū, s̄ solum: sed non negat eū, s̄ filium cum alio. Item hic innuit, qd̄ nō habet locum Carbonianum, nisi quando est contētio de bonis paternis. Contra. j. eo. l. de bonis. in prin. Dic, ut in gl.

§. Ibidem. Op. quod per istud qualequale præiudicium qd̄ pupillo possit fieri in causa status ex persona alterius non debeat differri quæstio, ut s̄. eo. l. i. §. si. & j. eo. l. Titia. Solue qd̄ iste confors erat minor 25 annis, unde de facili possit lædi: sed in p̄rijs erat maior ille qui habet causam præiudicialem ad istam. Ita no. j. eo. l. si impubes. §. si mater. & dixi supra eo. l. j. §. fin.

§. Parui refert. Op. j. ea. l. §. missum. Sol. dicit gl. hæc debet intelligi s̄m illā, qm̄ pupillus agit possessorio, non petitorio. Tu dic, quod hoc potest intelligi etiam qm̄ agit petitorio, ut ibi dicam incontinenti.

1 Dicitio, & est implicatio.

§. Si duo. Gl. ponit hic casum. Ad petitionem impuberis in ferentis p̄trouersā status, non dēt in tps̄ pubertatis differri, sed ad petitionem impuberis patientis h. d. No. tex. ibi, nec enim patit. No. t̄ de significatione huius copulæ, & quæ implicatio. Nam si dico, & me, uideor implicare, quod non est solum te.

§. Si quis liber. Gl. ponit casum. no. hic, quod siue principi palr, siue incidenter ueniat examinandā qm̄ status, debet differri in tps̄ pubertatis, non solū quæstio status, sed ea ēt, in quā incidit, si sine hoc incidenti, qm̄ status non p̄t terminari. ¶ Op. j. ea. l. §. missum. Sol. dicit gl. hic pupillus conueniebat ibi agebat tantum. Vel aliter, ut dicā in d. §. missum. Item cōtra. C. de ordi. iudi. l. j. Solue ut ibi. & dicam statim in d. §. missum.

1 Missio in possessionē ex Carboniano qualis sit, & an fiat in noib. debitorū.
2 Exceptio de iure tertij opponitur, qm̄ est in totū exclusiua iuris agentis.

§. Cum extaret. Et si propter debita particularia q. status inferatur impuberi, differitur in tps̄ pubertatis. h. d. No. quod dixi in casu. Quæro, t̄ quid operabit hoc Carbonianum edictum. Dicit gl. ut fiat missio: sed qualis missio p̄t fieri p̄t ne fieri in nomina debitorū? Nos possumus rñdere, pro ut rñdet gl. in l. a. diuo. §. si super rebus. j. de rei iud. & l. j. C. de p̄to. stip. Sed melius diceret, quod hic hēt locū Carbonianum edictum hoc modo, qd̄ huic pupillo satisfacti soluantur, prout dicam plene j. eo. l. pe. Itē hēt locū quo ad aliud, ut qm̄ status differatur. Itē no.

2 t̄ qd̄ hic p̄t opponi de iure tertij: & hoc ideo, qm̄ ius tertij est tota liter exclusiua iuris agentis. quod dic ut dixi plene. j. de exce. rei iud. l. ij. & Cy. dicit in l. cum seruum. C. de ser. fugi.

1 Possidens potest petere sibi possessionem confirmari, & in ea tueri. Possessorio agens petit se mitti in possessionem, & positus in ea se tueri.
2 Pupillus siue agat, siue conueniat: ut quando habeat Carbonianum.
3 Qualiter cognoscatur, an quis agat, ut bonorum possessor Carbonia, an d̄ resam intenet.

4 Carboniana, an differat si mouet cōtrouersia de statu defuncti nō ipsi filij. Possessor non constituitur quis ex solo iussu de mittendo.
5 Actione in factum ex Carbonia. edicto agit quis, ut constitutur possessor.
6 In ista actione in factum ueniunt corporalia, & incorporalia quandoque.

§. Missum. Hic est optimus. §. & breuiter. h. d. Missum in possessionē ex hoc edicto p̄tor tueretur: non tñ missus ex Carboniano possessor p̄t hæreditatem, uel res singulas uendicare, nisi uelit de filiatione plene docere. h. d. ¶ Hic innuitur, qd̄ missus in possessionē ex Carboniano nō possidet, nisi interponatur s̄m decretū ex quo possessor efficiat. Contra. s̄. e. l. j. in prin. & j. eo. l. pe. & s̄. de inof. testa. l. qui de inofficioso. Dicit gl. hic dēt intelligi possessorem p̄stituere, hoc est missum in possessionē tueri non qd̄ de nouo det possessionem, & est satis bona, & tene menti.

1 Ex qua t̄ habes, qd̄ sicut peto me mitti in possessionem, si non possideo possum petere a mihi possessionē p̄firmari, & in ea tueri. Et pro hoc est casus s̄m uerā lec. C. eo. l. j. & ibi Cy. & Odo. Et p̄ hoc quod habuistis. s̄. de p̄ta. l. iij. §. si sub ea. & j. ti. j. l. j. §. si sub p̄dōne. Et pro hoc. s̄. qd̄ me. cau. l. fi. ¶ Item tene menti ad aliud, qd̄ qui agit possessorio, petit se mitti in possessionem, & positus in ea petit se tueri, ut hac gl. & j. ne nis fiat ei. l. j. §. j. & l. si quis missus. & sic habetis unā lec. Contra hanc lec. op. quia non est uerū quod ex primo decreto efficiatur possessor nisi interponatur s̄m. l. u. finita. §. l. j. de dam. infec. & l. iij. in fi. de acqui. pos. Sol. ibi qm̄ possessio dat alicui p̄ aduersarij p̄tumaciā, & iō expectatur primū, & s̄m decretū anteq̄ possessor efficiatur: sed hic non dat possessio p̄ p̄tumaciā ad uersarij, sed p̄pter fauorē petentis, & iō non expectat primū & s̄m. ¶ Itē opp. de eo. qd̄ dēt de uentre in possessionē missio, qui non possidet. l. j. ff. quib. ex cau. in pos. eat. Sol. aliud in filio, qui mittitur ex Carboniano, aliud in uentre. Et est ratio, quia tex. in Carboniano edicto dicit, dat possessio, ut s̄. eo. l. j. sed tex. in materia de uentre in possessionem mittēdo dicit, mittitur in possessionē, quæ uerba signant solū detentionē. Et p̄t esse alia rō quia possessio quæ dat uentre est minori tpe duratura. Itē quia dat p̄ partū non ipsi partui, ideo non tñ ei fauetur. Sed prima non mihi placet, licet sit per suauia. ¶ Itē procedo, dēt hic in secūdo rñso missum in possessionē ex Carboniano nrit p̄tor in possessione tueri, & c. Op. qd̄ siue ueniat siue petat, habeat locū Carbonianū, ut s̄. ea. l. §. parui. Gl. dicit, dic ut ibi, & ibi dicit quod agebat possessorio, non petitorio: Hæc sol. non placet, quia tex. ibi dicit, simplr, siue agat, siue ueniat, nec dicit quō, & idē. s̄. eo. l. j. in prin. Vnde mihi t̄r dicendū sic. Qm̄que pupillus agit anteq̄ sibi sit mota qm̄ status, & anteq̄ sit petita Carboniana possessio, & in isto iudicio opponitur sibi qm̄ status, tunc pupillus omittit prima actione p̄t petere Carbonia. bonorum possessionē ex hoc edicto, & non refert siue agebat, siue ueniebat, & si ue agebat petitorio siue possessorio, ut legibus p̄rijs. Qm̄ post petita & habitā possessionem totaliter agit, & sic post mota qm̄nem pupillus uult agere, tunc hēt locū distinctio huius §. ¶ Itē op. j. eo. l. pe. ubi et missus uir, qd̄ possit agere. Dicit gl. sol. ut ibi. B̄ ueritas est ista, hic pupillus agebat p̄ principālē aduersariū, qui se dicebat hæredem, & ideo adhibetur distinctio, quæ dēt hic: sed in lege p̄ria agebat p̄ alios debitores hæreditarios, & ideo distinguit ut ibi dēt. Hæc sol. tangit ibi, & l. j. C. eo. & ibi doc. tangunt. Itē op. dēt hic, qd̄ p̄t opponi ista exceptio, ne præiudiciū fiat petitioni hæreditatis mouendæ. Contra. C. de pet. hæ. l. fi. Dicunt quidā hanc per illam corrigi, non est uera. Sed dic, quod lex p̄ria loquitur in hærede, seu possessore conuento, hic loquitur in agente, & est bona sol. quia tenet gl. in l. in bonæ fidei. s̄. de petitiō. hæ. uel aliter, ibi loquitur qm̄ erat contentio inter eum, qui se hæredem dicebat, & alios legatarios, uel creditores, sed hic erat contentio inter eos, qui se hæredes adinuicem dicebant, & est bona, & probatur in l. nō distingue mus. §. si quis. s̄. de arbi. dixi plene. j. de exce. l. si post litē. ¶ Itē op.

2 C. de ordi. iud. l. j. Solue ut ibi. ¶ Quæro q̄ est d̄ria, utrū agat ut bonorū possessor Carbonianus: an intenet directas actiones, & quō cognoscant? Dicit gl. qm̄ agat ut bonorū possessor Carbo. agat isto modo, quia sicut in alijs bon. pos. decreta sibi bon. possessione, ei competit bonorū possessoria hæreditatis petitiō. l. j. & ij. s̄. de pos. hæred. pet. & habuistis de bon. posses. l. iij. §. bonorum. ita impubes, decreta bono. possessione Carbo. uolebat agere ut hæres, & hoc probat solum, quia erat de mente Carb. pos. & credebatur quod illa cognitio summaria, quæ inducebat p̄sumptionem sufficientem ad Carb. possessio. supra ea. l. §. causa. sufficeret in hac bonorū possessoria heredi. pet. quod nō potest, ut hic. Sed si uult agere directo ut discutiatur utrum sit inter liberos uel non, hoc potest: & ita habetis intellectum huius §. ¶ Quæro, quid si mouetur controuersia de

ADDITIO.

1 Ale. ¶ Petere. Si possideo possum tamen petere possessionem confirmari. Ad de Bar. in l. de pupillo. §. qui opus per gl. ibi de oper. no. nan. per Mod. in §. quadrupli. Insti. de act. & Bar. & Bal. in d. l. j. ubi Ale. Dec. & alij. C. eo. & uide Bar. in l. non tantum. §. si sub ea. s̄. de contratab. & Bal. in l. j. C. eo. qui se limitat in l. j. C. de edic. diui. Adri. tollē.

si de ipsius defuncti statu, nō ipsius filij, an dēt differri per Carbonianum. Vt q sic. s. eo. l. j. §. sed & si quis. In trium vr. C. de pe. hæ. l. liber. Sol. Ibi propter qōnem status defuncti uertitur in dubium status filij, ut quia defunctus dicatur seruus, & sic filius non potest esse liber, & tunc differtur, ut d. l. j. §. sed & si quis. s. eo. Sed si ppter qōnem status ipsius filij, ut quia fuit institutus hæres ab extraneo, & tunc non differtur d. l. liberti. Alij legunt hunc. §. alio modo, dicentes quod in principio fuit missus in possessionem solo uerbo, quem prætor studet constituere possessorem re ipsa, ita dnt ipsi, ut cessent tria prædicta. Et potest esse in se satis bona, ut exponamus missum, id est. mitti iussum, quia ex solo iussu non constituitur q̄s possessor. l. non est de pig. actio. & l. cum hñdes. s. de acq. pos. ¶ Sed tunc quæro, ¶ qua actione petatur qd̄ quis constituatur possessor? Dicit gl. actione in factum. quæ descendit ex quolibet edicto prætoris. l. pe. §. cum prætor. j. ne uis fiat ei. Istud vr̄ mirum, cum bon. possessio petatur officio iudicis. l. iij. §. si causa. s. de bo. pos. Dicunt quidam, quod ista quæstio gl. referatur solum ad casum. s. prox. qñ quis solum est mitti iussus, tunc petitur actione in factum, ut iste iussus executioni mandetur. Sed licet hoc possit fieri, tñ tutius est, q̄ fiat missio manu militari. l. si quis missus. j. ne uis fiat ei. Quare dic q̄ ista quæstio referatur ad totum. §. & totum ti. & bene dicit, qd̄ cogatur actione in factum. Non obstat quod no. in l. iij. §. si causa, quia illud in bonorum possessio. quæ tribuunt ius, per quas nullum aduersario fit præiudicium, nec requiritur quod citatio fiat, ut ibi dixi: sed hic loquitur in possessione quæ est facti, & hēt certū aduersariū, & requiritur cognitio, prout dixi. s. eadē. l. §. causa. & §. duæ. & ideo actione in factū nō iudicis officio explicat. ¶ Quæro qñ hæc actio in factum intentatur quid ueniat in ea? Dicit gl. q̄ corporalia trñ. alleg. l. ij. j. quorum bonorum, uel melius etiam incorporalia ueniunt qñq; , ut si agitur contra aliquē debitorem, ut habuistis. s. prox. §. & sic ista possessio habet aliquid ultra quam in terdictum, quorum bonorum.

§. Hæc autem. Et per hoc oportebit petere filiū bonorum pos. ordinariā. j. eo. l. si impubes. §. si. Gl. soluit cogebatur, si uellet intentare actionem, aliās secus. & ideo dicit gl. hic in uerbo. ordinariā. ideo dicit, oportebit, s. in futurum, si uellet intentare actionem: sed nunc in Carbo. non oportet. & idē no. C. eo. l. j. in fi. ult. gl. & est satis bona, ut dicam. j. eo. l. si impubes. in fi. & tangam. j. l. prox. Vel dic, q̄ iste tex. uult dicere q̄ si pupillus non possidet hereditatem paternam, ad hoc ut perueniat ad bonorum pos. Carbo. hēt primo intentare bonorū possessionem ordinariā ut sic aduersarij moueant qōnem status, ut sic mora quæstione status proueniat ad bonorum possessionem Carbonianam, ad quam nō potest perueniri, nisi primo moueatur qō status, ut. s. prox. §. dixi. s. ea. l. i. duo. & ita potest intelligi hic.

L E X IIII.

Ideo. Dñ hic, ex prima parte edicti, quæro, quæ est prima pars edicti. Dicunt quidam, q̄ta. quæ præcedit fm̄ tab. Nō est uerū: quare dicitur, primā partē edicti uocat bo. pos. ordinariā, sequentē uocat Carbonianā, q̄ est extraordinaria. Op. s. e. l. iij. §. missum ubi actionem non pōt intentare. Dicit gl. et̄ intentabit actionē in factum, & sic ager possessorio trñ. Vel dic, utetur omnib. act. onib. qñ erit pubes, & liquebit eū hæredem esse. Tu dic, q̄ missus ex Carboniana, actionem q̄ principālē aduersarium non pōt intentare, nisi fm̄ distinctionem quam uidistis in d. §. missum. sed q̄ alios debitores potest intentare fm̄ distinctionē, quā dicā. j. eo. l. pe. Opp. s. eo. l. iij. §. pe. ubi dñ q̄ ut possit actionem intentare, oportet petere bo. pos. ordinariā: sed hic non possit petere ordinariā, quia est exclusus ab ea, ut hic dicitur, igitur actionem intentare nunq̄ poterit. Possumus dicere, q̄ licet sit exclusus a possessione ordinaria tenebat tñ ius aduendi de iure ciuili, ideo actionē intentabat, & hoc patet ex gl. q̄ dicit, q̄ liquebat eū hæredem, non dicit bo. pos. Vel dicam, q̄ agnosceret bo. pos. omiſſam per restitutionē in integrū l. j. C. si ut omiſ. hæ. uel bon. pos. Vel possum dicere, q̄ in d. §. pen. debeamus legere aliter quā gl. ibi dicat, quasi illa lec. sit cōtra istū tex. & legamus alio modo, ut ibi dixi.

L E X V.

Sed & si is. Hic incipit exponere tertium caput edicti de satisfactione.

Supplicium matris differtur propter partum, item in matre lactante puerum, donec nutrix reperiatur

§. An autem. Iste §. facit in ar. tad q. uos habetis l. l. pgnā. tis. de penis. & s. de sta. homi. l. Imperator, q̄ supplicium matris differtur pp̄ partū: quæro quid de matre lactante puerum cum alia nutrix non reperitur, certe eadē est ratio, q̄ do. nec non reperitur alia supplicium differtur, per hunc tex. & sic dicunt doc. maxime Old.

A D D I T I O.

Supplicium. Fac q̄ habentur in l. ij. §. si non propter ubi Doc. ff. si quis cau.

1 Carb. edict. quare non habet locum in bonis maternis.
2 Carboniano edicto an quæstio status differatur.

De bonis. Quæro, ¶ quæ est ratio quod in bonis maternis non hēt locū edictū Carbonianū? Rñ. quia hoc edictū est introductū ad similitudinē edicti de bo. pos. q̄ta. l. j. §. j. s. eo. sed in testamentis foeminarū bo. pos. q̄ta. non hēt locū. l. illud §. ad testamenta. s. de q̄ta. ergo. nec Carb. ¶ Itē dñ, ¶ q̄ differtur qō status, sed an differatur per hoc edictū? Dicit gl. q̄ non, sed ex q̄stō ne, uel interpretatione Iurisconsultorum, ut hic & s. eo. l. iij. §. quā uis. Et iō isto casu ista dilatio possit prodesse in bonis maternis, & haberet uim Carb. ut si possidet filius & alius ageret q̄ eum dicēs, eū non filiū, tunc q. differtur, & interim remanet in possessione, si cut in Carb. l. iij. §. missum. s. eo. ¶ Item quæro dñ hic, si sit q. simul. de bonis paternis, & maternis, & fraternis: quæro, utrū habeat locum missio ex hoc edicto, & vr̄ q sic, & arg. j. eo. l. si impubes. §. si pupillus. Contrarium tenet glo. q̄ missio non habet locum nisi in paternis, & ad legem contrariam responde ut in gl. quod no.

§. Ita demum. In tex. ibi, explicādum erit. hoc est uerū ex hoc edicto, sed ex constitutione quæstio differtur, ut. s. proxime. & in l. iij. §. quamuis supra cod. tit. uel hoc expediebat pupillo.

§. Qui pupillo. No. tex. ibi, hæc enim pos. pro satisfatio ne cedit, habes hic, q̄ missio in possessio nem habet uim cautionis. Simile in l. si finita. §. eleganter. & §. seq. infra de dam. infecto.

Alimenta qui debet habere quando debeat habere expensas studij.

§. Non solum. No. tex. ibi i studio, & c. No. ¶ q̄ ille, qui debet habere alimenta, dēt habere expensas in studio. simile. s. ubi pup. edu. deb. l. qui filiū. trium habuistis. s. de ali. & cib. leg. l. legatis. Ego rñdi ibi, aliud cum debentur ex di spōne testōris, aliud cū ex di spōne legis. Dices tu, quod hic §. facit q̄ id, quod dixi. s. de colla. bon. l. j. §. nec castrense. Dixi, q̄ pater nō tenetur impendere in studio filij. Sed respondeo. tex. iste hoc declarat, q̄ hic loquitur in studijs necessarijs, sine quibus homo fm̄ psue tudinem, & conditionem suā persona. uiuere non potest, ut addi scat grammaticam, & similia, & tunc dicitur impensa necessaria, ut hic: sed secus in studijs, in quibus homines dicentur militare, & sine quibus quis potest honeste uiuere secundum conditionē suā persona. quo casu dic ut ibi dixi.

§. Post pubertatem. Est hic bonus casus, & ponit optimā practicā, & habes hic quod de petitore fit reus, si uult satisfacere et̄ post pubertatē. Sed qd̄ si neuter uult satisfacere? Dicit gl. respondeo, ex his quæ no. s. eo. l. sed & si is. §. quoties. & §. cū aut. ubi dñ q̄ possessio debeat dari cui dam curatori bonorum, & apud illū sequestrabitur. Ad q̄ facit. l. postq̄. §. Imperator. ut leg. nomi. caue. Sed in possessione data curatori bonorū quis sustinebit partes actoris? Respō. ille qui ab initio sustinebat antequam daretur Carbonia. bon. pos. arg. l. si oleū. in prin. s. de dolo & dixi in l. interesse infra de acqui. pos.

L E X VII.

Si impubes. Circa principi. dñ, simile Carboniano. Dicit gl. quare dicit simile Carboniano? & non rñdet. Tu dic, Carbonianum edictum principāl̄ vr̄ inductum propter liberos legitim os, & naturales, & ideo cum loquitur de filijs adopti uis, non vr̄ q̄ proprie hoc edictum habeat locū. Hoc non placet, quia cū hoc edictū sit inductum ad similitudinē bon. pos. q̄tab. ut. s. eo. l. j. §. j. & illud in adoptiuis habet locum, ergo & istud habe bit locum. Sed quare hic dicit simile? Respon. quia hoc olim proponebatur cum quadam solēnitate, quæ hodie cessat, & sic habet locū Carbonianū, ad similitudinē antiq̄ solēnitatē, cum qua Carbonianū proponebatur. ut habuistis no. s. eo. l. ideoq; & s. de uent. in spi. l. edict. ¶ Itē dñ hic, locus erit Carboniano edicto. Cōtra, imo non habebit locum Carbonianum, quia constat eū filiū, ut infra. l. prox. Sol. intellige hic de Carboniano utili, non de directo, ut ibi.

§. Cum uero. Quærit gl. hic super uerb. de iure. quid est hoc quod dicit, de iure testamenti, & non rñdet. Sed dico qd̄ in querela inofficiosi testamenti, non sit qō, an sit filius, sed an ualeat testm̄ uel non, & sic an excludat a bonis, et̄ ergo quæstio de bonis trñ, & non de statu, ideo non debet differri, & ita loquitur hic §. pone q̄ filius agens querela negatur filius, quid erit sciendum? Respondeo non poterit fieri missio in pos. ex Carbo. sed ex constitutione, qua quæstio status differretur, & sic iste obrinebit in querela, posito q̄ sit filius, habebit necessē petere hæreditatem ab intestato, & tunc si opponetur sibi q. status, habebit locum Carb. sic debet intelligi hic, & l. qui de inofficioso supra de inoff. testa.

§. Si mater. Cōtra s. eo. l. j. in fi. Rñ. hic agebat q̄ matrē trñ: ibi uero q̄ matrē, & filium, ut ibi dixi. Itē op. s. eo. l.

eo. l. iij. § idem. Sol. debetis ponere hic matrem esse maiorem. 25. ann. secus si sit minor, ut in contrario, quia est uerisimilius maiorem diligentius causam defendere, quam si esset minor. Item secus si esset mater grauida, ut dixi ibi plene. §. eo. l. j. in fi. & uide glo. quæ incipit, imo nunquam, &c. & ipsam signa.

§. Quoties. Ad primum dictum op. q̄ dicitur sibi ipsi, quia dicit, cum interponitur Carb. perinde est, ac si non esset controuersia status. Sed tunc q̄, quia si non esset controuersia, non habet locū Car. Gl. soluit. Itē op. q̄ sufficiat q̄ unus p̄ parte defendat. l. si quis putās. §. si dāni. §. cōi diui. dicit gl. hoc ideo, quia persona defuncti inspicitur, cum qua est p̄troueria. l. apud Iulianū. ex quib. cau. in pos. ea. ibi, quali cū eo q̄clū, &c. & l. j. §. fi. & l. ne in plures. de exerci. & l. si cum uno. §. si ex noxa. causa aga. & l. si noxali. §. si. §. de pecu. Hæc sol. nihil ad propositū, quia in actis diuidis sufficit quilibet hæredē defendere p̄ parte sua. l. iā tñ. §. pe. j. iudi. sol. Ad hoc facit. l. iij. §. fi. j. de p̄tro. l. tpu. Item facit. l. hæredes. §. au. ea. fam. ercisc. sed leges allegatę in gl. loquuntur in alijs casibus. Quare dic q̄d in casu nostro ratio est, quia missi in possessionem defendunt tāquā curatores bonorū, ut. §. e. l. sed & si is. §. j. & uidebitis. j. eo. l. pe. & ulti. Sed sicut curatores bonorū dēt in solidū defendere. l. ult. de cura. bo. dan. ita & isti debent in solidū defendere.

§. Interdum. Dicitur hic, q̄ si non petijt cōtratab. sed unde liberi, &c. Gl. op. & soluit, tene primam solutionem datam in ea.

§. Si pupillus. Vides, hic, q̄ fit contentio de bonis libertis & patris simul & semel, quæstio status differtur. Et est ratio, quia una cōtentio sequitur ad aliā. l. j. in prin.

1 *Filius præteritus, qui tacuit per annum, an faciat reconualescere testamētum de iure prætorio.*

2 **§. Quæsitum.** Hic est no. §. & difficilis & de ipso feci magnum festū. Ad primū casum opp. si nō fuit filius, ergo non debuit dari Carb. ut. §. eo. l. iij. §. causæ. Sol. Hic fuit modica præsumptio pro eo, ita q̄ fuit data Carboniana licet in ueritate non fuit filius: sed tunc quō dabitur fm̄ tabu. cū interim habeatur pro filio propter illā modicā p̄sumptionē, & habet pro filio, ac si nulla p̄trouersia fuerit, ut. §. ea. l. §. quoties. & quæstio status differt: Rñ. fm̄ iura hodierna, fm̄ quæ sufficit sola agnitio, esset expeditum: quia in Carbo. nō quærit an sit filius. l. ult. C. qui admit. ad bo. pos. fm̄ tēpora Digestorū est dicēdū idē, q̄d q̄n fuit data fm̄ tab. nō fuit quæsitū, an ille filius esset p̄teritus uel nō, quia nō fuerat data in forma iudicij. l. iij. §. acquirere. & ibi no. de bon. pos. & sic habebit istū effectū, quia iste, qui habuit bo. pos. fm̄ tab. aget bo. pos. hære. peti. post tēpus pubertatis ex uigore illius bo. pos. habitæ. intra tēpus pupillaris ætatis. quā bo. pos. hodie p̄stat habuisse effectū, cū cōstat illum pupillū in ueritate filiū non fuisse. ¶ Venio ad fm̄ casum, si filius non petit q̄tab. tūc datur fm̄ tabu. Cōtra hoc op. si filius petit q̄tab. ergo pos. Carboni. nō p̄derit, quia actionē inrētare non poterit, nisi ordinariā bo. pos. agnoscat. l. iij. §. pe. & si. §. e. Sed cum impossibile sit, q̄ ordinariā agnoscat, quia exclusus ab ea: ergo &c. cū cōstet illū filiū, qui est exclusus a q̄tab. nō posse habere bo. pos.posito q̄ quis eū filiū p̄stetur: ergo Carboniana non debet dari, ut. j. eo. l. cū sine. & §. de inoff. testa. l. qui de inoff. Sol. dicitur. §. eo. in l. iō. Nā licet filius sit exclusus a q̄tab. tñ p̄t ad eas reuerti per restitutionem in integrū. Ita sentit gl. hic in tertio casu. Nā si deficeret oīs spes, deficeret Carbo. ¶ Venio ad tertiū casum, in quo habes, q̄ fuit præteritus filius suus, ideo eū dicendo nullū posset uenire per unde liberi, & sterit anno q̄ nō petijt, unde liberi: ex hoc scriptus hæres p̄t petere fm̄ tab. quia ille præteritus tacendo per annum v̄t approbare testm̄. l. filio præterito. §. de iniusto testa. & ipse pupillus p̄t petere Carbo. si est intra annū a tēpore quo est sibi mota quæstio status, ut. §. eo. l. iij. in fi. Not. † hic casum b̄ expressū

b ¶ Ultramontanos, qui dñt ad hoc ut testm̄ reconualescat de iure prætorio, requiritur approbatio filij. Ego dico, quod taciturnitas per annū, v̄t testm̄ confirmare, ut possit peti fm̄ tab. ut hic: q̄d tene menti. & hoc not. quia habet locū ēt in petitione hæreditatis: q̄d est q̄ dicta Ultramontanorum, in l. ij. C. de posthu. hære. insti. dixi in d. l. filio præterito. §. de iniusto testa. ¶ Hoc p̄missio, si filius esset exclusus, sequitur q̄d si quis confitetur eū filiū, cū ad successionē uenire non posset sibi nō debet dari Car. ut. j. eo. l. cū sine. Rñ. p̄t uenire ad successionem per restitutionē in integrum. Et hoc dicit hæc gl. ibi, licet filius posset restitui. Ex quo sequitur q̄d maior qui non posset restitui, tacendo, v̄t testm̄ approbare taliter, q̄ post nō posset dicere nullū: quod tene menti. ¶ Op. q̄ ex testō, q̄d est nullū, nō possit adiri hæreditas, nec bo. pos. fm̄ tab. peti, ut. j. tit. j. l. hi de mum. & §. de bon. pos. l. nō est. §. ubicunq;. Sol. Hic filius non dixit nullū: secus si dixisset. ¶ Itē dñt hic, q̄d habet locū. Carb. pos. fm̄ tab. q̄ Carb. dat ad similitudinē bo. pos. q̄tab, ut. l. j. §. j. eo. sed q̄tab. & fm̄ tab. nō concurrunt. j. ti. j. l. ij. §. expectādi. Gl. sol. Tu dic clarius, Carb. bo. pos. est inducta ad similitudinē bon. pos. q̄tab. hoc est ut illis cōperat Carb. quibus competeret q̄tab. si essent præteriti: sed benē possunt reperiri casus, in quibus competeret Carb. bon. pos.

non tamen competeret contratab. & ita hic. Item est differentia inter Carb. & contratab. quia una tribuit ius, alia non.

ADDITIONES.

- a** Ale. ¶ Quæsitum. Declara ut per Bal. in l. fi. in uer. sed hic quæritur in bono. poss. q̄ tribuit. C. unde legi. §. Alex. in l. j. nu. 11. C. quando non pet. par.
b Ale. ¶ Casum. An ad hoc ut testamētum reconualescat de iure prætorio, requiritur approbatio filij, expresse Bal. in hoc tenet cōtrarium in l. fi. C. unde legi, & in l. ii. de contratab. & in l. i. C. de suis & legit. uidelicet quod ius dicendi nullum non tollatur anno, & omnes cōmuniter contra Bar. in d. l. filio p̄terito.

LEX VIII.

Decessit. No. hic quādo constat aliquem esse inter liberos dubitatur tamen de aliqua qualitate, san sit in potestate uel non, tunc habet locum Carbonia. possessio ex sententia non ex uerbis.

LEX X.

Cum mulier. Dicitur hic, q̄ uentri dat bo. pos. ex Carb. Contra. §. de uen. in pos. mit. l. j. in princ. Sol. expone, ex Carb. id est, ex edicto de uē. i. pos. mit. Itē dñt in uerf. ne aut. q̄ mater nō aufert pupillo ius ordinariū. Cōtra, imo ēt nec ex ordinariū aufert, ut. §. e. l. j. §. fi. & l. iij. §. pe. §. de iure iur. Solu. Cōcedo q̄d pupillo non aufertur nec ordinariū, nec extraordinariū: sed matri bene præiudicat, quando petit se mitti in possessionē nomine uētris licet q̄ not. §. de uen. in pos. mit. l. j. §. si cui. dicitur ibi.

LEX XI.

a **Cum sine.** Dñt hic, q̄ ex hæredatus non habet Carb. quia si aliquis confiteretur eum filium, non admitte retur. Contra. §. eo. l. si impubes. in fi. ubi constat quē esse exclusum ab illo iure, & sic si aliquis confiteretur eum filium, non admitte retur, & tñ habet Carbo. Sol. l. i. potest admitti per restitutionem in integrum, & sic de iure prætorio. Nam per Carb. prætor. sibi subuenit: sed hic non p̄t admitti, nisi per querelā, & sic de iure ciuili. unde prætor nō subuenit sibi, nisi prius intentata querela. ¶ VI tīmo hic nota, q̄ interest mea pronuntiarī me fratrem propter hęc reditatem fratris, & sic no. ad id quod dixi de actionibus. præiudicialibus, quia possum me petere pronuntiarī fratrem, ut dixi. §. de uen. in pos. mit. l. ubicunq;. §. j.

ADDITIONO.

- a** Ale. ¶ Cum sine. Limita ut per Bal. in l. j. C. eo.

LEX XII.

Scriptus. Nota casum, in quo hereditas non adita trāsmititur: quod dicit plenē in l. ventre. de acqui. hæred.

LEX XIII.

Titia. Dic plenē de materia huius legis, ut §. eo. l. j. in fin.

LEX XIII.

Quæritur. Quæro quid in possessionibus uacantibus? Puto, q̄ debeat interim mitti in possessionē, si paratus est satisfacere, ut sic possessoris partibus fungeretur, ut §. cod. l. de bonis. §. fin.

LEX XV.

- 1** *Missus ex Carboniano, an possit agere.*

Sed sicuti. Opp. quod missus ex Carb. non possit res uendicare, ut §. eo. l. iij. §. missum. Dicit gl. quod ibi agebat q̄ principalem aduersarium: hic q̄ alios debitores, & est bona, & ipsam approbant doc. in l. adita. in j. op. C. de ordi. iud. Vel dicit gl. hic satis dedit, ideo agit contra particulares possessores, tanquam curator datus bonis, & est vera, & istam opinio. tenet Cy. C. eo. l. j. de hoc tñ missus ex Carbo. possit agere, habetis in l. j. in prin. §. eo. & l. iij. §. missum. & l. ideo. & C. de ordi. iud. l. j. in 6. q. & C. eo. l. j. & §. de inofficio test. l. q̄ de inofficio. ¶ Et ideo pro declaratione omnium istorum reassume. Aut quis incepit agere antequā sibi status q̄ moueretur, & tunc postquam q̄ status incipit sibi moueri p̄t omīsa prima q̄one Carb. bo. pos. petere, & quod differatur q̄ status in tempus pubertatis, non distincto, an prius agebat petitorio, uel possessorio. ut. §. eo. l. j. in prin. licet gl. aliter ibi dicat. Ita dēt intelligi. l. iij. §. pe. §. eo. fm̄ lec. quam dedi ibi aut uult agere post petitam bo. pos. & tunc, aut agit q̄ principalem aduersariū, aut q̄ alios particulares debitores, uel possessores. Primo casu, aut agit possessorio, & p̄t, ut. §. eo. l. iij. §. missum. & d. §. parui. ea. l. fm̄ lectu. gl. Aut agit petitorio, & tunc, si quidem uult agere tanquam Carb. possessor, ut illa summaria probatio, quæ fuit habita in Carb. sibi p̄sit in hoc iudicio, & non potest. d. l. iij. §. missum. Si uerō uult agere directa petitione hæreditatis, & probare se filium, tunc p̄t, d. §. missum. Si uerō uult agere contra alios debitores, seu particulares successores, tunc, aut non satis dedit, & non potest, ut hic a q̄rio sensu, & l. sed & si is. §. j. §. eo. Aut satis dedit, & tunc, aut uult agere tanquam hæres, & non potest ne fiat præiudicium petitioni hæreditatis, d. §. missum. & l. si quis libertatē. §. de peti. hære. Aut uult agere tanquam curator datus bonis ex uigore satisfactionis, & potest, ut hic secundum unam. lec. d. l. sed & si is. §. j. ij. & iij. §. eo.

Titu.

TITVLVS XI.

De bonorum possess. secundum tabu.

DICTVM est De bo. poss. q̄ tab. uerū qa est alia bonorū possessio quæ uocat̄ fm̄ tab. quæ non habet locū donec p̄t̄ intentari q̄ tab. ut. j. eo. l. ij. in prin. & §. j. ideo post titulū de bon. poss. contrata. sequitur de bon. pos. fm̄ tabu. Quærit gl. quare. in C. primò posuit de bo. pos. secundum tabu. & hic postposuit. Dic ut hic in gl.

LEX PRIMA.

- 1 Instrumentum publicum potest scribi in chartis de papiro.
2 Instrumentum scriptum in tabulis de ligno probat.
3 Scriptura antiq; in lapidibus pbant; qñ fuerūt scripta de partiū uolūtate.

Abulas. Quæro utrū sit dñia, qbus uerbis quis utat? Gl. q̄ nō. & bñ. l. hac q̄sultissima. in fi. & l. qm̄. C. de testa. Itē dñ hic, q̄ nō referi ī qua mā hoc fiat. Quæro qd̄ si scribat̄ in tabula de are? Rñ. sufficit, et si in lapide scribat̄. Quæro, quid si in terra scribatur? Rñ. si sigillari p̄t̄ sufficit. ¶ Ex hac ¶ l. ex̄ gl. no. q̄ instr̄m publicū p̄t̄ publicari in chartis de papiro, ut hic, dñ dicit, chartas, quia charta dñr de papiro, ut. s. de le. iij. l. librorū. & ex̄ de p̄fir. uti. uel in uici. c. cū dilecta. & in Spe. de Instru. edi. ¶ 2. §. postremo. uer. itē qd̄ est scriptū. Scđ̄ ò no. q̄ t̄ si ī tabulis de ligno scribant̄ instr̄a publica, eadē fidē portāt, sicut si in chartis scriberēt̄, ut hic, dñ dicit, siue ligna sint. Pro hoc. s. cōmo. l. in p̄modato. §. sicut aut̄. uer. ergo si pupilla. & hoc ibi tāgit̄ p̄ Guil. de Cug. ¶ Vl timo ex q̄nibus gl. q̄ dñt̄, q̄ p̄t̄ scribi in terra, uel lapidibus: facit in ar. t̄ ad q̄nē, q̄ scripturis antiq; factis in lapidibus debeat credi: & hoc est uerum, si fuit scriptū de partiū uoluntate. Pro hoc est tex. & gl. C. de relig. l. monumentorum. in fine. Pro hoc, quod no. in Spec. de proba. §. nunc uidendum uer. ix.

ADDITIONES.

- a Pom. ¶ Quid. Et uide gl. in l. qui tabulas. ff. de furt. & ibi Bar. tex. in c. cum dilecta. de rescrip. & ibi Abbas.
b Ale. ¶ De papiro. Circa instrumentū publicū in papiro, facit ad id quod dixi in l. Sēpronius proculo. de leg. ij. & adde Bar. in l. in cōmodato. §. sicut. in fi. cōmo.
1 Testamenta duo eodem die confecta si producuntur, nec apparet de prioritate uel posterioritate, cui debeat dari.
2 Testes si duo deponant quod Titius occidit Seium, alij duo q̄ Sempronius occidit Seiam, an ambo punietur.

§. Non autem. ¶ Opp. de l. quod dicitur. s. de testa. mili. ubi solus cursus anni irritat tabulas. Sol. Speciale ibi in milite. Item opp. C. de testa. l. sancimus. ubi cursus decēnij mutat testm̄. Sol. Ibi fuit cursus decēnij cū reuocatiōe facta licet minus solēniter: sed hic nulla fuit reuocatio. ¶ Quærit ¶ t̄ gl. b̄ quid si p̄ducunt̄ duo testamēta eodē die confecta, nec apparet qd̄ prius, & qd̄ posterius, q̄rit̄ cui dēat̄ dari? Gl. no. hic plene. & C. de edic. diui Adri. tol. l. si. & Ros. ponit quasi idē sup̄ hoc ti. in fi. sed doc. vñr dicere sic. Si quidē illa duo testamēta fuerūt facta sub una sigillatione, est unū testm̄, & ambo ueniūt ex testō, ut. j. ea. l. §. si qs̄ in duobus. & de tab. exhi. l. locū. §. j. Si aut̄ sunt diuersę sigillationes nō tñ apparet, q̄ prius, & q̄ posterius, tūc Azo. & Hug. dñt̄ qd̄ null⁹ eorum sit hæres. qd̄ Dy. tenet. quia est dubiū de uiribus testū: ergo nō p̄t̄ adiri hēditas. ut l. sed & si de sua. s. de acq. hære. & hoc placet. ¶ sed recipit tres limitationes. Primo fm̄ Iac. Bu. ut sit uerū qñ neuter possidet, sed si alter possidet, ille obrineret. & actor succūberet. Nā actor dēt̄ probare testm̄ suū esse factū posterius, quo nō p̄bāte succūbit. Pro hoc. l. eū actū. & qd̄ ibi no. s. de neg. gest. & l. ma trē. C. de p̄ba. & l. nō solū. §. sed ut p̄bari. j. de ope. no. nū. Scđ̄a lita tio, q̄ p̄dicta sunt uera, qñ instituti sunt paris p̄ditionis, qa nullus erat de ueniētibus ab intestō. Si. n. in uno essent instituti extranei, ī alio ueniētes ab intestato, tūc debem⁹ p̄sumere in dubio p̄ ueniētibus ab intestato, ar. s. de q̄ta. l. si duob⁹. §. si prius. & l. hac q̄sultissima §. si qs̄. C. de test. Et p̄ hoc. l. ulti. in fi. C. de cod. Pro hoc facit ut gēs rō, qa si neutrū illorū testōrū ualeret, ueniētes ab intestato uenirēt: vñ si uolūt uenire ex testō fm̄ defuncti uolūtate. tui⁹ est eos admitti, p̄ seruāda defuncti uolūtate. Tercia lita tio est, quia p̄dicta sunt uera in pagano, q̄ nō p̄t̄ decedere p̄ parte testatus. & p̄ parte intestatus cū duobus testis. l. si certarū. & l. q̄ rebat̄. s. de test. mili. secus si esset miles, qa posset decedere cū plurib⁹ testis. ¶ Itē faciūt ad ¶ t̄ q. si duo testes deponūt qd̄ Titius occidit Seiu, alij dñt̄, q̄ Sēpronio occidit Seiu. Ex p̄dictis p̄t̄ solui, q̄ si diuersificat̄ ī tpe, qa duo dñt̄ q̄ Titius occidit de mense Aprilis, alij q̄ Sēpronius occidit de mense Maij, tūc isti sunt q̄rij. l. j. fm̄ unā lect. C. q̄ accu. non pos. & sic uel neutri stabit, uel eligent̄ digniores fm̄. l. ob carmē. §. si. s. de testi. Si uero nō diuersificat̄ in tpe, sed simp̄r duo dñt̄, q̄ Titius occidit Seiu alij duo dñt̄ q̄ Sēpronius occidit Seiu, tūc cū possibile fuerit, q̄ ambo simul occiderunt Seium, ambo punietur, per ea quæ. s. dixi.

ADDITIONES.

- a Barb. ¶ Non autē. Et de duobus testamentis uide Pet. in c. 2. de offi. dele. & qd̄ no. in c. ultima uolūtas. 13. q. 2. Et inquantū dicit q̄ p̄sumitur pro possessore, uide Bar. in simili in l. q. duos. §. cū in bello, & in l. si inter uirū. de rebus dub. Mod. in l. illa. de uerb. ob. gl. in c. nulli. 12. q. 5. gl. in c. duobus. de rescrip. lib. 6. & ibi Pet. qui transit cum Bar. hic, & uide Ludo. Rom. in confi. 232.
b Ale. ¶ Quærit gl. Vide Bal. Ang. & Imo. in l. eū q. in prin. s. de acq. her. Et de hac q. & qd̄ in duobus sententijs p̄trariis, & duabus electionibus eadē die factis uide Bal. in l. ij. C. qñ puoc. Et qd̄ in duobus instrumentis factis eodē die, nec apparet qd̄ primo, & quod secūdo uide Bal. in l. de rebus. C. de dona. ante nup. & gl. Bar. & Bal. in cōstit. i. C. in §. qbus. Et qd̄ in duobus instrumentis procurationis factis eodē die in una persona, uide Bal. in l. falsus. C. de furt. & de q. uide aliqd̄ per gl. & doct. in c. duobus, in gl. j. de rescrip. in 6. Adde de duobus procuratoribus eodem die constitutis. ¶ Et ad Dicta Bar. hic, uide ipsum Bar. in l. si ex pluribus §. j. ff. de solu. P V T E V S.
c Poma. ¶ Hoc placet. Vide Fel. in c. 3. de p̄batio. ubi enumerat cōmoda possessionis, uide Barb. cōsi. 35. aliās 3. in 2. uol. & confi. 65. eod. uolu. Rom. confi. 256. in prin. & confi. 159. & cōsi. 179. ad fi. tex. in c. cum ad sedē. & ibi Gemi. in prin. de proba. lib. 6. Cardi. confi. 145.

- 1 Sollemnitati testamenti quando sufficiat quod probetur per duos testes, & quando requirantur septem.
2 Appellatio q̄ fuit interposita ī scriptis, si ē dep̄dita, p̄t̄ p̄bari p̄ duos testes.
3 Publicatio testium qñ fit, satis est q̄ index dicat dicta eorū p̄ apertis habēda.

§. Sufficit. ¶ Dñ hoc sufficit tabulas extare, & si nō p̄ferantur. ¶ Quæro, quō iudex dabit bo. pos. si nō p̄ferunt̄ tabule, quia nō sunt apud hæredē, uel desierūt extare? Rñ. si loquimur fm̄ iura hodierna, fm̄ q̄ sufficit sola agnitio. non est dubiū, ut hic no. & l. ultima. C. q̄ admitt. ad bo. pos. sed fm̄ iura ista est dubiū. Sed dic eodē mō, quia ista bo. pos. nō dantur in forma iudicij. l. iij. §. acquirere. s. de bo. pos. & sic iudex summariim cognito negotio dabit bo. pos. ¶ Sed q̄ro quid t̄ p̄dest̄ ista bo. pos. cū si agā bo. pos. her. peti. nō poterit probare se institutū? Dicit gl. C. eo. ti. l. ij. q̄ sufficit p̄bare ipsum institutū ex testō, & septē testes interuenisse, per duos testes: ita dñt̄ qd̄a. Si tñ est dubiū de uolūtate, & solēnitate, qa est dubiū, an testōr me instituit, itē an instituit me solēniter, tūc uolūtas dēt̄ p̄bari, & solēnitas p̄ septē testes, ut p̄bat̄ in l. ult. C. de fideic. Si aut̄ est certū de uolūtate sed dubiū de solēnitate, ut qa aduersari⁹ hēs p̄fiteat̄, q̄ talis me hēdē scripsit, sed dicit nō solēniter, tūc si qdē p̄fessio hēdis fuit certo tpe limitata, ut qa dicat p̄fiteor q̄ talis te instituit tali tpe, die, ac loco, tūc sufficit p̄bari solēnitatē p̄ duos testes ita p̄t̄ intelligi gl. C. eo. l. ij. Si p̄fessio hēdis nō fuit limitata tpe, & loco: ut qa dicit, p̄fiteor q̄ fuisi hēs scriptus, sed nō solēniter, tūc non sufficit, q̄ p̄bes de solēnitate, nisi p̄ septē testes: nā si p̄bas p̄ duos, tres uel quatuor testes solēnitatē intercessisse, nō sufficit qa p̄fessio hæredis non extenditur ad tēpus quo solennitas intercessit. ¶ Vl te riu⁹ a iste. §. facit t̄ ad quæstio. b̄ qñ appellatio debet in terponi in scriptis, & si est in scriptis interposita, & est perdita, certē per testes, p̄ bari poterit, ut hic, & l. testium. in fi. C. de testib. ¶ Itē dicitur t̄ hic, sufficit tabulas extare, licet non proferantur. Facit quando iudex pronunciat dicta testium habenda pro apertis licet non legat nec partibus aperiat, sufficit. ¶ Et hoc puto uerum, si partes aliter sciant dicta testium, ut in authen. at qui semel. C. de proba. & in summa illius tit. per Azo.

ADDITIONES.

- a Poma. ¶ Vltorius. Vide Ang. in l. si p̄tor. §. Marcellus. ff. de iudi. Pan. in c. 2. ad fi. de p̄bat. doc. in l. pactū, quod bona fide. C. de pac. Pau. de Ca. p̄. 2. Fel. in c. si cur. de re iudi. & q̄ in casibus, in quibus requirit̄ scriptura, nō p̄sumit̄ p̄ actu, nisi si appareat scriptura, ut per Fel. in c. 1. per illū tex. post Pan. ibi ut lit. nō cōfest.
b Alex. ¶ Quæstio. Et istud dictū no. ad intellectū eorum, quæ dixi post gl. & Bal. in l. contrahitur. s. de pig. & adde q̄ licet regulariter in sententia requiratur et scriptura, tamē fallit in causa matrimoniali, quā sufficit probari per testes. c. Albericus. & ibi Inno. extra. de testi. & ad Bar. hic adde no. per eum in l. sicut. C. de fide instru. uide etiam Bar. hic, & Bal. in l. ij. C. de eden. Bar. & Bal. in l. emancipatione. C. de fide inst. & Bal. in l. gesta. C. de re iudi.
c Alex. ¶ Sufficit. Quando iudex pronunciat dicta testium haberi pro apertis, sufficit & adde Bar. in d. authen. at qui semel.
1 Possessio ex dicto diui Adri. non datur producenti exemplū testamenti.
2 Nec etiā datur producenti exemplum testamenti manu eiusdem notarij.

§. Si quis in duobus. ¶ No. hic, q̄ ex exēplo nō potest peti. bono. poss. Et t̄ sic facit, q̄ possessio ex edicto diui Adri. non debeat ei dari, qui producit exēplum. b̄ licet bono. possess. ex illo titu. differat multū ab ista. nam illa non potest dari, nisi p̄ducatur testamentū nō uitiatum & c. l. edicto. C. de edic. diui Adri. tol. sed ista datur, etiam si tabulæ non producantur, ut. s. ea. l. §. sufficit. ¶ Item t̄ facit ad q. si unus & idem notarius

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Si qs̄ in duobus. Aliqui allegant Bar. p̄riū tenuisse in l. Sēpronius Proculo. de leg. ij. licet posset concordari, q̄ aut instr̄m subscriptū fuit, & publicatū, & credit̄ exēplo, ut ibi: sed si solūmodo copiat̄ exēplū, nō creditur, ut hic. Et ad id quod dixi hic Bar. uide qd̄ scripsi in auth. si quis in aliquo. C. de edē. do. post Bar. & Bal. & uide Bar. in l. si qs̄ ex argentarijs. §. p̄tor ait. & §. phibet. s. de edē. ubi et̄ tenet p̄rium, & facit hoc, qd̄ scripsi post Ro. in l. sciēdū. de uerb. obli. b̄ ¶ Exēplū. Adde castr. l. l. h. nu. 3. ubi Dec. nu. 13. C. de edic. di. adri. tol. P A N C.

tarius exemplificat testm suum dicens, hoc est exemplum cuiusdam testamenti facti manu mei notarij: ex illo exemplo non dabit bon. pos. nec pos. ex edicto diui Adriani, ut hic dñ in testatore, q̄ exēpla uit suū testm. Prædicta vera, a nisi exmplet ex protocollo notarij mortui, q̄a tūc hñ p̄ instrō publico, & authentico, vt in c. cū P. tabelio, extra. de fide instr. Nota bene tex. ibi, si verò, id q̄d exēplū & c.

CONTRARIETAS, ET CONCORDIA.

Exemplo. Aduerte q̄ Bar. arguitur de contrarietate in hoc §. si quis in duob. per Alex. hic. Tu dic pro saluando Bart. vt in concordia posita ad l. Sempronio Proculo. ff. de leg. ij.

Ale. Prædicta vera. Adde Bar. in l. si quis ex argentarijs. §. j. s. de eden. & Cy. in l. contractus. in fi. C. de fide instr. Spe. in ti. de instr. edi. §. ostenso.

§. Exigit. Iurisconsultus procedit hoc ordine. Primò, dicit a quib. debēt esse factæ tabulæ vt bo. poss. dari possit. Secūdo, dicit, quō. Tertio, qñ. Quarto, dicit, pro qua parte debet dari bonorū possessio. s. verò dixit, ex quibus tabu. dat bon. possessio. & ita transit. Contra, imo sufficit si habeat testamenti factionē vnde pore testamēti facti, vt j. ea. l. §. si quis aut. Gl. dicit multū bene, vide a eā. quæ incipit, nota q̄ duob. & c. & ipsam signa a ibi. nō sic in duob. primis imo idē ut probat §. j. proximè allega. & per hunc §. & eius gl. quæ incipit, nota duo & c. patet q̄ Guil. de Cua. malè dicit in l. & si filius. §. si a filio. ibi, pone erat & c. s. ad Macedo.

ADDITIO.

Ale. §. Signa. Vide Bal. in l. j. C. de sacrosan. eccle. in l. c. in fi. & in l. fi. in fi. C. si a non compe. iud. & in l. fi. in ver. hic dubitatur. C. unde legi. Imo. in l. is cui lege de test. & in l. Gallus. §. ille casus. ff. de li. & posth.

§. Si linum. Hic incipit tractare quales debēt esse tab. vt bo. ex quibus petitur bo. poss. debent esse signatæ signis septē testm. l. ij. C. co. tit. Op. q̄ non possit dari fm tabu. quia dat tm̄ ex tabu. in qb. sunt septē signa, ut j. co. l. chartæ. & C. co. l. ij. Sol. licet hic linū sit incisum tm̄ remanēt septē sigilla, q̄a nō fuit incisum linū in quo sunt septē sigilla appensa, sed aliud linū. Velsi illud linū fuerit incisum, dic q̄ nō est totaliter incisum, q̄d nō. pp̄ rescripta antiqua: sed qs̄ in uestigabit hoc, an fuerit incisum linū a testōre, uel ab alio? Rñ. fm̄ iura hodierna, fm̄ q̄ sufficit sola agnitio sine iudicis factō, nō ē dubiū, sed fm̄ iura antiqua, fm̄ quæ regrebat decretū iudicis, tūc non curō qualiter iudex iterposuit decretū, sed ī bon. pos. hær. petitione examinabit plenē a quo fuerit linum incisum, ar. l. de pup. §. toties. j. de no. ope. nu.

1 Privilegium habens chordulam, in qua sigillum sit appensum, corrosam probat, dummodo remaneat tantum de chordula, q̄ sigillum sustineat.

2 Testamento corroso in parte substantiali non creditur, & quando.

3 Notario attestanti de aliqua cancellatione, vel superscriptione creditur.

§. Sirosē. Not. hic bonū tex. ad tab. seu ad priuilegia, t̄ q̄ qñq; corrosam habet chordulā, in qua est appensum sigillū, quia sufficit q̄ remaneat tm̄ de chordula, q̄ sustineat sigillū: secus si si totaliter chordula est corroia. Ponamus, t̄ q̄ testm̄ est corrosum in aliqua parte substantiali, an debeat ei crediti? Dicit gl. q̄ nō: secus si nō sit corrosum in parte substantiali, q̄a tūc sic. l. si unus. C. de test. & l. pe. §. si. co. tit. ita dicit gl. a Aduerte, si testm̄ p̄tinet rasurā b in loco suspecto, nō dēt ei crediti, & hoc est verū, nisi p̄ aliquā partē testm̄ pōt p̄phēdi, q̄d in illa parte corrosa p̄tineret. c. cū olim. ex. de cens. Et p̄ hoc t̄ apparet, si notarius diceret cancellationē, & superscriptionē ego feci, tibi crede, vt l. j. s. de his q̄ ī testa. delen. & de hac. q. habetis p̄ gl. & Cy. C. de edict. diui Adria. tol. l. ulti. in ij. q. principali. circa fi.

ADDITIO.

Alex. §. Dicit gl. Quod no. ad subscriptionē notariorū. Et adde Inn. in c. fraternitatis. de hær. & no. in c. cū uenerabilis. de reli. do. & in c. ex literis. de fid. instr. & adde Guid. de Suza. in l. si ex falsis. C. de transac. q̄ vtens tali instrō in quo continetur aliqua falsitas ē in loco non suspecto, incidit in crimen falsi, & refert Ioā. And. in addi. Spe. de instr. edi. §. instrumen. in addi. quæ incipit, huic dic.

Rasuram. Adde qñ rasura instrū nocet: & uide Alex. cōsi. 14. col. 3. & 7. lib. 6. Abb. in c. ex parte el. 2. de off. deleg. in c. ex literis in c. inter dilectos de fid. instr. ubi q̄ requirant ut rasura sit uel nō suspecta, & qñ dicatur esse in loco suspecto. & qñ reddat instrū suspectū: & certificatio notarij uicit suspicionem, & an possit ex p̄ceden. uel sequen. verificari Abb. in c. cum uenerabilis de relig. dom. & an p̄sumatur facta a parte: uel a notario: Abb. in c. i. de crim. falsi. & corosis priuilegij qñ uitiet: Rui. p̄si. 2. 17. lib. 1. Abb. in c. inter dilectos 2. col. de fid. instr. PV.

L E X

1 Bonorū possessio fm̄ tabulas, an cōcurrat cū bonorum possessione q̄ tabulas.

2 Bonorum possessio unde liberi, an peti possit donec pendet: an unus petat contra tabu. & alius secundum tabu.

3 Bono. possess. scdm̄ tabulas cū habet locū venire per unde liberi, qd̄ profit.

4 Posthumus, q̄ recasurus est in p̄tātē, an uenire possit p̄ vñ liberi, uel p̄ q̄ tab.

5 Exclusus a contratabu. qui potest petere restitutionem, an debeat expectari antequam petat secundum tabu.

6 Bonorum possessione contratabulas petita, secundum tabulas peti potest quando contrabu. est delata ei, qui non est de liberis.

7 Bo. poss. secur. tab. an expectari debeat ut petat, q̄ diu Carboniana peti pōt.

Aequissimum. Hic Iurisconsultus incipit tractare quō tpe debet peti bonorū possessio fm̄ tab. q̄ Opp. & vñ q̄ possit adiri hæreditas antequam petat q̄ tabu. quod

apparet. q̄a post aditā hæreditatē dat q̄ tabu. l. illud in principi. s. de q̄ tabu. Sol. Aliud in aditione de iure ciuili, ut ibi: aliud in fm̄ tabu. bono. posses. vt hic. Itē vñ q̄ instituti non expectēt præteritos. l. illud. §. si. s. de q̄ tabu. Respon. verū est q̄ ibi non expectabant præteritos, sed non veniunt p̄ bon. posses. fm̄ tabu. sed q̄ tabu. ¶ Itē opp. t̄ q̄ fm̄ tab. & q̄ tab. p̄nt p̄currere. a l. si duo. s. de leg. p̄sttan. secundū vnam lec. gl. Quidā reprehendunt ibi illam gl. ego sustinui eam ibi. dicendo, q̄ tūc nō dat fm̄ tab. donec speratur q̄ tab. aliās secus, ut ibi. Sed dices tu, nonne hoc est contra casum. l. illud. §. si. s. de q̄ tab. ubi institutus & præteritus erant in eodem gradu, & tamen non habet locum fm̄ tab. donec intentabatur contra tabulas. Sol. Vos habetis. j. prox. §. q̄ institutus sub p̄ditione pōt petere fm̄ tabulas: ille ergo q̄ est institutus, licet alius possit petere q̄ tabu. pendet institutionis suæ conditio, quia poterit esse q̄ ille non peteret q̄ tabu. interim ergo si est eiusdem gradus, nihil repugnat eum admitti. Non ob. l. illud. §. si. de contra tab. quia ibi loquitur in quadam conditione, quæ uerissimiliter expectari nō debet, scilicet ut posthumus nō nascatur: aliās secus. Præterea ratio potest esse ista, quia si est eiusdem gradus alio petente contra tab. fm̄ tab. conuertetur in contratabu. & ideo non expectatur, vt. j. prox. §. aliās secus, ut s. ¶ Querit gl. t̄ Vtrū interim possit peti unde liberi, donec pendet, an ille petet q̄ tab. & alius fm̄ tabu. Glo. arguit pro, & q̄. & finaliter dicit quod sic. Sed quæro, dicit ne uerum. ista gl. Videte, si nos ponimus esse præteritos filios in potestate, qui dicunt nullum testamentum de iure ciuili tunc gl. dicit uerum, q̄ statim potest peti unde liberi, & probant omnes leges allegatæ in gl. Sed si nos ponimus filium emancipatum esse præteritum, tunc gl. non diceret uerum, nisi ponamus institutum repudiasse, quia donec habet locum fm̄ tabu. non habet locū unde liberi, & c. l. j. §. j. si tab. test. nul. exta. ¶ Secūdo quæro, t̄ ad quid p̄dest uenire p̄ unde liberi, cum habeat locū fm̄ tab. Dicit gl. q̄ ad legata. Videte gl. uerū dicit in emancipato hærede scripto non aduente, uel, re pudante, aliās non haberet locū unde liberi. t̄ Sed quid in posthumo? Dicit gl. idē, q̄ pōt uenire per q̄ tabu. uel unde liberi. Et hoc intellige in posthumo qui esset recasurus in potestatem. Ego dixi, q̄ bono. pos. q̄ tab. uel unde liberi, competere possunt eidem. Quæro, vtrū tempus simul cedat vtriq;? Gl. q̄ sic & bene. ¶ Item dicitur, quod expectandi sunt qui possunt uenire per contratabu. quæro, t̄ quid si aliquis est exclusus per contra tab. sed potest petere restitu. in integ. an debet expectari? Gl. dicit q̄ non, & alleg. l. iij. §. j. de fideicom. lib. & l. ij. §. si bonorum. j. ad Tertu. quod tene menti: & idem habuistis. s. tit. j. l. si impubes. §. si. ¶ Hic dicitur, q̄ debent expectari t̄ donec petat q̄ tabu. Sed quid si est petita contra tab. vtrū alius admittat ad fm̄ tabulas? Respon. sic, si q̄ra tabu. est delata ei, qui nō est liberis. l. si impubes. §. si. s. tit. j. ¶ Quæro, vtrū quando potest peti Carbo. debeat expectari, sicut quādo datur q̄ tabu. Vñ quod sic, quia Carbon. & contra tab. dantur eodē iure. l. j. §. & generaliter. s. tit. j. Sed q̄ dic ut in casibus quos habuisti. s. tit. j. l. si impubes in fi.

ADDITIO.

Concurrere. Adde Alex. in l. posthumo. nu. 3. C. de bon. poss. cōtra tab. PAN.

1 Bonorū possessio scdm̄ tabulas et hodie est necessaria p̄ instituto sub cōdōne.

2 Testamentū in quo filius est institutus sub conditione, an sit nullū. remissinē.

3 Bono. posses. que datur conditione pendente, an sit iuris, uel facti.

4 Bono. posses. secun. tab. conditione deficiente q̄ cōuertatur in cōtratabulas.

5 Bonorum possessio secundum tabu. quando conuertitur in contra tab. nō est necessaria noua petitio, uel agnitio.

§. Si sub conditione. Dñ hic, q̄d instituto sub conditione datur bon. pos. fm̄ tabu. & c. Cōtra. pendente p̄ditione nō pōt adiri hæreditas. l. si quis instituat. s. de hæredi. inst. Sol. Aliud in aditione, aliud in bon. pos. fm̄ tab. Et hic est t̄ vnus de casibus, in quib. bon. pos. fm̄ tab. est necessaria. Itē vñ q̄ bo. poss. fm̄ tab. nō habet locum, qñ est filius præteritus, quia tunc testm̄ est nullū, nec pōt peti fm̄ tab. l. suus quoq; in prin. de hære. insti. & l. si p̄. C. de insti. & substitū. Sol. Imo pōt testm̄ esse aliquod, filio p̄firmante. Sed q̄dā gl. t̄ tenet, q̄ hodie filio instituto sub p̄ditione, testm̄ nō est nullum, quia remouetur conditio quā tum ad legitam. iuxta not. in l. suus. s. de hæredi. insti. & l. si p̄. C. de insti. & substi. Dic ut dixi in d. l. suus. ¶ Dñ hic, b sub p̄ditione, quæro, vtrū est uerum, siue sit institutus suus, siue extraneus? Dicit glo.

ADDITIONES.

Barb. §. Conditione. Et no. casum in quo bon. possessio fm̄ tab. est necessaria. uide alios fm̄ Bal. in l. certum. C. unde cog. Imo. & Bar. in l. suus quoq; de hære. insti. circa prin. an ista pos. secundum tab. habeat locum in cohærede dato sub conditione, alio purē instituto in totum, & uidetur q̄ non: unde isto casu hærēs institutus purē, pendente conditione habetur pro hærede in solidum, docto. in l. ij. s. si pars hær. pe. si datū est uni a testatore, iure alteri denegatur interim, cum sit proprius de hærede, & administratore, facit. l. si inter me & te. de excep. rei iu. j. in l. si quis cum procuratorio. §. si. s. de procu. uide tamen gl. in l. iij. §. si quis ex liberis in uer. conditio. s. de contratab.

Pom. §. Hic. Et ratio, quia non dicitur omnino præteritus, nisi quo ad quid. glo. in l. si pater. C. de inst. & substi. & l. suus quoque. ff. de hær. inst. uide An. in l. filio præterito. ff. de iniur. te.

¶ sic dūmodo exneus sit institutus vtiliter, vt j. eo. l. hi. demum. & intellige exneio instituto, & nullo filio preterito: vel erat filius exhe redatus, aliās si fuisset filius preteritus, tunc filius posset venire per 3 tab. qā tales fuerunt tab. ex qbus adiri potuit hæreditas tempore mortis: qđ sufficit. l. qđ vulgō. s. de 3 tab. & l. filii. eo. tit. & sic bon. pos. fm tab. non potest peti. ¶ Item dñ hic, si defecerit cōditio, p̄tor tuetur fm tab. ac si accepisset 3 tab. Sed quid si extiterit cōditio? Dñ in gl. remanet datio firma, vt j. ea. l. j. §. si qđ ita. ¶ Sed tunc q̄ro, qđ si deficit 3ditio? Gl. rñ. aut fuit institutus suus, aut exneus. Primo casu, 3firmatur. Secundo infirmatur sed hoc fm doc. non est verum tota liter, si esset talis, qui veniret ab intestato p̄ vnde agnati, vel vnde co gnati, vel fm tabul. vnde legitimi, vel vnde agnati, vt j. eod. l. si sub 3ditione. & statim dicam latius. ¶ Quærit gl. vtrū bon. pos. quæ dat p̄pendente 3ditione sit iuris, aut facti. In hoc sunt opi. sed glo. dicit qđ est facti. & idem no. s. de hære. instl. si qđ instituat. sed lac. de Are. dicit aliter, vt refert Cy. in l. si p̄. C. de insti. & substi. in vlt. q. & cla rius in l. filijs matrem. C. de inoffi. testa. Et dicit, aut est institutus ex neus sub 3ditione, qui nullo modo erat ab intestato successurus, & tunc ista bonorum poss. quæ ei dat, est facti, & tribuit sibi hoc solū, vt existente 3ditione nō habeat necessē de nouo petere. Itē tribuit aliud fm lac. de Are. qā missus in possessionē ipse poterit exercere oīa tanquā curator datus bonis. Ita no. Pet. aliās Rossre. in l. si quis instituat. s. de hære. insti. licet gl. ibi aliter dicat. Si verō iste erat ex neus, talis qui veniret ab intestato, & succederet p̄ vnde legitimi, vel vnde cognati, tunc est iuris, & adueniente 3ditione bo. pos. fm tab. p̄uerteret in illa q̄ sibi cōpeteret, ut j. eo. l. si sub 3ditione. & dñ iuris, qā in omnē euentum tribuit ius. Aut est filius institutus, & tūc, aut fuit institutus sub 3ditione potestatiua, aut casuali, aut mista. Primo casu est facti, & nō pōt p̄uerti in vnde legitimi, qā est qđ sibi impute tur, cū 3ditionē nō impleuit, & ita dicit gl. in ver. 3ditio, quæ incipit, casualis vel, & c. Aut fuit institutus sub 3ditione mista, vel casuali, & tunc, aut in defectū nō fuit exhæredatus, aut fuit exhæredatus. Pri mo casu, habet bonorū possessionē, quæ est iuris, & iō in omnē eūē tū ius tribuit vt hic. Secūdo casu, qñ in defectū 3ditionis fuit exhære datus, & tūc, aut fuit exhæredatus nō ritē, aut ritē. Si non ritē tribuit ius, & p̄inde est ac si exhæredatus nō erat. l. nō putauit. §. nō quis. s. de 3 tab. Si verō fuit ritē exhæredatus, aut ita qđ nō poterit rūpere p̄ querelā, tūc secus. Hæc vltima opi. nō v̄ vera, qā licet posset rūpe re per querelā, illa bo. pos. nō pōt in aliā conueri a te platā que relā, nec ius hoc vult, & sic de necessitate expectabitur, qđ ille adeat. Prædicta vera, si 3ditio sit adiecta in fauorē filij, qā tunc dat illa q̄ est iuris: aliās secus, vt no. doc. in l. filijs matrē. C. de inof. testa. dic ut ibi p̄ lac. de Are. ¶ Hic dñ, qđ deficiente 3ditione bo. pos. fm tab. p̄uer tit in 3 tab. q̄ro, vtrū hoc sit verū indistinctē, siue filius sit institu tus, siue exhæredatus in defectū 3ditionis? Quidā in vlti. gl. videntur dubitare. Sed ego credo id, qđ dñ hic in gl. esse verū, qā si 3ditio defi cit siue alius sit institutus, siue nō, pōt peti 3tabu. quasi tale testm̄ sit, ex quo potuit adiri h̄rditas, qā illud est verū pendente 3ditione ab alio, quam ab illo. Sed si potuit filius adire, tunc nō datur bo. pos. 3 tab. Et iō dicit, qđ quia alius institutus erat, debet peti p̄ cursū cū filio præterito, & iō p̄uertitur in 3tabu. ¶ Quæro, vtrū qñ fit ista p̄uer sio sit necessaria noua petitio, vel agnito? Certē non l. iij. §. si sub ea 3ditione. s. de 3tabu. ibi dum dicit, accepisset, in præterito tñ nō ar bitror, qđ esset male dictum, si de nouo petatur. ¶ Vltimō scias, qđ hic §. habet locum, qñ sit existēte 3ditione sine dubio, qā debet dari hæredi scripto. Sed si esset dubiū, qā haberet alium, cui faceret par tem per concursum, tunc dic, vt dicemus. j. ea. l. §. si quis ita.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Vtrū. Vide Bar. & Bal. in l. ij. C. de succes. edict.

§. Pro qua. Vidistis. s. quo tempore petatur bo. pos. fm tab. tunc sequitur videre pro qua parte petat. ¶ Glo. opp. & v̄, quod interim debeat tota petitio vniri, arg. j. de assig. li ber. l. sub 3ditione. §. j. & l. ex semisse. de acqui. hære. Ista qō est mul tum difficilis, ideo examina plenē in l. ij. s. si pars hære. peta. & dixi, s. de legat. j. l. plane. §. si coniunctim.

§. Si primus. Rō dubitādi erat, qā v̄ qđ debeāt 3iungi: quia si ille est institutus intra 14. annos: ergo itra de cē: qđ hic remouet. Pro hoc. s. de vul. & pu. subit. l. ex scō. §. itē q̄ro.

§. Si quis ita scripserit. Op. qđ tertius nō admittatur. qā nō est institutus primo lo co, vt s. pxi. §. Sol. inspicimus mētē, fm q̄ primo loco est institutus, nō autem inspicimus ordinē scripturæ. Vnde glo. in verb. priores. quæ incipit, ex gradu. ibi, licet sit ar. 3. dic ut ibi. Nam ille §. debet in telligi fm istum, vt non consideremus ordinem scripture: sed men tem & c. vt in l. si quis instituat. de hære. insti.

§. Si quis ita instituerit. Dñ hic bonorū aut posses sionē, & c. 3 imo pendente 3ditione pōt peti bon. possessio, ut s. ea. l. §. si sub 3ditione. Dicit gl. ibi, de bo. pos. quæ est facti: hic iuris. Truffa est. Alij. dñt, qđ non pōt ita, quin possit reuocari. Truffa est et. Alij. dñt, qđ hic, & ibi pōt peti

ea, quæ est iuris, & qđ dicit hic, nō peti, firreuoabiliter. Tu dic, qđ ibi loquit, qđ existente 3dōne vnus solus vocatur, tunc enim ille in possessionem mittitur: hic autem ex existentia conditionis incertū est quis uocetur, & iō nō potest fieri missio in possessionem. Non enim possumus dicere quare magis vnus frater, quam alius in pos sessionem mittatur, quia non sunt inuicem instituti, nec per cōcur sum faciunt partes. Sed si esset vnus institutus, alius substitutus, tūc institutus pendente conditione mitteretur in possessionem: qā hæc fuit voluntas defuncti, ut institutus substituto præferatur.

1 Substitutus si præferatur coniuncto, conditione cessante, cōiunctus admittit.
2 Portio qđ accrescat sine noua petitione.

§. Si duo. Si 3 substitutus præferatur 3iuncto, 3ditione ces sante 3iunctus admittitur. h. d. In hoc ver. no. duo. Primo no. quod dixi in casu, & plenē dixi in l. re. 3iuncti. s. de le. iij. Fallit qñq; pp̄ p̄sumptā uoluntatē defuncti. l. quidā testamento. s. de vul. & pup. & ibi tetigi. Secūdo not. qđ portio accrescit sine no ua petitione, de qđ habuistis plenē in l. sed cum patrono. s. de bo. pos. ADDITIO.

a Pom. ¶ Si duo. Amplia etiam si sit substitutio omnino tacita. Ita Bal. in l. fi. 33. q. C. de here. insti. quem sequitur Alex. in l. fi. C. de insti. & substi.

1 Monachus si fuit heres institutus, & trāsīuit ad aliud monasteriū cui acqrat.

§. Si seruus. Dñ hic qđ transit ad nouū dñm. Cōtra, imo v̄ qđ apud primū debeat remanere, quia institutus v̄ eius cōtēplatione. l. cū aliq. C. de iure deli. Gl. hic i verb. iussit, fatef 3riū, qā licet dñi noui iussu acqrat, tñ primo tenebit restituere p̄ cō ditionē sine cā: sicut in seruo fructuario, uel bona fide possessio. ita dicit gl. Fateor, qđ id qđ gl. dicit, qđ restituat ei, cuius p̄tēplatione est institutus, debet referri ad casus positos in gl. a. ad seruū fructuariū, vel ad bona fide possessum, nō ad casum de seruo alienato, qā debet imputari dño alienātī, cū videat alienare cū omni cā: vnde apud em ptorē est cū cā non sine cā. ¶ Itē dñ hic, qđ h̄rditas debet nouo dño. Cōtra, imo dño antiquo. l. si post. §. si. s. qñ dies lega. ced. & l. quæ le gata. j. de reg. iu. Sol. Aliud in legato, aliud in h̄rditate. Rō, qā in lega to inspicit tps mortis, sed in hereditate tps aditæ h̄rditatis. Sed qđ in fideicommissaria restitutione? Gl. v̄ dicere idem qđ in hereditate. Videte in fideicommissio est idem, quod in bo. poss. vel in heredita te, quo ad ea qđ ponunt in l. seruo inuito ad Treb. nō quo ad ea quæ hac lege dicunt. Nā fideicommissum v̄ q̄rit dño, inuito seruo, ut di cā in d. l. seruo. & ante restitutionē trāsmitit: ut nō plenē in l. apud Iulianum. §. Antistia. s. ad Trebe. & sic nō pōt dici idē quod in bo. pos. vel in h̄rditate, q̄tum ad casum nostrī. §. sed est idē quod in lega to: & hoc tene mētē, qā est utile: qā si aliq. b monachus fuit h̄rs in stitutus, uel aliqd sibi relicū, & trāsīuit ad aliud monasteriū, certē ex prædictis cui monasterio c acquiratur, sicut dixi in seruo.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Positos in gl. Pro hoc facit. l. si quis seruū. s. de act. empr. Et ita aliās respondi. de iure prout hic dñ, licet hanc rōnem non vidissem hic. facit quod no. in l. a Titio. s. de acqui. hære. & in l. seruū. ff. si quis omis. cau. test. in prin. vide Imo. qui contrarium v̄ tenere in l. si mihi & tibi. §. regula. de leg. j.

b Barb. ¶ Aliquis. Et uide Bar. in l. si seruus cōis ita stipulef. de stip. ser. Bart. in l. j. prope fi. C. qui admitt. & l. inter antiquā. C. de vsufr. Io. i. c. 3. de cleri. piug. ¶ Abb. in c. in p̄sēntia nu. 67. vbi Dec. nu. 7. de prob. Io. Crot. in l. si is qui pro empto re post nu. 3. 6. & ibi Alc. nu. 4. de usucap. PANCIR.

c Alex. ¶ Monasterio. Si monachus fuit heres institutus, & trāsīuit ad aliud mo nasterium, cui monasterio acquiratur, vide Bal. in l. j. C. qui admitt.

LEX IIII.

a Chartæ. Vides hic, & gl. dicit, qđ instrumenta possunt scribi in chartis rasis, licet consuetudo non seruet.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Chartæ. Potest in charta rafa scribi. dicit tamē Cy. in l. comparationes. C. de fide instr. qđ detrahitur fidei instrumenti scripti in chartis rasis. arg. l. fin. C. de edi. di. Adri. tol. quod pōt procedere quādo per rasuram remāssisset aliqua cica trix aliās forte secus, per istū tex. quid in chartis perforatis, vide Bald. in l. 3. etus. C. de fide instr. ¶ In pe. col. ver. deinde, & contrariū tenet Alberi. hic, qđ nō pos sit scribi instrū in chartis rasis, idem in l. sacri affatus. C. de diu. rescrip. dicit qđ de iure procedit ista opi. qđ possit recipi in charta rafa, sed contrariū est de consuetu dine: secundum quam redderetur instrumentum suspectum. PVT.

LEX V.

Si sub conditione. De hoc vidistis plenē in l. ij. §. si sub conditione. s. eo. tit.

§. Videndum. Hic est no. casus. Contra hunc §. opp. fm hoc videtur, qđ filius sit deterioris cōditio nis, quā extraneus, quia filius certis personis legata præstat, extra neus non. So. Intellige de filio instituto sub conditione, in cuius de fectum alius fuit institutus, quo casu habet necessē venire per cōtra ta. secus si in defectum conditionis non esset alius institutus, quia tunc deficiente conditione veniret ab intestato, & nemini legata præstaret. ¶ Vltimō no. qđ licet pendente cōditione quis petat bo. poss. tamen non propter hoc quis dicitur decedere testatus, sed inspi cimus finem, vtrū existat conditio, uel non: & tunc iudicabimus fm finem, an decesserit testatus, uel non.

LEX VI.

1 Bonorum possessio secundum tabu. an detur cuiunque instituto. Hic demum

Hidemum. Dicitur hic, quod institutus sub conditione petit secundum tabulam, quod est institutus utiliter. Sed si, nullus institutus sub conditione, est institutus utiliter. Si quis sub conditione, si quis omni causa. test. Sol. huius timore quodam restringunt omnes leges. quod dicitur, quod instituto sub conditione datur secundum tabulam. in his, quod potest ab intestato succedere, uel per testamentum. l. ij. §. si sub conditione. §. e. & §. l. pxi. Sed lo. §. ga. bo. pos. dat. cuiusque instituto: sed si deficit conditione, tunc distinguit inter extraneos, & filios, & uenientes ab intestato. Ad rationem in principio rñdet, quod quod dicit utiliter, exponit. §. à lege, quod nisi obstaret conditione, quod solū obstat, non obstat. ret. aliud impedimentum. Simile habuistis in. l. iij. §. si. & l. seq. §. de l. præst.

LEX VII.

Cum tabule. No. quod si sint plura sigilla, si aliquod destruat, si tamen remanent septem sigilla, quod requiruntur, sufficit, & sic non quod septem sigilla requiruntur, nisi non ualere. l. ij. C. eo. tit. Secundo not. quod si in testamento sunt plures septem testibus scripti, & illi qui sunt scripti. i. ultra numerum scripti, negent se interfuisse. non propter hoc uitiatur testamento. Videbitis in l. j. in fi. §. quemadmodum testa. aper.

LEX VIII.

Institutus alternative sub duabus conditionibus contrariis, & in diuersis portionibus, pro qua portione petet bon. poss.

Si ita scriptum. In text. ibi, ex parte non determinata. §. ex qua parte secundum Dy. alij hñt in lra, parte 6. & sic ut gl. habuisse in text. suo. sed Dy. dicebat uocat, & sic det intelligi, & legi alio modo, & secundum lec. Dy. litera est multum clara, sed secundum lec. put hñs in lra. 6. gl. legit alio modo, sed non applaudit literæ. ¶ **Quero** in secundum lec. gl. ponamus, quod quodam est institutus alternative sub duabus conditionibus. ¶ **rijs**, in diuersis portionibus, pro qua portione perit bono. possessione? Dicit gl. quod est electione sua, petat ex maiori portione uel ex minori, & hñ dicit, sed non applaudit huic lre. ¶ **Op. fm lec.** Dy. ut quod alijs sibi met non potest substitui. l. seruū cōem. §. Titij. de uul. & pup. Sol. Non obstat, imo concordat quoniam hic mutat cā, quoniam deficere conditione primæ institutionis incipit hñe locū substitutio. Vide gl. in uerb. intelligi, quæ incipit, l. existente conditione. ibi. §. de uul. & pup.

Testator licet dicat si filius meus decesserit in pupillari etate, bona mea deueniant in talem, per hoc non est, quin substitutio sit pupillaris.

§. Qui filio. Hic est no. casus. & menti tenendus. Opp. pro pupillare substit. succedit pupillo, ut Insti. de pupil. substi. in princ. sed hic dixit: mihi hñs esto, ergo fuit uulgaris non pupillaris. Sol. Dicitio mihi non obstat, quia intelligit mihi, scilicet, pro mediā personā pupilli. Ita habuistis in l. j. §. de uul. & pup. & ibi no. & sic no. quod dicitio mihi, nihil opat. Et hoc est utile ad quod est. ¶ **¶** uidi de fact, dicebant uerba testis, & uoluit quod si decesserit in pupillari etate bona ipsius testatoris deueniant in talē. Opp. quod non erat pupillaris, quia testator dixit tñ de bonis ipsius testatoris non de bonis ipsius pupilli, sed oēs doc. dixerūt in principio, quia illa uerba, bona ipsius testatoris, nihil operantur: & perinde est ac si non essent adiecta, & succederet pupillo in omnib. bonis testatoris, & pupilli: & illa uerba nihil operantur, sicut hic dicitur de dictione, mihi, quod tene mētū

ADDITIONES.

- a Pom. ¶ Filio. Amplia ut per Pau. de Cast. in l. preeibus. C. de impub. & ibi per Alex. in l. pe. C. eo. titu.
- b Alex. ¶ Utile ad quod. Verba impropriant, ut ualeat substitio pupillaris. Idē de iure ē dicēdū, si testor apposuisset uerbu non expsum, sed tacitū, puta, si dixerit, si filius meus decesserit in pupillari etate, uolo quod bona mea uendant, & distribuant inter pauperes Christi per commissarios meos, nā hic apprehendit quod commissarij accipiat bona propria autoritate, & sic apprehendit directa pupillaris. sicut si dixisset quod bona ipsius pupilli uendant, per hic no. per Bar. iunctis his quod ipse uoluit in l. Cetero. in uer. sed a prin. quod est, quoniam sit, & c. de uul. & pup. licet reperit quod Pet. de Auc. in silis suis uideatur firmare in principio eius, quod hic dicit Bar. sed forte non hñ. De hac quod, habetur per Pau. de Cast. in l. j. de uul. & pup. uide Bal. in l. preeibus. C. de impub. An. in d. l. j. in prin. ¶ **¶** limitat istum. §. duobus modis. Adde consilium Pet. 8. & uide Bal. consil. 432. lib. 4.
- c Ale. ¶ Cotrariū. No. pro iudice delegato reseruante taxationē expēsarū, ut non sibi sed delegati cōpetat taxatio. & uide Bar. in l. terminato. C. de fructib. & li. ex. Castr. in l. j. nu. 4. §. de uul.

§. Quidam testamentum. Not. quod in testamento in scriptis, dabit secundum tabulam in testamento nūcupato dabit bono. poss. secundum nūcupationē, ut hic & habetis. C. eo. l. ij. tamen in ille qui petit bono. poss. secundum nūcupationem, debet facere fidē de testamento patris, alias non admittitur, ut. j. l. pxi.

LEX IX.

Ut bonorum. Opp. & ut quod testamento prius non sit necessariū, & si §. de uul. & pup. Gl. dicit, ab initio oportet quod potest faciat sibi testamento, ut ualeat testamento filij. Sed si testamento prius expugnat, distinguit ut in gl. Ex hoc hñs, quod si alijs petat particulā testamento, ut substitutus pupillatiter: tunc debet sibi dari a notario cum hæredis institutione. Rō, quia substitutio sine institutione non ualeat. De hoc per doc. l. i. §. C. de p̄ci. Impe. offe. & largētarius. §. j. §. de eden.

LEX XI.

L. qui duos, supra de rebus dubijs, habet etiam locum quando decesserint diuersis casibus.

Qui ex liberis. Ista ex bona lex. no. ex hac. l. quod §. l. q. duos in prin. §. de reb. dub. quod loquitur quoniam incertitudo de prioritate & posterioritate emanat propter casum, quia ambo decesserunt uno casu, hñt locū quoniam decesserunt diuersis casibus. si tñ alias incertitudo emanat in defectū conditionis, dic ut hic. ¶ **¶** Op. quod illa obscuritas uitiat substitutionem. l. duo sunt Titij. §. de testa. tut. Sol. ibi emanat incertitudo circa personas eorū qui non sunt instituti, hic circa personas eorū quibus est facta substitutio. ¶ **¶** Itē op. §. de uer. ob. l. cōtinuus. §. illud. Sol. illa magis concordat, quod illud, ut ualeat scripto, hic ut ualeat instō. ¶ **¶** Opp. de l. si fuerit. §. de reb. dub. ubi est necesse quod substitutio facta per ista uerba, qui ex liberis & c. uerificet per unū, non per duos. Sol. Hic speciale, quia defunctus uoluit, quod in hereditate ultimo morientis inueniret hereditatē primi. dixi in l. q. duos. in prin. de reb. dub. ¶ **¶** Item op. de l. eū qui. §. ad Treb. Sol. ibi. in substitutione fideicommissaria, hic in directa pupillari. Rō fuit quia in hereditate ultimi uoluit testator reperiri hereditatem primi: quod cessat in principio. Dixi in d. l. qui duos. in prin. §. de reb. dub. ¶ **¶** Item op. de manu. test. l. cum ex plurib. Sol. ut dixi in d. l. duo sunt Titij, quia est incertitudo per sonarum, quibus aliquid relinquitur, sed hic instituti non sunt incerti. licet sit incerta mors pupillorum.

§. Filius. Querit gl. utrum sibi possit imputari, cur non misit procuratorem: Gl. dicit quod non. allegat. l. b. hostibus. in prin. §. ex quib. cau. maio.

- 1 Capitis dim. natio est de iure civili.
- 2 Testamentum tollitur ipso iure capitis diminutione.
- 3 Testes quot requirantur ad probandum confirmationem testamenti, ut ad i. possit hereditas.
- 4 Casus, in quo etiam hodie bon. possessio secundum tab. est necessaria.
- 5 Exceptio dol. quando ex parte opponentis non sit in rem.
- 6 Excipere de iure tertij, quando possit, rem sibi.

§. Testamento. Hic est subtilis §. & primo ponit unū dictū. Secundo, eius litationem. Tertio, ponit aliud dictū, quod ut simile primo. Quarto, assignat aliquas dissimilitudines inter istud dictū tertium, & primū. Secundo ibi planē. Tertia ibi, non secus. Quarta ibi, nec putauerit & bñ h. d. Testamento eius, qui se dedit ad arrogādū, irritat, nisi postq factus fuit iurius, noua uoluntate approbet. Itē testamento primū tollit per secundum, nisi secundum postea incidatur ut primū confirmet, quia tunc primū ad excipiēdum tñ ualebit. In text. in fi. ibi actori. i. hñ di scripto in secundo testamento opponat per hñdē scriptū in primo possidētē, & uentū. Ibi estimat. l. si est scriptus in primo testamento, & tunc possit quod eū opponere, non alias. ¶ **¶** Quero, in prima parte, quare primū testamento tollit exceptione: Dicit gl. quod quod capitis diminutio est de iure priorio, iō non potest tollere testamento, quod est de iure ciuili, ita dicebat Azo. Gl. in uerb. exceptione, reprehendit dicēs, quod capitis diminutio est de iure ciuili, ut Inst. de leg. agna. tu. §. si. & editū de capitis diminutione positū in ti. de cap. diminu. non inducit exceptionē, sed restituit actionē in capite minuto. Et gl. dicit exceptionē doli, quia per recētē uoluntatē, non potest fieri quoniam arrogatio facta tennuerit. Hæc sol. non est bona, quia in prin. huius. §. non fuit aliqua recens uolūtas, sed solū se dedit ad arrogādū. Quare dic, quod dicit de exceptione doli, debet intelligi de exceptione facti, seu intētionis, quia testamento tollit ipso iure. l. j. §. exigit. §. e. & ibi no. §. de in iu. testa. l. j. Non ob. Inst. quod modo. testa. in fir. §. non tñ. ubi dñ quod non per oia irritat, & sic text. ibi dicit, non per oia, quia potest ex noua uoluntate confirmari, ut ibi & hic in secundo casu: quia imo ille. §. hoc pbat, quia cū confirmet de iure priorio, apparet quod de iure ciuili in totū erat rescissum. ¶ **¶** Secundo quero, utrum oia quod hñt, qui dant se in arrogationē, in arrogatorē transferant: De hoc Inst. de acq. per arroga. ¶ **¶** Circa scđam partem quero quot testes debent hñe iste literæ, quod confirmant istam uoluntatē? Gl. dicit, quinq; ¶ **¶** Idem no. C. de codi. l. fi. & no. in l. hñdes palā. §. sed & si notā. §. de testa. ubi ut dicere quod sufficiat duo. Dy. ibi dicit & bene. Quinq; adhibent ad confirmandū uoluntatē inuualidā, & tunc requirunt quinq; ut hic. Quinq; adhibent ad declarādū uoluntatē ualidā, & tunc sufficiunt duo, ut ibi. Dices tu. Quō ex uoluntate pbata per quinq; testes potest deberi hereditas, cū septem requirantur. l. hac quod uilissima. C. de testa. & l. cū tabulā. §. e. ti. sufficit, quod in primis tabulis confirmatis fuerint septē. Ex illis. n. primis tab. agit, non ex secundis, & hoc fit de iure priorio per bono. poss. secundum tab. ut Inst. quod b. mo. testa. in fir. §. non tñ. Facit. l. efficiuntur. §. si post. §. de codi. Erit ergo hic casus in quo bono. poss. secundum tab. erit necessaria, cum de iure ciuili non possit adiri. Alii casus in quibus bono. poss. est necessaria, notant per glo. & plenius per doc. C. unde leg. l. ult. ¶ **¶** Veniamus ad uer. non secus. hic innuit quod idē sit quoniam secundum testamento inciditur, ut reconualecat primū, sic ut per recentē uoluntatē prima reconualecat: sed hoc ut §. uer. nec putauerit

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ §. Testamento. Vide Bal. in l. fi. in uer. Primo quero & c. C. unde legi. & de intellectu huius. §. eundem. in l. fancimus. C. de testa. ¶ **¶** Et Dic, quod hunc §. examinat Bar. in l. arrogator. ff. de adop. ubi inter alia dicit hunc text. non habere locum quoniam decessit arrogator in pup. etate, declara, ut latius per eum ibi, & in 2. lec. col. 4. in fi. & seq. PVT.
- b Ale. ¶ Quinq;. Adde Bal. in l. fi. in uer. Primo quero. C. unde legiti. Bar. super Secunda Infor. Z 2

tauerit. Dicit gl. in uerb. non fecus. inter hunc casum, & superiorē est dissimilitudo, & similitudo. ut in gl. hēs. Sed prima dissimilitudo non est bona, quia per arrogationē, tollit ipso iure, sicut p fm testm, ut dixi. s. Itē dicit gl. est dissimilitudo in resuscitatione, & in hoc dicit ueritatem: unde apparet q̄ similitudo est quo ad excipiēdum, sed quo ad agendum est dissimilitudo. ¶ Opp. ad uer. nec putauerit. dicitur hic, q̄ hic agitur de uiribus exceptionis, nō testamēti, & sic innuit, quod primum per fm tollitur ope exceptionis. Cōtra in l. sancimus. C. de testa. ubi tollitur ipso iure. Dicit gl. hic non dicit, quod primum tollatur ope exceptionis: sed dicit, quod opponitur exceptio agenti ex secundo per scriptū in primo, & sic refertur ad proximum. Alij referunt ad primum, quod non placet, quia hęc lec. non aptatur ad principium. ¶ Item dicitur hic, quod agenti ex secundo, opponatur exceptio doli. Contra, v̄ quod per cancellationem tollatur fm ipso iure l. j. s. de his quæ in testō delentur & l. si ita sit scriptum. s. de leg. 1. Sol. ubi testm̄ cancellatur antequā sit perfectum, tollitur ipso iure. Si uerō post testm̄ perfectū, tunc non tollitur ipso iure, ut hic, & nota. in l. j. s. de his quæ in testō delentur. ¶ Hic innuit, q̄ tantum ille, qui est scriptus in primo testō, potest opponere exceptionē doli. Contra, exceptio doli ¶ ex parte opponentis est in rem. l. ij. §. planē. j. de doli exceptione. Sol. quādā est exceptio doli descendens à dolo commissō in agendo & tūc loquitur lex tria. Quādā est exceptio doli, descendens à dolo commissō in forma agendi, & tunc non est in rē, quia illa exceptio non competit uniformiter cuilibet conuento. Nā si conuentus est scriptus in testō, cum habeat uoluntatem defuncti, sibi competit: sed si ueniretur extraneus, tunc sibi non cōpetit. Si cōmittitur dolo in actione q̄renda, quia uniformiter cōmittitur q̄ quēlibet unde qui cunque uenitur, haberet. ¶ Dī hic, q̄ possidens hēt exceptionē, q̄ro, utrum q̄ extraneum possessorē habeat actionē? Rñ. non, quia non reconualescit, ut detur actio q̄ aliquē: sed datur exceptio possidenti. no. gl. super uerb. resuscitari. ¶ Quæro, qd si nemo possideret, quis istorum duorū deberet poni in possessione ex edicto diui Adriani? Secūdo non, quia tabulæ sunt cancellatæ, & illud edictū habet locū, q̄ testm̄ non est uitiatū, non cancellatū & c. Sed ponetur in possessione scriptus in primo, si hēt testm̄ nō uitiatū, nō cancellatū: q̄ hēt poriora iura, ut hic, & p̄fert, ut d. l. edicto. de edi. diui Adri. tol. ¶ Vltimō hęc. l. facit ad mām, utrū quis possit opponere de iure tertij? Et quidā tractabāt hic, & do. Ray. Doc. tractant in l. cum seruum. C. de ser. fugi. Dixi plenē in l. ij. §. j. de excep rei iudi.

L E X XII.

1 Hæres certa demonstratione, demonstratus, & certus esse debet.

An scriptus.

Ad hoc, ut hæres possit hanc bo. pos. agno scere, requiritur, q̄ ipse certus sit demonstratus in testō, & q̄ certa portio sibi deferatur: aliās fecus. ¶ Not. ¶ q̄ hæres debet demonstrari certa demonstratione. l. iubemus. C. de testa. & l. hac consulti. C. qui testa. fa. pos. ¶ Secundō no. ut ualeat institutio, debet esse certa portio instituti, quæ sibi deferatur. Opp. & v̄ q̄ talis institutio non ualeat. l. si quis ita de hæ. insti. So. ut in gl. & probatur hęc sol. in l. j. s. de hæ. insti. Sed ad sol. oppo. de hac. l. uerfi. q̄ si ita. ubi cōditio de præsentī, licet sit falsa, non uitiat. So. Ibi fuit qdō alternatiua, una de præsentī, alia de futuro unde licet cōditio de præsentī sit falsa. tamē propter illam de futuro, nō uitiatur. Item v̄ q̄ defectus p̄ditionis non uitiat l. ij. §. si sub qdōne. s. eo. & de p̄di. insti. per totū. Sol. Ista qdō quæ pendet ex uoluntate testōris si non impletur, remanet testm̄ ualidum. l. ij. s. de hæ. insti. & l. si quis ita. eo. ti. Et erit practica. si quis instituit aliquē in ea pte, qua instituit in primo testō, tunc iste institutus est bo. possessor. ex secundo testō liquidato per ostensionē primi: sicut dico in laudo, a nā non agitur ex laudo, quia ex snā arbitri non oritur l. j. C. de arbi. Item snā arbitri est quidā q̄ctus l. idem Pomponius scribit, als incipit, si de meis. §. recepisse. s. de arbit. & sic agetur ex contractu compromissi liquidato, & declarato per laudum postea latum.

A D D I T I O.

a Ale. ¶ Ex laudo. Vide Bar. in l. j. C. de arbi. & in l. societatem. §. arbitratorum. in q. an ex sententia arbitri oriatur actio. s. pro socio. & uide Bar. in confi. inci. uisita constitutione. Ad Bar. hic, uide etiam eundem Bar. in l. si quis arbitrato. j. de uerb. obl. & Cy. & Bal. in l. si. C. de contrahen. emp. & in l. si qui ex consensu. C. de epi. aud. & Flor. in repe. d. l. societatem. §. arbitratorum pro soc. & Inno. & An. in c. Quintaualis. de iureiur. & in c. si. e. ti. per gl. Io. And. & adde q̄ ut plurimū arbitramenta uocantur lauda, ut per Bar. in d. confi. inci. uisita constitutione, factum sic narratur, uiget in ciuitate Camerini, & tene menti, q̄ licet ex laudo non oriatur actio, oritur tamen ex contractu compromissi, quod est no.

TITVLVS XII.

Si à parente quis fuerit manumissus.

1 Testamentum filijfamil. an irritetur propter præteritionem parentum.

Continuat.

Hanc rubricā gl. & benē: & et in gl. sunt sub tiles q. aduerte ad eas. ¶ Primo q̄rit gl. quare hic Iuriconsultus fecit mentionē filij emancipati? Ad hoc rñdent gl. & benē, quia fm̄ illa tpa filius in præte p̄stitutus non pōt facere testm̄: ideo non erit necessaria q̄tabu. Poterat tñ testari filiusfa. de

castrensi, uel quasi, & tunc non subiaceret querelæ, uel q̄tab. l. si. C. de inoff. test. & sic de filiofa. non erat tractandum: sed de emancipato tñ. ¶ Quæro, a an sit uerum hoc hodie, quod testamentū filijfa. non subiaceret querelæ uel contratab. in castrensi, uel quasi? Dicit gl. quidā dñt, q̄ sic, hoc firmant per auth. presbyteros. C. de epi. & cl. Circa hoc sunt gl. uariæ. Quidam dñt, q̄ etiam olim non habebat locum querelæ, uel contratab. in castrensi, uel quasi. Ita not. in l. qui de inofficiofo. s. de inoff. testa. & C. de lib. præ. auth. ex causa & s. de inoff. test. l. j. Alij uidentur dicere idem hodie: tñ in hoc est mutatum, quia hodie potest agere pater ad legitimam conditionē ex lege. Ita no. in auth. presbyteros. C. de epi. & cl. in l. cum lege. eod. ti. Alij glo. dicunt, q̄ iura antiqua in hoc sunt correctā. Ita no. hic. Alia est in l. Papinianus §. Papinianus. s. de inoff. test. Alia in auth. in testamento. C. ad Tertul. & in l. si. C. de inoff. testa. Ista uultimā partem tenet Iac. de Ra. quam puto ueram. Ratio, quia in corpore, ut cum de app. cog. §. causas. & seq. dicitur, q̄ testamentum filijfamil. irritatur propter præteritionem, uel exhæredationem parentum, præterquam quo ad legata, sed filiusfa. non potest testari, nisi in castrensi, uel quasi: ergo uidetur quod debeat irritari.

A D D I T I O.

a A. e. ¶ Quæro. An hodie testamentum filij subiaceat querelæ, adde Bar. in l. si a milite. §. fin. de testa. mili. & quid in filio: doctore, uide j. in l. j. §. est, & alius.

L E X P R I M A.

Mancipatus.

Dicitur hic, q̄ pater præteritus habet contratabu. Contra, imō querelam. l. pater filium. s. de inoff. test. Dicit glo. in uerb. ad q̄tabu. expone, querelam. i. contratab. hoc est facere uolentiam litere. Quare dic. ibi loquitur in patre, qui non debet institui, q̄ filius præcedebat: quia erat ex ordine descendentiū: hic uerō debebat institui, quia nemo eum præcedebat. Simile habuistis in l. j. §. si pater. s. de coniung. cum emanc. lib. & l. si quis filio exhæredato. s. de inu. testa. & ideo præteritus h̄r pro exhæredato. sicut dicimus in præteritione materna, uel materni generis. ¶ Dī hic: ideo habet q̄tab. quia filius emancipatus quærebat sibi: quæro, utrum hoc edictum hodie cesserit, cum filius in præte hodie non quærat, nisi usum fructum? Gl. se non firmat, sed tenet op. Hug. Inst. quib. mo. ius pa. po. sol. §. præterea. quod puto. uerum, quia licet cesserit una ratio: tñ alia remanet: quia est pater naturalis, & debet succedere filio ordine turbato. l. nam & si parentib. s. de inoff. test. Pro hoc j. ea. l. in fi. & quod no. j. de priuil. cred. l. si uentri. §. in bonis. & Instit. de nup. §. affinitatis. ¶ Quæro, quæ sit dñia inter bo. pos. q̄ta. quæ datur pro no, & illa quæ datur patri? Dic ut in gl. & benē. ¶ Quæro, qd si iste filius decedit intestatus? Dicit gl. habebit unde liberi, uel unde p̄teres, & ita no. in l. qui se patris. in fi. gl. magnæ. C. unde liberi. ¶ Dicitur hic, auus, p̄uus, & c. quid de ulterioribus? Dicit gl. idē per l. Iurisconsultus §. parentes. j. de gradibus, melius facit. l. j. §. gñaliter. s. de leg. præstan. ¶ Quæro, quid de ascendenti. per lineam maternā? Respon. non habent q̄tab. quia præteritio pro exhæredatione habetur. l. cum filium. C. de inoff. test. & facit. l. illud. §. ad testamentum. s. de contratabu. ¶ Vltimō scias, quod ubicunque in hoc titul. uel in titul. de contratabu. datur præterito contratab. hodie est uerum, si præteritur cum causa, aliās statim testamentum est nullum, sicut si esset præteritus filius suus §. aliud quoque capitulum. in authen. ut cum, de appel. cog. Dices tu, quomodo potest esse, q̄ præte reatur cum causa, nonne est exhæredare? Rñ. non, quia exhæredare est ab hæreditate priuare. l. iij. C. de libe. præ. Unde dicit, filium non instituo, quia tale quid fecit, uel lego decem, quia tale quid fecit, & ista est præterito cum causa. Ita debetis intelligere.

A D D I T I O.

a Exhæredare. Adde Alex. in auth. non licet nu. 8. C. de lib. præ. a §. Nepos. a Not. casum mirabilem, q̄ secundum hęc iura filiusfa. habet hæredem. Op. de l. ij. j. de cast. pec. So. Hic speciale, & similiter est speciale in dote. Ita habetis no. in l. post dotem. s. so. ma. Sed hodie indistincte filiusfa. habet hæredem in aduentitijs. l. quod scitis. C. de bon. quæ lib.

A D D I T I O N E S.

a Ale. ¶ Nepos. Quæ sit ratio Bar. tex. uide, & ibi Imo. in d. l. post dotem. 1 Filio datum simpliciter, an computetur in legitimam. a §. Si parens. a No. duos casus, in quibus pater repellitur à q̄tab. Op. de l. si qñ. §. illud. C. de inof. test. Sol. Aliud in filio, ut ibi: aliud in patre, ut hic. Vel aliter, dicit glo. quod si pater succedat filio ex pacto, quia emancipat contracta fiducia, & sic per pactum, potest repelli: fecus in filio. Non placet, quare dic. hic pater accepit tñ, quantum ad quartam sufficit, iō nō hēt q̄tab. ut hic, dū dicit, quantum satis est: sed in l. tria minus accepit. & hoc est uerum.

A D D I T I O.

a Ale. ¶ Si parens. Ad intellectum huius §. uide l. stipulatio hoc modo concepta de uer. obl. & hoc no. per Barr. in l. si. C. de pac. & glo. in l. pactum. C. de colubi Bal. in 3. op. gl. in l. si quando. §. j. in uerfi. prægruari. C. de inoff. test.

1 ē uerū. ¶ **Quæro** dñ hic, ne iudicia eius ingeret. qd si dedit simp̄r b
a pater filio, v̄ filius p̄ri, tñ qd sufficiat ad legitimā? Dic ut. l. cū quo.
b in fi. s. ad l. Fal. Nō ob. l. si qñ. §. & gñr. C. de inof. test. vbi nō impu
 ra donatio, nisi sit dictū. qd ibi loq̄ qñ est certū, qd p̄ donat: sed
 n̄a qō loq̄ vbi simp̄r dat trāsferēdo dñum, nō aut̄ apparet quali
c ter det. & iō dixi hoc anno, qd si p̄ qui mittit filiam in monasteriū
 & ponit certā quātitatē pecuniæ in altari. qd illa pecunia sic simp̄r
 data cōputat̄ in l̄imā, d. l. cū quo. s. ad l. Fal. & s. dixi. Itē ip̄utat ad
 similitudinē dotis. qd p̄putat̄ in l̄imā. l. qm̄ nouella. C. de inof. test.
 cuius dotis loco istud qd datur filia intrāti monasteriū, succedit: &
 ita dñ in vulgari. Item p̄dicta oīa intellige fm̄ iura antiqua, fm̄ q̄ suf
 ficiebat dari quoquo relicti titulo, sed hodie oportet, qd hēat aliqd
 iure institutionis, d. §. aliud, aī testm̄ non ualere, ut ibi dicitur.

ADDITIO NES.

- a** Poma. ¶ Dicitur hic Ale. confi. 142. in ij. uol. Pau. confi. 111. in j. dub. in ii. uol. Fel. in c. ecclesia sanctæ Mariz. de confi.
- b** Ale. ¶ Simpliciter. Quæro nunqd datū simpliciter filio, in legitimam compu- tetur? & no. ad. l. si quando. C. de inof. test. & est sing. limitatio secundum Imo. in l. Titio centū. §. Titio genero. de cond. & idem. & uide eundem in d. l. eū qui.
- c** Ale. ¶ In legitimā. No. pro eo quod dat̄ monasterio pro filia, adde Bar. in d. §. Titio genero. in fi. & idem dicit Bal. in l. quoniā nouella, in fi. C. de inof. test. & per ista dicit Bal. in l. si. C. de do. promif. qd pater tenetur dotare filiam uolentem ingredi monasterium.

§. Est & alius. Hic habetis, qd si filius fa. cepit militare, q̄ eius testm̄ non dat̄ tab. in aliquo, nec in castrē. vel q̄ si: nec in alijs bonis. Hoc puto correctū hodie. qd cū in castrē si, uel quasi habeat locū querela, multo magis in alijs, ¶ **Quærit gl.** quid si cepit militare alia militia, ut qd doctor, uel aduocatus
b Glo. dicit idē, b quia fauores sunt ampliandi, quod no.

ADDITIO NES.

- a** Poma. ¶ Quærit gl. Vide Ale. in l. Centurio. de uulg. & pupil.
- b** Ale. ¶ Idem. Testamenta doctorum non contratabulantur, & istam glo. alleg. doc. in l. miles. in prin. j. de re iudi.
- a** **§. Patrem.** Pone casum fm̄ tertiā lec. & dic, Pater fuit isti tutus in testō filij, & p̄ errorē petijt, & accepit q̄ tab. q̄rit utrū possit redire ad fm̄ tab. Et rñdet qd sic, uel forte esset melius dicē qd p̄ accepit bō. poss. q̄ tab. tñ testm̄ erat nullū, & pote rat ab intestato succedere, certē pōt redire ad ius suum. vt ab ista to succedat. Itē ponit gl. casum hic alijs modis, de quibus nō curo.

ADDITIO.

- a** * Patrem. Adde qd aliter hūc tex. interpretatur in gl. cit. de inof. test. in prin. uer. i. Sol. liberorum,

LEX II.

1 P̄r, uel filius, an hēant reuocatoriā i bonis p̄ ipsos alienatis, et quo remedio.
Non usque. Hæc est sing. lex, & alibi nō repit. Oppo. qd qñq; ēt ingenui coguntur alienare, vel emere. l. Julia. §. idē Celsus. s. de act. emp. Ibi sp̄ale, ut no. in l. inuitū. C. de uhen. emp. Itē opp. j. si quid i frau. pa. l. si. vbi filius arrogatus hēt reuocatoriā in bonis p̄ris. alienatis i fraudē. So. Ibi in quarta, qd debet

1 filio arrogato tāq̄ æs alienū, secus in alijs. Vel melius, j & est casus
a econuerso, qd filius hēat reuocatoriā in bonis p̄ris, & nō p̄ i bōis filii, ut hic: p hoc. j. vñ liberi. l. scripto. i fi. Istud est multū dubiū pp rōnē hic positā, qd dicit, qd nō est ueniēs qd ingenuis hominib. & c. Cy. examinat. C. si qd i fraud. pa. l. j. in vii. q. Decretistā. in c. Ray. ex de re. & ibi ut casus. Finalr dicerē. si qdē alienatio fuit scā titulo lu cratiuo, ut ex cā donationis, p̄r reuocari p̄ q̄relā in officiosæ dona tionis, tā à p̄re, q̄ à filio, si p̄ donationē lederēt. Nā illa q̄rela est idu cta ad similitudinē q̄relæ in off. test. l. ult. C. de inof. test. sed querela inof. test. dat̄ p̄ri in bonis filij, sicut filio in bonis p̄ris: ergo idē in q̄ rela in officiosæ donatiōis. Si uero alienatio fuit scā titulo oneroso vt ex cā uenditionis, tunc si est scā pretio minori, tūc in eo, qd ultra
b ualet res, quā sit p̄riū, est donatio, b. l. C. si quid i frau. pat. & tūc idē qa pōt reuocari p̄ q̄relā in officiosæ donationis, Si uero est aliena tio scā in fraudē, ita qd emptor participauit fraudē, nec ullo modo est donatio, tūc descēdētibus in bonis ascēdētū dat̄ reuocatoriā. l. vlti. j. si qd in frau. pat. si. n. hoc cōcedit filio arrogato, multo ma gis nāli. l. si qs de cōiun. cū emāci. lib. Nec est dicendū qd illa quar ta debeat ut æs alienū. qd illa q̄rta nō debet in uita p̄ris: sicut nec q̄r ta, qd debet filio nāli. l. j. si impuberi. s. de col. bon. sed pater in bo nis filii nō hēt reuocatoriā. Rō, qa ita nō debet hæreditas patri, si cut filio. Nō ob. ista rō, qa nō est ugens ratio. l. ult. j. si qd in frau dem pat. Ita debet intelligi, quod notatur in c. Ray. extra. de testa. Cy. aliter in l. i. C. si quid in frau. pat. Quæro, cum hodie liberti ha beantur tanquam ingenui, p̄ auth. ut liberti de cetero, an sit subla tus tit. si quid in frau. pat. Gl. dicit quod non.

ADDITIO NES.

- a** Ale. ¶ Reuocatoriā. An filius, & pater, renocēt bona in eorū fraudē alienata adde Bal. in l. si. C. de reuoc. his q̄ in frau. eredi. & doc. in s. itē si qs. Insti. de act. & Bal. in l. i. in uer. ulterius. j. de inof. do. & Bart. & Bal. in l. i. in fi. C. si quid in frau. pat. & Bar. in l. hæredi. j. de bon. author. iud. pos.
- b** Ale. ¶ Donatio. Hoc sequitur Bal. in l. si. C. de reuo. dona.
- c** * Patro. Adde qd contrariū tenet Cast. in rub. c. si quid in fraud. patr. & in l. i. nu. s. c. eo. tit. licet iure Can. tenet ueritatē esse cū Bar. contra hec et quæ hic re-

fert tenet Bar. d. l. ii. & in l. hæ. infra. de bon. auth. inst. possid. PANCIR.
d Alex. ¶ Alienum. Et ista est magis communis litera, attende tamen, quia uideē qd hoc sit contra casum in d. l. Papin. §. si quis impubes. s. de inof. test. & uide. te. in l. hæreditarium. j. de bo. auth. iud. pos. & ibi Bar. & ibi. contrarium tenuit ip semet Bar. in l. i. §. sed nec impuberi. s. de col. bo.

LEX III.

a **Pantonius.** Quæro q̄ est ista pars q̄stituta? Dicit gl. tertia ut in glo. & q̄stat hodie in auth. nouissima. C. de inof. test. Quæro, ad hoc, ut p̄petat bo. pos. patri, an req̄rat aditio hæreditatis? Respon. aut rescinditur in totum, & requiritur aditio aī secus. Dixi in l. illud de contratab. Vltimō quero. ut in gloss.

ADDITIO.

- a** Alex. ¶ Pantonius uide doc. in l. fratres. C. de inof. testa.

TITVLVS XIII.

De bonorum possess. ex testamento militis.

LEX VNICA.

a **Non dubium.** milites, & priuati existentes in acie belli, p̄nt testari quo quo modo uolunt, tam in terra quā in mari. h. d. No. tex. ibi, tñ q in p̄ocinctu, & c. quod facit ad id quod fuit anno tpe mort alitatis, quia maximū præ liū, fuit inter Deū, & homines, & ideo propter ta lia esset bonum prouideri, ut ultimæ uolūtates etiā nō solenniter factæ, ualere, qm̄ nec testes, nec notarii reperiri potuerunt.

ADDITIO.

- a** Barb. ¶ Non dubium. Bal. in l. si. C. de testa. tenet, tale testamentum ualere, sed certe Bar. hic tenet contra, adde Bal. in l. si.
- b** Ale. ¶ Et adde Bar. in l. si. C. de test. per hoc, quia a iure cōi receditur tali tpe, iux ta no. i. l. de ætate. cū si. ad Treb. & adde qd Florianus in l. militif. de tes. mil. p̄ illū tex. uult dici posse, qd sicut milite testate in cōflictu belli, est remissa solēnitas te stiū in testō, idē esset i pagano testate tpe pestis coram duobus testibus, qa illo tpe pp piculū pausi testes haberi p̄nt. Pro hoc et adducebat. l. si. s. de test. mil. & istā. l. & glo. in l. feriniarios. in i. sol. C. de test. mil. Item adducebat, quia tps guer re, & pestis æquiparatur, ut no. in l. naturaliter. per. doc. j. de usuc. & in c. ex trā mīsa. de præscri. uide Ang. in l. conficiuntur. §. condic. de iur. codic. Et ad Bart. hic adde Ro. in l. si quis in graui. §. si aut. s. ad Syl. in auth. similiter. de testamen to facto tempore pestis. s. ad l. Falcid.

TITVLVS XIII.

De iure patronatus.

LEX PRIMA.

Patronorum. No. qd accusare, uel facere accusa ri, & manus inferre, sūt paria. l. si inimicitia. s. de his quib. ut indig. Item no. qd maius pec catū est in faciendo, quā in non faciendo.

LEX II.

Liberti omnes. Op. j. de oper. liber. l. medicus. Sol. Ibi promiserat operas, hic non.

LEX III.

Si quis tutor. Op. qd nō potuit se excusare, qa acceptauit legatū. l. ex sn̄a. s. de test. tut. So. Nō potuit se excusare de iure, uel accepit legatum ignorans onus legati. Item oppo. de l. ab administratio ne. C. de leg. So. Ibi non erat qd tutori imputaretur, quia erat miles. qui administrare non potest. Vltimō not. qd apud aliquem potest esse ius patronatus, licet nō cū effectu.

LEX IIII.

Iura libertorum. Opp. de l. iij. j. de interdi. & rele. Gl. sol. sed dic. qd ista sunt paria, qd qdam sunt iura patronatus, qd nō p̄nt in hæredem extraneum trāsire, & illa ad filcum nō transeunt, sed si transeunt ad hæredem extraneū, tunc transeant ad filcū, l. j. C. de bon. libe. & ita tenet glo. in l. diui fratres. j. eo. ti. Prædicta uera, nisi in crimine lesæ maie. b. l. qd quis ad l. iul. maie. vbi damnato patre damnatur filius.

ADDITIO NES.

- a** Pom. ¶ Ad filcum. An filcus habeatur loco hæredis, uide Ale. cōf. 89. in iiii. uol. & confi. 23. in i. uol.
- b** Lesæ maie. Adde gl. & bar. in l. i. C. de bo. libe.

LEX VI.

Adigere. No. qd masculinū cōcipit femininū. Op. gl. i. de. l. si ita scriptum. §. j. s. de le. ij. ubi iuri de futuro non pōt renunciari. So. ibi in repudatione, hic in delicto. quod tollit ius futurū, vt hic, & l. qdam. §. si. de dona. & l. qui superstitis. s. de acq. hæreditate. Alij habēt, contra de l. si ita scriptum. in prin. s. de le. ij. qd hæc prouisio in masculo porrigitur ad foeminam fauore matri monij, ut not. in Spe. de dispu. & alle. §. post hoc autem. uerf. uel ibi masculinum.

Bar. super Secunda in for.

Z 3 §. Quamuis

§. Quamuis. ^a Nota qd lex gñalt loquēs restringit p rōnē, vt ibi lo cū hēat lex, vbi est rō. ^b il. pspexit. j. quiet a quib. Sol. Qñq; nisi per rōnē restringeret. qd puniretur q̄ mēntē legis, & tunc restringitur, vt hic, & l.ij. C. de noxa. Qñq; qd nō puniretur, sed admitteret lucrum, & tunc nō restringitur, nisi p aliā legē, vt in ^b rōrio. Qñq; nisi legis restrictio fiat, qd lucraret indebitē, tūc restringit, vt l. vt gradatim. §. & si lege, de mun. & ho. & hoc. no. Cy. l. i. C. q̄ sit lōga p̄sue. & ista sunt arg. ad multa no. vt po

ADDITIOES.
^a Quamuis. Vide Imo. in l. cum tale. §. falsam causam legato. de condi. & dem. & Bar. & Imo. in l. ij. §. fi. de dona. an cessante ratione, cesset dispositio.
^b Alex. Restrictiua. Vide Bar. in l. j. §. nunciatio de ope. no. nun. & in l. si cōstan te. in consimili quēsto, sol. ma. Sali. in l. ij. C. de nox. Imo. in l. si uerō. §. de uiro. sol. ma. & per Bar. in l. si. §. in computatione. C. de iure delibe.

§. Lege Iulia. ^a Nota legē remittere in rīm, sicut Papa. l. fi. §. q̄ fatif. cog. & l. fi. i. prin. j. ad muni. Quae ro, qd si uouit castitatem, vel nō q̄here m̄i moniū: Sol. vt no. in c. j. & ij. extra q̄ cleri. vel. vo. Sed si hoc est verum qd̄ hic dī, p̄onus nō incidit in pōnā, cūm nō tenuit iurim, ar. l. nō putauit. §. nō quauis. §. de p̄tab. & l. p̄tinuus. §. antepe. de verb. ob. Sol. Quandoq; id quo quis debet incidere in pōnā, nō pōt de iure fieri, & tunc sufficit de facto fieri, vt hic: aliās si pōtēst de iure fieri, nō sufficit de facto fieri. De hoc per doct. in l. j. C. de sepul. vio. & dixi plenē in d. §. antepe. in l. continuus. j. de verb. obli.

ADDITIO.
^a Alex. Quae Lege Iulia. Hunc. §. all. Bal. in l. ij. in fi. C. de iud. uidui.

LEX IX.
Filij hēreditate. Nota qd iura libertorum liberi nō habent vt liberi. Et idem est in emphyteusi. l. vt iurifurandi. §. si liberi. j. de ope. lib. quod nota.

LEX X.
ⁱ Statuto stante qd̄ declinat iurisdictionē iudicis possit impune offendi, si quis declinatoriam opponat, & nō prosequatur, an possit impune offendi.

Eum patronum. Not. qñ qd̄ dicat accusasse, Opp. qd̄ detulit, nō vt accusasse. l. q̄ cū maior. §. accusasse. j. de bo. lib. Gl. dicit, qd̄ nō ex snā, sed l̄p̄ta serie verborum vt accusasse. Hoc nō placet, quia uerba dicūt accusasset qd̄ est prateritum p̄fectum, & plusq̄ p̄fectum subiūctiui modi, & ideo regit qd̄ sit p̄fecta accusatio, & iō s̄m rigorē verborū nō p̄cedit gl. Vnde dico, & fortē nō malē, qd̄ ille qd̄ accusauit, & accusatio nem prosequit̄ quotidie instando, nisi petat abolitionē parte p̄sente, pōt dici accusasse: sed si desistat, nihil in eo dicēdo, & tūc tacēdo nō dī accusasse, nisi vsq; ad snā m̄ ster. d. §. accusasse. Qd̄ t̄ facit ad q̄, videlicet, cū dicit statutū, qd̄ si qd̄ declinasse inueniat iurisdictionē iudicis, qd̄ possit impune offendi. ^a Quidā opposuit exceptionē declinatoriā, demū sup̄ illa nō fuit p̄nūciatū: dixi qd̄ nō pōt impune offendi, d. §. accusasse. & l. in seruitutem. §. petijffe. de bo. libe.

ADDITIO.
^a Alex. Offendi. No. idem dicit Bal. in l. si quis in suo. C. de inof. test. idem vt tene re Bar. j. e. l. si libertus. & facit quod no. in l. criminali. C. de iur. om. iu. aduerte tñ, quia Bar. & Ang. & Pau. de Ca. in l. q̄uis. de in ius vo. vñr tenere d̄riū. dic qd̄ ipsi loquunt qñ pōna erat cōmissa sed Bar. hic loquit qñ nō erat cōmissa & vnde Bar. in l. q̄ ea mēte. de furt. dum op. de l. Papinianus. §. meminisse. de inof. te.

LEX XII.
Caus. Oppo. in aut. vt li. mat. & auia. §. ad hęc. Sol. vt ibi no. Ista lex inducitur per Dy. qd̄ si uasallus partem vnius ex dñis emat, vel sit hāres institutus: vtrum adhuc sit uasallus? Et dicit qd̄ sic, vt l. cum ex oratione. §. de exc. tut. Sed Dy. dicit verū, si istud ius nō poterat vendi, vel ad hāredes trāsmitti, aliās esset dubitabile, & ideo cogiretis, quia nō potui videre.

LEX XIII.
Si iurauero. Facit ad c. quamuis. de pac. lib. 6. & ad c. cum p̄tingat. extra de iure iu. vbi s̄l̄t iurat nō veni re ad hēditatem p̄ris. & ad eius successionem: vel nō reuocare v̄ditionē rei dotalis, & in c. licet. de iure iu. lib. 6. quia dico, qd̄ nō teneat dominij translatio, vel pactum licet iurim valeat. hoc tñ nullo iure cauerur. Ex quo multae conclones sequuntur, de quo dixi in l. Seius & Augerius. §. ad l. Fal. & l. qui superstitis. de acq. hāre. & dicam plenius in digesto nouo Deo dante. ^a

ADDITIO.
^a Alex. Los. Dante. Tractauit materiam iuramenti. Bar. in ff. nouo. in l. si quis pro eo. in prin. de fideiuf.

LEX XV.
Qui contra. Oppo. de l. adoptiuum. §. de in ius voc. Gl. fo nit, & benē. Dicā plenius i l. diui fratres. j. e.

LEX XVI.
ⁱ An durius agatur cum lege, quam cum homine.
^a Si libertus. Singularis est multum, & hoc intendit. Aliena iur. fraudē hōis ualeat, sed p̄ reuocatoriā rescinditur. h. d. Videris hic, sup̄ quo fundata est lex ista, & l. diui Adriani: super his regulis

qd̄ legem fit, nō ualeat. l. fraus. §. de legi. & c. fi. extra de reg. iu. li. 6. ⁱ Secūdo p̄ tit. j. si qd̄ in frau. pat. Opp. de. l. j. Celsus. §. de arbi. ubi durius agit cū hōie, q̄ cū lege. So. lbi de hōie iuris ministro: sed nō placet, qd̄ arbi. nō est minister iuris, nec orit actio ex eius snā. Et re ^b pio, qd̄ durius agit cū hōie legū ministro, q̄ cū lege. l. āplius nō peti. j. rē ratā ha. ubi uerbū peti. platū ab hōie, intelligit p̄ litis p̄testationē: sed a lege p̄ snām. l. i. seruitutē. §. petijffe. j. de bo. li. Sol. Quē dā est pōna respiciens actū, qd̄ agunt ministri, & durius agit cum lege: quia ius habet magis p̄tatem annullandi, q̄ homo. Quaedam est pōna intrinseca, & tunc mitius agitur cū lege, d. §. petijffe. Dixi in d. l. āplius. & nō legem istam ad multa, quia utilis lex est.

ADDITIO.
^a Alex. Si libertus. Qñ alienatio facta in fraudem sit ipso iure nulla, adde Bal. in l. hac edictali. §. omni. C. de sec. nupt. & ibi quomodo cognoscat qñ fit i fraudem hominis, & uide quod not. Bal. in l. j. in j. oppo. C. si quid in frau. patro.

^b Durius, Adde Cy. & Bal. in l. si quis maior. C. de trans.
§. Siquis. Notabilissimus. §. est. Et rō est, qd̄ qñ p̄ primā alie nationē factus est minor centenarius, ipso iure fit reuocatio per istam legem. & l. Titia. §. Imperator. §. de lega. ij. & l. j. C. de inof. dona. p̄ secūndā uerō nō fit minor, qd̄ iā minor erat. Determinat gl. & distinguit, qñ qd̄ facit plures donatiōes, utrū oēs reuocentur, uel ultima. uel quomodo, ut patet in gl. p̄dictarū legū.

LEX XVII.
ⁱ Filius an feudo priuatur propter delictum patris.

Diui fratres. Delictum aui, uel patris, nō nocet nepoti, uel filio in iure libertorū. h. d. Not. in hac lege, qd̄ licet Imperator pluries iudicauerit unum, si tñ surgit postea cōtrariū recedit a primo p̄silio. Item nota pro eo, quod ponit in snā, adhibito p̄silio prudentū, & c. Tertio no. quod dixi in casu. Op. qd̄ delictū patris noceat filio. l. querit. j. de bon. libe. Gl. in ver. fuisse, quae incipit, ut euidēter. huius timore distinguit multū bñ, & ipsam signa. Vñ tñ addas, quod dicit, qd̄ delictū patris nō nocet filio post mortē patris, intellige, nisi in crimine lesae maie. ubi delictum patris nocet filio ^a in iure libertorū, & s̄m distinctionē, quā ⁱ dedi. §. in l. iura. ¶ Itē t̄ hęc lex inducitur ad qd̄ qd̄ filius nō priuet̄ ^b feudo p̄ delictū p̄ris. De hoc habetis p̄ gl. in l. emācipatū. in fi. §. de sena. & p̄ Dy. in c. nō dēt aliquis. de re. iu. li. vj. De quo dic plenius in v̄sib. feudo. quē fuit prima causa bene amit. §. deniq; & tit. si de inuest. feu. fuerit. p̄ tro. c. unico. §. item si uasallus. & in tit. si uasallus feu. priui. cui def. c. j.

ADDITIOES.
^a Alex. Nocet filio. Idem in crimine hāresis. in c. statutum. de hāreti. in vj.
^b Non priuetur. Filius nō priuatur feudo p̄ delictū p̄ris. De hoc uide Bar. in l. eum qui. j. de interdi. & relega. quid econtra, uide Bar. in l. eū filius. de ver. ob. & de hoc uide Bal. in c. j. §. de succel. feu. & in d. c. j. §. uasallus fue. feu. pri. & uide gl. sing. s̄m Dy. ibi in l. q̄strum. §. ult. de p̄ca. Bal. in c. j. §. in super de prohi. feu. ali. per Fed. & quod dixi. in l. Seuius. §. Cornelio. de iur. fisci.

LEX XXI.
ⁱ Patri, uel patrono, an filius, uel libertus, iure institutionis relinq̄re debeat.

Siue libertus.

§. Excluditur. Hic est no. casus, & menti tenēdus. Quae ro, t̄ vtrū qd̄ hic dī sit correctū p̄ iura hodierna q̄ uñr uelle qd̄ hāt iure iustitutionis, auth. ut cū de app. cog. §. aliud. Dicit gl. qd̄ nō i patrono, licet in filio sic. Ita dicit gl. q̄ no. An aut in filio sit correctū: dic ut notāt do. C. de inof. test. auth. nouissi ma. Sed aduerte ponēdo casū hic put dicit tex. nō eēt correctū nec i patrono, nec i filio, qd̄ hic fuit iustitutus patronus i certa portione & fuit legatū seruo, quo casu nō esset correctū i filio: qd̄ si filius aliquid haberet iure iustōnis, & eēt aliqd̄ sibi a seruo legatū, p̄putaret in quartā. sufficit. n. qd̄ aliqd̄ hēbat iure iustitutionis, tenet ergo gl. ^a ista, qd̄ patrono nō est necesse relinq̄re iur̄ iustitutiōis. Sed qd̄ i p̄re. an filius debeat ei iure iustitutionis relinq̄re? D. Iac. de Bel. determi nauit qd̄ sic, qd̄ eadē rō. Cōtrariū credo, qd̄ i p̄re nō reperit̄ corre ctū, & iura nō corrigūt ex idētitate rōnis, nisi q̄ tenus sit lege exp̄ sū l. p̄cipim? i fi. C. de app. ubi tex. h. d. exp̄sse. Præterea p̄r & p̄ron? æq̄ parāt, nisi i casib. ut no. §. ti. ij. l. j. circa p̄ri. sed i p̄rono nō ē corre ctū, ut hic: ergo nec i p̄re, qd̄ ei æq̄ parāt, cū i hoc nō repit̄ diuersitas.

ADDITIOES.
^a Barb. Sed qd̄. Et contra cōsuluit Bal. ut ipse refert in l. omnimodo. & i auth. unde si parens. C. de inof. test. & in aut. ex causa. C. de li. p̄te. & sequit̄. Ang. in aut. ut cū de appel. cog. §. siue igitur. & ibi ponit nouā opi. Et uide Imo in l. i. §. si ex fundo. i §. col. uer. iux. p̄dicta restat dubiū, de hēr. inst. Aret. in §. vl. inst. de inof. test. ubi dixi, Imo. in l. his. ff. de her. inst.

PANCIR.
^b Alex. Nō reperitur. Idem tenet Bal. in l. omnimodo. C. de inof. test. in uerfi. uenio ad qd̄. ubi de hoc dicto Bar. facit mētionē uide Bal. in l. i. C. de p̄tab. lib. & in auth. ex causa. uerf. tertio op. C. de lib. p̄te. & Ang. in l. nam & si parētibus de inof. test. ubi alle. casum in §. aliud quoq; capitulum. in uerfi. sed si hęc obser uata nō fuerint in aut. ut cū. de app. cog. & contra Bar. etiam tenet Bal. in l. j. C. de contratab. libe. cuius opi. uidef̄ uerior. & per Im. in repe. l. i. §. si ex fundo. de hāre. insti. & ad Bar. hic. adde Bal. in consi. inci. In Christi nomine amen, super primo puncto facit dubitationem. Adde Bal. consi. 8 i. inci. ueritas est j. lib. & Cal. consi. §. de testamentis.

I quis operas. Dicitur hic, qd transit ad filios stipulatio operarum. Quero qua liter transibit: respondeo post mortem patris admittitur successio, vt hic, non eo viuo, l. vt iusiurandi. S. liberi. j. c. ideo dic, vt. C. de oper. lib. l. liberti libertæque.

Fabriles. Vos scitis, qd gl. communiter accepit fabriles pro certis, sicut etiam no. gl. in l. si non fortem. S. liber tus, de cond. inde. Iac. de Are. intelligit aliter: & fortè non peius, quam gl. refert Cy. C. de ope. lib. l. liberti libertæque.

- 1 Oligatio, & actio, quando oriatur ex iuramento, etiam de iure canonico.
- 2 Decretum interpositum statim post emancipationem, & datum in premium emancipationis validat emancipationem.
- 3 Causa libertatis, an in dubio, quis presumatur iurare.

Vt iusiurandi. Ista est bona lex. Vos habuistis. S. c. l. ii. qd prætor dat iudicium operarum in

libertum: mō hic dicitur qualiter obligatur: & in hoc p. in. requiritur, qd sit libertus, & causa libertatis iuret, ad hoc, vt obgetur iure iurando. q. d. ingenuus non obligatur iure iurando, & est verum. l. si quis pro eo. in prin. de fideiuss. nec seruus obligabitur iurando. vt hic in vers. iurare, & gl. hic dicit. Cōtra. S. de iureiu. per totum. & C. si aduer. ven. in auth. sacramento. vbi ex iuro, quilibet obligatur. Sol. Qñque iusiurandum præstatum super præterito ad litis definitionem, & tunc d. bitur actio, & obligatio, vt S. de iure iurando, per totum. ¶ Quoddam iuramentum interponitur ad confirmationem actus, vt in auth. sacra puberum. C. si aduer. ven. Quoddam est iuramentum, quod interponitur merè ad introducendam oblationem, vt si iurem me tibi daturum centum, vel aliquid facturū, tunc non introducitur oblationem, nisi in liberto, vt hic, & l. si quis p. eo. j. de fideiuss. & l. vt. j. de lib. cau. in tñ qd Inn. tenet et, qd de iure canonico non erit actio, vel oblatio, ita no. extra de insti. c. cum venissent. & ex de iure iur. c. Quintauallis, h. qdam alij dicant. ¶ Itē op. d. h. c. qd dēt iurare cā libertatis. Cōtra. j. in vers. planè. Sol. qd dāt, qd p. mū dictū huius legis corrigitur. Alij dāt melius, qd cā libertatis, sit cā remota, licet non sit proxima, & cū dico de pxima, intellr non multum remota, vt habuistis in l. vxori. S. de au. & ar. leg. ¶ Item hic, qd iurare dēt in manumissione, vel post statim: sed qd si iuratur ante manumissionē, sed secuta est statim manumissio? Glo. dicit, qd idē: quod tene mēti bñ ad q. b. ¶ Pater donauit filio. Vos scitis qd d. natio inter patrem, & filium in potestate non valet: sed si est emancipatus, sic. Quidam emancipauit filium, & dedit ei aliquid, & post hoc iudex decretum interposuit, opponebatur, qd donatio nō valet, cum fuerit facta ante decretum interpositum. Ego dixi qd valet per hanc gl. ¶ Vlti. quæro. ¶ an in dubio presumitur iurari causa libertatis gl. qd sic, quando incontinenti, facit. l. si ventri. S. in bon. s. de priuile. credi. quod tene menti ad multa, non dico plus nunc.

- a Ale. ¶ Obligatur. Et ex iuramento quilibet potest obligari. Adde Bart. in l. i. iurandum, quod ex conventionem. S. de iure iur.
- b Pom. ¶ Tene menti. Vide Alex. in l. diuortio. solut. matr. & ibi per Ias. in 4. not. Alex. conf. 96. in 4. vol. Felin. in c. j. de testi. uer. in quantum.
- c Ale. ¶ Vos scitis. Facit qd not. Bar. in l. uniuersa. C. de præci. imp. offer. & in l. qd ita quis. S. ea lege. j. de uer. ob. & qd no. in l. i. j. C. qd met. cau. & in l. pe. C. de p. ob. turpē cām. Et istud facit ad q. de teste dicente. quod fuit factū tpe guerra, postea reperit, qd fuit factum parum ante guerrā, qd nihilominus dicat factū tpe guerra. Et ita dicebant Bal. & Imo. per illum tex. in l. diuortio. in prin. sol. matr.
- 1 Actio potest queri per patrem filio emancipato.
- 2 Filij in feudo succedunt equaliter, licet inaequaliter instituti.
- 3 Filij, an succedant equaliter in emphyteusi accepta pro se, & filijs licet inaequaliter sint instituti.
- 4 Filius, qui renunciauit hereditati paternæ non potest emphyteusim retinere, si est accepta pro se, filijs suis, & heredibus: secus si pro se, & filijs.
- 5 Feuda, que transeunt ad filios, si sunt hæredes, veniunt in petitionem hereditatis, & idem in emphyteusi. Emphyteusis accepta pro se, suisque filijs legitimis, masculis & feminis, pertinet ad feminas, sicut ad masculos, nisi consuetudo aliter se habeat, vel nisi in loco adsit statutum exclusiuum feminarum propter masculos quia tunc admittuntur ordine successio. Feudale ius tanquam singulare, non est trahendum ad consequentiam.
- 6 Stante concessione, de qua supra, masculo herede vniuersaliter instituto, & filia in certa re, & prohibita plus petere posse, tamen filie remanet ius petendi sibi acquisitum ex stipulatione paterna.
- 7 Filia per patrem instituta in re transcendente legitimam, & quod sit tacita, & plus petere non possit, poterit petere dotem maternam.

§. Ex duobus. Hic est no. & sing. casus. Illi ergo qd hēt portionem debitā iure instōnis, non accrescit portio eius, qui venit p. tab, secus si ambo venirent per cōtratab. ga veniunt eodē iure. Secundo no. qd ille, qui petit supplemētum, perinde habetur, ac si peteret contratabulas, vt hic.

Pom. ¶ Ex duobus. An in legitima possit habere locum ius accrescendi, uide Alex. in l. plane. S. si duobus. ff. de leg. i.

- 1 Iudex appellationis potest pro parte sententiam confirmare, & pro parte nullam pronunciare.
- 2 Iudex appellationis qd appellatur à sēctia nulla, debet illā nullā pñūciare.
- 3 Libellus, peto sententiam pronunciari nullam, & si qua est, peto eam rescindi tanquam iniustam, procedit.
- 4 Restitutioe i tegrū simpliciter petita, an iudex poterit de nullitate pñūciare
- 5 Iudex appellationis an possit pronunciare de iniquitate sententiæ, quando sententia petitur principaliter pronunciari nulla.

Carmelia. Iudex appellationis potest pro parte sententiam confirmare, & pro parte nullam pñūciare. h. d. i. sūmā. hētis. S. fami. erciscun. l. quædam. Oppo. gl. off. cōtra tex. S. fami. erciscun. l. in hoc iudicio. Dicit glo. hoc ideo, qd diuersa sūt capitula. No. ex hac lege qd iudex appellationis potest pronunciare sententiam nullā, d. l. qdā mulier. S. fam. erc. Ex quo apparet quod gl. qd est in l. i. C. qñ. prouo. nō est necesse nō dicit uerū. Dicit. n. p. si appello à sūia nulla, iudex nō dēt pñūciare sententiam iniustā, imo dēt pñūciare nullā, ut hic, qd dicit ut l. si expressim. j. de app. ¶ Itē no. qd possit petere sententiam pñūciari nullam, & si aliqua est, peto pronunciari, & eam rescindi tanquā iniustam, vt hic. Pro hoc in l. j. C. quādo prouo. non est ne. & est casus i. c. constitutus. extra. de in integ. resti. vbi possum petere cōtractum pronunciari nullum, & si aliquis est possum petere rescindi p. rest. in integ. ¶ Sed qro, quid si peto simpliciter resti. in inte. an iudex potest pronunciare de nullitate, sicut in causa appellationis? Ad partem affirmatiuam facit. S. de mino. l. uerum. S. ex facto. ¶ Itē qro qd quid si aliq petat principaliter sententiā pñūciari nullam, an iudex possit pronunciare de iniquitate sententiæ? De istis quæstionib. tractatur per Inn. extra. de offi. dele. c. cum contingat. in gl. mag. Proposui dicere. in l. j. quæ sen. sine ap. rescin. dicam. alibi.

De obsequijs à liberis & libertis parentibus, & patronis præstandis.

Tiam militibus. No. istud principium. Idē habemus in l. j. C. de cōsu. lib. xij. qd ille qui est antiquior, præcedit: modo sunt duo doctores eodem tempore. facti. certe erit differentia in ætate, & alijs conditionibus, & ille præcedet vt hic, ibi, inter collibertos.

- a Pom. ¶ militibus. Vide Panor. & moder. in c. clerici. de iudi. Are. in §. quædam Insti. de ac. Fel. in proce. Decre. in rub. de maio. & obed.
- b Alle. ¶ Præcedet. No. de duob. doct. eodē tpe factis qd pcedit: vide Bar. in l. j. de albo scrib. & no. in l. j. in prin. de cōsu. lib. x. quæ sen. alle. q. prius licentiatus, & ex magno intervallo doctoratus præfertur non solum licentiatus, sed etiam doctoratus in illo intervallo, quod no. quia fuit de facto. Sed Bal. in auth. habita. C. ne fil. pro pa. dicit qd licentiatus habetur pro scholari. Quid si unus doctor est iuris canonici, alius ciuilis, uide per Io. An. in c. clerici de iud. quid si sacre pagine? uide in c. eam te. de ætate, & adde quod no. Bal. in l. Nemini de ado. diuer. iu. & an licentiatus veniat appellatione doctoris. habetur per Bal. in l. j. fo. ma. & in l. pe. S. de test. mili. ad hoc adde. Bar. in l. j. S. prius. de uul. & pup. & qd si est doctor utriusque iuris, an præferatur simplici doctori, uide Bal. quod sic, in l. sed & milites. in prin. S. de exc. tut. quid si filius est doctor, pater non, quis præferatur? uide no. per Symo. de Burgia. no. in proce. Cle. Adde Fely. in c. j. de. ma. & obed. Doc. In l. cum quid. ff. si cert. pet.

Per procuratorem. Quæro quomodo potest accusari ingratus per procuratorem nonne hæc est causa capitalis. l. edicto. S. rei autem. S. de bonorum poss. cum suis simi. ergo non admittitur procurator. l. pen. S. ad crimen. de l. pu. iu. Dicit suff. dic. ut in l. sed & hæ. S. j. S. de proc. ubi idē text. Respondeo, Non sufficit, qd sit causa reductionis in seruitutem nisi sit intentata criminaliter, scilicet ad vindictam publicam: sed hic fuit intentata ciuilitate vt hic, & d. l. sed & hæ. S. j. Idem & in adulterio, si agatur ad thori separationē, ista dicitur ciuilis causa, ut in c. tuę extra. de proc. tamen in hoc licet sit ciuilis, quia delictū verfat, debent poni omnia limitate, vt sit certum, sicut in accusatione criminali, l. libellorum. S. fin. de accu. Facit. l. prætor edixit. S. j. de iu. & l. item exigit de dolo. & tex. in d. c. tuę extra. de proc.

a **§ Si liberi.** No. fillū uers. parui aut̄ refert. No. q̄ p patrē pōt
1 q̄ri actio filio emancipato. De hoc p Cy. C. de hē.
2 & cōmit. stip. l. ij. Dixi in l. qd̄ dē. de uer. ob. la. ij. Itē no. arg. t̄ q̄ i feudo
3 succedit̄ aequal̄ licet sint instituti filij inaequal̄, ut i uisib. feu. de
4 succes. feud. c. i. fm Iac. de Arc. ¶ Sed quāro^b quid de emphyteu-
b si, q̄ q̄s accepit p se, & filijs suis, quos postea inaequal̄ instituit, an
c succedant aequal̄? Certē hic v̄ tex. q̄ sic. & dicā. j. statim. ¶ Quā-
4 ro, qd̄ si filius renūciauit hēditati p̄nā an possit retinere emphy-
 teusim? Et v̄, qd̄ sic, q̄ nō h̄r, ut h̄s, sed ut filius, arg. huius. §. & no.
 in Spe. de emphy. §. nūc aliqua. uer. clvi. In t̄riū v̄ casus i uisib. feud.
 an agna. uel si. defun. rep. h̄r. & c. c. j. sed ibi loquitur de iure p̄suetudi-
 nario i feudis, aliud de iure cōi. qd̄ seruaremus in emphyteusi, ut ibi
 dicit Ia. de Bel. in d. c. j. Prædicta puto uera, q̄n q̄s accepit emphy-
 teusim p se, suisq; filijs; sed si accepisset p se, suisq; hēdibus legitimis
 masculis: uel p se, suisq; filijs, & hēdib⁹ masculis, & si apponeret ver-
 bū hēdibus, deberet filijs, ita demū, si essent hēdes q̄ p̄cessio requirit
 vtrūq; q̄ sit filius, & h̄res. Ita dicit tex. in auth. de non alienadis. §.
 emphyteusim aut̄. Et iō feuda. q̄ trāseunt ad filios, ita demū, si hēdes
 sūt, dnt̄ venire in hēditatis peritionē. l. itē videndū. §. si. de peti. h̄r.
 & idē dicerē in emphyteusi. quā requirit hoc, saliquē filiū esse, & h̄r
 redē. Sed an isto casu, quo requirit, q̄ sit filius & h̄s, sufficiat q̄ sit in-
 stitutus filius p re certa? Hoc anno habui p̄sultere, & in illa q̄. erant
5 duo dubia. ¶ Quidā receperat emphyteusi p se, suisq; filijs legitimis
 masculis, & foeminis: quārit̄, an debent admitti pariter, uel primò
 masculi: secūdò an his deficientibus admittant̄ foemine. In feudo est
d expeditū, q̄ foemina admittit̄ demū deficientibus masculis, e vt
e in feudis, ep̄m uel abb. c. j. §. quēriā d̄ suc. feu. c. j. §. filia uerò. Sed hoc
f ius p̄suetudinariū, est singulare^f in feudis, q̄ iuris cōis regulas, ut in
 feu. d̄ eo q̄ sibi, & suis si. ma. & fe. c. j. ex p̄ssi⁹ p Iac. de Bel. i p̄dicto tit.
 epi. uel. Abb. c. j. & iō nō ē trahendū ad p̄nam. l. qd̄ uerò. & l. ius singu-
 lare. §. d̄ leg. puto igit̄, q̄ ex vigore p̄dictorū uerborū foemine, & ma-
 sculi pariter ueniāt, sicut pariter succedūt. l. maximū. C. de libe. p̄te.
 nisi in ciuitate, uel patria p̄suetudo aliter se circa p̄cessionē emphy-
 teusis haberet. Itē prædicta uera, nisi esset statutū in ciuitate, qd̄ foē-
 mina nō succedat ext̄ribus masculis. Tūc. n. p̄dicta uerba, licet copu-
g latio uē p̄lata, deberēt intelligi ordine successiōis: s vt foemine defi-
h cientib⁹ masculis admittant̄. l. Gallus. §. qd̄. & ibi no. h de lib. & pō-
6 sibi, & no. Cy. in l. liberti. C. eo. Sedū t̄ dubiū est, qd̄ si talis recipiēs
i in emphyteusim dicto mō, masculū uem hēdē instituit: sed filiā foē-
 minā in certa q̄ritate: & iussit, q̄ plus de bonis suis petere nō possit,
 an filia p̄dat ius petēdi portionē sibi p̄tingentē in rebus emphyteu-
 sis. Idē possēs ponere in filio masculino dicto mō in certa re instituto.
 Itā. q. format Spe. in tit. de emphyt. §. nunc aliqua. uer. 78. & licet
 arguat p, & q̄, nō. tñ se firmat: ueritas tñ ē, qd̄ dictā filia remanet ius
 petēdi q̄sitū ex vigore stip̄onis paternae, in nullo diminutū p dictā
k instōnem factā in certa q̄ritate: qd̄ p̄bat, k cū ista filia nō habeat, ut
 h̄s p̄ris, dispō p̄ris nō ualet in hoc aliqd, ut habemus in feudis, de
 suc. feu. c. i. in prin. & hoc est ius cōe. & c. & Spec. in p̄alleg. uer. di-
 cit circa hoc similit̄ esse emphyteusim, & feudū. Præterea hoc uide-
 m⁹ in actiōe de dote. q̄ q̄rit̄ filie ex stipulōne p̄na: q̄ a p̄ nō p̄t istud
l ius diminuere^l filia, nisi tñ uita relinquat p̄ de suis bonis in q̄ritū
 eā grauat. l. si cū dorē. §. si p̄. sol. mat. Præterea, posito, q̄ p̄t possit
 ēt filia priuare sua dispōne ab emphyteusi, tñ ista uerba hoc nō im-
 portant̄: sed debuit exprimere, q̄ iura emphyteutica solū apud filiū
 remanerēt: qd̄ patet p h̄c tex: nam p̄ pōt vni ex filijs assignare li-
 bertum, & tñ si vnū ex filijs instituit in magna portione, alium in
 modica. propterea institutus in modica non repellitur qn cū alijs
 admittat, ut hic: & ita erit in proposito. Propterea sufficit institu-
 tum ex quacūq; parte instituū esse, ēt ex modicissima, ut p̄seruet
 ei ius patronatus. l. & si ex modica. j. tit. j. ergo ita in proposito. Por-
 rō, si poneremus filium simp̄r ex h̄redatum, hoc non sufficeret
 ad excludendum eum à iure patronatus, sed esset necesse, q̄ sit ex h̄e
 redatus mala mente, & in dubio p̄sumitur non mala mente, ut l.
 si p̄onus. §. si q̄s nō mala mēte & §. se. j. tit. j. ita in p̄posito cū filia
 sit instituta in re certa & est iussa cē p̄tera, & qd̄ plus de bonis suis
 petere non possit: dicta uerba debent intelligi, q̄ plus de bonis de-
 functi petere non possit, in re h̄reditario: sed nō debet priuari eo
 iure quod h̄t ut si ia, non ut h̄res. iure patronatus, & emphyteuti-
 co, ut probant iura p̄dicta, & probatur. j. proxi. q. Nō ob̄t. iura
 alleg. per Spec. Primò non ob̄t. l. foemina. C. de secun. nup. q̄ ibi
 mater nō cogit̄ reseruare filijs rōne alicuius p̄uentionis habitae cū

A D D I T I O. alio

a Barb. ¶ Si liberi. Vide Bar. in conf. 31. & in l. si mihi & Titio. de uer. ob. ubi ui-
 detur sibi contrarius etiam uidetur hic sibi contrarius dum queritur, an tex. in
 feudo, trahatur ad emphyteusim de quo per Bal. in c. j. quibus mod. feud. p̄t. p̄t.
b Pom. ¶ Sed q̄ro. Vide Alex. p̄. 166. in 4. uol. Frā. Crem. singulari. 14. uide Ale.
 conf. 11. in 2. dub. in 3. uol. Flo. in l. ueniunt. ff. famil. ercif. Barb. conf. 63. in 2. uol.
c Alex. ¶ Emphyteusi. An ueniat iure hēditatis si pater stipulat pro se, filijs &c.
 Adde, q̄ Bal. r̄ij tenuit l. ij. C. d̄ suis & legi. add̄ Bar. i. l. si nō sortē. §. libertus
 in fi. de p̄di. inde. & Bal. in c. j. de suc. feu. & Imo. in l. quod d̄r. de uer. ob. Bal. in
 auth. vñ si parēs, de inof. testa. in fi. & sic v̄ hic. q̄ emphyteusis nō possit trāfire

ad hēdes exneos, & sic i p̄petuū dari pōt. Idē tenet Bar. i. l. q̄ d̄r. de uer. ob. & i. l.
 si tibi decē. §. pactus. de pac. quod intellige, ut dixit Bar. in l. si patroni. in prin. §.
 ad Treb. sed Bar. v̄. tenere p̄riū, in aut. p̄petua. & in auth. q̄ rē in fi. C. de sacros.
 eccl. & in l. si finita. §. si de uestigalib. de dā. infe. ibi. secūdò quēro & uide Io. An.
 in c. in p̄sencia. de p̄ba. Aduerte, q̄. §. emphyteusim. hic allegatus, ut esse cor-
 rectus p §. licentiā. in auth. de al. & emphy. col. ix. & sic ū. q̄ gl. in l. ēt. in prin. &
 ibi Bar. sol. mat. nō bñ dicat. & Bal. in d. l. ēt. dicit. d. §. correctū quo ad t̄ps, non
 quo ad qualitātē successoris, nisi fortē cōsuetudo se haberet in oppositū, q̄ tūc
 cōsuetudo esset seruāda, nec posset fieri ultra q̄ p̄mitteret cōsuetudo. Et de hoc
 ultri. h̄r p̄ Bar. & doc. i. auth. q̄ rē, de sacros. eccl. Et h̄c sol. fuit originat̄ Io. An.
 licet Bal. nō allē. i. c. i. p̄sencia, de p̄ba. sup. gl. Sed p̄riū, uidelicet, q̄ d. §. ex toto sit
 correctus tenet Spec. in tit. de emphy. §. nūc aliqua uer. septimò quērit̄. & Bal. ēt
 cessāte cōsuetudine n̄ idē tenere, i. auth. si q̄s. de sacros. eccl. & idē ibi tenet Cyn.
 & cōiter doc. & uide Bal. in l. j. C. de iur. emphy. & in auth. p̄petua, de sacros. eccl.
 & Imo. in d. l. q̄ d̄r. & aliqd p Imo. post. Bal. in d. l. ēt. in prin. & adde q̄. j. p̄ximē
 scripsi. & q̄ no. Bal. in l. Gallus. §. qd̄ rectē. de lib. & posth. Et h̄c ultimā p̄tē ū
 ēt sentire Bal. in d. l. ēt. in addi. & in l. ij. C. de suis & legi. Adde tñ casum in quo
 emphyteusis poterit ēt absq; cōuentione ad hēdes exneos transmitti, nec finitur
 in ḡnatione. quē no. Bar. in l. q̄ cūq; C. de oī agro deser. lib. xj. Sed pone aliq̄ q̄s
 uit emphyt. eccl. p̄ p̄scriptionē aliorū ānorū centū, ut auth. de eccl. tit. in prin.
 an ius illius p̄scriptionis extrēdāt ad tertiā ḡnōnē, an in i. finitū. Rñ. q̄ sicut ē-
 phyteusis informiter cōcessa, tñ p̄sonarū d̄stin. intelligit̄ in tertiā ḡnationem
 ita si sit p̄scripta. quia in formis est. ut in auth. de alie. §. emphyteusim, qd̄ est no.
 Ita refert Bal. se cōsuluisse, in c. fi. de feuda. in uicē leg. cōmis. q̄ no. & uide Bal. i.
 l. fi. C. de libe. cau. & in d. l. j. C. de iur. emph. Itē limita fm Bar. no. i. l. quicūq; C. de
 oī agro. deser. lib. xj. nō tñ affirmat. uidelicet, q̄ si fundus in emphyteusim datus
 eēt sterilis, & emphyteuticari artificio effectus esset melior, tūc ēt ultra tertiā
 ḡnationē res retineri pōt. & ad exneos trāsmitti, & istud ūltimū repio, qd̄ sequit̄
 Roma. in rub. de arbi. Et quō in p̄ctus intelligit̄ ista uerba, cōcessit usq; in tertiā
 ḡnationē, uide Bal. in auth. si quas ruinas. C. de sacros. eccl. quem sequit̄ Per. de
 Anch. in cle. j. de pe. & dū s̄ dixi, an §. emphyteusim sit correctus, adde gl. in §.
 adeo. In tit. loc. & gl. in d. auth. si quas ruinas. & Imo. in quodā confi. qd̄ incipit.
 Guidatōnius, de p̄ano, sed dicit fortē debere attēdi cōsuetudinē, q̄ est optima
 legū interpres. Pro quo adde no. in auth. q̄ rē. C. de sacros. eccl. utrū aut̄ emphy-
 teusis trāseat in monasteriū. uide Bal. post. Bar. & doc. in auth. ingressi. C. de sa-
 cros. eccl. in c. j. §. clericus. in fi. si de feu. fuer. cōtro. inter do. & agna. & no. in c. in
 p̄sencia. de p̄ba. & uide Bal. in l. antiquitas. in prin. C. de usufru. Et si recipio em-
 phyteusim p me, & hēdibus meis, an intelligat̄ de primo h̄rede tñ, & facit iste
 tex. in §. si liberi. ad q̄ q̄ si unus p̄nus decedat pluribus relictis hēdibus ex dispa-
 ribus portionibus, puta unū ex dimidia, alios ex tribus uncijs, pro qualibet ar̄
 esse ius p̄natus penēs quēlibet acquit̄, & ius p̄sentandi, unū si unus fuit p̄sētatus
 ab illis duobus obtinebit, fm Inno. & Io. And. in c. j. de iure patr. Item & multo
 magis si testator hēdibus iniunxit eccl. cōstrui, uel altare ordinari. Secus uero
 ubi essent duo p̄oni, & unus reliq̄rat unū hēdem. & alius plures. Nā tñ ualebit
 uox illius, q̄ tū illorū pluriū. c. plures. de iure patr. i. Cle. q̄ no. q̄ tali iure p̄natus
 nouiter q̄rendo sp̄ requirit̄ autoritas epi, ut no. Io. And. i. c. ex insinuatōe. de
 iure patr. Et an ius p̄natus trāseat ad filios, nō h̄redes, & an ad institutos in
 re certa, uide Petr. de Anch. in cle. ii. de iure patr. post. Fed. in p̄. 16. & in p̄. 219.
 & ibi ēt. p̄ Pe. post. Pau. quō trāseat cū uniuersitate. Et an trāseat ad exneos, &
 an & filios naturales, uide Bal. i. leā q̄. C. de fidei. Adde an emphyteusis eccl. asti-
 ca trāseat ad hēdes exneos q̄posui in l. ēt. Et an emphyteusis p̄scripta, sapiat
 naturā separatā ab alia emphyteusi, uide Bal. cōfi. 21. ij. lib. An aut̄ emphyteu-
 sis trāseat in monasteriū, uide Petr. de Anch. p̄. 164. Et quō intelligat̄ masculina
 ḡnatio in emphyteusi, p̄ eundē confi. 360. & appl̄tione h̄dis in emphyteusi, qui
 ueniant, uide Cal. confi. 15. de uer. ob.

d Poma. ¶ Expeditum. Vide Alex. confi. 29. incip. qm̄ abunde. uer. fortificatur
 prædicta. in j. uol.

e Ale. ¶ Masculis. Hoc limita, nisi feudū sit exiguū. Ita dicit Bal. in c. i. §. ē & alia
 quē fu. pri. cau. bene. amit. dixi post Bal. in l. Gallus. §. etiam. de lib. & posth.

f Alex. ¶ Est singularis, & cū opi. Bar. s̄. trāsit Pet. de An. in Cle. ii. de iure patr. &
 no. hic post. Bar. in oibus istis q̄. uide Imo. in c. potuit. de loc. ubi ū restringere di-
 cta Bar. procedere in emphyteusi ecclesiastica tantum.
 Pom. ¶ Vide Alex. in l. fi. ad fi. C. de colla. & confi. 106. in iiii. uol. confi. 2. uer. fi.
 hoc etiam v. uol. Barb. confi. 4. in i. uol.

g Alex. ¶ Successiuo. Vide qd̄ scripsi post Imo. in d. l. Gallus. §. i. uide eundē Alex.
 in confi. 9. in v. uol. Bar. confi. 60. (de suc. feu.)

h Ale. ¶ Et ibi no. Et qd̄ scripsi post Bal. in l. cetera. §. i. de leg. i. & uide i. l. in c. j.

i Pom. ¶ Dubiū est. Vide Alex. confi. 80. inter. dub. Raph. Cu. cōfi. 21. Alex. lvi. in
 iiii. uol. confi. 82. in i. uol. Barb. confi. 4. & confi. 58. & uide Alex. in l. quædam. §.
 nihil. uer. fi. & ita faciunt. ff. de eden. Imo. p̄. 69.

k ¶ Probatur. Bal. tenet p̄riū, in d. l. liberti. & i. d. auth. quas actiones. & per opti-
 mas rationes, & Bal. in d. l. qm̄ nouella. & quod no. Bal. in l. si qn̄. §. & generali-
 ter. C. de inoffi. testa.

l Ale. ¶ Diminuere. Sed imo v̄, qd̄ p̄t possit diminuere ius quæsitū p eū filie sue
 p no. p Bar. p̄ illū tex. in l. q̄ Romē. §. Flauius. de uer. ob. in q̄. sua, & Bar. id q̄ ip̄
 se tenuit hic, ēt cōsuluuit in cōfi. incip. apud aliquos in q̄. ii. habet duo dubia ās
 incipit, dominus Amatus, & Spec. in d. §. nunc aliqua. in uer. clvi. aliās. clviii. &
 facit q̄ no. Bal. in l. Gallus. §. i. de lib. & posth. & bal. in l. si adulta. C. de h̄re. act̄
 & in terminis bal. in d. auth. si quas. & in d. l. liberti. & in l. item uidedū. §. nunc ui-
 deamus. de pet. h̄r. & i. c. i. i. prin. de prohi. feud. ali. p̄ Fede. & Imo. in l. si. domus
 §. fi. ad fi. de lega. i. & in l. filiusfa. §. cū p̄r. de leg. i. & no. bal. Ang. & Imo. in l. apud
 Iulianū. in §. si quis alicui. de leg. i. & q̄ ibi scripsi. Et q̄ p̄t nō possit p̄iudicare
 filijs, tenet Fede. in cōfi. 222. q̄ incipit, factū tale est, duo fratres. p̄riū in p̄posito
 uidē tenere Petr. de Anch. in confi. 132. & Imo. in c. potuit. ad fi. de loca. cū Bar.
 hic concordat Ang. in litem uidendū. §. nunc uideamus aliās. §. si. de pet. h̄r.
 ubi refert. Iac. But. ita cōsuluuisse. & de hac q̄. uide Sal. in l. fi. C. de iur. emphy. &
 an unus ex fratribus possit pro parte sua facere inuestiri alterum ex pluribus fra-
 tribus. uide bal. in l. fi. C. de su. & legi. cum simi. & uide l. filiusfami. in §. si quid ali-
 cui. de leg. i. & ibi per Dyn. & Raynutium de Forliuio.

alio: sed ex uigore illius cōstitutionis, q̄ disposuit, ut m̄ sibi possit eligere unū ex filiis, sed in q̄one nostra ueniret q̄ uentionē habitā cum alio, si eligeret unū ex filiis. Nō ob. q̄ p̄ pōt priuare filios nō soluendo canonē, q̄ hoc est ex natura uentionis, & uentio non offenditur, sed p̄cedēs: sed eligēdo unū ex filiis offendit uentio q̄ uoluit filios pariter admitti. Nō ob. q̄ p̄ pōt assignare libertū uni ex filiis, q̄ n̄. ut ex p̄dictis apparet. Quēro, t̄p̄^a instituit filiā in certis reb. & iussit cā stare tacitā, & contentam, & q̄ plus de bonis suis petere non possit, & pone, q̄ res illæ sint ultra legitimā, modo illa filia uult dotem maternā, quæratur an possit opponebatur, q̄ nō, quia per illa uerba, plus petere non possit v̄r habere animū cōpensandi. C. de rei uxō. actio. l. unic. §. sciendum. Consului Trū, b̄ quia bona intelliguntur deducto ære alieno, l. bonorum. & l. subsignatum. §. bona. de uerb. sig. Modò filia petit dotem tanquam æs alienum, nec petit de bonis suis: quia illa intelliguntur, deducto ære alieno: pro hoc allegatur pro casu. l. prætor. §. emancipati. §. de col. bon. ita etiam in præcedenti q̄. petit emphyteusim, ut æs alienum, non ut de bonis defuncti, quod not.

ADDITIONES.

a Pom. ¶ Pater. Vide Bal. in l. liberti libertæ que. C. eo. ti. in l. si cum dotem. §. si pater. ff. sol. ma. de quo ibi per Alex. uerf. ex prædictis adde. ¶ Bar. in l. fideicom. §. si quis ita. de leg. iii. Soc. Iun. confi. 107. nume. 16. lib. j. Bal. in l. ij. nu. 8. C. de cur. dat. PANCIR.

b Alex. ¶ Contrarium. Vide Ang. in consi. 180. ubi uidetur tenere opi. Bart. hic. uide Bal. in l. quoniam nouella. C. de inof. test. ubi refert. Bart. consuluisse idē q̄ hic, & uide Bal. in l. liberti. C. eo. & no. per Bald. in l. si adulta. C. de hære. act. Et uidentur est, Bar. in l. fideic. §. si quis ita. de leg. iij. & Bal. in l. si quando. §. & generaliter. C. de inof. test. & limita, ut per Bal. in d. l. quoniam. Et de hac clausula, q̄ sit tacitus, & contentus, uide Bal. in l. ij. ff. de iure dot. ad fi. ¶ & pro declaratione Bar. hic. uide Dec. confi. 425.

LEX VIII.

Si quando duobus.

§. Pro liberto. Qualiter fideiussor accedat obligationi operarum, habetis no. in l. cum filius. §. j. de uer. ob. & l. si cut, & l. si quis pro eo. ff. de fideiuf. & l. nemo est qui nesciat. de duo. re.

LEX IX.

1 Promissio facta de non offendendo à pluribus contra plures, an ex tali promissione dicantur plures rei credendi, & debendi, quod non.

Opera. No. tex. ibi, eū proprietas &c. tene mēti istā rōnē, de hoc plenē dixi in l. nemo est, q̄ nesciat. de duo. rei. & dixi et in l. si id qd̄ eo. ti. & tota die sunt infra pacis & cordie, & promittunt plures ex una parte plurib. ex alia parte, se inuicē non offendere, erūt ne plures rei credēdi & debēdi? Certē nō, q̄ ad hoc, q̄ sint plures rei credēdi & debēdi, debet esse eadē res, q̄ debeat plurib. l. si quis id qd̄. de duobus re. sed in casu n̄o nō debetur eadē res à plurib. nec eadē res plurib. nam quilibet debet suam rem, & cui libet debetur sua res, quia aliud est offendere Titium, aliud Meuium, hoc probatur hic, ibi, cum proprietates eorum &c.

ADDITIONES.

¶ Hoc probatur. Adde Bal. in l. ij. C. de liber. & eo. lib. & Barto. in l. si. j. de duobus reis.

LEX XVIII.

1 Promittens facere aliquid alicui, promittit suo uictu.
2 Medicus, qui uadit ad aliquem infirmum pro tanto salario in die, habebit salarium tempore itineris.

a Suo uictu. Hæc cū trib. seq. sunt bonæ leges. Not. text. in l. qd̄ nisi. ibi, quia unusquisque qd̄ s̄pospōdit, &c. Ex quo habes, q̄ qui p̄mittit facere aliquid alicui debet facere suo uictu, nisi p̄suetudo patriæ aliter se habeat. l. excepto. & qd̄ ibi no. C. loc. Op. ad l. suo uictu. de l. operæ. & l. pe. in fi. j. e. Sol. l. bi dicitur. q̄ libertus debet facere sumptus patrono, uerum est, si patronus habet unde se alar. aliās secus, ut hac l. suo uictu. ¶ Vlti. in l. qd̄ nisi in fi. no. arg. q̄ medicus, qui uadit ad aliquem locum pro tanto salario in die, debet habere salarium tempore itineris.

ADDITIONES.

a ¶ Victu. Vide Bar. in l. si non fortem. §. libertus post glo. ibi de condi. indebit. & Bar. in l. ij. C. de neg. gest. & uide Bal. in l. liberti, libertæ que. C. de ope. lib.
b Pom. ¶ Suo uictu. Vide Ro. confi. 346. incip. in causā.
c ¶ Itineris. No. de medico, qui uadit pro certo salario ad aliquem locum, quia habet habere salarium pro illa die qua itinerat. adde Bal. in l. liber. C. eo. si tamen recessit de fero, non habet salarium pro una die. l. ij. de ann. leg. & ibi Bal.

LEX XXII.

Cum patronus. Not. text. in fin. ibi, in omnibus operis.

LEX XXVI.

Medicus. Ista est bona lex, quam no. & tene menti.

LEX XXIX.

Si operarum. No. istam gl. pro iure patronatus, & ponit Cy. in l. monumenta. C. de lega.

LEX XXX.

Si libertus. Vide legem, quam omnes sciunt, q̄ non obstāte iuramento reducitur ad arbitrium boni uiri. h. d. in summa, & no. tex. ibi, omnes, &c.

LEX XXXI.

Operis. Ista. l. allegatur ad materiam. l. cum de in. rem uerfo. ff. de usur. & ad l. certis annis. C. de pac.

LEX XXXVII.

Qui libertinus. Ista. l. habes declaratā, in l. i. §. quæ one. rādæ. j. quar. re. actio nō det, & uide, q̄ licet aligsi iurauit præstare operas, est uerū: & intelligitur nisi legitima liberatio interuenerit, ut hic, & l. si. circa prin. j. ad mun. & l. si. §. q̄ satisda. cog. & l. ult. C. de nō nu. pecu. No. tex. in fi. huius. l. q̄ licet exceptio principalis, p̄sit fideiussori, t̄n̄ est secus in expromisso re, ubi fuerit color quæsitus. l. sed Iulianus. §. ad Macedonia.

TITVLVS II.

De bonis libertorum.

LEX III.

In necem.

§. Si deportatus. Quid in exbannito? De isto exbannito dixi, in l. ex facto. §. ex facto. §. ad Treb.

LEX VIII.

Si uerò non habuerit. Not. pro q̄ statuti Tuderti, ubi cauet. q̄ si ab aliqua sn̄a fuerit appellatū, nihil possit dici in syndicatu iudici sententiā. Mō unus appellauit, iudex appellationis p̄nunciauit appellare nō posse. in syndicatu dedit libellū iudici sententiā, ille dicit, nō potes dare, q̄ appellauisti. dicit iste, mea appellatio nō habuit effectū, ergo non præiudicat mihi: uerum dicit: & ita consultum fuit postquam appellatio non habuit effectum, ut arg. huius. l. in prin. & l. licet, ut leg. no. cau. & l. quod pupillæ. §. q̄n̄ dies leg. ced. l. hæc cōditio. §. de condi. & demon. & l. ea quidem. C. si manci. fue. alie.

ADDITIONES.

a Tho. Dip. ¶ Appellauit. Vide Bar. in sua disp. inci. iudex per imperitiam, circa fi. & ibi scribentes, in addi.

LEX X.

a Si ex patronis.

ADDITIONES.

a Tho. Dip. ¶ Si ex patronis. Vide Pet. de Vbal. in c. Ray. de testa. No. de supplemento. Secundum ista tempora repellitur ex hæredatus à contratab.

LEX XI.

Quòd si pater. Filius nocet nepoti in his, quæ ad eū ex persona filij descendunt, & in his, quæ p̄ ipsum filio acquiruntur. h. d. tex.

LEX XXII.

Si patronus testamento.

§. Si quis cum esset. Vide, q̄ oportet, q̄ i positione ponas, q̄ talis fuit ex hæredatus, & mala mente, nec sufficit dicere, q̄ fuit ex hæredatus.

a Filius patroni.

ADDITIONES.

a Tho. Dip. ¶ Filius. Vide Iaf. in l. neptem. C. de inof. test. l. ex. XIII.

Qui cum natu maior. In uerf sed si minor. Q̄n̄ si nis habet necessariam consequentiam, non est facilis.

§. Si libertus. Tene menti istum tex. cum glo. quæ incipit, quasi socium criminis.

§. Si Patris. Vide glo. quæ incipit. i. quæ uerè erat, per hanc gl. dicimus tota die, q̄ q̄n̄ iudici est notoriū sup̄ accusatione non fore procedendū, q̄ exbannitus est occisus, uel accusator dicit, accuso talem clericū, tunc potest iudex ex officio suo accusatorem repellere, ut plenē dixi. j. de pub. iud. l. pe. §. ad crimē. & remitto te ad ea, quæ ibi dixi, tene menti.

§. Accusasse. Hic. §. allegatur in q̄. mea, quam disputauī q̄ incipit, iudex per imperitiam.

LEX XVI.

In seruitutem.

§. Petiisse. Iste. §. est. l. amplius non peti. j. rē rat. hab. Sed dic ut ibi dixi, non obstante, q̄ ponit Cyn. in l. in criminali. C. de iurif. om. iud. Bar. super secunda Infor. Z 5 LEX

LEX XIX.

Si patronus ex minori. Si ista lex esset alibi qua hic esset aliud fiedu, qa tractat materia. l. cu q. & l. maiores. C. de iof. test. & l. j. C. de fur. ¶ Op. de l. Lucius. s. de pet. har. Sol. Dy. dicit, q tab. & falsum, sunt tria origine & effectus. Origine, qa falsum, dt testm factu no fuisse: q tab. non effectus: qa falsum reducit oino ad casum intestati, q tab. no l. & si q. s. de uulg. & pup. sed in tria no sunt trie origine, & effectus. l. filio. s. fi. s. de inof. test. Sed opp. C. de inof. test. l. eum qui. Solue ut ibi.

LEX XX.

Si libertus sub conditione. Dixi in lin quarta. & allegau istum casum multum, & non suppletur quarta de legatis, & de hereditate. ¶ Si libertinus. Ibi, ueluti cum testm fecerit. No. q con ditio, si fecit testm est p trituu, & non pot ultimo uitae spiritu impleri, nec est opus in sui defectum adire hereditatem, & gl. in l. si quis ita. de her. insti. non facit mentione. doct. bene allegant istum casum in l. si pater. C. de insti. & substi.

LEX XXVI.

Liberto octoginta. Ibi, na & si de lege. Not. q hic est casus de eo, de quo dubitauit gl. in l. si fundus. s. ad l. falc.

ADDITIO.

* Liberto. Ad primam gl. huius l. uide Dec. in l. j. col. ij. uer. in ea. gl. ibi. C. de bo. pos. contratab. PANCIR.

LEX XXXIII.

Si patronus.

ADDITIO.

Tho. Dip. ¶ Si patronus. Vide Iaf. in l. fi. C. de pac.

LEX XXXVI.

Libertus, qui soluendo. Op. interesse affectionis non debet considerari. l. p. tia reru. s. ad l. falc. & l. eius serui, eo. ti. Sol. interesse pditionis pside ratur in hoc, an actio detur, uel no: sed q tu ad hoc, ut augeat, actio no pside ratur, ut in trijs. ¶ Quarto, ista lex procedit fm ista tpa, qn parronus det hre quartā cu ære alieno. Sed cu hodie deat hre patro nus sine onere ut in s. sed nra. Insti. de suc. lib. quo pot pcedere ista lex? & p qns qro, qd in filio, cui debet quarta, ære alieno deducto, & funeris impesa. l. Papinianus. s. iij. s. de inof. test. Cogitabitur.

ADDITIO.

Th. Dip. ¶ Cogitabitur. Vide Iaf. in l. eum qui. C. de inof. testa. & Mod. in d. s. sed nostra.

LEX XLI.

Si libertus patrono. No. istum tex. a

ADDITIO.

Dho. Dip. ¶ No. istum tex. Vide Bar. in l. j. in prin. s. de uulg. & pup.

LEX LXIII.

Si patronum ex debita.

Si ex bonis, qua mortis. Iste. s. uidetur contra. l. serui qui apud ho stes, s. ad l. falc. & no. istum tex. a

ADDITIO.

Tho. Dip. ¶ Istum tex. Allegat Sal. in l. scimus. s. repletionem. C. de inof. test. & Iaf. in l. cum quaeritur. in prin. C. de inof. test.

LEX LXVII.

Paulus respondit.

Paulus respondit quamuis filij. No. q p teritio, q habetur pro exheredatione, non proprie est exheredatio.

LEX L.

Nihil interest. No. ibi faciliorg. suspicio, q i filio, p su mit facilior suspicio q i alio, istu tex. alle gau ad q. in l. post contractu. j. de dona. & in l. filia mea. s. sol. ma

TITVLVS IIII.

De assignandis libertis.

LEX VII.

Assignare. Ex ista lege p iuncta. l. j. s. assignare. s. c. ti. fundat gl. dictu suu, qd i testamentis pt fieri patus. Et ita uidistis gl. in l. hrdes palā. i. s. de testa.

LEX VIII.

Liberi. Vide uerba senatusconsulti. s. i. l. j. s. assignare. Ex ista lege hēs duo ibi, qd ibi manumissus, q hēt libertu, pt assignare: & ille, q est assignatus, est pinde: ac si manumississet: tñ uides, q ille, qui est assignatus, alteri non pot assignare, ut hic: & sic dices in d. l. j. ibi, perinde ac si, & c. & non est idem q si manumittat uerē, & no. in rub. de assignan. lib. quod no. pro statutis, qua dicat, perinde sit, ac si fecisset, & c. Tene menti istam l.

LEX X.

Sub conditione.

Si uni. Iste. s. facit ad q. in l. fin. s. si pars hære. pta. & l. planē, la. j. s. si coniuictim. s. de leg. j.

TITVLVS V.

Si quid in fraudem patroni factum sit.

LEX PRIMA.

I quis dolo malo. In uer. q si in lite, uide qd dum dicit, uel i iure p fessus, no petit, data opa stau p fitef, & vī opa data facere: quod est nota. Et an confessio psumatur facta in fraudem, dicam. j. ea. l. s. si mutuam.

Si mutuam pecuniam. Vide qd, q rela inoffi ciosi vī quodāmodo ad uindictā cōpetere, ut actio iniuriarū. Et uides hic no. imo magis expsum, q stiplo, qua pmitto tibi dare cētū ex cā mutui, q p fiteor me accepisse, no pbat mutuū ualere, & iō qn est pcurator factus ad recipiēdū pecuniā mutuo, no obligat dñs, si p fitef se accepisse, nisi dicat in instro, & i ueritate recepit, & sibi mutuauit. Et facit p hoc. l. no abstulit. C. de noua. & j. de noua. l. j. & s. si cer. pe. l. eius. Et reuo co in dubiū. Si aliquis in iudicio p fitef se habuisse tñ, an psumatur fraus in ista p fessione? Vī q sic. s. ea. l. s. q si in lite. & in hoc. s. Sed dicere possum, q qn qs pmittit uolūtariē i iudicio, ut qa dixit. Iste tenetur mihi in tñ, & ille dixit, q sic: secus si dedisset libellū, & actio esset. Nam psumitur in fraudē, quia non uidetur uolūtariē facere, & pro hoc facit, quod dicunt doc. in l. unic. C. de cōfes. in q. de procuratore, & dixi in l. certum. s. sed an & ipsos. j. de confes.

Si fideiussit apud me. In uer. s. ibi oportet em. Hic vī casus qōnis, qua formaui tibi in l. fi. j. qua in fraud. cred. qn factus est procurator ad fideiubendum, si renunciauit beneficio de fideiuss. an uideatur donare? Et dixi, quod non: pro hoc est casus hic.

LEX III.

Si patronus hares institutus.

Patronum. Habui in ciuitate ista illud dubiū. Filius institutus hares, agnouit hereditatē: quaerit an possit agere quaerela inofficiosi testamenti, & donationē reuo care? Et opponebatur, q non, quia est hares patris, & sic non potest factum patris improbare: hoc est uerum, nisi sit factum in sui fraudem, a ut hic, & C. eo. l. j. & ibi bonag. & ibi dixi.

ADDITIO.

* Fraudem. Adde gl. & Bar. in l. 2. C. eo.

LEX XI.

Non uidetur. Non potest agere querela filius, si eo p rante pater donauit.

LEX XIII.

Constitutione diui pij. Ista est bona lex, & s ista. l. vī tex. quia pater in bonis filij, & filius in bonis patris no habet istā Caluisianā, & reuocatoriam. l. j. s. si quis a paren. sue. manumif. & ibi dicam. Et de hoc habes. C. eo. l. j. in vij. q. & per Cano. in c. Raynu. extra. de test. Bar.

TITVLVS VI.

Si tabulae testamenti nullae extabunt.

LEX VNICA.

Osteaquam.

Si emancipatus filius. Vides, q si filius no dicit nullum, tñ si tacet, alij sequētes ueniūt, cū ipso iure testm sit nullū. Allegat doc. l. j. C. de post. har. insti. & dixi i l. filio dterito. s. de iniu. rup. & irri. testa. & tene mēti.

TITVLVS VII.

Vnde liberi.

LEX PRIMA.

Mancipatus prateritus. In tex. ibi, n fuit, & sic ui debatur de iure p ratorio in testatus.

LEX V.

Si pater filium. In tex. ibi, decesserit intestatus relicto ne pote in potestate aui, & quadam alia filia in potestate ipsius filij.

LEX VI.

Scripto hærede. Quae est ratio? dic, si uenit ab intestato filius cum testamento patris: secus si ex testamento. Et dixi in l. qui in aliena. s. penulti. supra, de acquiren. hæredit.

TITVLVS VIII.

Vnde legitimi, & vnde agnati.

LEX V.

Nter agnatos. In tex. ibi p̄tinent ꝑsecutiue, nō ꝑtentiue. Itē ibi, nō vtiq; & agnati consecutiue, & foemina sic, sicut genus con- tinet suam speciem.

TITVLVS IX.

Vnde cognati.

LEX PRIMA.

Aec bonorum possessio.

Proximus. No. quis proprie dicitur proxi- mus, propter statuta.

Si quis proximior. No. ꝑ nepos ꝑceptus, & natus de hoc feci vnā positionē, ꝑ ꝑdā m̄m, quē deceffit post mortē p̄ris relicto filio ꝑcepto, & nato post mortē aui, cuius h̄reditatē mater non adiuuit, & nepos volebat venire ad h̄ditatē aui, & dixi, ꝑ nō poterat, ꝑ istum. ꝑ. & per l. si quis filio exheredato ꝑ. ꝑ. ꝑ. de iniu- rup. & irri. testa. Tñ istud est ꝑ ꝑequitatem, nō ex sua persona, quia mater non aditam trāsmitit. Et hoc tenet Dy. in deci. magna, quā fecit super legatis, & dixi. ꝑ. in d. l. si quis filio exheredato.

ADDITIO.

Nepos. Adde ꝑ hoc duobus modis limitat Dec. in Rub. nu. 2. C. de succe. edic. & uide Imol. in l. quod dicitur, post nu. ꝑ. ubi Alex. nu. 1. de uerb. ob. PANCI.

LEX IIII.

Sis purius. Not. pro statutis, quæ dñt de consanguinitate ꝑ consanguineus proprie est ex parte patris: proxi- mus autem ex parte patris, & ex parte matris.

TITVLVS X.

De successorio edicto.

LEX PRIMA.

Vccessorium edictum.

Qui semel. Not. de verbo, noluit, ꝑ ista verba, nolo bo. pos. petere, vn̄ h̄re vim repudiationis, qđ v̄r uelle gl. in l. ij. C. de iur. & fac. igno. & l. ij. ꝑ. ꝑ. ad Ter. & l. q. se patris. C. unde liber. & dixi. aliās in l. si quis. ꝑ. de iure delib. & in- tellige ꝑ declarauit se nolle per repudiationem, vel pro tempore quod ꝑtērit, intra quod poterat petere.

ADDITIO.

Io. Tho. Qui semel. No. gl. quæ est in ꝑ. sed uidendū, quæ est fin. ꝑm quā dicit Bal. in l. licet. C. de iure deli. consuluisset Bar. ꝑ filia exclusā a successione ma- tris ex testamento per lapsū xxx. ann. potest uenire ab intestato intra alios 30. ann. & adhuc elapsis his xxx. ann. & sic lx. quamuis sit exclusā a primo capite unde liberi adhuc intra alios xxx. ann. possunt uenire ex sequenti capite. uide Alex. in l. quandiu. ꝑ. de acq. h̄r. & ibi Iaf. in l. iij. C. de iur. & fac. igno.

LEX II.

Inferioris. Op. de l. j. ꝑ. si qs adit. ꝑ. ad Tert. & l. ij. ꝑ. si bono- rū. & l. ij. ꝑ. ergo. ꝑ. de vul. & pu. Breuiter ista est re sponsio, ꝑ si aliqs abstinuit se ꝑ resti. in integrū, sequētes q debēt & ꝑnt uenir̄ d̄ iur̄ ꝑtorio, nūq; uenirēt: sed de iur̄ ciuili tūc admittunt.

ADDITIO.

Inferioris. Adde Dec. i. rub. i. fi. C. de succ. edic. ubi aliter declarat h̄c l. PAN.

TITVLVS XI.

De gradibus, affinitatis.

LEX VI.

Abeo scribit. No. utrū dicatur affinis mi- hi ille, q est vir, vel vxor co- gnati, uel cognatæ meæ: hic habes tex. ꝑ sic. ꝑ. Item habes, ꝑ ꝑ sola spōsalia ꝑ h̄it affinitas. Sed op. ꝑ. eo. l. nō f. cile. ꝑ. sciēdū. h. d. ꝑ ꝑ sola spōsalia. & ibi ꝑ nup- tia debēt esse nuptiæ licitæ, nō ut excludat sponsa- lia, sed ut excludant ꝑiūctiōnes illicitas, & nepharias, d. l. nō facile. ꝑ. affines. ꝑ. eo. & hoc de iure ciuili. De iure. Can. est totū ꝑriū, q a ꝑ nepharias nuptias ꝑ h̄it affinitas, vt no. in d. ꝑ. affines. & Canoni- tā notant in arbore affi. ꝑ. Et ꝑ hoc fuit qđ. Hic est statutū, ꝑ non possit esse aliqs ꝑtās uel Capitaneus, q esset affinis alicuius nobilis: modo fuit electus qđā dñs Guid. de Fauentia ꝑtās huius ciuitatis, q ꝑxit spōsalia cū quadā nobili: q̄rebat, an esset affinis? Dñs Recupe- ratus tūc q̄ ego nō erā hic, dixit ꝑ de iure suo affinitas non ꝑheba- tur nisi per copulā carnalē: tñ bene dixit, ꝑ de iure suo: quia potuit dicere q̄ qđ uoluit de iure suo: sed de iure ciuili ꝑ istā. l. ꝑ h̄it affini- tas ꝑ sola spōsalia, q̄ de iure ciuili dēbat fieri cōputatio. dicā. ꝑ. l. fi.

LEX X.

Jurisconsultus.

Parentes. Not. ꝑ parentes dñr vsq; ad tritauū. Et facit ad qđ. Dicit statutū, ꝑ quicūq; erat scriptus in co mitatu, nec ipse, nec eius ꝑr̄tes debeant scribi in ciuitate: & quali- ter intelligantur parentes: & uides hic proprie qui sunt parentes. Item uides differentiam inter liberos & ꝑsteros, quia liberi usq; ad tertium gradum, ꝑsteri in infinitum.

Sunt & ex lateribus cognati. Vides, ꝑ q- libet ꝑso- na facit unū gradū. hoc de iure ciuili, & in ascendentib. cōnumerā tur de iure Can. gradus eo modo quo de iure ciuili, sed in trāsuerfa lib. duo fratres sunt in primo gradu de iure Can. sed de iure ciuili i secūdo, ut hic. Pone statuta tota die fiunt. ꝑ priores nō possint eli- gere aliquē, q sit suus ꝑanguineus vsq; ad tertiuū gradū, debēt intel ligi gradus ꝑm ius ciuile, vel Canonicū, ut dixi in l. Labeo. ꝑ. eo. q̄a in affinitate differt ius Can. a iure ciuili. Et gradus cōputatio, an in statutis debeat fieri ꝑm ius ciuile, vel Canonicū, Iac. dispu. Bon. me existente, & dicit ipse, ista qđ residet in hoc, an nos ꝑprie numere- mus gradū, an canonice, & dicit ꝑ nos ꝑprie, & hoc ꝑ istū tex. q̄a sunt ad similitudinē scalarū: sed de iure Can. fit ꝑ saltū, q̄a relinq̄t unus gradus, & dñr fratres in primo gradu, de iure Can. nō ꝑprie. l. ij. ꝑ. de vsufr. earū, rerū q̄ vsu ꝑsumunt, & iō statuta cū debeāt in- telligi ꝑm ꝑpria significatiōe, iō intel̄t ꝑprie gradus, ꝑm ius ci- uile. Certē beatus Greg. determinat illā q. 3. q. 5. c. ad sedē. & ibi di- cit, cum tractamus de matrimonio debemus cōputare ꝑm ius Can. sed quando de successione, tunc ꝑm ius ciuile. Et ratio est, quia in matrimonio tractamus de ꝑiunctiōne duarum ꝑersonarum, quæ efficiuntur una & iō duo fratres sunt in uno gradu: sed in alijs ali- ter fit cōputatio. f. de iure ciuili, ut hic. Et sic ꝑfuluimus ꝑ Fran. Ti- gri, & ego, hoc anno: & ita cōmuniter seruatur in ꝑactica.

ADDITIO.

Tho. Dy. I.D. ꝑ Consultuimus. Et ita Bar. in consi. 15. inci. queritur utrum gra- dus, & Frā. Tigri. subscripsit, & est in 2. uol. & illud consi. Bar. alle. Alex. de Imo. in l. fi. in fi. C. de suc. edic. & adde ꝑ idem tenet Ia. But. in d. l. fi. & ibi Bal. & Sal. & uide Pe. de Anch. in c. canonum statuta. de consi. & Ang. de Are. in ꝑ. fi. insti- tuta de grad. & scrip. in addi. meis in d. consi.

TITVLVS XVII.

De suis, & legitimis h̄redī.

Glo. Continuat Rubricam, continua ut in eadem.

LEX PRIMA.

- 1 Intestabilis significat priuationem potentie. Intestatus priuationem actus.
2 Pupillus, & furiosus, ex cōi usu loquendi dicitur intestatus decedere. Statutum q̄ mater non succedat filio intestato decedenti, verificatur in- fante decedente. Communis usus loquendi, licet non sit propria significatio, tamen propria significationi ꝑferatur & locum habet in statutis.
3 Statuto stante, q̄ forensi decedenti ab intestato succedat ecclesia, si aliquis decedat testamento condito, & ꝑstera ruptum est testamentum ecclesia non succedit, nec testamentum dicitur ruptum.
4 Intestatum, aliud est aliquem esse, & aliud haberi pro intestato.

Intestati. Opp. & v̄r ꝑ ille, q nō ꝑt testm̄ fa- cere dicat̄ intestatus. l. is cui. ꝑ. fi. ꝑ. de test. Sol. Ibi dicit, intestabilis: hic intestatus. ꝑ Nā intestabilis, est nomē. Vnde significat priuationem potentie: vnde d̄r, intestabilis, q̄ testari non ꝑt: hic uerò, d̄r, intestatus, quod est participiū, quod signi- ficat priuationē actus, ꝑm positionē potētiæ, ꝑm primam significa- tionē, q̄a testari poterat. Per hoc ꝑ dicit Pet. de Bel. ꝑ erat ꝑsuetu- do in Anglia, q̄ si forensis decederet intestatus, succederet ecclesia maior: modo deceffit ibi quidam impubes, & furiosus intestatus.

Certē dicit, ꝑ ecclesia nō succedit, q̄a proprie nō decedit intesta- tus, & uerba statuti debēt intelligi in dubio ꝑm propriam significa- tionē. l. nō aliter. ꝑ. de leg. 3. & l. j. ꝑ. si is qui nauem. de exer. ꝑ hoc ēt v̄r, ꝑ statutū ciuitatis quo cauet, q̄ m̄ nō succedat filijs ab intestato vel filijs intestatis, q̄ nō habebat locū in pupillo decedente: qm̄ ille ꝑprie intestatus nō decedit, ut hic: sed in partib. Tu sciaꝑ cōis v̄sus loquēdi se habet, q̄ ēt ille, q̄ nō ꝑt facere testm̄, dicat̄ decedere in testatus. Et ꝑ hoc facit hic ista lex, q̄ dicit ꝑ intestatis accipere debe- mus. Cōis. n. v̄sus loquēdi nō est ꝑprie significatio. l. Labeo. de sup. leg. & l. cū de lanionis ꝑ. asinā. de fundo instr. tñ cōis usus loquēdi ꝑfer̄ ꝑprie significationi l. librorū. ꝑ. qđ tñ Cassius. ꝑ. de le. 3. & iō putarē m̄m repellēdam: & qđ sic intelligat de cōi v̄su loquēdi, est hic tex. ꝑ. ꝑ Item q̄ro, aliqs fecit testm̄, q̄ ꝑstera est ruptū agnat io- ne, uel repudiatione h̄ditatis, utrū succedat tunc ecclesia de qua dicit statutū, q̄ succedat decedētib. intestatis? Tex. hic v̄r, ꝑ sic, q̄a ꝑ- prie est intestatus, qm̄ testm̄ rūpit. Cōtrariū dico ꝑm ꝑprie signifi- cationē, q̄a ꝑsuetudo requirit q̄ decedat intestatus, hoc est, eo tpe, quo decedit

hæreditas adita, tunc non est amplius de hæreditate patris tractandum, sed de hæreditate filij, & procederent argumeta. §. in prin. fa-
 3 cta. ¶ Retento statuto, quod dicit, quousq; & c. ¶ Quæro, quid si fi-
 a lia decedat antequam frater, an potuerunt hæredes eius filia adire hæ-
 reditatē, fratre mortuo? Rñdeo, si quidem volunt adire ex persona
 matris, non possunt: quia cum hæreditas matri non esset delata, nō
 potuit transmitti, nec ius quidem deliberandi. l. cum antiquiori-
 bus. C. de iure delibe. Si uero uolunt adire ex persona eorū, possent
 nati tempore aui. l. j. §. si quis proximior. §. unde cognat. ¶ Quæro,
 4 vos habuistis. ¶ Quæro, si filio decedente, filia foemina b admittitur, utrum fi-
 b lia possit petere cautionē a filio de nō dissipando, nec dilapidando
 bona, & de hæreditate restituenda, si casus obuenerit q̄ decedat si-
 c ne liberis, cogitabis. ¶ Quæro, qd si ista filia d dotata sit a patre,
 5 & in testamento præterita, an testamentum rūpit, cum uetante sta-
 d tuto, non possit succedere? Breuiter dico. c Ille filius potest rumpe-
 e re testamentum, qui possit ab intestato succedere. l. j. §. & sui iuris.
 §. de p̄trab. sed ista filia uiuente masculino, non succedit: ergo, & c.
 sicut dicimus de posthuma, quæ nō rūpit statim, & sic possit su-
 stineri gl. l. in antiqui. §. si pars hæ. pe. Si ergo illa filia præcedat
 fratri testamentum erit ualidum. argu. l. cū posthumus. & l. posthu-
 ma. & quod ibi no. §. de h. & posth. & quod dixi in l. j. §. toties. §. de
 ven. in pos. mi. Sed si filius præcederet, testamentum rumpere,
 interim autem est in pendentī, sicut in posthumo præterito. Sed q̄
 prædicta uidetur, q̄ interim non sit in pendentī, imo filius institu-
 tus interim sit hæres ex testamento, & eo mortuo testamentum
 irritetur. l. miles. in princ. §. de test. mil. Rñ. prædicta uera sunt, quā
 do statutum nō disponit aliquid circa testamentum, sed solū circa
 personam filie, q̄ non succedat extantib. masculis, tunc enim quia
 possibile est, q̄ aliquo casu filia reperiat se præterita, & se posse suc-
 cedere, ideo interim testamentum est in pendentī, sicut dictum est
 de posthuma, & de filio capto ab hostib. l. pen. de lib. & posthu. Sed
 si statutum disponeret circa testamētum, ut si diceret, q̄ filia nupta
 non possit rumpere testamentum quousque superuixerit masculu-
 6 retur. l. miles ita. de testa. mili. ¶ Et prædicta inuestigatio ¶ est neces-
 f saria ad quæstio. quam habui de facto in hac ciuitate. Pater filiū in-
 stituit, & filiam nuptam dotatam p̄terijt, & adiecit, si non ualet, uel
 ualebit iure testamenti, ualeat iure codicillorum. Cōtingit, q̄ filius
 decessit superstitē filia, quæ dicit testamentum nullū: & cōstat præ-
 dictum testamentum nullum esse: sed dubitatur de fideicommissio,
 quo uidetur grauata ista filia, per illa uerba, si non ualet, & c. Et cer-
 te si quidem testamentum retro nullum esset hodie declaratum,
 tunc dies fideicommissi cessit in uita filij instituti, & ita filia tenetur
 hæredibus eius restituere. Sed si testamētum omnino filio uiuo ual-
 uerit, & post mortem eius annullatur, constat q̄ illa conditio, si non

ualet, & c. habuit effectum post mortem eius, & sic eo uiuo nō ces-
 sit dies fideicommissi, ergo eius hæredibus non debetur. sed rema-
 net apud filiam grauatam, l. j. §. ne autem. C. de cad. tol. & l. si in per-
 sonam. C. de fideicom.

ADDITIONES.

- a Ale. ¶ Quid. Et de hac q. uide Bal. in l. j. C. de lib. præte. multa contra Bart. hic referentem, & contra Bar. hic, tenere uidetur Ang. & Imo. in l. ei qui. de hæ. in-
 sti. uide Bal. in l. si quis filium. C. de inoff. testa. & facit quod no. Bart. in l. j. in fin.
 C. de his qui ante ap. tabu.
- b Cogitabis Bal. in d. l. si quis filium. tenet q̄ sic, & Imo. in d. l. ei qui. & Bal. in l. ex
 tranēu. ad fi. C. de hæ. insti. & uide quod habes in l. inter oēs. §. qui satisd. cog.
- c Pom. ¶ Foemina. Vide Ale. in l. Gallus. §. & quid si tm. & ibi per Mod. de lib. &
 posth. & in l. filia dotē. post Ang. C. de colla. Alex. cōf. 47. in 2. uol. Are. cōf. 160.
 inci. longa est consultatio. Ro. cōf. 13. inci. uidetur mihi de iure concludē dum.
 Ang. cōf. 105. incip. in quæstio. circa vlti. quæstio. Alex. in l. si emancipati. uerf.
 ex hoc. C. de col. Bar. cōf. 111. & cōf. 19. & cōf. 201. Ro. cōf. 176.
- d Dico. Per Bal. in l. j. C. de lib. præte. per Bar. in cōf. inci. quidam & c. & in cōf.
 tra Bar. sed Bal. & Imo. in l. si quis posthumos. §. si filium. in prin. de lib. & posth.
 tenet cum Bar. & Imo. in l. ei qui de hæ. insti. per Pau. de Cast. in d. l. si quis post-
 humos. per Bar. in cōf. inci. do. lac. quondam in cōf. inci. in nomine domini,
 proponitur q̄ pater filiam dotatam, & c.
- e ¶ Ad quæstio. Vide Bal. in l. si quis filium. C. de inof. testa. in l. si quis posthumos.
 §. j. de lib. & posth. & in l. j. C. de lib. præte. Sed quid de hac quæstio. dicit statutū q̄
 statibus agnatis usque ad quartum gradum filia foemina non succedat, an si sit
 factum testamentum, & filia sit præterita, ipsa possit rumpere testamētum, cum
 statutū loquitur ab intestato: uide Ang. & ibi per Imo. in l. Gallus. §. & quid si tā-
 tum. de lib. & posth. & dicit Pet. de Ancha. se aliās consuluisse, q̄ si statutū excludit
 filias a successione patris, extantibus masculis, q̄ si pater instituit filios, non ue-
 niant filie: quarum in successione, diuersa est conditio, & natura per statutum, ut
 sic uerba testatoris intelligantur secundum mentem statuti: secus si extraneus in-
 stituit filios Petri: quia uenient et filie Petri. l. qui filibus. de leg. j. l. filii appell.
 & l. iusta. de uer. sig. facit. l. Lucius. §. quæstum. de leg. ij. dubium tamen est, secun-
 dū eū: quia statutum loquitur in successione. ab intestato, non autem disponit
 de successione. ex testamento, de qua loquitur. ergo, & c. l. quicquid adstringen-
 dæ. de uer. ob. Ita dicit in l. tres fratres. de pac. quod etiam bene nota ad materiā.
 l. j. de uer. sig. & illud primum dictum suum collegit ipse ex uerbis Bald. in d. l.
 tres fratres. ergo non reperi consilium istud Pet. de Ancha. in suis consil. tamen
 pro illo dicto bene facit quod no. Bar. in l. hæredes mei. §. cum ita. ad Treb. & in
 l. ut iurifurandi. §. si liberi. §. de ope. lib. & quærit Bal. & Imo. in l. filio præterito.
 de iniusto, rupto, & irrito test. quid si filia renunciauit successioni paternæ cum
 iuramento, & postea præterita est, an possit testamētum impugnare? Adde Bal.
 in l. si emancipati. C. de colla.

Prælectionum, seu commentariorum Bartoli
 in secundam partem Infortiati.

FINIS.

REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Omnes sunt quaterniones, præter Z, quæ est quinternio.

AVGVSTAE TAURINORVM.

Apud Beuilaquam.

